

مُخْتَصَر

صَحِيحُ إِبْرَاهِيمَ دَاوُدَ

المسمى بـ:

التجريد الكريم

دانراوی: ابی العباس زین الدین الزبیدی

به کوردی کردن و لیکۆینه وهی

نوری فارس همه خان

به گویره ته خریجی (د. مصطفی دیب البغا) ته خریج کراوه

محمود احمد محمد

پیدا چۆته وهو سه ره پهرشتی ته چاپدانی کردوه

دارالمعرفة

بیروت - لبنان

مُخْتَصَر صَاحِبِ الْبُخَارِي

المُسَمَّى

بِالتَّجْرِيدِ الصَّرِيحِ

دانراوی: اَبی العباس زین الدین الزبیدی

به کوردی کردن و لیکۆلینه وهی

نوری فارس همه خان

به گویرهی ته خریجی (د. مصطفى ديب البغا) ته خریج کراوه

محمود أحمد محمد

پینیدا چۆته وهو سه ره پهرشتی له چاپدانی کردوووه

1431 هـ

2010 ز

به رگی سیهم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

📖 ناوی کتیب: مختصر صحیح البخاری المسمى بـ (التجريد الصريح).

📖 دانراوی: ابی العباس زین الدین الزبیدی.

📖 وەرگیرانی: نوری فارس همه خان.

📖 تیراژ (۲۵۰۰) دووهزارو پینج سهد دانه.

📖 ژماره‌ی سپاردن: (۲۴۶۴ سالی ۲۰۰۹).

📖 سالی چاپ: ۲۰۱۰ ز ۱۴۳۱ ک

📖 کۆمپیوته‌رو هه‌ئه چنن: (روبار حسین/کۆمپیوته‌ری شانی)

📖 له‌سه‌ر ئه‌رکی کتیبخانه‌ی ئارام له‌سلیمانی چاپ کراوه. مافی چاپکردنه‌وه‌ی بۆ

کتیبخانه‌ی ناوبراوه.

۳۹- نامه‌ی کرین و فروشتن (کتاب البیوع)

(فیقهی ناسان/۲/ ۴۴۳ز - ۱۸۵) (بو تیگه‌یشتنی ته‌واو له‌م باسه‌ به‌رموو

موتالای به‌رگی ۲/ ۴۴۳ز - ۱۸۵ به‌رموو).

۹۹۳- عن عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ (رضي الله عنه) لَمَّا قَدِمْنَا الْمَدِينَةَ آخَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَيْنِي وَبَيْنَ سَعْدِ بْنِ الرَّبِيعِ فَقَالَ سَعْدُ بْنُ الرَّبِيعِ: إِنِّي أَكْثَرُ الْأَنْصَارِ مَا لَا فَأَقْسِمُ لَكَ نِصْفَ مَالِي وَالْظُّرَّ أَيُّ زَوْجَتِي هَوَيْتَ نَزَلْتُ لَكَ عَنْهَا فَإِذَا حَلَّتْ تَزَوَّجْتُهَا، قَالَ: فَقَالَ لَهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ: لَا حَاجَةَ لِي فِي ذَلِكَ، هَلْ مِنْ سَوْقٍ فِيهِ تِجَارَةٌ؟ قَالَ: سَوْقٌ قَيْنَقَاعَ، قَالَ: فَقَدَا إِلَيْهِ عَبْدُ الرَّحْمَنِ فَأَتَى بِأَقِطٍ وَسَمْنٍ قَالَ: ثُمَّ تَابَعَ الْغَدُوَّ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ عَلَيْهِ أَثَرُ صُفْرَةٍ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (تَزَوَّجْتَ) قَالَ: نَعَمْ قَالَ: (وَمَنْ) قَالَ: امْرَأَةً مِنَ الْأَنْصَارِ قَالَ: (كَمْ سُقْتَ؟) قَالَ: زِنَةَ نَوَاقٍ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ نَوَاقٍ مِنْ ذَهَبٍ فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَوَلَمْ وَلَوْ بِشَاقٍ). (الحديث ۲۰۴۸ - أطرافه في: ۳۷۸۰، ۳۰۴۹، ۲۲۹۳، ۵۰۷۲، ۳۹۳۷، ۳۷۸۱، ۵۱۴۸، ۵۱۵۳،

۵۱۵۵، ۵۱۶۷، ۶۰۸۲، ۶۳۸۶) ^(۱)

عه‌بدوړه‌حمانی کورۍ عه‌وف (درویدی خوی لږ بڼه) فه‌رمووی: کاتۍ ئیمه‌ی کۆچکاران کۆچمان کرد بو مه‌دینه، پیغه‌مبه‌ر (درویدی خوی له‌سمر بڼه) په‌یمانی بریاه‌تی به‌ست له نیوانی من و سه‌عدی کورۍ ره‌بیع دا، سه‌عد پټی گوتم: من له هه‌موو یاریده‌دوران (ئه‌نصار) ده‌وله‌مه‌ندترم، هه‌رجی مال‌م هه‌یه له‌به‌ی‌نی خو‌م و خو‌تا ده‌یکه‌م به‌دوو کوته‌وه‌و نیوه‌ی بو من و نیوه‌ی بو تو، دوو ژنیشم هه‌یه سه‌رنج بده کامه‌یان‌ت به‌دله پی‌م بلۍ، ته‌لاقۍ ده‌دم بو‌ت، که‌ی حه‌یه‌ی هه‌له‌ات و عیده‌ی ته‌واو بوو مار‌ه‌ی بکه بو خو‌ت! منیش گوتم: خوا پیت و

(۱) لم یوافقه مسلم علی تخریجه (فتح/۴/ ۴۲۷- خاتمه کتاب البیوع) - المترجم.

فہرو پیرۆزی و بہرہگہت برژینئی بہسہر خۆتو مال و منالتا، خوا سہد
نہوہندمت بداتی من ئەوہ ناکہم، کارم بہوہ نییہ، بہلام پیم بلی بازارہگہتان
لہ کوئیہ؟ ئەویش بازاری بہنو قہینوقاعی پی نیشان دام ئیتەر چووم بۆ
بازارو نہگہرامہوہ، ہہتا ہہندی کەشک و روئم لہگہل خۆم نہبردہوہ، لہوہدوا
سہرومەر دہچووم بۆ بازارو سہوداو ئالو ویلم دہکرد

ہہتا روژی چووم بۆ خزمەتی پیغہمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) نیشانہی زاواییم
پیوہ بوو، وەک شوینہواری زەردی و بوئی خوڤ. حەزەرەت (دروودی خوی لەسەر بێ)
فەرمووی: ئەم رەنگو بۆنہ چییہ؟ عەرزم کرد: ژنم ہیئاوہ، لہ یاریدەدەرانہ،
فەرمووی: چەندت مارہیی پی داوہ؟ گوتم: سەنگی ناوگہیی زیڕ فەرمووی:
(نانی شایی دروست کە، بابەکردنی گوشتی مەرپیکیش بی بہنانی شایی).
(تاج / ۵ / ۲۰۲ ز- ۵۸ ف ۱-ش/د). (فیقہی ئاسان/ ۲- ۴۴۳ز- ۱۸۵).

راقەو روونکردنەوہ:

پەیوہندی ئەم فەرموودہیہ بہبابەتەگہوہ، بہہوئی بازارو بازەرگانہوہیہ.

- ۱- واتای پەیمانی برایەتی بەستن ئەمە بوو: دوو پیاو پەیمان گری دەدەن
کە کۆمەکی و یارمەتی یەکتری بدەن و، ھاوبەشی خەم و پەژارەو خوڤی و
ناخوڤی یەکتری بکەن و، وەک دوو برای پشتیان لی بێ، پەیمانی
برایەتی لەنیوان موسوڵماناندا دوو جار لہ سەردەمی پیغہمبەردا رووی
داوہ: جاری لەمەککە لەنیوانی موسوڵمانەکانی مەککەدا، لەپیش کۆچدا
جاریکیش لەمەدینە لەپاش کۆچ، لە نیوانی کۆچکاران و یاریدەدەرانا،
پاش ئەوہی کە مزگەوتەکە ی مەدینە دروست کرا، تەنانەت بہہوئی ئەم
گریدانی برایەتیہوہ، کە لەپورو میراتیان لەیەکتری دہگرت نەوہک
بہہوئی ھاوہشتی و خزمایەتیہوہ، ہەتا ئایەت ہات کە دہفەرموئ:
﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ﴾. سورەتی ئەنفال، ۸ / ۷۵. واتە: (ئەوانہی کەخزم و خویشی

يەككىلىك رىشتە خۇشايەتلىك لىنىيىلىك ھەيە، ئەوانە لەبەرتىن بۇ يەككىلىك، ھەتتا كەسكىلىك تىرى بېلگە، بەپىي ياساۋ دەستورى قورئانى پىرۇز، كەنامە يەرنەمەكەي خاۋايە).

۲- ھۆي بەستىنى ئەم پەيمانى بىرلەشتىيە، پىۋىستى كۆچكاران بوو، بەكۆمەكى و يارمەتلى يارىدەمدەرن، بەتايىبەتلى لەرووى دارايىيەۋە.

۳- نانى شايى سۈننەتلىكى گەۋرەيە: (بىر: تاج/۳/ ۹۲، فىقھى ئاسان/۲/ ۶۴۲-۲۶۶- باسى: نانى شايى).

۴- لەبارەلى واتاي (ناۋكەيى زىپ) ۋە، چەند راۋ بۇچوونىك ھەيە، ھەيە دەفەرمۇي: (ناۋكەيى كىشى پىنج درەمە، ھەيە دەفەرمۇي: كەمترە يان زىياترە).

۵- پىۋانى ئەم رىشتەيە، كە پىنج كەسەن، گىشتيان مەدىنەيىن ھەندى كىشە لەسەر ارسال يۈۋەسلى ئەم فەرمۇدە ھەيە.

۶- ئەۋرەھمانى كورپى عەۋف (مىزى خۇي لى بىن) لەۋ دەكەسەيە كە پىغەمبەر مۇزىدە بەھەشتى پىيان داۋە، ناسراۋن بە (عەشەرەلى موبەشەرە = دە كەسە مۇزىدە پىدراۋەكان) يەككىكە لەۋ شەش كەسەيش كە پىشەۋا عومەر، لەپاش پىكانى خۇي لەسەر مەرگا، دەسنىشەنى كىردن كە يەككىكان لى ھەللىزىرن بۇ جىگەنشەن، چۈنكە پىغەمبەر (دروۋدى خۇي لەسەر بىن) لەزىيانى خۇيدا لىيان رازى بوۋە.

بەدەسالى لەپاش سالى عامول فىل لەدايك بوۋە، واتە: دەسالى لە پىغەمبەر مىنالىر بوۋە، لەپاش ئەۋەدا كەمۇسۇلمانان بەدزىيەۋە، لەمالى ئەرقەم دا، ناۋبەناۋ كۆبىنەۋە مۇسۇلمان بوۋە، دوو كۆچى ئەنجام داۋە، كۆچى يەكەم بۇ جەبەشەۋ كۆچى دوۋە بۇ مەدىنە، بەدرى بوو، نامادەلى غەزاي بەدرو شەرگەكانى تىرى پاش بەدر بوۋە. لەجەنگى ئوخود دا بىست ۋىەك زامى لى كرا، بەھۆي يەككىك لەۋ زامانەۋە دەلەنگى، لەپىشا ناۋى

عەبدولكەعبە بوو پيغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) گۆڤی بە عەبدولپەرەحمان، پيغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) ناردی بۆ ئازادکردنی دەوڵەتەتول جەندەل، بە دەستی خۆی میژەری بۆ پيچایەوهو لڤکەکە ی بەناو شانیدا شوڤکردەوه، پپی فەرموو: (ئەگەر خوا لەسەر دەستی تۆدا ئەم ولاتە ی ئازاد کرد، کچی پادشاکەیان بهینە بۆ خۆت). پادشاکەیان ناوی ئەصبەغی کورپی ئەعلەبە ی ئەلکەلبی بوو، کچەکە ناوی تەماضیر بوو، کورپکی لپی بوو ناوی ئەبو سەلەمە ی فەقیەبوو، شەرەزانیکی گەورە بوو، ئەم زاتانە لە عەبدولپەرەحمانەوه، فەرموودە ی پيغەمبەریان گپراوەتەوه: کورەکانی خۆی ئیبراھیم و حەمید و عومەر و موصەعب و ئەبوسەلەمەو، کورپی کورپی میسومری کورپی ئیبراھیم و، کورپی خوشکی: میسومری کورپی مەخرەمە و، ئیبنو عەباس و ئیبنو عومەر و جوبەیری کورپی موطعیم و جابیر و ئەنەس و کەسانی تریش.

لەبوخاری پیروزدا نۆ فەرموودە ی هەیه، لە ژبانی پيغەمبەردا (دروودی خوی لەسەر بێ) عەبدولپەرەحمان فەتوای دەدا، لەسەر دەمی پيغەمبەردا نیوہی دارایی خۆی بە خشی لەرپیگە ی خوادا، دەوڵەتەندیکی گەورە بوو، زۆرینە ی سامانەکە ی هی بازەرگانی بوو، لەسەر راویژی ئەو ئیمامی عومەر (پەزی خوی لێ بێ) لەسەر مەفەوه گەراپەوه بۆ مەدینە، نەچوو بۆ شام، تا موسوڵمانەکان لەو تاعوونە دوور بخاتەوه، کە لە شام بلاومبوو (بەر: تاج/ل-١٧٧ف-٤).

لەسەر فەتوای عەبدولپەرەحمان، ئیمامی عومەر، حیسابی ئەهلی کیتابی بۆ ئاگرپەرست (مەجووس) هکان کردو، سەرانی لپیان وەرگرت، ئەو سائە ی کە عومەر بوو بە جینشین عەبدولپەرەحمانی کرد بە میرحەج، لەسەر فەرپکا پيغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) رکاتی لەنویژی بەیانی بە جەماعەت لە پشتیەوه کرد، پيغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) فەرمووی: (پیاوچاککی راست و رهوان، لەپاش مەرگی خۆم ئاگاداری جوانی هاوسەرەکانم دەکا). ئەو پیاوچاکە

عبدالوہد حمانی کو پری عہد ہو، دھیردن بڑا حج و کہڑا وہی پھر دہداری بڑا دہگرتنہ وہو، لہر پگہ لہ شوینیک کی بہر پزی پھنادا بارو بنکھیانی دہخست بڑا وچان گرتن. راسپیری کرد، کہہر کہسی نامادی غمزای بہدر بووہو ماوہ سہد لیرہی زپری پی بدری، کہڑا مردیانو راسپیریہ کہیان جی بہجی کرد، سہد پیای بہدری مابوون، زور زور سہخی بوو لہتمہنی حہفتا دووساٹیدا، لہمہدینہ کوچی دواپی کرد، لہسہر راسپیری خوی نیمامی عثمان نویزی تہرمی لہسہر کرد، لہگوہستانی بہقیع بہ خاک سپیرا وہ. رمزاو رہحمہتی خودای گہورہی لی بی.

۹۳۴- عن الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (الْحَلَالُ بَيْنَ وَالْحَرَامِ بَيْنَ وَبَيْنَهُمَا أُمُورٌ مُشْتَبِهَةٌ فَمَنْ تَرَكَ مَا شَبَّهَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ كَانَ لِمَا اسْتَبَانَ أَتَرَكَ وَمَنْ اجْتَرَأَ عَلَى مَا يَشْكُ فِيهِ مِنَ الْإِثْمِ أَوْشَكَ أَنْ يُوَاقِعَ مَا اسْتَبَانَ وَالْمَعَاصِي حِمَى اللَّهِ مَنْ يَرْتَعِ حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يُوَاقِعَهُ) (انظر: رقم ۴۸- الذي سبق) (الحديث: ۲۰۵۱، طرفه في: ۴۸ ت= ۵۲ ف) (۲)

نہم فہرموودہ پیرؤزمیہ لہپیشہوہ، لہڑمارہ (۴۸) دا رابورد، بہلام گیرانہوہی نیہری پتری بہسوودی واتیادا (بر: تاج/۲/۲۹۶ ف- ۱۴۵):

نوعمانی کو پری بہشیر (مزی خوی لی بی) فہرمووی: پیغہمبہری خوشہویست (درویدی خوی لہسر بی) فہرمووی: (شتی حلال دیارو ناشکرایہ، ہرودھا شتی حہرامیش دیارو ناشکرایہ، پیویستیان بہروونکر دنہوہ: ی فرہ نییہ، بگرہ ہہموو کہس وک یہک دہیانزانی، بہلام لہم بہینہدا ہندی شت ہن، دوو بہینینو لہ ہہردوولا دہچن، لہبہر نہوہ گہلی کہس سہریان لی دمرناکھنو، حوکمہکہیان لہ شہرعا نازان، بہلام زانایانی شہر، لہپاش بہیجوری و لی کوٹینہوہیہکی باش حوکمہکہیان دہدؤزنہوہو ہرپاردہدن

که چه لائن، یا حهر امن، نه وسا بؤ خه لکی تریش هه یه، له سهر برپاری نه وان شته که بکه، یا نه یکه، جا نه وهی که خوئی بپاریزی له شتی گومانی گوناھی لی بکری، نه وه له حهرامی ناشکرا باشر خوئی ده پاریزی، به لام نه وهی که کو لهو شته نه کاته وه که گومانی گوناھی لی ده کری بهره به ره توشی حهرامی ته و اویش ده بی، گوناهان پاکزو پاوهنده گانی خودان، بزنان که به سست و پاوهندی خودایش نهو شتانه یه که حهرامی کردوون، هه رکه سی ران له ده وری پاکزو پاوهند بله وه پینی بهره به ره رانه که له پاوهنده گیش ده له وه ری. (بر: ژماره: ۴۸، + بهرگی یه که م، لاپه ره: ۱۴۳ ریاض الصالحین).

۹۳۵- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ عَبْدُ بَنِي أَبِي وَقَّاصٍ عَهْدَ إِلَى أَخِيهِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ أَنَّ ابْنَ وَلِيدَةَ زَمْعَةَ مَنِي فَأَقْبَضَهُ قَالَتْ فَلَمَّا كَانَ عَامَ الْفَتْحِ أَخَذَهُ سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ وَقَالَ ابْنُ أَخِي قَدْ عَهَدَ إِلَيَّ فِيهِ فَقَامَ عَبْدُ بْنُ زَمْعَةَ فَقَالَ أَخِي وَابْنُ وَلِيدَةَ أَبِي وَلِدَ عَلَى فِرَاشِهِ فَتَسَاوَقَا إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ سَعْدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ابْنُ أَخِي كَانَ قَدْ عَهَدَ إِلَيَّ فِيهِ فَقَالَ عَبْدُ بْنُ زَمْعَةَ أَخِي وَابْنُ وَلِيدَةَ أَبِي وَلِدَ عَلَى فِرَاشِهِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (هُوَ لَكَ يَا عَبْدُ بْنُ زَمْعَةَ) ثُمَّ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (الْوَلَدُ لِلْفِرَاشِ وَلِلْعَاهِرِ الْحَجَرُ). ثُمَّ قَالَ لِسَوْدَةَ بِنْتِ زَمْعَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (اِحْتَجِي مِنْهُ لِمَا رَأَى مِنْ شَبْهِهِ بِعُتْبَةَ فَمَا رَأَاهَا حَتَّى لَقِيَ اللَّهَ) (الحديث ۲۰۵۳ - أطرافه في: ۲۲۱۸، ۲۴۲۱، ۲۵۲۳، ۴۳۰۳، ۲۷۴۵، ۶۷۴۹، ۶۷۶۵، ۶۸۱۷، ۷۱۸۲) (۳).

عائشه (همزای خودای لی بن) فه رمووی: عوتبهی کوری نه بو وه ققاص، سه عدی کوری نه بو وه ققاصی برای راسپاردبوو: که کورمکهی که نیزه که کهی زه معه له منه، وه ری بگره وه، عائشه فه رمووی: جا سالی فه تحی مه که که پاش

ئازادکردنی مەككە، سەعد راسپێریهكەى براكەى جى به جى كردو كۆرەكەى لى سەندنهوه وهبرديه لای خوێ جا بۆ دادگایى چوون بۆ خزمەتى پێغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بێ) سەعد فەرمووی: ئەى پێغەمبەرى خودا! ئەمە برازای منەو كۆرێ عۆتبهى برامەو، كاتى خوێ عۆتبه منى راسپاردوووە كه ئەم خولامە كۆرێ ئەو، فەرموو تەماشای شیوهى بکە، شیوهى رێك له عۆتبهى برام دەچى و كۆت و مەت لەو دەكا. عەبدى كۆرێ زەمعهيش فەرمووی: ئەى پێغەمبەرى خوا ئەمە براى منە، لەسەر نوێنى باوكم لەدايك بووهو لەكۆشى ژنى كهوتۆته خوارووه كه كەنیزهكى شەرى باوكم بووه. پێغەمبەرىش (دروودی خوای لەسەر بێ) كەسەرنجى شیوهى خولامەكەى دا، روانى شیوهى تەواو له عۆتبه دەچى بەلام فەرمووی:

(ئەى عەبدى كۆرێ زەمعه! ئەمە هى تۆیهو، ئەم خولامە شەرى دەیدا بەتۆ، چونكه منال هى مێردى ئەو ژنەیه كه ئەو منالەى لى دەبى، یا هى خاومنى ئەو كەنیزەكەیه كه بى مێرد بى و خوێ چوبێته لای، بەپێى دەستوورى مولكول یەمین، هەناسە ساردیش بۆ داوین پيس دەمیانتەوه). لەپاشا به سهودهى كچى زەمعهى فەرموو، كه خیزانى خوێ بوو: (ئەى سهوده پهچه پۆشى لى بکه حىجابى لى بگرهوه) واتە حىسابى براى بۆ مەكە، چونكه شیوهى له عۆتبه ئەچوو نەوهك له زەمعهى باوكى سهوده. ئیتر ئەو كۆرە هەتا مردوو چوو دىوانى خودا چاوى به سهوده نەكهوت (تاج/ ۳/ ۱۷۰ ف-۱).

رافەو روونکردنەوه:

بنەماى ئەم سەرگۆزەشتەیه ئاوايه، لەسەر دەمى نەزانیدا هەندىك كەس كەنیزەك (ئەمەتە-جاریه) ى رادهگرت، دەیدان بەكۆر بۆ داوینپیسى، لەم نێوانەدا خاوەنەكەشیان دەچوونه لایان، جا ئەو جۆره كەنیزەكانە كه

منالیان دهبوو، یا ناغای که نیزه که که ده یکرد بهی خوی یا نه وهی له گه ل دایکی نه و داوین پیسی کردبوو، نه و منالهی ده کرد بهی خوی. جا نه و خولامه ی نه م کی شه یه ی له باره وه دروست بوو له م جوړه بوو، نه م خولامه ناوی عه بدورپه حماني کورې زهمعه بوو، ناوی له ناو هاوړپییانی پیغه مبهردا هاتوو، سه وده ی کچی زهمعه قورمیشییه، عامیرییه، هاوسه ری پیغه مبهره له پاش ومفاتی خه دیجه ماره ی کرد، له مه که که گواستییه وه، له ئاخرو ئوخری سه رده می پی شه واه عومه ردا کوچی دواپی کردوه — رمز او ره حمه تی خودای گه ووه ی له سه ر بی — (پر: تاج/ ۳/ ۱۲۸ ف ۴+۵۰-ز ۴۸-ل - ۱۱۹ ف ۱+ تاج/ ۵/ ۱۵۸ ز ۳۸- ف ۱) + (پر: ژماره ۲۶ ب ۱/ ل - ۴۷).

نه م عوتبه یه ی که خاوه نی نه م راسپیړییه یه، له شه ری ئو خودا سه ری پیغه مبهری شکاندو ددانی شه هید کرد، هه ندیک ده لئین: ئیسلام بووه، جه ماوهر به صه حابه یان دانه ناوه، هه ندی دمه فرموون: به کافری مردووه.

۹۳۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) : أَنَّ قَوْمًا قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ قَوْمًا يَأْتُونَنَا بِاللَّحْمِ لَا نَدْرِي أَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ أَمْ لَا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (سَمُّوا اللَّهَ عَلَيْهِ وَكُلُّوهُ). (۲۰۵۷ - طرفاه فی: ۵۵۰۷، ۷۳۹۸) ^(۴)

عائیشه (مزی خوی لی به) فره مووی: کو مه لی گو تیان: نه ی پیغه مبهری خودا! جاری وا هه یه ری ده که وه ی هه ندی که سی نو موسولمان، که هیشتا به باشی فی ری یاساکانی ئیسلامه تی نه بوون، واده بی نه و جوړه تازه موسولمانانه، گوشتمان بو دینن، نازانین له کاتی سه برپینا، ناوی خودایان لی هیناوه یا نا، جا ئیا لی ی بخوین یا نا؟ فره مووی (درووی خوی له سه ر به) : (خوتان ناوی خوا به یینن و بیخون). (تاج/ ۴/ ۲۸ ف ۱- د/ ب/ ن)

راقه و روونکردنه وه:

په یوه مندی نه م فرمودانه به بابته تی کرین و فروشتنه وه زور روون و
ناشکرا نییه، به لام مبه سستی پی شه و بوخاری له هینانینان لهم بابته ده،
نه وه په: که خایله و دله پراوکی و وه سواس و شتی گومان لی کراو، نه گهر
خایله ی رووت بوو، له سهر یاساو ری سایی نه بوو نه وه له بابته تی کرین و
فروشتنی شا وهك بابته گانی تر بایه خی نییه، نه نا نه گهر جیگه ی دوو دلی
بوو، جیگه ی متمانهی ته و او نه بوو، نه وه وهك لهم فرمودانه دا روون
کراو ته وه مامه له ی له گه لدا بکه ی باشه.

۹۳۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
(يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ لَا يُبَالِي الْمَرْءُ مَا أَخَذَ مِنْهُ أَمِنَ الْحَلَالِ أَمْ مِنَ الْحَرَامِ)
(الحديث ۲۰۵۹ - طرفه في: ۲۰۸۳) ^(۵)

نه بوو هورده پره (د مزی خو ی لی بئ) فرمودی: پیغه مبه ر (د رووی خو ی له سهر بئ)
فرمودی: (مهر دوم ده که ونه چه رخ و سهرده میکی و او، مروقه دهر به سستی
نه وه نایه ت که نه و ماله ی په یدای ده کا چه لاله یا چه رامه، دهر به سستی چه لالو
چه رام نایی). (تاج / ۲ / ۲۹۷ ف- ۲).

۹۳۸- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ وَزَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَا: كُنَّا
تَاجِرَيْنِ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَسَأَلَنَا
رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الصَّرْفِ فَقَالَ: (إِنْ كَانَ يَدًا يَدًا فَلَا بَأْسَ
وَإِنْ كَانَ نِسَاءً فَلَا يَصْلُحُ). (الحديث ۲۰۶۰ - أطرافه في: ۲۱۸۰، ۲۴۹۷،
۲۱۳۹) (الحديث ۲۰۶۱ - أطرافه في: ۲۱۸۱، ۲۴۹۸، ۲۴۹۰) ^(۶)

(۵) لم يوافقه مسلم على تخريجه (فتح/ ۴ / ۴۲۷ - خاتمة) المترجم.

(۶) وأخرجه مسلم في البيوع (عيني ۱۷۵/۱۱) انظر ص ۱۱/۱۱ - باب الزبا - المترجم

بهرائی کوپری عازیبو زهیدی کوپری نهرقههم (رمزی خوی سن بی) فهرموویان:
لهسهردهمی پیغهمبهردا، نیمه دوو بازرگان بووین لهبارهی گۆرینهوهی
پارهوه بهپارهی تر (وهك فروشتنی زیو بهزیر) لهپیغهمبهردمان پرسى،
فهرمووی: نهگهر دهست بهدهست بی (ونهخت بی) قهیناکات، بهلام نهگهر
دهست بهدهست نهبی نابى).

روونکردنهوه:

پاره وردکردنهوه بهر برپاری نههم فهرموودیه دهکوهی، وهك
گۆرینهوهی پارهی کاغەز دهی و پینجی، بهپارهی تری وهك دیناری
نیكل و بوولی مس.

۹۳۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَيْرٍ: أَنَّ أَبَا مُوسَى الْأَشْعَرِيَّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) اسْتَأْذَنَ
عَلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَلَمْ يُؤْذَنَ لَهُ وَكَأَنَّهُ كَانَ مَشْغُولًا فَرَجَعَ أَبُو
مُوسَى فَفَرَّغَ عُمَرُ فَقَالَ: أَلَمْ أَسْمَعْ صَوْتَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قَيْسٍ! ائْذِنُوا لَهُ قِيلَ قَدْ
رَجَعَ فَدَعَاهُ فَقَالَ: كُنَّا نُوَمِّرُ بِذَلِكَ فَقَالَ تَأْتِينِي عَلَى ذَلِكَ بِالْبَيْتَةِ فَأُتِلِقَ إِلَى مَجْلِسِ
الْأَنْصَارِ فَسَأَلَهُمْ فَقَالُوا لَا يَشْهَدُ لَكَ عَلَى هَذَا إِلَّا أَصْغَرُنَا أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ
فَدَهَبَ بِأَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ فَقَالَ عُمَرُ: أَخْفِيَ هَذَا عَلَيَّ مِنْ أَمْرِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَلْهَانِي الصَّفْقُ بِالْأَسْوَاقِ يَعْنِي الْخُرُوجَ إِلَى تِجَارَةٍ (الحديث
٢٠٦٢- طرفاه في: ٦٢٤٥، ٧٢٥٣) (٧)

گپرانهوهی تاجول ئوصول ئاوايه، دهیکهین بهرافه بو گپرانهوهی ئیره.
ئهبو سهعیدی خودری (رمزی خوی سن بی) فهرمووی: جارئ لهناو کوپری لهکۆرهکانی
یاریدهدهران (انصار) دا، دانیشتبووم، تهماشام کرد وا ئهبومووسای نهشعهری

بەشلەژاوی ھات بەرھو ئیمە، گوتمان: ھا خێرە وا بەشۆکاوی؟ فەرمووی: عومەر ناردبووی بەدواما، رویشتم بۆ لای کە گەیشتمە بەردرگاکی سێ جار سلاوم کرد، بەلام کەسێ وەلامی نەدامەو، ئیتەر منیش گەرپامەو و نەچوومە ژوورەو (وەک بۆلێ لەو کاتەدا عومەر سەرقال بوو بێ، کاتی لێی دەبیتهو دەلی: ئەرئ وادزانم گویم لەدەنگی عەبدوللای کورێ قەیس بوو، ئادەیی رینگە پێ بدەن بابیتە ژوورەو عەرزی دەکەن: گەرپاوتەو) دیسان ناردیەو بەشوینما، کەچووم فەرمووی: بۆ نەھاتیت بۆ لام؟ گوتم: من ھاتم بۆ لات و سێ جار لەبەردرگاکیەدا سلاوم کرد، کەس وەلامی نەدامەو ئیتەر منیش گەرپامەو، چونکە پیغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) فەرمووی: (ھەرکەسێ لەئێو سێ جار داوای رینگاپێدانی کرد، کە بجیتە مائەو، بەلام رینگەیان پێ نەدا، ئیتەر بابگەرپیتەو ئیستایش عومەر پیم دەلی: بەلگە راست بکەرەو لەسەر سەلاندنی ئەم فەرموودەیی کە دەیگیریتەو، ئەگینا ئیشت پێ دەگەییەنم!).

ئەوجا ئوبەیی کورێ کەعب فەرمووی: دەبی بجوکتینی ئەم کۆمەلێ ئەم کورێ دانیشتنە، ئەم شایەتیەت بۆ بدا، ئەبو سەعید (بەزی خوی لێ بێ) فەرمووی: منیش گوتم: دەی من بجوکتین کەسەم لەناوتان دا فەرمووی: دەبیبە لەگەڵ خۆت، منیش ھەلسام و چووم بۆ لای عومەر (بەزی خوی لێ بێ) گوتم: من ئەو دەم لە پیغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) بیستوو. عومەریش (بەزی خوی لێ بێ) فەرمووی: ئەو بۆ ئەم یاسا جوانە پیغەمبەرەم لە دەست چوو؟ دیارە بەھۆی مشووری ئال و وێلێ بازارەو ئەم پەرژاوتە سەر فیربوونی ئەم دەستوورائە، خەریکبوون بەبازرگانێو ئەمەیی لەدەست داوم. (تاج/ ١٠/ ١٠٥-ش/ د/ ت-ف-١).

٩٤٠- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُسْطَلَ لَهُ فِي رِزْقِهِ أَوْ يُنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ). (الحديث ٢٠٦٧ - طرفه في: ٥٩٨٦) ^(٨)

ئەنەس سى كورى مالىك (پەزى خوى لى بى) فەرمووى: گويم لى بوو
خۆشەويست (دروودى خوى لەسەر بى) دەيفەرموو: (ئەو كەسەى كە ھەز دەكا رزق و
رۆزى زۆر بى و تەمەنى درىزى باخزم دۆست بى، سىلەى رەحمى خوى
بەجى بهينى) (تاج/٩/٤١-٢).

٩٤١- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ مَشَى إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
بِخُبْزٍ شَعِيرٍ وَإِهَالَةٍ سَبِيخَةٍ وَلَقَدْ رَهَنَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دِرْعًا لَهُ بِالْمَدِينَةِ
عِنْدَ يَهُودِيٍّ وَأَخَذَ مِنْهُ شَعِيرًا لِأَهْلِهِ وَلَقَدْ سَمِعْتُهُ يَقُولُ: (مَا أَمْسَى عِنْدَ آلِ مُحَمَّدٍ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صَاعٌ بُرٍّ وَلَا صَاعٌ حَبٍّ
وَأِنَّ عِنْدَهُ لَتِسَعُ نِسْوَةٌ) ^(٩).

ئەنەس فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خوى لەسەر بى) لەمەدينە، زىيەكەى خوى
لەبارمتەى ھەنى جۇدا، لەلای جولەكەيى دانابوو، جارى نانى جۆو ھەندى
رۆنە زەنگى پيوم بۆ پېغەمبەر (دروودى خوى لەسەر بى) برد، گويم لى بوو،
دەيفەرموو: (خيزانەكانى موخەممەد - دروودى خودا لەسەر خوى و رەزاي
خودا لە خيزانەكانى - يەك مەن گەنم يا يەك مەن دانەويڵە جىيە لەماليان
دا نىيە، ج بۆ بەيانى چ بۆ ئىوارەيان، ئەو كاتەش ھەزەرت نۆ مالى ھەبوو).
(رياض/٢/٧٨ ژ: ١٠/٥٠٥-٥٦).

٩٤٢- عَنْ الْمُقْدَامِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
قَالَ: (مَا أَكَلَ أَحَدٌ طَعَامًا قَطُّ خَيْرًا مِنْ أَنْ يَأْكُلَ مِنْ عَمَلِ يَدِهِ وَإِنَّ نَبِيَّ اللَّهِ دَاوُدَ
عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ يَأْكُلُ مِنْ عَمَلِ يَدِهِ) (الحدِيث ٢٠٧٢) انظر:
(٣٤١٧، ٤٧١٣ ف) ^(١٠).

(٩) وافقه مسلم على تخريجه وخاتمة كتاب البيوع. (فتح/٤/٤٢٧) المترجم.

(١٠) لم يوافقه مسلم على تخريجه (خاتمة كتاب البيوع ج/٤/٤٢٧) المترجم.

میقدام (رمزی خوی لئ بی) فہرمووی: پیغہمبہری خوشہویست (درویدی خوی لئ بی)
دمفہرموی: (هیچ نانئ وہك نهوه باش نییہ کہ مروؤف لہ رمنجہشانی خوی
بخوات، داود کہ پیغہمبہری خوا بوو (سہلامی خوی لئ بی) ہہر لہ بہری رمنجہشانی
خوی دہخوارد) لہ گیرانہومیہکی تاج دا: (ہہر لہدہست کہوتی رمنجی شانی
خوی دہخوارد).

باسی مامہ لہ خوشی

۹۴۳- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ
رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (رَحِمَ اللَّهُ رَجُلًا سَمَحًا إِذَا بَاعَ وَإِذَا
اشْتَرَى وَإِذَا اقْتَضَى) (الحديث ۲۰۷۶) (۱۱)

جایبری کوری عہدوللا - رمزای خودا لہخوی و باوکی- فہرمووی:
خوشہویست (درویدی خوی لئسر بی) فہرمووی: (رحمہتی خوا لہوگہسہ بیٹ کہ
لہسہوداو کرین و فروشتن و داواکردنی ہہقی خوی دا، مامہ لہ خوش و
نہرمونیان بی، بہتایبہتی لہکاتی داواکردنی فہرزی خوی دا، یالہکاتی
دانہوہی فہرزی سہریدا) (تاج/۲-۳۰۳-۱۴۷-۸ + ریاض /۳-۹۹۲-۲).

۹۴۴- عَنْ حُدَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) حَدَّثَهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) تَلَقَّتِ الْمَلَائِكَةُ رُوحَ رَجُلٍ مِمَّنْ كَانَ قَبْلَكُمْ قَالُوا: أَعْمِلْتَ مِنَ الْخَيْرِ شَيْئًا؟
قَالَ: كُنْتُ أَمْرُ فِتْيَانِي أَنْ يُنْظَرُوا الْمَعْسِرَ وَيَتَجَاوَزُوا عَنِ الْمُوسِرِ قَالَ: قَالَ: فَتَجَاوَزُ
اللَّهُ عَنْهُ). (الحديث ۲۰۷۷ - طرفاه فی: ۲۳۹۱، ۳۴۵۱) (۱۲)

حوذہیفہ (رمزی خوی لئ بی) لہ خوشہویستہوہ (درویدی خوی لئسر بی) فہرمووی: (لہکاتی
گیانکیشان دا، فریشتہکانی خوا گیانی پیاوکیان وەرگرت کہلہ نہتہوہکانی
پیش نیوہ بوو، پییان فہرموو: نایا لہژیانتا ہیچ چاکہیہکت کردوہ؟ گوتی:

(۱۱) لم یوافقه مسلم علی تخريجہ (فتح/۴-۴۲۸- خاتمة كتاب البیوع) المترجم.

(۱۲) أخرجه مسلم في المساقاة باب: فضل انظار المعسر، رقم: ۱۵۶۰.

به لى قهرزم ددها به خه لك دهستورم وابوو، به پياوه گانى خوُم دهگوت؛ لهكاتى قهرز وهرگرتنه ودها بيكه ن به عادتت: مؤلته تى قهرزارى نه دارا بدن و، لهگهل قهرزاري دهوله مه نديشا چاوپوشى بكه ن، مامه له تان خوش بى، خوداى گهورهش به فريشته گانى خوئى دمفه رموى: ئيوهش چاوپوشى لهو بكه ن!) (تاج/٢/٣٠٤ ز-١٤٧ ف-٩+ رياض٣/٩٩٢ - ف-٣، ٤، ٦، ٥٠-٢٤٠).

٩٤٥- عَنْ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (الْبَيْعَانِ بِالْخِيَارِ مَا لَمْ يَتَفَرَّقَا) أَوْ قَالَ: (حَتَّى يَتَفَرَّقَا فَإِنْ صَدَقَا وَبَيَّنَّا بُرُوكَ لَهُمَا فِي بَيْنِهِمَا وَإِنْ كَتَمَا وَكَذَبَا مُحِقَّتْ بَرَكَةُ بَيْنِهِمَا) (الحديث ٢٠٧٩ - أطرافه في: ٢٠٨٢، ٢١٠٨، ٢١١٠، ٢١١٤) (١٣).

حه كيمى كورى حيزام (پرمزى خوى لى بى) له خوشه ويسته وه (درودى خوى لى سمر بى) دمفه رموى: (كپيارو فروشيار ههردو ولايان خويان سه رپشكن و ده توانن په شيمان ببنه وه، هه تا له يه كترى جيا ده ببنه وه، جائه گهر له گهل يه كترى دا، راست و دروست بن و شت له يه كترى نه شار نه وه، نهنگى شار وهى سه وداكه هه شار نه بدن، نه وه نه وه سه ودا يه يان پيت و فه رى تى ده كه وئ بويان، به لام نه گهر له گهل يه كترى نا راست بن و شت له يه كترى هه شار بدن نه و پيت و فه رى سه وداكه يان ده چئ به حه وادا) (تاج/٢/٣١١ ف-٥ ز-١٤٩- ش/د/ت/ن).

٩٤٦- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ كُنَّا نُرْزَقُ ثَمَرَ الْجَمْعِ وَهُوَ الْخِلْطُ مِنَ الثَّمْرِ وَكُنَّا نَبِيعُ صَاعَيْنِ بِصَاعٍ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَا صَاعَيْنِ بِصَاعٍ وَلَا دِرْهَمَيْنِ بِدِرْهَمٍ) (الحديث ٢٠٨٠) (١٤).

ئهبوسه عيىد (پرمزى خوى لى بى) دمفه رموى: تىكه لهى خورما مان ده درا يه لهو خورما جوړاو جوړه كله هى زهكات كووه كرابوو، كه وهك مزه ناش، باش و خراپى تيدا بوو، نه وديان له باتى يارمه تى ده داينئ. ئيمهش دوو مه نمان لهو

(١٣) أخرجه مسلم في البيوع، باب: الصدق في البيع والبيان، رقم: ٥٢٢٢.

(١٤) أخرجه مسلم في المساقاة، باب بيع الطعام مثلا بمثل، رقم: ٥٩٥ وهذا الحديث من أفراد البخاري (عيني/٢٠٢/١١) المترجم.

تَيْكَهُ لَيْهٍ دَهْدَا بِهِكَ مَنِ خورمائی تری یهك چهشنى باشتَر، جا بهم
بُونَه یه وه خوشه ویست (دروودی خوی لسه ر بن) فهرمووی پیمان: (شتی وا مهكهن دوو
مهن به مهنیک و دوو درهم به دره میك مامه لئی وا سووده دروست نییه).

۹۴۷- عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ قَالَ رَأَيْتُ أَبِي اشْتَرَى عَبْدًا حَجَّامًا فَأَمَرَ بِمَحَاجِمِهِ
فَكُسِرَتْ فَسَأَلَتْهُ عَنْ ذَلِكَ قَالَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ ثَمَنِ الدِّمِ
وَكَمَنِ الْكَلْبِ وَكَسْبِ الْأَمَةِ وَلَعْنِ الْوَأَشِمَةِ وَالْمُسْتَوْشِمَةَ وَآكِلِ الرَّبَا وَمُوكِلَهُ وَلَعْنِ
الْمُصَوَّرِ). (الحديث ۲۰۸۶ - أطرافه في: ۲۲۳۸، ۵۳۴۷، ۵۹۴۵، ۵۹۶۱).

عهونی کوپی نه بوجو حه یفه فهرمووی: باوکم کو یله یه کی که له شاخگری
کری، فهرمانی دا ئامیره گانی که له شاخگرتنه که ی شکاند، منیش لیم پرسى:
هو ی نه مه چی بوو؟ فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خوی لسه ر بن) نه هی کردوو ه له م
شتانه، له به های سه گ و له به های خوین و، له کری خالکوت و ریگه یشی نه داوه
که ژن خال بکوتی بو خوی، هه روا ریگه ی سوودخوړو سووددمری نه داوه،
وه نه فرین و له عنه تی شی کردوو ه له وینه گر) (تاج/۲/۳۲۶ ف- ۱. برپاوه: تاج ۴۱
- ۱۹۴ سهرباسی سهارمت به وینه و وینه گرتن).

روونکردنه وه:

مه به ست له (ثمن الدم = به های خوین) نه و کری و به های یه که له باتی
خوینی گیاندار و مرده گری، چ خوینی مروف بی، چ خوینی گیاندارى تر بی،
وهك كه سى كه له شاخ له كه سى بگری و له سهر نه وه کری لى و مر بگری،
یا قاپی خوینی خوی بفروشی به كه سیکی تر كه پیویستی به خوین بی،
له کاتی وادا نه گهر خوین و مرگر پاداشتی کی ماددی بهه خشی
به خوین به خشه که، نه وه هه یدی نییه، به مه رجی له سهر شیوه ی کری و
فروشتن و کری ناسای نه بی.

به لّام گۆرپنه وهی قاپی خوین به قاپی کی تر وهك له خهسته خانه و نه خوشخانه كاندا، دهیكه ن بۆ ئاسانکاری، ئه وه قهیدی نییه، ههروهها كری و مرگرتن له سه ر فه حصی خوین، وهك له تاقیگاكان ده كری قهیدی نییه، ههروهها كری و فروشتنی ئه م جوړه ئامیرانه كه بۆ دهرهینانی خوین و گواستنه وهی خوین و هه لگرتنی خوین به كارد دهینرین قهیدی نییه، وهك دهرزی و کیسی تایبهت و ترمسی تایبهت، به قیاس له سه ر كری و فروشتنی زهرووی پزیشکی و ئامیری كه له شاخگرتن.

به لّام هه موو جوړه مامه له یه کی تر به خوینه وه هه رامه، وهك كه سی قه ساب بی خوینه كه كۆبكاته وه هه تا ده بی به ته نه كه یی، یا كه متر یازیاتر، ئه وسا بی فروشی بۆ پهیناوی گول، یا بۆ مه بهستی تر، له راستیدا هه ندی شت پهیدا بوون وهك كری گورپژو پهین بۆ پهین و شتی تری وا، پویستی به كۆلینه وهیه کی دوورو درێژ.

۹۴۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (الْحَلْفُ مُنْفَقَةٌ لِلْسَّلْعَةِ مُنْحَقَةٌ لِلْبُرْكََةِ) (الحديث ۲۰۸۷) (۱۵).

ئه بوهورهیره (هه زای خوی لێ بێ) له پیغه مبه ره وه (دروندی خوی له سه ر بێ) ده فه رموی: (سویندی درۆ به ره و به فروشتنی کالā ده دا به لّام بهیت و به ره که تی مامه له ده با) (تاج/۲/۳۰۰ ف-۲).

۹۴۹- عَنْ خُبَّابٍ قَالَ كُنْتُ قَيْنًا فِي الْجَاهِلِيَّةِ وَكَانَ لِي عَلَى الْعَاصِ بْنِ وَائِلٍ دَيْنٌ فَأَتَيْتُهُ أَتَقَاضَاهُ قَالَ لَا أُعْطِيكَ حَتَّى تَكْفُرَ بِمُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقُلْتُ لَا أَكْفُرُ حَتَّى يُمِيتَكَ اللَّهُ ثُمَّ تُبْعَثَ قَالَ دَعْنِي حَتَّى أَمُوتَ وَأُبْعَثَ فَسَأَوْتِي مَا لَا وَوَلَدًا فَأَقْضِيكَ فَتَزَلْتُ أَفْرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَا وَتَيْنَ مَا لَا وَوَلَدًا أَطْلَعَ

الْقَيْبِ أُمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا) (الحديث ۲۰۹۱، أطرافه في: ۲۲۷۵، ۲۴۲۵، ۴۷۳۲، ۴۷۳۳، ۴۷۳۴، ۴۷۳۵) ^(۱۶)

خه ببابی کوری ئه پته ت (همزی خوی لئ بئ) فه رمووی: له سه رده می نه فامی دا له مه ککه ئاسنگه ر بووم، شمشیری کم بو عاصی کوری وائی ئهل سه همی به قهرز دروست کرد، دوایی چووم داوای هه قدهسته کهیم لئ کرد، گوتی: ناتده می هه تا له موحه ممه د هه ئه نگه ر پیت ه وه، منیش گوتم: به خودا قهت له دینی موحه ممه د هه ئه نگه ر پیمه وه، نه به زیندویی و نه به مردویی و نه وه کاته ش که خودا تو دهمرینئ و له پاشدا له قیامه تدا زیندووت ده کاته وه! عاص به ئیستی هزاو به ته وسه وه گوتی: که وابو ئیستا وازم لئ بی نه هه تا دهمرم و زیندو دهمه وه، نه گهر ئه مه وایی دیاره نه وه کاته ش مال و منالئم ده بی، جا نه وه حه له و مره قهرزه کهت دهمه وه! جا به م بو نه یه وه ئه م نایه ته دابه زی: ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأَوْثِينَ مَالًا وَلَدًا * أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾ مه ریه م/۱۹/۷۷-۷۸ واته: ده بی حالی شری نه وه کابرایه چوون بی، که گالته ی به قه برو قیامهت دیو، به ته وسه وه به موسو لمانان ده لی: من له قیامه تیشا مال و منالئم ده بی نه گهر حه قیکتان له سه رمه، په له م لئ مه کهن له وئ دمتانده مه وه! دیاره که ئه م کابرایه غه یزان نییه و، نه وه نده ش پیاو یکی پیرو زو پاک نییه، که عه ه دو په یمانی وای له خوای میهره بان و مرگرتبی، که واته با گالته ی به نایینی ئیمه کردبی، روژی دی له دیوانی خوا دا خوی به تا و انباری ده بینیت ه وه. (تاج/۷/۲۳ ف-۶ سوورته ی مه ریه م).

قسه یه کی نه سته ق:

ده لئین: جاری پیاوئ له مه وله ی (روحمه ی خودای لئ بئ) ده پرسئ: قوربان! که سی بزنی بدزی له قیامه تدا چی لئ ده کهن؟ مه وله ی ده فه رموئ: دادگایی

(۱۶) أخرجه مسلم في صفات المنافقين و احكامهم، باب: سؤال اليهود النبي (بروودی خوی لئ بئ) عن

دهكهن و نامه‌ی کرداری، كه فریشته‌كان له‌سه‌ریان نوسیوه ده‌یین و بۆی ده‌ورده‌كه‌نه‌وه به‌پیی ئه‌وه سزای ده‌دن!

كابرا ده‌لی: من ئه‌و فریشتانه‌م به‌شایه‌ت قبوول نییه، ئه‌وان خودا هه‌رچیان پێ بفرمووی ئه‌وه ده‌نووسن، مه‌وله‌ویش ده‌یه‌وی شته‌كه له‌گورتی بپێته‌وه، ده‌لی: ئه‌وكاته خودا بزنه‌كه زیندوو ده‌كاته‌وه ده‌یه‌یینته‌ زوبان و دیت شایه‌تیت لێ ده‌دا! كابرایش ده‌لی: جامنیش ریشی بزنه‌كه ده‌گرم و ده‌یده‌مه‌وه ده‌ستی خاوه‌نه‌كه‌ی و ده‌لیم: ها بڕا! ئه‌وه بزنه‌كه‌ت ئیتر ئه‌م شایه‌ت و شایه‌تكاریه‌ی پێ ناوی!

به‌لام ئه‌م قسه‌یه‌ی كابرای دزه له‌ساویل‌كه‌یه‌یه‌وه‌یه، نه‌وه‌ك وه‌ك قسه‌كه‌ی عاصی كوری واثیل، له‌له‌نامه‌ته‌وه بی‌ت.

۹۵۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ إِنَّ خَيْطًا دَعَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِبَطْنِ صَنْعَةَ قَالَ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ فَذَهَبْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى ذَلِكَ الطَّعَامِ فَقَرَّبَ إِلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خُبْزًا وَمَرَقًا فِيهِ دُبَّاءٌ وَقَدِيدٌ فَرَأَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَتَّبِعُ الدُّبَّاءَ مِنْ حَوَالِي الْقِصْعَةِ قَالَ فَلَمْ أَزَلْ أَحِبُّ الدُّبَّاءَ مِنْ يَوْمَئِذٍ (الحديث ۲۰۹۲، أطرافه في: ۵۳۷۹، ۵۴۲۰، ۵۴۳۵، ۵۴۳۶، ۵۶۳۷، ۵۴۳۹) (۷).

پێشه‌وا ئه‌نه‌س (بمزی خوی لێ بێ) فه‌رمووی: به‌رگه‌درویی نانی دروست کرد بۆ پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ر بێ) و بانگی کرد، گوتی منیش له‌گه‌ڵ هه‌زه‌رتدا چوو، كه نانه‌كه‌ی دانا بریتی بوو له‌ نانی جۆو، مه‌رگه‌ی كوو له‌كه‌و له‌تكه‌ گوشت، سه‌رنجم دا پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ر بێ) له‌م لاو لای له‌گه‌نه‌كه‌وه، كوله‌كه‌كه‌ی ده‌چنیه‌وه‌و ده‌یخوارد، ئیتر منیش له‌و رۆژه‌وه‌ هه‌تا ئیستا هه‌زم له‌ كوو له‌كه‌یه) (تاج / ۷۳/۴ - ش/د/ت/ن).

٩٥١- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي غَزَاةٍ فَأَبْطَأَ بِي جَمَلِي وَأَعْيَا فَأَتَى عَلَيَّ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ جَابِرُ: فَقُلْتُ: نَعَمْ قَالَ: (مَا شَأْنُكَ قُلْتُ أَبْطَأَ عَلَيَّ جَمَلِي وَأَعْيَا فَتَخَلَّفْتُ فَتَزَلَّ يَخْجُنُهُ بِمَحْجِنِهِ) ثُمَّ قَالَ: (ارْكَبْ) فَرَكِبْتُ فَلَقَدْ رَأَيْتُهُ أَكْفَهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (تَزَوَّجْتَ) قُلْتُ: نَعَمْ قَالَ: (بِكْرًا أَمْ ثِيًّا؟) قُلْتُ: بَلْ ثِيًّا قَالَ: (أَفَلَا جَارِيَةٌ تُلَاعِبُهَا وَتُلَاعِبُكَ) قُلْتُ: إِنَّ لِي أَخَوَاتٍ فَأَحْبَبْتُ أَنْ أَتَزَوَّجَ امْرَأَةً تَجْمَعُهُنَّ وَتَمْسُطُهُنَّ وَتَقُومُ عَلَيْهِنَّ قَالَ: (أَمَّا إِنَّكَ قَادِمٌ فَإِذَا قَدِمْتَ فَالْكَيْسَ الْكَيْسَ) ثُمَّ قَالَ: (أَتَبِيعُ جَمَلَكَ؟) قُلْتُ: نَعَمْ، فَاشْتَرَاهُ مِنِّي بِأَوْقِيَّةٍ ثُمَّ قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَبْلِي وَقَدِمْتُ بِالْعَدَاةِ فَجِئْنَا إِلَى الْمَسْجِدِ فَوَجَدْتُهُ عَلَى بَابِ الْمَسْجِدِ قَالَ: (أَلَا أَنْ قَدِمْتُ؟) قُلْتُ: نَعَمْ قَالَ: (فَدَغَ جَمَلَكَ فَادْخُلْ فَصَلِّ رَكَعَتَيْنِ) فَدَخَلْتُ فَصَلَّيْتُ فَأَمَرَ بِلَالًا أَنْ يَزِنَ لِي أَوْقِيَّةَ فَوْزَنَ لِي بِلَالٌ فَأَرْجَحَ لِي فِي الْمِيزَانِ فَاطْلَقْتُ حَتَّى وُلِّيتُ فَقَالَ: (ادْعُ لِي جَابِرًا) قُلْتُ: الْآنَ يَرُدُّ عَلَيَّ الْجَمَلَ وَلَمْ يَكُنْ شَيْءٌ أَبْغُضَ إِلَيَّ مِنْهُ قَالَ: (خُذْ جَمَلَكَ وَلَكَ ثَمَنُهُ) (الحديث ٢٠٩٧) ^(١٨)

جابر بن جابر بن عبد الله له غزاه كا له خزمه تي پيغه مبهردا
بووم، وشتره كه م له زيړما وهستاو له سوپا كه به جي مام، پيغه مبهردا (دروودى خوى لسمبر
به) له دواى سوپا كه وه بوو، ته شريفى هاتو منى گرته وه وهرمووى: (جابر)
عه رزم كرد: به لى فهرمووى: (نه وه چيته وا جيماوى؟) گوتم: وشتره كه م
په كى كه وتوو وه وهستاوه، له بهر نه وه به جيماوم، جا پيغه مبهردا (دروودى خوى لسمبر به)
له ولاخه كه خوى دابه زى و به گوچانه كه خوى چهند گوچانيكى دا
له وشتره كه من، نه و جا فهرمووى: (سوار به) منيش سوار بووم وه سهرنجم دا
وشتره كه واخيړا بوو، ناچار بووم كه جله وى بگر مه وه مه بادا پيش وشتره كه

پېغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) بکەو، پېغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) فەرمووی: (ئەى جابیر! ژنت هینا؟) گوتم: بەلى، فەرمووی: (چیت هیناوه، کچ یا بیومژن؟) عەزیم کرد: ئە، بیومژنیکم هیناوه، فەرمووی: (ئەى بۆچی کچیکت نەهینا، پیکهوه یاری و دەسبازی بکەن؟!).

گوتم: ئەى پېغەمبەر! خودا! خۆت دەزانی کە عەبدوللای باوکم لە غەزای ئوحدودا شەهید بوو، (بەر: تاج/۵/۱۸۲ ف ۱- ۵۱) باوکم کەمرد حەوت خوشک، یا هەشت خوشکی سەر و قنگی مەنلکاری بەسەردا بەجی هیشتم، لەبەر ئەوە بیومژنیکم هینا کە کارامە بێ، مەل و میردی دیبی وەك خۆیان کۆلی و دەسەوسان نەبێ، هەتا سەرپەرشتیان بکا و کۆمەلیان کۆبکاتەو، نەهیلی سەریان لێ بشیوی و سەریان شانە بکا و سەرەو کاریان بکا..

جا پېغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) نەزای باشی بۆم کردو فەرمووی: (ئەوا دەرپۆیتەو، کە چۆیتەو هۆشیار بە هۆشیار! نەکەى بەهۆی دووریەو، بۆسەر جیبی، جەلەوی هۆش لە دەست بدەى!).

ئەوجا پېغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) فەرمووی: (ئایا و شترەکەت دەرپۆشیت؟!) گوتم: بەلى، جا بەئوقیەیهك کەدەکاتە چل درەمى زیو لێ کریم. ئەنجا پېغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) لەپیش منەو گەیشتە مائەو، منیش بۆ سبەینى گەیشتمەجی و رویشتم بۆ مزگەوت، تەماشام کرد پېغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) لەبەردرگای مزگەوت بوو، فەرمووی: (ئێستاکە گەیشتیتەجی؟) وتم: بەلى، فەرمووی: (دە و شترەکەت بەردەو بچۆرە ناو مزگەوت و دوو رکات نوێژى سوننەتى گەرانیو لەسەفەر لەناو مزگەوتدا بکە) منیش چوو مە ژوورەو نوێژەکەم کرد. ئەوجا پېغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) فەرمانی بەبیلال کرد ئوقیەیی زیوی لەباتی و شترەکەم بۆم کیشاو لەکیشانەکەیشا سلاوی دایەو و قورس کیشای. منیش پارەکەم وەرگرت و رویشتم، تاپشتم هەلکرد

لهوان بهر دو مال که و تمه پری، که چی گویم لی بوو فهرمووی: (ئادهی جابیرم
بو بانگ بکه ره وه) منیش له دلی خو ما گوتم: نهی! ئیستا و شتره که دم داته وه
به سهردا و دهله دله وه له وهم پی ناخو شتر نه بوو که و شتره که دم داته وه به سهردا،
که چی پیغه مبه (درویدی خوی لسمر بن) فهرمووی: (و شتره که دم داته وه به سهردا و دهله دله وه له وهم پی ناخو شتر نه بوو که و شتره که دم داته وه به سهردا،
پارمه کیشی ههر بو خوت) (تاج/ ۳/ ۵۵۵ ف - ۴ز - ۲۵).

۹۵۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو خُطَابَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) كَانَ رَجُلٌ اسْمُهُ
نُؤَاسٌ وَكَانَتْ عِنْدَهُ إِبِلٌ هَيْمٌ فَذَهَبَ ابْنُ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) فَاشْتَرَى تِلْكَ
الْإِبِلَ مِنْ شَرِيكَ لَهُ فَجَاءَ إِلَيْهِ شَرِيكُهُ فَقَالَ: بَعْنَا تِلْكَ الْإِبِلَ فَقَالَ: مِمَّنْ؟ بَعْتُهَا قَالَ:
مِنْ شَيْخٍ كَذَا وَكَذَا فَقَالَ: وَنَحْكَ ذَاكَ وَاللَّهِ ابْنُ عُمَرَ فَجَاءَهُ فَقَالَ: إِنَّ شَرِيكَ
بَاعَكَ إِبِلًا هَيْمًا وَلَمْ يَعْرِفْكَ، قَالَ: فَاسْتَفْهَمَهَا قَالَ فَلَمَّا ذَهَبَ يَسْتَأْفُهَا فَقَالَ: دَعَهَا
رَضِينَا بِقَضَاءِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (لا عَدْوَى) (۲۰۹۹- اطرافه
في: ۲۸۵۸، ۵۰۹۳، ۵۰۹۴، ۵۷۵۳، ۵۷۷۲) (۱۹).

ئیبنو دینار (رمزی خوی لسم بن) فهرمووی: لی ره له مه که، پیاوی هه بوو ناوی
نه وواس بوو، هاو به شیکی هه بوو، سه وداو مامه لهی و شتران بهیه که وه ده کرد،
هه ندی و شتری بهئاو که و توپان هه بوو، که بهئاو که و تن جو ره نه خو شیه که تو شی
گیاندار ده بی، دووئاو ده که وی ههر ئاو ده خواته وه ههر تیرئاو نابی، وادیاره
ئه م جو ره نه خو شینه ش دمه نیته وه له نه خو شه وه بو ساخ.

جا ئیبنو عومهر (رمزی خوی لسم بن) ده چی ئه و و شتره نه خو شانه
له هاو به شه که ی ده کری. هاو به شه که ی نه وواس ده چی بو لای نه وواس و پی
ده لی: و شتره کانم فروشت، نه وواس پی ده لی: به کی ت فروشت؟ ده لی:
فرو شتم به پیرمه یردیکی واوا، نه وواس پی ده لی: هاوار له خوت، چو شتی
وات کردو وه به خوا ئه وه ئیبنو عومهر بووه، شایانی شتی وا نییه..

(۱۹) قال العلامة العيني: (وهذا الحديث من أفراد البخاري) ج/ ۱۱ ص ۲۸ قال العسقلاني في

خاتمة كتاب البيوع: لم يوافق مسلم على تخريجه - المترجم.

جا نه وواس دهچئ بؤ خزمه تی و، عهرزی دهکا: قوربان هاوبه شه کهم هه ندئ و شتری دووئاو که و تووی به تو فروشتوو، جه نابتی نه ناسیوه، نه ویش دمفه رموئ: دهی که و ابئ بیان به ره وه. که نه وواس دهچئ و شتره کان بباته وه، ئیبنو عومهر رای دهگورئ و دمفه رموئ: (وازیان لی بی نه سه ودا که هه ئناوه شینه وه، رازیم به و برپارو فه رمان و حوکه می که پیغه مبه ر) (دروودی خوی له سه ر بی) ده ری کردوو، له م باره یه وه که دمفه رموئ: نه خوشی ته نینه وه نییه) (بر: تاج/ ۴/ ۲۲۷ ز ۷۶).

روونکردنه وه:

له م فه رمو ودمیه وه وهر ده گیرئ: (که و اباشه مروف خوی له ئازاردانی پیاوی باش زیاتر بیاریزئ، ده لئین: نه وواس هاو نشینی ئیبنو عومهر بووه، زور له خزمه تیدا داده نیش، که لی جار قسه ی خوشی بؤ ئیبنو عومهر ده کردو دمی هینایه پیکه نین، روژئ نه وواس ده لی: خوزگه م به قه د کیوی نه بو قوبه یس زیرم ده بوو!! ئیبنو عومهر پئی دمفه رموئ: جا چیت لی ده کرد؟ ده لی: به سه ریا ده مردم!! نه م داستانه له عه سقه لانی له فه تح دا له حومه یدیه وه راگو یزی ده کا.

۹۵۳ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: حَجَمَ أَبُو طَيْبَةَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَمَرَ لَهُ بِصَاعٍ مِنْ تَمْرٍ، وَأَمَرَ أَهْلَهُ أَنْ يُخَفِّقُوا مِنْ خَرَجِهِ (الحدیث ۲۱۰۲ - أطرافه فی: ۲۲۱۰، ۲۲۷۷، ۲۲۸۰، ۲۲۸۱، ۵۶۹۱) (۲۰)

ئه نه س (رهزی خوی لی بی) گو تی: نه بو طیبه (رهزی خوی لی بی) که له شاخی له حه زره ت گرت، حه زره ت (دروودی خوی له سه ر بی) له باتی نه وه مه نی خورمای پیدای، و مه رمانیشی کرد به ئاغانی که له سه رانه که ی که م بکه نه وه. (تاج/ ۲/ ۲۹۹ - ز ۱۶۶ + تاج/ ۴/ ۱۹۷ ف - از ۶۱ ف - ۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸).

۹۵۴- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ احْتَجَمَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأُعْطِيَ الَّذِي حَجَمَهُ وَلَوْ كَانَ حَرَامًا لَمْ يُعْطِهِ. (الحديث ٢١٠٣، طرفه في: ١٨٣) (٢١)

ثیبونوعه بباس (همزی خوانان لئ بئ) فهرمووی: پیغهمبهر (درودی خوی لسمربئ) کهله شاخی له خوی گرتو به خششی بهو پیاوهدا، که کهله شاخه کهی لئ گرت، دیاره نه گهر مزو هه قدهستی کهله شاخگر حه رام بوايه پیغهمبهر (درودی خوی لسمربئ) شتی وای نه ده کرد، که بجی به خششی بدا بهو کهسهی کهله شاخی لئ گرتووه. (تاج/ ٢/ ٣٠٠- ٣ ز- ١٤٦).

۹۵۵- عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا اشْتَرَتْ ثُمْرُقَةَ فِيهَا نَصَاوِيرٌ فَلَمَّا رَأَاهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَامَ عَلَى الْبَابِ فَلَمْ يَدْخُلْهُ، فَعَرَفَتْ فِي وَجْهِهِ الْكَرَاهِيَةَ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتُوبُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ مَاذَا أَذْنَبْتُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَا بَالُ هَذِهِ الثُمْرُقَةِ) قُلْتُ: اشْتَرَيْتُهَا لِتَقْعُدَ عَلَيْهَا وَتَوَسَّدَهَا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِنَّ أَصْحَابَ هَذِهِ الصُّورِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُعَذَّبُونَ فَيُقَالُ لَهُمْ أَهْيَا مَا خَلَقْتُمْ وَقَالَ إِنَّ الْبَيْتَ الَّذِي فِيهِ الصُّورُ لَا تَدْخُلُهُ الْمَلَائِكَةُ. (الحديث ٢١٠٥ أطرافه في: ٣٢٢٤، ٥٩٥٧، ٥١٨١، ٥٩٦١، ٧٥٥٧) (٢٢)

عائیشه دایکی ثیمانداران (همزی خوی لئ بئ) فهرمووی: قالیجهیه کم کری، وینهی پیوه بوو کاتییک پیغهمبهر (درودی خوی لسمربئ) ته شریفی هات بو لام، قالیجه کهی بینی راخراوه، ئیتر نه هاته ژووره وه، له بهر دهرگا که راوه ستا، ههستم کرد که زوویری بهرویه وه دیاره، له بهر نه وه عه رزم کرد: قوربان! ئهی پیغهمبهری خودا! چی گونا هیکم کردوه که تو وایم زوویری، ته و بهی

(٢١) أخرجه مسلم في مبحث حل أجرة الحجامة (صم/ ١٠ ص ٢٤٢) - المترجم.

(٢٢) أخرجه مسلم في اللباس والزينة باب: تحريم تصوير صورة الحيوان رقم: ٥٢٣٣.

لئ دهگم لهسەردەستی خوداو لەسەر دەستی پێغەمبەرەگەیدا؟
 پێغەمبەریش (دروودی خوی لەسەر بێ) فەرمووی: (ئەم قالیچەیه چییه؟) عەرزم کرد
 کپیومە بۆ تۆ هەتا لەسەری دابنیشی و شانی لەسەر دادەیت! پێغەمبەر (دروودی
 خوی لەسەر بێ) فەرمووی: (لەرستیدا خاوەنانی ئەم وێنانە لەروژی قیامەتدا، سزا
 دەدرێن، پێیان دەگوترێ: لەسەر شیوەی تەعجیزو دەسەوسانکردن پێیان
 دەگوترێ، ئەم دروستکراوانە ی خۆتان زیندوو بکەنەو) پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر
 بێ) فەرمووشی: (هەر مائێ وێنە ی تیا دابی فریشتە ی رحمت ناچنە ناوی).
 (تاج/٤/١٥٩ ز ٥٠ هەتا کۆتایی).

روونکردنەو:

باسیکی بەسوودم نووسیوە لەسەر بابەتی وێنە بەگشتی، لەتاجا
 لەبەرگی جوارا لەلایەره سەدو شەست و چوارا، جاوا لێره بۆ تەواوکاری ئەو
 باسە دەلیم (پیش هەموو شتی بڕوانە زنجیره / ٣٠٥ بەتەواوی لەبەرگی
 چوارەمی ریاض دا) :

١- کپین و فروشتنی وێنەو شتی وێنە ی پێو بێ، وەك پارچە کوتال و بەرهو
 قالی و بەتانی و دەرگا و شتی تری وا، دادەمەزری بەلام ناباشە. (بڕوانە:
 فتح/٤/٣٢٥).

٢- بەرای هەموو خاوەن ویژدانێ، هەتا ئەم ساتەش زیانی وێنە لەئایین و
 لەپەوشتی بەرز، لەهەموو شتیکی تر زیاتر، ئەو بەدەرەوشتیە ئەمەڕۆ
 سیدی بلاوی دەگاتەو بەشەیتانیش ناکرێ.

٣- راستە کە ئەمەڕۆ وێنە بوو بەبەشیکی سەرەکی لەپەرەپەرەوی پیشکەوتن
 لەپرو زانستی و هونەری و پزیشکی و تەکنۆلۆژیەو، بەبێ هونەری وێنە،
 بەهەموو جۆرهکانیەو، پیشکەوتنی پیشەسازی و زانستی و هونەری و

راگه یاندن و سه فەر بۆ ناو بۆشایی ئاسمان ئەستەم دەبێ. بەلام له گهەڵ
ئەودەشدا وێنە بوو بە شەیتانی عەصر، بوو بە میکروبی بێ رەوشتی بوو
بە هەهەوێنی دارووخانی خێزانی و مایه ی بەر بەرەلایی و سەرچاوه ی
تیکبەر بوونی نیرو مێی بێ سنوور، لەبەر ئەوە بە بۆچوونی بەندە
هەموو جۆرە وێنەیی، بەم چەند مەرجە حەرام دەبێ ئەگەر:

ا- بەمەبەستی لاسکایی خەلقى خودا بێ و بۆ چاوی لێکری بێ لە کاری خوا.
ب- بۆ پەرستن و بەگەورە زانین و تەئلیه و تەخلید بێ، وەك له کۆندا
بەزۆری وێنە و پەیکەر بۆ ئەم دوو مەبەستە بوون، ئیستاش هاكا وای لێ
هاتەوه!

ج- بۆ برەودان بە بەر بەرەلایی و بێ رەوشتی و بێ دینی و گەندەلی کۆمەڵ بێ.
٤- زۆر لە زانایانی شەرع دەفەرموون: (هەر وێنەیی لە سەر شیومێی بێ که
لە سەر ئەو شیومیه خاوەنە که ی نەژی، وەك مرۆقی سەر برابویی یا
لە ناو پرستای دوو کەرت کرابی، یانیوه ی لەشی گیاندارە که بێ یا تەنها
سەری بێ، حەرام نییه و موباحه).

٥- هەروا زۆر لە زانایانی شەرع دەفەرموون: (هەر وێنەیی بۆژە کرابی واتە
مومتەهەن بێ، وەك لە ژێر پێدا راخرابی، یابە دیواری ئاودەستەوه بێ،
یابە شیومیه کی بۆژە کراوی تر دانرابی، یا هە ئاسرابی حەرام نییه!) ،
عەللامه ی عەینی له عومدەتول قاری شەرحی صەحیحی بوخاریدا
لە بەرگی یازدەدا لاپەرە سەدو بیست و چواردا بە دەق دەفەرموی: (قال
الطحاوي: فَلَمَّا ابْيَحَثَ التَّمَائِلُ بَعْدَ قَطْعِ رُؤْسِهَا الَّذِي لَوْ قُطِعَ مِنْ ذِي الرُّوحِ
لَمْ يَبْقَ، دَلَّ ذَلِكَ عَلَى إِباحَةِ تَصْوِيرِ مَا لَا رُوحَ لَهُ، وَعَلَى خُرُوجِ مَا لَا رُوحَ
لَمَثَلِهِ مِنَ الصُّورِ، مِمَّا قَدْ لُهِیَ عَنْهُ فِي الْأَثَارِ....) وقال أيضاً: (... وقال
الخطّابي: ... فَأَمَّا مَا لَيْسَ بِحَرَامٍ مِنْ كَلْبِ الصَّيْدِ وَالزَّرْعِ، وَالْمَاشِيَةِ وَالصُّورَةِ الَّتِي

تُمْتَهَنُ فِي الْبَسَاطِ وَالْوَسَادَةِ، وَغَيْرَهُمَا فَلَا يَمْنَعُ دُخُولَ الْمَلَائِكَةِ بِسَبَبِهِ، وَأَشَارَ الْقَاضِي إِلَى نَحْوِ مَا قَالَ الْخَطَّابِيُّ (....).

٦- دانان و هه لئواسینی وینه و هه لگرتنی بۆ یادگار و شتی و، ئه گهر ناته و او بێ، یاجه سته دار نه بێ به تایبه تی ئه گهر له سه ر شیوه یی بێ، که خاومه نه که ی له سه ر ئه و شیوه یه نه ژێ ئه وه حه رام نییه.

٧- کورت و پوخت: (هه ر وینه یی خزمه تی دین و دونیای موسولمانان بکا له سه ر رای پسپۆرانی ئیماندارێ دئسۆزی ئیسلام دروسته و حه رام نیه).

٨- برپاوه ریاض الصالحین به رگی دووهم به کوردی ژماره ٥٧٧/ لاپه ره: ١٣٥.

باسی بازار و سه ودا و مامه له و نه یاره و پیتاوه

٩٥٦- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي سَفَرٍ فَكُنْتُ عَلَى بَكْرٍ صَغِبٍ لِعُمَرَ فَكَانَ يَغْلِبُنِي فَيَتَقَدَّمُ أَمَامَ الْقَوْمِ فَيَزْجُرُهُ عُمَرُ وَيَرُدُّهُ ثُمَّ يَتَقَدَّمُ فَيَزْجُرُهُ عُمَرُ وَيَرُدُّهُ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِعُمَرَ: (بَغْنِيهِ) قَالَ: هُوَ لَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ بَغْنِيهِ (فَبَاعَهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (هُوَ لَكَ يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ تَصْنَعُ بِهِ مَا شِئْتَ). (الحديث ٢١١٥ - طرفاه في: ٢٦١٠، ٢٦١١) (٣٣).

ئيبنو عومهر (رهزای خوی لێ بێ) فه رمووی: له سه فه رێکا، له خزمه ت پێغه مبه ردا بووین، من خۆم به سواری نووما و شترێکی تۆزی توخسی چه موش بووم، که ی باوکم بوو، هه رچه ندم ده کرد بۆم زه وت نه ده کرا، هه موو جا رێ و ه پێش خه لکه که ده که وت باوکیشم ئه وه ی پێ ناخۆش بوو، که ئاوا پێش پێغه مبه ر (درووی خوی له سه ر بێ) بکه وێ، له به ر ئه وه تیی ده خوړی و ته سی پێ

(٢٣) قال العسقلاني لم يوافق مسلم على تخريج حديث ابن عمر (كان على جمل صعب..)

(فتح/٤٢٨- خاتمة كتيب البيوع) - المترجم.

دەکردەوہ بو دواوہ، بەلام دیسانەوہ نۆبەنە و شترەکە وەپیش دەکەوتەوہ،
 ھەمدیسان باوکم تەسی پێ دەکردەوہ و دواى دەخستەوہ!

جا پیڤەمبەر (دروودی خوای لەسەر بێ) بەعومەری فەرموو: (ئەم نۆبەنە و شترەم
 پێ بفرۆشە) ئەویش عەرزیکرد: قوربان بەبێ پارە پێشکەشت بێ. دووبارە
 فەرموویەوہ: (پێم بفرۆشە) ئەویش فرۆشتی پێی. جا پیڤەمبەر (دروودی خوای لەسەر
 بێ) بەمنی فەرموو: (ئەى عەبدوڵلای کورێ عومەر! ئەوہ بو تۆ جی لێ
 دەکەى بیکە).

۹۵۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَجُلًا ذَكَرَ
 لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ يُخَدَعُ فِي الْبَيْعِ فَقَالَ:
 (إِذَا بَايَعْتَ فَقُلْ لَا خِلَابَةَ) (الحديث ۲۱۱۷ - أطرافه في: ۲۴۰۷، ۲۴۱۴،
 ۶۹۶۴) (۲۴).

عەبدوڵلای کورێ عومەر (بەزای خوای لێ بێ) فەرمووی: پیاوێ عەرزى
 پیڤەمبەرى کرد، کە لەسەوداو مامەلەدا دەخەلەتێ، فەرمووی پێی: (کاتێ
 سەودای شتێ دەکەى بێ: بەبێ فرو و فیل و قۆلپین). (تاج/۲/۳۰۰-ز-۱۴۷-ش/د).
 ۹۵۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ): (يَغْزُو جَيْشُ الْكُفَّةِ فَإِذَا كَانُوا بَيْنَدَاءَ مِنَ الْأَرْضِ يُخَسَفُ بِأَوَّلِهِمْ
 وَآخِرِهِمْ) قَالَتْ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ: كَيْفَ يُخَسَفُ بِأَوَّلِهِمْ وَآخِرِهِمْ وَفِيهِمْ
 أَسْوَأُهُمْ وَمَنْ لَيْسَ مِنْهُمْ؟ قَالَ: (يُخَسَفُ بِأَوَّلِهِمْ وَآخِرِهِمْ ثُمَّ يُعْتَوْنَ عَلَى نِيَاتِهِمْ)
 (الحديث ۲۱۱۸) (۲۵).

عائیشە (بەزای خوای لێ بێ) فەرمووی: پیڤەمبەر (دروودی خوای لەسەر بێ) فەرمووی:
 (لەشکری دێن بدن بەسەر کابەدا و غەزوی بکەن، دێن ھەتا دەگەنە بەیدا،

(۲۴) أخرجه مسلم في البيوع، باب: من يخدع في البيع، رقم: ۱۵۳۳.

(۲۵) أخرجه مسلم في الفتن و اشراط الساعة، باب: الخسف بالجيش رقم: ۴۲۱.

كەناوى جىڭگەيەكى تايىبەتايىيە، ۋا لەناۋەندى مەككە ۋە مەدىنەدا، لەۋى
 ھەموويان رۆدەچىن بەناخى زەويدا، ، منىش گووتەم: ئەى رەۋانەكراۋى خودا!
 چۆن ۋېۋچى ھەموويان ۋەك يەك رۆدەچىن، خۇ ھەيانە بۇ شەر نەھاتوۋە
 تەنھا بازارپان بۇ ساز دەكا، ۋەھەشيانە لەۋان نىيە ۋە زۆر ھىتاۋيانە ؟
 فەرموۋى(دروۋى خۋى لەسر بى) : (ھەموويان چۈن يەك رۆدەچىن بەناخى زەويدا،
 بەلام لەرۋى قىامەتا ھەر كەسەيان لەسر نىيازى خۋى زىدوۋ دەكرىتەۋە،
 چاكيان بەچاك پاداشتى دەدرىتەۋە ۋە خراپيان بەخراپ). (تاج/۲/۲۷۵ف- از- ۱۳۷
 ش-د/ت/ن).

۹۵۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) فِي السُّوقِ فَقَالَ رَجُلٌ يَا أَبَا الْقَاسِمِ فَالْتَفَتَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) فَقَالَ إِنَّمَا دَعَوْتُ هَذَا فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَمُّوا بِاسْمِي وَلَا
 تَكُنُوا بِكُنْيَتِي (الحديث ۲۱۲۰ طرفاه في: ۲۱۲۱، ۳۵۳۷) (۳۶)

ئەنەسى كۆرى مالىك(رەزى خۋى لى بى) فەرموۋى: جارى پىغەمبەر(دروۋى خۋى لەسر
 بى) لەبازارەكى بەقىع بوو، پياۋى بانگى پياۋىكى تىرى دەكرىد، گوتى: ئەى
 ئەبولقاسم! پىغەمبەرىش (دروۋى خۋى لەسر بى) ئاۋرى لى دايەۋە، ۋايزانى كە
 بانگى ئەۋ دەكا، پياۋەكە گوتى: ئەى پىغەمبەرى خودا! لەگەل تۆم نەبوو،
 بانگى ئەۋ پياۋە تىر دەكەين بەۋىش ھەر دەلىين ئەبولقاسم. پىغەمبەر
 (دروۋى خۋى لەسر بى) فەرموۋى: (ناۋى مەن بىكەن بەناۋ بۇ خۇتان بەلام كەسناۋەكەم
 مەكەن بە كەسناۋ بۇ خۇتان، ۋاتە كۈنيەكەى مەن كە ئەبولقاسمە، مەيكەن
 بەكۈنيە بۇ خۇتان، بەلام خۇتان ناۋ بىن مەمەد....) (تاج/۱۰/۱۵۵- از- ۶۲ف -
 ۴+۳+۲+۱).

۹۶۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ الدَّوْسِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ خَرَجَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي طَائِفَةِ النَّهَارِ لَا يُكَلِّمُنِي وَلَا أَكَلِمُهُ حَتَّى أَتَى سُوقَ بَنِي قَيْنِقَاعَ فَجَلَسَ بِفِنَاءِ بَيْتِ فَاطِمَةَ فَقَالَ أَتَمَّ لُكْعُ أَتَمَّ لُكْعُ فَحَبَسْتَهُ شَيْئًا فَظَنَنْتُ أَنَّهَا تُلْبِسُهُ سِخَابًا أَوْ تُغَسِّلُهُ فَبَاءَ يَشْتَدُّ حَتَّى عَاقَلَهُ وَقَبْلَهُ وَقَالَ: (اللَّهُمَّ أَحْبِبْهُ وَأَحِبَّ مَنْ يُحِبُّهُ) (الحديث ۲۱۲۲، - طرفه في: ۵۸۸۴) (۳۷).

نہ بوہور میرہ (کہلہ ہوزی دہوسہ) فہرمووی: جاریک بہروژ نہک بہشہو
لہ گہل پیغہ مبہردا دمر جووم، لہرئ بہہئ قسہو گفتوگو بہہئ دہنگی
رؤیشتین، نہئو قسہی لہ گہل من کرد نہ من قسہم لہ گہل نہو کرد، تاجوینہ
بازاری قہینوقاع کہیہ کیکہ لہ باز مرہکانی شاری مہدینہ، نہوجا گہرایہوہو
چوو بو مائی فاطیمہی کچی، کہہاوسہری ئیمامی عہلی و دایکی حہسہن و
حوسہینہ، لہوئ لہحہوشہ کہی مائی فاطیمہ دانیشت و فہرمووی:

(نہرئ بچکؤل لہوئ یہ، نہرئ بچکؤل لہوئ یہ؟) جادایکی نہختی دوا
خست، وایزائم دایکی ویستی بیشوات و ہہنئ حہتہتو کہی بوخووشی لہمل
بکا، زوری پی نہچوو کہحہسہن بہہہرا کردن ہات و لہ گہل پیغہ مبہر
دہستیان کردہ ملی یہکتری، باوہشیان کرد بہیہکاو، پیغہ مبہر (دروودی خوی لہسمر ہئ)
خوش خووش ماچی دہکرد، نہوجا خوشہویست (دروودی خوی لہسمر ہئ) فہرمووی:
(خودایہ! من نہمہم خوش دہوئ، ساتویش خوشت بوئ و نہو کہسہیشت
خوش بوئ کہ نہوئ خوش دہوئ). (تاج/۲/۱۱۴ف-۴).

۹۶۱- حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْذِرِ حَدَّثَنَا أَبُو ضَمْرَةَ حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ عُقْبَةَ عَنْ نَافِعٍ حَدَّثَنَا ابْنُ عُمَرَ أَنَّهُمْ كَانُوا يَشْتَرُونَ الطَّعَامَ مِنَ الرُّكْبَانِ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَبِيعَتْ عَلَيْهِمْ مَنْ يَمْنَعُهُمْ أَنْ يَبِيعُوهُ حَيْثُ اشْتَرَوْهُ حَتَّى يَنْقُلُوهُ حَيْثُ يَبِغُ الطَّعَامُ (الحديث ۲۱۲۳، أطرافه في: ۲۱۳۳، ۲۱۳۷، ۶۸۵۲).

(قَالَ: وَحَدَّثَنَا ابْنُ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ نَهَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَنْ يُبَاعَ الطَّعَامُ إِذَا اشْتَرَاهُ حَتَّى يَسْتَوْفِيَهُ) (الحديث ٢١٢٤ اطرافه في: ٢١٣١، ٢١٣٧، ٢١٦٦، ٢١٦٧، ٦٨٥٢) (٢٨).

ثيبنوعومهر (همزي خوي لن بن) فهرمووی: جاران خه لک و جامباز دهچوون بو قهراخ شار، دهچوون به پیر کاروان و نهو که سانهی که لهه لاو لواهو خوراک و شمه کیان دههینا بو شار بو فروشتن، جاپیغه مبهه (دروودی خوی لسمه بن) که سانیکی نارد بو سهریان که نه هیلن، لهو شوینه دا که کریویانه همر لهو شوینه ش دا بیفروشنه وه، به لکو دهی بیگوینزه وه بو شوینی ناسایی فروشتنی خوراک، وهک مهیدان و عه لو وه بازار).

ثيبنوعومهر (همزي خوي لن بن) دهيفهرموو: (پيغهمبهه (دروودی خوی لسمه بن) نهیی کردوه له وه که کهسی خوراکي بکړی له کهسی، پيش نه وهی که خوی له فروشیار وهری بگری، بجی بیفروشیته وه به کهسیکی تر).

٩٦٢- عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ (رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى) قَالَ لَقِيتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قُلْتُ أَخْبَرْنِي عَنْ صِفَةِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي التَّوَرَةِ قَالَ أَجَلٌ وَاللَّهِ إِنَّهُ لَمَوْصُوفٌ فِي التَّوَرَةِ بِبَعْضِ صِفَتِهِ فِي الْقُرْآنِ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا وَحِرْزًا لِلْأُمِّيِّينَ أَنْتَ عَبْدِي وَرَسُولِي سَمِيتُكَ الْمُتَوَكَّلَ لَيْسَ بِفَظٍّ وَلَا غَلِيظٍ وَلَا سَخَابٍ فِي الْأَسْوَاقِ وَلَا يَدْفَعُ بِالسَّيِّئَةِ السَّيِّئَةَ وَلَكِنْ يَغْفِرُ وَيَغْفِرُ وَلَنْ يَقْبِضَهُ اللَّهُ حَتَّى يُقِيمَ بِهِ أَلْمَلَةَ الْعُوجَاءَ بَأَنْ يَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَيَفْتَحَ بِهَا أَعْيُنًا عُمِيًّا وَآذَانًا صُمًّا وَقُلُوبًا غُلْفًا) (الحديث ٢١٢٥، طرفه في: ٤٨٣٨) (٢٩).

(٢٨) أخرجه مسلم في البيوع، باب: بطلان المبيع قبل القبض، رقم: ١٥٢٧.

(٢٩) لاحظ ما جاء في خاتمة كتاب البيوع في الفتحة، حيث لم يستثن العسقلاني هذا الحديث من

المتفق عليه بين الشيخين - المترجم.

عه طائی کوری یه سار (پرمزی خوی لئ بئ) فهرمووی: گه یشتم به خزمهت
عه بدوللای کوری عه مری کوری عاص (پرمزی خوی لئ بئ) عه رزیم کرد: نیشانه ی
پیغه مبهری خوْمان له ته وراتا چیه پیم بلی؟ فهرمووی: (به لئی باشه
به خودا، ناو نیشانی له ته وراتیشدا وهک ئه و نیشانه ی وایه که له م نایه ته ی
قورئاندا باسکراوه که ده فهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا
وَنَذِيرًا﴾ نه حزاب/۳۳/۴۶.

واته: ئه ی پیغه مبهری پایه بهرز ئیمه توْمان رهوانه کردوه به شایهت و
مژده دهر و به ترسینهر، له گه ل بازئ نیشانه ی تردا که ده فهرموئ: وه توْمان
کردوو به قه لاو سه نگه ر بۆ نه ته وه میه کی نه خوینده وار، که گه لی عه ره بن و
ناویان به نه خوینده وار و بئ سه واد دهر کردوو، تو به نده و فروستاده ی منی،
خوْم ناوم ناوی پشت به ستوو به خودا، (موته وه ککیل) ئه و پیغه مبهری ئاخر
زهمانه مرقن و مؤن و دلْره ق نییه، وه له ناو بازارا دهنگی دهر ناچئ و به سه ر
خه لکا ناقیز ئینئ و دهنگه دهنگ کار نییه و به ره به رچی خراپه به خراپه
ناداته وه، به لکو چاوپووشی ده کاو لیْبور دنی هیه، خودا نایباته وه بۆ لای
خوْی و نایم ریئ هه تا ئه و میله ته لارو خواره ی پی راست نه کاته وه،
که میله ته ی عه ره بن، که له ئایینه راست و دروسته که ی ئیبراهیم لایان داوه، بۆ
فره خوایی و بتپه رستی.

ئه و راست کردنه وه یه ش به وتنی وشه ی پیروزی (لااله الا الله: ته نها خودا
خودایه و به س) جا به باوه ری ته واو به م وشه پیروزمیه به ری چاویان روْشن
ده کاته وه، چاویان که له ئاستی حه ق کوْپر بووه روون ده بیته وه، گوْییان
که له ئاستی بیستنی حه ق که ر بووه، ده کریته وه حه ق ده بیستی، دلْیان
که مه وْز کراوه و په رده ی ره شی به سه ردا هاتوو، به کلیلی (لااله الا الله)
ده کریته وه (تاج/ ۴/ ۳۶۷ ف-۳).

۹۶۳- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ تُوْفِّي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو بْنَ حَرَامٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَعَلَيْهِ دَيْنٌ فَاسْتَعْنَتِ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى غُرْمَائِهِ أَنْ يَضَعُوا مِنْ دَيْنِهِ فَطَلَبَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَيْهِمْ فَلَمْ يَفْعَلُوا فَقَالَ لِي النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اذْهَبْ فَصَنَّفْ تَمْرَكَ أَصْنَافًا الْعَجْوَةَ عَلَى حِدَةٍ وَعَذَقَ زَيْدٌ عَلَى حِدَةٍ ثُمَّ أَرْسِلْ إِلَيَّ فَفَعَلْتُ ثُمَّ أَرْسَلْتُ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَجَاءَ فَجَلَسَ عَلَى أَغْلَاهُ أَوْ فِي وَسْطِهِ ثُمَّ قَالَ كُلْ لِلْقَوْمِ فَكَلْتُهُمْ حَتَّى أَوْفَيْتُهُمُ الَّذِي لَهُمْ وَبَقِيَ تَمْرِي كَأَنَّهُ لَمْ يَنْقُصْ مِنْهُ شَيْءٌ) (الحديث ۲۱۲۷، أطرافه في: ۲۳۹۵، ۲۳۹۶، ۲۴۰۵، ۲۶۰۱، ۲۷۰۹، ۲۷۸۱، ۳۵۸۰، ۴۰۵۳، ۶۲۵۰^(۲۰)).

جابرى كورى عهبدوللا (رمزى خوابان لى بى) فهرمووى: باوكم ناوى عهبدوللاى كورى حهرام بوو، كاتى مرد قهرزار بوو چوومه خزمهتى حهزرت عهرزيم كرد: قوربان! باوكم مردووه قهرزى لهسهره منيش ههر نهووم ههيه كه باخه خورماكهى خوى دهىگرى، بهروبومى نهو باخهيش بهچهند سالى هيشتا بهشى دانهوى قهرزهكهى كهلهسهرهتي ناكا، جابضهرموو ومره لهگهلما نهبادا خاوهن قهرزهكان قسهيهكى ناشيرين بكهن لهرووما، خو نهگهر لوتفيش بضرمووى كه داوايان لى بكهى ههر خاوهن قهرزهى لهلايهن خويهوه ههندي لهقهرزهكهى دابشكيئى نهوه يارمهتیهكى گهرهيه بو ئيمه، پيغهمبهر (درودى خوى لسمه بى) لهم لايهانهوه روى لينان كهشتى لهقهرزهكانيان، كهوا لهسهر باوكم دابشكيئنو كه م بكنهوه، بهلام نهوان رازى نهبوونو نهوهيان نهكرد. جاپيغهمبهر (درودى خوى لسمه بى) بهمنى فهرموو: (برو خورماكهت كومهل كومهل كه چهند جوړه ههر جوړه خوى بهتهنها كوڅكهرده وبيكه بهخهرمانى، جوړى عهجوو كهخورمايهكى زور چاكه بهجيا، جوړى عهزقى

زمید که جوړه خورمايه کی تره بکه به خهرمانی کی تر به جیا، وهه روهها جوړه کانی تریش نهوجا بنیره به دواما خوّم دیم).

منیش چه زرمّت چی فهرموو ریك وام کرد، نهوجا ناردم به شوینیدا که ته شریفی هات سووړاپیه وه به دهوړی خهرمانی له خهرمانه خورماکانا ونزای به سهرا خویندنو له خودا پاراپیه وهو له سهرا ته وقه سهری به رزترین خهرمانیان، له ناوهرپاستیدا دانیشته و فهرمووی: (دهی دهست بکه به پیوانه بو خواوون قهرزه کان) ئیتر یه که یه که به قهد قهرزه که ی خویان به ته و اوای خورمام بویان پیوا، هه تا هه موو قهرزه کانم به ته و اوای پییان دایه وه، به لام هیشتا له پیت و فهری پیغه مبه ره وه (دروودی خوی لمر بی) نه وهنده ی تری لی زیاد بوو، مایه وه بو خوّم، بگره وهك هیچی لی کهم نه بوو بیته وه و ابوو (تاج/ ٤٦١/٤ ز ١٠٨٠ ف ١) شیخی عهینی دمفه رموی: (نهو خواوون قهرزانه جوله که بوون).

٩٦٤ - عَنْ الْمِقْدَامِ بْنِ مَعْدِي كَرِبَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (كَيْلُوا طَعَامَكُمْ يُبَارَكْ لَكُمْ) (الحديث ٢١٢٨) (٢١).

میقدامی کوړی مه عديکه ريب (دروودی خوی لمر بی) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی خوی لمر بی) دمفه رموی: (له کاتی گرین و فروشتن و سهرفکردن دا خوړاکتان بپیون خوا پیت و فهری تیده خا بو تان). (تاج/ ٢٠٧/٢ ز ١٤٨).

روونکر دنه وه:

میقدامی کوړی مه عديکه ريبه که سناوی (ابو کریمه) یه، له نه صلا خه لکی شامه له هاوړی مناله کانی چه زرمته، عهرزیان کرد: نهی نه بو که ریمه! خه لك ده لئین: تو پیغه مبه رت نه دیوه؟ فهرمووی: (با، به خودا به خرمه تی گه یشتووم

جاری له گهال مامه ما دهرؤیشتم پیغه مبه (دروودی خوی لسمه بی) نهرمه ی گویچکه ی گرتو و فهرمووی به مامه م: (به زهینی تو دهبی ئه م گویچکه گوشینه ی منی له بیر بمینی) وه بیستیشم دهی فهرموو: (له منالی له بارچوووه هه تا ئیختیاری که فته کار، له روژی قیامه تدا له ته مه نی سیی سالیدا هه شر ده کرین...).

له شام ده زیا، فه قتی زوری هه یه له خه لکی شام، له ته مه نی نه وه دویه ک سالی دا، له شام ئه مری خودای کرد، له سالی هه شتاو هه وتی کۆچیدا، له بوخاری دا دوو فهرمووده ی هه یه، له سه ر فهرمایشتی مقدمه ی فتح الباری. ۹۶۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّ إِبْرَاهِيمَ حَرَّمَ مَكَّةَ وَدَعَا لَهَا وَحَرَّمْتُ الْمَدِينَةَ كَمَا حَرَّمَ إِبْرَاهِيمُ مَكَّةَ وَدَعَوْتُ لَهَا فِي مُدَّهَا وَصَاعِهَا مِثْلَ مَا دَعَا إِبْرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِمَكَّةَ (الحدیث ۲۱۲۹) (۳۳).

عه بدوللای کوری زمید (همزی خوی لی بی) فهرمووی: (پیغه مبه (دروودی خوی لسمه بی) فهرمووی: هه زه تی ئیبراهیم (سه لاسی خوی لی بی) به فهرمانی خودا، مه که ی کردوو به هه ره م به سستیکی ئه مین و هیمن و قه ده غه ی کردوو که کاری ناشایسته ی تیا دا به رپا بکری، وه دو عاو نزای باشی و پیروزی کردوو بو دانیشتوانی، وه منیش به فهرمانی خودا مه دینه م هه رام کردوو کردوو مه به به ست و هه ره م، هه ره وک چۆن ئیبراهیم مه که ی هه رام کردوو کردویه تی به به ست و هه ره م، وه من دو عاو نزای پیت و فهرم کردوو بو مه ن و مشتی مه دینه، دووقاتی ئه و دو عاو نزایه ی که ئیبراهیم کردوو یه تی بو خه لکی مه که).

روونکردنه وه:

عه بدوللای کوری زمیدی کوری عاصم، ئه نصارییه، خه زره جیه، له به نی نه ججاره ئو خودیه، به لام راجیای هه یه له به درییه تی دا، به شداری کرد له

کوشتنی موسه یله مهی که ذابدا، نۆ فەر مووده ی له بوخاری پیرۆزدا ههیه، سه عیدی کوری موسه ییب، عه ببادی کوری ته میمی نه نصاری و کهسانی تریش فه قتی بوون، له رۆزی (الحرّة) دا، شهید بوو، که ئهم روداو له سالی شهست و سیی کۆچیدا بووه، رمزاو رحمهتی خودای لی بی.

باسی هه ندی دهستووری فروشتنی خۆراک و شت شاردهوه بو کاتی گرانی

۹۶۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ رَأَيْتُ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ الطَّعَامَ مُجَازَفَةً يُضْرَبُونَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ يَبْعُوهُ حَتَّى يُؤْزُوهُ إِلَى رِحَالِهِمْ (الحديث ۲۱۳۱، سبقت أطرافه في: رقم: ۹۶۱ ت= ۲۱۲۳ و ۲۱۲۴ ف) (۳۳).

ئیبنو عومەر (رمزی خوی لی بی) فەر مووی: به سه رینی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سر بی) به چاوی خۆم نه وانهم دیوه که شت و مه کیان به گۆتره ده کپی، نه یانده هیشت که هه ره لهو شوینه دا بیفرۆشنه وه، به لکو ده بی بیبه نه وه بو شوین و جیگهی خۆیان، ئه وسه نه گه ر و یستیان بیفرۆشن نه گه ر وایان نه کردایه وه به ره له گواستنه وه ی بیانفرۆشتایه ته وه لیان ده دان).

۹۶۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى أَنْ يَبْعَ الرَّجُلُ طَعَامًا حَتَّى يَسْتَوْفِيَهُ قُلْتُ لِابْنِ عَبَّاسٍ كَيْفَ ذَاكَ قَالَ ذَاكَ دَرَاهِمٌ يَدْرَاهِمَ وَالطَّعَامُ مُرْجَأٌ. (الحديث ۲۱۳۲، طرفه في: ۲۱۳۵) (۲۴).

ئیبنوعه بباس (رمزی خاویان لی بی) فەر مووی: پیغه مبه ر (دروودی خوی له سر بی) ریگهی نه ده دا که سی نه ندازه یی خۆراک بکپی و، به ره له وه ی که خۆی وه ری بگری له فرۆشیار، بیفرۆشیته وه به که سی تر، عه رزی ئیبنوعه بباس کرا ئه

(۳۳) والحديث أخرجه مسلم في البيوع (عيني/ ۲۴۹/۱۱) المترجم.

(۲۴) أخرجه مسلم في البيوع، باب: بطلان بيع المبيع قبل القبض، رقم: ۱۵۲۵.

مەسەلەیه چۆن چۆنییه، بۆمان روون بکەرەوه، بالە مەبەستەکەى تیبگەین؟
فەرمووی: ئەو وەك ئەو وایە پارە بدەیت بەپارە بەشیوەى سووخورى،
خۆراکەكەيش ئامادە(حازر) نەبى). (تاج/٢/٣٠٧ ف—٤ز—١٤٨).

روونکردنەوه:

وەك ئەو ئازاد مەنى گەنم لەكامەران بکړئ، بەدرەمى، بەو مەرجه پاش
مانگى مەنە گەنمەكەى لى وەرگیرئ، جا هەر ئەو مەنە گەنمە كە هیشتا
و مرنه گیرابى، ئازاد بيفرۆشیتهوه بەمایهكەى خۆى یابەزیاتر، یابەكەمتر،
و بەكامەران یابەكەسیكى تر، مامەئەى وا بەپى شەرع دادەنرى بەسوود،
لەبەر ئەو بەرگیرى لى دەكړئ).

٩٦٨- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يُخْبِرُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (الذَّهَبُ بِالذَّهَبِ رِبًا إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ وَالْبُرُّ بِالْبُرِّ رِبًا إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ وَالْتَّمُرُ بِالْتَّمُرِ رِبًا إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ وَالشَّعِيرُ بِالشَّعِيرِ رِبًا إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ) (الحديث ٢١٣٤، طرفاه في: ٢١٧٠، ٢١٧٤) (٣٥).

مالیکى کوپى ئەوس(عزى خوى لى بى) فەرمووی: ویستم سەد دینارى زیڤ
بگۆرمەوه بەدرەمى زیو، طەلجەى کوپى عوبەیدیلا بانگى کردم وسەودامان
برپەوهو ریكەوتین لەسەر گۆرپینەوه، كەلەباتى هەر دینارى ژمارەیهكى
دیارىكراو درەمى زیوم پێیدا، جا طەلجە زیڤەكەى لەمن وەرگرتو
لەدەستیدا ئەم دیوو ئەودیوى پێدەکرد، ئنجا فەرمووی: باکلێدارەكەم لە
جەنگەئەكە بیتهوه، درەمە زیوہكانت دەداتى، جەنگەئەكە شوینىكى نزیكە
لەمەدینە وا لەعەوالى مەدینە، ناودارە بەغابەى مەدینە.

عومرەیش(عزى خوى لى بى) گوێى لەم قسانەمان بوو، فەرمووی: ئەى مالیک!
بەخودا نابى لە طەلجە جیاببیتهوه هەتا زیوہكەى لى و مرنه گريت، بانهبى

به سوود، چونکه پیغمبر (درویدی خوی لسمه بر) فهرمووی لهم بارمیه وه: (زیر به زیر دست به دست نه بی سوود، گهنم به گهنم دست به دست نه بی سوود، خورما به خورما دست به دست نه بی سوود، جو به جو دست به دست نه بی سوود). (تاج/۲/۳۲۶ف-۳-۴).

روونکردنه وه:

لهم روژگاری نیمه دا، طاقه ی روچی، هیزی معنه ویات کز بووه له سایه ی عه وله مه و عه له نه وه، ماده پهرستی پهره ی سه ندووه: مال و سامان و هم و مسبازی و ناره ق و مه ی و باده و باوه شی یار، بوون به هه موو شتی له گهل نه و مندا نه هلی حه ق، موسولمانی باش به شی خوی هه رماوه، جا لهم روانگه وه نه و منده ی بکری، مروف بو خودا چه ندی پی بکری له نه شری حه قا دریغی نه کا، نه گهر له سه رانه سری دنیا دا یه ک که س به گوینی بکا زوره. (بر: ژماره ۹۷۷).

۹۶۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ يَبْعَ حَاضِرٌ لِبَادٍ وَلَا تَنَاجَشُوا وَلَا يَبْعَ الرَّجُلُ عَلَى بَيْعِ أَخِيهِ وَلَا يَخْطُبُ عَلَى خُطْبَةِ أَخِيهِ وَلَا تَسْأَلُ الْمَرْأَةُ طَلَاقَ أُخْتِهَا لِتَكْفَأَ مَا فِي إِيَّانِهَا (الحديث ۲۱۴۰، أطرافه في: ۲۱۴۸، ۲۱۵۰، ۲۱۵۱، ۲۱۶۰، ۲۱۶۲، ۲۷۲۳، ۲۷۲۷، ۵۱۴۴، ۵۱۵۲، ۶۶۰۱) (۳۱).

نه بوهورمیره (همزی خوی لى بر) فهرمووی: پیغمبر (درویدی خوی لسمه بر) نه یی ده کرد: له وهی که شاری بی به ده لال بو لادیی و شتی بو بفروشی، و مده یفه رموو: (کوسته کوسته له یه کتری مه کهن، سه ودا له سه ر سه ودا حه رامه، وده واز بینی به سه رخواز بینی برای خوتا مه کهن، و مدروست نییه بو ژن که داوای ته لاقدانى خوشکی نایینی خوی بکا، تا نه و به ته لاق بداو خوی

به شویته که ی شاد ببی (۱) (تاج/۲/۳۱۷ ف - ۳+ ۴+ ۵+ ۶+ ۷+ ۸+ تاج/۳/۱۵۰ ف - ۳+ ریاض/۱/۲۳۵).

۹۷۰- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَجُلًا أَعْتَقَ غُلَامًا لَهُ عَنْ دُبُرٍ فَاحْتَجَّ فَأَخَذَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: (مَنْ يَشْتَرِيهِ مِنِّي؟) فَاشْتَرَاهُ نَعِيمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بِكَذَا وَكَذَا فَدَفَعَهُ إِلَيْهِ (الحديث ۲۱۴۱، أطرافه في: ۲۲۳۰، ۲۳۲۱، ۲۴۰۳، ۲۴۱۵، ۲۷۱۶، ۶۹۴۷، ۷۱۸۶ (۳۷)).

جابیری کوپی عهبدوللا (پروای خوی لی بی) فهرمووی: پیایو له یاریده مدران، واته: لهئه نصار، خولامیکی هه بوو ئازادی کرد به مهرجی له پاش مردنی خوی ئازاد ببی، که به مه لهزاراوهی شهرعی پیروژدا دهگوتری: مودبهر، پیاوکه هیچ مالیکی تری وای نه بوو، جادامابوو بو مال، جا له پاشا که ئهم باسه گه یشته وه به چه زرهت - درودی خوی له سر بی، پیغه مبه ر پیاوکه ی خسته سهر مهزاتو فهرمووی: (کی ئهم پیاوهم لی دهکری؟) جا نوعهیمی کوپی عهبدوللا لی کری به ههشت سهد درهم و پیغه مبه ر (درودی خوی له سر بی) پاره که ی وهرگرت و دای به خاونه که ی که ناوی ئه بومه ذکور بوو، غولامه که شی ناوی ئه بو یه عقوب بوو. (تاج/۲/۲۳۴۸ ف - ۳- ۱۶۵+ تاج/۳/۴۱- ۱۹ ف - ۱).

۹۷۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ بَيْعِ حَبْلِ الْحَبْلَةِ وَكَانَ بَيْعًا يَتْبَاعُهُ أَهْلُ الْجَاهِلِيَّةِ كَانَ الرَّجُلُ يَبْتَاعُ الْجَزُورَ إِلَى أَنْ تُنْتَجِ النَّاقَةُ ثُمَّ تُنْتَجِ الْتِي فِي بَطْنِهَا (الحديث ۲۱۴۳، طرفاه في: ۲۲۵۶، ۳۸۴۳ (۳۸)).

ئیبینوعومه ر (پروای خوی لی بی) فهرمووی: پیغه مبه ر (درودی خوی له سر بی) بهرگریی (نه ی) کردوو له جووره فروشته ی که ده به ستری به زایینی به چکه ی

(۳۷) أخرجه مسلم في الرکاة، باب الإبتداء في التفقة بالنفس ثم بأهله، رقم: ۹۹۷.

(۳۸) أخرجه مسلم في البيوع، تحريم بيع حبل الحبله، رقم: ۱۵۱۴.

ناوسکی وشتی ئاوسه وه! ئەم جوۆره فروشتنه ییش له سهردهمی نهزانی پێش هاتنی ئیسلاما بابوو، خهڵك دهیانکرد له سهه یهكی لهم دوو شیوهیه: یهكهم پیاوی وشتیکی دهکری یا شتیکی دهکری، به بهههیهکی دیاریکراوی نه دراوی دواخراو، به وادهی ئه وهنده که ئه وه و شتره بزێ و سکه کهشی بزێته وه ئه وسه به هاکه بدات، دووهم به چکهی ئه وه به چکهیه که وه له سکی ئەم و شتره ئاوسه دا له تۆم کری به ئه وهنده و ئه وهنده.

روونکردنه وه:

لهم شوینده مامۆستای پایه بهرز عه للامهی عهینی رایهکی زۆر به سوودی ههیه، که به ره چای ئیمامی نه وه وی پێ ددهاته وه، که بۆ ئەم روژگاره ی ئیمه ئەم جوۆره رایه زۆر زۆر باش و له باره، دهفه رموی: (بیع المعاطة صحیح، وجميع الناس اليوم يعملون في الأسواق بالمعاطة: يأتي رجل إلى بايع فيشتر منه جملة قماش بثمان معین، فيدفع الثمن و يأخذ المبيع من غير أن يوجد لفظ: (بعث واشتریت) فإذا حکمنا بفساد هذا العقد يحصل فساد كثير في معاملات الناس) (ر: ج/ ۱۱ ص ۲۶۵ - عینی).

واته: به یعی موعاطات دروسته، خه لکی هه موو نه مپرو، له بازارا له کاتی کرین و فروشتندا کاری پێ ده کهن، پیاوی ده چی له بازارا سه ودا ی پارچه یی کوتال یا شتی تر دهکا، وه له سهه نر خه که ی ریک ده که ون و به ها که ی دیاری ده که ون کریار پارمه کی ده دا به فروشیار و فروشرا وه که ده بات به یی ئه وه که قسه یی، که له زار وه ی شه را پیی ده گو تر ی (صیغه) ، له به ی نیانا ببی، نه نه وه به و ده لی: ئه وای پیم فروشتی به ئه وهنده، نه نه وه به و ده لی ئه وای لیم کریت به ئه وهنده!).

ده ی نه گهر بریار بده ین که ئەم سه ودا یه پووچه و دانامه زری چونکه له فظو بیژهی تایبه تی بۆ دانه نرا وه، ئه وه فه رته نه وه ئازا وه یه کی زۆر زۆر له سه ودا و مامه له ی ئه وه خه لکه دا رو و ده دا.

لهراستیدا منیش رام ودهو رای شیخی عهینی وایه، برپوانه فیکهی ناسان بهرگی دووهم لاپه‌ره (٤٤٤) و مرگه‌پاوه کوردییه‌که‌ی. و مرگپ/ نوری فارس.

هه‌ندی مامه‌له‌و سه‌ودای تایبه‌تی، یا نه‌یی لی‌کراو

٩٧٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَنْ اشْتَرَى غَنَمًا مُصْرَأَةً فَاحْتَلَبَهَا فَإِنْ رَضِيَهَا أَمْسَكَهَا وَإِنْ سَخِطَهَا فَلْيُخْلِتْهَا صَاعٌ مِنْ تَمْرٍ). (الحديث ٢١٥١، أطرافه في: ٩٦٩ت=٢١٤٠ف) (٣٩).

ئه‌بوهوره‌میره (همزی خوی لئ بئ) فهرمووی: پی‌غه‌مبهر (دروودی خوی لئسر بئ) فهرمووی: (ئه‌گهر که‌سی نازده‌لی ورده‌ی کپی، وده‌ک مه‌پۆ یابزنی، وه‌ به‌ فی‌ل فروشیار چه‌ند رۆژی نه‌یدوشی‌بوو، هه‌تا ک‌پیار پی‌ی بجه‌له‌تی و وابزانی که‌به‌شیره، ئه‌وه‌ له‌کاتی وادا له‌پاش دۆشینی ئه‌و نازده‌له‌و رۆشن بوونه‌وه‌ی کاره‌که‌ ک‌پیار خۆی سه‌رپشکه‌ له‌یه‌کی له‌م دوو: ئه‌گهر چه‌زکا مه‌په‌که‌، یابزنه‌که‌ هه‌ل ده‌گری و ئه‌گهر چه‌زکا ده‌یداته‌وه‌ به‌سه‌ر خاوه‌نه‌که‌یدا، به‌لام ده‌بی مه‌نی خورما نه‌ک که‌نم بدا له‌جیات‌ی شیرمه‌کی). (تاج/٢/٣١٣ف-١٥٠).

٩٧٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِذَا زَكَتِ الْأَمَةُ فَتَبَيَّنَ زَانَاهَا فَلْيُجْلِدْهَا وَلَا يُثْرَبْ ثُمَّ إِنْ زَكَتْ فَلْيُجْلِدْهَا وَلَا يُثْرَبْ ثُمَّ إِنْ زَكَتِ الثَّالِثَةُ فَلْيُغْفَرْ وَلَوْ بِحَبْلٍ مِنْ شَعْرِ). (الحديث ٢١٥٢، أطرافه في: ٢١٥٣، ٢٢٣٣، ٢٢٣٤، ٢٥٥٥، ٦٨٣٧، ٦٨٣٩) (٤٠).

ئه‌بوهوره‌میره (همزی خوی لئ بئ) فهرمووی: خۆشه‌ویست (دروودی خوی لئسر بئ) دم‌فهرمووی: (ئه‌گهر که‌نیزه‌ک که‌به‌عه‌ره‌بی پی‌ی ده‌گوتری: ئه‌مه‌ته‌ زینای

(٣٩) أخرجه مسلم في البيوع، (عيني/١١/٢٧٥) المترجم.

(٤٠) أخرجه مسلم في الحدود، باب: رجم اليهود أهل الذمة في الزنا، رقم: ١٧٠٢.

کردو زیناکه‌ی له‌سهر ئیسپات بوو باخاومنه‌که‌ی داری حه‌ددی لئ بداو، ئیتیر سهرکۆنه‌ی نه‌کاو هه‌موو کاتێ بیداته‌وه به‌چاویدا، جا نه‌گهر دیسان زینای کرده‌وه با دووباره داری حه‌ددی لئ بداته‌وه، ئیتیر سهرکۆنه‌ی نه‌کا، به‌لام نه‌گهر بۆ جاری سیههم زینای کرده‌وه، ئیتیر نه‌گهر فرۆشتویه‌تی به‌په‌تکی موو بابیفرۆشی) (تاج/٣/٢٤٤ز - ٩٢ف-٩).

٩٧٤- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَا تَلْقُوا الرُّكْبَانَ وَلَا يَبِيعُ حَاضِرٌ لِبَادٍ قَالَ فَقُلْتُ لِابْنِ عَبَّاسٍ مَا قَوْلُهُ لَا يَبِيعُ حَاضِرٌ لِبَادٍ قَالَ لَا يَكُونُ لَهُ سِمَسَارًا. (الحديث ٢١٥٨، طرفاء في: ٢١٦٣، ٢٢٧٤) ^(٤١)

ئیبینو عه‌بباس (همزای خۆی لئ بئ) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خۆی له‌سهر بئ) فهرمووی: (مه‌چن به‌پیر کاروانیه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی که پێش ئه‌وه‌ی که بگه‌نه بازار، کالاکه‌یان لئ بکرن و خۆتان له‌وه‌دوا به‌گران بیفرۆشنه‌وه، وه شاریش شت بۆ لادیی نه‌فرۆشی).

تاووس (هممینی خۆدی لئ بئ) فهرمووی: گوتم به‌ئیبینو عه‌بباس: قوربان! شاریش شت بۆ لادیی نه‌فرۆشی واتای چیه‌؟ فهرمووی: (نه‌بی به‌ده‌لالی) (بروانه: ریاض/٤ز- ٢٥٥ژ - ١٧٧٥).

٩٧٥- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا يَبِيعُ بَعْضُكُمْ عَلَى بَيْعِ بَعْضٍ، وَلَا تَلْقُوا السِّلْعَ حَتَّى يَهْبَطَ بِهَا إِلَى السُّوقِ). (الحديث ٢١٦٥، أطرافه في: ٢١٣٩) ^(٤٢)

عه‌بدو لئای کورپی عومه‌ر (همزای خۆی لئ بئ) فهرمووی: خۆشه‌ویست (دروودی خۆی له‌سهر بئ) فهرمووی: (سه‌ودا له‌سهر سه‌ودای یه‌کتری مه‌که‌ن، وه‌مه‌چن به‌پیر ئه‌و

(٤١) أخرجه مسلم في البيوع، باب: تحريم بيع الحاضر للبادي، رقم: ١٥٢١

(٤٢) أخرجه مسلم في البيوع عن يحيى بن يحيى (عيني/١١/٢٩٠) المترجم.

کەس و کاروانیانەو، کە لە دەرەوێ خۆراک و شەکیان هێناوە تالەناو شاراً بەنرخێ ئاسایی و روژو بازار بفرۆشن، مەجەن بەپیری ئەم جوړە کەسانەووە بۆ ئەوێ پیش ئەوێ بگەنە ناو بازار، کالاکەیان بەهەرزان لێ بکرن و خۆتان لەوێدوا بەگران ئەو شتانه بفرۆشنەو، بەلکوو کە شتو مەکەکە گەیشته ناو بازار و جیگە ئاسایی فرۆشتنی ئەوسا ئەگەر ویستتان بیکرن).

٩٧٦- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ الْمُرَابَنَةِ وَالْمُرَابَنَةَ بَيْعُ التَّمْرِ بِالتَّمْرِ كَيْلًا وَبَيْعُ الزَّيْبِ بِالْكَرْمِ كَيْلًا. (الحدیث ٢١٧١، أطرافه فی: ٢١٧٢، ٢١٨٥، ٢٢٠٥) (٤٣).

عەبدوڵلای کوری عومەر (بەزای خۆی لێ بێ) پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) بەرگری کردووە لەو جوړە فرۆشتنە کە لە شەرعاً ناوێدرا بە موزابەنە. موزابەنە واتە: بەرسێلەکاری (بریتییه لە فرۆشتنی فەریکە خورما کە پێی دەگوترێ روتاب، بە خورمای کەمڵ بە پێوانە، وە بریتییه لە فرۆشتنی میوژ بە ترێ بە پێوانە) (تاج/٢/٣١٩).

روونکردنەو:

حیکمەتی ئەم جوړە نەهیە چونکە ئەم جوړە فرۆشتنە سەردەکیشی بۆ قوماو غەرمو شتی وا.

٩٧٧- عَنْ مَالِكِ بْنِ أَوْسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَخْبَرَهُ أَنَّ التَّمَسَّ صَرَفًا بِمِائَةِ دِينَارٍ قَالَ: فَدَعَانِي طَلْحَةُ بْنُ عُبَيْدٍ اللَّهُ فَرَأَوْنَا حَتَّى اصْطَرَفَ مِنِّي فَأَخَذَ الذَّهَبَ يُقْلِبُهَا فِي يَدِهِ ثُمَّ قَالَ حَتَّى يَأْتِيَ خَازِنِي مِنَ الْعَابَةِ وَعُمَرُ يَسْمَعُ ذَلِكَ فَقَالَ وَاللَّهِ لَا تُفَارِقُهُ حَتَّى تَأْخُذَ مِنْهُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (الذَّهَبُ بِالذَّهَبِ رِبَاً

إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ وَالْبُرُّ بِالْبُرِّ رَبًّا إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ وَالشَّعِيرُ بِالشَّعِيرِ رَبًّا إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ وَالْتَّمَرُ بِالْتَّمَرِ رَبًّا إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ). (الحديث ٢١٧٤) (٤٤).

ومرگه پراوه که ی به ته وای له ژماره (٩٦٨) دا رابوورد، طرفه فی:
(٩٦٨ ت = ٢١٣٤ ف).

روونکردنه وه:

مالیکی کورې نهوسی کورې حدشان هاوډلی پیغه مبه ر (مرویدی خوی له سر بی) بوو، له سرده می نه زانی دا جه حیل بوو، سواری مایین ده بوو، به لام دیاره درهنگ موسولمان بوو، له بهر نه وه هندی له پسپوران به تابیی دانه نی، به پی سهرچاوه باومرپی کراوه کان گیرانه وهی هیه له خودی پیغه مبه رو نه بوبه کرو عومرو عثمان و علی و که سانی تره وه، له سرده می عومه ردا دمپرستی هوزده کی بوو. له ته مه نی نه وه دو چوار سالیدا، له سالی نه وه دو دووی کوچی، هندی ده لاین: په نجاو دووی کوچی، له مه دینه نه مری خودای کردوه، (ره زو ورحمه تی خودای لی بی) دوو فهرمووده ی له بوخاری دا هیه، نه گهر له په نجاو دووی کوچیدا مردبی و ته مه نی شی نه وه دو دوو بووی، راسته که له سرده می نه زانیدا، زه لام بووه و ابووه که بتوانی سواری ولاخی به رزه بی.

٩٧٨- عن أبي بَكْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَا تَبِيعُوا الذَّهَبَ بِالذَّهَبِ إِلَّا سَوَاءً بِسَوَاءٍ وَالْفِضَّةَ بِالْفِضَّةِ إِلَّا سَوَاءً بِسَوَاءٍ وَيَبِيعُوا الذَّهَبَ بِالْفِضَّةِ وَالْفِضَّةَ بِالذَّهَبِ كَيْفَ شِئْتُمْ). (الحديث ٢١٧٥، طرفه فی: ٢١٨٢) (٤٥).

(٤٤) أخرجه مسلم في المساقاة، باب: الصرف وبيع الذهب بالورق نقداً، رقم: ١٥٨٦.

(٤٥) أخرجه مسلم في المساقاة، باب الصرف وبيع الورق بالورق نقداً، رقم: ١٥٩٠.

ئەبوبەكرە (پەزى خەلىلى بى) فەرمووى: پەيغەمبەر (دروودى خەلىلى لىسىم بى) دەفەرموئى: (زىر بەزىر مەفرۆشن مەگەر سەر بەسەر بەبى باقى، ھەروا زىو بە زىو، بەلام زىر بەزىو زىو بەزىر چۆنى دەفرۆشن بىفرۆشن).

٩٧٩- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا تَبِيعُوا الذَّهَبَ بِالذَّهَبِ إِلَّا مِثْلًا بِمِثْلٍ وَلَا تُشِفُوا بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ وَلَا تَبِيعُوا الْوَرِقَ بِالْوَرِقِ إِلَّا مِثْلًا بِمِثْلٍ وَلَا تُشِفُوا بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ وَلَا تَبِيعُوا مِنْهَا غَائِبًا بِنَاجِزٍ). (الحديث ٢١٧٧، طرفاه في: ٢١٧٦، ٢١٧٨) (٤٦).

ئەبو سەئىدى خەدرى (پەزى خەلىلى بى) فەرمووى: خۆشەويست (دروودى خەلىلى بى) دەفەرموئى: (زىر بەزىر زىو بەزىو گەنم بەگەنم جو بەجوو خورما بەخورما خوئ بەخوئ) دەبى دەقاو دەق بن و بەقەد يەك بن ومبەبى زىادو كەم بن، نابى حازريان بە بزر بفرۆشن، وەك ئەو ەلايەكيان زىرەكەى حازر بى و ئەو ەلايەكەى تريان زىوەكەى دواخراو بى).

٩٨٠- عَنْ أَبِي صَالِحٍ الزِّيَّاتِ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى أَخْبَرَهُ أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ الدِّينَارُ بِالدِّينَارِ وَالدِّرْهَمُ بِالدِّرْهَمِ فَقُلْتُ لَهُ: فَإِنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ لَا يَقُولُهُ: فَقَالَ أَبُو سَعِيدٍ سَأَلْتُهُ فَقُلْتُ سَمِعْتُهُ مِنَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَوْ وَجَدْتُهُ فِي كِتَابِ اللَّهِ؟ قَالَ كُلُّ ذَلِكَ لَا أَقُولُ وَأَنْتُمْ أَغْلَمُ بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَنِّي وَلَكِنْ أَخْبَرَنِي أَسَامَةُ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ لَا رَبًّا إِلَّا فِي النَّسِيئَةِ). (الحديثان: ٢١٧٨، ٢١٧٩، طرفاهما في: ٢١٧٦) (٤٧).

ئەبو صالحى زەيات (سۆزو رەحمەتى خەلىلى بى) دەفەرموئى: گويم لى بوو ئەبوسەئىدى خەدرى (پەزى خەلىلى بى) دەيفەرموو: (دينارى بەدينارى،

(٤٦) أخرجه مسلم في المساقاة، باب: الربا، رقم: ١٥٨٤.

(٤٧) أخرجه مسلم في المساقاة، باب: بيع الطعام مثلا، رقم: ١٥٩٦.

دهست به دهست، به بی زیادو کهم، دمفرؤشرئ، ههروا درهم به درهم) منیش
عهرزیم کرد: قوربان! ئه ی بوچی ئیبنوعه بباس وا نافه رموی؟ به لکوو ده لئ:
مادم حازر به حازره مهرج نییه وهك یهك بنو به قهده یه کتر بن؟!

ئه بوسه عید فهرمووی: منیش بو ئه مه ی تو دهلئیت ئه ی زه میات! له
ئیبنوعه بباسم پرسى، پیم گوت: ئه مه ی که دهلئیت خوت له پیغه مبه رت
بیستوو، یا له نامه ی خودادا دیدوو دمه توه؟ فهرمووی: من شتی وائیم ئیوه
خوتان زانترن له من به هه واله کانی پیغه مبه ر (دروودی خوی لسه ر بئ) به لام من
ئوسامه ی کوری زمید (رمزی خوی لئ بئ) هه والی پیم دا: که پیغه مبه ر (دروودی خوی لسه ر بئ)
دمفرموئ: (سوود کاتئ رووددا که لایئ له دوو به ها که حازربئ و ئه وی
تریان قهرز، یادوا خراوبئ).

٩٨١- عن أبي المنهال قال: سألت البراء بن عازب وزيد بن أرقم (رضي
الله عنهم) عن الصرف فكل واحد منهما يقول: هذا خير مني
فكلاهما يقول نهى رسول الله (صلى الله عليه وسلم) عن بيع الذهب بالورق
ديناراً). (الحديثان ٢١٨٠ و ٢١٨١، طرفاهما في: ٩٣٨ ت =
٢٠٦٠، ٢٠٦١ ف) (٤٨).

ئه بومینهال فهرمووی: له باره ی پاره گۆرینه وه به پاره ی تر، له به رانی
کوری عازبیم پرسى، فهرمووی: له زمیدی کوری ئه رقه م به رسه، ئه و باشتری
لئ دزمانئ، که له زمیدم پرسى، ئه ویش فهرمووی: له به راء به رسه، ئه و باشتری
لئ دزمانئ هه رکه سه شیان به وی تریانی دمفرموو: ئه و له من باشتره،
وه هه ردو کیشیان سه ر نه نجام فهرموویان: (پیغه مبه ر (دروودی خوی لسه ر بئ) پیشگیری
کردوو له فرؤشتنی زیڕ به زیو، ئه گه ر به قهرز بئ). (تاج ٣٢٨/٢ ف ١٥٤-١٥٦).

روونکردنه وه:

سوود -ریبا- له کۆن و نوڤا له جیهانی مال و سامانا، روژیکێ گرنگی بینویه و له ئایینه ئاسمانیه کانا، سوود حه رام کراوه، سوودی حه قیقی که ئایین به ناره وای داده ئی ئه و جوړه سه وداو مامه له یه، که سه ر ده کیشی بو خواردنی مالی خه لک به هه وانه، یا به شیوه یه کی بی ویزدانانه، قهت وهک ئه م سه رده مه (که سه رده می شه ری زه مانه) سوود ناوا په ره ی نه سه ندووه، بپروانه: فیه ی ئاسان، به رگی دووه م، لاپه ره / ٤٥٥ز- ١٩٤ هه تا لاپه ره / ٤٧٢.

٩٨٢م- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا تَبِيعُوا الثَّمَرَ حَتَّى يَبْدُوَ صَلَاحُهُ وَلَا تَبِيعُوا الثَّمَرَ بِالثَّمَرِ) (الحديث ٢١٨٣، طرفه فی: ١٤٨٦) ^(٤٩)

عه بدو ئلای کوپی عومه ر (په زای خوی لئ بئ) فه رمووی: پێغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بئ) فه رمووی: (میوه و به ری دارو دره ختو شینایی تاپینه گاو به که لکی خواردن نه یی مه فروشن، وه روتاب مه فروشن به خورمای که ییوی ته و او).
٩٨٢م- وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَخَّصَ بَعْدَ ذَلِكَ فِي بَيْعِ الْعَرِيَةِ بِالرُّطْبِ أَوْ بِالثَّمَرِ وَلَمْ يُرَخَّصْ فِي غَيْرِهِ (الحديث ٢١٨٤، أطرافه فی: ٢١٧٣، ٢١٨٨، ٢١٩٢، ٢٣٨٠) ^(٥٠)

دیسان عه بدو ئلای کوپی عومه ر (په زای خوی لئ بئ) فه رمووی: زهیدی کوپی ثابیت (په زای خوی لئ بئ) فه رمووی: (پێغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بئ) له وه دوا ریگه ی (بیع العرایا) ی دمه دا، که به روتاب یابه خورما بفروشی، وه له شتی ترده ریگه ی نه دمه دا). (بپ: تاج/ ٢/ ١٥٣ز ٣٢٤).

(٤٩) أخرجه مسلم في البيوع، باب: تحريم بيع الرطب بالتمر الا في العرايا، رقم: ١٥٣٩.

(٥٠) أخرجه مسلم في البيوع، باب: النهي عن بيع الثمار قبل بدو صلاحها، راجع صحيح مسلم

۹۸۳- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ بَيْعِ الثَّمَرِ حَتَّى يَطِيبَ وَلَا يُبَاعَ شَيْءٌ مِنْهُ إِلَّا بِالْذِّينَارِ وَالْدِّرْهَمِ إِلَّا الْعَرَايَا (الحديث ۲۱۸۹) ^(۵۱).

جابر (رضای خوی لئ بن) فہرمووی: پیغہمبہر (درودی خوی لہسر بن) نہی کردوہ لہ فروشتنی بہری دارو درخت تاخوش نہی و بہکہ لکی خواردن نہی، وہیچی لئ نافرورشئ مہگر بہ پارہ بیجگہ لہ عہرایا، بہ لام عہرایا واتہ: دارہ دوخہ، دروستہ بہرہکہی بفروشرئ بہ خورما.

روونکردنہوہ:

عہرایا ئہوہیہ: کہ دہولہ مہندی دارئ دووان دہدا بہہہ زارئ، تابہرہکہی بخواو لہ پاشا دارہکہ ہی خوہتی، جا لہ پاشا بو بارسوکی ئہگر کابرای ہہزار لہو ماوہیہدا بہری دارہکہی بہکارنہہینابوو۔ خاوہن باخہکہ بہرہکہی لئ دہکریتہوہ، بہخورمای گہییو ئہگر ہہردوولا مہیلی ئہوہیان ہہبوو. (بر: تاج/۷۲/۳۲۴ف-۲).

۹۸۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَخَّصَ فِي بَيْعِ الْعَرَايَا فِي خَمْسَةِ أَوْسُقٍ أَوْ دُونَ خَمْسَةِ أَوْسُقٍ قَالَ نَعَمْ (الحديث ۲۳۸۲) ^(۵۲)، أُطْرَافُهُ فِي: (۲۳۸۲).

عہدوللای کوری عہدول وہاب فہرمووی: گویم لئ بوو، عوبہیدوللای کوری رمبیع لہ مالیکی پرسی: ئایا لہ داودت بیستووہ کہ ئہبوسفیان لہ ئہبوہورہیرہوہ بوئ گیرابیئتہوہ: کہ پیغہمبہر (درودی خوی لہسر بن) ریگہی بہیعول عہرایای داوہ، بہمہرجئ لہ پینج وہسق زیاتر نہی، یا فہرمووی:

(۵۱) أخرجه مسلم في البيوع، باب: النهي عن بيع الثمار قبل بدو... رقم: ۱۵۳۶.

(۵۲) أخرجه مسلم في البيوع، باب: تحريم بيع الرطب بالتمر الا في العرايا، رقم: ۱۵۴۱.

بہمہرجیٰ لہ پینچ و مسق کہ متر نہ بی؟ مالیک رحمہتی خودای لی بی
فہرمووی: (بہ لیٰ ٹہوہم لہو زاتہ بیستوہ) (بر: تاج/۱۲/۳۲۵-۳).

۹۸۵- عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ النَّاسُ فِي عَهْدِ رَسُولِ
اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَتَّبِعُونَ الثَّمَارَ فَإِذَا جَدَّ النَّاسُ وَحَضَرَ تَقَاضِيهِمْ قَالَ
الْمُبْتَاعُ إِنَّهُ أَصَابَ الثَّمَرَ الدُّمَانُ أَصَابَهُ مُرَاضٌ أَصَابَهُ قُشَامٌ عَاهَاتٌ يَحْتَجُّونَ بِهَا
فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَمَّا كَثُرَتْ عِنْدَهُ الْخُصُومَةُ فِي ذَلِكَ
فِيمَا لَا فَلَا تَتَّبِعُوا حَتَّى يَنْدُو صَلاَحُ الثَّمَرِ كَالْمَشُورَةِ يُشِيرُ بِهَا لِكَثْرَةِ خُصُومَتِهِمْ)
(الحديث: ۲۱۹۳) (۵۲).

زہیدی کوپی ثابیت (زہدی خوی لی بی) فہرمووی: مہردومہ کہ لہ کاتی
پیغہ مبہر خویدا (درویدی خوی لہ سر بی) بہری دارہ خورمایان بہ کالی، بہر لہ
پیگہ یشتن دہکری و دہفرؤشت.

جا کاتی باخہ کہیان دہرئی و کاتی دہورو تہ سلیم دہات، کپارہ کہ
دہیگووت: ٹہم خورمایہ کہ پرووی ہہ ٹہیناوہ دہردی پیگہ یشتوہ، پوجہ ٹہ،
پوکاوتہوہ، بہم جوڑہ نہ خویشین و دہردانہ برو بیانویان دہینایہوہ، جا لہم
رووہوہ کاتی مہردومہ کہ سکا لایہ کی زوریان لہ خزمہت حہزرتدا کرد، کہ ہہر
کہ سہیان بہ لای خویندا رایان دہکیشاو بہ باشی نہ دہچوونہ ژیر بارہ کہ،
حہزرت (درویدی خوی لہ سر بی) لہ پرووی ناموژگاری و راویژہوہ، نہوہک لہ پرووی
قہ دہغہ کردنی نیجگاریہوہ، پی فہرموون: (کہ ہہر دہیفرؤشن، مہیفرؤشن
تابہرہ کہی بہ کہ لکی خواردن دی لہم جوڑہ ٹافہ تانہ رزگاری دہی).

۹۸۶- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ نَهَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ تُبَاعَ الثَّمَرَةُ حَتَّى تُشَقَّحَ فَيَقِيلَ وَمَا تُشَقَّحُ قَالَ تَحْمَارٌ وَتَصْفَارٌ

وَيُؤْكَلُ مِنْهَا). (الحديث ٢١٩٦، أطرافه في: (٥٤).

جابیری کوری عهبدوλλά (پرمزی خوی لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خوی لہسہر بی) نہیی کردووه لہفروشتنی بہری دارو درہخت و بہری سہوزہوات و شینایی ہہتا ماتہ دہدا، لہسہعیدی کوری میناء پرسیارکرا، کہ یہکیک بوو لہپیوانی رشتہی نئم فہرموودہیہ: ماتہدان واتای چییہ؟ فہرمووی: یانی سوور بیو و زمرد ہہلگہرئو بہکہلکی لی خواردن بیت.

٩٨٧- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ بَيْعِ الثَّمَارِ حَتَّى تُزْهِيَ فَقِيلَ لَهُ وَمَا تُزْهِي قَالَ حَتَّى تَحْمَرَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (أَرَأَيْتَ إِذَا مَنَّعَ اللَّهُ الثَّمَرَةَ بِمَ يَأْخُذُ أَحَدُكُمْ مَالَ أَخِيهِ؟). (الحديث ٢١٩٨) (٥٥).

نہنہسی کوری مالیک (پرمزی خوی لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خوی لہسہر بی) نہیی کردووه لہفروشتنی بہروبووم ہہتا ماتہنہدات، پییان گوت: ماتہدان واتای چییہ؟ فہرمووی: نئوہتہ کہسوور بیو. پیغہمبہر (دروودی خوی لہسہر بی) فہرمووی: (دہی پیم بلین: نئو بہروبوومہی کہبہکالی دہیفروشن بہرلہوہی کہ پی بگات، نئگہر خوا فہوتانی نیتز فروشیار بہچی مہانہیہکی نارہوا مالی کریار دہخوات؟)

٩٨٨- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اسْتَعْمَلَ رَجُلًا عَلَى خَيْرِ فَجَاءَهُ بِتَمْرٍ جَنِيبٍ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (أَكُلْ تَمْرٍ خَيْرَ هَكَذَا؟) قَالَ: لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا لَنَأْخُذُ الصَّاعَ مِنْ هَذَا بِالصَّاعَيْنِ وَالصَّاعَيْنِ بِالثَّلَاثَةِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ

(٥٤) قال العيني: (والحديث أخرجه مسلم في البيوع) (ر: صم/١٠ص ١٩٥=صحیح مسلم بشرح النووي ج/١٠ص ١٩٥).
(٥٥) أخرجه مسلم في المساقاة، باب: وضع الحواج، رقم: ٥٥٥٥.

(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (لَا تَفْعَلْ بِعِ الْجَمْعِ بِالذَّرَاهِمِ ثُمَّ ابْتَغِ بِالذَّرَاهِمِ جَنِيًّا) (الحديث ٢٢٠١، أطرافه في: ٢٣٠٢، ٤٢٤٤، ٤٢٤٦، ٧٣٥٠) (الحديث ٢٢٠٢، أطرافه في: ٢٣٠٣، ٤٢٤٥، ٤٢٤٧، ٧٣٥١)^(٥٦).

ئەبوسەعیدی خودری و ئەبوھورەیرە (بەزوی خەوی لێ بێ) فەرموویان: پێغەمبەر (دروودی خەوی لەسەر بێ) پیاویکی کرد بەسەرکاری سەر قەڵای خەیبەر کە هاتەوێ خورمایەکی نایابی هێنابوو، پێغەمبەر (دروودی خەوی لەسەر بێ) فەرمووی: (ئایا خورمای خەیبەر هەمووی ئاواپە؟ وەك ئەمە گشتی ئاوا نایاب و هەڵبازاردەپە؟) پیاوێکە گوتی: نەبەخو، ئەو پێغەمبەری خوا، بەلام مەن لەم خورما نایابە لەباتی دوومەن لەخورمای ئاسایی و مردەگیر، وەدوو مەن لەجیاتى سێ مەن! فەرمووی (دروودی خەوی لەسەر بێ) : (شتی وا مەكەن بانەبێ بەسوود، واتە: بانەبێ بەریبا، بەلام خورما ئایەخەكە بفروشن بەپارە، لەپاشا ئەو پارەپە چەندی کرد، خورمای نایابی پێ بکرن). (ب: تاج/١٢/٣٣٨ز-١٦١).

روونکردنەوێ:

مەبەست لەم جوێرە مامەڵەپە ئەوێپە کە موسوڵمان خەوی لە شتی گوماندار بپاریزێ، هەمیشە خەوی رابھێنێ بەکاری پاکی بێ گەردی بێ گومانەوێ، بەپێی تەوانایش بەپێی کات و شوێن و جێگەوێگە، کارناسانیش بەکاربھێنێ، بار لەمەردوم گران نەکا لەکاتی سەودا و مامەڵەى روژانەدا، کە زۆر بەی کات، زۆر بەی خەلک لە زۆر بەی شوێن، ناچاری کردنی ئەو جوێرە ئالوگۆرە دەبن، جا وەك رێسایەکی دامەزراو دەلیین: (گۆرینەوێ میوێ بەمیوێ هەروەها دانەوێلە بەدانەوێلە، وەك ترێ بەترێ، چ رەش چ سپی چ باش چ خراپ، گەنم بەگەنم، چ باش چ خراپ، خورما بەخورما، جو بەجو،

ههروا، میوه به میوه له جوړی خوۍ، دانه ویلّه به دانه ویلّه له جوړی خوۍ، لهزاراوهی یاسانامه ی پر وژی خودادا، هه موو به یهک چه شن دادهنرین، لهکاتی کرپنو فروشتنو قهرزو نالو گوړی تردا، دهی ههردوو لایهکه وهک یهک بن که مو زیادیان نهی، سهر به سهر بن، چ به پیوانه بی چ به کیشانه بی...).

ئهگه ر دوو کهس ویستیان به ویینه گهنم به گهنم بگوړنه وه هی لایهکیان باش بوو، وهکوو نه وه قهنده هاری بوو، هی نهو لایهکه یان خراپ بوو، وهک نه وه رهشگول بوو، وه ویستیان کهسیان زمرمر نه کهن، نه وه دهی له پیشا رهشگوله که بقه بلینن به پاره، بابلینن دهر به رهشگول دهکاته ده دینار، نه و جا به و پاره یه گهنمه قهنده هاری له کابرای دوو هه م بکړی، نه گهر قهنده هاری ربه ی به دوو دینار بی، دهی ددینار بدا به خاوهنی رهشگوله کهو ده ربه ی رهشگولی لی و مر بگری، نه وسا پینچ ربه ی قهنده هاری پی بفروشی و ده دینار که ی له باتی نه وه لی و مر بگری!

۹۸۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الْمُحَاقَلَةِ وَالْمَخَاضَرَةِ وَالْمَلَامَسَةِ وَالْمُنَابَذَةِ وَالْمُزَابَنَةِ (الحديث ۲۲۰۷) (۵۷).

نیمامی نه نهس فهر مووی: (پیغه مبهه (دروودی خوی له سره بن) نه یی کردووه له: موخاقه له و موخاضره و له مولا مه سه و مونابهذه و له موزابه نه).

روونکردنه وه:

موخاقه له، واته: قهرسیلکاری، بریتیه له فروشتنی قهرسیل و شینایی نه دوو راوه به گهنم یا به دانه ویلّه ی تر، موخاضره واته: فروشتنی به رو بووم و میوه دانه ویلّه به سه و زی، پیش نه وهی که بگهی، مولا مه سه

واته: فروشتن به ده دست لیدان، مونا به ده واته: فروشتن به هه لدان بۆ یه گتری، موزابه نه به رسیله کاری، واته فروشتنی روتابو به رسیله ی تری به سه ر داره وه، به خورماو میوژ به پیوانه یه کی دیاریکراو. (بپ: تاج/ ۲/ ۳۱۵ ف ۲- ۳۸ ف ۱۱).

ئیسئا و اباهه فه ریکه نوک و روتابو سیوی کالی نه گه یوو هه نوژوه چواله ی سه وزو شتی تری له م بابه تانه پیش ئه وه ی به ته واوی پی بگهن، ده یانرپن و ده یانفروشن، مه به ست ئه ومیه سه وزوه میوه و به ری دراو دره خت، ده بی کاتی مامه له ی کرپن و فروشتنیان بۆ نه نجام بدری، که ئه و مامه له یه کی شه یی بۆ کرپار، یابۆ فروشیار یا بۆ ئابووری گشتی دروست نه کا.

۹۹۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ هِنْدُ أُمِّ مُعَاوِيَةَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : إِنَّ أَبَا سَفْيَانَ رَجُلٌ شَجِيحٌ فَهَلْ عَلَيَّ جُنَاحٌ أَنْ أَخَذَ مِنْ مَالِهِ سِرًّا؟ قَالَ: (خُذِي أُنْتِ وَبَنُوكِ مَا يَكْفِيكِ بِالْمَعْرُوفِ).

(الحديث ۲۲۱۱، أطرافه فی: ۲۴۶۰، ۳۸۲۵، ۵۳۵۹، ۵۳۶۴، ۵۳۷۰، ۶۶۴۱، ۷۱۶۱، ۷۱۸۰) (۵۸).

عائیشه (رهزای خودی گه موری له سه ر بئ) فه رمووی: هیندی دایکی موعاویه (رهزای خوده یان له) عه رزی پیغه مبه ری کرد (دروودی خوی له سه ر بئ) گوئی: ئه ی پیغه مبه ری خودا! ئه بو سفیانی میردم، پیاوکی رژدو گیره و، ئه وه نده م ناداتی که به ئاسایی به شی خوّم و مالّ و مناله کانم بکا، مه گه ر ئه و نه زانی شتی تری ببه م ئه و سا به شمان بکا، جا ئایا ئه گه ر به نه یی له ماله که ی ببه م بۆ مه سه رهی خوّم و مناله کانم گونا هم ده گات؟ فه رمووی (دروودی خوی له سه ر بئ) : (ئه وه نده ببه که به شی خوّت و مناله کانم بکا، به شی و به یه کی په سه ند به پیی یاسای شه رع). (تاج ۱۹۶/۲ ف ۸- ش).

٩٩١- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) جَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الشُّفْعَةَ فِي كُلِّ مَالٍ لَمْ يُقَسِّمْ فَإِذَا وَقَعَتِ الْحُدُودُ وَصُرِفَتِ الطَّرُقُ فَلَا شُفْعَةَ (الحديث ٢٢١٣، أطرافه في: ٢٢١٤، ٢٢٥٧، ٢٤٩٥، ٢٤٩٦، ٦٩٧٦) (٥٩).

جابر (رمزي خوي لمي بن) فهرمووی: (پیغمبر (درویدی خوی لمسر بن) شوفعهی داناوه، لههه موو شتیکا که هاوبهشی بیو هیشتا دابهش نهکرابی، بهلام نهگهر شتهکه جیاکرایهوهو سنوور دانراو توخوبو مهرز نیشانهکراو ریگهو بان دیاری کرا، نیتز ههفی شوفعهی بهسهروهو نامینی) (شوفعه: بهشی هاوبهشو هاوسا هه لگرتنهوه، کاتی هاوبهشهکه یا هاوساکه، بهشی خوی بفروشی یا کهسیکی تر بهپی شهرع نهو بهشه بفروشی).

٩٩٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (هَاجَرَ إِبْرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَسَارَةً فَدَخَلَ بِهَا قَرْيَةً فِيهَا مَلِكٌ مِنَ الْمُلُوكِ أَوْ جَبَّارٌ مِنَ الْجَبَّارَةِ فَقِيلَ دَخَلَ إِبْرَاهِيمُ بِامْرَأَةٍ هِيَ مِنْ أَحْسَنِ النِّسَاءِ فَأَرْسَلَ إِلَيْهِ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ مَنْ هَذِهِ الَّتِي مَعَكَ؟ قَالَ: أُخْتِي ثُمَّ رَجَعَ إِلَيْهَا فَقَالَ: لَا تُكَذِّبِي حَدِيثِي فَإِنِّي أَخْبَرْتُهُمْ أَنَّكَ أُخْتِي وَاللَّهِ إِنْ عَلَى الْأَرْضِ مُؤْمِنٌ غَيْرِي وَغَيْرِكَ فَأَرْسَلَ بِهَا إِلَيْهِ فَقَامَ إِلَيْهَا فَقَامَتْ تَوْضًا وَتُصَلِّي فَقَالَتْ اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ آمَنْتُ بِكَ وَبِرَسُولِكَ وَأُحْصَنْتُ فَرَجِي إِلَّا عَلَى زَوْجِي فَلَا تُسَلِّطْ عَلَيَّ الْكَافِرَ فَعُطُّ حَتَّى رَكَضَ بِرَجْلِهِ قَالَ الْأَعْرَجُ قَالَ أَبُو سَلَمَةَ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ رَاوِي الْحَدِيثِ: إِنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَتْ: اللَّهُمَّ إِنْ يَمُتْ يُقَالُ: هِيَ قَتَلَتْهُ فَأَرْسَلَ ثُمَّ قَامَ إِلَيْهَا فَقَامَتْ تَوْضًا تُصَلِّي وَتَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ آمَنْتُ بِكَ وَبِرَسُولِكَ وَأُحْصَنْتُ فَرَجِي إِلَّا عَلَى زَوْجِي فَلَا تُسَلِّطْ عَلَيَّ هَذَا الْكَافِرَ فَعُطُّ حَتَّى رَكَضَ بِرَجْلِهِ قَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ: قَالَ أَبُو سَلَمَةَ: قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: فَقَالَتْ: اللَّهُمَّ إِنْ يَمُتْ يُقَالُ هِيَ قَتَلَتْهُ فَأَرْسَلَ فِي الثَّانِيَةِ أَوْ فِي الثَّالِثَةِ فَقَالَ وَاللَّهِ مَا أُرْسَلْتُمْ إِلَيَّ إِلَّا شَيْطَانًا أَرْجِعُهَا إِلَيَّ إِبْرَاهِيمَ وَأَعْطُوهَا آجَرَ

فَرَجَعْتُ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَالَتْ أَشَعَرْتُ أَنَّ اللَّهَ كَبَتَ الْكَافِرَ وَأَخَذَمَ وَلِيدَهُ (الحديث ٢٢١٧، أطرافه في: ٢٦٣٥، ٣٣٥٧، ٣٣٥٨، ٥٠٨٤، ٦٩٥٠ (٦٠)).

ئەبوھورەیرە (بەزەوای خەوای لێ بێ) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خەوای لەسەر بێ) فەرمووی: ئیبراھیم پێغەمبەر (سەلامی خەوای لێ بێ) لەگەڵ خاتوو ھاجەرەدی خیزانی کۆچی کرد بۆ ولاتی رۆشتنە ناو شاری، پادشایەکی لێ دەبی، یا فەرمووی: (زۆرداری لە زۆردارە ملھوڕەکانی لێ دەبی. سارە بۆ جوانی وینەدی نابێ، دەچن بە پادشاکی دەلێن: پیاوی ھاتوو، ناوی ئیبراھیم، ژنیکی جوانی شوخ و شەنگی واپی، جا زۆردارەکی دەنیری بۆ لای ئیبراھیم و پرسیاری لێ دەکەن: ئەو ئیبراھیم! ئەم ژنەدی وا لەگەڵتا چیتە؟ دەفەرمووی (سەلامی خەوای لێ بێ) : خوشکەم.

ئەو جا ئیبراھیم دەگەرپێتەو بۆ لای سارە! پێی دەفەرمووی: ئەو سارە! من بەمانەم گوتوووە کە تۆ خوشکمی، ئەگەر لە تۆیان پرسی لەم بارەییەو، قسەکەم بەدرۆ نەخەیتەو، تۆیش پێیان بلی: کە تۆ خوشکی منی، دەدی لەراستیدا تۆ خوشکی ئایینی منی بەپێی ئیسلامەتی، موسوڵمان براو خوشکی موسوڵمانە، دەدی سوپێندم بەزاتی خودا، لەسەر رووی زەوی بێجگە لە خۆم و لەخۆت، موسوڵمانیکی تر گومان نابەم، جا پاش ئەم ئامۆزگارییە، ئیبراھیم سارە خاتون دەنیری بۆ زۆردارەکی (وہ لەدلیشەوہ دلتیا دەبی) لەوہ کە خودای مەزن ئابروی لەکەدار ناکاتو، ئەم کارە بێ حیکمەت و دانایی نییە)..

جا هەر که ساره دهجیته ژوورهوه بۆ لای زۆردارهکه، کابرا خۆی بۆ ناگیرئ و دەستی بۆ دهبا، جا ساره هه‌لدهستی ده‌ستنوێژکی ئاسایی ده‌گیرئ و، ده‌ست ده‌کا به‌پارانه‌وه‌و نوێژکردن و ده‌فه‌رموئ: ئه‌ی خودای خۆم! که‌س نه‌زانئ تۆ ده‌زانی، که‌من باوم‌پ به‌ تۆو به‌ره‌وانه‌کراوی تۆ که‌ ئیبراهیمه‌ هیناوه‌ و، موسو‌لمانیکی پاک و بی‌ گه‌ردم، دامه‌نی خۆم له‌هه‌موو کارێکی نا‌ره‌وا پاراستوو، بی‌جگه‌ له‌هاوسه‌ری خۆم که‌ ئیبراهیمه‌ که‌سی تر، ده‌ستی بۆ نه‌هیناوم، من له‌شتی واوه‌ زۆر دوورم، شایانی ئه‌و بی‌ رێزییه‌ نیم، هه‌تا ده‌سته‌لاتم هه‌بوو ئه‌مه‌ حال‌م بوو، ئیستایش بی‌ده‌سته‌لاتم، خودایه‌! تۆ توانا‌و به‌ده‌سته‌لاتی، ئه‌م زه‌ندیه‌که‌م به‌سه‌ردا زال‌ مه‌که‌و ئابروم بپاریزه‌، جا خودا زۆرداره‌که‌ له‌ گل و گو‌و ده‌خاو، هه‌ناسه‌ی ده‌گیرئ و ده‌ست ده‌کا به‌لرخه‌ لرخ! ته‌نانه‌ت ده‌ست ده‌کات به‌له‌قه‌ فرتی مه‌رگ).

ئه‌عه‌ره‌ج (ده‌سته‌ی خودای لی بی) که‌ ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ له‌ ئه‌به‌وه‌ره‌یه‌ره‌ ده‌گیرێته‌وه‌، لی‌ره‌دا فه‌رمووی: ئه‌به‌سه‌له‌مه‌ی کو‌ری عه‌بدوره‌حمان، که‌ ئه‌ویش یه‌کیکه‌ له‌گیره‌ره‌وه‌کانی ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌، ئه‌م پارچه‌یه‌ی تری ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ی بۆ گیرامه‌وه‌و فه‌رمووی: ئه‌به‌وه‌ره‌یه‌ره‌ (په‌زی خۆی لی بی) فه‌رمووشی: (ساره‌ فه‌رمووی: خودایه‌! ئه‌م به‌دکاره‌ به‌مه‌ به‌مرئ من تاوانبار ده‌که‌ن و ده‌لێن: ئه‌م ژنه‌ کوشتی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ که‌ خوینی ئه‌م سه‌گه‌ پیه‌ به‌ناهه‌ق نه‌تلیته‌وه‌ به‌سه‌ر مندا، به‌مه‌ مه‌یکوژه‌، ئیتر کابرا فی‌و په‌رکه‌مه‌که‌ی به‌ری ده‌دا.

به‌لام عارنانئ و دیسان په‌لاماری خاتوو ساره‌ ده‌داته‌وه‌، ئه‌ویش دیسانه‌وه‌ ده‌ستنوێژ ده‌گیرێته‌وه‌و نوێژ ده‌کاته‌وه‌و له‌ خودا ده‌پارێته‌وه‌، کابرایش هه‌م‌دیسان توشی په‌رکه‌م ده‌بیته‌وه‌و ده‌که‌وێته‌ که‌ف چنان و لرخه‌ لرخ و له‌قه‌ فرتی، هه‌م‌دیسانه‌وه‌ خاتوو ساره‌ ده‌فه‌رموئ: خودایه‌! ئه‌گه‌ر به‌مرئ، ده‌لێن: ئه‌م ژنه‌ کوشتی! دیسان کابرا حاله‌ته‌که‌ به‌ری‌ده‌دا، جا تا سی‌جار

ئەمە لەنێوانیان دا روو دەدا، لەسەری جاری سییەمدا، کابرای زۆردار بەناچاری دەلی: (بەخودا ئەمەى ئیو هیناوتانە بۆ من، جنۆکەیه دەست لەمرۆف دەووشینی، بەکەلکی من نایەت بێبەنەو بۆ ئیبراھیم خۆی).

و لەسەر فەرمانی ئەو پادشایە خاتوو ھاجەرەیان بەدیاری پیشکەش کرد بەخاتوو سارە، و مەویش ئەو دیاریەى قەبولکردو، گەرایەو بۆ لای ھەزەرتی ئیبراھیم و فەرمووی پێی: (خۆ ئاگات لى بوو خوا چۆن ئەو بێپروایەى کۆلەکوئاو، ئەم کارەکرەیشی بۆمان رەخساند کە ھاجەرەیه. ئیبراھیمیش دیاری کابرای بێپروا، کە خاتوو ھاجەرە بوو، کە دابووی بەسارە خاتوون دامەزراندو رەتی نەکردووە).

روونکردنەو:

ئەم فەرموودەیه روونکردنەو: یەکی باشی دەوی، بەپێی سەرچاوەکانی شیکردنەوێ ئەم جۆرە بەھرانەى واتیادا:

١- (بروانە: تاج/٥/٢٥٧ف ١+ بروانە: تاج/٤/٣٧٦ ف ٣- عینی/١١/ص ٣٠ + فتح الباری ژمارە: ٢٦٣٥، ٣٣٥٧، ٣٣٥٨، ٥٠٨٤، ٦٩٥٠) ھەروا (بروانە: تاج/٦٦- ١٥ف ١٢+ تاج/٥٥- ٢٥٧ف ١-).

٢- ھەتھولباری دمفەرمووی: جیگەى پەيوەندى ئەم فەرموودەیه بەم شوێنەیهو، کە باسی کرپنى کۆیلەو وەرگرتنى دیاری و بەخشین و دەسەنەیه لەکافری جەنگى، ئەو پارچەیهیهتى کە دمفەرمووی: (وَأَعطَها آجَرَ، واتە: خاتوو ھاجەرەى بەدیاری بدەنى). ھەروا دمفەرمووی: (بەلگەیه لەسەر ئەو کە دەستنوێژ لەناو نەتەو موسولمانەکانى تری پێش ئیمەدا بوو).

٣- نوێژو نزاو پارانەو دەستنوێژو یادی خوداو پشت بەستن بەخواو ھانا بردن بۆ خوداو خودا کردن بەشایەت لەسەر کردەوێ چاک، ئەم جۆرە

ستانه هه می شه و هه موو کاتیك باشترین چه کی دهستی مروی
موسولمانن، به تایبه تی له کاتی لیقه ومان و که ساسی و دامای و بی
دمره تانی دا.

٤- حيله شهرعو فیلی شهرعی و درۆ سوینی درۆ و تهورییه و شوینه ونی،
له کاتی وادا دروسته، ته نانه ت هلاق خواردن و ظیهارکردنیش له کاتی وادا
دروسته و، نه ته لاقه که ده که وئ و نه ظیهاره که داده مه زری، به مه رجی بو
به رژه و نه دیه کی ره وای وابی که شایسته ی کردن یان گو تنی ئه و ستانه
بی، کردن و گو تنی ئه م جو ره ستانه له حوکمی ئیکراه دان، به مه رجی
کردن و گو تنیان بو پاراستن و رزگارکردنی سهرو نامووس و سامانی بی که
شایسته ی ئه وه بی، به لکو و هه ندی جار سونه تن، بگره جاری واده بی
پیویستن، واته: واجبن.

٥- وشه ی (ئیراهیم) - له سه ر فه رمایشتی عه سقه لانی - ناویکی سوریا نییه
واته: (أب رحيم = باوکی دلسۆز = باوکی میهره بان).

٦- زۆر جار خودای گه و ره پیا و جا کان تا قی ده کاته وه و تووشی دهر د
به لآو کی شه و ته نگ و چه له مه و سه خله تی یان ده کا، تابزانی
پله ی سه برو ته حه مولیان چۆنه مه به ست ره فعی دهره جاتیانه،
هه روه ک مه به ست ئه وه ی شه که بین به سه رمه شق بو موسولمانان
به شیوه ی گشتی که له کاتی وادا بلین: خو من له حه زره تی ئیراهیم
زیاتر نیم... تاد.

٧- ئه م فه رمووده یه نیوه ی مسنده و نیوه که ی تری مه وقوفه له سه ر
ئه به وهره میره (ره زاو ره حمه تی خودا له هه موو گیره ره وه کانی بی).

٩٩٣- عن أبي هريرة (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَيُوشِكَنَّ أَنْ يَنْزَلَ فِيكُمْ ابْنُ مَرْيَمَ حَكَمًا مُقْسِطًا

فَيَكْسِرَ الصَّلِيبَ وَيَقْتُلَ الْخَنَزِيرَ وَيَضَعَ الْجِزْيَةَ وَيَفِيضَ الْمَالُ حَتَّى لَا يَقْبَلَهُ أَحَدٌ (الحديث ٢٢٢٢، أطرأفه في: ٢٤٧٦، ٣٤٤٨، ٣٤٤٩) ^(٦١).

ئەبوھورەیرە (رەزای خوای لی بئ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بئ) فەرمووی: (سویندم بەو کەسە کە گیانی منی بەدەسە، کە خوای گەورە، ھاکا عیساى کوپى مەریەم (سەلامى خوای لی بئ) لە ئاسمانەو هاتە خوارەو بو ناوتان و، بوو بەدادپەرورەیکى دادپەرور بەسەرتانەو، ئەو کاتە کە دى بەپێى ئایینی پیرۆزى ئیسلام حوکم دەکا، لەبەر ئەو خاچ (واتە: صلیب) دەشکێنى کە نیشانی نەصرانییەتە، وەبەراز دەکوژى (کە لەئایینی گاوراندا جوړه گرنگیەکی تایبەتی هەیه)، وەسەرانی هەلەدەگرئ (چونکە هەموو ئایینەکانی تر پوچ دەکاتەو، بەس ئایینی پیرۆزى ئیسلام قەبول دەکا).

سامان و مالیش و زۆردەبى دەبى بەلێشاو، بەشیوەیەکی وا بیزراو دەبى لەبەر زۆرى کەس وەری ناگرئ لەکەس، هەتا دەگاتە ئەو رادەیە کەس تاقەتی مالداری نامینئو، مەردوم بەگشتی دەزانن کەوا قیامەت نزیک بوۆتەو، لەبەر ئەو دلیان بەدنیا خوۆش نابئو، هەموو سەر دەکەنە بەندەیی و پەرسەش و خواپەرسەتی و تاعەت و نوێژ و روژوو، تاواى لی دئ کە تاکە یەك کړنووش بردن بو خودا، باشتەر دەبى لەجیهان و هەرجى و لەجیهان دا). (تاج/ ١٠- ٣٣٤ف١).

روونکردنەو:

بەپێوەندى ئەم فەرموودەییە بەبەسی کرپن و فروشتنەو لەو روووەیە: شتى کوشتنى بەشیوەیەکی گشتى رەوا بئو، دروست بئ قەلا چۆبکړئ و بنەبړبېئ، شایانى کرپن و فروشتن نییە.

(٦١) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: نزول عيسى (عليه السلام) حاكماً بشريعة نبينا محمد (صل)

باسی کرینی وینہی شتی بی گیان

۹۹۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) إِذْ أَتَاهُ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا أَبَا عَبَّاسٍ إِنِّي إِنْسَانٌ إِنَّمَا مَعِيشَتِي مِنْ صَنْعَةٍ يَدِي وَإِنِّي أَصْنَعُ هَذِهِ التَّصَاوِيرَ؟ فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: لَا أَحَدُّكَ إِلَّا مَا سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: سَمِعْتُهُ يَقُولُ: (مَنْ صَوَّرَ صُورَةً فَإِنَّ اللَّهَ مُعَذِّبُهُ حَتَّى يَنْفُخَ فِيهَا الرُّوحَ وَلَيْسَ يَنْفُخُ فِيهَا أَبَدًا) فَرَبَا الرَّجُلُ رُبُوعًا شَدِيدَةً وَاصْفَرَ وَجْهُهُ فَقَالَ وَيْحَكَ إِنْ أُبَيَّتَ إِلَّا أَنْ تَصْنَعَ فَعَلَيْكَ بِهَذَا الشَّجَرِ كُلِّ شَيْءٍ لَيْسَ فِيهِ رُوحٌ). (الحديث ٢٢٢٥، أطرافه في: ٥٩٦٣، ٧٠٤٢) (٦٢).

لہ عہد و لای کوری عہد باسہ وہ (ہمزای خوی لن بی) پیاویکی وینہ کیس ہاتہ خرمہ تی، عہرزی کرد: قوربان! من مروقیکم، بہرہ نچہ شانی خوّم دہریم، من ئہم وینانہ دہکیشم، ئایا تو رہوایان دہبینی یان نا؟ ئہویش پیی فہرموو: و مرہ پیشہ وہ ئہو جا ئیبنوعہ بباس پیی فہرموو: بو خوّم جیم لہ زاری پیروزی پیغہ مہرہ وہ (ہروندی خوی لہ سر بی) بیستووہ، ئہومت پیئدہ ئیم، بیستم لہ پیغہ مہر دہیفہرموو: (ہہرکہ سی وینہ یی دروست بکا، خودا لہ قیامہ تا لہ سر ئہوہ سزای دہدا، پیی دہگوتری: ئہم ئیش و ئازارمت بہر دہوام دہبی، ہہتا گیان دہکہ ی بہ بہر ئہم وینہ یہدا کہ دروستت کردووہ، قہت قہ تیش ناتوانی گیان بکات بہ بہریدا) ئیتر کابرا ہہناسہ یہکی ساردی ہہ لکیشاو راجہ نی و زمرد ہہ لگہ را.

ئیبینوعہ بباس پیی فہرموو: ہاوار لہ خوّت! خو ئہ گہر ہہر چارت نییہ و ئہم ئیشہ ہہر دہکہ یت ئہوا وینہ ی دارو درہخت و شتی بی گیان و ئہم جوړہ شتانہ دروست بکہ، کہ بی گیان و گیان لہ بہر نین. (تاج/ ٤٠- ١٦١ ف٥).

روونکردنه وه:

له بهرگی چواری تاجول ئوصولی پیرۆزدا باسیکی باشم له سهر وینه گرتن، به عهره بی و به کوردی له لاپه ره ١٦٤ تا ١٦٦ نووسیوه، مواتا کردنی بی سوود نییه، ژماره (٣) ی ته رجهمه که ی هه له یه کی گه وه ی واتیادا، راسته که ی ناوایه، ٣- دانان و هه ئواسینی وینه نه گهر ته واو نه بی و، له سهر شیوه یه کی وا بی که خاوه نه که ی له سهر نه و شیوه یه نه زی، نه وه حهرام نییه، به لام یارۆچکه ی منالان و بارسته دار (مجسم) یش بی قهیناکا، ته واویش بی قهیناکا.

مروؤی نازاد نافرۆشری

٩٩٥- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (قَالَ اللَّهُ: ثَلَاثَةٌ أَنَا خَصْمُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ رَجُلٌ أَعْطَى بِي ثُمَّ عَدَرَ وَرَجُلٌ بَاعَ حُرًّا فَأَكَلَ ثَمَنَهُ وَرَجُلٌ اسْتَأْجَرَ أَجِيرًا فَاسْتَوْفَى مِنْهُ وَلَمْ يُعْطِ أَجْرَهُ) (الحديث ٥٢٢٧، طرفه في: ٢٢٧٠) (٦٣).

نه بهوهره میره (پهزی خوی لئ بی) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خوی له سهر بی)

فهرمووی: (خودای گه ورمو مه زن دمفه رموی: نه م سئ جوړه که سه یه، له روژی قیامه تا خۆم به تایبه تی داواچیم له سهریان: نه و که سه یه ی که به هو ی ناوی پیرۆزی منه وه که سیك هیمن ده کاته وه، وه که نه وه په یمان دها به که سیك و سویند به خودا ده خوا که نه و په یمانه ده باته سهر، یا له بهر خوا ته ماداری ده کا که نه و شته ی ده داتی، یا بو ی ده کا، که چی له پاشا ده ستخه پو ی ده کاو، په یمانه که ی ده شکینی و نا پاک ده رده چی، دووهم پیاو ی ئاده میزادی کی نازاد بفروشی و به ها که ی بخوا، سییه م: پیاو ی کریکاری به کری بگری و کاری خوی پئ ته واو بکاو، که چی کریکه یی نه داتی). (تاج/٢/٣٠٨ ف ١١).

روونکردنه وه:

مروقی ئازاد کړین و فروشتن و هبه و به خشین و کردنی به وه قف دانامه زری. به لام نه گهر که سی بلی: نه زر بی له سهرم منالی له مناله کانه بکه م به مه لا، یا به پزیشک نه وه نه زره که ی داده مه زری ده بی به پیی توانا جی به جیی بکا، له م سئ شته دا جیاوازی له نیوانی پیاو و ژن دا نییه، ناوه یانی پیاو له فهرمووده که دا بو نمونه یه، نه وه ک بو قه یدو مهرج.

۹۹۶- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ عَامَ الْفَتْحِ وَهُوَ بِمَكَّةَ: (إِنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ حَرَّمَ بَيْعَ الْخَمْرِ وَالْمَيْتَةِ وَالْخِنْزِيرِ وَالْأَصْنَامِ) فَقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ شُحُومَ الْمَيْتَةِ فَإِنَّهَا يُطْلَى بِهَا السُّفْنُ وَيُدْهَنُ بِهَا الْجُلُودُ وَيَسْتَصْبَحُ بِهَا النَّاسُ؟ فَقَالَ: لَا هُوَ حَرَامٌ ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عِنْدَ ذَلِكَ: (قَاتَلَ اللَّهُ الْيَهُودَ إِنَّ اللَّهَ لَمَّا حَرَّمَ شُحُومَهَا جَمَلُوهُ ثُمَّ بَاعُوهُ فَأَكَلُوا ثَمَنَهُ) (الحديث ۲۲۳۶، طرفاه في: ۲۹۶، ۶۳۳ (۶۴).

جابری کوری عهبدو لا (دروزی خوی لى بى) فهرمووی: سالی ئازادکردنی شاری مه که له و کاته دا که هیشتا پیغه مبه ر (دروزی خوی له سهر بى) له مه که مابوو، نه که رابوو وه بو مه دینه، له خویم بیست ده یغه رموو: (خوداو پیغه مبه ری خودا، کړین و فروشتنی مه ی و نار ه و ق و مرداره و ه بو و به رازو ب تیان حه رام کردوو) عه زى کړا قوربان! نه ی پیغه مبه ری خودا پیمان بغه رموو: نه ی نایا نه وه چونه که خه لک به زو پیوی مرداره و ه بو و، که شتی و که ولی پى چه و ر ده کن، یا چرای پى ده گړینن؟ شتی و ده بی یا نا؟ فهرمووی: (نابی نه وه یش هه ر حه رامه). له هه مان کاتدا فهرمووشی (دروزی خوی له سهر بى) : (خودا بجى به گز جوله که کاند، کاتى خودای که وره و سه روه، به زو پیوی

مردارده و بیوی لی حرام کردن، ده چوون به ناگر دهیان توانه وه و پوختیان ده کردو دهیان پالاوت و بهرؤنی دهیان فروشت نه و جا پاره که بیان ده خوارد). (تاج/۲/۳۰۵ - از ۱۴۸) په یوهندی فهرمووده که به بابیه تی کرین و فروشته وه ناشکرایه.

۹۹۷- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ ثَمَنِ الْكَلْبِ وَمَهْرِ الْبَغِيِّ وَخُلْوَانِ الْكَاهِنِ (الحدیث ۲۲۳۷، أطرافه فی: ۲۲۸۲، ۵۳۴۶، ۵۷۶۱) ^(۶۵)

نه بومه سعودی نه نصاری (همزای خوی لی بن) فهرمووی: (پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمیر بن) به های سه گو کرئی حیزو وه لیفته و سه رقه له مانه ی کوله نانی قه دهغه کردو وه). (تاج/۴/۱-۲۳۵).

پیشه و شیخی عه سقه لانی له پایانی نه م نامه ی کرین و فروشته دا دم فهرموئ: (نه م نامه یه دوو سه دو چلو هوت فهرمووده ی بهرزه وه بوو (مرفوع) ی له خو گرتو وه، چلو شهشیان بی رشته ن، واته: موعه لله قن نه وانی تریان هه موویان په یوهستن، واته: مه وصولن، دوو باره کانیا ن سه دو سی و نو فهرمووده ن، پوخته که بیان سه دوهه شت فهرمووده ن، = (۱۰۸=۱۳۹-۲۴۷) پیشه و موسلیم (رحمته ی خودی لی بن) وهك پیشه و بوخاری (رحمته ی خودی لی بن) نه م فهرموودانه ی هه موو گیرا وه ته وه، بیجگه له م بیست و نو فهرمووده یه یان: ۱- فهرمووده ی ژماره (۲۰۴۸=۹۳۳ فتح= چیرؤکی ژنه یانی عه بدوره حمانی کورپی عه وف).

۲- فهرمووده ی (۲۰۵۵ فتح= أَجْدُ تَمْرَةٍ سَاقِطَةً عَلَى فِرَاشِي) له ته جریده که دا نییه.

۳- فهرمووده ی (۲۰۵۷ ت=۹۳۶ ف = سَمُوَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَكَلُوهُ).

۴- فهرموودهی (۹۳۷ت=۲۰۵۹ ف = یأتی علی الناس زمانٌ) .

۵- (۲۰۷۰ق) فهرموودهکی نهبویهکر: قد علم قومی أن حرفتی (...).

۶- (۲۰۷۲ف=۹۴۲ت) ف=أطیب ما أكل من کسبه (فهرموودهکی میقدام (رمزی خوی لس
(ب))

۷- فهرموودهکی جابیر (رحم الله رجلاً سمحاً = ۹۴۳ت=۲۰۷۶ف).

۸- (...لاداء ولا خبئة ولا غائلة) له فتهتا وا له نیوانی ژماره
(۲۰۷۸ و ۲۰۷۹ دا).

۹- (۲۰۸۶ف=۹۴۷ت) باسی نهیی کردن لهبههای خوین) ؟.

۱۰- نهتهرکهکی نیبنو عهیباس سهبارمت به دوائیهتی هاتووی قورئان، کهوا
لهپیش ژماره: ۲۰۸۶ و ۵.

۱۱- (۲۰۸۸ف) لهتهجریدهکهدا نییه، فهرموودهی: (إن رجلاً أقام سلعة).

۱۲- نهتهرکهکی نیبنو عومهر (كان علی جملي صعب) وا لهپیش ژماره (۲۰۹۷
دا لهفتهح دا).

۱۳- فهرموودهی: (۹۵۲ت = ۲۰۹۹ف) باسی وشتی بهناو کهوتوو.

۱۴- فهرموودهی: (اكتالوا حتى تستوفوا).

۱۵- فهرموودهکی عوئمان: (إذا بعث فكل) نهم دووه وان لهپیش ژماره
(۲۱۲۶)ی فتهتوه.

۱۶- (۲۱۲۷ف = ۹۶۳ت).

۱۷- (۲۱۲۸ف = ۹۶۴ت).

۱۸- فهرموودهی: (۲۱۳۸ف) باسی کؤچی پیغهمبهرو نهبویهکره.

۱۹- فهرموودهی: (المکر والحديعة في التار) وا لهپیش (۲۱۴۲ف).

۲۰- نههی له مولامهسه فهرموودهکی نههس وا لهپیش ژماره (۲۱۴۴) ،
نههی له مونابهذه وا لهپیش (۲۱۴۶ف).

۲۱- فەرموودهی (إِذَا اسْتَنْصَحَ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ فَلْيَنْصَحْ لَهُ) وَا لَهُ پِيش ژماره (۲۱۵۷ف).

۲۲- فەرموودهی (۲۱۵۹ف = لَا يَبِيعُ حَاضِرٌ لِبَادٍ) گِیرانه وهی ئیبنو عومەر.

۲۳- فەرموودهی (۲۱۸۷ف- ئیبنوعه بباس) له ته جریده که دا نییه.

۲۴- فەرمووده که ی زهیدی کوری ثابت سهارمت به فروشتنی میوه جات و به روبوومی باخ و باخات = (۹۸۵ت = ۲۱۹۳ف).

۲۵- فەرموودهی (وَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِسُلَيْمَانَ: كَاتِبُ وَكَانَ حُرًّا).

۲۶- (۲۲۱۹ف = قَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ لَصْهَبٍ: إِنَّ قِيَّ اللَّهِ...).

۲۷- فەرموودهی (ثَلَاثَةٌ أَنَا خَصْمُهُمْ... = ۹۹۵ت = ۲۲۲۷ف).

۲۸- فەرمووده که ی ئه بوهورمیره سهارمت به دمرکردنی جووله که له دوورگی عهرمب، واله پِيش ژماره: ۲۲۲۸ف.

۲۹- برپاوه ژماره (۲۰) لهم زنجیره یه، چونکه بریتیه له دوو فەرمووده.

ههروا مامۆستای عهسقه لانی دمه فرموی: (...ئهم نامه ی گرین و فروشته په نجاو دوو ئه ئهر (بیستراو) ی صه حابه و تابعینی واتیدا).

تایبینی:

له ته جریده که دا له پوخته ی نامه ی گرین و فروشتن، که سه دو ههشت فەرمووده یه، شهست و پینج فەرمووده یان هاتوو، له ژماره (۹۳۳) ههتا ژماره (۹۹۷=۹۹۷-۹۳۲=۶۵). (باسی گرین و فروشتن به دوورو دریزی و له بهرگی دووهمی فیهی ئاساندا، لاپه ره/ ۴۴۳/ ز- ۱۸۵ ههتا ز- ۲۰۳ل - ۴۷۲).

جا تکایه له خوینهری نازیز، له کاتی کیشه یه کا، به وردی موتالای باسه که بفهرموون له کتیبه کانی فیهدا. چونکه سه رچاوه ی ئه و کتیبانه ش هه ر سوننه تی پیغه مبهرو نایه ته کانی قورئانه، وه به بی گومان خاومن ئه و په راوه پیروژانه گه لی له ئیمه له فەرمووده و نایه ته کان تیگه یشتوون.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

٤٠- نامه‌ی سه‌لهم

(بر: فیهی ناسان/٢/٥٨١ز ١٨٨)

٩٩٨- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْمَدِينَةَ وَالنَّاسُ يُسَلِّفُونَ فِي الثَّمَرِ الْعَامَ وَالْعَامِينَ فَقَالَ: (مَنْ سَلَّفَ فِي ثَمَرٍ فَلْيُسَلِّفْ فِي كَيْلٍ مَعْلُومٍ وَوزنٍ مَعْلُومٍ) (الحديث ٢٢٣٩، أطرافه في: ٢٢٤٠، ٢٢٤١، ٢٢٥٣) وعنه في رواية: (إلى أجلٍ مَعْلُومٍ) (الحديث: ٢٢٤٠) (٢٦٦).

ئيبينوعه بيباس (رمزی خوی لس بئ) فهرمووی: کاتی پیغهمبه (دروودی خوی لسم بئ) کوچی کرد بو مهدينه خه لک به سهر بهری دارو درهختو شینایی و دانه و یله، سهله میان ده کرد بو ماوهی سائی، دووان، جا پیغهمبه (دروودی خوی لسم بئ) فهرمووی: (ههر که سی سهله م به سهر خورما دهکا، یاسهله م به سهر شتی دهکا با نه ندازهی شته سهله م به سهر گراوه که دیاری بیټ، نه گهر به پیوانه بی نه ندازهی پیوانه که ی زانراوبی، وهک تهنه که وه زناخو ربه و ته غارو مهن، نه گهر به کیسانه بوو، عه یاره ی کیسانه که ی زانراوبی، وهک: کیلو و هو قه و میسقال، هه روه ها بو ماوهی چه نديشه ماوه که ی دیاری بکری، وهک: سائی، دوو سال، مانگی، دوو مانگ...تاد).

٩٩٩- عَنْ ابْنِ أَبِي أَوْفَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ إِذَا كُنَّا نُسَلِّفُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ فِي الْجَنْطَةِ وَالشَّعِيرِ وَالزَّيْبِ وَالثَّمَرِ (الحديث ٢٢٤٢، أطرافه في: ٢٢٤٤، ٢٢٥٥) (٢٦٧).

عه بدوللای کوری نه بو نه و مفا (رمزی خوی لس بئ) فهرمووی: (به سه رینی پیغهمبه خوی (دروودی خوی لسم بئ) هه روا به سه رینی نه بوبه کرو عومه ریش (رمزی

(٦٦) أخرجه مسلم في الساقاة، باب: السلم، رقم: ١٦٠٤.

(٦٧) حسب خاتمة كتاب السلم في الفتح ج/٤ ص ٤٣٥ لم يوافقه مسلم على تخريجه — المترجم.

خودی لى بن) پاره مان به سه له م ددها به جوتیاره کانی شام، به سه رگه نم و جوؤ میوژو خورماو روئی زمیتوون، به پیوانه یه کی دیاری، ومهه تا ماویه کی دیاری). (تاج/۲/۳۳۰ ف-۲).

- وعنه في رواية: (قَالَ كُنَّا نُسَلِّفُ نَبِيْطَ أَهْلِ الشَّامِ فِي الْحِنْطَةِ وَالشَّعِيرِ وَالزَّيْتِ فِي كَيْلٍ مَّعْلُوْمٍ إِلَى أَجَلٍ مَّعْلُوْمٍ قِيلَ لَهُ: إِلَى مَنْ كَانَ أَصْلُهُ عِنْدَهُ؟ قَالَ مَا كُنَّا نَسْأَلُهُمْ عَنْ ذَلِكَ) (الحديث ۲۲۴).

ئهم گیرانه وه ئهم پتریهی ههیه، که دمه رموی: (عه رزی عه بدوئلای کوری نه بو نه وفام کرد: باشه پاره که تان به سه له م ددها به و جوړه که سانه، که بنک و بنه تووی نه و شتانه یان هه بوو؟ فه رموی: پرسپاری نه وه مان لی نه ده کردن، که ئایا ئیوه کشتو کال و ئازهل و شتی واتان ههیه، که سه رچاوهی هه بوونی ئهم شتانه، چونکه شتی و له سه له ما مهرج نییه).

له پایانی نامه ی سه له م دا عه سه له لانی (رهستی خودی لى بن) دمه رموی: (نامه ی سه له م سی و یه ک فه رمووده ی واتیدا، چواریان بی رشتن، واته: ته علیق (موعه لله قن)، نه وانی تریان په یوه ستن، واته: مه وصولن، پافته که یان پینج فه رمووده یان نه وانی تریان هه موو دوو باره ن، پیشه و موسلیم له پینجه بوخته که، دوانه که ی ئیبنوعه بباسی گیراوه ته وه).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

٤١- نامہی شوفعه

(هه لگرتنه وهی بهشی هاوبه شو هاوسی (بر: فیهی ئاسان / ٢- ٥١٥- ٢٢٤).
 ١٠٠٠- عن أبي رافع رضي الله عنه، مَوْلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) انه
 جاء الى سَعْدِ بْنِ أَبِي وقاص رضي الله عنه فقال: يأسعد ابْتِغَ مِنِّي بَيْتِي فِي دَارِكَ
 فَقَالَ سَعْدٌ وَاللَّهِ مَا أَبْتَاعُهُمَا فَقَالَ الْمَسُورُ وَاللَّهِ لَتَبْتَاعَهُمَا فَقَالَ سَعْدٌ وَاللَّهِ لَا
 أَزِيدُكَ عَلَى أَرْبَعَةِ آلَافٍ مُنْجَمَةً أَوْ مُقْطَعَةً قَالَ أَبُو رَافِعٍ لَقَدْ أُعْطِيتُ بِهَا خَمْسَ مِائَةِ
 دِينَارٍ وَلَوْ لَا أَنِّي سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ الْجَارُ أَحَقُّ بِسَقْبِهِ مَا
 أُعْطِيتُكُمَا بِأَرْبَعَةِ آلَافٍ وَأَنَا أُعْطِيَ بِهَا خَمْسَ مِائَةِ دِينَارٍ فَأَعْطَاهَا إِيَّاهُ) (الحديث
 ٢٢٥٨، أطرأفه في: ٦٩٧٧، ٦٩٧٨، ٦٩٨٠، ٦٩٨١) (٦٨).

ئهبورافيع (رعای خوی لی به) که ئازادکراوی پیغه مبهه بوو (درویدی خوی لسهه به) هات
 بو لای سه عدی کوری ئه بو وه قاص، فه رمووی پیی: ئه و دوو ماله م که وان
 له ناو خانوه که ی تودا، بیانکره لی، سه عدیش پیی فه رموو: به خوا نایانکره
 لی، میسومری کوری مه خرده مییش که له وی بوو، به سه عدی فه رموو: به خوا
 ده بی بیانکریت لی، سه عدیش فه رموو: که وای لی هات به خوا چواره هزار
 زیاترت پی ناده م، ئه ویش به قهرزی که بکری به چهند قیستی، ئه بورافیعیش
 فه رموو: (به م به شه م که و له ناو خانوه که ی تودا، پینج سه د دیناریان پی
 داوم، به لام له بهر ئه وهی که به خودی خو م له زاری پیغه مبهه م بیستوو، که
 ده یفه رموو: ده راوسی له پیشتره بو هه لگرتنه وهی لاته نیشتی خو ی هه تا
 که سیکی تر له بهر ئه م فه رموو ده یه ی پیغه مبهه نه بوایه، به چواره هزار نه م
 ده دا به تو، له کاتی که که سانی تر ئاماده ن که به پینج هه زار لی م بکرن، ئیتر
 ئه بو رافیع ماله که ی به و نرخه دا به سه عد، که چواره هزار بوو).

روونکردنه وه:

ئەبو رافیع (رمزای خوی لن بڼ) راستر ئه وهیه که ناوی ئه سلهم بووه، له بنه پرتدا قیبطیه، ده لښ له پیش دا کوښله ی عه عباسی مامه ی پیغه مبه ر بووه، به خشیویه تی به پیغه مبه ر (دروودی خوی له مسر بڼ) کاتیک که عه عباس نیسلام ده بی، ئەبو رافیع ئەو مژده یه به پیغه مبه ر (دروودی خوی له مسر بڼ) راده گه یه نی، پیغه مبه ریش له مژدانه ی ئه وه دا ئازادی ده کا، له پیش به دردا نیسلام بووه، به لام به دریی نییه، واته: ئاماده ی شه ری به در نه بووه، وه لی ئاماده ی جهنگی ئو خودو جهنگانی پاش ئو خود بووه له گه ل سوپای نیسلاما، له دژی بیپر وایان! فه رمووده ی له پیغه مبه ره وه گیرا وه ته وه، هه روا فه رمووده ی پیغه مبه ری له عه بدو لای کوری مه سعوده وه گیرا وه ته وه، ئەم زاتانه ییش فه قی ئه وه بوون و فه رمووده کانی پیغه مبه ریان له وه وه گیرا وه ته وه: مناله کانی خوی: رافیع و حه سه ن و عوبه یدو لای و موغیره، مناله زاکانی: حه سه ن و صالح و عوبه یدو لای که کوپانی عه لی کوری ئەبو رافیعن، هه روا فه ضلی کوپه زای که کوری عوبه یدو لای کوری ئەبو رافیع... کهسانی تریش.

نه وه کانی ئەبو رافیع که له مه دینه و شوینانی تریش بوون، خانه دانانی ولات بوون، پیغه مبه ر (دروودی خوی له مسر بڼ) کاره که ریکی هه بوو ناوی سه لا بوو، ماره ی کرد له ئەبو رافیع، عوبه یدو لای کوری ئەبو رافیع له و ژنه یه تی، سه لا مامانی کاتی له دایک بوونی ئیبراهیمی کوری پیغه مبه ر بوو، ئەم سه لایه له کاتی غه زای خه یبه ردا ئاماده ی غه زای خه یبه ر بووه، عه بدو لای کوری، کلیلدارو نوسه ری ئیمامی عه لی بوو.

ئەبو رافیع گشت جاری شانازی به وه وه ده کرد که ئازادکراوی پیغه مبه ره وه مه ولای ئەوه، له پاش ته مه نیکی پر له ته قوا و په رستش و خواپه رستی، له مه دینه، له پاش شه هید بوونی ئیمامی عوتمان، له سه ره تای جینشینی ئیمامی عه لییه وه، فه رمانی هه قی به جی هیئا (رمز او ره حمستی

ئەم جۆرە بابەتانە ئەو لایەنە رووناکی ئیسلام دەر دەخەن، کە هەتا جی رادەیی ئیسلام رابوو و دووی ژیا نی موسو لمان، لە لایەنی ئە دە بییه وه دە سڕێ ته وه، کۆنە کۆ یلە یی لە سایە ئیسلامه وه، دە گا بە گە و رە ترین پایە ی رو شنی ری و ئە دە بی.

١٠٠١- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ: إِنَّ لِي جَارَيْنِ فَأِلَى أَيِّهِمَا أَهْدِي؟ قَالَ: (إِلَى أَقْرَبِهِمَا مِنْكَ أَبَا) (الحديث ٢٢٥٩، أطرافه في: ٢٥٩٥، ٦٠٢٠) (٦٩).

عائیشە (ڕەزای خۆ ی لێ بێ) فەر مووی: عەرزی خو شە و یستم کرد: ئە ی پی ڤە مبه ری خودا! م ن دو و دەر اوسیم هه یه دیاری و دە سه نه بە گامیان بده م لە پێ شا ؟ فەر مووی: (بە و دیان کە دەر گا کە ی لێ ته وه نزی کتره).

عە سقە لانی لە کۆ تایی ئە م نامە یه ی شو فعه دا دەر مو ی: (ئە م نامە یه سی فەر مو و ده ی پە یو ه ست (مو صول) ی وا تیا دا، یە کە میان دو و باره یه، دو و ده م سی یه م ی ش لە ته نه اگانی دان هرن و مو سلیم نه ی گێ راون ه ته وه. دەر فەر مو ی: چە ند بی ستر اوی کیشی وا تیا). بۆ تی گە یشتنی ته و او لە با سی (شو فعه) (بر وانه: فیه ی ناسان / ٥١٤ هـ - ٢٢٤).

٤٢- نامه‌ی به‌کریدان (کتاب‌الاجاره)

١٠٠٢- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَقْبَلْتُ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَمَعِيَ رَجُلَانِ مِنَ الْأَشْعَرِيِّينَ فَقُلْتُ مَا عَمِلْتُ أَتَهُمَا يَطْلُبَانِ الْعَمَلَ فَقَالَ: (لَنْ أَوْ لَا نَسْتَعْمِلُ عَلَى عَمَلِنَا مَنْ أَرَادَهُ) (الحديث ٢٢٦١، أطرافه في: ٣٠٣٨، ٤٣٤١، ٤٣٤٣، ٤٣٤٤، ٦١٢٤، ٦٩٢٣، ٧١٤٩، ٧٧٥٦، ٧١٥٧، ٧١٧٢) (٧٠)

نه‌بو مووسا (پژای خوی لن بن) فهرمووی: خوّم و دوو پیاو له ناموزاگانم، له‌ئشه‌ریه‌کانی قه‌ومم، چو‌وینه خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (درویدی خوی لن بن) پیاویکیان گوتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا بمانکه به‌سهر کاری شتی، له‌و شتانه که خوا سپاردوویانی به‌توو توئی کردوو به‌خاومنیان، نه‌وی تریشیان هه‌مان قسه‌ی کرد منیش عه‌رزم کرد: قوربان! من نه‌مزانیه که بو ئه‌مه هاتوون، پیغه‌مبه‌ر (درویدی خوی لسه‌ر بن) فهرمووی: (ئی‌مه له‌و جوّره که‌سانه ناکه‌ین به‌سهره‌وکاری کاره‌کانمان که خوئیان حه‌زیان له‌سهره‌وکاریه‌!). (تاج/٣/٢٧٠ ف-٢).

١٠٠٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَا بَعَثَ اللَّهُ نَبِيًّا إِلَّا رَغَى الْغَنَمَ) فَقَالَ أَصْحَابُهُ: وَأَنْتَ؟ فَقَالَ: (نَعَمْ كُنْتُ أَرْعَاهَا عَلَى قَرَارِيطَ لِأَهْلِ مَكَّةَ). (الحديث ٢٢٦٢) (٧١)

نه‌بوهوره‌یره (پژای خوی لن بن) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (درویدی خوی لسه‌ر بن) فهرمووی: (خودا هه‌ر پیغه‌مبه‌ریکی ره‌وانه کردبی، شوانی رانی کردوو) هاو‌پیکانی عه‌رزیان کرد: تویش؟ فهرمووی: (به‌لی منیش شوانیم کردوو: منیش

(٧٠) قال العيني: واخرجه مسلم في المغازي (صحيح مسلم بشرح النووي ج/١٢ ص٢٠٧. باب: التهي عن طلب الأمانة) - المترجم.

(٧١) لم يوافقه مسلم (فتح/٤/٤٦٢- خاتمة كتاب الإجارة) - المترجم.

به چەند قرانی گەلەم دەلە وەراند بۆ خەلکی مەككە (تاج/ ٢/ ٢٩٧-٤) = تاج،
بەرگی دوهم، لاپەرە/ ٢٩٧ فەرموودی ژمارە چوار لەو لاپەرەیدەدا.

١٠٠٤ - عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَثَلُ الْمُسْلِمِينَ وَالْيَهُودِ وَالنَّصَارَى كَمَثَلِ رَجُلٍ اسْتَأْجَرَ قَوْمًا يَعْمَلُونَ لَهُ عَمَلًا يَوْمًا إِلَى اللَّيْلِ عَلَى أَجْرٍ مَعْلُومٍ فَعَمِلُوا لَهُ إِلَى نِصْفِ النَّهَارِ فَقَالُوا لَا حَاجَةَ لَنَا إِلَى أَجْرِكَ الَّذِي شَرَطْتَ لَنَا وَمَا عَمِلْنَا بِاطِلٍ فَقَالَ لَهُمْ: لَا تَفْعَلُوا أَكْمِلُوا بَقِيَّةَ عَمَلِكُمْ وَخُذُوا أَجْرَكُمْ كَامِلًا فَأَبَوْا وَتَرَكُوا وَاسْتَأْجَرَ أُخَيْرَيْنِ بَعْدَهُمْ فَقَالَ لَهُمَا أَكْمِلَا بَقِيَّةَ يَوْمِكُمَا هَذَا وَلَكُمَا الَّذِي شَرَطْتُ لَهُمْ مِنَ الْأَجْرِ فَعَمِلُوا حَتَّى إِذَا كَانَ حِينَ صَلَاةِ الْعَصْرِ قَالَا: لَكَ مَا عَمِلْنَا بِاطِلٍ وَلَكَ الْأَجْرُ الَّذِي جَعَلْتَ لَنَا فِيهِ فَقَالَ لَهُمَا أَكْمِلَا بَقِيَّةَ عَمَلِكُمَا مَا بَقِيَ مِنَ النَّهَارِ شَيْءٌ يَسِيرٌ فَأَبَيَا وَاسْتَأْجَرَ قَوْمًا أَنْ يَعْمَلُوا لَهُ بَقِيَّةَ يَوْمِهِمْ فَعَمِلُوا بَقِيَّةَ يَوْمِهِمْ حَتَّى غَابَتِ الشَّمْسُ وَاسْتَكْمَلُوا أَجْرَ الْفَرِيقَيْنِ كُلِّهِمَا فَذَلِكَ مَثَلُهُمْ وَمَثَلُ مَا قَبِلُوا مِنْ هَذَا النُّورِ). (الحديث ٢٢٧١، أطرافه في: ٢٢٦٨، ٢٢٦٩) (٧٢).

ئەبو موسای ئەشعەرێ (پەزای خۆی لێ یە) فەرمووی: خۆشەوێست (دروودی خۆی لەسەر
ب) دەرمووی: (داستانی موسوڵمان و جوله کەکان و نەسرانییەکان، وەک
داستانی پیاوی وایە، کە کۆمەڵێ بەکری بگری کە هەتا نیواری کاریکی خۆی
هەیه، بەکرییەکی ناوبراو بۆی تەواو بکەن، جاکریکارەکان هەتا نیومڕۆ
ئیش دەکەن و دەلێن: نەکریی تۆمان دەوی و نەئیش بۆ تۆ دەکەین،
کارەکە بەنیوہجلی بەجی دەهیلن خاوەن کارەکەشیان دەلی: شتی وامەکەن،
ماوەی کارەکەتان تەواو بکەن و کریی خۆتان وەربگرن بەتەواوی
بەلام رازی نەبوون و ئیشەکەیان بەنیوہ ناچلی بەسەر خاوەنەکەیا
بەجی هیشت، جا تاقمەیهکی تر لەپاش ئەوان بەکری دەگری، وەپێیان دەلی:

ئىۋوھ ئەم تاقى ئىۋارەيە تەۋاۋ بىكەن ئەۋ كرىيەى دەم دا بەۋان، ھەممۇى دەدەم بەئىۋوھ، جا ئەۋانىش ھەتا كاتى نوپىزى عەصر ئىش دەكەن و دەست ھەلدەگرن و دەلئىن: ئىتر كار ناكەين و ھەرچىشمان كىردوۋە بۇ خۆت و چىمان كرى دەكەۋى نامانەۋى ئەۋىش بۇ تۆبى!

ئەۋىش پىيان دەلىن: باقى مەندەى كارەگەتان تەۋاۋ بىكەن، رۆز زۆرى رۆيشتوۋە كەمى ماۋە، بەلام ئەۋانىش رازى نابىن و ۋازدەھىنن، بىاۋەكەش دەستەپى تر بەكرى دەگرى، كە ماۋەى ئەۋ رۆزە، - واتە: لەنوپىزى عەصرەۋە تا خۆرئاۋا بوون - كاربىكەن، ئەۋانىش بەگوپى دەكەن و ۋادەكەن، بەردەۋام كاردەكەن تا خۆر ئاۋادەبى و سەرپاست دەردەچن. جا لەبەر ئەۋە پاداشت و كرى ھەردوۋ كۆمەلەكە بەتەۋاۋى ۋەردەگرن بۇ خۆيان. دەى ئەمە نمونەى موسولمان و نمونەى ئەم نوورى ئىسلامەيە، كە قەبۋولئان كىردوۋە). (تاج/۵۵ / ۲۶۲ ف ۱-۲).

روونكر دنەۋە:

ئەم بەھرانە لەم ھەرموۋدانە ۋەردەگىرىن:

۱- تەمئىل و نمايشتو نمونە ھىنانەۋە دروستە، بگرە سوننەتە، بەمەرجى بۇ روونكر دنەۋە: ى رووى راستى بى، نەۋەك بۇ چەۋاشەكردن و بىرەۋدان بەشتى ناپەۋا. لەم روانگەيەۋە ئەۋ ئەكتەرو نمايشكارانەى كە لەفلىم و نمايشەكانىاندا، رۆلى جوان دەبىنن، كاريكى باش دەكەن، دەبى بەچاۋى رىزەۋە تەماشا بىكرىن، كورت و پوخت: تمئىل: لەزاتى خۇيا باشە!

۲- تەشبىھى خۋاى گەۋرە بەشتى ترەۋە لەھەندى كاتا بۇ ھەندى مەبەستى رەۋا دروستە، ۋەك لىرەدا خودا تەشبىھ كراۋە بەپىاۋە بەكرىگرەكەۋە.

۳- بەكرىگرتنى كۆمەلىن، بۇ ئەنجامدانى كارى بۇ كاتىكى دىارى، بەكرىيەكى ناوبراۋ دروستە، گەرچى لەفلىقەدا، لەشتى ۋادا راجىيى ھەيە

٤- كَوَّلِيْنَهُ وَمِيَهَ كِي زَوْرَ بَه پِيَوْمَرِي جِيَهَانِي، لَهْم جَوْرَه كَارِه نَهِيْنِي وَ غَه يِيْبَانِه

كَارِي كِي نَابَاشَه، زَوْرْتَر سَه رَدَه كِي شِي بُو پِيَجَه وَ اَنَه ي مَه بَه سَت!

١٠٠٥ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: اُتْلُقْ ثَلَاثَةً رَهْطٍ مِمَّنْ كَانَ قَبْلَكُمْ حَتَّى أَوْوَا الْمَبِيتَ إِلَى غَارٍ فَدَخَلُوهُ فَالْحَدَرْتُ صَخْرَةً مِنَ الْجَبَلِ فَسَدَّتْ عَلَيْهِمُ الْغَارَ فَقَالُوا: إِنَّهُ لَا يُنَجِّيكُمْ مِنْ هَذِهِ الصَّخْرَةِ إِلَّا أَنْ تَدْعُوا اللَّهَ بِصَالِحِ أَعْمَالِكُمْ.

فَقَالَ رَجُلٌ مِنْهُمْ: اللَّهُمَّ كَانَ لِي أَبَوَانِ شَيْخَانِ كَبِيرَانِ وَكُنْتُ لَا أَغْبِقُ قَبْلَهُمَا أَهْلًا وَلَا مَالًا فَتَأَيَّ بِي فِي طَلَبِ شَيْءٍ يَوْمًا فَلَمْ أُرِحْ عَلَيْهِمَا حَتَّى نَامَا فَحَلَبْتُ لَهُمَا غُبُقَهُمَا فَوَجَدْتُهُمَا نَائِمَيْنِ وَكَرِهْتُ أَنْ أَغْبِقُ قَبْلَهُمَا أَهْلًا أَوْ مَالًا فَلَبِثْتُ وَالْقَدَحُ عَلَى يَدَيَّ أَتَنْتَرُ اسْتِيقَاطَهُمَا حَتَّى بَرَقَ الْفَجْرُ فَاسْتَيْقَظَا فَشَرِبَا غُبُقَهُمَا اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ فَعَلْتُ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ وَجْهِكَ فَفَرِّجْ عَنَّا مَا نَحْنُ فِيهِ مِنْ هَذِهِ الصَّخْرَةِ فَانْفَرَجَتْ شَيْئًا لَا يَسْتَطِيعُونَ الْخُرُوجَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) :

وَقَالَ الْآخَرُ: اللَّهُمَّ كَانَتْ لِي بِنْتُ عَمٍّ كَانَتْ أَحَبَّ النَّاسِ إِلَيَّ فَأَرَدْتُهَا عَنْ نَفْسِهَا فَامْتَنَعَتْ مِنِّي حَتَّى أَلَمْتُ بِهَا سَنَةً مِنَ السِّنِّينِ فَجَاءَتْنِي فَأَعْطَيْتُهَا عِشْرِينَ وَمِائَةً دِينَارٍ عَلَى أَنْ تُخَلِّيَ بَيْنِي وَبَيْنَ نَفْسِهَا فَفَعَلَتْ حَتَّى إِذَا قَدَرْتُ عَلَيْهَا قَالَتْ لَا أَحِلُّ لَكَ أَنْ تَفْضَ الْخَاتَمَ إِلَّا بِحَقِّهِ فَتَحَرَّجْتُ مِنَ الْوُقُوعِ عَلَيْهَا فَانْصَرَفْتُ عَنْهَا وَهِيَ أَحَبُّ النَّاسِ إِلَيَّ وَتَرَكْتُ الدَّهَبَ الَّذِي أَعْطَيْتُهَا اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ فَعَلْتُ ابْتِغَاءَ وَجْهِكَ فَافْرِجْ عَنَّا مَا نَحْنُ فِيهِ فَانْفَرَجَتْ الصَّخْرَةُ غَيْرَ أَنَّهُمْ لَا يَسْتَطِيعُونَ الْخُرُوجَ مِنْهَا قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) :

وَقَالَ الثَّالِثُ: اللَّهُمَّ إِنِّي اسْتَأْجَرْتُ أَجْرَاءَ فَأَعْطَيْتُهُمْ أَجْرَهُمْ غَيْرَ رَجُلٍ وَاحِدٍ تَرَكَ الَّذِي لَهُ وَذَهَبَ فَتَمَرَّتْ أَجْرُهُ حَتَّى كَثُرَتْ مِنْهُ الْأَمْوَالُ فَجَاءَنِي بَعْدَ حِينٍ فَقَالَ: يَا عَبْدَ اللَّهِ أَذْ إِلَيَّ أَجْرِي فَقُلْتُ لَهُ: كُلُّ مَا تَرَى مِنْ أَجْرِكَ مِنَ الْإِبْلِ وَالْبَقَرِ وَالْغَنَمِ وَالرَّقِيقِ فَقَالَ: يَا عَبْدَ اللَّهِ لَا تَسْتَهْزِئْ بِي فَقُلْتُ إِنِّي لَا أَسْتَهْزِئُ بِكَ فَأَخَذَهُ

كُلُّهُ فَاسْتَأْذَنَهُ فَلَمْ يَتْرُكْ مِنْهُ شَيْئًا اللَّهُمَّ فَإِنْ كُنْتُ فَعَلْتُ ذَلِكَ ابْتِغَاءً وَجْهِكَ فَافْرُجْ
عَنَّا مَا نَحْنُ فِيهِ فَأَلْفَرَجَتْ الصَّخْرَةُ فَخَرَجُوا يَمْشُونَ). (الحديث ٢٢٧٢) (٣).

ئەبوعەبدو ڕەحمان عەبدوڵلای کوری عومەری کوری خەطاب، ناسراو
بەئیبەنوعومەر (دەزەخی خۆی لێ بێ) فەرمووی: لەپێغەمبەرم بیست دەیفەرموو: جاری
سێ کەس لە پێشینان بەرپێگایە کدا دەڕۆیشتن، باران دایگرتن، جا شەوی
پەنایان برده ناو ئەشکەوتی لەکیۆی، تاوێری لە کیۆەکەوہ گل بوو وەوہ
دەرگای ئەشکەوتەکە ی قەپات کرد. جا لەناو خۆیاندا گوتیان سەیر بکەن
بزانن چی کردەوہ یەکی باشتان کردوہ بو خوا، بەو کردەوانە لە خودا
بپارێنەوہ، سا بەشکوو بەھۆی ئەو کردەوہ باشانەوہ خودا دەرۆتان لێ
بکاتەوہ، لەم تاوێرە رزگارمان بکا..

یەکیکیان گوتی: خودایە! خۆت ئاگاداری کەمن باوک و دایکی
نیخی تیارم هەبوون، لەگەڵ چەند منداڵێکی وردا شوانیم بۆیان دەکردو،
بەشوانی بەخیویانم دەکرد، هەموو جاری کە دەگەرێمەوہ بو مائەوہ رانەکەم
دەکردە پەچەوہ شیرم دەدۆشی وە لەپێشدا دەرخواردی باوک و دایکەم دەدا،
ئەو جا بەشی منداڵەکانی خۆیشم دەدا، هەتا رۆژی بەشوین لەو مەری باش دا
دوو رکە و تەمەوہ، دەرنگم بەسەر هات، کە هاتمەوہ بو مائەوہ شەو بوو، روانیم
باوک و دایکەم خەوتوون، منیش وەک جاران شیرم دۆشی و بۆم بردن و بەدیار
سەریانەوہ راوەستام تاکە ی خەبەریان بوو وەوہ شیرمەکیان بخۆنەوہ، بەلام
حەزم نەکرد کە خەبەریان بکەمەوہ، وەپێش ناخۆش بوو کە لەبەر ئەوان
شیربەدەم بە منداڵەکان، منداڵەکانیشم لەو وەختەدا لەبەر پێما لەبرساندا، هەر
دەزرووکانەوہ، هەتا شەبەقی دا ئەمە حالمان بوو، کە شەبەقی دا ئەوسا
شیرمەکیان خواردەوہ، جا ئە ی خودایە! تۆ دەزانی ئەگەر ئەمەم لەبەر

رمزآمەندی تۆ کردوو، ئەوا دموویە کمان لێ بکەرەو، کە لە بەرێ کمان،
بۆ بکەرەو، کە ئاسمانی لێو ببینن!

جا خودا کە لە بەرێکی لێ کردنەو، ئاسمانیان لێو دمرکەوت و تاوێرە کە
تۆزێ خزا، بەلام نەیان توانی دمر بچن یەکیکی تریان ووتی: خودایە! خۆت
دەزانی کە کچیکی ئامۆزام هەبوو، چەندە پیاو حەز لە ئافەرت دەکا ئەوەندە
حەزم لێ بوو، کە داواي ئیشی خراپەم لێ کرد، خۆی نەدا بە دەستەو، هەتا
سائیکیان دوجاری گران و قات و قەری بوو، وەبە ناچاری هات بۆ لام،
سەدو بیست دیناری زیڕم دا پێی لەباتی ئەوێ کە خۆیم تەسلیم بکا، ئەویش
وای کرد جا کاتی دەستم لێ گیربوو، وە لەناو کۆشیا دانیشتم و یستم
بە دەستی بگرم، کچەکە گوتی: ئەو عەبدوللا! ئەو بەندە خودا! لەخوا
بترسەو ئەم مۆرە بەناڕەوا مەشکێنە، ئێتر منیش هەلسام و ازم لێ هیناو،
پارە کەیشم پێی دا بە خۆپایی بۆ خۆی، وە لەو حالەتەیشدا زۆر حەزم لێ
بوو، جا ئەو خودایە! تۆ دەزانی ئەگەر ئەمەم لەبەر رمزآمەندی تۆ کردوو،
ئەوا دموویە کمان لێ بکەرەو لەم سەخڵەتییه، ئێتر خودا دموویەکی تری
لێ کردنەو تا دوو بەشی تاوێرە کە لەسەر دمرگا کە لاچوو.

سێهەمیان گوتی: ئەو خودایە! تۆ خۆت ئاگات لێیه، کە من جاری بە
قەزاخی برنج کرێکاریکم گرت، کە ئیشە کە ی تەواو کرد، گوتی: کرێکەمم
بدمرئ، منیش گوتم: کرێکەت ئەو مەتانی کە چی بەدلی نەبوو، وەری نەگرت،
منیش کە ئەو رۆی پارەو کرێ کرێکارەکانی ترم هەموودا، وە چە ئتو کە کە
ئەویشم هەموو وەرزێ دەچاند و بەرەم دەهینا، تاوا زۆر بوو گاگەلێک و رانە
وشترو مەرو چەند بەندەبەکم پێی کړی، تا رۆژی کرێکارە کە هاتەو بۆلام،
گوتی: لەخودا بترسە کرێکەمم بدمرئ، منیش ووتم: بڕۆ ئەو رانە وشترو
گاگەل و رانە مەرو شووانەکانیان ببە بۆ خۆت، هەمووی هی کرێکەتە، گوتی:
ئەو عەبدی خودا! لەخودا بترسە گالتەم پێ مەکە، منیش گوتم بەراستەم

كالتتت پئ ناكهم، هه مووى هى خوٲه بببه، نئتر نه وئش هه مووى برء بو
خوى، جا نهى خودا به! تو دمرانى نه كهر نه هم له بهر خاترى تو كر دووه
نه وا دمرگى نه شكه و ته كه مان به ته واوى بو بكه رموه، جا خودا دمرگى
به ته واوى بو كر د نه ووه تا وئره كه خزاو هاتنه دمره ووه روىشتن.
(تاج/ ١- ٦٦+ رىاض/ ١١- ١٧- ١٢/ ١٢).

١٠٠٦- حَدَّثَنَا أَبُو التُّعْمَانِ حَدَّثَنَا أَبُو عَوَّالَةَ عَنْ أَبِي بَشِيرٍ عَنْ أَبِي الْمُتَوَكِّلِ
عَنْ أَبِي سَعِيدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (الطَّلَقَ نَفَرٌ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) فِي سَفَرَةٍ سَافَرُوهَا حَتَّى نَزَلُوا عَلَى حَيٍّ مِنْ أَحْيَاءِ الْعَرَبِ فَاسْتَضَافُوهُمْ فَأَبَوْا
أَنْ يُضَيِّفُوهُمْ فَلَدَغَ سَيِّدُ ذَلِكَ الْحَيِّ فَسَعَوْا لَهُ بِكُلِّ شَيْءٍ لَا يَنْفَعُهُ شَيْءٌ فَقَالَ
بَعْضُهُمْ لَوْ أَتَيْتُمْ هَؤُلَاءِ الرَّهْطَ الَّذِينَ نَزَلُوا لَعَلَّهُ أَنْ يَكُونَ عِنْدَ بَعْضِهِمْ شَيْءٌ فَأَتَوْهُمْ
فَقَالُوا: يَا أَيُّهَا الرَّهْطُ إِنَّ سَيِّدَنَا لَدَغَ وَسَعَيْنَا لَهُ بِكُلِّ شَيْءٍ لَا يَنْفَعُهُ فَهَلْ عِنْدَ أَحَدٍ
مِنْكُمْ مِنْ شَيْءٍ فَقَالَ بَعْضُهُمْ: نَعَمْ وَاللَّهِ إِنِّي لَارْزُقِي وَلَكِنْ وَاللَّهِ لَقَدْ اسْتَضَفْنَاكُمْ
فَلَمْ تُضَيِّفُونَا فَمَا أَنَا بِرَاقٍ لَكُمْ حَتَّى تَجْعَلُوا لَنَا جُعَلًا فَصَالَحُوهُمْ عَلَى قَطِيعٍ مِنَ
الْعَنَمِ فَأُتِلِقَ يَتْفُلٌ عَلَيْهِ وَيَقْرَأُ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ فَكَأَنَّمَا نُشِيطٌ مِنْ عِقَالٍ
فَأُتِلِقَ يَمَشِي وَمَا بِهِ قَلْبَةٌ قَالَ فَأَوْفَوْهُمْ جُعْلَهُمُ الَّذِي صَالَحُوهُمْ عَلَيْهِ فَقَالَ
بَعْضُهُمْ: افْسِمُوا فَقَالَ الَّذِي رَفَى لَا تَفْعَلُوا حَتَّى نَأْتِيَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ): فَنَذْكُرَ لَهُ الَّذِي كَانَ فَتَنْظُرَ مَا يَأْمُرُنَا فَقَدِمُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): فَذَكَّرُوا لَهُ فَقَالَ وَمَا يُدْرِيكَ أَلَهَا رُقِيَةٌ ثُمَّ قَالَ قَدْ أَصَبْتُمْ افْسِمُوا
وَاضْرِبُوا لِي مَعَكُمْ سَهْمًا فَضَحِكَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ أَبُو عَبْدِ
اللَّهِ: وَقَالَ شُعْبَةُ: حَدَّثَنَا أَبُو بَشِيرٍ سَمِعْتُ أَبَا الْمُتَوَكِّلِ بِهَذَا (الْحَدِيثُ ٢٢٧٦،
أُطْرَافُهُ فِي: ٥٠٠٧، ٥٧٣٦، ٥٧٤٩) (٧٤).

ئەبو سەئیدى خودرى (رمزى خوى لى بى) فەرمووى: دەستەيى لەيارانى
پېغەمبەر - دروودى خودا لەسەر پېغەمبەر و رمزى خودا لەهەموو
هاورپياني بى - دەچن بۆ سەفەرئ، دەرپۆن تا لای خيلى عمرەب دا لادەدەن،
دەيانەوئ بەميوان قەبوئيان بکەن بەلام خيلىگە رازى نابن و دايان ناکەن و،
ميوانداريان پى ناکەن، جا ئاغاي خيلىگە شت پيوەى دەدا، وە بەزۆر شت
هەوئى لەگەل دەدەن، بەلام سوودى نابى بۆى تا هەندىکيان دەلئين:
بۆ ناچن بۆ ناو ئەم کاروانىيە کەليرەدا لايان داو، سابهشکوو چارەيى
لەلای کەسيکيان هەبى، جا دەرپۆن بۆلايان و دەلئين: سەرخیلىگەمان شت
پيوەى داو و بەزۆر شت هەوئمان لەگەلئ داو، بەلام سوودى نىيە بۆى،
ئایا لەلای کەسى لەئيوە چارەيى نىيە؟ يەکیکيان دەلئ: بى، بەخوا من
دوعای گەزەندە دەکەم، بەلام بەخوا چونکە ئيمە داوای ميوانداريمان لى
کردن، کەچى ئيوە داتان نەکردين و رازى نەبوون، منيش دوعاتان بۆ ناکەم
تاسەر قەلەمانەيىکمان بۆ دانەنئ.

ئىنجا رىئەدەکەون لەسەر بىرکەيى بەز، ئيتىر ئەویش لەگەلئان دەچى بۆ
لای سەر خيلىگەو لەوئ سوورەتى ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ دەخوينئ
بەسەرياو کەمى تفى لى دەدا، و مەهەتا حەوت جار، لەپيشا فاتىحە دەخوينئ،
و ئىنجا بەتەپرايى دەمى پفى لى دەکا، ئيتىر شت پيوەدراو کە وەك و شترئ
لەپەت بەربى، دەست و پای کرايەو و هەستاو کەوتە گەرو يەك دمنک
پەلەقازئ و پەلەفرتئ و پەلەپرووسکيى نەما. گوئى: ئيتىر ئەو سەر قەلەمانەى
کە لەسەرى پىک هاتبوون بەتەوای دايان پييان.

جا هەندى کەسيان گووتيان: بابەشى بکەين لەناو خوئمانا، بەلام دوعا
خوينەکە گوئى: دابەشى مەکەن تا دەچينەو وە لای پېغەمبەر (دروودى خوى لەسەر بى)
وراستى رووداو و کەى عەرز دەکەين هەتا بزائين ئەو فەرمانى بەچيە پيمان،
جا کە هاتنەو وە لای پېغەمبەر (دروودى خوى لەسەر بى) و ئەمەيان بۆى گيرايەو و،

فهرمووی: چۆنت زانی ئەو دەوایە، گوتی: شتێ راست بوو خۆدا خستیه ناو دلمەو، فهرمووی: شتێ باشتان کردوو، دەی دابەشی بکەن و پشکێکیش بۆ من دابنێن لەگەڵ خۆتاندا، هەتا بەتەواوی دانیابن لەدروستی کارەکیان و لەحەڵاتی سەر قەڵەمانەکیان، ولەو کرێیەکی کە وەریانگرتوو.

جایبەغەمبەر (درووی خوی لەسەر بێ) لەپاش دابەش کردنەکە، دیسانەو هەزەمانەندی خۆی دەربریەو بەزەردەخەنەیی) لەگێڕانەو دەیهکی تاجا هەندی کەسیان ئەمەیان بەدڵ نەبوو، وەدەیانگوت: تۆ لەسەر نامەکی خۆدا کریت وەرگرتوو، تاکاتی هاتنەو بە مەدینە، گوتیان: ئەو بێبەغەمبەری خۆدا! ئەمە لەسەر نامەکی خۆدا کرێی وەرگرتوو؟ ئەویش (درووی خوی لەسەر بێ) فهرمووی: (رەواترین شت کە کرێی لەسەر وەرگیرن قورئانی پیرۆزە، کە نامەکی خۆدا کە وەرە سەر وەرە) (تاج/ ۴/ ۲۲۳ ف- ۳- ۷۵ ش/ ت/ ن. باسی (الرَّقِیَّةُ بِالْقُرْآنِ الْکَرِیْمِ وَجَوَّازُ أَخْذِ الْأَجْرِ عَلَيْهَا).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بەندە لەم بابەتی دوعا و نووشتە کردن بەقورئانی پیرۆزە و خواصی قورئان، لەپەرایی (بَيْنَ يَدَيِ كِتَابِ اللَّهِ) و شەرەکی دا کۆمەڵی شتی جوان و بەسوود و راست و دروستم کۆکردۆتەو. وایێردا بۆ سوودی موسوڵمانان هەندیکێ لێ راگوێز دەکەین، لەخۆدا داوا دەکەم کە پیت و فەری تێ بفهرموئ:

فَضَائِلُ الْقُرْآنِ لَا تَعُدُّ لِحِزْرِ بَحْرِهَا الْمَدَى وَالْمَدَى نَذَكُرُ مِنْهَا هَهْنَا مُرَادِنَا نَشْكُرُ مِنْ قَدْ زَادَ مَا أَفَادَنَا مَنْ كَانَ تَوْفِيقُ السَّمَا سَلَمَهُ (تَعْلَمُ الْقُرْآنَ أَوْ عِلْمَهُ!) كَلَامُ رَبِّي إِسْمُهُ الْقُرْآنُ تَشْفِي بِهِ الْقُلُوبَ وَالْأَبْدَانُ

بجيئه تبارك الزمان وطاب من ترتيله المكان
 يا حي يا قيوم يا رحمان اجعل قلوبنا به تزدان
 من معجزات ربنا القرآن على كمال ذاته برهان
 لشرح امر خلقه تبيان نعم المفسر له الزمان
 لاتنقضي عجائب القرآن لأتته معجزة الأزمان
 إن غاص في غوره الأصفران صادا معاً جواهر المعاني
 ونوره للقلب روح ثان ورفعه في آخر الزمان
 بفضلك العميم يا شكور بالصطفى المختار يا غفوراً
 يا حي يا قيوم يا قدير اجعل قلوبنا به تنيراً
 لاعيش الا العيش في ظلاله لناظر الحياة من خلاله
 اكرم بمبناه ففي جماله سامى علا معناه في كماله
 يضي على معناه من ظلاله كائنه العروس في حجاله
 قد ضاعف الزينه في جلاله كأجمل العروس في غلاله
 بحق ما جاء به محمد تعبداً بلفظه مؤكداً!!
 ورقينه به صحيح مسند من ربه الراقي به يسند
 إن الرقى بالآي في القرآن من أهله من طبه الروحاني
 وعندما عرت على الإنسان مالوا إلى طبههم الجسماني
 عليك بالدعاء فالدعاء لكل دائنا هو النداء!!
 فخذ من القرآن ما تشاء لما تشاء يحصل الرجاء!!
 واعلم اذا تأخر العطاء اختار غيره لك السماء
 عليك بالدعاء والنداء ففيهما شفاء كل داء
 الا الذي يعصي على الشفاء كالموت والهزم والقضاء!!
 الا عليكم بالشفائين العسل وكلهم القرآن أنوار الأمل

يُرقى به قراءة بلا ملل مكرراً، أو مرة حسب العمل
وكتب شيء منه في اناء وأكل ما فيه وشرب الماء
منه أجر، بنية الشفاء ثم استعن بخيرة الدواء
النظر في الصحف عبادة و الموت في سبيله شهادة
(الموت آت من أتى الولادة أكرم به في صورة الشهادة)
لبعضهم بعض الخواص ينجلي للمعتنى به، كهندي وعلي!
قرآن ربي قلبه ياسين فقلب تاليها بها يلين
ياسين تقرأ على الأموات وجارة لسورة الصافات
ليس لتفريح القلوب مثلها وكل ليل قبل نوم فاتها
إن المدار على الإخلاص وقوة اليقين للإخلاص
يسين والصافات قد تقاسموا (لو- زل) عالم لزل العالم

وجاء في شرح الأرجوزة:

إن الرقية من حيث العموم جائزة خاصة بالقرآن الكريم، وهي مشروعة
ومطلوبة عند الحاجة، بشرط أن تكون بكلام الله تعالى أو
بأسمائه وصفاته الكريمة.

لاريب ان كل مسلم يجوز له ان يحصن نفسه وماله وعياله بقراءة آيات
وسور من القرآن الكريم، أو بأدعية الحفظ الواردة في السنة المطهرة النبوية
الشريفة ولكن المدار في التجاح والتيل بالمراد، على قوة اليقين وخلوص النية،
وصدق الإخلاص، ومشروعية الدعوى وخيرية المطلوب، مع مراعاة آداب الدعاء
الأخرى، كاختيار المكان والزمان.

لقد تأكد لدى المنصفين من أهل العلم أن حصول المطلوب ونيل المنى قد
تحقق بأدعية أهل الفضل، وبركة أنفاسهم الطيبة بصورة مشهودة، لا يسع

العقل السليم إنكارها، أو عدم الإعراف بها، حتى أصبحت الحالة من الموروثات الروحية، والحقائق الدينية المعترف بها، لدى الصديق والمخالف!

وكل محاولة لطمس معالم هذه الحقيقة الحية، أياً كان مصدرها، ومن كان منفذوها، وتحت أي شعار كان، محاولة مجهضة إن القرآن الكريم والستة المطهرة، وكذلك الكتب المقدسة لدى أهل الكتاب تؤكد هذا الأمر بقوة، وقد روت لنا أعاجيب من فضل الأدعية وتأثيرها الخارق. ثم إن للرقية أنواعاً، منها ملفوظة يقرأها الرافي على المرقى، ومنها مكتوبة، تكتب في صك، وتعلق على المرقى، كالتمايم المعلقة على الصغار.

ولاريب أن للرقى والعزائم آثاراً عجيبة تتقاعد العقول عن الوصول إلى كنهها، ولها ألفاظ وكلمات مخصوصة وعلى هيئات وكيفيات خاصة، منها ماثورة ومنها مرتبة ومروية من العلماء والمشايع الكاملين من أهل الصلاح والتقوى. إن أولياء الشياطين اليوم بايعاء منها، عندما صدمتهم الحقائق الصارخة، يحاولون تسمية الأشياء بأسماء أضدادها. وقاموا بخزعبلات سحرية متوارثة من سلفهم الخائب، على أمل معارضة ما لأهل الدين من التأثير الروحي الغيبي التابع من الإيمان بالله ورسوله.

١٠٠٧- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ عَسْبِ الْفَحْلِ. (الحديث ٢٢٨٤) (٧٥).

ئيبينوعومهر (رمزي خواهان سن بن) فهرمووى: (پيغهمبر (درودى خوى لسمه بن) نههى كردوو له كرى پهرينى نير له مى وهك نهوه پهرينى ماينى له نهسپى، ياله نيرمه كرى چاك بكرى، وهخاوهنى نيره كه ره كه يا نهسپه كه كرى نهوه پهرينه له خاوهنى مايبينه كه وه بگرى). (تاج/٢/٩٣٠٨- ب/د/ت/ن).

پایانی

مامۆستای عهسقه لان (رمز او روحهتی خودی لئ بئ) له پایانی ئهم نامه ی به (کرێدان) هدا دهفه رموی: (۳۰) فهرمووده ی بهرزکراو (مرفوع) ی واتیا، پینجیان بئ پشتهن، واته: تهعلیقن، نهوانی تریان په یوهستن، واته: مه وصولن، سازدهیان دووبارهن، هه یانه لهم باسه خۆیدا دووباره بۆته وه، هه یانه له باسه کانی پیشتردا، پیشه و موسلیمیش وهک پیشه و بوخاری، (روحست و رمزی خوده یان لئ بئ) هه موو ئهم فهرموودانه ی گیراوه ته وه بیجگه لهم چه ند ژمارمیان:

- ۱- فهرمووده ی (۱۰۰۳ ات= ۲۲۶۲ ف) باسی شوانی کردنی پیغه مبه ر (دروودی خوی لسه ر بئ).
- ۲- فهرمووده ی (المسلمون عند شروطهم) بئ پشتهو بئ ژماره یه، لهفه تچ دا، وا له نیوان ژماره (۲۲۷۳) و (۲۲۷۴) دا.
- ۳- فهرمووده که ی ئیبنوعه بباس: (أحقُّ ما أخذتُمْ علیه أَجرًا کتابُ الله) لهفه تچ دا بکژماره یه، واله پیش ژماره (۲۲۷۶) دا.
- ۴- فهرمووده ی (۱۰۰۷ ات= ۲۲۸۴ ف) نه یی کردن له کرێ ئاوی نیی، هه روا دهفه رموی: (هه ژده بیستراو ئه ته ر- ی صه حابه و تابعینیشی واتیا دا).

تیبینی:

یه که م: صه حیحی بوخاری ده یان شه رحی گه و ره گه و ره ی له سه ره، ئیستاش به رده وام له هه موو ولاته ئیسلامیه کان، به سه دان زانا خه ریکی روونکردنه وه: یین، که چی هیشتا زیاتر شیکردنه وه له سه ر نوسین هه ل دهگری، ده ی ئهم موخته صه ره یشی هه روایه، له به ر ئه وه هه روا به ئاسانی به م جوړه وه رگه پرانه کورته، با زۆر پوخت و نایابیش بئ، به ته وای روون نا کرێته وه.

دوودم: ھۆى دووبارە بوونەۋەى ئەم فەرموودانە، لەجەند شوین و بابەتو باسیك دا، لە بوخارى پیرۆزدا، دەگەرپتەۋە بۆ جەند ھۆى جياجيا، ئەگەر كەسى پەراۋىكى گەورە لەسەر ئەم باسى دووبارەبوونەۋەىە بنووسى ئەۋپەرى ناكەۋى. ۋەك ئەۋە:

۱- فەرموودەكە خۆى جەند بابەتپكى جياجياى لەخۆگرتوۋە، ۋەك فەرموودەى: (بُنَى الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ = فەرموودەى ژمارە ۵- لەم كىتپە) كەباسى شەھادەو زەكاتو جەج و رۆژۋوى واتيا، لەبەر ئەۋە ئەم فەرموودەىە بۆ ھەر پىنج بابەتەكە دەست دەدا، ھەر لەبەر ئەۋەيشە كە بۆ ھەر پىنج بابەتەكە دەكرى بەبەلگە.

۲- ھۆى تر زۆرە بۆ دووبارەبوونەۋە، لىرەدا ئەۋەندەبزەنن بەسە: كەزۆرىنەى بەھرە نەئىنىيەكانى صەحىحى بوخارى شەرىف وا لەدووبارەبوۋەكانى دا.

سپپەم: باسى ئەم بابەتە كە بەكرىدانە، لە فىقھى ئاساندا ۋالەبەرگى دوودم دا، لە لاپەرە ۵۲۴/ز-۲۲۹.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۴۳- (نامه‌ی به‌ره‌و روکردنه‌وه = حه‌واله) (کتاب الحوالات)

(بپروانه فیهی ئاسان/ ۲/ ۴۸۲-۲۱۲. بۆ تیگه‌یشتنی ته‌واو له‌م باسه)
 ۱۰۰۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَطْلُ الْعَبِيِّ ظُلْمٌ فَإِذَا أُتْبِعَ أَحَدُكُمْ عَلَى مَلِيٍّ فَلْيَتَّبِعْ). (الحديث ۲۲۸۷، أطرافه في: ۲۲۸۸، ۲۴۰۰) (۷۱)

ئەبوهورەیرە (پەڕی خۆی لێ بێ) لە خۆشەویستەوه دمه‌رموئ: (قه‌رزکۆئیری بیاوی ده‌وله‌مه‌ند گه‌لی سته‌مه! زۆر نا‌ره‌وايه نه‌گه‌ر که‌سیکیشتان له‌لايه‌نی قه‌رزاره‌که‌ی خۆیه‌وه، به‌ره‌و رووی بیاویکی ده‌وله‌مه‌ند کرایه‌وه، که‌ئه‌و بیاوه ده‌وله‌مه‌نده له‌باتی قه‌رزاره‌که‌ی خۆی قه‌رزه‌که‌ی پێ‌بداته‌وه، ئه‌وه بابجئ قه‌رزه‌که‌ی له‌و ده‌وله‌مه‌نده وه‌ربگرێته‌وه) (تاج/ ۲/ ۳۴۹- از- ۱۶۶- ش/ د/ ت/ ن).

روونکردنه‌وه:

له (فیهی ئاسان) دا، به‌رگی دووهم لاپه‌ره (۴۸۴) زنجیره: (۲۱۲) باسی: هه‌واله = حه‌واله (الحوالة) دمه‌رموئ: (هه‌واله یا حه‌واله، وشه‌یه‌کی له‌بنه‌رمتدا عه‌ره‌بییه، له‌زمانا به‌مانا گواستنه‌وه‌یه له‌عورفی شه‌رعیشا بریتییە له‌ گواستنه‌وه‌ی مافیک له‌ئه‌ستۆی که‌سیکه‌وه بۆ ئه‌ستۆی که‌سیکی تر. راستیه‌که‌ی فروشتنی قه‌رز به‌قه‌رز، به‌لام له‌به‌ر پێداویستی، رێگه‌ی پێ‌دراوه، سه‌ربه‌لگه‌ی دروست بوونی هه‌واله ئیجماعه، له‌گه‌ڵ ئه‌و فەرمووده‌یه‌ی که‌ شیخان ده‌یگێرنه‌وه، که‌ پێغه‌مبه‌ر (دروودی خۆی له‌سەر بێ) دمه‌رموئ: (قه‌رزکۆئیری ده‌وله‌مه‌ند گه‌لی سته‌مه! تادوایی فەرمووده‌که).

قهرزی مردوویش دروسته هه والهی سه رکه سی تر بکری

۱۰۰۹- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا جُلُوسًا عِنْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذْ أَتَى بِجَنَازَةٍ فَقَالُوا: صَلِّ عَلَيْهَا فَقَالَ: (هَلْ عَلَيْهِ دِينَ؟) قَالُوا: لَا قَالَ: (فَهَلْ تَرَكَ شَيْئًا؟) قَالُوا: لَا، فَصَلَّى عَلَيْهِ ثُمَّ أَتَى بِجَنَازَةٍ أُخْرَى فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلِّ عَلَيْهَا قَالَ: (هَلْ عَلَيْهِ دِينَ؟) قِيلَ: نَعَمْ قَالَ: (فَهَلْ تَرَكَ شَيْئًا؟) قَالُوا: ثَلَاثَةُ دَنَانِيرٍ فَصَلَّى عَلَيْهَا، ثُمَّ أَتَى بِالثَّلَاثَةِ فَقَالُوا: صَلِّ عَلَيْهَا قَالَ: (هَلْ تَرَكَ شَيْئًا؟) قَالُوا: لَا قَالَ: (فَهَلْ عَلَيْهِ دِينَ؟) قَالُوا: ثَلَاثَةُ دَنَانِيرٍ قَالَ: (صَلُّوا عَلَيَّ صَاحِبِكُمْ) قَالَ أَبُو قَتَادَةَ: صَلِّ عَلَيْهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَعَلَيَّ دَيْنُهُ، فَصَلَّى عَلَيْهِ (الحديث ۲۲۸۹، طرفه في: ۲۲۹۵) (۷۳).

سه له مهی کوری نه کو ده (عمرزی خوی لئ بئ) فهرمووی: جاری له خزمهت خو شه ویست دا دانیشتبووین، له وکاته دا ته رمی مردوویه کیان بو هیئا که نو یژی مردووی له سه رک بکا، عهرزیان کرد قوربان: نو یژی له سه رک بکه، فهرمووی: (نایا قهرزی که سیکی له سه ره؟) گوتیان: نه خیر قهرزازی که س نییه، فهرمووی: (نایا له پاش خوی مائیکی لئ به جیماوه؟) عهرزیان کرد: نه، له پاش خوی سامانی به جی نه هیشتووه، ئیتر پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه رک بئ) نو یژی ته رمی له سه رک کرد.

له پاشا ته رمی تریان بو هیئا، عهرزیان کرد: ئهی پیغه مبه ری خوا نو یژی له سه رک بفه رموو: ، فهرموویه وه: (نایا قهرزی له سه ره؟) گوتیان: به لئ. فهرمووی: (نایا مالی، شتیکی لئ به جیماوه؟) گوتیان: نا: سی دینای له پاش به جیماوه، ئیتر له سه رک نه ویش نو یژی مردووی کرد، له پاشا ته رمی سیه میان هیئا بو، عهرزیان کرد: قوربان بفه رموو! نو یژی له سه رک بفه رموو، فهرمووی: (نایا هیچی به جی هیشتووه؟) گوتیان: نه، فهرمووی: (نایا

قهرزی لهسهره؟) عهرزیان کرد: ئا، سئ لیره ی زیږی لهسهره، فهرمووی: (ده خۆتان نوږت لهسهر مردووکه تان بکه ن! ئه بوقه تاده، که یه گئ بوو له هاورپیانی پیغه مبه ر (دروودی خوی لهسهر به) ، لهوئ بوو عهرزی کرد: قوربان! ئه ی پیغه مبه ری خودا! تۆ نوږت ده که ی لهسهر بکه، ئه و سئ لیره ی لهسهر من من دهیده مه وه به خاوه ن قهرزه که، با ئه م موسولمانه ئه م به هره که وره یه ی له کیس نه چی، پیغه مبه ریش (دروودی خوی لهسهر به) نوږتی لهسهر مردووکه کرد. (تاج/۲-۹۳۴۶).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۴۴- نامه ی دهسته به ربوون (که فالهت) (کتاب الکفاله)

(بروانه فیهی ئاسان/ ۱۲/ ۹۴/ ۲۱۶- بۆ زیاده بههره تیگه یشتن)
 ۱۰۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) : أَنَّهُ قِيلَ لَهُ: أَبْلَغَكَ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا حِلْفَ فِي الْإِسْلَامِ) ؟ فَقَالَ قَدْ خَالَفَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَيْنَ قُرَيْشٍ وَالْأَنْصَارِ فِي دَارِي (الحديث ۲۲۹۴، طرفاه فی: ۶۰۸۴، ۷۳۴۰) (۷۸).

عهرزی ئه نه سی کور ی مالکیان کرد: ئایا ئه و فهرموودمه ی پیغه مبه ر که یشتوو به یت، که ده فهرموئ: (په یمان به ستن له ئیسلامدا نییه) ئه نه س فهرمووی: له مائی منا پیغه مبه ر (دروودی خوی لهسهر به) په یمانی دۆستایه تی و برایه تی به ست، له نیوانی کۆچکاران که له هۆزی قوره یش بوون، به شیوه ی گشتی و له نیوانی یاریده ده ران (أنصار) دا، که له خه لکی مه دینه بوون. (ت/۵-۲۰۳-ف-۳+۴+۵-۵۸) (فیهی ئاسان/ بهرگی/ ۱۲- ۹۴/ ۲۱۶).

(٧٩) أخرجه مسلم في الفضائل، باب: ما سئل رسول الله (صلى الله عليه وسلم) شيئاً قط فقال: لا، رقم: ٢٣٦٤.

۴۵- نامه‌ی جیداری، واته: وه کالهت (کتاب الوکاله)

(پیش‌ه‌کی بروانه فیهی ئاسان، به‌رگی/۲ل - ۲۲۰-۵۰۰ بو تیگه‌یشتنی ته‌واو له‌م باب‌ه‌ته)

۱۰۱۲- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَعْطَاهُ غَنَمًا يَقْسِمُهَا عَلَى صَحَابَتِهِ فَبَقِيَ عَتُودٌ فَذَكَرَهُ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: (ضَحَّ بِهِ أُنْتُ). (الحديث ۲۳۰۰، أطرافه في: ۲۵۰۰، ۵۵۴۷، ۵۵۵۵) (۸۰).

عوقبه‌ی کوری عامیر (رمزی خوی لئ بئ) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی لئسم بئ) برکه‌یی رانی پی‌م دا، که دابه‌شی بکه‌م به‌سهر هاوړیکانم دا بو قوربانئ، گیسکی مایه‌وه، عه‌رزی پیغه‌مبه‌رم کرد: قوربان! گیسکی ماوه‌ته‌وه، فه‌رمووی: (ئه‌ویش بکه به قوربانئ بو خوت) (فیهی ئاسان ل - ۵۰۰-۲۲۰).

۱۰۱۳- عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يُحَدِّثُ عَنْ أَبِيهِ أَنَّهُ كَانَتْ لَهُمْ غَنَمٌ تَرْعَى بِسَلْعٍ فَأَبْصَرَتْ جَارِيَةً لَنَا بِشَاةٍ مِنْ غَنَمِنَا مَوْتًا فَكَسَرَتْ حَجَرًا فَدَبَحَتْهَا بِهِ فَقَالَ لَهُمْ: لَا تَأْكُلُوا حَتَّى أَسْأَلَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَوْ أُرْسِلَ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَنْ يَسْأَلُهُ وَأَنَّهُ سَأَلَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ ذَلِكَ أَوْ أُرْسِلَ فَأَمَرَهُ بِأَكْلِهَا. (الحديث ۲۳۰۴، أطرافه في: ۵۵۰۱، ۵۵۰۲، ۵۵۰۴) (۸۱).

که‌عبی کوری مالیک (رمزی خوی لئ بئ) ده‌فه‌رموئ: که‌نیزه‌کیکم هه‌بوو، له‌لای رانه‌که‌مان بوو، روژی ده‌بینئ مه‌رئ پی‌کراوه، خه‌ریکه ده‌مرئ، ئیتر

(۸۰) أخرجه مسلم في الأضاحي، باب: سن الأضحية، رقم: ۱۹۶۵.

(۸۱) لم يوافقه مسلم على تخريجه (فتح ۴/۷۸-خاتمة كتاب الكفالة والوكالة) - المترجم.

کہنیشکہ کہ، بہر دئی لہت لہت دہکاو تیڑی دہکا، ئہوجا مہرہ کہ بہو چہ قو
بہر دینہ یہ سہر دہپرئ، کہ عجب کاتی بہکارہ کہی زانی فہرمووی: لئی
مہ خوئن ہہتا لہ پیغہ مہر (دروودی خوی لہسر بہن) دہپرسم لہم بارہیہ وہ، یا
فہرمووی: ہہتا کہ سئی دہنیرم بو خزمہت پیغہ مہر (دروودی خوی لہسر بہن) کہ لہم
بارہیہ وہ پرساری لئی بکات، دواپی خوی لئی پرسی یا کہ سیکی نارد لئی
پرسی، فہرمووی: (بیخون). (تاج/۴-۲۶ ز-۷۷ ف-۲)

بہیوہندی ئہم فہرموودہیہ بہباسہ کہ وہ لہو رووہ وہیہ، کہ جیدارو شوان
لہکاتی ناچاریدا، بہر پرسن نین، بہمہرجی دریغی لہنہرکی سہر شانی خوین
نہ کہن، وہک ئہم روودا وہ.

۱۰۱۴ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) يَتَقَضَّاهُ فَأَغْلَطَ فَهَمَّ بِهِ أَصْحَابُهُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
(دَعُوهُ فَإِنَّ لِصَاحِبِ الْحَقِّ مَقَالًا) ثُمَّ قَالَ: (أَعْطُوهُ سِنًا مِثْلَ سِنِهِ) قَالُوا: يَا رَسُولَ
اللَّهِ لَا نَجِدُ إِلَّا أَمْتَلٍ مِنْ سِنِهِ فَقَالَ: (أَعْطُوهُ فَإِنَّ مِنْ خَيْرِكُمْ أَحْسَنَكُمْ قَضَاءً)
(الحديث ۲۳۰۶، أطرافه في: ۲۳۰۵، ۲۳۹۰، ۲۳۹۲، ۲۳۹۳، ۲۴۰۱،
(۲۶۰۶، ۲۶۰۹) (۸۲).

ئہبہوہرہرہ (دروودی خوی لئی بہن) فہرمووی: پیاوی فہرزی لہسر پیغہ مہر (دروودی
خوی لہسر بہن) بوو، ہات بو خزمہتی بہشیوہیہ کی رھقو تہق داوا ی فہر زہ کہی
لئی کردہ وہ، ہاوپریانی پیغہ مہر - دروودی خودا لہ پیغہ مہر رو رھای خودا
لہ ہاوپریکانی بی- ویستیان تہمی بکہن، بہقسہ یا بہنازاردان، لہسر ئہوہ
چون بی ویلی وا لہرووی پیغہ مہر دا ئہنجام دہدا، پیغہ مہر (دروودی خوی لہسر بہن)
فہرمووی: (مہ کہن، وازی لئی بیینن، چونکہ خاوہنی ماف ریگہی گوتاری
ہہیہو، مافی ئہوہی پئی دراوہ کہ قسہی خوی بکا) ئہوجا فہرمووی:

(وشریکى پى بدن كه له سیره و شترهكهى خوئ دا بى) عه رزىان كرد:
قوربان! و شترى وامان لا نبيه، كه له ته مهنى و شترهكهى خوئ دا بى، مه گهر
و شترىكى ته مهن گه وره ترى پى بدهين فه رمووئ: (بيدهن پى، له راستيدا
مروؤى باش هه ميشه قهرزى خه لك به باشى ده بزي ريته وه).

جى كهى په يوه ندى ئه م فه رموو ديه له و رسته يه دايه كه ده فه رموئ:
(أعطوه: بيدهن پى) چونكه ئه م فه رمان كردنه به جى دارو وه كىل بو
دانه وى قهرزه كه، ئه مه يش دووشت ده گيه نئ: جى دارى و وه كاله ت دروسته،
دوو م: جى دارى له قهرز دانه و ه ش دا ده بى.

۱۰۱۵ - عَنْ مَرْوَانَ بْنِ الْحَكَمِ وَالْمُسَوَّرِ بْنِ مَخْرَمَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَامَ حِينَ جَاءَهُ وَقَدْ هَوَّازَنَ مُسْلِمِينَ فَسَأَلُوهُ أَنْ يَرُدَّ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ
وَسَبَبَهُمْ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (أَحَبُّ الْحَدِيثِ إِلَيَّ
أَصْدَقُهُ فَاخْتَارُوا) إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ إِمَّا السَّبْيَ وَإِمَّا الْمَالَ وَقَدْ كُنْتُ اسْتَأْنَيْتُ بِهِمْ).
وَقَدْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اتَّظَرَهُمْ بَضْعَ عَشْرَةَ لَيْلَةً حِينَ قَفَلَ
مِنَ الطَّائِفِ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) غَيْرَ رَاٍ إِلَيْهِمْ إِلَّا
إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ قَالُوا: فَإِنَّا نَخْتَارُ سَبْيَنَا فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي
الْمُسْلِمِينَ فَأَتَى عَلَى اللَّهِ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ ثُمَّ قَالَ: (أَمَّا بَعْدُ فَإِنَّ إِخْوَانَكُمْ هَؤُلَاءِ قَدْ
جَاءُونَا تَائِبِينَ وَإِنِّي قَدْ رَأَيْتُ أَنْ أَرُدَّ إِلَيْهِمْ سَبَبَهُمْ فَمَنْ أَحَبَّ مِنْكُمْ أَنْ يُطِيبَ بِذَلِكَ
فَلْيَفْعَلْ وَمَنْ أَحَبَّ مِنْكُمْ أَنْ يَكُونَ عَلَى حَظِّهِ حَتَّى نُعْطِيَهُ إِيَّاهُ مِنْ أَوَّلِ مَا يُفِيءُ اللَّهُ
عَلَيْنَا فَلْيَفْعَلْ) فَقَالَ النَّاسُ: قَدْ طَيَّبْنَا ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَهُمْ
فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (إِنَّا لَا نَذَرِي مَنْ أَذِنَ مِنْكُمْ فِي ذَلِكَ
مِمَّنْ لَمْ يَأْذَنْ فَارْجِعُوا حَتَّى يَرْفَعُوا إِلَيْنَا عُرْفَاؤَكُمْ أَمْرَكُمْ) فَارْجَعَ النَّاسُ فَكَلَّمَهُمْ
عُرْفَاؤُهُمْ ثُمَّ رَجَعُوا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَخْبَرُوهُ أَنَّهُمْ قَدْ طَيَّبُوا
وَأَذْنُوا). (الحديث ۲۳۰۷، أطرافه في: ۲۵۸۴، ۲۵۳۹، ۲۶۰۷، ۳۱۳۱،

(٤٣١٨، ٧١٧٦). (الحديث: ٢٣٠٨، أطرافه في: ٢٥٤٠، ٢٥٨٣، ٢٦٠٨، ٣١٣٢، ٤٣١٩، ٧١٧٧) (٨٢).

عوره وه دمفه رموی: مہروانی کوری حہ کم ومیسومری کوری
مہ خرمہ (ہمزی خوی لہ ہن) فہرموویان: ہوزی ہہ وازین لہ پاش تہ واو بوونی
غمزای حونہین، نیسلام بوون و، دہستہ یہ کیان ہاتن بؤ لای پیغہ مہر (ہرووی
خوی لہسر ہن) داوایان لی کی کرد: کہ مال و ژن و خیزانہ بہ دیل گیرا وہ کانیان پی
بداتہ وه، نہ ویش پی فہرموون:

(من بہش بہ حالی خوم حہزم لہ قسہ ی راستہ، قسہ و گفتوگو ہتا
راستربئی خوشہ ویستترہ لہ لای من، کہ واوو یہ کی لہم دووشتہ ہہ لہ بژیرن: یا
دیلہ کانتان پی بدہمہ وه، یا مالہ کانتان، وہ من گہ لی کیش چاومروانیم کردن،
سابہ شکو نیوہ نیسلام ببو و بی بؤ لام ہتا شتہ کانتان پی بدہمہ وه، بہ لام
نیوہ ہہرنہ ہاتن بؤ یہ منیش تالانی و دیلہ کانم دابہش کرد، نہ وہ بوو
پیغہ مہر (ہرووی خوی لہسر ہن) کہ لہ غمزای تائیف گہ پایہ وه، دہشہ و زیاتر
چاومرواری نہ وانی کرد سابہ شکو بچن بؤ خزمہ تی، ہتا شتومہ کہ کانیان پی
بداتہ وه. و ہفدہ کہیش گہ زانیان پیغہ مہر (ہرووی خوی لہسر ہن) ہہریہ کی لہ و دوو
شتہ یان پی دہداتہ وه، گوتیان: کہ واتہ دیلہ کانمان دہویتہ وه.

نیتر پیغہ مہر (ہرووی خوی لہسر ہن) ہہ لہ سایہ وه لہ ناو موسولمانہ کاند
ووتاری کی فہرموو، سوپاس و ستایشی کی جوانی وای خودای گہ ورہی کرد،
کہ ہہر شایانی نہو زاتہ بی، نہ و جا فہرمووی: لہ پاش سوپاس و ستایشی خودا
نہم برادرانہ، کہ برای نایینی نیوہن کہ نوینہری ہہ وازینن، پہ شیمان
بوونہ تہ وه لہ کاری ناشیرینی خویان و نیسلام بوون و ہاتوون بؤ لامان، منیش
لہ بہر نہ وہ برپارم داوہ کہ ژن و منالہ بہ دیل گیرا وہ کانیان پی بدہمہ وه، بہ لام

ئىۋە بەگەيفى خۇتان يەككى لىم دوو رىگەيە ھەلبۇزىرن: يەكەم:
ھەركامىكتان پىي خۇشە كە بەپياۋەتى بەشى خۇي رەت بىكەتەۋەو بىداتەۋە
پىيان ئەۋە زۇر باشە، دووم: ھەركامىكتان پىي خۇشە كەلەسەر بەشى خۇي
بمىنى بابمىنى، بەلام ئەۋەي كەلەيەتى لىم خاۋو خىزانە دىلانە بارەتى
بىكەتەۋە، بىاندەينەۋە بەكەسو كارەكانيان، ھەتا لەيەكەم تالانى كە خودا
دەپرەخسىنى بۇمان تۇلەي ئەۋەي بۇ دەكەينەۋە.

مەردومەكەش عەرزىان كەرد: قوربان! لەبەر خاترى تۇو لەسەر فەرمانى
تۇ ھەموومان ھەزدەكەين بەپياۋەتى، بەبى ۋەجەل بىاندەينەۋە،
پىغەمبەر (دروۋى خۇي لەسەر بى) فەرموۋى: ئىستا ئىمە بەروۋنى نازانين بۇ ئەم
مەسەلەيە كى رازى بوۋەو كى رازى نەبوۋە، لەبەر ئەۋە ئىستا بىرۋنەۋە بۇ
جىگەو رىگەي خۇتان، لەدوايىدا سەركارو چاۋشەكانتان ۋەلامەكانى
ئىۋەمان بەبوۋن و بەنەبوۋن بۇ بەينەۋە، خەلكەكەش رۇيشتەۋە
سەركارەكانيان يەكەيەكە قەسەيان لەگەل كەردن، ھاتنەۋە بۇ خەزمەتى
پىغەمبەر و عەرزىان كەرد: كە خەلكەكە بەخۇشەنودىي خۇيان و
بەرمەزەمەندى خۇيان، دىمانەۋى منال و ژنە دىلەكانيان پى بدەنەۋە).
(بىروانە: تاج/۸/۱۷۶ز -۷۱۰- للأمير المن والفداء.. + تاج/۸/۲۳۷ز -۹۶- غەزەي
خونەين ف-۱).

روونكر دىنەۋە:

لەپاش ئازاد كەردنى مەككەي پىرۇز لەبىستى رەمەزانى سالى ھەشتى
كۇچىدا، پىغەمبەر و سوپاكەي لەپىنجى شەشەلانى ھەمان سال دا، لەمەككە
دەرچوۋن، رۇيشتن بۇ غەزەي ھۇزى ھەۋازىن، كەناسراۋە بە غەزەي خونەين،
جا لەشكرى ھەردوۋلا بەرامبەر يەكترى راۋەستان، سوپاكەي پىغەمبەر (دروۋى
خۇي لەسەر بى) لەسەرەتاۋە شەكستىان ھىنا، بەلام لەئەنجاما لەپاش نەبەردىكى

سەخت، لەشکری ناموسو ئامانەکان شکاو هەڵیان تۆرانندو، سەرو مائیان بو بە تالانی بۆ سوپای ئیسلام، وە پێغەمبەر (درودی خۆی لەسەر بێ) وەک لە فەرموودەکەدا دەفەرموێ: لەپاش چاو مەروانییەکی زۆر، تالانییەکی دابەش کرد بەسەر جەنگاو مەزەکاندا، بەلام دوا یی تەکای لێ کردن کەژن و مائە دیلەکانیان بۆ رەت بکەنەو.

ژیاننامەی مەخرەمە لەپێشەو رابوورد، مەروان لە پیاوان (رجال) ی سەحیحی بوخارییە، پێشەو موسلیم لەسەحیحی موسلیم دا گیرانەوێ لەوێ نەنجام نەداو. ئەم مەروانە کۆری ئەو حەکەمەییە کە نووسەری پێغەمبەر بوو، وە پێغەمبەر نەفی کرد بۆ تائیف.

تەمەنی لەکاتی کۆچی دوا یی حەزەرت دا لە دەوری هەشت سالاندا بوو، ئیمامی عوسمان لەسەردەمی جێنشینی خۆی دا کردی بە نووسەری خۆی، بەرە بەرە زāl بوو بەسەر هەست و هۆشی ئیمامی عوسمان دا، هەتا وای لێ هات عوسمان لەقەسە دەر نەدەچوو، مەروان کۆری مامی حەزەرتی عوسمان بوو، یەکی بوو لە هۆیهەکانی کۆشتنی پێشەو عوسمان، لەرۆژی جەنگی ئەل جەمەل دا، لەگەڵ عائیشە بوو لەدژی پێشەو عەلی، مو عاو یە کردی بەسەر هەشکاری مەدینە. ئیبنو عەبدول بەر (رەسەن خەدی لێ بێ) لە ئیستیعابا هێرشێکی توندو تیز دەکاتە سەر مەروان، بەتایبەتی کۆمەڵی لەو هەلبەستانە یاد دەکا، کە عەبدو پەرەحمانی بۆ مەروان لەزەمی مەروان دا گوتوای، دەلی: بەهۆی شەرەدەمییەکەو لەنیوانی خالیدی کۆری یەزیدی کۆری مو عاو ییەداو لەنیوانی مەروان دا روو دەدا، لەسەر ئەم شیو یە مەروان دەرمان خوارد دەرکێ: (مەروان بۆ سووکایەتی بەخالید دایکی مارە دەکا، رۆژی لەسەر شتی دەبی بە شەرە دەمیان، مەروان قەسە رەق بەخالید دەلی و تانە نا شیرین لە دایکی خالید دەدا، کەژنی خۆیەتی، مەروان دەچی بۆلای دایکی و سکا لای حالی لەلا دەکا، ئەویش دانیای دەکا کە تۆلە ی لێ

دهستین، ودمرمان خواردی دهکاو دهیکوژی، له بهر نه وه مه شهووره که مهروان به دهستی ژن کوژراوه، له سالی شهستو پینجی کۆچیدا، له ته مه نی شهستو سی دا. هه ندی ده لێن: له ته مه نی شهستو هه شت دا مردوو ه.

مهروان فه قتی زوری هه بووه له په یره وان که فه رموو ده کانی نهویان گیراوه ته وه، خوشی له م زاتانه که له هاو پێیانی پێغه مبه رن، گیرانه وهی هه یه، له عومه رو عوسمان وعه لی و زهیدی کوپی ثابیت و که سانی تریش (پرمزاو رهحمه تی خودا له هه موویان بی). (بو ئه م مه به سته ته ماشای به رگی سیه مه می فیهی ناسان، لاپه ره/ ٨٥١ بفرمویان).

١٠١٦- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: وَكَلَّنِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِحِفْظِ زَكَاةِ رَمَضَانَ فَأَتَانِي آتٍ فَجَعَلَ يَحْثُو مِنَ الطَّعَامِ فَأَخَذْتُهُ وَقُلْتُ وَاللَّهِ لَأَرْفَعَنَّكَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: إِنِّي مُحْتَاجٌ وَعَلَيَّ عِيَالٌ وَلِي حَاجَةٌ شَدِيدَةٌ قَالَ فَخَلَّيْتُ عَنْهُ فَأَصْبَحْتُ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (يَا أَبَا هُرَيْرَةَ مَا فَعَلَ أَسِيرُكَ الْبَارِحَةَ؟) قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ شَكَا حَاجَةً شَدِيدَةً وَعِيَالًا فَرَحِمْتُهُ فَخَلَّيْتُ سَبِيلَهُ قَالَ: (أَمَّا إِنَّهُ قَدْ كَذَبَكَ وَسَيَعُودُ). فَعَرَفْتُ أَنَّهُ سَيَعُودُ لِقَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِنَّهُ سَيَعُودُ فَرَصَدْتُهُ فَجَاءَ يَحْثُو مِنَ الطَّعَامِ فَأَخَذْتُهُ فَقُلْتُ لَأَرْفَعَنَّكَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: دَعْنِي فَإِنِّي مُحْتَاجٌ وَعَلَيَّ عِيَالٌ لَا أَعُودُ فَرَحِمْتُهُ فَخَلَّيْتُ سَبِيلَهُ فَأَصْبَحْتُ فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (يَا أَبَا هُرَيْرَةَ مَا فَعَلَ أَسِيرُكَ؟) قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ شَكَا حَاجَةً شَدِيدَةً وَعِيَالًا فَرَحِمْتُهُ فَخَلَّيْتُ سَبِيلَهُ قَالَ: (أَمَّا إِنَّهُ قَدْ كَذَبَكَ وَسَيَعُودُ).

فَرَصَدْتُهُ الثَّلَاثَةَ فَجَاءَ يَحْثُو مِنَ الطَّعَامِ فَأَخَذْتُهُ فَقُلْتُ: لَأَرْفَعَنَّكَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهَذَا آخِرُ ثَلَاثِ مَرَّاتٍ أَلَّا تَزْعُمَ لَا تَعُودُ ثُمَّ تَعُودُ قَالَ دَعْنِي أَعْلَمَكَ كَلِمَاتٍ يَنْفَعُكَ اللَّهُ بِهَا قُلْتُ: مَا هُوَ؟ قَالَ إِذَا أَوَيْتَ إِلَى فِرَاشِكَ فَافْرَأْ آيَةَ الْكُرْسِيِّ اللَّهُ لَا

إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ حَتَّى تَخْتِمَ الْآيَةَ فَإِنَّكَ لَنْ يَزَالَ عَلَيْكَ مِنَ اللَّهِ حَافِظٌ وَلَا يَفْرَبَنَّكَ شَيْطَانٌ حَتَّى تُصْبِحَ فَخَلَيْتُ سَبِيلَهُ.

فَاصْبَحْتُ فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (مَا فَعَلَ أَسِيرُكَ الْبَارِحَةَ؟) قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ زَعَمَ أَنَّهُ يُعَلِّمُنِي كَلِمَاتٍ يَنْفَعُنِي اللَّهُ بِهَا فَخَلَيْتُ سَبِيلَهُ قَالَ: (مَا هِيَ؟) قُلْتُ: قَالَ لِي: إِذَا أَوَيْتَ إِلَى فِرَاشِكَ فَاقْرَأْ آيَةَ الْكُرْسِيِّ مِنْ أُولَاهَا حَتَّى تَخْتِمَ الْآيَةَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَقَالَ لِي لَنْ يَزَالَ عَلَيْكَ مِنَ اللَّهِ حَافِظٌ وَلَا يَفْرَبَنَّكَ شَيْطَانٌ حَتَّى تُصْبِحَ وَكَانُوا أَحْرَصَ شَيْءٍ عَلَى الْخَيْرِ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (أَمَّا إِنَّهُ قَدْ صَدَقَكَ وَهُوَ كَذُوبٌ تَعْلَمُ مَنْ تُخَاطَبُ مُنْذُ ثَلَاثِ لَيَالٍ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ؟) قَالَ: لَا قَالَ: (ذَاكَ شَيْطَانٌ) (الحديث ۲۳۱۱، أطرأه في: ۳۲۷۵، ۵۰۱۰).

ئەبوھورەیرە (بەزەیی خەوی لێ بێ) فەرمووی: جاری پێغەمبەر (دروودی خەوی لەسەر بێ) ئاگاداری سەرفیتەری رەمەزانی پێسپاردم، جا زەلامی هاتو دەستی کرد بە خۆراک بردن لە کۆمەڵەی سەرفیتەکە بەگوێڵ دەیمائێه ناو کۆشی منیش گرتەم و گوتەم: بەخوا دەتەبەم بۆ خەزەمتی پێغەمبەر (دروودی خەوی لەسەر بێ) تا تۆلەیی ئەم تاوانەییەت لێ بستیئێ، کەدزی دەکەیت، بەلام کابرا پاراپیەووە و گوتی: ئەمە هی ئاتاج و نەدارایانە، منیش نەبوووە ئاتاجم، گەلێ نەدارام و سەرمەرای ئەو هەش خێزانێکی زۆری رەشو رووتەم وابەسەرەووە، لەبەر ئەوە منیش وازم لێبێهێنا، بۆ بەیانی خەزەمت (دروودی خەوی لەسەر بێ) فەرمووی: ئەو ئەبوھورەیرە! ئەری دۆی شەو چیت لەدیلهکەت کرد؟ گوتەم: قوربان! ئەو پێغەمبەری خوا! سکاڵای لەدەست نەبوونی و بەسەراکەوتنی خێزانی زۆر کرد، منیش بەزەییەم پیا هاتەووە بەرەلاییم کرد، فەرمووی: ئەدی ئەووە درۆی لەگەڵ کردووی دیسان دیتەووە.

ئێتر لەبەر فەرماشتهکەیی خەزەمت (دروودی خەوی لەسەر بێ) زانییم کە ئەو کابرایە دیسان دیتەووە بۆ دزی، جا خۆم لێ داگرت، تاهاتەووە دەستی کرد بەلامشت

لیدان له خوراکه که منیش گرتمه و مو گوتم: به خوا دمتبهم بۆ دادگایی بۆ لای پیغه مبهری خودا، ئەو خۆی دزمانی که مافت چیه، گوتی: ئەم جارمیش وازم لی بیئەو مەم بە، ئەم خۆراکه خۆشی هی نەداراو ئاتاجانەو منیش نەداراو ئاتاجم و کۆشی خیزانی رهشو روتیشم به سەردا که ووتوو، به خوا ئیتیر نایە مەو، منیش به زمییم پیادا هاتە و مو وازم لیی هی نایە و، بۆ سبەینی حەزرت فەرموو یەو: ئەی ئەبوهورمیرە! دیلە که ت چی لی کردوو؟ گوتم: قوربان! دیسانە و سکاڵای لە دەست نەبوونی و پیویستی کردو دیگوت خیزانی زۆری به سەرمەو یە ئیتیر منیش رحەم پیی جولاو به رەلاییم کردوو، فەرموو یەو: ئەو درۆی لە گەڵ کردوویت هەم دیس دیتەو!

جا لە شەوی سییەم دا خۆم بۆ مەڵاس داو خۆم لیی داگرت، تاهاتە و هەم دیسان دەستی کردوو بە لاله و یچ دان لەرزە که، منیش پرم پیادا کردوو و گوتم: ئەم جارمیان دمتبەم بۆ دادگایی کردن بۆ لای پیغه مبهری خوا، ئەمە سییەم جارە تۆ ئەم درۆیە دەکە، گوا یە ئیتیر نایە یەو که چی هەم دیسانە و دیتەو، که چی گوتی: ئەگەر وازم لی بیئیت چەند ووشە یەکی سوکە ئەو که مت فیڕدە که م، که خوا به هۆی ئەو و سوودو قازانجت پی دەگە یە نی. گوتم: کوا؟ کامانەن؟ گوتی: کاتی که دە چیتە سەر نوینی خەوتنە که ت نایە تە لکورسی بخوینە، که نایە تی ۛ اللّٰهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۛ، هەتا کۆتایی دەوری بکەرە و مو نایە تە که به تە وای بخوینە، ئیتیر لە تە رمفی خوداو پاسە وانیکت بۆ دیاری دەکری ئیشکت دەگری و هەتا به یانی شەیتان توخت ناکە و!

جا بۆ سبەینی خۆشە و یست (بروودی خوی لاسر بی) که لە خودای گەورە و ناگادرای کارە که کرابوو، فەرموو پیم: ئەری دیلە که ت چی لی کرد؟ عەرزیم کرد: قوربان! ئەی رابەری یەزدان به قسە ی خۆی چەند و شە یەکی پی نیشان دام، گوا یە ئەو ووشانە ئەو سوودە یە م پی دەگە یە نی، که ئەو ووتی ئیتیر

مەنەش بەرەللايىم كەرد، فەرموۋى: ئەو وشانە كامانەن؟ گوتەم: دىلەكەم پەيى
گوتەم: كاتىك دەچىتە سەر نوپىن، ئايەتەلكورسى بەتەواۋى بخوپىنە كەئەم
ئايەتەيە (اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ)، دەيگوت: ئىتر لەلايەنى يەزدانەو
پاسەوانى بەدىارتەو دەبى، وەتا بەيانى شەيتان و جنۆكە نزيكت نابنەو.

پەيغەمبەر (درودى خۋاى لەسەر بى) فەرموۋى: ئەدى ئەم قسەيەى راستە، كەبە تۆى
گوتوۋە ئەمە يەككە لەپىت و فەرو سوۋدى ئايەتەلكورسى، وەلى ئەم دىلەى
تۆخۋى درۆزە ئەى ئەبوھورمىرە ئەدى دىزانى كەئەمە سى شەو تۆ لەگەل
كى دا گەتوگۇ دەكەى؟ گوتەم: نە، نا نازانەم، فەرموۋى (درودى خۋاى لەسەر بى): ئەو
شەياتىنى بوۋا (رياض الصالحين/۳/۱۸۸ ف-۱۲ ز- ۱۸۳ + تاج/۵-ل-۳۰۰ ف-۲۲ ز-۸۲).

لەعەينى و فەتھول بارىدا، زۆريان لە بەھەرەكانى ئەم فەرموۋەدەيە
نووسىوۋە، وەك جنۆكە كەئەو خۇراكانە دەخۇن كە مەرۇف دەيخوات، جارى
وادمبى مەرۇف دىيانبىنى بەزمانى مەرۇف قسەدەكەن، دىزى و فەرو فەل دەكەن
ئەم فەرموۋەدەيە بەلگەيە لەسەر گەورەيى ئايەتەلكورسى، ئەو خۇراكەى
ناۋى خوداى لەسەر يادەنەكەى، شەياتىنى و جنۆكە لى دەخۇن، دىز لەكاتى
گرانى دا دەستى نابەرپى، عوزر قەبۇل كەردن كاريكى باشە، پۇشىنى نەيىنى و
عەيب و نەنگى خەللى كاريكى پەسەندە، ھەروا دەفەرموۋن: بەلگەيشە
لەسەر ئەو كەومرگرتن و فەربوۋنى دانايى و زانستى باش، ھەمىشە نىچىرى
پياۋى موسولمانە، بۆيە لەھەرەلا چىنگى بىكەۋى ھەر لەخۋى جوانە.

جا بەندە لەم روانگەيەو دەللىم: وەرگرتنى زانست لەبەدكار (فاسق) و بى
بەروا دروستە و ناردنى فەرخواز و قوتابى و خويندكار بۆ دەرەو و لاۋى
نىسلامى دروستە لەقورئانى پەرزەدا، لەداستانى ياخى بوۋنى شەيتانا، زۆر
پەندو چىكەمت و بەھرى واتيادا، تەننەت لە گوتەكانى شەيتانىش دا كە
قورئان دەيگىرپەتەو زۆر بەھرى واتيا.

هەر لاهم بابەتەیه ئەم چیرۆکە:

دەلێن: سید شەریفی جورجانی (دەستى خودى لى بە) کەخۆی سونى و زانیەکی گەورەیه لەکەل کۆمەڵی فەقێ تری سونى دا، لەخزمەت نەصیرەددینی طوسی دا، کتیبی شەرحە مەواقیف دەخوینن، کە دانراوی نەصیرەددینی طوسی شیعیه، تا ماوەیهکی زۆر لەلای دەخوینن، وەبۆ بەرژەومندی خویندنه‌که‌یان، دلی راده‌گرن و ریزی هه‌ستی ده‌گرن. تا پاش ماوه‌ی نەصیرەددینی مامۆستایان نەخۆش دەکەوێ، ئەوانیش بۆ حەقی وەفا دەچن بۆ سەردانی و سەرخۆشی لێ کردنی، مامۆستای طوسی فەقیکانی خۆی بەنەهلی رابوێژ دەزانێ: بەئومیدی ئەوەی چارەییکیان لەلای، پێیان دەلێ: فەقێنە! لەم حاالی سەرەمەرگەدا حاتم شەڕ بەتایبەتی بۆگەنی دەم، خۆم و هاونشینانمی هەراسان کردوو، دەبی هۆی چی بی؟

سید شەریفی جورجانی پێی دەفەرموێ: (... ئەو هە هی ئەو ناماقولییانەیه کەلە کۆتایی شەرحە مەواقف دا، دەربارەى حەزەرتی ئەبوبەکرو عومەر و عوسمان نووسیوتە، هەروا هی ئەو رەف و جەینانەیه کە لەکاتی دەرەکان دا، دەربارەى ئەم زاتانە دەتکرد، ئەمە بەرایى سزای سەختەر و لەدواوە!) طوسیش بەحەسرەتەو دەلێ: بۆ ئیوه لەوان! تازە لەدەستم چوو، دەنا یەك وشەم فێر نەدەکردن.

١٠١٧- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ جَاءَ بِلَالٌ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِتَمْرٍ بَرْنِي فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مِنْ أَيْنَ هَذَا؟) قَالَ: بِلَالٌ كَانَ عِنْدَنَا تَمْرٌ رَدِيٌّ فَبَعْتُ مِنْهُ صَاعَيْنِ بِصَاعٍ لِنُطْعِمَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (عِنْدَ ذَلِكَ أَوْهَ أَوْهَ عَيْنُ الرَّبِّا عَيْنُ الرَّبِّا لَا تَفْعَلْ وَلَكِنْ إِذَا أَرَدْتَ أَنْ تَشْتَرِيَ فَبِعِ التَّمْرَ بِبَيْعِ آخَرَ ثُمَّ اشْتَرِهِ) (الحديث ٢٣١٢) (٨٤)

نهبوسه عیدی خودری (رمزی خوی گهوری لئ بئ) فهرمووی: جاری بیلال (رمزی خوی لئ بئ)
 خورمای بهرنی که جوره خورمایه کی زور نایابه، خریله یه کی زمر دباوه،
 هینای و داینا بؤ پیغمه مبر که نوشه بکا، پیغمه مبر (دروندی خوی لئ بئ) فهرمووی:
 (نهمه هی کوئی؟) بیلال فهرمووی: خورمایه کی نایه خمان هه بوو، یه که
 به دوو فروشتم بهمه، هه تا پیشکشی پیغمه مبر خوشه ویستی بکهین،
 تانوشی بفهرمووی: که بیلال وای فهرموو: حه زمرت فهرمووی: (وای! وای!)
 نه وه سوودی بهتییه، نه وه سوودی ته واوه، به لام کاتی ویستتان مامه لئی وای
 نه نجام بدن، خورما کهی خوت به فروشتنی کی سهر به خؤ بفروشه، نه وسه
 به به ها کهی خورما کهی تر بکره). (بروانه: فهرموودهی: ۲۲۰۱ که له م بهر که دا
 له پیشه وه رابوورد).

بیلالی کوپی ره باحی حه بهشی (رمزی خوی لئ بئ) ناورداره به بانگدیری
 پیغمه مبر، یه کی که له موسولمانه ههره پیشینه کان، ده لئین: حه وته م کهس
 بووه که ئیسلام بووه، دایکی ناوی حه مامه بوو، برایه کی هه بوو ناوی خالید
 بوو، خوشکی کی هه بوو ناوی عه فره بوو، پیاوی کی که له گه تی لاوازی سه وزه
 بوو، زور دلباک بوو زور موسولمانی کی جوان و راست و دروست بوو،
 له سهر ئیسلامه تی بته رسته کان نازارو نه شکه نجه یه کی زوریان دا، ئومه ییه
 کوپی خه لئف له قرجه ی گهرمای نیومرودا، له سهر زیخ و لی
 زیخه لانه کهی مه کهه، له سهر گازمره ی پشت ته خت رای ده کی شاو تاویری کی
 گهوره ی ده خسته سهر سکی و پی ده گوت: یا کافر دمی به موحه ممه د،
 یا نهمه حالته تاده مری، له سهر نهم حاله نه بوبه کر له م کاته دا بینی،
 کپی و نازادی کرد.

له هه موو شهر کهو غه زاو مه لبه نده کاند، له خزمهت پیغمه مبر دا
 ناماده ی شهر بووه، هه میشه له خزمهت پیغمه مبر دا بووه، لی جیانه دبووه
 مه گهر له کاتی تایبته دا، له کاتی پهیمان به ستنه که دا پیغمه مبر (دروندی خوی لئ بئ)

(ب) کردی به برای نه بو عوبه یدە ی جه راح، له پاش و مفاقی پیغه مبه ریش (دروودی خوی
 لسم ب) بیلال ده چوو، بو غه زاگردن، هه تا له سه رده می جینشینی عومەردا
 له شام له ته مه نی شهست و سئ سائیدا گیانی پاک ی سپارد.

ئەم زاتانە گیرانە و میان لیوہ ئەنجام داوہ: ئەبو بەکرو عومەرو ئوسامە و
 عەبدوللای کور ی عەمرو کەسانی تریش، لەفە تحول باریدا دەفەر موی؛
 بیلال سئ فەر موودە ی لە بو خاریدا هە یە، پیغه مبه ر زور خوشی
 دەویست، وار ی دە کەو ی: بیلال خوا بو ی دەر خسی ئی ئومە ییە ی کور ی
 خە لە ف دە کوژی، ئەبو بەکری صدیق بەم هە ئبە ستە پیرۆزبایی و دەستخووشی
 لی دەکا:

هنيئاً زادك الرحمن خيراً فقد أدركت تاركاً يابلالاً

واته:

پیرۆزبە، بیلال! خوا پیرۆزیکا تۆ لە ی خۆتت سە ند لە دو ژمن ی خوا

١٠١٨- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ الْحَارِثِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جِيءَ
 بِالتَّعِيمَانِ أَوْ ابْنِ التَّعِيمَانِ شَارِبًا فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَنْ كَانَ
 فِي الْبَيْتِ أَنْ يَضْرِبُوهُ قَالَ فَكُنْتُ أَنَا فِيمَنْ ضَرَبَهُ فَضَرَبْتَاهُ بِالنَّعَالِ وَالْجَرِيدِ
 (الحديث ٢٣١٦، طرفاه في: ٦٧٧٤، ٦٧٧٥) (٨٥)

عوقبە ی کور ی حاریث (دەزی خوی لی ب) فەر مووی: پیاوی هە بوو، ناوی
 نوعە یمان بوو، یە کئ بوو لە هاو دە لانی پیغه مبه ر، لە گە ل سوپای ئیسلام، لە دژی
 بیپروایان نامادە ی غەزای بە در بوو، ئەنصاری بوو، جار ی ئەم نوعە یمانە یان
 بە سه ر خوشی هی نا بو خزمە تی پیغه مبه ر، پیغه مبه ریش (دروودی خوی لسم ب)
 فەرمانی بە وانە دا، کە لە ماله کە دا بوون، ئادە ی لیی دە ن، فەر مووی: جا من

خۆم يەككەك بووم لەوانە كەلێيمان دا، ئیتر بە سۆل و پەلكە خورماو شتیوا
لێمان دا. (تاج/۳-۲۵۲ف-۲ز-۹۶- باسی حەددی ئارەقخۆر).

پەيوەندی ئەمە بەباسەكەووە لەوهدایە، كە پێغەمبەر ئامادەبووانی
كردوووە بەجێداری خۆی، كە حەدد لەسەر نوعەيمان جێ بەجێ بكەن،
كەواتە وەكیلى و جێداری لەم جۆرە شتانەدا دروستەو دەبێ.

عوقبەى كورپى حارث روژى ئازادبوونى مەككە، ئیسلام بوو لەبوخارى دا
سێ فەرموودەى ھەيە،، لەسەردەمى نەزانیدا ئیمامى خوبەيب ئەم عوقبەيە
كوشتى. لەسەردەمى جێنشینی زوبەیردا بەدمردى خودا دەمرێ - رمزاو
رەحمەتى خودای لێ بێ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

٤٦- نامەى كیلان و زەوى دان بە مولكانە

باب: الحَرْثُ وَالْمَزَارَعَةُ

١٠١٩- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَغْرِسُ غَرْسًا أَوْ يَزْرَعُ زَرْعًا فَيَأْكُلُ مِنْهُ طَيْرٌ أَوْ إِنْسَانٌ أَوْ
بَهِيمَةٌ إِلَّا كَانَ لَهُ بِهِ صَدَقَةٌ وَقَالَ لَنَا مُسْلِمٌ حَدَّثَنَا أَبَانُ حَدَّثَنَا قَتَادَةُ حَدَّثَنَا أَنَسٌ عَنْ
النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (الحديث ٢٣٢٠، طرفه في: ٦٠١٢) (٨٦).

ئەنەس (رمزى خوى لى بى) فەرمووی: خۆشەويست (دروودى خوى لەسەر بى) دىفەرمووی: (ھەر
موسولمانى نەمامى بنیژى، یاشتى بجینى، بالئەدەيى، كەسى، ئازەلى،
لێى بخوات، یا ھەر سوودیكى ترى لى وەربگىرى، دەبێ بەخیر و بەخشش
بۆى).

ماموستای عهسقه لانی لهشیگردنه وهی ئەم فەرموودهیه دا دمفهرموی:
(..خوازهی ئەم فەرموودهیه ئەمەیه: پاداشی ئەوه بەردهوام دەبی
مادام ئەو نەمامە، یا ئەو چێنراوهی بمینی، تەنانەت ئەگەر خاوەنەکەشی
یاچینەرەکەشی بمری، یا خاوەنیتی ئەو چێنراوه بگوێزێتەوه
بۆ کەسێ تر هەروایه،و، خێرەکە ی ئەو بەردهوامە، ئەووش کە دمفهرموی:
هەر موسوڵمانی یا هەر گیاندارێ لهسەر شیوهی گشتی، بەلگە ی ئەوهیه، هەر
موسوڵمانی ئازادبی یا کۆیلە، ژن بی یا پیاو، بەدین بی یا نافەرمان، کاریکی
وا ئەنجام بدا، کە گیانداران کەلکی لی وەربگرن، بۆی دەبی بەخیرو
خیرات و بەخشش و خیری نەپراوه...).

بەندمیش دەلیم: چێنراو نمونەو وێنەیه، دنا هەموو کاریکی
رهوای بەردهوام هەمان خیرو پاداشتی بۆ هەیه، هەتا کەسێ بەهرە ی لی
وەربگری، وەهەتا گیاندارێ کەلکی لی وەربگری، وەك: بیرو کاریزو پردو
مژگەوتو کتیب و خانوو و شتی تری لەم بابەتە، لەپاش مردنی خاوەنیشی
هەروا لەپاش گواستنەوهی خاوەنیتی واته: نەقلی مۆلکیهتی، خیرو
پاداشتی دروستکەری یەکەمی هەر دەمین، ئەووش مەعنای وانیه، ئەگەر
کەسی دووهم کاتی ئەوشتە دەکړی و دەیکا بەخیرو خیری ئەو ناگات، بەلکو
هەموولا خیریان دەگا، بۆ خودا چی تی دەچی.

١٠٢٠ - عَنْ أَبِي أَمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ رَأَى سِكَّةً وَشَيْئًا مِنْ آلَةِ
الْحَرْثِ فَقَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ:
(لَا يَدْخُلُ هَذَا بَيْتَ قَوْمٍ إِلَّا أَذْخَلَهُ اللَّهُ الدُّلَّ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ وَاسْمُ أَبِي أَمَامَةَ
صُدِّيُّ بْنُ عَجَلَانَ) (الحديث ٢٣٢١) (٨٧).

ئەبو ئومامە سودەى كۆرى غەجلانى ئەل-باھىلى - (رەزى خۇى لى بى) جارى
 ھەوجارو يەرەقو گاسنو شتى ترى لەكەرەسەى جووت بىنى، فەرەموى:
 بەگوپى خۇم لەزارى پىرۇزى ھەزەرمەن ژنەوت، دىفەرەموو: (ئەمە سەرىكا
 بەھەر مائىكا، خودا دەىكا بەماپەى ژىردەستى و كەساسى بۇيان!).

روونكردنەوہ:

مەبەستى سەرەكى لەم فەرەموودەىە دوو شتى سەرەكىيە: يەكەم
 موسولمان سەرەكەنە كشتو كالو مالدارى و شتىوا، بەجۇرىكى و
 كەدوورىان بختەوہ لەدروستكردنى ھىزى سەربازى پىويست، بەلكو لەپلەى
 يەكەما دەبى گرنكى بەجى بەجى كردنى ئەم ئايەتە بدەن كە دىفەرەموى:
 ﴿وَأَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ﴾. دووہم: فەلاپى و كشتىارى و شتىوا، لك و
 بۇپى زۇرى لى دەبىتەوہ، وەك: مافى ملكانەو مافى ھەزاران و مافى زەكات.
 زۇرىنەى كاتىش ئەم جۇرەشتانە سەردەكىشن بۇ يەكى لەم دوو شتە: يەكەم
 بەرپرسىارى لى خوا لەقىامەتا. دووہم: داماوى و كەساسى و ژىردەستى ئاغاو
 خاومەن مولك.

ئەوہى لەبەر چاوە، ھەتا كو ئەمپۇكەش لەولاتى ئىسلاما، لەمسكىن و
 فەلاو جوتىار كەساسترو بىنەواتر نىيە، كەواتە ئەم فەرەموودەىە
 بەپىچەوانەى فەرەموودەى يەكەم نىيە، بەلكو مەبەست لەھەردولا پلەى
 (اعتدال) و مامناوہندىيە، كەنەشىش بسوتى و نەكەباب و نەدەستا.

ئەبو ئومامەى باھىلى ناوى سودەى كۆرى غەجلانە، لە ھۆزى باھىلەىە
 خۇى دىفەرەموى: كاتى ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ
 الشَّجَرَةِ﴾ لە قورئانى پىرۇزدا لەپەسەن و مەتخى بەشدارانى بەيەتەى
 رضواندا ھاتەخوارەوہ، غەرزى خۇشەويستەم كرد: قوربان! منىش يەكىك

بووم لهو کۆمه لهی که له ژیر نه م شیخه له دا پهیمانم دا بهتۆ، فهرمووی: (تۆ له منی و منیش لهتۆم).

ههروا خۆی دمهفرموی: له غه زایه کا جوومه خزمهت چه زهت (درویدی خوی (سهر به) عهرزیم کرد: قوربان! نزام بۆ بکه که خودا له م غه زایه دا شه هید بوونم بهنسیب ببی. به لام خۆشه ویست فهرمووی: (اللهم سلمهم و غنمهم) واته: (خودایه! له م غه زایه دا هه م بی وهی و سه لامه تیان بکهو هه م تالانیان بهنسیب بهفرموو!).

ئه بو ئومامه (همزی خوی له به) له حومس، له شام دمزییا، ده لێن: دوا هه مین کهس بووه له هاوه لانی پیغه مبهری نازیز که له شام مردووه. گێرانه وهی زۆری له خۆشه ویسته وه ئه نجام داوه، زۆرینهی گێرانه وه کانی شامیه کان دهیگێر نه وه. له مهتج و عهینی دا دمهفرموی: سی فهرموودهی له بوخاری دا ههیه، ههروا مامۆستای عهینی دمهفرموی: ... ئه وه پهری داماوای و که ساسی واله ناو فهلاو جوتیارو ومزیره کانی میسردا، چونکه دمربه که کان زال بوون به سه ریا ناو به وه پهری چه وسانه وه دهیانچه وسیننه وه، لێیان ددهن زیندانیان دهکن، وهک کۆیلهی زمخر خپیده رهفتاریان له گه ل دهکن، به هه یج شیوه ی ناتوان خۆیان له چنگی نه م سته مکارانه رزگار بکهن، ههتا کور له باتی باوک دمگرن! ئه بو ئومامه له ته مه نی نه وه دو یه ک سالی دا، له سالی هه شتاو یه کی کۆچی دا له شام به مردنی خوا دهمری، (رمزاو رهحه تهی خودای لی به).

۱۰۲۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَنْ أَمْسَكَ كَلْبًا فَإِنَّهُ يَنْقُصُ كُلَّ يَوْمٍ مِنْ عَمَلِهِ قِرَاطًا لَا كَلْبَ حَرْثٍ أَوْ مَاشِيَةٍ). قَالَ ابْنُ سِيرِينَ وَأَبُو صَالِحٍ: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِلَّا كَلْبَ غَنَمٍ أَوْ حَرْثٍ أَوْ صَيْدٍ). وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَلْبَ صَيْدٍ أَوْ مَاشِيَةٍ (الحديث ۲۳۲۲، طرفه في: ۲۳۲۳) (۸۸).

ئەبۇھورەيرە (بەزى خۇلى ئى بى) لە خۇشەويستەۋە دەفەرمۇئ: (كەسى سەگى رابگىرى كە سەگى پاسى زەۋى و زارو، پاسى ران و ئازەل نەبى، ھەموو رۇزى دووپارچە لەپاداشى كىردەۋى باشى كەم دەبىتەۋە).

لەگىرەنەۋەيەكى تىرىدا: (..كەسەگى پاسى ران و كىلگەۋ راۋ نەبى..).

لەگىرەنەۋەيەكى تىرىدا: (..كەسەگى پاسى ئازەل و راۋبىكىردن نەبى...).

روونكىردنەۋە: (بىروانە: تاج/۲/ ۲۵۷ ز ۱۷۱).

لېرىدا مامۇستاي مەزن ئىبن جەجەرى عەسقلانى، روونكىردنەۋە: يەكى نايابى ھەيە كە گۈيزانەۋەى بۇ ئىرە، لەم رۇزگاردا زۇر لەبارە، چونكە ئىستا واباۋە كەلەۋلاتى خۇرئاۋا ئەم ياسايە چەسپاۋە: (بەپلەى يەكەم مافى سەگ و بەپلەى دوۋەم مافى ژن و بەپلەى سىيەم مافى پىاۋ رەچاۋ دىكىرى!).

عەسقلانى دەفەرمۇئ: لەم فەرموۋىدەيەدا ئەۋەى واتيا كەراگرتى سەگ، بۇ راۋو پاس دروستەۋ رەۋايە، ھەروا ئەگەر لەبەر ھەر بەرژمەندىيەكى رەۋاى تر رابگىرى، يا لەبەر پىشگىرى لەھەر زىانى رابگىرى، كەۋاتە پوختەى كار ئەمەيە: (راگرتى سەگ بەبى كارپىۋون و بەخۇرايى ناباشەۋ مەكروھە چونكە دەبىت بەھۋى تۇقانى خەلك و دووركەۋتنەۋەى فرىشتە لەۋشۈينە...).

لەراستى دا لەم رۇزگارەى ئىمەدا سەگ بۇ زۇر مەبەستى رەۋاۋ گىرگ بەكارنەھىنرى، ۋەك سەگى پۇلىسى، سەگى چاۋساغ، سەگى ئەزموۋنى پزىشكى و بەكارھىنانى سەگ لەمەۋدا زانستى و ھونەرىيەكاندا، كەبەئازەلى تر ناكىرى، چونكە سەگ زۇر زىرەكە، زوۋشت فېردەبى دىتۋانى فەرمان جى بەجى بكا.

جا لهم کاتانهدا که سهگ رابگیری بؤ مه بهستی رهوا راگرتنه که ی پاداشی باشی هه یه، نهک گوناھ، چونکه سهگیش بهر نهو فهرموودیه دهکهوئ که دهفهرموئ: (في كل ذات كبد حرى أجر = نهوئ تهراپی ژیا نی تیابئ خیری پی دهئ).

وهکی تر: که راگرتنی سهگ دروست بی، به مه رجی خوئ دیاره بهرومرد کردنی به چکه شی ههر دروسته، به هه مان مهرج، به لام به پی توانا پی شگیری له زیانه گانی بکری، وهک: کوتانی پزیشکی هه تا نه بی به هوئ هاربوونی که سی، هه روهها نه هیلری بی به هوئ پیس و پوخلی و نازاردانی مهردوم به هوئ و مرین و شتی تری واوه، یان له بهر برسیتی بجئ شتی دمرو دمراوسی بدزیت و بیخوات.

عه سقه لانی دهفهرموئ: نه م فهرموودیه کراوه به به لگه له سه ر نهو، که ههر سه گئ دروست بی رابگیری پا که، چونکه خو لیپاراستنی زور زه حمه ته.

باسی نهوئ هه رشتی بؤ شتی دروست کراوه

۱۰۲۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (بَيْنَمَا رَجُلٌ رَاكِبٌ عَلَى بَقَرَةٍ تَفْتَتُ إِلَيْهِ فَقَالَتْ: لَمْ أَخْلُقْ لِهَذَا خَلْقْتُ لِلْجِرَائَةِ) قَالَ: آمَنْتُ بِهِ أَنَا وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ (وَأَخَذَ الدَّئِبُ شَاةً فَتَبِعَهَا الرَّاعِي فَقَالَ لَهُ الدَّئِبُ: مَنْ لَهَا يَوْمَ السَّيْعِ يَوْمَ لَا رَاعِيَ لَهَا غَيْرِي) قَالَ: آمَنْتُ بِهِ أَنَا وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ. قَالَ الرَّاوِي عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: وَمَا هُمَا يَوْمَانِ فِي الْقَوْمِ (الحديث ۲۳۲۴، أطرافه في: ۲۴۷۱، ۳۶۶۳، ۳۶۹۰) (۸۹).

نه بوهوره ریه (مژدی خوئ لئ بی) له خو شه ویسته وه (مروندی خوئ لئ سمر بی) دهفهرموئ: جارئ پیاوئ سواری ره شه ولاخی بوو بوو، ره شه ولاخه که ناوری لی دمهاته وهو پیی دهئ: من بؤ نه مه دروست نه کراوم، من بؤ سواری بوون و

بارهه لگرتن دروست نه کراوم، به لکوو من بو جووت کردن دروست کراوم، خوا هر شتیکی بو شتی دروست کردوو، مروق بو خواپهرستی، گا بو جووت کردن. جا خه لکه که له مه سهرسام بوون و هانایان برده بهر یادو ذیکری خوا، گوتیان: سوبحانه لالا، نامه خوا له کاری خوا، ره شه ولاخ قسه دهکا! جاحه زهرمت (دروودی خوی لسمر بن) فهرمووی: (نه گهر هندی کهس سهرسام دهبین له قسه کردنی نازهلای بی زمان، به لام من خووم و نه بوبه کری صدیق و عومهری فاروق باومرد کهین بهم گفتوگوویه، سهرسام مهبین به شتی و بو خوا چی تی ده چی، نهو که سهی نادمیزادی هی ناوخته قسه ده توانی نازده لیش بهینیتته قسه، فهرمووی: جاری گورگی مهری دهرپنی له بهر شوانی، شوانه که شوینی ده که وئ و دهنیشیتته سهری، هه تا لیی ده سینیتته وه، جا گور که که پیی ده لی: نهی نهو رۆزه که رۆز رۆزی دپندهیه و، جگه له من شوانی تری نییه، کی قوتاری دهکا له چنگه!.

مهردومه که گوتیان وه: سوبحانه لالا! حه زهرمت (دروودی خوی لسمر بن) فهرمووی: من و نه بوبه کری صدیق و عومهر باومر به مه ده کهین. نه بوسه له مه که گیرم ره وهی نه م فهرموودهیه له نه بوهورمیره وه، فهرمووی: نهو کاتهی که پیغه مبه (دروودی خوی لسمر بن) نه شایه تیهی ده دا بو نه بوبه کرو عومهر، خویمان له وئ حازر نه بوون، به لام له بهر نه وهی پشت سوورده بی له نییمان و باومری پته ویان، به ههرچی که پیغه مبهری خوا بیضه رموی، بویه له نادیار شایه تیان بو دما. (تاج/۲/۳۵۸ ز ۱۷۱-ف ۲).

۱۰۲۳ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَتِ الْأَنْصَارُ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): اَقْسِمُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ إِخْوَانِنَا النَّخِيلِ قَالَ: (لَا) فَقَالُوا: تَكْفُونَا الْمَثُونَ وَتَشْرِكُكُمْ فِي الثَّمَرَةِ قَالُوا: سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا. (الحديث ۲۳۲۵، طرفاه في: ۲۷۱۹، ۳۷۸۲) (۹۰).

ئەبۇھورمىرە (ھەزرى خەلىپە ئىبنى ئەبى ھەزرىم) ھەرموۋى: يارىدەمدەردان ھەرزى پېغەمبەريان
كرد: قوربان! بەبۇنەى كۆچكردنى كۆچكارانەۋە لەخزمەت جەنابتا لە
مەككەۋە بۇ مەدىنە، كېشەى نەبوۋنى و ئاتاجى دروست بوۋە، جا ئىمە بۇ
چارەسەرىئەم كېشەيە پېشنىيار دەكەين كە جەنابت باخ و بېستانەكانى
ئىمەى يارىدەمدەردان (انصار) دابەش بكەى بەسەر ئىمەو ئەۋانا تا ئەۋانېش
ۋەك ئىمە بېن بەخاۋەنى مال و سامان و مايەى ژىۋاريان بۇ دابىن بكى؟

پېغەمبەر (دروۋى خەلىپە ئىبنى ئەبى ھەزرىم) ھەرموۋى: (نابى) جا يارىدەمدەردان ھەرموۋيان:
دەى ئەى پېغەمبەرى خودا! ئىۋەى كۆچكاران باخ و بېستانەكانمان بۇ
بەخىۋبەكەن و بۇمان بەرھەم بەيئىن، ئىمەيش دەتانكەين بەھاۋبەشى خۇمان
لەبەرۋوبوۋمەكەى دا؟ ھەرموۋى: (باشە) كۆچكارانىش كە بېنيان
پېغەمبەر (دروۋى خەلىپە ئىبنى ئەبى ھەزرىم) ۋا بۇ ئەمەيان موافقە بەيەك دەنگ ھەرموۋيان:
(سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا = ئەمەيان زۆر بەجىيە بۇ ئەمەيان بەگويتان دەكەين).

۱۰۲۴- عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ كُنَّا أَكْثَرَ أَهْلِ الْمَدِينَةِ
مُزْدَرَعًا كُنَّا نُكْرِي الْأَرْضَ بِالتَّاحِيَةِ مِنْهَا مُسَمًّى لِسَيِّدِ الْأَرْضِ قَالَ:
فَمِمَّا يُصَابُ ذَلِكَ وَكَسَلَمُ الْأَرْضُ وَمِمَّا يُصَابُ الْأَرْضُ وَيَسَلَمُ ذَلِكَ فَتُهِنَّا
وَأَمَّا الذَّهَبُ وَالْوَرِقُ فَلَمْ يَكُنْ يَوْمَئِذٍ. (الحدِيث ۲۳۲۷) (۹۱).

رافىعى كورى خەدىج (ھەزرى خەلىپە ئىبنى ئەبى ھەزرىم) ھەرموۋى: لەمەدىنە ئىمە لەھەموۋان
زىاتر زەۋى و زارمان ھەبوۋ، كەدەست بىدەن بۇ چاندن، جا جارى ۋاھەبوۋ
زەۋيمان دەدا بە ملىكانە، لەسەر ئەم شىۋەيە: پارچەيەكمان لەزەۋيەكە دىارى
دەكردو ئەو پارچەيەمان دادەچاند، بۇ خاۋەنى زەۋيەكە لەباتى ملىكانەۋ،
ئەۋىترىشى بۇ ۋەزىرەكە داى دەچاند بۇ خەلىپە.

جا زور جاری وا ریډه کهوت پارچه په کیان باشی ده هیڼاو به لّام پارچه کهی تر باشی نه ده هیڼا جا له کاتی خه رمان هه لگرتن و کوکړدنه و دی بهر و بووم دا دمبوو به ناکوکیان، جا له بهر نه وه پیڅه مبهه (دروودی خوی لسمه بڼه) نه هی لی کړدین، هه تا ناخوښی بهر یا نه بی، له و روژگار دا نه بوو بوو به باو که زه وی و زار به پاره، به زیرو زیو بدری به کړی. (تاج/۲/۲۲۵-۲۲۶+۲۲۷-۲۲۸ ل-۲۵۵-۲۵۶-۱۶۹).

۱۰۲۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَخْبَرَهُ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَامَلَ خَيْرَ بَشَطٍ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا مِنْ ثَمَرٍ أَوْ زَرْعٍ فَكَانَ يُعْطِي أَزْوَاجَهُ مِائَةً وَسَقَى ثَمَانُونَ وَسَقَى ثَمْرَ وَعِشْرُونَ وَسَقَى شَعِيرٍ فَقَسَمَ عُمَرُ خَيْرَ فَخَيْرَ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ يَقْطَعَ لَهُنَّ مِنَ الْمَاءِ وَالْأَرْضِ أَوْ يُمَضِّيَ لَهُنَّ فَمِنْهُنَّ مَنْ اخْتَارَ الْأَرْضَ وَمِنْهُنَّ مَنْ اخْتَارَ الْوَسْقَ وَكَانَتْ عَائِشَةُ اخْتَارَتِ الْأَرْضَ (الحديث ۲۳۲۸) (۹۲)

عه بدوللای کوری عومه (دوی خویان لښ بڼه) فهرمووی: پیڅه مبهه (دروودی خوی لسمه بڼه) کاتی فله لای خه بهری رزگار کړد، دایه وه به دانیش توانی خه بهر که به نیوه یی بهر هه می به یڼن چ بهر و بووم چ شینای به نیوه یی، جا پیڅه مبهه (دروودی خوی لسمه بڼه) هه موو سالی له دهرامه تی خه بهر سه د وده سقی دها به هاوسه ده کانی خوی هه شتای خورماو بیستی جو.

جا کاتی پیښه وا عومه (دوی خوی لښ بڼه) بو به جینشین و خه بهری دابه ش کړد، هاوسه ده کانی پیڅه مبهری کړد به سه رپشک، که یا زه وی و ناو هه لگرن، یاله سه ر سالانه ی خویان بن و سال به سال چهند ته غاریان موچه بو دانراوه نیستاش و هک جاران هه موو سالی هه مان موچه ودر بگرن، نیتر نه وه بوو هه ندیکیان زه وی و ناویان ودر گرت و هه ندیکي تریان سالانه یان هه لبارد،

عائیشہ و حفصہ لہو ہاوسہرانہ بوون کہ پارچہ ہی زہوی و زاریان
ہہ لگرتبوو. (تاج/۲-۲۵۶-ش/د/ت).

رافعی کو پی خہدیج (ہزی خوی لئ ہئ) ئہ نصاریہ، لہرؤژی بہدرا لہبہر
ئہوہی کہ میرد مندال بوو، پیغہمبہر (دروودی خوی لئسر ہئ) ریگہی پی نہدا
کہ بہ شداری لہغہزای بہدردا بکا، بہ لام لہرؤژی جہنگی ئو خوددا ریگہی پی
دا لہم جہنگہدا تیرئ بہریکہوت، لہحہفتاو چواری کؤچی دا لہتمہنی
ہہشتاو شہش سالی دا، ہہلئ دایہوہو بوو بہتیراوی و گوشتی، دہلئین:
ئیبنوعومہر (ہزی خوی لئ ہئ) تہرمہکہی بہرئ دہکا، کؤمہلئ ژن بہفیژمو ہاوار
شوینی دہکہون ئیبنوعومہر پییان دہفہرموی: (وس بن نہم پیرہمیردہ
گونہبار مہکہن، خوی پیرہمیردی کی ئیختیارہ بہرگہی سزای
خوای گہورہ ناگری).

۱۰۲۶- عَنْ عَمْرٍو رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى قَالَ: قُلْتُ لِطَاوُسٍ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى: لَوْ
تَرَكْتَ الْمُخَابِرَةَ فَإِنَّهُمْ يَزْعُمُونَ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْهُ؟ قَالَ أَيْ
عَمْرُو إِيَّيْ أَغْطِيهِمْ وَأَغْنِيَهُمْ وَإِنْ أَعْلَمَهُمْ أَخْبَرَنِي يَعْنِي ابْنُ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمْ يَنْهَ عَنْهُ وَلَكِنْ قَالَ أَنْ يَمْنَحَ أَحَدُكُمْ
أَخَاهُ خَيْرَ لَهُ مِنْ أَنْ يَأْخُذَ عَلَيْهِ خَرْجًا مَعْلُومًا (الحديث ۲۳۳۰، طرفاه في:
۲۳۴۲، ۲۶۳۴) (۹۳).

عہمری کو پی دینار (ہممتی خوی لئ ہئ) فہرمووی: عہرزی طاووسم کرد (ہممتی
خوی لئ ہئ): خوزیا وازت لہبہکریدانی زہوی بہملکانہ دہینا، چونکہ ئہوانہ
بہقسہی خویان دہلئین: پیغہمبہر (دروودی خوی لئسر ہئ) نہیی لہشتی وا کردوہ؟
طاووس (ہزی خوی لئ ہئ) فہرمووی: زاناترینیان کہ ئیبنوعہبباسہ (ہزی خوہان لئ ہئ)
ہہوالی داوہپییم: پیغہمبہر (دروودی خوی لئسر ہئ) نہیی لئ نہکردوہ بہلام

فهرموویه‌تی: نه‌گهر زهوی و زارتان به‌پیاومتی بدن به‌برای ثایینی خوٲان، که‌بو خوٲی دای‌چینی له‌وه باش‌تره که‌به ملکانه پی‌ی بدن!.

(تاج/۲/۳۵۲/ز۱۶۸-ف۲-ش/د/ت/ن).

۱۰۲۷- عَنْ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ: لَوْلَا آخِرُ الْمُسْلِمِينَ مَا فَتَحَتْ قَرْيَةً إِلَّا قَسَمْتُهَا بَيْنَ أَهْلِهَا كَمَا قَسَمَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خَيْرَ (الحديث ۲۳۳۴، أطرافه في: ۳۱۲۵، ۴۲۳۵، ۴۲۳۶) (۹۴).

عومهر (همزای خوی لئ بهن) فهرمووی: (نه‌گهر له‌بهر به‌رژه‌وه‌ندی دواپینه‌ی موسولمانان نه‌بی، که‌نه‌بادا هی‌چیان بو نه‌مینیت‌ه‌وه، دنا هر گوندو شارو ولاتی نازاد بکه‌م، یه‌کسر دابه‌شی ده‌که‌م به‌سهر نه‌و غه‌زاکاران‌ه‌دا که نازادی ده‌که‌ن، وه‌ک چوٲ پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سهر بهن) کاتی قه‌لای خه‌یبه‌ری نازاد کرد، دابه‌شی کرد به‌سهر نازادکاره‌کان‌دا).

باسی زهوی بی‌خاوه‌دن و ناوه‌دان کردنه‌وه‌ی

۱۰۲۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَنْ أَغْمَرَ أَرْضًا لَيْسَتْ لِأَحَدٍ فَهُوَ أَحَقُّ) (الحديث ۲۳۳۵) (۹۵).

عائیشه (همزای خوی لئ بهن) له خوٲه‌ویسته‌وه ده‌فه‌رموی: (که‌سی‌ک زه‌وییه‌ک ناوه‌دان بکاته‌وه، که‌هی که‌سی‌کی تر نه‌بی نه‌وه ده‌بی به‌هی خوٲی).

(تاج/۲/۳۵۰-فاز-۱۶۷)

۱۰۲۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَجْلَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى مِنْ أَرْضِ الْحِجَازِ وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمَّا ظَهَرَ عَلَى خَيْبَرَ أَرَادَ إِخْرَاجَ الْيَهُودِ مِنْهَا وَكَانَتْ الْأَرْضُ حِينَ ظَهَرَ عَلَيْهَا لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ

(۹۴) لم يوافقهم مسلم على تخريبه (فتح/۲۸/۵- خاتمة كتاب الزراعة) - المترجم.

(۹۵) قال العلامة العيني: (وهذا الحديث من أفراد، ج/۱۲ ص ۱۷۶) المترجم.

(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَلِلْمُسْلِمِينَ وَأَرَادَ إِخْرَاجَ الْيَهُودِ مِنْهَا فَسَأَلَتْ الْيَهُودُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِيُقَرَّرَهُمْ بِهَا أَنْ يَكْفُوا عَمَلَهَا وَلَهُمْ نِصْفُ الثَّمَرِ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (تُقَرَّرُكُمْ بِهَا عَلَى ذَلِكَ مَا شِئْنَا). فَقَرُّوا بِهَا حَتَّى أَجْلَاهُمْ عُمَرُ إِلَى تَيْمَاءَ وَأَرِيحَاءَ) (الحديث ۲۳۳۸) (۹۶).

ثیبنو عومەر (دەزی خویشان لێ بێ) فەرمووی: ئیمامی عومەر (دەزی خوی لێ بێ)

لەسەر دەمی جێنشینى خویدا، جوله‌که‌و گاومێکانى لە‌حیجاز و دەدرناو خاکی حیجازى پێ چۆڵ کردن، هۆی رەواى ئەم کارەى عومەرىش دەگەرێتە‌وه بۆ ئەم داستانە: پێغەمبەر (دروودی خوی لە‌سەر بێ) گاتى سەرکەوت بە‌سەر قەلای خەیبەردا، وىستى بە‌جوله‌که‌کانى چۆڵ بکا، چونکە بە‌ئازادکردنى خەیبەر، لە‌لایەنى سوپای ئیسلامە‌وه، خاک و زەوى خەیبەر هەمووى بوو بە‌هێ خوداو پێغەمبەر و موسوڵمانان، لە‌هێ ناموسوڵمان دەرچوو، جا کە پێغەمبەر (دروودی خوی لە‌سەر بێ) وىستى خەیبەر بە‌جووله‌که‌کان چۆڵ بکا، جووله‌که‌کان داویان لە‌ پێغەمبەر (دروودی خوی لە‌سەر بێ) کرد: کە‌له‌وى بێانە‌یلى، هەتا زەوى و زارەکەى بە‌رەم بە‌ئین، بە‌مەرچى جووله‌که‌کان کارە‌کان ئە‌نجام بدەن و کار و ئیش و فەرمانى بە‌رەمە‌هێنان لە‌سەر ئە‌وان بێ بە‌لام بە‌روبو‌مه‌کەى بە‌نیو‌مى بێ: نیو‌دى بۆ موسوڵمانان و نیو‌دى بۆ جووله‌که‌کان. پێغەمبەر (دروودی خوی لە‌سەر بێ) فەرمووی: (باشە لە‌سەر ئە‌مه رێدە‌که‌وین و مافى مانە‌وه‌تان پێ دە‌دە‌ین، هەتا خۆمان ئارەزو‌مان هە‌بێ!!) ئیتر ئە‌وانیش بە‌مه رازى بوون و له‌وى مانە‌وه هەتا ئە‌و سەر‌دە‌مه‌ى عومەر ئە‌وى پێ چۆڵ کردن و رەهە‌نه‌ى کردن بۆ تە‌یماو ئە‌ریحە.

۱۰۳۰ - عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجِ بْنِ رَافِعٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ عَمِّهِ ظَهْرٍ بْنِ رَافِعٍ قَالَ ظَهْرٌ لَقَدْ نَهَانَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ أَمْرِ كَانَ بَنَّا رَافِقًا

قُلْتُ مَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَهُوَ حَقٌّ. قَالَ: دَعَانِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَا تَصْنَعُونَ بِمَحَاقِلِكُمْ؟) قُلْتُ: نُوَاجِرُهَا عَلَى الرَّبْعِ وَعَلَى الْأَوْسُقِ مِنَ التَّمْرِ وَالشَّعِيرِ قَالَ: (لَا تَفْعَلُوا أَرْغَوْهَا أَوْ أَرْغَوْهَا أَوْ أَمْسِكُوهَا) قَالَ رَافِعٌ: قُلْتُ: سَمْعًا وَطَاعَةً (الحديث ٢٣٣٩، أطرافه في: ٢٣٤٦، ٤٠١٢) (٩٧).

رافيعی کوپی خەدیج ی کوپی رافیع (هەژمی خۆی لێ بێ) فەرمووی: مامەم ظوھەیری کوپی رافیع (هەژمی خۆی لێ بێ) فەرمووی: لەراستی دا سەرەنجام پیغەمبەر لەسەر شیۆمیەکی روون و ناشکرا نەیی لێ کردین لەکاری لەبار بوو بۆمان. منیش گوتم: هەرچی پیغەمبەر (درووی خۆی لەسەر بێ) بیفەرموی: رەواپەو راستەو دروستە. فەرمووی: پیغەمبەر (درووی خۆی لەسەر بێ) بانگی کردم و فەرمووی: (زەوی و زارەکانتان چۆن چۆنی بەرھەم دەھێنن؟) عەرزیم کرد: دمی دەین بەکری، بە چواریەکی داھاتەکە و بەچەند تەغاریکی ناوبراو لەخورماو جۆ، فەرمووی: (وامەکەن، بەلکوو خۆتان بۆ خۆتان دایچی ن یابەپیاومتی بیدەن بەکەسی بۆ خۆی دایچینی، یا بەبەیری بیھێننەو!).

رافەو شیکردنەو:

یەکەم: زەوی دان بەملکانە راجیایەکی زۆری واتیا بەلام گورت و بوخت: (شتی و دروستە بەمەرچی سەرئەکیشتی بۆ کیشەو بەرەلەنیوانی خاوەنی زەویەکەو وەرزیرو ئاودیرەکان و کشتیارەکان دا).

دووھەم: ظوھەیری کوپی رافیع (هەژمی خۆی لێ بێ) ئەنصارییە، ئەوسییە، مامە ی رافیعی کوپی خەدیجە، کە لەکوئای فەرموودە ی ژمارە ١٠٢٥ دا ژياننامەکە ی

رابوورد. نامادهی پهیمانی عهقه بهی دووم بووه، لهه پهیمانه دا پهیمانی له گه ل پښه مبهردا بهست عهسقه لانی له نیصا به دا دمفه رموی: نامادهی جهنگی بهدر بووه، که واته بهدرییه، به لام له نیستیعا با نیبنو عه بدول بهر دمفه رموی: (نامادهی بهدر نه بووه به لام نامادهی جهنگی نوحودو شهرگو جهنگه کانی تری پښه مبهرد بووه، که له پاش نوحود رویان داوه) له سهر فهرمایشتی موقه دیمه ی فهتحولبارییه که فهرمووده ی له صه حیجی بوخاری پیروزدا هه ییه، دیاره که نه ویش نهه فهرمووده یه ی نیرمیه تی (رمز او رحمه تی خودایان لی بی).

۱۰۳۱ - عَنْ نَافِعٍ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى أَنَّ ابْنَ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) كَانَ يُكْرِي مَزَارِعَهُ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعُثْمَانُ وَصَدْرًا مِنْ إِمَارَةِ مُعَاوِيَةَ ثُمَّ حَدَّثَ عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ كِرَاءِ الْمَزَارِعِ فَلَمَّا هَبَّ ابْنُ عُمَرَ إِلَى رَافِعٍ فَلَمَّ بِتُ مَعَهُ فَسَأَلَهُ فَقَالَ نَهَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ كِرَاءِ الْمَزَارِعِ فَقَالَ ابْنُ عُمَرَ: قَدْ عَلِمْتُ أَنَّا كُنَّا نُكْرِي مَزَارِعَنَا عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِمَا عَلَى الْأَرْبَعَاءِ وَبِشَيْءٍ مِنَ الثَّنَنِ (الحديث ۲۳۴۳، طرفه في: ۲۳۴۵، والحديث: ۲۳۴۴) (۹۸).

نافیع (رمزی خوی لی بی) فهرمووی: جاران نیبنو عومهرد (رمزی خوایان لی بی) له سهردهمی پښه مبهرد (درووی خوی له سهر بی) و نه بوبه کرو عومهرو عوسمان دار (رمزی خویان لی بی) جاران نیبنو عومهرد (رمزی خوی لی بی) له سهردهمی نهه زاتانه دا، هه تا سهره تای فهرمان پهروایی موعاوییه ییش، لهه ماومیه دا زهوی و زاری خوی ددها بهکری، به لام که فهرمووده که ی رافعی کوری خه دیجی ژنهوت، که له پښه وه: ژماره ۱۰۲۴ او ۱۰۳۰ دا رابوورد، که پښه مبهرد (درووی خوی له سهر بی) نه یی کردووه له به کریدانی زهوی و زار، کاتی نهه فهرمووده ی پښ گه یشت نیبنو عومهرد خوی

چوو بۆلای رافیع بۆ دُنیا بوون له کاره که، منیش له خزمهتی دا چووم که لیم
پرسی رافیع فهرمووی: (پێغه مبه‌ر (برووی خوی لسه‌ر به‌) پێشگیری (نه‌یی) کردوه
له‌به‌گريدانی زه‌وی و زار).

ئیب‌نوعومهر فهرمووی: (ئه‌وه‌ی من ده‌یزانم جاران زه‌وی و زارمان
له‌سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ردا ده‌دا به‌گري له‌سه‌ر ئه‌م شیوه‌یه: ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر ما‌کاو
و‌جۆگه‌ له‌کانه‌ بۆ خاوم‌ن زه‌وییه‌ که‌ له‌گه‌ل هه‌ندئ ک‌ا، له‌باتی م‌ل‌کانه‌)
(تاج/۲/۲۵۲- ۴/ ۱۶۸)

۱۰۳۲ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
كَانَ يَوْمًا يُحَدِّثُ وَعِنْدَهُ رَجُلٌ مِنَ أَهْلِ الْبَادِيَةِ: (أَنَّ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ اسْتَأْذَنَ
رَبَّهُ فِي الزَّرْعِ فَقَالَ لَهُ: أَلَسْتَ فِيمَا شِئْتَ؟ قَالَ: بَلَى وَلَكِنِّي أَحِبُّ أَنْ أَرْزَعَ قَالَ
فَبَدَرَ فَبَادَرَ الطَّرْفَ نَبَاثَةً وَاسْتَوَاؤُهُ وَاسْتِخْصَاؤُهُ فَكَانَ أَمْثَالَ الْجِبَالِ فَيَقُولُ اللَّهُ
دُونَكَ يَا ابْنَ آدَمَ فَإِنَّهُ لَا يُشْبِعُكَ شَيْءٌ فَقَالَ الْأَعْرَابِيُّ: وَاللَّهِ لَا تَجِدُهُ إِلَّا قُرْشِيًّا أَوْ
أَنْصَارِيًّا فَإِنَّهُمْ أَصْحَابُ زَرْعٍ وَأَمَّا نَحْنُ فَلَسْنَا بِأَصْحَابِ زَرْعٍ فَضَحِكَ النَّبِيُّ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). (الحديث ۲۳۴۸، طرافاه في: ۲۵۱۹) (۹۹).

ئه‌به‌هوره‌په‌ره‌ (برووی خوی لسه‌ر به‌) فهرمووی: پێغه‌مبه‌ر (برووی خوی لسه‌ر به‌) رۆژێکیان
فه‌رمایشتی ده‌فه‌رموو، پیاویکی ده‌شته‌کیش له‌خزمه‌تی دا بوو، فهرمووی:
له‌به‌هشتا پیاوی له‌خودا داوا ده‌کا که‌ریگه‌ی پێ بدا، که‌گشتوک‌ا‌ل ب‌کا، خودایش
پێی ده‌فه‌رموی: له‌چیت که‌مه‌ واحه‌ز له‌جان‌دن ده‌که‌یت؟ ئه‌ویش ده‌ئێ:
له‌هیچم که‌م نییه‌، ئه‌وه‌ی پێم خو‌ش بێ هه‌مه‌، به‌لام وه‌ک خولیا‌یی مه‌راقه‌م
په‌ریوه‌ته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ گشتوک‌ا‌ل ب‌که‌م! جا خودا ریگه‌ی پێ ده‌دا گورج تۆو
ده‌وه‌شینی، به‌چاو‌تروکانی سه‌وزده‌بی و نی‌ر ده‌بی و راست ده‌بیته‌وه‌و پێ ده‌گا‌و
وه‌ختی دروینه‌ی دێ و ده‌دووریته‌وه‌، وه‌ک ک‌یو کۆمه‌ل کۆمه‌ل خ‌پ هه‌ل

دهدرئو دهبی به شاراو خه رمان و جوخین و شتی و، خوای گه وره له پرووی نازگرتنه وه پئی دمه رموی: نهی ئاده میزادی چاوبرسی! به هیج تیر ناخوی، دهها نه میس هه مووی بو تو! عارمه به دهشته کیه کهش قسه یه کی خوشی کرد، فهرمووی: قوربان! نهی پیغه مبه ری خودا! بهو خودایه ببی و نه بی نهو پیاهو کشتیاره له خوتانه، له ئیمه نییه، یا قورمیشیه یان نه نصارییه، چونکه نهوان فه لان و فیری کشتو کالن، به لام ئیمه فیری نهوه نین، ئیمه چیودارین، خاومن ئازهلین و به دوای له وه ردا ده گه رپین! له بهر نهوه پیمان ناکری به دیار کشتو کاله وه ببه ستر یینه وه، خوشه ویست (برودی خوی لسه بر) له خوشی نه م حاله ته وه نه م قسه نه سته قه خوشه پیکه نی. (تاج/ ۱۰- ۱۱- ۱۲- ۱۳- ۱۴- ۱۵- ۱۶).

پایانی = خاتمه

ماموستا شیخ ئیبنوحه جهری عه سقه لانی (سۆزو رحمه تی خودای گه وره ی لی بی) دمه رموی: نامه ی کیلان و زهوی و زارو پیوه به سراوه کانی، وهک: بابه تی ئاومدان کردنه وه ی زهوی بی خاومن، که پیی ده گوتری: (ئاومدان کردنه وه ی ویرانه = اِحیاء الموات) دمه رموی: نه م نامه یه و پاش کۆکانی چل فهرمووده ی بهر زهوه گراوی واتیه دادا، نۆیان بی رشتنه نهوانی تریان په یوه ستن، دووبارمه کانیان بیست و دوو فهرمووده ن، پالفته که یان ده کاته (۴۰- ۲۲- ۱۸) هه ژده فهرمووده له م هه ژدمیه چواردیه یان له ته جریده که یدا هاتووه، له (۱۰۱۹) موه، هه تا (۱۰۳۲)، چونکه (۱۰۳۲- ۱۰۱۸- ۱۴). هه روا دمه رموی: پی شهوا موسلیمیش (رحمه تی خودای لی بی) هه موویانی دهره ی ناوه بیجگه له مانه یان:

۱- فهرمووده که ی نه بوئومامه (۲۰- ۱۰- ۲۳۲۱ هه ت).
 ۲- فهرمووده که ی نه بوهوره یه، سه بارمه به دابه شکردنی ماله کانیان (۱۰۲۳- ۲۳۲۵ هه ت). به لام عه ینی دمه رموی: موسلیم له نامه ی البیوع دا دهری هیناوه، برهانه: ژماره (۱۰۲۳).

۳- فہرموودمکہی عومہر (۱۰۲۷ ات = ۲۲۳۴ ف)

۴- بیپرشتہکہی عہمری کوری عہوف لہتہجریدمکہدا نییہ، والہپیش ژمارہ: ۲۲۳۵.

۵- بیپرشتہکہی جابیر وا لہ دوا بیپرشتہکہی عہمری کوری عہوفہوہ.

۶- فہرموودمکہی عائیشہ (۱۰۲۸ ات = ۲۲۳۵ ف).

۷- فہرموودمکہی تووکردن لہبہہشت دا (۱۰۳۲ ات = ۲۳۴۸ ف).

ہہروا مامووستای عہسقہلانی دمفہرموی: سی و نو ئہشہری ہاورپیان و

پہپرہوانی واتیادا. خودا بو خوی لہہہموو کہسی باشتر دہزانئ.

(بو زیادہ بہہرہ ہروانہ فیقہی ناسان بہرگی ۲/لاپہرہ/۵۲۲ز-۲۳۱)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۴۷- نامہی باخہوانی (مساقات) و شت خواردنہو خیری ناوو

بیرو شتی تری لہم بابہتہ (کتاب المساقاة (الشرب)

(ہر: فیقہی ناسان/۲/۵۲۲ز ۲۲۸. بو تیگہیشتی تہواو لہم باسہ) + (تاج ۱۲

۱۷۰/ز/۳۵۶)

۱۰۳۳- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِقَدَحٍ فَشَرِبَ مِنْهُ وَعَنْ يَمِينِهِ غُلَامٌ أَصْغَرُ الْقَوْمِ وَالْأَشْيَاخُ عَنْ يَسَارِهِ فَقَالَ يَا غُلَامُ أَتَأْذَنُ لِي أَنْ أُعْطِيَهُ الْأَشْيَاخُ قَالَ مَا كُنْتُ لِأَوْثَرَ بِفَضْلِي مِنْكَ أَحَدًا يَا رَسُولَ اللَّهِ فَأَعْطَاهُ إِيَّاهُ. (الحديث ۲۳۵۱، أطرافه في: ۲۳۶۶، ۲۴۵۱، ۲۶۰۵، ۲۶۲۰) (۱۰۰).

سہہلی کوری سہعد (ہمزای خوی لہ ہر) فہرمووی: جارئ لہخزمہت

پیغہمبہردا (ہرووی خوی لہہر ہر) بووین، جامئ خواردنہو میان ہیئا بو

پيغهمبەر (درویدی خوی لسمر بن) خوی لیی خواردموه، له‌لای راستیه‌وه کورپکی لاوی لی بوو له‌لای چه‌پیشیه‌وه بیره‌کان دانیشتبوون، پيغهمبەر (درویدی خوی لسمر بن) به‌کورپه لاوه‌که‌ی فهرموو: (ئایا رازی ده‌بیت که خواردنه‌وه‌که له‌پیش تۆدا بدهم بهم پیرانه؟) کورپه‌کش ئیبنوعه‌بباس بوو گووتی: نه‌به‌خوا، نه‌ی پيغهمبهری خودا! به‌شی خۆم له‌بهر ماوه‌ی پیرۆزی تۆ به‌که‌س ناده‌م، پيغهمبهریش (درویدی خوی لسمر بن) جامه‌که‌ی دایه ده‌ستی. (ریاض/۲/۲/۵۷۰ - ۶۳۲-۲).

۱۰۳۴ - عَنْ الزُّهْرِيِّ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى قَالَ حَدَّثَنِي أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهَا حُلِبَتْ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شَاةٌ دَاجِنٌ وَهِيَ فِي دَارِ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ وَشِيبَ لَبَنُهَا بِمَاءٍ مِنَ الْبُئْرِ الَّتِي فِي دَارِ أَنَسٍ فَأَعْطَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْقَدَحَ فَشَرِبَ مِنْهُ حَتَّى إِذَا نَزَعَ الْقَدَحَ مِنْ فِيهِ وَعَلَى يَسَارِهِ أَبْرُ بَكْرٍ وَعَنْ يَمِينِهِ أَعْرَابِيٌّ فَقَالَ عُمَرُ وَخَافَ أَنْ يُعْطِيَهُ الْأَعْرَابِيُّ أَعْطَى أَبَا بَكْرٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ عِنْدَكَ فَأَعْطَاهُ الْأَعْرَابِيُّ الَّذِي عَلَى يَمِينِهِ ثُمَّ قَالَ الْأَيْمَنُ فَلَا أَيْمَنُ) (الحديث ۲۳۵۲، أطرافه في: ۲۵۷۱، ۵۶۱۲، ۵۶۱۹) (۱۰۱).

زوهری (ده‌مستی خودی لى بن) فهرمووی: ئه‌نه‌سی کورپ مالیک (په‌زی خوی لى بن) فهرمایشتی گپ‌رایه‌وه بۆم فهرمووی: جارێ خوشه‌ویست (درویدی خوی لسمر بن) له مائی من میوان بوو، شیرێ ئازده‌لیکی ورده‌ی مالیان دۆشی بۆی، به‌ئاو شکان‌دیانه‌وه به‌ئاوی بیره‌که‌ی خانوه‌که‌ی من که‌می ترنگیان کرده‌وه، جامه شیره‌کیان برده خزمه‌ت پيغهمبهر لیی خواردموه، له‌وکاته‌دا عاره‌بیکی ده‌شته‌کی له‌لای راستی پيغهمبهره‌وه بوو، وئه‌بویه‌که‌یش له‌لای چه‌پیه‌وه بوو.

جا کاتیک پیغہ مبر (دروودی خوی لسمہ ہر) جامہ گہی لہدمی دوور خستہ وہ،
 عومر لہبر نہوہی، کہمہ ترسی نہوہی ہہوو، جامہ گہی بدا
 بہنہ عربیہ کہو نہیدا بہ نہبوبہ کر، فہرمووی: قوربان! بفہرموو جامہ کہ
 بدہ بہ نہبوبہ کر، کہوا لہلاتا، بہلام پیغہ مبر (دروودی خوی لسمہ ہر) جامہ گہی دا
 بہعہ ربہ دہشتہ کیہ کہ، کہلہلای راستیہ وہ بوو، وہ فہرمووی: (لای راست
 لہپیشترہ، کہواتہ دہبی جامہ کہ بہلای راستا بگیپردی) (ریاض/۲ف۵۶۹+ف-
 ۷۶۰). بروانہ: تاج/۴-۵۷ بای نہریت ودمستووری شت خواردنہ وہ زنجیری
 ۱۷ بہتایبہ تی فہرموودہی ژمارہ: ۱۴ (فیقہی ناسان/۲/۵۲۲-۲۲۸).

راٹھو روونکردنہ وہ:

انیمای زوہری (ہمزو دہممتی خودی لہ ہر) ناوی پیشہوا نہبوبہ کر موحمہدی
 کوپی موسلیم ہ، نازناوی زوہریہ، ناوداریشہ بہ ٹیبنو شہاب، لہتابعیہ
 بچکولہ کانہ، فہرموودہی لہ نیمای نہنس و ربیعی کوپی عبادو ہاودلانی
 ترموہ و مرگرتوہ، ٹیبنو عومہری بینوہو بہ خزمہ تی گہشتوہ،
 وفہرموودہی لہویشہوہ گیراوتہوہ، ہہندی دمفہرموون: تہنیا دوو
 فہرموودہی لہ ٹیبنو عومہر و مرگرتوہ. فہرموودہ زانیکی ناودارہ لہریجالی
 صہحیحی بوخاری و صہحیحی موسلیمہ، نیمای موسلیم (ہمزو دہممتی خودی لہ ہر)
 لہ صہحیحی موسلیم دا، لہپہسنی جوانی نیمای زوہریدا بہدہق
 دمفہرموی: (.. لَمْلِ الزَّهْرِي فِي جَلَالَتِهِ وَكَثْرَةِ أَصْحَابِهِ الْخُفَّاءُ الْمُتَّقِينَ حَدِيثُهُ...)
 کہمہ بہست لہم فہرمایشتہی نیمای موسلیم نہمہیہ: (نیمای زوہری
 پیشہوایہ کی فہرموودہ زانی شکومہند بووہ، کومہلئ فہرموودہ زانی شاردہ زای
 پسپوری زمین روشنی ہہووہ، کہہمیشہ لہ خزمہ تی دا بوون و
 فہرموودہ کانی نہویان زور بہباشی لہبر کردوہ). یہ کی لہفہقیکانی زوہری
 پیشہوا عومہری کوپی عہدولعہ زیزبوو لہجینشینہ ہہقناسہ

هه قه رومره كان، كه پيش نه وهى بى به جينشين ئيمامى نه نهس نويزى له پشتيه وه ده كرد، كاتى ده مرى هه ندى پارچه نينووك و مووى پيغه مبهري (درووى خوى لىسر بى) هه بوو، راي سپارد كه له ناو كفه كهى دا دايبني و له ناوى دا بينيژن...

۱۰۳۵ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا يُمْنَعُ فَضْلُ الْمَاءِ لِمَنْعَ بِهِ الْكَلَالُ) (الحديث ۲۳۵۳، طرفاه في: ۲۳۵۴، ۶۹۶۲ (۱۰۲)).

نه بوهوره ريه (مهزى خوى لى بى) قهرمووى: پيغه مبهري (درووى خوى لىسر بى) ده قهرموى: (ئاوى زياده قه دهغه مه كه ن، هه تا زياده له و مرى پى قه دهغه بكه ن). (تاج/ ۲- ۳۶۵ ف- ۱۷۴).

رافه و شيكردنه وه:

ئيمامى نه وهى (دهمتهى خودى لى بى) ده قهرموى: وه كه نه وه كه سى له دهشت ياله شوينى، بيريكي هه بى، وئاوى بيركه له خوى زيادى، وه له نزيكى نه و بيرمه له و مر هه بى، جا نه گهر خاوم بيركه، ئاوى زيادهى بيركهى قه دهغه بكا له ران و گايه ل و مالات و نازه ل، نيت له بهر بى ئاوى كهس نازه ل و مالات ناله و مر پينى له و له و مر پگايه!

۱۰۳۵ - (مكرر) وَعَنْهُ فِي رَوَايَةٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا تَمْنَعُوا فَضْلَ الْمَاءِ لِمَنْعُوا بِهِ فَضْلَ الْكَلَالِ) (الحديث ۲۳۵۴). و مر گه پاره كهى له پيشه وه رابوورد.

۱۰۳۶ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ يَفْتُطِعُ بِهَا مَالَ امْرِئٍ مُسْلِمٍ

هُوَ عَلَيْهَا فَاجِرٌ لَقِيَ اللَّهَ وَهُوَ عَلَيْهِ غَضَبًا). فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ الْآيَةَ. فَجَاءَ الْأَشْعَثُ فَقَالَ مَا حَدَّثَكُمْ أَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ فِي أَنْزَلْتُ هَذِهِ الْآيَةَ كَانَتْ لِي بَثْرٌ فِي أَرْضِ ابْنِ عَمٍّ لِي فَقَالَ لِي: شَهْوَدَكَ قُلْتُ: مَا لِي شَهْوَدٌ قَالَ: (فِيمِنْهُ) قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ: إِذَا يَخْلِفَ فَذَكَرَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هَذَا الْحَدِيثَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ ذَلِكَ تَصْدِيقًا لَهُ). (الحديث ۲۳۵۶، أطرافه في: ۲۴۱۶، ۲۵۱۵، ۲۶۶۶، ۲۶۶۹، ۲۶۷۳، ۲۶۷۶، ۲۵۴۹، ۶۶۵۹، ۶۶۷۶، ۷۱۸۳، ۷۴۴۵) و (الحديث ۲۳۵۷، أطرافه في: ۲۴۱۷، ۲۵۱۶، ۲۶۶۷، ۲۶۷۰، ۲۶۷۷، ۷۱۸۴) (۱۰۳).

عبداللہ کوری مہسعود (مزی خوی لی بن) فہرمووی: پیغہ مبہر (درویدی خوی لمسر بن) فہرمووی: (کھسی بہناہق سویند بخوا، ہوتا بہو سوینہ نارہوایہ مالی کہسیکی تر بیچرینئی بو خوی، ٹہوہ کاتی دھچیتہ دیوانی خودا لہروزی ژینہ وودا، خودای گہورہ زور تورہیہ لی). جا خودا بو پشتیوانی ٹہم فہرموودہیہ ٹہم نایہتہی ناردہ خوارہوہ:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾
ثالی عیمران ۷۷/۳۔

واتہ: (ٹہو کہسانہی کہپہیمانی خوداو سویندی خویمان دمفروشن بہبہہایہکی کہمی دنیاوی دہیانگوپنہوہ، ٹہوانہ لہروزی پاشہ پوژدا، بی بہشو بارہن لہہموو خوشیہکی قیامہت، وہخودای گہورہ قسہیان لہگہلا ناکا، بہچاوی میہرو رحمہ تیشہوہ تہماشایان ناکات، وپرووی خوشیان ناداتی و پاکیان ناکاتہوہو تاریفیان ناکا، سہرمپای ٹہوہیش سزای سہختیان بو نامادہکراوہ).

جا ئەشعەشی کورپی قەیس هات گوتی: (ئەو ە باوکی ەبدورەحمان — واتە: ئیبنو مەسعود — چیان بۆ باس دەفەر موئ؟ ئەم ئایەتە پیرۆزە، ھۆی ھاتنی من بووم، داستانە کە ئاوابوو: بیر ئیکم ەبوو، لەزەوی ئامۆزایە کما بوو ئامۆزاکەم حاشای لێ کرد، بۆ داداگایی بردم بۆ خزمەتی پیغەمبەر (دروودی خوی لەسر بێ) فەر مووی: (کوا شایەتە کانت ئامادەیان بکە) گوتم: شایەتەم نییە، فەر مووی: (دە سویندی بدە) ەرزیم کرد: قوربان! سویند دەخوات دەربەستی سویند نایی، ئیتەر پیغەمبەر (دروودی خوی لەسر بێ) ئەم فەر موودەییە فەر موو. لەپاشاش خوای گەورە بۆ پشتیوانی فەر موودە کە پیغەمبەر ئایەتە کە ی نارد).

راڤەو روونکردنەو:

۱- بە پێی بنەمای (الحدیثُ یفسرُ بعضُهُ بعضاً) بۆ وەرگیرانە کە بە ھەرە لەگیرانەو ەو ئەطرافەکانی فەر موودەکان وەردەگیرێ. بۆ نموونە لەطەرفی ژمارە (۲۵۱۵) دا، ئەشعەث، سەبارت بە متمانە کردن بە سویندو قسە ی ئامۆزاکە ی، سەبارت بەم بابەتە ەرز ی پیغەمبەر دەکا: (إِذَا يَحْلِفُ وَلَا يُسَالِي) بەلام لەگیرانەو ە ی ئێرەدا ھۆ ی سوینخواردنە کە ی روون نە کراو ەتەو.

۲- ئەشعەشی کورپی قەیس لەھۆزی کیندییە، کە سناوی باوکی مو حەممەدە، (أبو محمد)، لەسائی دە ی کوچیدا لەگەل شاندی کی حەفتا کە سیدا، لەھۆزی کیندە ھاتن بۆ خزمەتی پیغەمبەر (دروودی خوی لەسر بێ) کە ئەو سەرۆکیان بوو، ئیسلام بوونی خو یان راگەیان، یەکی بوو لەپادشاکانی کیندە، لەپاش دەرچوونی حەزرت لەجیھان لەگەل زۆر کەس لەھۆزی کیندە لەئیسلام پاشگەز بوونەو، بەدیلی ھینایان بۆلای ئەبو بەکر، داوا ی لێ کرد کەنەیکوژی، وەسوودی لێ وەر بگری لەشەرەکانی ئاییندە ی دا، ھەروەھا داوا ی

لەنەبویەکر کرد کە خوشکیکی خۆی لێ مارەبکا، ئەبویەکریش بەگوێی کردو
فەرودی کچی ئەبوقو حافەشی لێ مارەکرد، جاری جەریرو ئەشعەت ئامادە
سەر تەرمی بوون، ئەشعەت جەریری پیش خۆی خست، وتی: چونکە من
پاشگەز بوومەو، بەلام تۆ پاشگەز نەبوویتەو.

لەپاش شەهید بوونی ئیمامی عەلی بەجەل شەو مردو، حەسەنی کوری
عەلی نوێژی لەسەر تەرمەکە کرد، لەبوخاری پێرۆزدا یەک فەرموودە
هەیه - رمزاو رەحمەتی خودای لەسەر بێ-.

۱۰۳۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (ثَلَاثَةٌ لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
رَجُلٌ كَانَ لَهُ فَضْلٌ مَاءٍ بِالطَّرِيقِ فَمَنْعَهُ مِنْ ابْنِ السَّبِيلِ وَرَجُلٌ بَايَعَ إِمَامًا لَا يُبَايِعُهُ إِلَّا
لِدُنْيَا فَإِنْ أَعْطَاهُ مِنْهَا رَضِيَ وَإِنْ لَمْ يُعْطِهِ مِنْهَا سَخِطَ وَرَجُلٌ أَقَامَ سِلْعَتَهُ بَعْدَ الْعَصْرِ
فَقَالَ وَاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ لَقَدْ أُعْطِيتُ بِهَا كَذَا وَكَذَا فَصَدَّقَهُ رَجُلٌ) ثُمَّ قَرَأَ هَذِهِ
الآيَةَ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾. (الحديث ۲۳۵۸،
أطرافه في: ۲۳۶۹، ۲۶۷۲، ۷۲۱۲، ۷۴۴۶) (۱۰۴).

(بروانه: رياض/ ۱۴- ۱۳۲۸هـ- ۲۸).

ئەبوهورەیرە (پێرۆزی خۆی لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەری خوا (فرۆدی خۆی لەسەر بێ)
فەرمووی: (لەرۆژی قیامەتا ئەم سێ جۆرە کەسە خودای گەورە نەبەچاوی
رەحمەت تەماشایان دەکا، نەلەتاوان پاکیان دەکاتەو، سەرپرای ئەوێش
سزایەکی بەسوێان بۆ ئامادەکراو: پیاوی کەزێادە ئاوی هەبێ و لەسەرە پێ
بێ و لەرێبوارێ قەدەمەبکا، پیاویکیش پەیمان بەدا بەپێشەواو سەیری
بەرژمەندێ دنیایی خۆی بکا، ئەگەر پێشەوا بەشی دا ئەویش بەگوێی بکا،
ئەگەر پێشەواکە بەشی نەدا ئەویش ناپازی بێ و بەگوێی نەکا، پیاویکیش

که له پاش عهصر، کاتی بازپراخستن و دوکان هه لگرتن و بهرزمو و موبوونی فریشته کانه، له گه ل کرده و هی روژی بهنده دا، که چی نه و له و کاته ناسک و پیروژه دا، له سهر مامه له و سه و دا، بو ته فرمادی کپیار سویندی درو بخوات، وهک: نه وه بلایت: به و تاقه خودایه، که بیجگه له خوی خودای تر نییه، له پیش تودا نه و هندو نه و هندیان داوه پیم نه مداوه، گه لی زیاتر له و نرخه ی تو دهیدی به من، پیاویش برپا به درو که ی بکا و شته که ی به و نرخه درو یه لی بکری) له پاشا نه م نایه ته ی خوینده وه بو پشتیوانی فهرمو و ده که (و ان الذین یشترون بعهد الله و ایمانهم ثمنا قلیلاً) رافه که ی له ژماره (۱۰۳۶) دا رابوورد. (تاج/۲/۳۶۵-۲ ش/د/ت/ن).

۱۰۳۸ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) : أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (بَيْنَا رَجُلٌ يَمْشِي فَاشْتَدَّ عَلَيْهِ الْعَطَشُ فَنَزَلَ بِئْرًا فَشَرِبَ مِنْهَا ثُمَّ خَرَجَ فَإِذَا هُوَ بِكَلْبٍ يَلْهَثُ يَأْكُلُ التُّرَى مِنَ الْعَطَشِ فَقَالَ: لَقَدْ بَلَغَ هَذَا مِثْلُ الَّذِي بَلَغَ بِي فَلَمَّا خَفَهُ ثُمَّ أَمْسَكَهُ بِيَمِينِهِ ثُمَّ رَفَعَنِي فَقَالَ: فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَعَفَرَ لَهُ) قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ: وَإِنْ لَنَا فِي الْبَهَائِمِ أَجْرٌ؟ قَالَ: (فِي كُلِّ كَبِدٍ رَطْبَةٌ أَجْرٌ). (الحديث ۲۳۶۳) (۱۰۵)

نه بوهوره میره (همزی خوی لی بی) فهرمووی: خوشه و یست (درووی خوی له سهر بی) فهرمووی: (جاری پیاوی له چولی به پښگایه کدا دمروی، تونی تی زوری بو هیئا، تابیریکی دوزیه وه و چوه ناوی و تیر ناوی خوارده وه، کاتی هاته دمره وه روانی و اسه گئی له توونیانا و زمانی دمرکی شاوه و هاسکه هاسکیه تی و، له تاوا ته پایی دهوری بیر که ده لیستیته وه، جا پیاوه که له بهر خوییه وه گوتی: نه م سه گه پیش له توونیانا وه کو منی به سهر هاتووه! جادی سانه وه رویشته وه خواره وه بو ناو بیر که وه کاله (خوففه) که ی پپی داکه ندو پری کرد له ناوو،

گرتی به دهمیه وه به دیواری بیر که دا هه ئز نییه وه سه رکه وته وه سه ری وه سه که که ی ناودا، جا خوا له سه ر نه وه سو پاسی کردو تۆله ی بۆ کرده وه لی خوش بوو!).

هاوه لآن عه رزیان کرد: قوربان! نه ی ره وانه کراوی خودا! دیاره هه رچاکه یی له گه ل گیانله به ری بیژمانا بکه ین خیر و پاداشی هه یه؟ فه رمووی: (به ئی وایه، هه رچاکه یی له گه ل هه رشتی بکری، که ته پرای زبانی تیابی، خیریکی که وره یه). (تاج/٢/٣٦٨-٣ ش).

١٠٣٩ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَأُذَوِّدَنَّ رَجُلًا عَنْ حَوْضِي كَمَا تُذَادُ الْغَرِيْبَةُ مِنَ الْإِبِلِ عَنْ الْحَوْضِ (الحديث ٢٣٦٧) (١٠٦).

نه بوهوره میره (بهزی خوی لئ بهر) فه رمووی: خوشه ویست (دروودی خوی لئ سه ر بهر) فه رمووی: (سویندم به و که سه که گیانی منی به ده سه، له رۆزی قیامه تدا، که داده نیشم بۆ پیشوازی له دینیکه رانی نه ته وه ی ئیسلامم، که دین بۆ سه ر هه وزی که وشه رم، به ده ستی خۆم، له هه ندی پیاو گوری گوری ده که م و له هه وزی که وشه رم دووریان ده خه مه وه، هه ره ک چۆن وشتری نامۆ و ناوه کی گوری گوری لئ ده کری و ریگه ی ناو خواردنه و میان پئ نادری).

(باسی هه وزی که وشه ر له تاجا و له به رگی ده دا، له لاپه ره (٣٧٩) وه، ده ست پئ ده کا، هه تا لاپه ره (٣٨٨) که بریتییه له زنجیره (١٢٦) هه تا زنجیره (١٢٨)) به روانه (ریاض/٤-ل١٣٥٦-ف٥٣).

١٠٤٠ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ رَجُلٌ حَلَفَ عَلَى سِلْعَةٍ لَقَدْ أَعْطَى بِهَا أَكْثَرَ مِمَّا أَعْطَى وَهُوَ كَاذِبٌ وَرَجُلٌ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ كَاذِبَةٍ بَعْدَ الْعَصْرِ لَيَقْتَطَعَ بِهَا مَالٌ

أَمْرِي مُسْلِمٍ وَرَجُلٌ مَنَّعَ فَضْلَ مَاءٍ فَيَقُولُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: الْيَوْمَ أَمْتَعَكَ فَضْلِي كَمَا مَنَعْتُ فَضْلَ مَا لَمْ تَعْمَلْ يَدَاكَ). (الحديث ۲۳۶۹) (۱۰۷).

دیسان ئەبوھورەیرە (مەزی خەوی لى بى) فەرەمووی: پەغەمبەر (درویدی خەوی لەسر بى) فەرەمووی: ئەم سى جۆرە کەسە لە قیامەتدا، خودا نە لە پرۆوی نازەوہ قەسەیان لە گەل دەکا، نە بە چاوی رەحمەت تە ماشایان دەکا، پیاوی بە سویندی درۆ کالۆ شەمەکی فرۆتەنی خۆی ساغ بکاتەوہ، وەک ئەوہ سویند بخوات کە ئەوشتە کەپاری تر ئەوہندە داوہ پەیم زیاد لەوہی کە پێی دراوہ، پیاوی کیش لە پاش عەصر بە سویندی درۆ مائی پیاویکی موسولمان بچەری بۆ خۆی، پیاوی کیش زیادە ئاوی هەبێ لە کەسێ پێویستی پێی هەبێ، قەدەغە بکات، خۆی گەورە لە کاتی لێ پرسینە وەدا پێی دەرەمووی: (ئەمڕۆ من فەزلو بەهرەى خۆمت لى قەدەغە دەکەم، هەر وەکوو تۆ فەزلو بەهرەى ئەو زیادە ئاوتم لە ناتاجان قەدەغە کرد، لە کاتی کا ئەو ئاوی زیادە ئاوە تۆ دروست نە کردبوو، رزقی خوا بوو رەخساندبو بۆت).

راقەو روونکردنەوہ:

لەمەدا جیاوازی پیاو و ژن نییە، هەروا ئەو دیعایەو پەر پەگەندانەش کە لە رۆژنامەو رادیوۆ تە لە فزیوۆن دا، بۆ برەودان بە کالایی دەرەمووی بەر هەرەشەى ئەم فەرەموودەییە دەکەوێ. (بەروانە ژمارە ۱۰۳۷).

۱۰۴۱ - عَنْ الصَّعْبِ بْنِ جَثَامَةَ قَالَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ لَا حِمَى إِلَّا لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ (الحديث ۲۳۷۰، طرفه في: ۲۰۱۳) (۱۰۸).

(۱۰۷) لاحظ هامش الرقم: ۱۰۳۷ - المترجم.

(۱۰۸) قال العسقلاني: لم يوافق مسلم على تخريج حديث الصعب في الحمى (فتح/ ۵ ص ۵۲) -

المترجم.

صەعبى كۆرى جەننامە (مەزى خۇي لى بى) فەرموۋى: خۇشەۋىست (دروودى خۇي لى بى)
 (بى) فەرموۋى: (پاڭزو پاۋەند بەس بۇ خوداۋ پېغەمبەرى خودا ھەيە).
 (تاج/۲/۳۵۰ ص ۲۲۲ف۲).

راۋە روۋىكردنەۋە:

۱- مەبەست لە پاڭزو پاۋان پارچەيى زەۋى لەۋەرپاۋىيە، كەسى، يا دىيەك،
 دىيەكەن بەپاڭز، نابى كەس ران و گايەلى تىادا بلەۋەرپىنى، مەگەر بەپىي
 ياساۋ رىساپەك، كە خۇيان لەناۋ خۇيانا لەسەرى رىك كەۋتوۋن،
 ۋەك ئەۋە لەۋەرپى پى دىشتەگان بۇ ھاۋىن و لەۋەرپى شاخەگان بۇ زىستان
 كەلەۋەر كز دەبى.

۲- مەبەست لەم فەرموۋدەيە ئەۋمىيە كە پېغەمبەر (دروودى خۇي لى بى)
 لەزىيانى خۇيداۋ جىنشىنى ئەۋ لەپاش زىيانى ئەۋ مافى ئەۋەيان ھەيە كە
 پارچەيى زەۋى بىكەن بەپاۋان بۇ مەبەستىكى رەۋا، بەنمۈنە: بگوترى:
 لەۋەرپى گۆيزە قەدەغەيە لەسەر ئازەلى زمكاتى مىرى!

۳- صەعبى كۆرى جەننامە، لەۋەددان، نىشتەجى بوۋ، كە لەۋلاتى
 حىجازە، داپكى ناۋى فاخىتەى خوشكى ئەۋسەفیانى كۆرى حەربە، ئامادەى
 ئازادكردنى ۋلاتى ئىصطەخر بوۋە، دەلىن: لەپاش ئازادكردنى ئىصطەخر
 جاپچى جاپدەدا، كەۋا جەجال ھەلساۋە، كەدەگەن بەصەعب (مەزى خۇي لى بى)
 دەفەرموۋى: (بەگوۋى خۇم لەزارى پىرۋزى پېغەمبەرم ژنەۋتوۋە دەيفەرموۋ:
 جەجال ھەلئاسى ھەتا خەلك باسى پىشت گۆى دەخەن). صەعب چەند
 فەرموۋدەيەكى صەحىجى گىراۋمەۋە. لەۋخارى دا سى فەرموۋدەى ھەيە،
 راستەر ئەۋمىيە كەلە ئاخرو ئۆخرى جىنشىنى عومەردا مردوۋە - رەزى خودا
 لەھەموۋىان بى -.

۱۰۴۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (الْخَيْلُ لِثَلَاثَةِ لِرَجُلٍ أَجْرٌ وَلِرَجُلٍ سِتْرٌ وَعَلَى رَجُلٍ وَزْرٌ فَأَمَّا الَّذِي لَهُ أَجْرٌ فَرَجُلٌ رَبَطَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأَطَالَ لَهَا فِي مَرْجٍ أَوْ رَوْضَةٍ وَمَا أَصَابَتْ فِي طِيلِهَا ذَلِكَ مِنَ الْمَرْجِ أَوْ الرَّوْضَةِ كَانَتْ لَهُ حَسَنَاتٍ وَلَوْ أَهْلَهَا قَطَعَتْ طِيلَهَا فَاسْتَنْتَ شَرْفًا أَوْ شَرْفَيْنِ كَانَتْ أَرْوَاهَا حَسَنَاتٍ لَهُ وَلَوْ أَهْلَهَا مَرَّتْ بِنَهْرٍ فَشَرِبَتْ وَلَمْ يُرِدْ أَنْ يَسْقِيَهَا كَانَ ذَلِكَ لَهُ حَسَنَاتٍ فَهِيَ لِلذَّكَاءِ أَجْرٌ وَرَجُلٌ رَبَطَهَا تَغْنًيًا وَسِتْرًا وَتَعَفُّفًا وَلَمْ يَنْسَ حَقَّ اللَّهِ فِي رِقَابِهَا وَظَهْرِهَا فَهِيَ لَهُ كَذَلِكَ سِتْرٌ وَرَجُلٌ رَبَطَهَا فَخْرًا وَرِبَاءً وَنَوَاءً لِأَهْلِ الْإِسْلَامِ فَهِيَ وَزْرٌ). وَسُئِلَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الْخُمْرِ فَقَالَ: (مَا أُنْزِلَ عَلَيَّ فِيهَا إِلَّا هَذِهِ الْآيَةُ الْجَامِعَةُ الْفَادَةُ ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾) (الحديث ۲۳۷۱، أطرافه في: ۲۸۶۰، ۳۶۴۶، ۴۹۶۲، ۴۹۶۳، ۷۳۵۶) (۱۰۹).

نهبوهورهیره (مزی خوی لى به) فہرمووی: پیغہمبہر (درویدی خوی لمسر به) فہرمووی:
(ولاخى بهرزه به پی نیازی خاومنه که ی سى جوړه: بؤ هه ندی پیاو مایه ی پاداش و خیره، بؤ هه ندی پیاو بهر دهو داپوشهری حالی هتی، بؤ هه ندی پیاو مایه ی تاوان و شهره، مایه ی پاداش و خیره بؤ نهو که سه ی که رایده گری بؤ غه اکر دن و خه باتکر دن و تی کو شان له بهر رمزای خودا، بؤ بهرزه و مندی گه ی نیسلام، له میرگیکا، یا له میرغوزاریکا، به گوریسی دهبه ستیته وه نیتر نهو ولاخه ههرچی بخوات لهو میرگو و میرغوزارهو، چه نده بله وړی لهو لهو مړگایه، به ژماره ی نهو ه چاکه بؤ خاومنه که ی دهنوسری.

وه به ژماره ی تهرس و میزه که یشی چاکه و خیر و خیرات بؤ خاومنه که ی دهنووسری، تهنانهت نه گهر مه ربه نده که ی به سینی، یا خود گوریسه که ی به چرینی، وه سه ری دووسهر غاربکاو، بای بالی خو ی بد او یاری بکا، وبه بی

سواره که ی به پستی خالی رُمبازی و تهراتیښ بکا، تهنانهت له کاتی وایش دا،
خودا به ژماره ی شوین سم و تهرسو میزه که ی چاکه و خیر بؤ خاومنه که ی
دهنووسی، گریمان نه گهر خاومنه که ی له سهر ئاویکه وه بردی، به نیازی
نه وه یش نا که بیبا ئاوی بدا، به لام و لاخه که له خوځیه وه دمی نایه
چه مه که وه لی خوارده وه، نه وه به قهه ژماره ی نه و ئاوه ی که ده یخواته وه،
چاکه ی بؤ دهنووسری، دیاره نه گهر سوواره که ی خو ی مه شقی پی بکا، یا بجی
ئاوی بدا، یالغه زادا سواری بی، نه وه پاداشته که ی چهند قاته. و لاخی به رزه
چ ماین بی، چ نه سپ بؤ نه م جوړه که سه مایه ی پاداشته. مایه ی به رده و
دپوشینه بؤ که سی که رایده گری، هه تا له مه ردوم بی نیازی و بؤ رووسووری
هه ردو و جیهان، کارو که سابه تی پیوه ده کاو، نه و مافه ی که خودا له سهر نه و
ولاخه ی داناوه، که بریتییه له خه باتگیران له سهر پستی، فهراموش ناکا، هه روا
مافی و لاخه که ش فهراموش ناکا، بؤ نه م جوړه که سه به رده و دپوشه ره.

مایه ی شهرو تاوانیشه بؤ که سی که رایده گری بؤ چاوه و رووپامایو و
خونواندان و شانازی کردن بؤ دوژمنایه تی و دژایه تی که لی نیسلام و، له دژی
موسولمانان، له هه زره تی پیغه مبه ری خودا (دروسی خوی لهر بی) له باره ی
گویندیزه وه پرسیارکرا که چی مافیکی تیایه، زه کاتی لی ده که وی یان نا؟
فه رموی: له باره ی گویندیزه وه هیچ سروس و (وه چی) یکی تایبه تیم بؤ
نه هاتوه، تهنه نه م نایه ته دانسقه و که م هاوتایه نه بی، که تی کرا هه مو و
جوړه خیری، که م و زور ده گریته وه، که ده فهرموی: **وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ**
خَيْرًا يَرَهُ * وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ سوورمه تی زه لرله نایه تی هه شتم،
له سوورمه تی ژماره نه وه دو نو، واته: هه رکه سی به قه ی سه نگی تو سقالی
چاکه ی کردبی دیته و مرپی، وه هه رکه سی به قه ی سه نگی تو سقالی خراپه ی
کردبی دیته و مرپی. (ریاض/۳- ۹۰۰ ف+۹ تاج/۸- ۸۹ ف-۳).

رائه و روونکردنه وه:

۱- په یو مندی نهم فهرموودیه به سهرباسه که یه وه لهوئ دایه که دم فهرموئ: (ولو ألها مرّت بنهر فشربت منه).

۲- روونکردنه وه: یه کی جوانم له سهر نهم فهرموودیه له تاج دا نووسیوو، نه گهر له نایینده دا له چاپه کانی نایینده دا نه قل بکری بو ئیره ش دمبی.

۱۰۴۳- عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَصَبْتُ شَارِفًا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي مَعْنَمٍ يَوْمَ بَدْرٍ قَالَ: وَأَعْطَانِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شَارِفًا أُخْرَى فَأَنْخِثُهُمَا يَوْمًا عِنْدَ بَابِ رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ وَأَنَا أُرِيدُ أَنْ أَحْمِلَ عَلَيْهِمَا إِذْ خَرَا لِابِيعَهُ وَمَعِيَ صَائِعٌ مِنْ بَنِي قَيْنَقَاعٍ فَأَسْتَعِينَ بِهِ عَلَى وَلِيمَةِ فَاطِمَةَ وَحَمْزَةَ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ يَشْرَبُ فِي ذَلِكَ الْبَيْتِ مَعَهُ قَيْنَةٌ فَقَالَتْ: أَلَا يَا حَمْزُ لِلشُّرْفِ النَّوَاءِ فَتَارَ إِلَيْهِمَا حَمْزَةُ بِالسَّيْفِ فَجَبَّ أَسْنِمَتُهُمَا وَبَقَرَ خَوَاصِرَهُمَا ثُمَّ أَخَذَ مِنْ أَكْبَادِهِمَا قُلْتُ لَابْنِ شِهَابٍ: وَمِنْ السَّنَامِ؟ قَالَ: قَدْ جَبَّ أَسْنِمَتُهُمَا فَذَهَبَ بِهَا.

قَالَ ابْنُ شِهَابٍ: قَالَ عَلِيٌّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): فَتَطَرْتُ إِلَى مَنْظَرٍ أَفْطَعَنِي فَأَتَيْتُ نَبِيَّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَعِنْدَهُ زَيْدُ بْنُ حَارِثَةَ فَأَخْبَرْتُهُ الْخَبَرَ فَخَرَجَ وَمَعَهُ زَيْدٌ فَأُطْلِقْتُ مَعَهُ فَدَخَلَ عَلَى حَمْزَةَ فَتَغَيَّظَ عَلَيْهِ فَرَفَعَ حَمْزَةُ بَصْرَهُ وَقَالَ: هَلْ أَلْتُمُ إِلَّا عَيْدٌ لَأَبَائِي. فَرَجَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُفْهَقُ حَتَّى خَرَجَ عَنْهُمْ وَذَلِكَ قَبْلَ تَحْرِيمِ الْخَمْرِ (الحديث ۲۳۷۵) (۱۱۰)

عەلی کوری ئەبو طالیب (پەزەیی خوی لڼ بڼ) فهرمووی: له تالانه که ی روژی به دردا، که له خزمه تی پیغه مبه دردا (دروودی خوی لسم بڼ) ناماده ی نهم نه به رده بووم، وشتره

مینگه یه کی سهره م بهر که وت، پیغه مبه ریش (دروندی خوی لیسر بی) و شتر یکی تری وای پی دام، بوون به دووان، رۆژی له بهر دمرگای پیاویکی نه نصاری دا، پیخم دان، به نیازی نه وهی بچم باریان بکه م له سرناتک (انخر) وه باره سورناتکیان پیبهینم وله بازار بیفرۆشم و دهستگیرۆیی خۆمی پی بکه م بو نانی شایی گواستنه وهی فاطیمه دهسباریکی شارمزی نه م کارمیشم له گه ل بوو، له جوله که کانی به نی قهینوقاع بوو. حه مزه ی کوری عه بدول موسطه لیبیش — که مامی هه قی من و پیغه مبه ر بوو. له زووره وه له و ماله دا، پیش نه وهی که مه ی حه رام ببی، دانیشتبوو، باده ی دهنۆشی مه ست بوو. که نیزه کیکی گۆرانی بیژ گۆرانی بو دهگوت و نه م هه لبه ستانه ی بو دهچری (وافی) :

أَلَا يَحْمَزُ لِلشُّرَفِ النِّوَاءِ وَهَنْ مَعْقَلَاتٍ بِالْفَنَاءِ
ضِعَ السَّكِينِ فِي اللَّبَاتِ مِنْهَا وَضُرْجُهُنَّ حَمَزَةٌ بِالْذَّمَاءِ
وَعَجَّلَ مَنْ أَطَايَهَا لِشِرْبٍ قَدِيرًا مِنْ طَبِيخٍ أَوْ شَوَاءِ

واته:

نه ی حه مزه! ئاده ی، نه و و شترانه که وان له حه وشه، کۆت له پایانه!
بیانگه وزینه له خوینی خۆیان مه نجه ل هه ئینجه له گوشت بویان
به زمی سازکه، بو نه م مه ستانه به مه رگه و که باب به زمی شاهانه

به په خشانیش واته:

نه ی حه مزه! ناگات له و و شتره قه له وانیه، که له حه وشه دا نه شکیل
کراون و به سترانه ته وه، ئاده ی چه قۆ دابنی له سه ر گه رده ملیان و
سه ریان بپر وه له خوینی خۆیا نا بیانگه وزینه و له پارچه خۆشه کانیان وهک:
جه رگو دووگیان مه نجه ل پر بکه و شایی له مه رگه و که باب بو نه م
کۆمه له ی مه ستانه سازکه.

ثیتر حه مزهش به شمشیره وه راده پهری و په لاماریان ددها، به شیرمه کی دووگیان نه بری و که له که یان هه ل نه بری و له جهرگه که یان دمه بات!

ئیبنو جورهیج که نه م فه رموودمیه له ئیبنو شه هاب (زوهری) یه وه، ده گیر پته وه، دمفه رموی: عهرزی ئیبنو شه هابم کرد: نه ی له دووگه که یان؟

فه رمووی: دووگیشیان دمه بری و له ویش دمه بات. ئیبنو شه هاب (محمد بن خوی لری هری) فه رمووی: عه لی (همزی خوی لری هری) فه رمووی: که سهیری نه م دیمه نه م کرد تو قاندمی، جا بو سکا لاکردن چووم ب خزمهت پیغه مبهری خودا (درویدی خوی لری هری) له وکاته دا زمیدی کوپی حاریشه له خزمهتی دا بوو، سه رگوزه شته که م له نوو که وه بو یگیراپه وه، ته شریفی هاته دمه وه، زهیدیش له خزمه تیدا بوو، منیش له خزمه تیاندا رویشتم پیغه مبه ر (درویدی خوی لری هری) چووه ژوره وه، له حه مزه توره بوو، حه مزهش چاوی هه لپری و ووتی: ئیوه خو تان به چی دمانن؟ ئیوه که به ره ی عه بدو لای برام و نه بو طالیبی برامن، وه ک غولام و کویله ی باوک و باپیرانی من وابوون!

ثیتر پیغه مبه ر (درویدی خوی لری هری) که حاله که ی بینی پاشه وپاش گه راپه وه دواوه، وه لای نه وانی چول کرد، نه بادا حه مزه به هو ی مه ستیه وه کاری ناشینتر بکا، نه م رووداوه له پیش هه دمغه کردنی مه ی دا بوو.

په یوه ندی نه م فه رموودمیه به سه رباسه که ی خو یه وه که: (باسی فروشتنی دارو گیاو پووشه) ناشکرایه.

باسی زهوی و زاری خه لاتی

(بر: تاج / ۲- ۳۷۲ ز - ۱۸۰).

۱۰۴۴ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) دَعَا النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْأَصَارَ لِيَقْطَعَ لَهُمْ بِالْبَحْرَيْنِ فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ فَعَلْتَ فَاكْتُبْ

لَاخْوَانَنَا مِنْ قُرَيْشٍ بِمِثْلِهَا فَلَمْ يَكُنْ ذَلِكَ عِنْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ
إِنكُمْ سَتَتَرُونَ بَعْدِي أَثَرَةَ فَاضْطَرُّوا حَتَّى تَلْقَوْنِي
(الحديث ۲۳۷۶، أطرافه في: ۲۳۷۷، ۳۱۶۳، ۳۷۹۴) (۱۱۱).

نه نه سی کوری مالیک (رمزی خوی لہ ہن) فہرمووی: پیغہمبہر (درویدی خوی لہسر ہن)
یاریدہ دمران (انصار) ی بانگ کرد، کہ لہ ولاتی بہ حرمین بہ شہ زہویان بو
جیا بکاتہ وود بہ خہ لاتی بیان داتی بو خویان بہ بہ خشش و شتی و بہرہ
جووتیان پی بدات، نہ وانیش عہر زیان کرد: نہی پیغہمبہری خودا! نہ گہر
زہوی خہ لاتی و بہرہ جووت دہدی بہ نیئمہ، دہبیت بہ قہد نیئمہ بہشی برا
کؤچکارہ کانیشمان بدہیت. پیغہمبہر (درویدی خوی لہسر ہن) لہبہر نہودی کہ نہ وودندہ
زہوی بہ دہستہ و نہ بوو، کہ بہشی ہہردو لایان بکا، وازی لہ زہوی
بہ خشینہ کہ ہیناو، فہرمووی: (لہ پاش خؤم خؤ خوی لہ ناوتانا روو دہداو
بہ جاوی خؤتان دہیبینن، جا ددان بہ خؤتان بگرن و خؤگرین و بہ کہ مترین
مہانہ نازا و بہرپا مہ کهن، ہہتا لہ قیامہ تدا لہسر حہوزی کہ وئہرم،
دہگنہ و بہ خؤم، جا نہو کاتہ پاداشی باشی خؤتان بہ زیادہ و مرد مگرن).

باسی مافی ہاموشوؤ ناودان و شتی و

۱۰۴۵ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (مَنْ ابْتَاعَ نَخْلًا بَعْدَ أَنْ تُؤْبَرَ فَمَرَّتْهَا لِلْبَائِعِ إِلَّا أَنْ
يَشْتَرِطَ الْمُبْتَاعُ وَمَنْ ابْتَاعَ عَبْدًا وَلَهُ مَالٌ فَمَالُهُ لِلَّذِي بَاعَهُ إِلَّا أَنْ يَشْتَرِطَ الْمُبْتَاعُ)
(الحديث ۲۳۷۹) (۱۱۲).

(۱۱۱) أخرجه العسقلاني من الأحاديث المتفق عليه بين البخاري و مسلم (خاتمة فتح ۵/۵۲)
الترجم.

(۱۱۲) أخرجه مسلم في البيوع، باب: من باع نخلا عليها تمر، رقم: ۱۵۴۳.

عبداللہ کوری عومہر (رمزی خوی لہ ہی) فہرمووی: لہ پیغہ مہرم بیست
(درویدی خوی لہ سمر ہی) دہیفہرموو: (کہ سی دارہ خورما یا باخہ خورمای کری، پاش
موتور بہ کردنی، نہوہ بہرہ کہی بؤ فروشیارہ کہیہ، لہ بہر نہوہ مافی ہاموشو
ناودان و شتی وای ہہیہ، تا بہرہ کہی دہرنی، مہ گہر کریارہ کہ مہرج دابنی
کہ بہرہ کہی بؤ خوی بی و فروشیاریش لہ کاتی گریدانہ کہدا بہوہ رازی بی،
وہ کہ سی کوپلہ یی بکری، کہ مائی ہہ بی، مالہ کہی ہی نہو کہ سہیہ کہ
دہیفروشی، مہ گہر کریارہ کہ مہرج دابنی!).

پایانی

ماموستای ئیین حہ جہری عہ سقہ لانی - رمزو رحمتی خوی لہ ہی- دہفہرموی:
نامہ ی باخہ وانی و شت خواردنہوہ، سیی و شہش فہرموودہ ی لہ خو گرتوہوہ،
پینجیان بی رشتہن نہوانی تریان پھیوہ ستن، دوو بارہ گانیان
حہ قدہن پوختہ کہیان نوزدہن موسلیمیش ہہموویانی گیراوتہوہ بیجگہ
لہمانہ یان:

۱- بپرشتہ کہی عوٹمان، لہبارہ ی بیری رؤمہوہ، بی ژمارہیہ، لہتہ جریدہ کہدا
نییہ و والہ پییش ژمارہ (۲۳۵۱) ی فہتہوہ.

۲- فہرموودہ ی ژمارہ: (۲۳۶۸ ف) لہتہ جریدہ کہدا نییہ.

۳- فہرموودہ ی ژمارہ: (۱۰۴۱ = ۲۳۷۰ ف).

۴- فہرموودہ کہی ئیینو شہ ہاب سہبارمت بہ کردنی نہ قیع بہ پاوان، والہدوا
ژمارہ: (۱۰۴۱) تہ جریدہ کہوہ. لہتہ جریدہ کہدا نییہ.

۵- فہرموودہ ی ژمارہ: (۱۰۴۴ = ۲۳۷۶ ف). دہفہرموی: ہہروا دووئہ ثہر -

بیستراو- ی واتیا، ہہردووکیان لہ ئیمامی عومہرہون! باسی
موسافات (باخہ وانی) والہ بہرگی / ۲- ۵۲۲- ۲۲۸ / فیقہی ئاسان

۴۸- نامه‌ی قهرزکردن و دانه‌وه‌ی قهرزو ده‌ست به‌ست و نابووتی (کتابُ الإستقراض وأداء الديون والحجر والتفليس)

(بر: فیهی ثاسان/۲/۷۵-۴۷۵-۲۰۴-ل-۷۹-۴۷۶) له تاج دا وا له (تاج/۲-ل-۳۴۳-ز-۱۶۴).

۱۰۴۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَنْ أَخَذَ أَمْوَالَ النَّاسِ يُرِيدُ أَدَاءَهَا أَدَّى اللَّهُ عَنْهُ وَمَنْ أَخَذَ يُرِيدُ إِثْلَافَهَا أَثْلَفَهُ اللَّهُ) (الحديث ۲۳۸۷) (۱۱۳).

ئەبوھورەیرە (رمزی خووی لئ بئ) فەرمووی: خوۆشەویست (دروودی خووی لئسەر بئ) دمفەرمووی: (کەسێ مائی کەسێ وەربگریو لەدڵەوێ نیازی دانەوێ هەبێ، ئەوێ خوا بوێ هەڵدەسوڕینی و دەمیداتەوێ، بەلام ئەوێ کە دەپەوێ بیبا بو ئەوێ کە لرفی لئ بداو لەناوێ ببا، ئەوێ خودا خووی لەناوێ دەبات) (تاج/۲-۳۴۴-۳)

۱۰۴۷- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) كُنْتُ أَمْشِي مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي حَرَّةِ الْمَدِينَةِ فَاسْتَقْبَلَنَا أَحَدٌ فَقَالَ: (يَا أَبَا ذَرٍّ) قُلْتُ: لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: (مَا يَسْرُنِي أَنْ عِنْدِي مِثْلُ أَحَدٍ هَذَا ذَهَبًا تَمْضِي عَلَيَّ ثَالِثَةً وَعِنْدِي مِنْهُ دِينَارٌ إِلَّا شَيْئًا أَرَصُدُهُ لِدَيْنٍ إِلَّا أَنْ أَقُولَ بِهِ فِي عِبَادِ اللَّهِ هَكَذَا وَهَكَذَا عَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَمِنْ خَلْفِهِ ثُمَّ مَشَى فَقَالَ: إِنَّ الْأَكْثَرِينَ هُمْ الْأَقْلُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا مَنْ قَالَ: هَكَذَا وَهَكَذَا عَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ ثُمَّ قَالَ لِي: مَكَانَكَ لَا تَبْرَحْ حَتَّى آتِيكَ ثُمَّ انْطَلَقَ فِي سَوَادِ اللَّيْلِ حَتَّى تَوَارَى فَسَمِعْتُ صَوْتًا قَدْ ارْتَفَعَ فَتَخَوَّفْتُ أَنْ يَكُونَ قَدْ عَرَضَ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَرَدْتُ أَنْ آتِيَهُ فَذَكَرْتُ قَوْلَهُ لِي لَا تَبْرَحْ حَتَّى آتِيكَ فَلَمْ أَبْرَحْ حَتَّى أَتَانِي قُلْتُ يَا

رَسُولَ اللَّهِ لَقَدْ سَمِعْتُ صَوْتًا تَخَوَّفْتُ فَدَكَّرْتُ لَهُ فَقَالَ وَهَلْ سَمِعْتَهُ قُلْتُ نَعَمْ قَالَ
ذَاكَ جِبْرِيلُ أَتَانِي فَقَالَ مَنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِكَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ قُلْتُ
وَإِنْ زَكَّى وَإِنْ سَرَقَ قَالَ وَإِنْ زَكَّى وَإِنْ سَرَقَ (الحديث ۲۳۸۸) (۱۱۴).

ئەبۇبۇزەر (رەزى خەۋى لىسە) فەرەمۇۋى: شىۋان بوۋ، لەخزمەتى خۆشەويستدا
بوۋم، لەناو خەپە بەردەلانىيەكەى مەدەينەدا دەپۇيشتىن، سەيرى جىيائى
ئوحوودمان دەکرد، فەرەمۇۋى (دروۋى خەۋى لىسەرە) : ئەبۇبۇزەر! گوتەم: فەرەمۇۋى
بەفەرەمۇۋى ئەى پىغەمبەرى خۇدا! واوام لەخزمەتدا فەرەمۇۋى: (ئەم كىۋى
ئوحوودە ئەگەر هەمۇۋى زىپىۋى ھى من بى، ھەزدەكەم گشتى بەسى شەو
داغان بکەم و هەمۇۋى بکەم بەخىرو بەپىاوەتىو، يەك دىنارى لەلام نەمىنى،
مەگەر ئەو دىنارە كە ھەلى بگرم بۇ دانەۋى قەرەزى).

ئەھوجا پىغەمبەر (دروۋى خەۋى لىسەرە) فەرەمۇۋى: (لەقىيامەتدا، ئەوانەى
كەلەدنىيادا داراترېوون و مال و سامانىيان زۆرتەر بوۋە، لەۋى لەھەمۇۋى كەسى
نەداراترو كەم دەست ترن، مەگەر كەسى ئاۋاۋناۋا بەھەرچۈارلادا
لەخىرکردن درىغى و كۆتايى نەكا، ئەو جۆرە كەسانەيش بەراستى زۆر
كەمن) جا زوھرى (دەمەنى خەۋى لىسە) بۇ روۋنكردەنەۋە: كەى ئامازەكەى
پىغەمبەر (دروۋى خەۋى لىسەرە) ، فەرەمۇۋى: واتە: بەھەر چۈارلاى خۇيدا، بەراستو
چەپدا، خىر بكاو شت ببەخشى لەپىگای خۇدادا.

ئەبۇبۇزەر فەرەمۇۋى: لەپاشا رۇيشتىن ھەتا فەرەمۇۋى: (ئەى ئەبۇبۇزەر! تۆ
لېرەبە لېرە مەبزوئى تا خۇم دېمەۋە بۇلات). تەشرىفى رۇيشت تالەبەر چاۋم
ون بوۋ، بەلام زۆر دوور نەكەۋتەۋە گويم لەغەلبەغەلبو دەنگەدەنگى بوۋ،
گوتەم: دەترسم كەپىغەمبەر (دروۋى خەۋى لىسەرە) شتىكى بەسەر بى، ويستم
بەشۋىنيا بچەم بۇ سوراخى ئەو مشتو مېرە، بەلام ئەۋەم بىرەكەۋتەۋە كە

فهرمووی: له جیبی خۆت مه بزوه تا خۆم دیمه وه بۆلات، کاتی ته شریفی هاته وه، باسی نهو دمنگه دمنگه م بۆی کرد که بهرگویم کهوت، فهرمووی: (بو گویت لی بوو؟) گوتم: به لی: فهرمووی: (نهو جبرائیل بوو دروودی لی بی- ته شریفی هات بو لام پئی فهرمووم: نهی موحه ممه دا مزدبهی: هه رکه سی له نه ته وهی نیسلامی تو، له سه ره مه رگا، له سه ره موسو لمانه تی بمری و له سه ره شیرک و فره خوایی و ناموسو لمانی نه مری ده چیت به هه شتا) منیش گوتم: نهی جبرائیل! بادزی و حیزیش بکات؟ فهرمووی: (به لی، بادزی و حیزیش بکا). (تاج/ ١٠/ ٧١+ تاج/ ٥ ص ٢١٧+ عمده القارئ ج/ ٢٣ ص ٥٢+ ٥٠+ اقتران النیرین بهرگی هه شتم، لاپه ره/ ٧٠).

١٠٤٨- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ أَتَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ فِي الْمَسْجِدِ ضَخِي، فَقَالَ: (صَلِّ رَكَعَتَيْنِ) وَكَانَ لِي عَلَيْهِ ذَنْنٌ فَقَضَانِي وَزَادَنِي (الحديث ٢٣٩٤) (١١٥).

جابری کوپی عهبدو لالا (همزی خوی لی بی) فهرمووی: کاتی چیشه نگاو بوو، پیغه مبهه (دروودی خوی له سه ره بی) ته شریفی له مزگهوت بوو، چووم بو خزمه تی له سه فه ری گه پراهه وه، که له و سه فه ره دا. و شتریکی لی کریم، فهرمووی: (دوو رکات نوێژ بکه). فهرزیکم له سه ری بوو، قه رزه که ی به زیاده وه دامه وه.

روونکردنه وه:

مامۆستای عهینی (همزی ده مهنی خودی لی بی) ده فه رموی: پیشه وا بوخاری - رمزی ده مهنی خودی لی بی. نه م فهرمووده یه له حه فده جیگه دا له سه حیحی بوخاری پیرۆزدا دمه هی ناوه، هه ندی جار به کورتی و هه ندی جار به درێژی. له باسی (نوێژی سوننه ت له کاتی هاته نه وه له سه فه ره) دا، بوخاری نه م فهرمووده یه

بہدق دمرہیناوه، لهوئ له کو تاپه وه نووسراوه: (الحديث ٤٤٣- أطرافه في: ١٨٠١، ٢٠٩٧، ٢٣٠٩، ٢٣٨٥، ٢٣٩٤، ٢٤٠٦، ٢٤٧٠، ٢٦٠٣، ٢٦٠٤، ٢٧١٨، ٢٨٦١، ٢٩٦٧، ٣٠٨٧، ٣٠٨٩، ٣٠٩٠، ٤٠٥٢، ٥٠٧٩، ٥٠٨٠، ٥٢٤٣، ٥٢٤٤، ٥٢٤٥، ٥٢٤٦، ٥٢٤٧، ٥٢٤٧، ٦٣٨٧). به پئی نهم نه طرفانه جه نابی بوخاری نهم فهرمووده یه له بیستو شهش جیگه دا دمرهیناوه.

به شیوه یه کی گشتی نهم فهرمووده یه دهست دمدا بکری به:

١- هوئ سوننه تبوونی نوپزی هاتنه وه له سه فهر.

٢- هوئ سوننه تبوونی نوپزی دیاری مزگهوت.

٣- هوئ سوننه تبوونی نوپزی چیشته نگاو.

١٠٤٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَا مِنْ مُؤْمِنٍ إِلَّا وَأَنَا أَوْلَى بِهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ أَقْرَأُوا إِنَّ شِئْتُمْ) ﴿النَّبِيُّ أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ فَإِذَا مَاتَ مُؤْمِنٌ مَاتَ وَتَرَكَ مَالًا فَلْيَرِثْهُ عَصَبَتُهُ مَنْ كَانُوا وَمَنْ تَرَكَ دَيْنًا أَوْ ضَيَاعًا فَلْيَأْتِي فَأَكْثَمُولَاهُ) (الحديث ٢٣٩٩، أطرافه في: ٢٢٩٨، ٢٣٩٨، ٤٧٨١، ٥٣٧١، ٦٧٣١، ٦٧٤٥، ٦٧٦٣) (١١٦).

نه بوهوره پیره (همزی خوی لی بن) فهرمووی: پیغه مبهه (برووی خوی لسمه بن) فهرمووی: (له جیهان و له دوا روژدا، من دلسوزترم بو هه موو موسولمانی، لهه موو که سیکی تر، هه تا له خویشی، نه گهر چه زیش دهکن میصداقی نهم قسه یه ی من له قورناندا بزانی، فهرموو نهم نایه ته پیروزه بخویننه وه: ﴿النَّبِيُّ أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ - نه حزب - ٦/٣٣- واته: پیغه مبهه لهه موو شتیکا بو هه موو موسولمانی نزیکتره و له پشتره لهه موو که سیکی تر ته نانه ت له پشتره بویان له خودی خوینان).

جائہ گھر موسو ثمانیٰ مردو مائی لہ پاش بہ جیما، باکہ سوکارہ کہی
 ہر کہس ہن، کہ لہ پوورو میراتہ کہی بہ میراتی بیہن بؤ خویان، بہ لام نہ گہر
 قہرزی لہ سہر بوو، نہ وہ قہرزدہ کہی لہ سہر من، من قہرزدہ کہی بؤ دہدہ مہوہ،
 وئہ گہر منالو خیزانی بی دہرمتانی لہ پاش بہ جیما، بابین بؤ لای خوّم، من
 خاومنیانہو بہ خیوگردنیان لہ سہر منہ).

۱۰۵۰ - عَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ (رمزی خوی لہ بی) قَالَ: قَالَ
 النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَيْكُمْ عُقُوقَ الْأُمَّهَاتِ
 وَوَادَ الْبَنَاتِ وَمَنْعَ وَهَاتٍ وَكَرِهَ لَكُمْ قِيلَ وَقَالَ وَكَثْرَةَ السُّؤَالِ وَإِضَاعَةَ الْمَالِ)
 (الحديث ۲۴۰۸، أطرافه في: ۱۴۷۷) (۱۱۷).

موغیرہی کوپی شوعبہ (رمزی خوی لہ بی) فہر مووی: پیغہ مبہر (دروودی خوی لہ سہر بی)
 فہر مووی: خودا قہدہ غہی کردو وہ لہ سہرتان، دلپرمنجانی باوک و دایکان،
 ومزیندہ بہ چال کردنی کچان، ومنہدانی مافی سہرتان، ومزدوت کردنی مافی
 خہ لکان، ومحہ زیش ناگا لہم سی رفتارہ بو تان: لہ وتی وتی و لہ پرسپاری
 زورو لہ سوال کردنی زور، لہ زایہ کردنی مال بہ بی ہوودہ. (تاج/۲/۳۴۵ف-
 ۴+تاج/۲ ص ۲۲۵)

پیومندی نہم فہر موودہیہ بہ باتہ کہوہ لہ (وإِضَاعَةَ الْمَالِ) دایہ.

۴۹- نامه‌ی دژایه‌تی (خصوصه‌ت) (کتاب الخصومات)

۱۰۵۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَجُلًا قَرَأَ آيَةَ وَسَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْرَأُ خِلَافَهَا فَأَخَذْتُ يَدَهُ فَاتَيْتُ بِهِ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: (كِلَاكُمَا مُحْسِنٌ لَا تَخْتَلِفُوا، فَإِنَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ اخْتَلَفُوا فَهَلَكُوا) (الحديث ۲۴۱۰، أطرافه في: ۲۴۰۸، ۲۴۱۸، ۲۴۷۶، ۴۸۱۳، ۵۰۶۳، ۶۵۱۷، ۶۵۱۸، ۷۴۲۸، ۷۴۷۷) (۱۱۸)

عبداللہ ابی کوری مہسعود (رضی اللہ عنہ) فرمود: گویم له‌پیاوی بوو، نایه‌تیکی ده‌خویند، که من له‌خزمه‌ت پیغه‌مبهر خویدا، به‌شیوه‌یه‌کی جیا له‌و، له‌بهرم کړدبوو، جاده‌ستیم گرت وبردیم بؤ خزمه‌تی هه‌زرت، کاتی پیغه‌مبهر (درویدی خوی لسمه‌ی) شیوه‌ی قورثان‌خویندن هه‌ردوولامانی بؤ روون بوویه‌وه، فرمود: (هی هه‌ردووکتان زور باشه دووبه‌ره‌کی په‌یدا مه‌که‌ن، چونکه نه‌ته‌وه‌کانی پیس نیوه، وه‌ک: جوله‌که‌و گاور، دووبه‌ره‌کی له‌ناوی بردن و به‌فه‌تارمتی بردن). (بروانه: تاج/۵-۳۲۵-۹۳ باسی قورثان به‌حه‌وت شیوه‌هاتووه).

۱۰۵۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: اسْتَبَّ رَجُلَانِ رَجُلٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَرَجُلٌ مِنَ الْيَهُودِ قَالَ الْمُسْلِمُ وَالَّذِي اصْطَفَى مُحَمَّدًا عَلَى الْعَالَمِينَ، فَقَالَ الْيَهُودِيُّ: وَالَّذِي اصْطَفَى مُوسَى عَلَى الْعَالَمِينَ، فَرَفَعَ الْمُسْلِمُ يَدَهُ عِنْدَ ذَلِكَ فَلَطَمَ وَجْهَ الْيَهُودِيِّ، فَذَهَبَ الْيَهُودِيُّ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَخْبَرَهُ بِمَا كَانَ مِنْ أَمْرِهِ وَأَمَرَ الْمُسْلِمَ، فَدَعَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْمُسْلِمَ، فَسَأَلَهُ عَنْ ذَلِكَ فَأَخْبَرَهُ، فَقَالَ: النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَا تُخَيِّرُونِي عَلَى مُوسَى

فَبِإِنَّ النَّاسَ يَصْطَعُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَصْعَقَ مَعَهُمْ، فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يُفِيقُ، فَإِذَا مُوسَى بَاطِشٌ جَانِبَ الْعَرْشِ فَلَا أَذْرِي أَكَانَ فِيمَنْ صَعِقَ فَأَفَاقَ قَبْلِي أَوْ كَانَ مِمَّنْ اسْتَنْتَى اللَّهَ) (الحديث ٢٤١١) (١١٩).

ئەبوھورەیرە (مەزەبى خەوى لى بى) فەرەمۆى: دوو پیاو یەكئ موسولمانو یەكئكى جولەكە- بوو بە شەرەجنىویان، موسولمانەكە دەئى: بەو كەسە كە موخەمەدى هەئبزار دوو وە کردوو یەتى بەسەر وەرى هەموو جیهان! جولەكەكەش بەرپەرچى دەداتەو وە دەئى: بەو كەسە كە موسای هەئبزار دوو وە کردوو یەتى بەسەر وەرى هەموو جیهان! ئیتر موسولمانەكە تەنگە دەگیرئ و شەقازللەئى لە جولەكەكە دەدا، جولەكەكە دەچئ بۆلای پیغەمبەر (دروودى خوى لەسەر بى) وە سەرگوزەشتەكەى خوى و موسولمانەكەى عەرر دەكا، پیغەمبەرىش (دروودى خوى لەسەر بى) دەنیرئ بەدوای موسولمانەكەدا لەم لایەنەو وە پرسىارى لى دەكا، ئەویش دەنگوباسەكەى بۆ باس دەكا.

جا پیغەمبەر (دروودى خوى لەسەر بى) دەفەر مۆى: (باوى من مەدەن بەسەر مووساداو من بەباشتر دامەنئى لەو، چونكە لەرۆژى قیامەتدا، كە بەرەى ئادەمیزاد سەر جەم خورپەیان لى دەكەوئ و لەسام و بیمى نرکەو نەعرەتە گەورەكە هەموو لەهۆش خۆیان دەچن و دەبوورئەو، منیش لەگەئیاناو وەك ئەوان لەسەر خۆ دەچم، بەلام یەكەم كەس دەبم كە دیمەو و هۆش خۆم، كەچى لەو كاتەدا دەبینم وا مووسا پەلامارى دامینى تەختو بارەگا (عرش) ى خودای داو و، بەتوندی گرتوو یەتى، جانا زانم كە ئایا مووساش لەگەئ ئیمەدا لەهۆش خۆى دەچئ، بەلام لەپیش مندا هۆشى دیتەو و بەبەردا، یا ئەو هەر لەسەر تاو و نابوو ریتەو و یەكئ دەبئ لەو كەسانە كە خودا جیای کردوونەتەو و، وەك لەم ئایەتەدا دەفەر مۆى: ﴿وَلَفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ

إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ﷻ (۶۸/۳۹)۔ واتہ: (فوو دہکریٰ بہ کہہ رننادا نیتر بہ فہرمانی خودا ہہرچی زیندوو ہہیہ لہناسمانہکان و لہزہوی دا دہمری، مہگہر نہو کہسہ نہبی کہ خودا جیای کردوونہ تہوہ حمز دہکا نہمرن و بہر نہم فہرمانہ گشتییہ نہ کہون)۔ (تاج/۴/۳۷۹ ف-۱) باسی گہورہیی مووسا (سہ لاس خوی لہ) (بہ)۔

۱۰۵۳- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ يَهُودِيًّا رَضَّ رَأْسَ جَارِيَةٍ بَيْنَ حَجْرَيْنِ، قِيلَ: مَنْ فَعَلَ هَذَا بِكَ أَفْلَانُ أَفْلَانُ؟ حَتَّى سُمِّيَ الْيَهُودِيُّ، فَأَوْمَأَتْ بِرَأْسِهَا، فَأَخَذَ الْيَهُودِيُّ فَأَعْتَرَفَ فَأَمَرَ بِهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَرَضَّ رَأْسَهُ بَيْنَ حَجْرَيْنِ (الحديث ۲۴۱۳، أطرافه في: ۲۷۴۶، ۵۲۵۹، ۶۸۷۶، ۶۸۷۷، ۶۸۷۹، ۶۸۸۴، ۶۸۸۵) (۱۲۰)

پیشہوا نہنہس (دہری خوی لہ بہ) فہرمووی: پیاویکی جولہکہ لہسہر ہہنی خشل، لہنیوانی دوو بہرددا سہری کچولہیہکی شکاندبوو، لہپاشا تورپ دابووہ ناو بیریکہوہ، کاتیک دوزیانہوہ ہیشتا نیوہ گیانیکی تیادا مابوو، جا لییان دہپرسی: کی وای لہ کردووی؟ نایا فیسارہ کہس بوو؟ نایا نہم بوو؟ نایا نہو بوو؟ تاناوی کابرایہکی جولہکہیان ہیئاو گوتیان: نایا فیسارہ جوولہکہ وای لہ کردوویت؟ نہویش سہری لہقاندو بہسہری نامازہی کرد، نا نہو وای لہ کردووم، جا کابرای جووہیان ہیئاو، پی لہتاوانی خوی ناو ددانی بہکارہکہدا ناو چووہ ژیری، پیغہمبہریش (درووی خوی لہسہر بہ) فہرمانی دا لہنیوانی دوو بہرددا سہری نہویشیان شکاندو لہباتی کچولہکہ کوشتیانہوہ۔ (تاج/۳/۲۱۰-ش/د/ت/ن)۔

١٠٥٤- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ وَهُوَ فِيهَا فَاجِرٌ لَيَقْتَطَعَ بِهَا مَالَ امْرِئٍ مُسْلِمٍ لِقِيَّ اللَّهِ وَهُوَ عَلَيْهِ غَضَبَانُ قَالَ: فَقَالَ الْأَشْعَثُ: فِيَّ وَاللَّهِ كَانَ ذَلِكَ كَانَ بَيْنِي وَبَيْنَ رَجُلٍ مِنَ الْيَهُودِ أَرْضٌ فَجَحَدَنِي، فَقَدَّمْتُهُ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَلَاكَ بَيِّنَةٌ) قُلْتُ: لَا قَالَ: فَقَالَ لِلْيَهُودِيِّ: (اخْلُفْ) قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ: (إِذَا يَخْلُفَ وَيَذْهَبَ بِمَالِي فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ إِلَى آخِرِ الْآيَةِ) (أنظر رقم: ١٠٣٦) (الحديث ٢٤١٦، ٢٤١٧) (١٢١).

(بو و مرگه پراوه که ی پروانه ژماره: ١٠٣٦. که له پی شه وه رابوورد)

پایانی (خاتمه)

ماموستای عهسقه لانی (مرزاو پوهمنی خودی لن بن) دمفه رموی: نامه ی قهر زکردن و بابته کانی تر که له گه لیدا باس کراون هه تا ئیره، په نجا قهر مووده ی له خو گرتووه، شهشیان بی رشتهن، دووباره کانیان سی و ههشت قهر مووده ن، پالفته که یان (١٤=٣٦-٥٠) قهر مووده، له ته جریده که دا نۆیان هاتوون. شیخی موسلیمیش هه موویانی گیراوه ته وه بیجگه له ژمارانه:

١- (١٠٤٦ ات = ٢٣٨٧ فه ته ج).

٢- (١٠٤٧ ات = ٢٣٨٨ فه ته ج).

٣- قهر مووده ی (لې الواحد یحل عقوبته) بی رشته یه، ژماره ی نییه، وا له پیس ژماره: (٢٤٠١) هوه.

٤- قهر مووده ی (١٠٥١ ات = ٢٤١٠ ف).

دمفه رموی: دوا زده بیستراو (ئه ئه ر) هاوه لانی و دوا هاوه لانی واتیادا.

۵. نامہی دؤزراوہ (کتاب فی اللقطة)

(ئەم باسە لە فقیهێ ئاسان دا وا لەبەرگی ۲/ ۵۴۶- ۲۳۸)

۱۰۵۵- عَنْ أَبِي بَنْ كَعْبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَقَالَ: وَجَدْتُ صُرَّةَ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِيهَا مِائَةٌ دِينَارٍ فَأَتَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: (عَرَفْتُهَا حَوْلًا) فَعَرَفْتُهَا حَوْلًا، فَلَمْ أَجِدْ مَنْ يَعْرِفُهَا، ثُمَّ أَتَيْتُهُ فَقَالَ: (عَرَفْتُهَا حَوْلًا) فَعَرَفْتُهَا فَلَمْ أَجِدْ ثُمَّ أَتَيْتُهُ ثَلَاثًا فَقَالَ: (أَحْفَظُ وَعَاءَهَا وَعَدَدَهَا وَوِكَاءَهَا فَإِنْ جَاءَ صَاحِبُهَا وَإِلَّا فَاسْتَمْتِعْ بِهَا) (الحديث ۲۴۲۶، أطرفه في: ۲۴۳۷) (۱۲۲).

ئوبەى كورې كەعب (مەزى خوى لى بى) فەرمووى: پىياسكەيەكم دۆزىيەو سەد دىنارى زىرى تىادا بوو، چووم بۆ خزمەتى پىغەمبەر (دروودى خوى لەسەر بى) بارودۆخەكەم بۆى روونكردهو، فەرمووى: (يەك سالى تەواو جارى بۆ بدە) منيش وام كرد، بەلام كەسم دەست نەكەوت كەناونيشانى شتەكەم بۆ ھەل دا، دووبارە رۆيشتەو بۆ خزمەتى پىغەمبەر (دروودى خوى لەسەر بى) فەرموويەو: (سالىكى تىرش جارى بۆ بدمرەو). منيش دووبارە سالىكى تىرش جارى بۆ دايەو، ديسانەو كەسم دەست نەكەوت كەناونيشانى بزانى، بۆ جارى سىيەم چوومەو بۆ خزمەتى پىغەمبەر (دروودى خوى لەسەر بى) فەرمووى: (ناگادارى پىياسكەكەى و ژمارەكەى و بەنى دەمبىنەكەى بىكە، جا ئەگەر خاوەنەكەى ھاتەو بىدمرەو پىي، بەمەر جى ناسينەو دى دىنا بۆ خۆت سوودى لى وەر بگرەو بىكە بەھى خۆت).

۱۰۵۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِنِّي لَأَقْلِبُ إِلَى أَهْلِي فَأَجِدُ الثَّمَرَةَ سَاقِطَةً عَلَى فِرَاشِي فَأَرْفَعُهَا لَا أَكُلُهَا ثُمَّ أَخْشَى أَنْ تَكُونَ صَدَقَةً فَأَلْقِيهَا) (الحديث ۲۴۳۱) (۱۲۳).

نه بوهوره پیره (پره‌زی خوی لی بی) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خوی لیسر بی) فهرمووی: (جاری وا ریډه کهوئ که ده چمه وه بو مال هوم، واده بی که ده نکئ خورما که وتوو له سهر نوینه کهم، منیش هه لی ده گرمو ده مهوئ بیخوم، به لام دواپی بیرده که مه وه دمترسم هینی زه کات بی، ئیتر فرپی ده دم وناخوم!).

پایانی

ماموستای ماموستایان ئیبنو حه جهری عه سقه لانی (پره‌زو په‌ممه‌نی خودی لی بی) دم فهرموئ: نامه‌ی دۆزراوه بیست ویه که فهرمووده‌ی واتیادا، پینجیان بیپرشته‌ن نه‌وانی تریان رشته دارو په‌یوه‌ستن، واته: مه‌وصولن، هه‌زده‌یان دووبارمن یا لهم نامه‌یه خۆیدا دووباره بوونه‌ته‌وه، یا له‌نامه‌کانی پیشیدا، بوخته‌که‌یان ده‌کاته (۲۱-۱۸=۳) سی فهرمووده، هه‌موویان، متفق علیه‌ین، پیشه‌وا موسلیمیش وه که پیشه‌وا بوخاری دهریه‌یناون. یه که بیستراو (ئه‌هر) یشی واتیادا. له‌ته‌جریده‌که‌دا دوانیان هه‌ن، ژماره: ۱۰۵۵ و ۱۰۵۶.

له‌خوا داوا ده‌که‌ین، که ره‌حم به‌حالی شرمان به‌فهرموئ، حوسنی خاتمه‌مان پی خه‌لات به‌فهرموئ. (بروانه: به‌رگی دووم ل-۵۵۶-ز-۲۳۹-فیقه‌ی ئاسان) + (تاج/۲ ل - ۲۸۷- ز ۱۸۴).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۵۱- نامه‌ی ناره‌وا‌یی یه‌کان (کتاب المظالم)

۱۰۵۷- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِذَا خَلَصَ الْمُؤْمِنُونَ مِنَ النَّارِ حُبِسُوا بِقَنْطَرَةٍ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ فَيَتَقَاصُّونَ مَظَالِمَ كَانَتْ بَيْنَهُمْ فِي الدُّنْيَا حَتَّى إِذَا تُقَرَّوا وَهَدَّبُوا أُذُنَ لَهُمْ بِدُخُولِ الْجَنَّةِ فَوَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَأَحْدَهُمْ بِمَسْكِنِهِ فِي الْجَنَّةِ أَدْلُ بِمَنْزِلِهِ كَانَ فِي الدُّنْيَا وَقَالَ يُونُسُ بْنُ مُحَمَّدٍ حَدَّثَنَا شَيْبَانُ عَنْ قَتَادَةَ حَدَّثَنَا أَبُو الْمُتَوَكَّلِ (الحديث ۲۴۴۰، طرفه في: ۶۵۳۵) (۱۲۴).

نه‌بوسه‌عی‌دی خودری (همزی خوی لب بی) فهرمووی: پیغهمبه‌ر (دروودی خوی لسمه بی) فهرمووی: (برواداران کاتی رزگاریان ده‌بی له‌چنگی ناگری دۆزه‌خ، له‌سهر پردی‌که‌وا له‌نیوانی به‌هه‌شت و دۆزه‌خ دا- چه‌پس ده‌کری‌ن، هه‌تا وه‌کو و تۆله‌ی نه‌و ناهه‌قی‌بانه‌ی که‌له‌جیه‌اندا له‌یه‌کتری‌یان کردوو له‌ی‌یان ده‌ستی‌نری، هه‌تا به‌ته‌واوی پاک و خاوی‌ن ده‌کری‌نه‌وه، هه‌قی که‌سیان له‌سهر که‌سیان نامی‌نی، نه‌وجا ری‌گه‌یان پی‌ده‌دری که‌ب‌چنه‌ناو به‌هه‌شت، ده‌سابه‌و که‌سه‌گیانی موچه‌مه‌دی به‌ده‌سته، دیاره‌که‌نه‌و که‌سه‌یه‌یه‌زدانی پاکه، نه‌و به‌هه‌شتیانه‌یه‌ک به‌یه‌کیان له‌ماله‌کانی دنیا‌یان باشر شارم‌زای ماله‌کانی خویانن له‌ناو به‌هه‌شتا، که‌نه‌مه‌یه‌که‌م جاریانه‌ده‌چنه‌ناوی!) (تاج/۱۰-۳۷۲).

۱۰۵۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (إِنَّ اللَّهَ يُدْنِي الْمُؤْمِنَ فَيَضَعُ عَلَيْهِ كَنَفَهُ وَيَسْتَرُّهُ فَيَقُولُ أَتَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا أَتَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ أَيْ رَبِّ حَتَّى إِذَا قَرَّرَهُ بِذُنُوبِهِ وَرَأَى فِي

(۱۲۴) قال العسقلاني لم يوافقهم مسلم على تخريج حديث أبي سعيد: (إذا خلع المؤمنون) (ر: فتح/۱۳۷/۵- خاتمة كتاب المظالم) المترجم.

نَفْسِهِ أَنَّهُ هَلَكَ قَالَ: سَرَتْهَا عَلَيْكَ فِي الدُّنْيَا وَأَنَا أَغْفِرُهَا لَكَ الْيَوْمَ فَيُعْطَى كِتَابَ حَسَنَاتِهِ وَأَمَّا الْكَافِرُ وَالْمُنَافِقُونَ فَيَقُولُ الْأَشْهَادُ: هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ (الحديث ٢٤٤١، أطرافه في: ٤٦٨٥، ٦٠٧٠، ٧٥١٤) (١٢٥).

ئيبنو عومەر (درویدی خوی لى بى) فەرمووی: بەگوێی خوۆم بیستم لەزاری پیرۆزی پیغەمبەر (درویدی خوی لى بى) دەیفەرموو: (لەرۆزی قیامەتدا، لەرازیکی نهینى دوو بەدوودا، خودای گەوره موسوڵمان نزیک دەکاتەوه، بەرپەنگیکی وا لەپەنای خۆیدا پەنای دەداو لەپەنای پەردەى میهرەبانى خوۆ دا دەپېوښی، هەتا خەلکی مەحشەر چاویان لى نه بى، ئەوجا خودا یەكە یەكە، پێی پى دهنى له گوناهاکانى: پێی دمه فرموى: ئایا پى دهنییت لهم گوناهاو لهو گوناها که کردوتن، بەندەکهش گشت جارێ لەباتی جارێ دووجار دەلى: بەلى ئەى خودای من! پێیان لى دهنیم و لەدنیا دا ئەم تاوانانەم هەموو کردوون، هەتا بەندەکه ددان دهنی بەهەموو ئەو گوناهاى که ئەنجامیانى داوه..

ئیتەر بەندەکه دەترسێ و دەحەپەسێ و لەدلى خوۆیا دەلى: سەرم تیا دەچى، فەرمووی: جا خوا دمه فرموى: مەترسه! من لەجیهاندا ئەم گوناها نەم بۆ پوښیت، ئەوا ئەم پوښکەش لیت خوۆش بووم لهو گوناها نە. لەپاش ئەمە نامەى کردووه باشەکانى دەدەنە دەستى راستى، ئەمە حالى موسوڵمانە، بەلام ناموسوڵمان، چ بپروا بى، چ ناپاک، جارکیش لەبەرچاوى شایەتەکانى سەرکردە و هەڵمانیان بانگەواز هەلەمداو دەلى: ﴿ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴾ -هود/ ١١- واتە: ئا ئەمانە بوون کە دروویان بە دەم خوداوه دەکرد، بزائن کە نه فرین و له عەنت و سزای سەختی خودا بۆ سته مکارانە).

١٠٥٩- وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَخْبَرَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يُسْلِمُهُ وَمَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبَاتِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) (الحديث ٢٤٤٢، طرفه في: ٦٩٥١) (١٢٦).

ديسان ئيبينو عومهر (رمزي خوي لى بى) له خو شه ويسته وه (درووى خوي لى سمر بى) دهفه رموى: (موسولمان براى موسولمانه، نابى زؤرو سته مى لى بكا، يابيدات به دهست ناحهزو دوژمنى خو يه وه، ياپشتى له زموى بدات، ههركه سى مشوورى كارى برايه كى ئاييىنى خو ي بخواست وبجى به دهنگيه وه، به پيى توانا، بؤ جى به جى بوونى ئه و كاره، ياريدى بدات، خودايش مشوورى كارى ئه و دهخوات و لهكاتى پيويستدا دهچيى به دهنگيه وه، ههركه سى موسولمانى له تهنگانه يى رزگار بكا، خودايش ئه و له تهنگانه يه كه له تهنگانه كانى روژى ژينه وه رزگار دهكا، وه ههركه سى موسولمانى پؤشته بكا ته وه به جل و بهرگ له شى ببؤشى، خودايش له روژى قيامه تدا ئه و پؤشته و پهرداخ دهكا ته وه، يا بؤ رمزاى خواد نهنگ و نه ينى ئه و ببؤشى، خوداش له تو له ي باشى ئه ودا له قيامه تدا، نهنگ و نه ينى ئه و داده ببؤشى). (رياض/١١-٢١ ف-١٢/٢٣٣ ز-٢٧).

راهه و روونكر دنه وه:

بيژهى پياو له م جوړه جييه دا بؤ قهيد نيه، به لكوو بؤ نموونه يه، كه واته موسولمانى پؤشه ر يا پؤشراو، جياوازى ژن و پياو و نيرو مئى نيه، بگره جارى واهه يه، پؤشيني نهنگى ئافرهت خيرتره، به تايبه تى نهگه ر

نازاومو فەرتەنەى لى بکەوئیتەو بەشیوەى گشتى ئەم دووخالە لەم جوړە باسانەدا، رەچاو دەرکړن؛

په‌کەم: پۆشینی نەنگو خراپەو گوناھى بەندە، کاتى زۆر پەسەندە کەکۆن بووبى، و کاتى بەسەر چووبى و خاوەنەکەى لى پەشیمان بى و وازى لەو جوړە بى شەرعیە ھینابى، دنا ئەگەر کابرا خۆى دمر بەست نەبوو، وەشەرمى لەخوداو لەبەندەى خودا نەدەکردو بەردەوام بوو، لەسەر ئەو تاوانە، ئەو پۆشینی زۆر باش نییە، چونکە سەردەکیشى بۆ بەرەلایى و بى شەرعى زۆرتر.

دووەم: لەکاتى جەرح و تەعدیلی پیاوانى رشتەکاندا، پۆشینی ئەو نەنگانەى دەبن بەھۆى تەعدیلیان دروست نییە، بەلکۆو دەبى بخرێنە روو تاکەس بەو راویيە دەستخەرپۆ نەبى ھەروا لەکاتى شایەتى دان دا پۆشینی بەناھەق دروست نییە.

۱۰۶۰ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (الضُّرُّ أَخَاكَ ظَالِمًا أَوْ مَظْلُومًا) قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ: هَذَا نُنْصِرُهُ مَظْلُومًا فَكَيْفَ نُنْصِرُهُ ظَالِمًا؟ قَالَ: (تَأْخُذُ فَوْقَ يَدَيْهِ) (الحديث ۲۴۴۴، طرفاه فی: ۲۴۴۳، ۶۹۵۲) (۱۲۷).

پیشەوا ئەنەس (رەزای خۆى لى بن) فەرمووی: خۆشەویست (دروودى خۆى لەسەر بى) فەرمووی: (یاریدەى براى خۆت بدە لەسەر ھەق بى یا لەسەر ناھەق بى!) یاران فەرموویان: ئەى پیغەمبەرى خودا! ئەگەر لەسەر ھەق بى ئەوا جیگەى خۆیەتى کە یارمەتى بدەم، بەلام پیمان بۆ فەرموو: ئەگەر لەسەر ناھەق بوو چۆن چۆنى یارمەتى بدەم؟ فەرمووی: (مەیه‌ئە ئەو ناھەقییە بکا، ئەو بەشتەین یارمەتییە بۆی). (ریاض/۱-۲۱۲-ف-۲۳۷-۲۷).

۱۰۶۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (الظُّلُمُ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) (الحديث ۲۴۴۷) (۱۲۸)

ثیبنو عومەر (پەزەئى خەۋى لى بى) فەر موۋى: خۆشەوېستە (دروۋى خەۋى لى سەر بى) فەر موۋى: (خۇتان لەزولم و زۆرو ستەم بپاړيزن، بەراستى زولم و زۆرو ستەم تەم و مژو تاريكى زۆرن لەرؤزى قيامەتداو، زۆردارەكە دەكەوېتە ناويان و وەك: كوڤىرى مزمە عىل بەهيج لايەكا سەر دەرناكا). (رياض/ال-۱۹۳-ز-۲۶+ تاج/۵ص ۱۹+ تاج/۹-ل-۳۲-ز-۱۰)

۱۰۶۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَنْ كَانَتْ لَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَخِيهِ مِنْ عَرْضِهِ أَوْ شَيْءٍ فَلْيَتَحَلَّلْهُ مِنْهُ الْيَوْمَ قَبْلَ أَنْ لَا يَكُونَ دِينَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ إِنْ كَانَ لَهُ عَمَلٌ صَالِحٌ أُخِذَ مِنْهُ بِقَدَرٍ مَظْلَمَتِهِ وَإِنْ لَمْ تَكُنْ لَهُ حَسَنَاتٌ أُخِذَ مِنْ سَيِّئَاتٍ صَاحِبِهِ فَحُمِلَ عَلَيْهِ) (الحديث ۲۴۴۹، طرفه في: ۶۵۳۴) (۱۲۹)

ئەبوھورەيرە (پەزەئى خەۋى لى بى) دەگىر پىتەو لەخۆشەوېستەو (دروۋى خەۋى لى سەر بى) دەفەر موۋى: (ھەر كەس ناپەوايىيەكى لەكەسى كەردى، ياهەقى كەسيكى ترى لەسەر بى، خواھى ناموس بى، خواھى شتىكى تر بى، بئەمپرو لەم جىھانەدا گەردنى خۆى پى ئازاد بكا لەو ھەقە، يالەو ناپەوايىيە يا بەرھەر شىوھى دەتوانى، بەپى شەرع رازى بكا لەخۆى، بەرلەوھى كەبمى و بچى بو ئەو دنياو ھەقەكە بكەوېتە رۆژىكەوھەكە لەو رۆژەدا دىنار و درەم پارەو پوول نامىنى و بەدەرد ناخوا، ئەگىنا ئەگەر وانەكا ئەوە حال لەم دوو خالە بەدەرنىيە: ئەگەر كەردەوھى باشى ھەبى بەقەد ئەو ھەقە لەكەردەوھى باشەكەى دەدرى بەخاوەن ھەقەكە، خو ئەگەر گرىمان كەردەوھى باشى نەبوو ئەو

خراپتر، چونکه له خراپه‌ی برادره‌ک‌ه‌ی که‌ه‌ه‌ه‌ه‌ه‌ه‌ه‌ی له‌سه‌ریه‌تی هه‌ل ده‌گیری و فږه دمدریته سهر نه‌و! (ریاض/۱-۱۹۷ز-۲۶+تاج/ص ۵-۲۰ز-۱۰).

۱۰۶۳- عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (مَنْ ظَلَمَ مِنَ الْأَرْضِ شَيْئًا طَوَّقَهُ مِنْ سَبْعِ أَرْضِينَ) (الحديث ۲۴۵۲، أطرافه في: ۳۱۹۸) (۱۳۰)

سه‌عیدی کوری زه‌ید (زمزی خوی لښ بڼ) فه‌رمووی: به‌گوږی خوږم له‌زاری خوښه‌ویستم ژنه‌وتوو ده‌یفه‌رموو: (هه‌رکه‌سی به‌زوړو سته‌م به‌قه‌د بستی، زه‌وی داگیربکا، یاکه‌متر، یازیاتر، له‌روژی قیامه‌تدا، به‌هه‌ر هه‌وت چینه‌ی زه‌وییه‌وه، وه‌ک که‌له‌مه‌ی نیل له‌ملی که‌له‌گادا، ناوا ده‌کری به‌ته‌ووق و ده‌کریته نه‌ستوی!) (تاج/۹-۳۲+ریاض/۱-۱۹۴ز-۲۶).

رافه‌و شیکردنه‌وه:

سه‌عیدی کوری زه‌ید کوری عه‌مری نه‌ل عه‌ده‌وییه (زمزی خوی لښ بڼ) ، په‌کیکه له‌موسولمانه هه‌ره پېښینه‌کان، نیما‌می عومهر له‌مالی نه‌ودا نی‌سلام بوو، سه‌عید می‌ردی فاطیمه‌ی کچی خه‌طاب بوو، که‌خوشکی پېښه‌وا عومهر بوو، سه‌عید په‌کیکه له‌عه‌شه‌ره‌ی موبه‌شه‌ره، واته: په‌کیکه له‌و ده‌که‌سه که‌پېځه‌مبه‌ر (دروندی خوی له‌سهر بڼ) له‌ژبانی خو‌ی دا مزده‌ی به‌هه‌شتی پښ داون، ناماده‌ی گه‌لی له‌غه‌زاو نه‌به‌رده‌کانی پېځه‌مبه‌ر بووه، وه‌ک غه‌زای یه‌رموک، به‌شداری له‌نازاد کردنی دیمه‌شق دا کردووه، سه‌عیدی کوری هه‌بیب دمی‌فه‌رموو: نه‌م زاتانه له‌خزمه‌ت پېځه‌مبه‌ردا له‌یه‌ک پله‌و پایه‌دا بوون: نه‌بویه‌کرو عومهر و عوسمان و عه‌لی و سه‌عدو سه‌عیدو طه‌لحه‌و زوبه‌یرو عه‌بدوره‌حمانی کوری عه‌وف، له‌شه‌رو کوشتاردا له‌به‌رده‌می‌ه‌وه بوون،

لهنوێژدا لهبشتیهوه بوون، سهعید پیاویکی گهنم رهنگی توکن بوو، نزی زۆر زوو گیرا دهبوو، زمیدی باوکی پیاویکی رۆشنیر بوو، لهسهردینی چهزهرتی ئیبراهیم بوو (سلای خووی لێ هێ)، خوین و مردارمهووی نهدهخوارد، ههروا گوشتی ئازدهایکی نهدهخوارد که ناوی بت و نهصابی لهسهر هیئرابی، لهپیش پیغهمبهرایهتی پیغهمبهردا، بهخزمهتی پیغهمبهر (دروودی خووی لهسهر هێ) دهگا، بهلام فریای هاتنی نیسلام ناکهوی، ئیبنوعهدول بهرر راگوێژ دهگا: سهعیدی کوری زهید دهچیته خزمهتی چهزهرت، عهرزی دهگا: قوربان! باوکه ئهوهبوو که خۆت دیوتهو خهڵک باسی کردوووه بۆت، کهواته نزی بۆ بکهو بۆی بهپارپرموه که خوا لێ خوش بی، پیغهمبهر (دروودی خووی لهسهر هێ) دمفهرموی: (باوکه لهروژی قیامهتدا که زیندوو دهکریتهوه، بهیهک نهتهوهی تهواو دادمهری!).

ههندی زهید بهصهحابی دادهنن، ئیبنو چههری عهسقهلانی له(إصابة) دا دمفهرموی: ئهم بۆچوونه جیگهی وردوهو بوون و سهرنجه، چونکه زهید بهپینج سال بهرلهوهی پیغهمبهر بی بهپیغهمبهر مردوووه، سهعید سی فهرموودهی لهبوخاری پیرۆزدا ههیه، سهعید لهکۆتایی تهمهنیدا لهعهقیق دهمری، تهرمهکهی دهبهنهوه بۆ مهدینه لهوی بهخاکی دهسپێرن، لهسالی (٥٥) پهنجاو پینجی کۆچی دا دهمری، لهسهردهمی جینشینی موعاوییهدا، تهمهنی نزیکي ههفتاو سی سال بووه، (رمزوو رحمةللی خودی لێ هێ).

١٠٦٤ - حَدَّثَنَا بَشْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ عَنْ سَالِمٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَنْ أَخَذَ شَيْئًا مِنَ الْأَرْضِ بغيرِ حَقِّهِ خَسِفَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَى سِنِّ أَرْضَيْنِ) (الحديث ٢٤٥٤، طرفه في: ٣١٩٦) (١٣١).

ئیبینو عومەر (پەزەیی خەوی لێ بێ) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خەوی لەسەر بێ) فەرمووی: (هەرکەسێ بەناڕەوا پارچەیی زەوی زەوت بکات، رۆژی قیامەت هەتا هەر حەوت تەبەقەیی زەوی رۆدەچی بەناخی دا) (تاج/ ۹-ل ۳۲-ف ۲-ز ۱۰، بێروانە: ژمارە: ۱۰۶۳).

۱۰۶۵- عَنْ جَبَلَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا بِالْمَدِينَةِ فِي بَعْضِ أَهْلِ الْعِرَاقِ فَأَصَابَنَا سَنَةٌ، فَكَانَ ابْنُ الزُّبَيْرِ يَرْزُقُنَا التَّمْرَ فَكَانَ ابْنُ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَمُرُّ بِنَا فَيَقُولُ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنِ الْإِقْرَانِ إِلَّا أَنْ يَسْتَأْذِنَ الرَّجُلُ مِنْكُمْ أَخَاهُ. (الحديث ۲۴۵۵، أطرافه في: ۲۴۸۹، ۲۴۹۰، ۵۴۴۶) (۱۳۲).

جەبەلە - رەحمەتی خودای گەورەیی لێ بێ - فەرمووی: جاری لەگەڵ وەفدیکی عێراقی دا لەمەدینە بووم، لەو سەردەمەدا کە عەبدوڵلای کوری زوبەیر (پەزەیی خەوی لێ بێ) جێنشینی سەر مەدینە بوو، سألە کە ی گران و وشکەسێ بوو، ئیبینو زوبەیر بەخورما مۆجەیی سالاڵەیی پێمان دا، جاروبار کە ئیبینو عومەر (پەزەیی خەوی لێ بێ) دەهات بۆ ناومان دەیفەرموو: پێخەمبەر (دروودی خەوی لەسەر بێ) نەیی کردوو لەو کە مەرۆف دوو دەنک دوودەنک خورما پێکەو بەخوات، ئیبینو عومەر (پەزەیی خەوی لێ بێ) دەیفەرموو: (بەلام ئەگەر هاوڕێکانی رێگەیی ئەوێ بێدەن ئەو کاتە دروستەو ناباشی نییە). (تاج/ ۹-ل ۶۸-ز ۲۰-ف ۵).

رافەو شیکردنەو:

ئەم نەیی کردنە لەجووت کردنی دوو دەنک لەکاتی خواردنابۆ هەموو میوهیهکە، هۆی ئەم نەیی کردنەش دەگەرێتەو بۆ چەند هۆیهک:

۱- ئەدەبىي خوان و دەستوورى نانخواردن ئەو دەخوازى، بەتايىبەت ئەگەر لەگەڵ كۆمەل دابى.

۲- لەكاتى ئاوو نانخواردندا هەرچى هەلپەهەلپ و زۆر خۆرى و چاوپنۆكى بى باش نىيە.

۳- شتى هاوبەش بەبى مۆلەت و مرگرتن لەهاوبەشەكان، تەصەرووفى سەربكىشى بۆ بەكارهێنانى پتر لەبەشى خۆت ناباشە.

۴- كاتى گرانى و نەبوونى، رزق و رۆزى هاوبەش بەيەكسانى بى باشە.
 ۱۰۶۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِنَّ أَبْغَضَ الرَّجَالِ إِلَى اللَّهِ الْأَلَدُ الْخَصِمُ) (الحديث ۲۴۵۷، طرفاه في: ۴۵۲۳، ۷۱۸۸) (۱۳۳)

حەزرىتى عائىشە (پەزى خەوى لى بى) فەرمووى: خۆشەويست (دروودى خەوى لەسەر بى) فەرمووى: (لەلای خەوى گەورە رەزاگرانترىن كەس ئەوانەن، كەرق ئەستوو روو شەپانين!) (تاج/۳- ۳۲۰- ۱۲۲).

۱۰۶۷- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : أَنَّهُ سَمِعَ خُصُومَةَ بَابِ حُجْرَتِهِ فَخَرَجَ إِلَيْهِمْ فَقَالَ: (إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ وَإِنَّهُ يَأْتِينِي الْخَصْمُ فَلَعَلَّ بَعْضَكُمْ أَنْ يَكُونَ أَبْلَغَ مِنْ بَعْضٍ فَأَحْسِبُ أَنَّهُ صَدَقَ فَأَقْضِي لَهُ بِذَلِكَ، فَمَنْ قَضَيْتُ لَهُ بِحَقِّ مُسْلِمٍ فَإِنَّمَا هِيَ قِطْعَةٌ مِنَ النَّارِ، فَلْيَأْخُذْهَا أَوْ فَلْيَتْرُكْهَا) (الحديث ۲۴۵۸، أطرافه في: ۲۶۸۰، ۲۹۶۷، ۲۱۸۷، ۷۱۸۱، ۲۱۶۹) (۱۳۴).

ئومموسەلەمەى ھاوسەرى پێغەمبەر (پەزى خەوى لى بى) فەرمووى: دوو پیاو ھاىتە لای حەزرىتى (دروودى خەوى لەسەر بى) ھەندى كەلەپورىان ھەبوو، لەسەرى بوو

بوو به ناکۆکیان، له بهر دمرگای هۆده که ی پێغه مبهردا بوو به دهمه قاته یان که سیشیان به لگه یان نه بوو، ته نیا داوای رووت نه یی، کاتی پێغه مبهردا (بروودی خوی له سر یی) گوئی له قه قه پریان بوو، چوو دهموه بو لایان، کاتی له مه سه له که حالی بوو، فهرمووی: (منیش ههر ئاده میزادم و، وهك ئیوه غه یبزان نیم، له بهر ئه وه به پێی رووکاری کاره که بریار ددهم، جا واده یی دوو هاوداوا دین بۆلام، بۆ دادگایی، رێده که وێ یه کیکیان له وێ تریان به دهمو پل تهره قسه زانتره، منیش واده زانم که راست دهکا، وه له م روومه و بریاری بۆ ددهم و به ظاهر داواکه ده باته وه، ده ی بزانن: ههر که سی له سه ر قسه ی ناوه وای خوی من شتی بریار بدهم بۆی، به وه نابێ به هی ئه و که واته باومری نه گری، چونکه شتی و به و بریار دانه ی منه، که له سه ر شایه تی و به لگه و قسه ی ناوه وای خوی بووه، نابێ به هی خوی، به لکوو ئه وه پارچه یی ئاگری رووته من بری ددهم بۆی! ئیتر پاش ئه م روونکردنه وه: یه ئارمزووی خۆیه تی ئه و پارچه ئاگره یه هه لده گری یا وازی لی دینی!) (تاج/ ۳- ۳۱۳- ۳۱۸- ۳-).

۱۰۶۸- عَنْ عَقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ: قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّكَ تَبْعُنَا فَنَنْزِلُ بِقَوْمٍ فَلَا يَقْرُونَنَا فَمَا تَرَى فِيهِ؟ فَقَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِنْ نَزَلْتُمْ بِقَوْمٍ فَأَمَرُوا لَكُمْ بِمَا يَنْبَغِي لِلضَّيْفِ فَاقْبَلُوا فَإِنْ لَمْ يَفْعَلُوا فَخُذُوا مِنْهُمْ حَقَّ الضَّيْفِ الَّذِي يَنْبَغِي لَهُمْ) (الحديث ۲۴۶۱، طرفه فی: ۶۱۳۷) (۱۳۵).

عوقبه ی کوری عامیر (بروودی له یی) فهرمووی: عهرزی حه زرمتمان کرد: قوربان! واده یی تۆ دهمان نیی بۆ کار و فرمانی، جاری واهیه ده چینه ناو ئاوایه ک، میواندرایمان پی ناکهن، جا له م باره یه وه فهرمانت به چیه؟ فهرمووی پیمان: (کاتی ئه بن به میوانی خه لک، ئه گه ر ئه وه ی که باوه بۆ

ميوان دهكړئ بډيانكردن نهوا لښان قه بوول بكن، دنا نه گهر نه يانكرد خوتان نه وهی مافی میوانه لښان بستین!).

رافه وروونكردنه وه:

په یوه ندى به بابته كه وه له ورو وهی، كه نه دانی مافی میوان نارو واییه، لابردنی نارو وایش كاریكى به جییه.

۱۰۶۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا يَمْنَعُ جَارَ جَارَهُ أَنْ يَغْرِزَ خَشْبَهُ فِي جِدَارِهِ) ثُمَّ يَقُولُ أَبُو هُرَيْرَةَ: مَا لِي أَرَاكُمْ عَنْهَا مُعْرِضِينَ وَاللَّهِ لَأُرْمِينَ بِهَا بَيْنَ أَكْفَاكِكُمْ) (الحديث ۲۴۶۳، طرفاه في: ۵۶۲۷، ۵۶۲۸) (۱۳۶).

نه بوهوره يره (په زوى لى بن) فهرمووى: خوښه ويست (بروونى خوى لى سر بى) دمفهرموى: (ريگه ي دراوسى بدن كه سهرى دهسته ك و گويسه وانه له سهر ديوارى نيوه دابنين). له پاشا نه بوهوره يره فهرمووى: نه وه بوجى دتاتان بينم لوته لان لهم فهرمايشته! دسا به يه زدانى پاك خوښيتان بى و ترشيتان بى، من نه ركى سهرشانى خوښ به جى دهينم و نه م فهرمايشته و ناموزگار يپانه وهك گول مينځ دهكوتم به ناو شان تانا. (تاج/ ۲- ۳۳۴- ۱۵۸- ۱۵۹)

۱۰۷۰- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِيَّاكُمْ وَالْجُلُوسَ عَلَى الطَّرِيقَاتِ) فَقَالُوا: مَا لَنَا بِذَلِكَ إِنَّمَا هِيَ مَجَالِسُنَا نَتَحَدَّثُ فِيهَا، قَالَ: (فَإِذَا أَبَيْتُمْ إِلَّا الْمَجَالِسَ فَأَعْطُوا الطَّرِيقَ حَقَّهَا) قَالُوا: وَمَا حَقُّ الطَّرِيقِ؟ قَالَ: (غَضُّ الْبَصَرِ وَكَفُّ الْأَذَى وَرَدُّ السَّلَامِ وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ) (الحديث ۲۴۶۵، طرفه في: ۶۲۲۹).

ئەبوسەئیدی خەدری (بەزى خەوى لى بى) فەرەمۆى: پېغەمبەر (دروودى خەوى لەسەر بى)

فەرەمۆى: (نەكەن لەسەر رىگەوبان دابنیشن) گوتیان: ئەى پېغەمبەرەى خودا! چارمان نىيە، جىگەى ترمەن نىيە، كەلى دابنیشن و دەمە تەقى لى بکەين، ئەوى نەبى. فەرەمۆى: (كەواى لى هات، مافى رىگەوبان بەجى بهینن) گوتیان: قوربان! ئایا مافى رىگەوبان چىيە؟ فەرەمۆى: (چاوى خۆتان بگرن و تەماشای نامووس و نەنگى خەلکى پى مەكەن و ئەگەر شتیکتان بەرچا و کەوت چاوپۆشى لى بکەن و نازارى كەس مەدەن و مەبن بەئیش و نازار بۆ ریبوار، وەلامى سلا و بدەنەو و رىگەى باش نیشانى خەلک بدەن و جەو گیرى لەخراپە بکەن). (ریاض/ ١- ١٧٥ ف- ١٩٠- ٢٣- الأمر بالمعروف و...)

١٠٧١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَضَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا تَشَاجَرُوا فِي الطَّرِيقِ بِسَبْعَةِ أَذْرُعٍ (الحدیث ٢٤٧٣).

ئەبوھورەیرە (بەزى خەوى لى بى) دەفەرەمۆى: (پېغەمبەر (دروودى خەوى لەسەر بى) لەسەر حەوت گەز بەگەزى بەنايى داناو و بۆ پانیى رىگەى گشتى، ئەگەر لەسەرەى بووبە كیشە و بەرە).

رافەو شىكردنەو:

ياسايەكى ئوصولى ھەيە دەفەرەمۆى: (بەپار بەپى رۆژ دەگۆڤى) : مەبەست لەم جۆرە ياسا ئوصلوئە ئەم جۆرە بەپارەنەيە، كە بەپى كات و شوین و سەردەم، بابەتى مەحكوموفىيەكە دەگۆڤى. ئەمە بۆ چاران بوو، ئىستا شەقام و رىگەوبان دەستوورو رىساو ياساى تاپىبەتى خەوى ھەيە.

١٠٧٢- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَهُوَ جَدُّ أَبِي أُمِّهِ قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ النَّهْيِ وَالْمُثْلَةِ (الحدیث ٢٤٧٤، طرفه في: ٥٥١٦) (١٣٧).

عہدوللای کوری یہ زیدی نل ئەنصارى (ہمزای خوی لى بن) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خوی لى بن) نہی کردووہ لەتالان و راوو رووت، ھەروا نہی کردووہ لەئەتک کردنی جەستەى مروؤو شیواندنی چ بەزیندووی، چ بە مردووی، وەک لووت برین و گوئقرتانندن و دەست وپاپەراندن و چاو ھەلکۆلین. لەتاج دا، لەبەرگی ھەشتەم دا، لەلایەرە (۱۳۱) دا، ئەم فہرموودمەہ ئاوا کراوہ بەکوردی: (پیغہمبہر (دروودی خوی لى بن) تالان و بروو لچو لیو کردن و ئەتک کردنی ھەموو گیانداریکی قەدەغە کردووہ).

۱۰۷۳ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (مَنْ قُتِلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ) (الحديث ۲۴۸۰) (۱۳۸).

عہدوللای کوری عہمر (ہمزای خوی لى بن) فہرمووی: خۆشەویست فہرمووی: (ھەر کەسێ لەسەر مالى خۆى بکۆژرێ ئەوہ شەھیدە) (ریاض/۳-ل-۹۷۱-ز-۲۳۵-ف-۴+۳). ۱۰۷۴ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ عِنْدَ بَعْضِ نِسَائِهِ فَأَرْسَلَتْ إِحْدَى أُمَّهَاتِ الْمُؤْمِنِينَ مَعَ خَادِمٍ بِقِصْعَةٍ فِيهَا طَعَامٌ فَضَرَبَتْ يَدَهَا فَكَسَرَتْ الْقِصْعَةَ فَضَمَّهَا وَجَعَلَ فِيهَا الطَّعَامَ وَقَالَ: كُلُوا وَحَبَسَ الرَّسُولُ وَالْقِصْعَةَ حَتَّى فَرَّغُوا فَدَفَعَ الْقِصْعَةَ الصَّحِيحَةَ وَحَبَسَ الْمَكْسُورَةَ (الحديث ۲۴۸۱، طرفه في: ۵۲۲۵) (۱۳۹).

ئەنەس (ہمزای خوی لى بن) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خوی لى بن) لەمالی ژنی لەژنەکانی بوو، ژنیکی تری بەکارەکەرێکی خۆیا لەگەنی خواردەمەنی بو نارد، ژنەکەى تەنگە گرتی و دەستی کیشا بەلەگەنەکەداو شکاندی. جا پیغہمبہر (دروودی خوی لى بن) ھەردوو لەتى لەگەنەکەى نوساندنەوہ بەیەکەوہو

(۱۳۸) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: الدليل على أن من قصد مال غيره، رقم: ۱۴۱.

(۱۳۹) قال العسقلاني: (لم يوافقہ مسلم على اخراج حديث أنس في القصة المكسورة

(فتح/۵ص۱۲۷) خاتمة كتاب المظالم - المترجم.

خواردمه نه نییه که ی تی کرده ووه فهرمووی: (دایکتان ته نگه دهیگری و دلی پر بووه، بویه له گه نه که ی هه ویکیه یی شان نیوه بخون) نه وانیش خواردیان، جا که له گه نی ژنه که ی تریشی هات دیسان فهرمووی: (بخون، رابهرو له گه نه شکاوه که یشی گل دایه وه، تالی بوونه وه، نه وسا له گه نه ساغه که ی دا به کاره که ره که وه له گه نه شکاوه که ی گل دایه وه، بونه و ژنه ی که له گه نی ژنه که ی تری شاندا). (تاج/۲/۳۴۲ز-۱۶۳ف-۶).

پایانی (خاتمه)

ماموستای ئیبنو حه جهری عه سقه لانی (ره سمعی خوی کموری لی بی) ده فهرمووی: نامه ی ناروه واییه کان (کتاب المظالم) چلو هه شت فهرمووده ی واتیادا، شه شیان بی پرشته ن، واته: ته علیقن، بیست و هه شتیان دووبارن، سا یا له م نامه دا، دووباره بوونه ته وه، یان له پیشیه وه، پالفته که یان ده کاته (۲۰=۲۸-۴۸) بیست فهرمووده. پیشه و موسلیمیش (ره سمعی خودی لی بی) گشتیانی دهره یناوه، واته: ته خرچ کردوه بیجکه له فهرمووده که ی:

- ۱- نه بوسه عید: (إذا خَلَصَ الْمُؤْمِنُ) = (۱۰۵۷ت = ۲۴۴۰ف).
 - ۲- نه نه س: (أَنْصُرْ أَخَاكَ) = (۱۰۶۰ت = ۲۴۴۴ف).
 - ۳- نه بوهور میره: (مَنْ كَانَتْ لَهُ مَظْلَمَةٌ) = (۱۰۶۲ت = ۲۴۴۹ف).
 - ۴- ئیبنو عومه ر: (مَنْ أَخَذَ شَيْئاً مِنَ الْأَرْضِ) = (۲۴۵۴ف) له ته جریده که دا فهرمووده که ی سه عیدی کوری زهید هاتووه، که ژماره که ی (۱۰۶۲).
 - ۵- عه بدو لای کوری یه زید (في النهي عن التَّهْبِي والمُثْلَةِ) = (۱۰۷۲ت = ۲۴۷۴ف).
 - ۶- نه نه س سه بارمت به له گه نه شکاوه که (۱۰۷۴ت = ۲۴۸۱ف).
- ههروا ده فهرمووی: حهوت بیستراو (نه نه ر) یشی واتیادا. له ته جریده که دا هه ژدمیانی واتیادا له (۱۰۵۷) وه هه تا (۱۰۷۴) ناوا: (۱۰۷۴-۱۰۵۶=۱۸).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۵۲- نامہی ھاوبہ شی (کتاب الشریکۃ)

۱- باسی ھاوبہ شی لہ خوراک و خہرجی و مہصرہ فی کاتی

ریبوری و لہ مہ موو جوړہ کالو سامانیکا

(باب الشریکۃ فی الطعام والنہد والعروض)

۱۰۷۵- عَنْ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ خَفْتُ أَرْوَادَ الْقَوْمِ وَأَمْلَقُوا فَأَتَوُا النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي نَحْرِ إِبِلِهِمْ فَأَذِنَ لَهُمْ فَلَقِيَهُمْ عُمَرُ فَأَخْبَرُوهُ فَقَالَ: مَا بَقَاؤُكُمْ بَعْدَ إِبِلِكُمْ؟ فَدَخَلَ عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ: مَا بَقَاؤُهُمْ بَعْدَ إِبِلِهِمْ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (نَادِ فِي النَّاسِ فَيَأْتُونَ بِفَضْلِ أَرْوَادِهِمْ) فَبَسِطَ لِدَلِكِ نِطْعَ وَجَعَلُوهُ عَلَى النَّطْعِ فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَدَعَا وَبَرَكَ عَلَيْهِ ثُمَّ دَعَاهُمْ بِأَوْعِيَّتِهِمْ فَأَحْتَتَى النَّاسُ حَتَّى فَرَّغُوا ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ (الحديث ۲۴۸۴، طرفه في: ۲۹۸۲) (۱۴۰).

سہ لہ مہی کوری تہ کوہ ع (ہمزہ خوی لن ہن) فہرمووی: لہ غمزای ہہ وازین دا، کہ ناسراویشہ بہرؤژہ کہی حونہین، کہ لہ شہشی مانگی شہ شہ لانا سالی نازاد کرنی مہ ککہ، لہ پاش فہتھی مہ ککہ روی دا، موسوئلمانان دوازدهہ زار بوون، سوپای ہہ وازین و ھاوبہ یمانہ کانی چواردهہ زار بوون، لہ شیوی حونہین دا کہوا لہ نیوان مہ ککہ و طائیف دا، شہرکہ روی دا، جا بہرمبہرہ تویشوو و نانہ بہرہ کانی سوپای نیسلام ہاتہ کزی و ہہ ژاری و نہداری یہ خہی ہی گرتن، جا لہ تاو برسیتی چوون بو خزمہتی حہ زہمتو عہرزیان

(۱۴۰) رواہ مسلم فی کتاب اللقطة، باب: استحباب المواساة بفضول المال صم/ج/۱۲ ص ۲۳+

ج/۱ ص ۲۲۲-نووی۔ المترجم.

کرد: ئەو رهوانه کراوی خودا! ئەگەر ریگەمان پێبدهی و شترەکانمان سەر دەبرین؟ ئەویش ریگە پێدان، لەریگە توشی ئیمامی عومەر بوون، لەحاله‌که حالیان کرد، ئەویش فەرمووی: (ژیانی ئیوه بەستراوه بەو شترەکانتانەوه، ئەگەر ئەوان نەمیین، خوشتان سەرتان تیا دەچی)، جا چوو بۆ خزمەتی پیغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) عەرزێ کرد: (قوربان! و شترەکان، ژیان و مانیانە) پیغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) فەرمووی: (دهی کهوایه، به‌ناو له‌شکره‌که‌دا جار بدهن و بانگه‌واز هه‌ڵبدهن که پاشه‌روک و پاشماوه‌ی توێشه‌بهره‌و نانه‌بهره‌کانیان به‌یئن).

جا بۆ ئەم مەبەستە لەسەر فەرمانی خوێشه‌وێست (دروودی خوی لەسەر بێ) کهوێیان راخست، جا ئەو بنبۆل و پاشه‌روکەکی که لەناو توێشه‌بهره‌کانیان مابوو، هێنایان و هێنایان ڕشته سەر کهوێکه، جا پیغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) هه‌ڵساو له‌سەری راوه‌ستاو نرای پیت و فەری به‌سەردا خوێند، ئەوسا به‌فەرمانی خوێشه‌وێست بانگه‌واز هه‌ڵدرا که ئەو خه‌ڵکه توێشه‌بهره‌و جه‌واڵه‌کانتان به‌یئن و خۆراک به‌رن! ئیتر پیت و فەریکی ئاشکرای وا که‌وته ئەو که‌مه خۆراکه‌وه، له‌شکره‌که به‌له‌پ لێیان ده‌مالیه‌ ناو ده‌فهره‌کانیانەوه، هه‌تا هه‌موو پڕبوون.

جا دیمەنەکه ئەوه‌نده شیرین و کاریگەر بوو، موعجیزه‌که ئەوه‌نده روون و ئاشکرا بوو پیغەمبەر – سەرو مال و منال و هه‌ست و نه‌ست به‌قوربانی گەردی سەر گوپی پیرۆزی بێ – بۆ ته‌حه‌دووت به‌به‌هره‌و نازو نیعمه‌تی خودا شایه‌تمانێکی به‌هه‌قی هێناو فەرمووی: (أشهد أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله: به‌زمان ده‌لێم و به‌دل باومڕ ده‌کم که ته‌نها خودای گه‌وره خودایه‌و به‌س، وه موحه‌مه‌دی کوپی عه‌بدوڵلایش به‌نده‌و پیغەمبەری ئەوه). (بڕوانه: تاج/٤-٤٣ز-١٠٦- باسی موعجیزه‌کانی پیغەمبەر).

په وهندی ئه م فهرمووده يه به بابته كه وه له وه دا يه، كه پاشه پرۆكى
تو يشه به ركه انيان له سه ر كه ولى كۆده كرده وه له پاش نزا ي پيت و فهر
خويندن به سه ريدا، له لايه ن خو شه ويسته وه، ده ستيان كرد به لي بردنى.

۱۰۷۶- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
: (إِنَّ الْأَشْعَرِيِّينَ إِذَا أُرْمِلُوا فِي الْغَزْوِ أَوْ قُلَّ طَعَامُ عِيَالِهِمْ بِالْمَدِينَةِ جَمَعُوا مَا كَانَ
عِنْدَهُمْ فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ ثُمَّ اقْتَسَمُوهُ بَيْنَهُمْ فِي إِسَاءٍ وَاحِدٍ بِالسُّوِّيَّةِ فَهُمْ مِنِّي وَأَنَا
مِنْهُمْ) (الحديث ۲۴۸۶) (۱۴۱).

ئەبو موسای (پەرزەنتی خەوی ئەب) فهرمووی: پێغه مبه ر فهرمووی: (ئەشعەرییه كان
كه هۆزی ئەبو موسای ئەشعەرین، مه ردا يیه كيان هه يه ئەگەر له غه زادا
خواردن يان هاته كزی - يا خود له ناو شارو ناوای دا، نان و خۆراکی خێزان يان
هاته كه می- دێن ئەوهی ماوه له لایان، هه مووی له يه ك دمفرا كۆده كه نه وه،
ئهو جا به قاپی، به حاجه تی، له به ينی خۆيانا وه ك يه ك، يه كسان، به شی
ده كه ن، ئەوان له من و من له وانم!) (تاج/۵-ل ۲۲۸-ف ۲۴-ز ۶۳).

۱۰۷۷- عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
بِذِي الْحَلِيفَةِ فَأَصَابَ النَّاسَ جُوعٌ وَأَصْبَنَّا إِبِلًا وَغَنَمًا وَكَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي أَخْرِيَّاتِ النَّاسِ فَعَجَلُوا وَذَبَحُوا فَتَصَبَّوْا الْقُدُورَ فَأَمَرَ النَّبِيُّ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالْقُدُورِ فَأُكْفِفَتْ، ثُمَّ قَسَمَ، فَعَدَلَ عَشْرَةَ مِنَ الْغَنَمِ بِبَعِيرٍ فَتَدَّ
مِنْهَا بَعِيرٌ فَطَلَبُوهُ فَأَعْيَاهُمْ وَكَانَ فِي الْقَوْمِ خَيْلٌ يَسِيرَةٌ فَطَلَبُوهُ فَأَعْيَاهُمْ فَأَهْوَى إِلَيْهِ
رَجُلٌ مِنْهُمْ فَحَبَسَهُ اللَّهُ ثُمَّ قَالَ: (إِنَّ هَذِهِ الْبَهَائِمُ أَوَابِدُ كَأَوَابِدِ الْوَحْشِ فَمَا غَلَبَكُمْ
مِنْهَا فَاصْنَعُوا بِهِ هَكَذَا). فَقَالَ: جَدِّي إِنَّا نَرْجُو أَوْ نَخَافُ أَنْ نَلْقَى الْعَدُوَّ غَدًا وَلَيْسَ
مَعَنَا مُدَى، أَفَتَذْبَحُ بِالْقَصَبِ؟ فَقَالَ: (مَا أَطَهَرَ الدَّمَ وَذَكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ فَكُلُوهُ، لَيْسَ
السِّنُّ وَالظُّفْرُ وَسَأَحْدَثُكُمْ عَنْ ذَلِكَ: أَمَّا السِّنُّ فَعَظْمٌ وَأَمَّا الظُّفْرُ فَمُدَى الْحَبْشَةِ)

(الحديث ٢٤٨٨، أطرافه في: ٢٥٠٧، ٣٠٧٥، ٥٤٩٨، ٥٥٠٣، ٥٥٠٦، ٥٥٠٩، ٥٥٤٤، ٥٥٤٣، ٥٥٠٩) (١٤٢).

رافيعی کوری خه دیج (رهزی خوی لئ بئ) فهرمووی: له ذولحوله یفه له خزمهت پیغه مبهردا بووم، له شکره که ی پیغه مبهردا (دروودی خوی لئ بئ) توشی برسیتی بوون، جا و شتر و ناژه لئ تالانیان و ده دست که وت، فهرمووی: پیغه مبهردا خوی (دروودی خوی لئ بئ) له دوا ی سوپا که وه بوو، خه لکه که کش په له یان بوو، ده ستیان کرد به ناژه لئ سهر برپین و مهنجه لئیان خسته سهر ناگر، هه تا کاتی پیغه مبهردا (دروودی خوی لئ بئ) هاته بهر وه، بهم حاله ی زانی وه که ته می کردنی بو یان، فهرمانی دا مهنجه لئ گوشت و مهر که کانیان قلاب کرده وه، نه و جار پیغه مبهردا (دروودی خوی لئ بئ) خوی ده سته که وه که ی دابهش کرد، وه ده سهر پهزی به یه که و شتر دانا، جا لهم نیوانه دا، و شترئ به له سه بوو، ته را بوو، که وتنه شوینی، چاریان نه کرد، ماندووی کردن له ناو له شکره که دا چهند و لاخیکی بهرزه ی کهم هه بوو، جا پیاوی له یاریده دمران تیریکی پیوه ناو خودا بهو تیره گلی دایه وه.

نه و جا پیغه مبهردا (دروودی خوی لئ بئ) فهرمووی: (هه ندی لهم ناژه لانه سلو سرکن، وه که جان هوهری کیوی سرك و توړهن جان هگهر شتی وا رووی داو چارتان نه ده کرد، که به شیوه ی ئاسایی سهری برپن، نه وه وه که نه مه ئاوا ی لئ بکه ن، نه وه بری سهر برپنه که ی ده که وئ) رافیع فهرمووی: گوتم: قوربان! ئه ی پیغه مبهردا خودا! ئیمه له شهرداین و له گهل دوزمن داین و دوورنیه سبهینی بهر هنگاری یه کتر نه بین، جا نه گهر ویستمان ناژه لئ سهر برپین چه قوو کیردی پیو یستمان پی نییه، نایا به ته له قامیشی تیژو چه قوی بهردین چه یوان سهر برپین؟ فهرمووی: (گورج بهو ده ستو بردی لئ بکه و به شتی زور کول مرداری مه که ره وه، ئیت به ههرچی سهری ده بری باشه، به مهر جی

فیچقہ بہ خوینہ کہ بکاو له کاتی سهربرین دا، خوینہ که په له میز که ببهستی، وه ناوی خودای لی بری، وه به مهرچی نه وهش، نهو شته که پیی سهردهبری ددان و نینوک نه بی، نیتر لیی بخو، چونکه نهو هه لاله، پیشت بلیم که له بهرچی دروست نییه شت به ددان و به نینوک سهربری، چونکه ددان نیسکه و نیسکیش کوله و تیز نییه، وبه زوری مرداری دهکاته وه.

نینوکیش چه قوی چه بهشییه ناموسولمانه کانه، نهوان دهستوریان وایه، زورینه ی کات نازهل به نینوک دهخنکین و دهیخون، دهی چاولی کردنیان لهم بی شهرعیه دا نادرسته).

رافه و شیکردنه وه:

لهم جوړه کاتانه دا نه گهر پاش پیکانی نازه له به لهسه بووه که، به ئاسانی دهوانرا سهربری نهو وه دمی به سهربرین هه لال بکری، به لام نه گهر مهوادی سهربرین نه بوو نهو هه پیکانه که ی بریتی سهربرین دهکوهی و بهو هه لال دمی، هه ندی شت هه یه هه له یه کی بلاوه، وهک مل هه لکیشانی چوله که و شتی تری وهک چوله که، نهو هه حهرامه، بهو هه لال نابی.

١٠٧٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَنْ أَعْتَقَ شَقِيصًا مِنْ مَمْلُوكِهِ فَعَلَيْهِ خُلَاصُهُ فِي مَالِهِ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ مَالٌ قُرْمَ الْمَمْلُوكِ قِيَمَةَ عَدْلِ ثُمَّ اسْتُسْعِيَ غَيْرَ مَشْقُوقٍ عَلَيْهِ) (الحدیث ٢٤٩٢، أطرافه فی: ٢٥٠٤، ٢٥٢٦، ٢٥٢٧) (١٤٣).

نه بوهورمیره (بخاری خوی لی بی) فهرمووی: پیغه مبهرا (دروودی خوی لسمر بی) فهرمووی: (نهو هه که بهشی خوی له کویله یه که نازادبکا، له سهریه تی له مالی خوی هه مووی نازاد بکا، نه گهر نه و منده ی مال هه بوو که بهشی نهو هه بکا، به لام

ئەگەر ئەومەندەى ماڻ نەبوو ئەوا ھەر ئەو بەشەى ئازاد دەبى ئە ئازادکراود، ئەوسا کۆيلەکە بەنرخى کاتى کۆيلەى رىک دەقەبلىئىرى، ئەوجا کەسابەتى بى دىمکرى تا ئەومەندە پەيدا دەکا، کە بىدات بەئاگاگەى و بەيەکجارى خوى بى ئازاد دەکاو، لەکۆيلەى رىزگارى دەبى، بەلام نابى زەبرى زىاد لەئەندازەى لى بکرى، بۆ پەيدا کردنى بەهاى ئەو بەشەى ترى کە لەسەر خۆيەتى بەکارکردن ئازادى بکات). (تاج/٣-٣٧-ف/١-ش/د/ت/ن).

١٠٧٩- عن الثُّعْمَانَ بْنِ بَشِيرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَثَلُ الْقَائِمِ عَلَى حُدُودِ اللَّهِ وَالْوَاقِعِ فِيهَا كَمَثَلِ قَوْمٍ اسْتَهْمُوا عَلَى سَفِينَةٍ فَأَصَابَ بَعْضُهُمْ أَعْلَاهَا وَبَعْضُهُمْ أَسْفَلُهَا فَكَانَ الَّذِينَ فِي أَسْفَلِهَا إِذَا اسْتَقَوْا مِنَ الْمَاءِ مَرُّوا عَلَى مَنْ فَوْقَهُمْ فَقَالُوا: لَوْ أَنَّا خَرَقْنَا فِي نَصِيْبِنَا خَرْقًا وَلَمْ نُؤْذِ مَنْ فَوْقَنَا فَإِنْ يَتْرَكُوهُمْ وَمَا أَرَادُوا هَلَكُوا جَمِيعًا وَإِنْ أَخَذُوا عَلَى أَيْدِيهِمْ نَجَوْا وَنَجَّوْا جَمِيعًا) (الحديث ٢٤٩٣، طرفه في: ٢٦٨٦) (١٤٤).

نوعمانى كورى بهشیر (رمى خوى لى بى) دەقەرموى: ھەزەرەت (درووى خوى لەسەر بى) ھەرمووى: (وینەى كەسى كەناگای لەخوى بى و خوى بپاریزى لەو شتانەى كە خودا سنوورى بۆ داناو، و ئەو سنوورانە نەبەزینى، لەگەل ئەو كەسەدا كەگوئ نەداتى و سنوورەكانى خودا ببەزینى و بى ھەرمانى خودا بكا، وینەى ئەم دوو جوۆرە كەسەيە، وەك وینەى كۆمەلى وایە كە لەناو خۆيانا لەسەر جیگەى خۆيان، لەناو پاپۆرىكى دووقاتى دا تیروپشك بكەن، تاقمەيەكيان قاتى سەرموویان بەربكەوئ و ئەوانى تریان قاتى خواریوویان بەربكەوئ، ئەوانەى لەقاتى خواریوون بەسەر ئەوانەدا بچن بۆ ئا و كەوان لەقاتى سەرموود، لەبەر ئەوەبلىن: بۆجى ئیمە لەبەشى خۆمانا كونیكى تىنەكەين و ئیتر ئەومەندە ئازارى ئەوانەى قاتى سەرموود نەدەين، و بەسەریانا نەچین و

نہیہین، جا نہ گھر نہوانہی سہرموہ وازیان لی بیّنو ریگہی نہوہیان پی بدہن، کہ کونی تی بکہن، نہوا پاپورمکہ پردہبی لہناوو نوقم دہبی، ہہموویان وکوویہک دمفہوتین، بہلام نہگھر دمستیان بگرنو نہہیلن نہو ہہلہیہ بکہن، نہوا خویشیان و نہوانہی خوارہومیش ہمدوولا رزگاردہبن! (ریاض/۲/۱۷۳-ژ/۴-۱۸۷ز-۲۳).

۱۰۸۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ هِشَامٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَكَانَ قَدْ أَذْرَكَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَذَهَبَتْ بِهِ أُمُّهُ زَيْنَبُ بِنْتُ حُمَيْدٍ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ بَايَعُهُ فَقَالَ: (هُوَ صَغِيرٌ) فَمَسَحَ رَأْسَهُ وَدَعَا لَهُ (الحديث ۲۵۰۱، طرفه في: ۷۲۱۰) (۱۴۵).

عہدوللای کوری ہیشام (رضی خوی لی ہی) کہیہکی بوو لہو ہاوری منالکارانہی کہبہبچکوآلہیی بہخزمت پیغہمبہر (درووی خوی لہسر ہی) گہیشتبوون فہرمووی: منالکار بووم، دایکم کہ زمینہبی کچی حہمید بوو- بردمی بو خزمہتی حہزومت (درووی خوی لہسر ہی) عہرزی کرد: نہی پیغہمبہری خودا! پہیمان بہستہ لہگہل عہدوللای کورم؟ نہویش فہرمووی: (ئاخر منالہ، بچووکہ کاتی پہیمان پیدانی نہہاتووہ). نہوسا پیغہمبہر (درووی خوی لہسر ہی) دہستی پیروزی ہینا بہسہر سہری عہدوللاداو نزای باشی بو کرد.

۱۰۸۰- (مکرر) وعنه (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ كَانَ يَخْرُجُ إِلَى السُّوقِ فَيَشْتَرِي الطَّعَامَ فَيَلْقَاهُ ابْنُ الزُّبَيْرِ وَابْنُ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) فَيَقُولَانِ لَهُ: أَشْرَكْنَا فَإِنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدْ دَعَا لَكَ بِالْبَرَكَةِ فَيُشْرِكُهُمْ فَرَبَّمَا أَصَابَ الرَّاحِلَةَ كَمَا هِيَ فَيَبْعُثُ بِهَا إِلَى الْمَنْزِلِ (الحديث ۲۵۰۲، طرفه في: ۶۳۵۳) (۱۴۶).

(۱۴۵) لم يوافقہ مسلم علی تخريجہ (فتح / ۵ خاتمة كتاب الشركة ص ۱۳۹) المترجم.

(۱۴۶) لم يوافقہ مسلم علی إخراجہ (المصدر السابق) - المترجم.

دیسان عہدوللای کوری ہیشام (ہمزای خوی لئ بی) فہرمووی: گہلی جار کہ
دمچووم بؤ بازار بؤ ئال و ویل، بؤ کرین و فروشتنی دانہ ویلہو خواردہ مہنی،
نیبنو عومہرو عہدوللای کوری زوبہ یرم پی دہگہ یشتن (ہمزای خوی لئ بی) پییان
دمفہرمووم: (ہہرچیت کرپی نیئمہ ییش بکہ بہاوبہشی خۆت، چونکہ مسۆگہر
قازانجی باش دہکەیت، چونکہ تۆ کاتی خۆی پیغہ مہہر (ہروودی خوی لئسەر بی) نزای
پیت و فہری بؤ کردویت، منیش دمکردن بہاوبہشی خۆم، ئەم عہدوللایہ
لہ پیت و فہری نزای پیغہ مہہر مود، خودا وا پیروزی خستبوە مامہ لہو
سەودایەو، جاری وادەبوو لہ مامہ لہ یە کدا یەک و لاخی بارەبەری بەتەواوی
قازانج دمکرد! وەلەسەر ئەو شیوەیہ کە دمیکرپی دەیناردەوہ بؤ مائەوہ!).

رافە و شیکردنەوہ:

یەکەم: ئەم بەہرانہ لہم دوو فہرموودەییە و مردەگیرین:

۱- دەستہینان بەسەر منال.

۲- پەیمان نہ بەستن لہ گەل کەسی رەسیدە نہ بوو بی.

۳- هاموشۆی بازار بؤ سەودا و مامہ لہو بازارگانی و شتی وا.

۴- داواکردنی پیت و فہرو پیروزی لەشتی لہبارە دا بی و لہکەسی لەشانی دا بی.

۵- منال دمتوانی شتی کاتی منالی بہ گەورەیی بگێریتەوہ، وەلەو مەدە متمانەیی
پی دمکری، و مەگەر لہ پیغہ مہہر مود بی، پی دەبی بہاوەل و صەحابە،
و مەگەر لہ جینەکانی پاش پیغہ مہہر مود بی پی دەبی بہ یەکی لہ پەپرەوانی
ئەو جینە.

۶- بەلگەییە لەسەر ئەوہ کە ژنان منالی خۆیان بردووە بؤ خزمەت
خۆشەوێست (ہروودی خوی لئسەر بی) ہەتا بہ خزمەتی بگەن و نزای باشیان بؤ بکا،
ئەوہش نیشانەیی ئەوہیہ کەئەو جۆرہ ژنانہ زۆر ھۆشمەندو دووربین و داناو
زانا بوون، وەدمرہبەستی دوارۆزی منالی خۆیان بوون.

۷- موعجز میه کی گه وری واتیا که دوعا که پیغه مبه (درویدی خوی لمر بی) بو
عه بدوللا گرا بووه.

دووه: نه م فهرموود میه ناوی چوار هاوړی پیغه مبه واتیادا، که
زهینه بی کچی حومه یو عه بدوللا کوری و نیبنو عومهر و نیبنو زوبه یرن،
ژیان نامه ی دوانیان له پیشه وه رویشتووه، نه مهیش به کورتی ژیان نامه ی نه و
دووانه که ی تریان:

عه بدوللا کوری هیشام شش سالانه بوو، که پیغه مبه (درویدی خوی لمر بی)
مردووه، عهینی لیږده دمه فرموی: هیشامی باوکی له پش نازاد کړدی
مه که که دا، به ناموسولمانی مردووه، عه سقه لانیس له فتح دا له شهر چی نه م
فهرموود میه دا، هه روا دمه فرموی، که چی له نیصا به دا دمه فرموی: (عه بدوللا
خوی و هیشامی باوکی له هاوړیانی پیغه مبه رن) که چی نه خوی و نه نیبنو
عه بدول بهرر له نیصا به و له نیستی عا به له هه موو به شه کانی پیتی (ه) دا باسی
هیشام ناکه ن. له چواری کوچیدا له دایک بووه، له مه دینه ژیاوه، هه تا
سهرده می جینشینی موعاویه ژیاوه له بوخاری دا چوار فهرموود می هه یه.

دایکی عه بدوللا ناوی زهینه بی کچی حومه یو کوری زوه یره
هاوړ پیتی پیغه مبه ی به نصیب بووه، له فهرموود می ساغدا ناوی چه سپاوه.

ماموستای نیبنو حه جهری عه سقه لانی له پایانی نه م نامه ی هاو به شییه دا،
دمه فرموی: (نه م نامه یه بیست و هوت فهرموود می واتیادا، تاقه
یه کیکیان بی پشته یه، بیست و شه شه که ی تریان په یوه ستن، واته:
موصولن. سیازدهیان دوو باره ن، پوخته که یان چوارده ن، شیخی موسلیمیش
وه که شیخی بوخاری هه موویانی دمه هی ناوه، ته نیا نه م چند فهرموود میه یان
نه بی، فهرموود که ی نوعمان (مثل القائم علی حدود الله) = (۱۰۷۹-۲۴۹۳ ف).
دووه فهرموود که ی عه بدوللا کوری هیشام = (۱۰۸۰-۲۵۰۱ ف)

+ ۱۰۸۰ مکرر = ۲۵۰۲ ف) دوو فهرموود که ی عه بدوللا کوری عومهر و

عبداللہ کوری زوبہیر، کہوان لہناو داستانہ کہی عہدوللہ کوری ہیشام دا، فہرموودہ کہی ئیبنوعہبباس لہفہتج ژمارہ کہی (۲۵۰۶). یہک بیستراو (ئہئہر) یشی واتیادا. خودا بؤ خوئی باشتی لی دہزانی.

تیبینی:

باسی ہاوبہشی لہفقیہی ئاسانا والہبہرگی دوودا، لاپہرہ: ۴۹۶ زنجیرہی: ۲۱۷. تہماشاکردنی بی بہرہ نابی. + (تاج / ۲۷-۳۳۶ ز ۱۶۱).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۵۳- نامہی بارمتہ (واتہ: رهن) (کتاب الرهن)

۱۰۸۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (الظَّهْرُ يُرْكَبُ بِنَفَقَتِهِ إِذَا كَانَ مَرْهُوْكَاً وَلَبَنُ الدَّرِّ يُشْرَبُ بِنَفَقَتِهِ إِذَا كَانَ مَرْهُوْكَاً وَعَلَى الَّذِي يَرْكَبُ وَيَشْرَبُ النَّفَقَةُ) (الحديث ۲۵۱۲، طرفه في: ۲۵۱۱) (۱۴۷).

ئہبہوہورمیرہ (ہرمای خوئی لی ہی) لہ حہزرہتہوہ (ہروودی خوئی لہسمر ہی) دمفہرموی: (ولاخی سواری نہگہر لہبارمتہدا دانرابی- دروستہ بارمتہ وەرگر سواری پی بکا، نازہلی شیرداریش نہگہر لہبارمتہدا دانرابو- دروستہ بارمتہ وەرگر شیرہ کہی بخواتہوہ، ودمہسرفیش لہسہر ئہو کہسہیہ کہسواری ئہو ولاخہ

دهبی، یاشیری نهو نازده له دهخواته وه) (تاج/٢/٣٣٢/ت/ب/د+د+ فیهی
ناسان/٢/٤٧٥-٢٠٣-باسی بارمته (رههن).

رافه و شیکردنه وه:

عهسقه لانی دهفه رموی: مه به ست لهو که سه که مه سرف دهکات،
یه کی که له م سئ که سه: بارمته کارو بارمته و مرگرو هه که سیکی تر
که مه سرفی بارمته کراوه که بکات، هه روا دهفه رموی: (وفیه حجة لمن قال
يجوز للمرتهن الانتفاع بالرهن إذا قام بمصلحته ولو لم يأذن له المالك - راجع
المجلد الخامس ص ١٤٤ الحديث رقم: ٢٥١٢).

١٠٨٢- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَضَى:
أَنَّ الْيَمِينَ عَلَى الْمُدْعَى عَلَيْهِ (الحديث ٢٥١٤، طرفاه في: ٢٦٦٨، ٤٥٥٢) (١٤٨).

ئیبنو عه عباس (بزمای خوی لئ بئ) فه رموی: پیغه مبه (بروودی خوی لئ بئ)
دهفه رموی: (به لگه له سمر داواکاره و سویندیش له سمر داوا لیکراو) نه مه
گیرانه وهی تاجه. (تاج/٣-ل-٣٠٧-ز-١١٤).

ماموستا شیخی عهسقه لان دهفه رموی: نامه ی بارمته نو فه رمووده ی
به زده کراوی واتیادا، هه موویان په یومستن، واته / مه وصولن، شهشیان
دووبارهن، پوخته که یان سیانه، پی شهوا موسلیمیش له دمه یانی نهو
فه رموودانه دا هه ماهه نگه پی شهوا بوخاری کردووه هه موویانی گیراومه وه
بیجگه له فه رمووده ی ژماره (١٠٨١-ت= ٢٥١٢ ف+ طرفه: ٢٥١١).

هه روا دهفه رموی: دوو بیستراویشی واتیادا.

۵۴- نامه‌ی کویله نازادکردن (کتاب العتق)

(باسی کویله نازادکردن له فیهی ئاسان دا وا له بهرگی / ۳-ل ۱۰۰۹-۹۹۹) (له

تاج دا وا له بهرگی / ۳-ل ۲۳) دا.

۱۰۸۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَيُّمَا رَجُلٍ أَعْتَقَ امْرَأً مُسْلِمًا اسْتَفْتَدَ اللَّهُ بِكُلِّ عُضْوٍ مِنْهُ عُضْوًا مِنْهُ مِنَ النَّارِ (الحديث ۲۵۱۷، طرفه في: ۶۷۱۵) (۱۴۹).

ئەبوھورەیرە (پەزەیی خوی لێ بێ) لەخۆشەوێستەوه دەفەرموو: (هەر پیاوی پیاویکی کویله موسولمان نازاد بکا، خودا له جیاتی هەر ئەندامیکی ئەو کویلهیه، ئەندامیکی ئەو نازادکاره، له ئاگری دۆزهخ نازاد دەکا) (تاج/ ۳/ ۳۴-ف ۱-ش/ ت).

۱۰۸۴- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ سَأَلْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَيُّ الْعَمَلِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: (إِيمَانٌ بِاللَّهِ وَجِهَادٌ فِي سَبِيلِهِ) قُلْتُ: فَأَيُّ الرِّقَابِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: (أَعْلَاهَا ثَمَنًا وَأَنْفُسُهَا عِنْدَ أَهْلِهَا) قُلْتُ: فَإِنْ لَمْ أَفْعَلْ، قَالَ: (تُعِينُ ضَايِعًا أَوْ تَصْنَعُ لِاخْرَقَ) قَالَ: فَإِنْ لَمْ أَفْعَلْ، قَالَ: (تَدْعُ النَّاسَ مِنَ الشَّرِّ فَإِنَّهَا صَدَقَةٌ تَصَدَّقُ بِهَا عَلَى نَفْسِكَ) (الحديث ۲۵۱۸) (۱۵۰).

ئەبوذرەر (پەزەیی خوی لێ بێ) فەرمووی: پرسیم لەخۆشەوێست (پروودی خوی لەسەر بێ): کام کاره زۆر پەسەندو زۆر باشه؟ فەرمووی: (ئیمان و باوەڕ بەخودا و خەبات و تێکۆشان و غەزاکردن لەرێگەى ئەودا) گوتم: ئەى کام جوۆره بەندەیی نازاد بکری پاداشت و خیری گەورەتره؟ فەرمووی: (ئەوهی کەبه بهها گرانه و لەلای

خاومنه كەى گەلى چاك و نايابە) عەرزىم كرد: ئەگەر ئەو ەم بۇ نەكرا؟
فەرمووى: (يارىدەى پىشەسازى بدە، يادەستى ناشىى و كۆلىيەك بگرمو فىرى
كارى، ئىشى، پىشەيەكى بكە) عەرزىم كرد: ئەى ئەگەر ئەويشەم بۇ نەكرا
چۇن؟ فەرمووى: (شەرى خۇت لەمەردوم لادەو شەپ بەخەلك مەفرۇشە
ئەويش ەەر خىرە كە بۇ خۇتى دەكەيت) (تاج/۲/۲۵-۲ ش).

راقەو شىكردنەو:

ئەم فەرموودمىە رشتەكەى ئاوايە: ۱- شىخى بوخارى: ۲- عوبەيدوللاى
كۆرىموسا. ۳- ەيشامى كۆرى عوروو. ۴- عوروو كۆرى زوبەير- ئەبۇزەر.
مامۇستاكەى بوخارى تابىعى تابىعىيە، ەيشامو عوروو باوكى و
ئەبوموراويح ەرسىكيان، تابىعين و لەيەك چىنن، ئەبۇزەرىش صەحابىيە.
ئەم جۇرە رشتەيە گەرجى بەدىمەن لەجۇرى رشتەى پتر لەسيانيە،
بەلام وا لەحوكمى (سندى ثلاثى = رشتەى سيانى) دا. چونكە دەرەينەرى
فەرموودەكە، كەلىرەدا پىشەوا بوخاريىە، بەسى چىن، يابلىين:
بەسى پشت دەگاتەو بەپىغەمبەر (درودى خوى لەسەر بى) كە برىتين لە: ۱- پەيرەوانى
پەيرەوان. ۲- پەيرەوان. ۳- صەحابە. (= اتباع التابعين + تابعين + صحابة).

۱۰۸۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: مَنْ أَعْتَقَ شَرَكًا لَهُ فِي عَبْدٍ فَكَانَ لَهُ مَالٌ يَبْلُغُ ثَمَنَ الْعَبْدِ قَوْمِ
الْعَبْدِ عَلَيْهِ قِيمَةٌ عَدْلٍ فَأَعْطَى شُرَكَاءَهُ حِصَصَهُمْ وَعَتَقَ عَلَيْهِ الْعَبْدَ وَإِلَّا فَقَدْ عَتَقَ مِنْهُ
مَا عَتَقَ (الحديث ۲۵۲۲، أنظر: ۲۴۹۲ وأطرافه وانظر أيضاً: ۲۵۲۱، ۲۵۲۳،
۲۵۲۴، ۲۵۲۵) (۱۵۱).

واتاگهی له ژماره: ۱۰۷۸ دا رابووورد. راستترین گوته لهم شوینهدا بیژهی (عهبد) بۆ نموونهیه، بۆ مهرج نییه، له بهر نهوه لهم بریاردا جیاوازی ژنو پیاو نییه، کۆیله کهژن بێ، یاپیاو له لای جه ماومری زانایان هه مان بریاری بۆ ههیه که لهم فهرموودانهدا باس کراوه، لهوینهی بیژهی (عهبد) ه لهم نایهته پیروژمدا ﴿..... إِلَّا آتَى الرَّحْمَانِ عَبْدًا﴾ مریم/۹۲/۱۹.

۱۰۸۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِي عَنْ أُمَّتِي مَا وَسَّوَسَتْ بِهِ صُدُورُهَا مَا لَمْ تَعْمَلْ أَوْ تَكَلَّمْ (الحديث ۲۵۲۸، طرفاه في: ۵۲۶۹، ۶۶۶۴) (۱۵۲).

ئه بهوهره پیره (پزهی خوی لێ بێ) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خوی لێ بێ) فهرمووی: (خوای گهوره چاوپۆشی دهکا لهو خوتوراتو وهسومسهی که دیت بهدلی نهتهوهی ئیسلامی من دا، نهوهش له بهر خاتری من بهلام بهمهرجی بهکردهوه پیادهی نهکهن، یا بهزمان نهیلین!) (تاج/۱/۲۴-ز-۴).

رافه و روونکردنهوه:

مه بهست نهوهیه نهو خهیاڵاتو وتووێژه دمروونییهی که جاروبار لهناو دلی مرفؤدا روو دهدا، وهک نهوه ژن تهلاق دهدا، یا کۆیله نازاد دهکا، یا خیر بریار دهدا، یا بیر له گوناھێ دهکاتهوهو له دلیهوه پیلانی بۆ دادمیری، ئهم جوړه خهیاڵو ورپنه دمروونیان بهایه خیانی نییه، نه ته لاقیان پێ دهکهوێ، نه کپین و فرۆتن و سهوداو مامه لهیان پێ دا نه مه زری، بهو دوو مهرجهی که باسکران.

شهرع شهرمی نییه: دهلین: جاری له مه لای دهپرسن: ئایا دروسته لهکاتی کۆبوونهوهی شهرعی له گهڵ هه لال و هاوسهری خۆتا، بیر له ژنیکی

تری جوان بکەیتەو؟ مەلا دمهفرمووی: (چۆن دەبی لەرهشی خۆتی بنییت و بیر لەسپی خەڵک بکەیتەو؟).

١٠٨٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ لَمَّا أَقْبَلَ يُرِيدُ الْإِسْلَامَ وَمَعَهُ غُلَامُهُ ضَلَّ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِنْ صَاحِبِهِ فَأَقْبَلَ بَعْدَ ذَلِكَ وَأَبُو هُرَيْرَةَ جَالِسٌ مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (يَا أَبَا هُرَيْرَةَ هَذَا غُلَامُكَ قَدْ أَتَاكَ، فَقَالَ: أَمَا إِنِّي أَشْهَدُكَ أَنَّهُ حُرٌّ قَالَ فَهُوَ حِينَ يَقُولُ: يَا لَيْلَةَ مِنْ طُولِهَا وَعَنَائِهَا * عَلَى آلِهَا مِنْ دَارَةِ الْكُفْرِ نَجَّتْ) (الحديث ٢٥٣٠، أطرافه في: ٢٥٣١، ٢٥٣٢، ٤٣٩٣) (١٥٣).

ئەبوهورەیرە (مەزنی خۆی ئی بێ) فەرمووی: کاتی وێستم بچم و موسولمان ببم، خولامیکی خۆم لەگەڵدا بوو، لەپێگە یەکتزیمان گوم کرد، من لەمەدینە لەخزمەت پێغەمبەردا (دروودی خۆی لەسەر بێ) ، پاش ئیسلام بوونم، دانیشتبووم، لەو کاتەدا خولامەکەم هات، پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) فەرمووی: (ئەو ئەبوهورەیرە! ئەمە خولامەکەتە وائەویش هات بۆ لات). منیش گوتم: (دەو تۆ ئەو پێغەمبەری خوا! بەشایەت بە کەوا ئازادم کرد). ئەمەیش ئەو دەمە بوو کە بەدەم گوتنی ئەم شیعەرەو گەیشتە ناو مەدینە:

يا لَيْلَةَ مِنْ طُولِهَا وَعَنَائِهَا على آلِهَا مِنْ دَارَةِ الْكُفْرِ نَجَّتْ

بەشیەر لەبەحرەکەو خۆی کە طەویلی مەخروومە:

شەوی بوو درێژ پێ نیش و نازار، بەلام بەجوانی

سوپاس بۆ خودا، رزگاری کردین لە کافەسانی!

(تاج/٥٠-٢٤٤ز-٦٨ف-٣).

۱۰۸۸- عَنْ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ أَعْتَقَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ مِائَةَ رَقَبَةٍ وَحَمَلَ عَلَى مِائَةِ بَعِيرٍ فَلَمَّا أَسْلَمَ، حَمَلَ عَلَى مِائَةِ بَعِيرٍ وَأَعْتَقَ مِائَةَ رَقَبَةٍ قَالَ فَسَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ أَشْيَاءَ كُنْتُ أَصْنَعُهَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ كُنْتُ أَتَحَنُّتُ بِهَا يَغْنِي أَتَبَرَّرُ بِهَا؟ قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَسَلَمْتَ عَلَى مَا سَلَفَ لَكَ مِنْ خَيْرٍ) (الحديث: ۲۵۳۸، أطرأفه في: ۱۴۳۶، ۲۲۲۰، ۵۹۹۲) (۱۵۴).

ناوېړوك و مه به ست له م فه رموودميه له ژماره: (۶۸۹=۱۴۳۶ف) دا رابوورد.

۱۰۸۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَغَارَ عَلَى بَنِي الْمُصْطَلِقِ وَهُمْ غَارُونَ وَأَنْعَامُهُمْ تُسْقَى عَلَى الْمَاءِ فَقَتَلَ مُقَاتِلَتَهُمْ وَسَبَى ذَرَارِيَّهُمْ وَأَصَابَ يَوْمئِذٍ جُوَيْرِيَةَ (الحديث: ۲۵۴۱) (۱۵۵).

له تاجي پېرؤزدا نه م فه رموودميه ناوايه، بو روونكرندنه وه: ي باب ته كه راگويزي ده كه ين:

ثيبنو عهون (رحمتمش خودى لى بى) فه رمووى: نامه يه كم بو نافع نووسى له باره ي بانگه وازى پيش ده ستپيكر دنى جه نكه وه پرسيارم لىي كرد، نه ويش نامه ي بو من نووسيه وه: كه نه مه له سهره تاى ئيسلامه تيه وه وابوو هه تا بانگيان نه كردنايه بو سهر ئيسلام و، له پاش مل نه دان ناگاداريان نه كردنايه ته وه، كه خويان ناماده بكن په لاماريان نه ده دان، به لام له وه پاش پيغه مبه ر(درودى خوى له سر بى) خوى په لامارى تيره ي به نى موصطه له قى داو، ناگاشيان له خويان نه بوو له و كاته شدا نازده لكانيان له سهر ناو بوو، خهريك بوون ناويان دمدان! جا پيغه مبه ر(درودى خوى له سر بى) له و شه ردا پياوه جه نكاو مره كانى كوشتن و خيژه كانى به تالانى بردن، وه هر له و رؤزدا بوو كه

جوویرییهی کچی حاریتی سهر کووماری نهو خیلّهی دهست کهوت و ماری کرد بو خوی. (تاج/۸/۱۱۹فاز-۴۶-ش/د).

۱۰۹۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: مَا زِلْتُ أُحِبُّ بَنِي تَمِيمٍ مُنْذُ ثَلَاثِ سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ فِيهِمْ: (هُمْ أَشَدُّ أُمَّتِي عَلَى الدَّجَالِ) قَالَ وَجَاءَتْ صَدَقَاتُهُمْ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (هَذِهِ صَدَقَاتُ قَوْمِنَا) وَكَانَتْ سَبِيَّةً مِنْهُمْ عِنْدَ عَائِشَةَ فَقَالَ أَغْتَقِيهَا فَإِنَّهَا مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ (الحديث ۲۵۴۳، طرفه في: ۴۳۶۶) (۱۵۶).

نهبوهورهیره (همزی خوی لب بئ) دهفهرمووی: نهووتی نهو سئ وهسبو مهدهه جوانهه لهدهمی پیغهمبهر خوی (دروودی خوی لهسر بئ) بهگووی خوم بیستوهه، نیتر لهوساوه هوژی بهنی تهمیمم خوش دهوی، لیم ژنهوت دهیفهرموو: نازاترینی ئومهتم لهناستی جهجال هوژی بهنی تهمیمن! کاتی زهکاتهکهشیان هات، پیغهمبهر (دروودی خوی لهسر بئ) فهرمووی: (نهمه زهکاتی خزمانی ئیمهیه). ژنیکی بهتالانگیراویشیان کهنیزهکی عائیشهی هاوسهری پیغهمبهر بوو، پیغهمبهر (دروودی خوی لهسر بئ) پیی فهرموو: (ئهی عائیشه! نهو کارهکههرمت نازاد بکه، چونکه لهنهوهی نیسماعیلی کوپی ههزهرتی ئیبراهیمه، که باپیره کهورهکهمانه!).

۱۰۹۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يُحَدِّثُ عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: لَا يَقُلْ أَحَدُكُمْ: أَطْعِمَ رَبَّكَ، وَضَيَّ رَبَّكَ، اسْقِ رَبَّكَ وَلْيَقُلْ: سَيِّدِي مَوْلَايَ وَلَا يَقُلْ أَحَدُكُمْ: عَبْدِي، أُمَّتِي، وَلْيَقُلْ: فَتَايَ، وَفَتَاتِي، وَغُلَامِي (الحديث ۲۵۵۲) (۱۵۷).

نهبوهورهیره (همزی خوی لب بئ) فهرمووی: خوشهویست (دروودی خوی لهسر بئ) فهرمووی: (کاتی داوای شتی لهبهندهو کوپلهو کهنیزهکهکانتان دهکهن پییان

(۱۵۶) أخرجه مسلم في فضائل الصحابة، باب: من فضائل من غفار و اسلم، رقم: ۲۵۲۵.

(۱۵۷) أخرجه مسلم في الألفاظ من الأدب و غيرها، باب: حكم الطلاق.. رقم: ۲۲۴۹.

مه‌ئین: اطعم ربك: نان بینه بو من كه ره‌ببی تۆم، یان ناوی ده‌ستنوێژ بینه بو من كه ره‌ببی تۆم، یان خواردن بده به من كه ره‌ببی تۆم! با به‌ندهو كۆيله‌كانتان له‌كاتی گه‌فتوگۆدا پیتان نه‌ئین: ره‌ببی، باپیتان بڵین: گه‌وره‌م، سه‌روهرم، ئیوه‌ش كه بانگی نه‌وان ده‌كهن، مه‌ئین: عه‌به‌ده‌كه‌م، نه‌مه‌ته‌كه‌م، به‌لكو بڵین: كۆره، كچه، خولامه‌كه‌م. (تاج/۱۰/۱۶۱).

رافه‌و شیکردنه‌وه:

مه‌به‌ست له‌م جوړه‌ فه‌رمووده‌یه نه‌مه‌یه: كه موسوڵمان به‌چاوی خوا‌یی ته‌ماشای خوارده‌ستی خۆیان نه‌كهن، له‌عه‌ره‌بی و له‌هه‌ر جوړه‌ زمانیکێ تردا، نه‌و جوړه‌ بی‌زمو ووشانه‌ بو خۆیان به‌كار نه‌هینن، كه له‌سه‌ر رووی راسته‌قینه‌یی هه‌ر بو خوا به‌كاردین، وه‌ك وشه‌ی (رب) له‌عه‌ره‌بیداو وشه‌ی (خوداوه‌ند) له‌كوردیدا.

۱۰۹۲ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا أَتَى أَحَدُكُمْ خَادِمُهُ بِطَعَامِهِ فَإِنْ لَمْ يُجْلِسْهُ مَعَهُ فَلْيُنَاوِلْهُ لُقْمَةً أَوْ لُقْمَتَيْنِ أَوْ أَكْلَةً أَوْ أَكْلَتَيْنِ فَإِنَّهُ وَلِيَ عِلَاجِهِ (الحدیث ۲۵۵۷، أطرافه‌ فی: ۵۴۶۰) (۱۵۸).

دیسان نه‌بوهوره‌یره‌ (هه‌زی خوی لێ بێ) فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ر بێ) ده‌فه‌رمووی: (كاتی كه‌سیكتان نو‌كه‌ری نانه‌كه‌ی بو ناماده‌ ده‌كا، با نه‌ویش ده‌ستی بگه‌ری و له‌گه‌ل خۆی دایبنی بو نان خواردن، نه‌گه‌ر دایشی نه‌نا له‌گه‌ل خۆی با پارویی دووپارووی له‌نانه‌كه‌ بدات، یا بو‌ی به‌ی‌لێته‌وه‌، چونكه‌ نه‌و

نؤكهره نامادهى كردوووه و نهركى دروست كردن و هينانهكهى كي شاوهد! (تاج/٤/٦٧ز-٢٠٢٠ف٣).

١٠٩٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: إِذَا قَاتَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَجْتَنِبِ الْوَجْهَ) (الحديث ٢٥٥٩) (١٥٩)

ديسان دمفه رموى: پيغه مبهر (برووى خوى لسمه به) دمفه رموى: (لهكاتى شهرو شوردا خوتان له ليديانى روخسارى ليدراو كه بپايزن، بهتايبهتى نهكهر بو تهمن و شتى وا له نؤكهره منال و خواردستى خوتان دا).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(نامهى نامه نووسى) (كتاب المكاتب)

(بر: تاج/٢ ل ٣٨ز-١٨+ فيقهى ناسان/٣ل-١٠٠٦ز-٤١٢)

١٠٩٤- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) : أَنَّ بَرِيرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) جَاءَتْ تَسْتَعِينُهَا فِي كِتَابَتِهَا وَلَمْ تَكُنْ قَصَتْ مِنْ كِتَابَتِهَا شَيْئًا قَالَتْ لَهَا عَائِشَةُ: ارْجِعِي إِلَى أَهْلِكَ فَإِنْ أَحْبَبُوا أَنْ أَقْضِيَ عَنْكَ كِتَابَتَكَ وَيَكُونَ وَلَاؤُكَ لِي فَعَلْتُ فَذَكَرْتُ ذَلِكَ بِرِيرَةَ لِأَهْلِهَا فَأَبَوْا وَقَالُوا: إِنْ شَاءَتْ أَنْ تَحْتَسِبَ عَلَيْكَ فَلْتَفْعَلْ وَيَكُونَ وَلَاؤُكَ لَنَا فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (إِتْبَاعِي فَأَعْتَقِي فَإِنَّمَا الْوَلَاءُ لِمَنْ أَعْتَقَ) قَالَ ثُمَّ قَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: مَا بَالُ أَنْاسٍ يَشْتَرِطُونَ شَرْطًا لَيْسَتْ فِي كِتَابِ اللَّهِ مَنْ اشْتَرَطَ شَرْطًا لَيْسَ فِي كِتَابِ اللَّهِ فَلَيْسَ لَهُ وَإِنْ شَرَطَ مِائَةَ مَرَّةٍ شَرَطَ اللَّهُ أَحَقُّ وَأَوْثَقُ) (الحديث ٢٥٦٠، أطرافه في: ٢١٥٦، ٢٥٦٢، ٢١٦٩، ٢٧٥٧، ٦٧٥٢، ٦٧٥٧، ٦٧٥٩، ٢٥٦١، ٢٥٦٣، ٢٥٦٤، ٢٥٦٥) (١٦٠).

(١٥٩) أخرجه مسلم في الألفاظ من الأدب وغيرها، باب: حكم إطلاق لفظ.... رقم: ٢٢٤٩.

(١٦٠) أخرجه مسلم في العتق، باب: إتما الولاء لمن اعتق، رقم: ١٥٠٤.

عائیشہ (ہرمزای خوی لی بی) فہرمووی: (بہریرہ ہات بۆ لام، گوتی: خاومنه کانم نامہ نووسی (موکاتہ بہ) یان لہ گہلدا کردووم، لہ سہر نۆ ئۆقیہہ بۆ ماوہی نۆ سال کەھەر سالہ ئۆقیہیہ بدم، جا ہاتووم بۆ لات کە تۆیش یاریدہیہ کم بدہی؟! ئەو کاتہ ہیچ پشکیکی لہ نامہ نووسیہ کە ی جی بہ جی نہ کردبوو، منیش پیم گوت: برۆ بہ ناغاگان ت بلی: ئەگەر ناغاگان ت ئارەزو یان ھەییہ، ئەوا من ئەو پارەیان بہ نہختی بۆ دژمیروم یە کسەر ئازاد ت دہکم، بہ لام بہ مەر جی کە سەرداری (وہ لاء = ھەقداری) یە کە ت بۆ من بی و من ببم بہ ھەقدرات، جا ئەویش ئەم باسە دہگیریتەوہ بۆ ناغاگان ی بہ لام ناغاگان ی بہوہ رازی نابن و دہلین: سەرداری و ھەقداری ھی خۆمانەو نایدەین بەگەس، ئەگەر عائیشہ حەز دہکا، با لہبەر رمزای خودا ئەمە ت بۆ بکا، بہ لام بہ ھەر حال سەرداری (وہ لاء) دہکە ت ھەر بۆ خۆمان دہبی!

جا دیسانەوہ ھاتەوہ بۆ لام و ئەم باسەو خواسە ی بۆم گیرایەوہ، منیش باسە کە م عەرز ی پیغە مبەر (دروودی خوی لەسەر بی) کرد، فہرمووی پیم: (تۆ بیکرہ و ئازادی بکەو مەر جیش دابنی کە سەرداری بۆ ئەوان بی، ئەو مەر جە بایەخی نییہ، چونکە لە راستیدا سەرداری بۆ ئەو کە سەییہ بہ ندە کە ئازاد دہکا). منیش وام کرد. جا سەر لہ ئیوارہ ی پیغە مبەر (دروودی خوی لەسەر بی) ھەل ساییەوہ و تار یکی دا، سوپاس و ستایشی خودای کرد و ئنجا فہرمووی: (لە پاش ئەمە ئەوہ بۆ جی ھەندی کەس ھەندی مەر جی و بہ مەر ج دہگرن، لە کاتی سەودا و مامەلەو کردنی کاریکا، کەشتی و او مەر جی و لہبەر نامە ی خودادا، لە شەرع ی خودادا نییہ، دە ی ھەر کە سی مەر جی و بہ مەر ج بگری، کە لە ناو یاسا نامە ی خودادا نہ بی، ئەوہ پووج و بە تالە ئەو جۆرە مەر جە سوودی ناب ی بۆ، ئەگەر سەد مەر جیش بی ھەموویان پوچ و بی بایەخن، مەر جی خودا راسترەو مەحکەم ترو لەبار ترە). (تاج/ ۲- ۳۸ ز- ۱۸ ف+ ۱- تاج/ ۲- ۳۱۰ ف- ۳- ۱۴۹).

رافه و شیکردنه وه:

ئەم جوۆره زاراوانه: (مکاتب) و (ولاء) له کوردیدا واتاو به رابه ره که یان زۆر روون و ناشکرانییه، گه لئ له مامۆستا به پێزه کان ههولئ ته رجهمه ی ئەم جوۆره وشانه یان داوه، په پیره و کردنی ئەو زاتانه زۆر به سوودو به که لکه، دهنه زمانی کوردی، له باب به تی و مرگه پان و به کوردیکردندا تووشی گێزاوو پاشا گهردانی و بئ سهر و به ریه کی وا ده بئ، که مانه ندی نه بئ.

پایانی (خاتمه)

ئیبینو چه جهر (هزاو په حه مته خودی لئ بئ) ده فهرموئ: نامه ی گو یله ئازادکردن و نامه نووسی شه ست و شه ش فهرمووده ی واتیادا، سیازده یان بپێشته ن، ئەوانی تریان په یوه ستن، واته: موصولن دووباره کانیا ن چل و نۆ فهرمووده ن، پالفته که یان (۶۶-۴۹=۱۷) حه فده فهرمووده ن. پێشه وا موسلیمیش گشتیا نی گێراوه ته وه، بێجگه له سیا نیا ن: فهرمووده که ی ئەبوهورهیره، له باره ی ئازادکردنی خو لامة که یه وه (۸۷-۱۰=۲۵۳۰ف). فهرمووده که ی ئەنه س له باره ی داستانه که ی عه بباسه وه (۲۵۳۷ف) له ته جریده که دا نییه. فهرمووده ی: نامه نووسی وا له بهرگی/۳ل/۱۰۰۶ز-۴۱۲ فیهی ئاسان.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۵۵- نامه‌ی به‌خشین و به‌هره‌ی شت به‌خشین و دیاری (کتابُ الهبة والقضاء)

(بپر: تاج/۲-۱۷۳۶۷-۱۷۶)

۱۰۹۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: يَا نِسَاءَ الْمُسْلِمَاتِ لَا تَخْفِرْنَ جَارَةً لِّجَارَتِهَا وَلَوْ فِرْسَنَ شَاةٍ (الحديث ۲۵۶۶، طرفه فی: ۶۰۱۷) (۱۶۱)

نه‌بوهورمیره (رمزی خوی لب بن) - فهرمووی: خوشه‌ویست (دروودی خوی لمبر بن)
فهرمووی: (دیاری پی‌شکه‌شی یه‌کتری بکه‌ن، چونکه دیاری دل ساف ده‌کاو
دمغه‌زی سینگ ده‌کی‌شی، نافرته‌تیش بو نافرته‌تی دهر اوسیی خوی هیچ دیاری و
ده‌سهنه و کاسه ناوسی‌یه‌ک به‌که‌م نه‌زانی و بو‌ی به‌ری، با لاسمی مه‌ری‌کیش
بن) (تاج/۲-۳۶۸ ف-ب/ت ز-۱۷۶) + (فیقهی ناسان/۲ ل-۲۵۴۴-۲۳۶).

۱۰۹۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَلَّهَا قَالَتْ لِعُرْوَةَ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى: ابْنُ أَخْتِي إِنْ كُنَّا لَنَنْظُرُ إِلَى الْهَلَالِ ثُمَّ الْهَلَالِ ثَلَاثَةَ أَهْلَةٍ فِي شَهْرَيْنِ وَمَا أَوْقَدَتْ فِي آيَاتِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَارًا. فَقُلْتُ: يَا خَالَةَ مَا كَانَ يُعِيشُكُمْ؟ قَالَتْ: الْأَسْوَدَانِ: التَّمْرُ وَالْمَاءُ، إِلَّا أَلَّهُ قَدْ كَانَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِیرَانٌ مِنَ الْأَنْصَارِ كَانَتْ لَهُمْ مَنَاحٍ وَكَانُوا يَمْتَحُونَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ أَلْبَانِهِمْ فَيَسْقِيَانِ (الحديث ۲۵۶۷، طرفاه فی: ۶۴۵۸، ۶۴۵۹) (۱۶۲)

عورو‌ی خوشکه‌زای حه‌زرته‌ی عائیشه‌ی - رمزی خودا له‌حه‌زرته‌ی
عائیشه‌و رحه‌مه‌تی خودا له‌و- فهرمووی: پوورم پی‌ی گوتم: نه‌ی خوشکه‌زام!

(۱۶۱) أخرجه مسلم في الزكاة، باب: الحث على الصدقة، ولو بالقليل، رقم: ۱۰۳۰.

(۱۶۲) أخرجه مسلم في الزهد الرفاق... رقم: ۲۹۷۲.

جاری وا بووه سئ مانگی یهك شه ودهمان دمبینی، كه دهق دهكاته دوو مانگی ريك، له ماوهی ئەو دوو مانگەدا ئاگر له مائی خیزانهكانی پێغه مبهردا (درووی خوی لسمه بئ) نه دهكرایه وه، عوروه - رهحمهتی خودای لئ بئ- فهرمووی: منیش گوتم: پووړی! ئەوی باشه به چی دمزیان؟ فهرمووی: ته نیا به خورماو ئاوی رووتو بهس! به لām چه ند مائیکی نه نصاری هاوسای پێغه مبهر بوون، ئازەلی به شیریان هه بوو، له شیری نه وانه به شی پێغه مبهریان نه دا، نه ویش نه و شیرە دی دمر خواردی ئیمه دها. (تاج/ ۹- ۳۱۶- ۹۹- مبحث في معيشة النبي).

۱۰۹۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: لَوْ دُعِيتُ إِلَى ذِرَاعٍ أَوْ كُرَاعٍ لَأَجَبْتُ وَلَوْ أَهْدَيْتُنِي إِلَى ذِرَاعٍ أَوْ كُرَاعٍ لَقَبِلْتُ (الحديث ۲۵۶۸، طرفه في: ۵۱۷۸) (۱۶۳).

ئه بوهوره پیره (د مزی خوی لئ بئ) فهرمووی: خو شه ویست (درووی خوی لسمه بئ) دمفه رموی: (ئه گهر خو لکم بکه ن بو سهر پاچه ش ده چم، یا خود ئه گهر سه رو پی شم به دیاری بو بینن وه ری ده گرم) (تاج/ ۲- ۳۱۷- ۱۷۶- باسی شت به خشین و دیاری).

۱۰۹۸- حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ هِشَامِ بْنِ زَيْدٍ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ أَلْفَجْنَا أَرْثَبًا بِمَرِّ الظُّهْرَانِ فَسَعَى الْقَوْمُ فَلَعَبُوا فَأَذْرَكْنَاهَا فَأَخَذْتُهَا فَأَتَيْتُ بِهَا أَبَا طَلْحَةَ فَذَبَحَهَا وَبَعَثَ بِهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِوَرِكَيْهَا أَوْ فَخِذَيْهَا فَقَبِلَهَا قُلْتُ وَأَكَلَ مِنْهُ قَالَ وَأَكَلَ مِنْهُ ثُمَّ قَالَ بَعْدَ قَبْلِهِ (الحديث ۲۵۷۲، طرفاه في: ۵۵۳۵، ۵۴۸۹) (۱۶۴).

(۱۶۳) قال العسقلاني: (لم يوافق مسلم على تخريجه) (فتح/ ۵/ ۲۴۷- خاتمة كتاب الهبة) المترجم.

(۱۶۴) أخرجه مسلم في الصيد والذباح، باب: إباحة الأرنب، رقم: ۱۹۵۳.

نُهَنَس (پرمزی خوی لئ بئ) فهرمووی: له مەرو ظهه ران که رویشکی کمان هه لسان،
پیاوگهل نیشتنه سه ری تاماندوو بوون، به لام من نیستمه سه ری هه تا گرتم،
ئه و جا بردم بۆ ئه بوطه لحه، ئه بوطه لحه سه ری بری و هه ردوو ستمه که ی نارد
بۆ پیغه مبه ر (دروودی خوی له سر بئ) یا فهرمووی: هه ردوو رانه که ی نارد بۆی-
پیغه مبه ریش (دروودی خوی له سر بئ) و مری گرت. (تاج/ف/۴-ز/۱-۳)

۱۰۹۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: أَهْدَتْ أُمُّ حُفَيْدٍ خَالََةَ ابْنِ
عَبَّاسٍ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَقِطًا وَسَمْنًا وَأَضْبًا فَأَكَلَ
النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنَ الْأَقِطِ وَالسَّمْنِ وَتَرَكَ الضَّبَّ تَقْدِيرًا قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ
فَأَكَلَ عَلَى مَائِدَةِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَلَوْ كَانَ حَرَامًا مَا أَكَلَ عَلَى
مَائِدَةِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (الحديث ۲۵۷۵، أطرافه في: ۵۳۸۹،
۵۴۰۲، ۷۳۵۸) (۱۶۵).

ئیبنوعه بباس (پرمزی خوی لئ بئ) فهرمووی: پوورم ئومموحه فید که خوشکی
دایکم بوو، که شک و رۆن و چه ند بزئمژمیه کی به دیاری بۆ پیغه مبه ر (دروودی خوی
له سر بئ) نارد، پیغه مبه ریش (دروودی خوی له سر بئ) هه رسی دیارییه کانی پوورمی
و مرگرت، و به خودی خوی له که شک که و له رۆنه که ی خوارد به لام قیزی
کردموه له بزئمژمیه که، له بهر ئه وه لیی نه خوارد، ئیبنوعه بباس (پرمزی خوی لئ بئ)
فهرمووی: (به لام گوشتی بزئمژمیه که له خزمه ت پیغه مبه رداو له سه ر خوانی
پیغه مبه ر خوراوه، ده ی ئه گه ر خواردنی بزئمژمیه که ر حه رام بوایه له سه ر
خوانی پیغه مبه ر نه ده خورا).

۱۱۰۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا أُتِيَ بِطَعَامٍ سَأَلَ عَنْهُ: (أَهْدِيَّةٌ أَمْ صَدَقَةٌ) فَإِنْ قِيلَ: صَدَقَةٌ قَالَ

لأَصْحَابِهِ: (كُلُوا) وَلَمْ يَأْكُلْ وَإِنْ قِيلَ: هَدِيَّةٌ ضَرَبَ يَدِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَكَلَ مَعَهُمْ) (الحديث ٢٥٧٦) (١٦٦).

ئەبوھورەیرە (مزی خوی لى بى) فەرمووی: دەستووری پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بى) کاتى خواردەمەننیه کی بو دەهات، لەبارەیهوه دەیفەرموو: (ئایا دیارییه یا زەکاتە؟) ئەگەر بگوترایه: هی زەکاتە، بەهاورپیکانی دەگوت: (ئێوه بخۆن) وهخۆی لى نه دهخوارد، خو ئەگەر عەرزی بکرایه: (کەهی دیارییه)، ئەوا خووشی دەستی بو دەبردو لەگەڵ ئەوانا دەستی دەکرد بەلیخواردنی!).

١١٠١ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِلَحْمٍ فَقِيلَ: تُصَدَّقَ عَلَى بَرِيرَةَ قَالَ: (هُوَ لَهَا صَدَقَةٌ وَلَنَا هَدِيَّةٌ) (الحديث ٢٥٧٧) (١٦٧).

ئەنەسى كورى مالیک (مزی خوی لى بى) فەرمووی: گوشتیان هینا بو پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بى) کە بیخوات پێیان گوت: ئەم گوشتە هی زەکاتە دراوه بەبەریرە، ئایا تۆ لێی دەخۆی؟ فەرمووی: (ئەمە بو ئەو زەکات بووه، بەلام بو ئێمەئەبى بەدیاریی و لەزەکاتی دەرەجى!) (تاج/٢/٤٧-٤٩-١٩-٣-ش-د-ن) بڕوانە ژمارە: (٢٧٨=١٤٩٥ف).

رافەو شیکردنەوه:

کورت و پوخت، بەکوردی پەتی، زەکات و قوربانى و نەزرو خێرى نەزرو سەرفترەو شتى ترى لەم بابەتانە کاتى دەدرين بەکەسى، وەدەبن بەمالى، لەمالى خاوەنى یەکەمیان، کە زەکاتدەرەکەیه، یا قوربانیکەرەکەیه، یا نەزەرەکەرەکەیه دەرەجى، وەدەبى بەمالى ئەو کەسەى کەپێى دراوه،

(١٦٦) أخرجه مسلم في الزكاة، باب: قبول النبي (صل الله عليه وسلم) الهدية وردم الصدقة، رقم: ١٠٧٧.

(١٦٧) قال العيني: أخرجه مسلم في الزكاة (ج/١٣/١٢٥) المترجم.

ودهه موو ته صه روفی کی که سی دووم لهو ماله دا دروسته، که واته دروسته به دیاری بیداته وه به زه کاتدرمه که، یان نه گهر قوربانیکه ره که بوو به میوانی نهو ماله ی کهله گوشتی قوربانی خو ی به شی داو، وه ماله که لهو گوشته یان بو دانا که بیخوات بو ی هه یه، که لای بخوات چونکه له قوربانیتی دمرچوو وه بووه به نانی میوانی، هه روا نه گهر ژن زه کاتی خو ی بدات به میردی خو ی، له پاشا میرده که ی بو ی هه یه له باتی ژیار (نفقه) بیداته وه به خو ی واته: به ژنه که ی.

۱۱۰۲ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ نِسَاءَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كُنَّ حِزْبَيْنِ فَحِزْبٌ فِيهِ عَائِشَةُ وَحَفْصَةُ وَصَفِيَّةُ وَسَوْدَةُ وَالْحِزْبُ الْآخَرُ أُمُّ سَلَمَةَ وَسَائِرُ نِسَاءِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَكَانَ الْمُسْلِمُونَ قَدْ عَلِمُوا حُبَّ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَائِشَةَ فَإِذَا كَانَتْ عِنْدَ أَحَدِهِمْ هَدِيَّةً يُرِيدُ أَنْ يُهْدِيَهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَخْرَهَا حَتَّى إِذَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي بَيْتِ عَائِشَةَ بَعَثَ صَاحِبُ الْهَدِيَّةِ بِهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي بَيْتِ عَائِشَةَ فَكَلَّمَ حِزْبُ أُمِّ سَلَمَةَ فَقُلْنَ لَهَا: كَلِّمِي رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُكَلِّمُ النَّاسَ فَيَقُولُ: مَنْ أَرَادَ أَنْ يُهْدِيَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هَدِيَّةً فَلْيُهْدِهَا إِلَيْهِ حَيْثُ كَانَ مِنْ بُيُوتِ نِسَائِهِ.

فَكَلَّمَتْهُ أُمُّ سَلَمَةَ بِمَا قُلْنَ فَلَمْ يَقُلْ لَهَا شَيْئًا فَسَأَلَتْهَا فَقَالَتْ: مَا قَالَ لِي شَيْئًا فَقُلْنَ لَهَا: فَكَلِّمِي قَالَتْ: فَكَلَّمَتْهُ حِينَ دَارَ إِلَيْهَا أَيْضًا فَلَمْ يَقُلْ لَهَا شَيْئًا فَسَأَلَتْهَا: فَقَالَتْ: مَا قَالَ لِي شَيْئًا فَقُلْنَ لَهَا: كَلِّمِي حَتَّى يُكَلِّمَكَ فَدَارَ إِلَيْهَا فَكَلَّمَتْهُ فَقَالَ لَهَا: (لَا تُؤْذِنِي فِي عَائِشَةَ فَإِنَّ الْوَحْيَ لَمْ يَأْتِنِي وَأَنَا فِي ثَوْبِ امْرَأَةٍ إِلَّا عَائِشَةَ) قَالَتْ: فَقَالَتْ أَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مِنْ أَذَاكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ثُمَّ إِنَّهُنَّ دَعَوْنَ فَاطِمَةَ بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَرْسَلَتْ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تَقُولُ: إِنَّ نِسَاءَكَ يَنْشُدُكَ اللَّهُ الْعَدْلَ فِي بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ فَكَلَّمَتْهُ: فَقَالَ: (يَا بَنِيَّةُ أَلَا تُحِبِّينَ مَا أَحَبُّ) قَالَتْ: بَلَى فَرَجَعَتْ إِلَيْهِنَّ فَأَخْبَرْتُهُنَّ فَقُلْنَ: ارْجِعِي إِلَيْهِ فَأَبْتَ أَنْ تَرْجِعَ

فَارْسَلَنَ زَيْنَبَ بِنْتَ جَحْشٍ فَأَتَتْهُ فَأَغْلَظَتْ وَقَالَتْ: إِنَّ نِسَاءَكَ يَنْشُدُنَّكَ اللَّهُ الْعَدَلَ فِي بِنْتِ ابْنِ أَبِي قُحَافَةَ فَرَفَعَتْ صَوْتَهَا حَتَّى تَنَاولَتْ عَائِشَةَ وَهِيَ قَاعِدَةٌ فَسَبَّتْهَا حَتَّى إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَيَنْظُرُ إِلَى عَائِشَةَ هَلْ تَكَلَّمُ، قَالَ فَتَكَلَّمْتُ عَائِشَةَ تُرَدُّ عَلَى زَيْنَبَ حَتَّى أَسْكَنَتْهَا قَالَتْ: فَنَظَرَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى عَائِشَةَ وَقَالَ: (إِنَّهَا بِنْتُ أَبِي بَكْرٍ) (الحديث ٢٥٨١) (١٦٨).

عائشہ (ہجری خوی لس ہج) فہرمووی: ژنہ کانی پیغہ مبہر (درویدی خوی لسمہ ہج) بوو
 بوون بہدوو دہستہ وہ، دہستہ یہ کیان عائشہ و حفصہ و صفیہ و سہودہی
 تیا بوو، دہستہ کہی تریشیان نوم سہلہ مہ و گشت ہاوسہرہ کانی تری
 پیغہ مبہری تیا بوو، موسولمانان بہ شیوہ یہ کی گشتی ہہستیان بہ وہ کردبوو
 کہ پیغہ مبہر (درویدی خوی لسمہ ہج) عائشہ ی زیاتر خوش دہوی، جا لہ بہر نہ وہ
 کاتیک دہیانویست دیاریہ ک ببہن بو پیغہ مبہر چاومروانی نہ و روژہیان
 دہکرد، کہ پیغہ مبہر لہ لای عائشہ بی لہ روژی سہرہی خوی دا، لہ و روژہدا
 دیاریہ کہیان دہبرد بو پیغہ مبہر (درویدی خوی لسمہ ہج) جاکو مہ لہ کہی نوم سہلہ مہ
 بہ نوم سہلہ مہیان گوت: عہرزی پیغہ مبہر بکہ کہ بہو خہ لکہ بضمہ رموی:
 ہہرکہ سی دہیہ وی دیاری ببا بو پیغہ مبہری خودا، با جیاوازی نہکا،
 پیغہ مبہر (درویدی خوی لسمہ ہج) لہ مالی ہہرکامی لہ ہاوسہرہ کانی بوو، بادیا ریہ کہی
 بو ببا بوئہ وی، چونکہ نی مہیش حہز دہکہین کہ لہو خیرہ مان بہر بکہ وی.

جا نوم سہلہ مہ فہرمووی: کہ نہ مہم عہرزی حہز رمت کرد و مرا می
 نہ دامہ وہ. جا ژنہ کانی تری لییان پرسی، فہرمووی: وہ لامی بہ چاک و خراب
 نہ دامہ وہ. عہرزیان کرد: دووبارہ لہم بارمہ وہ قسہی لہ گہل دا بکہ. نوم
 سہلہ مہ فہرمووی: بو جاری دووم کہ سہرہی روژی خوّم بوو وہ پیغہ مبہر
 تہ شریفی ہاتہ وہ بو مالی من، ہہمان شتم عہرزی کردہ وہ، دووبارہ ہیج
 وہ لامی کی نہ دامہ وہ، کہ لییان پرسییہ وہ، فہرمووی: دیسان ہیج وہ لامی

نەدامەوە. ئەوانیش بە ئوم سەلەمەیان گوت: ئەمجارە لەم بارەییەو قسەى
لەگەڵدا بکە، وازی لى مەهینە هەتا وەلامت دەداتەوە.

جا کاتى سەرهى ئوم سەلەمە هاتەوە لەنۆره روژى پىغەمبەر (دروودى خوى لەسەر
بى) ئوم سەلەمە لەم بارەییەو قسەى لەگەڵ کردەو، پىغەمبەر (دروودى خوى لەسەر بى)
پىى فەرموو: (ئەى ئوم سەلەمە! لەبارەى عائیشەو نازارم مەدە، چونکە
بەخودا نەبوو کە لەناو نوینى ژنى لەئىو دەابم و سرووشم بۆ بى، جگە لە
نوینى عائیشە).

عائیشە فەرموو: ئوم سەلەمە کە وەلامەکەى پىغەمبەر دەبیستى
دەفەرموى: (پەنا دەگرم بەخوا کە نازارى دلى تۆ بدەم ئەى پىغەمبەرى
خودا!). دوا ئەمە هاوسەرەکانى پىغەمبەر (دروودى خوى لەسەر بى) فاطیمەى کچى
پىغەمبەر بانگ دەکەن و دەینیرن بۆ لای پىغەمبەر، کە پىى بلى: ژنەکانت
داوات لى دەکەن کە لەبەر خاترى خودا، یەکسان رفعتاریان لەگەڵ بکەیت و
هەموویان بەیەك چا و سەیر بکەیت و جیاوازی لەنیوان ئەوان و عائیشەدا،
لەم لایەنەو نەکەیت.

جا کاتى فاطیمە ئەم پەيامەى هاوسەرەکانى پىغەمبەر (دروودى خوى لەسەر بى)
رادەگەیهنى بە پىغەمبەر (دروودى خوى لەسەر بى)، پىغەمبەر (دروودى خوى لەسەر بى)
دەفەرموى: (ئەى کچى شیرینم! نایا تۆش ئەوەت پى خوش نییە کە من پىم
خۆشە!). جا فاطیمە دەچیتەو بۆ لایان و باسەکەیان بۆ دەگیریتەو،
دیسانەو پىیان گوتەو، دووبارە بچۆرەو بۆ خزمەتى بەلام فاطیمە رازى
نەبوو کە بچیتەو بۆ سکاڵاکردن لەلای. لەبەر ئەو ئەمجارە زەینەبى کچى
جەحشیان نارد، زەینەب خوشى هاوسەرى پىغەمبەر بوو.

زەینەب کە دەچى قسەى رەق دەبى لەگەڵ پىغەمبەردا، و دەلى:
(هاوسەرەکانت داوات لى دەکەن کە لەبەر خاترى خودا، بەیەکسان رفعتاریان
لەگەڵ بکەیت و جیاوازی لەنیوان ئەوان و عائیشەدا نەکەیت، تا بەرە بەرە

زمینہب پیی لی ہہ لئہبری و دہنگی بہرزہوہ کرد، عائیشہ کہ لہوی بوو، زمینہب شالوی قسہی بؤ بردو جنیوی پی دا، پیغہمبہر (درویدی خوی لسمہر ہی) لہم کاتہدا تہماشای عائیشہی دہکر، لہدلی خوئیہوہ دہیفہرموو: دہبی عائیشہ وہلامی زمینہب بداتہوہ، فہرمووی: جا عائیشہ ہاتہ قسہو بہرہرچی زمینہبی وادایہوہ دہمکوتی کرد، فہرمووی: پیغہمبہریش سہرنجیکی عائیشہی داو وہک بلئی قسہکانی عائیشہی بہدل بی و بؤ پشتگیری عائیشہ فہرمووی: (کچی باوکی خوئیہتی، ئہمیش وہک ئہبویہکری باوکی دہزانئ چؤن قسہ بکاو بہرامبہر دہمکوت بکات!)۔ (تاج/۵/۱۵۵ز-۳۷ف-۶)۔

۱۱۰۳- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ لَا يَرُدُّ الطَّيِّبَ (الحدیث ۲۵۸۲، طرفہ فی: ۵۹۲۹)۔

ئہنہسی (دہزی خوی لی ہی) فہرمووی: دہستووری پیغہمبہر (درویدی خوی لسمہر ہی) وابوو کہسی بؤنی خوئی پیشکەش بکردایہ، لیی و مردہگرت و نہیدہفہرموو: نامہوی۔ (تاج/۴-۱۶۷ز-۵۱ف-۱ش/د/ت/ن)۔

۱۱۰۴- عَنْ الثُّعْمَانَ بْنِ بَشِيرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) وَهُوَ عَلَى الْمَنَبَرِ يَقُولُ: أَعْطَانِي أَبِي عَطِيَّةً فَقَالَتْ عَمْرَةُ بِنْتُ رَوَاحَةَ: لَا أَرْضَى حَتَّى تُشْهَدَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَتَى رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: إِنِّي أُعْطِيتُ ابْنِي مِنْ عَمْرَةَ بِنْتِ رَوَاحَةَ عَطِيَّةً فَأَمَرْتَنِي أَنْ أَشْهَدَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: (أُعْطِيتَ سَائِرَ وَلَدِكَ مِثْلَ هَذَا؟) قَالَ: لَا قَالَ: (فَأَتَّقُوا اللَّهَ وَاعْدِلُوا بَيْنَ أَوْلَادِكُمْ) قَالَ: فَرَجَعَ فَرَدَّ عَطِيَّتَهُ (الحدیث ۲۵۸۷) (۱۶۹)۔

نوعمانی کوری بہشیر (دہزی خوی لی ہی) فہرمووی: باوکم بہخششیکی پییم داو عہمرہی کچی رہواحہ کہ دایکی منہ، بہباوکی گوت: بہوہندہ رازی نابم کہ تۆ ئہو شتہت بہخشیوہ بہ نوعمانی کورم، بؤ دلتیایی تہواو دہبی بیبہی بؤ

لای پیغهمبهر و پیغهمبهر (دروودی خوی لسمر بی) بکهی بهشایهت لهسر ئهم پی بهخشینه، جا باوکم ههلی گرتو و بردمی بو لای پیغهمبهر (دروودی خوی لسمر بی) و گوتی: ئهی پیغهمبهری خودا! ئهم کوڤهم که لهعهمرهی ژنمه خهلاتیکم پی بهخشیوه، عهمره داوای لی کردوم که تو لهسر ئهم پی بهخشینه بکه بهشایهت. فهرمووی: (ئایا ههموو منالهکانی تریشت بهقهده ئهمت پی بهخشیون؟) باوکم فهرمووی: نه. پیغهمبهر (دروودی خوی لسمر بی) فهرمووی: (دهنابی کهسیکی تر بکه بهشایهتی ئهمه من شایهتی و نارهوا نادهم).

لهپاشا فهرمووی: (ئهی چهزیش دهکهی که ههموویان وهک یهک بووت باش بن؟) باوکم گوتی: بهلی. فهرمووی: (کهواته نابی) ئهوجا خوشهویست (دروودی خوی لسمر بی) فهرمووی: (دهی له خودا بترسنو بی فهرمانی مهکهو بهیهک چاو تهماشای ههموو منالهکانتان بکهو، چونکه خوا وای پی خوشه) فهرمووی: جا باوکم له بهخشیشهکهی پهشیمان بووهو لهمنی سهندهوه. (تاج/۳/۲-ف/۳-ش/د/ت).

۱۱۰۵ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (الْعَائِدُ فِي هَيْبَتِهِ كَالْكَلْبِ يَعُودُ فِي قَيْئِهِ) (الحديث ۲۵۸۹، أطرافه في: ۲۶۲۱، ۲۶۲۲، ۶۹۷۵) (۱۷۰).

ئیبنو عبباس (رهزی خوی لی بی) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خوی لسمر بی) فهرمووی: (کهسی دهمههه بهخششی خوی دووباره ههلبگریتهوه، یان بیسهنیتهوه لهو کهسه که پیی بهخشیوه وهک ئهوه وایه که سهگ سهر لهنوی رشانهوهی خوی دووباره بخواتهوه!) (تاج/۳/۲-ش/د/ت/ن).

له گیرانهوهیهکی تاجا: (رهفتاری ناشیرین لهئیمهوه دووره، وهک رهفتاری ئهوه کهسهی که له دهمههه بهخششی خوی باشگهز دهبیتهوه، ئهوه وهک سهگ وایه، که دهرشیتهوه، که دووباره رشانهوهکهی خوی دهخواتهوه!).

١١٠٦- عَنْ مَيْمُونَةَ بِنْتِ الْحَارِثِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَخْبَرَتْهُ أَنَّهَا أَعْتَقَتْ وَلِيدَةً وَلَمْ تَسْتَأْذِنْ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَلَمَّا كَانَ يَوْمُهَا الَّذِي يَدُورُ عَلَيْهَا فِيهِ قَالَتْ: أَشَعَرْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنِّي أَعْتَقْتُ وَلِيدَتِي؟ قَالَ: (أَوْفَعَلْتِ؟) قَالَتْ: نَعَمْ قَالَ: (أَمَّا إِلَيْكَ لَوْ أَعْطَيْتَهَا أَخْوَالَكَ كَانَ أَعْظَمَ لَأَجْرِكَ) (الحديث ٢٥٩٢، طرفه في: ٢٥٩٤) (١٧١).

مہیموونہی کچی حاریث (پرمزای خودای لی بی) کہ ہاوسہری پیغہمبہر (دروودی خوی لمسر بین) بوو، فہرمووی: کہنیزیکم بوو، نازادم کرد، بہبی ناگا لیبوونی پیغہمبہر (دروودی خوی لمسر بین)، جا لہسہرہی روژی خوّم دا، کہ پیغہمبہر (دروودی خوی لمسر بین) لہلای من دہمایہوہ، عہرزیم کرد: ئہی پیغہمبہری خودا! نایا دہزانی کہ کہنیزکہمم نازاد کرد؟ فہرمووی: (ناہا کردت؟) گوتم: ئہری. فہرمووی: (دہی ئہگہر بتدایہ بہخالوکانت پاداشتی گہورمتر بوو).

١١٠٧- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا أَرَادَ سَفَرًا أَقْرَعَ بَيْنَ نِسَائِهِ فَأَيُّتَهُنَّ خَرَجَ سَهْمُهَا خَرَجَ بِهَا مَعَهُ وَكَانَ يَقْسِمُ لِكُلِّ امْرَأَةٍ مِنْهُنَّ يَوْمَهَا وَلَيْلَتَهَا غَيْرَ أَنْ سَوْدَةَ بِنْتُ زَمْعَةَ وَهَبَتْ يَوْمَهَا وَلَيْلَتَهَا لِعَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تَبْتَغِي بِذَلِكَ رِضَا رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (الحديث ٢٥٩٣، أطرافه في: ٢٦٣٧، ٢٦٦١، ٢٦٨٨، ٢٨٧٩، ٤٠٢٥، ٤١٤١، ٤٦٩٠، ٤٧٤٩، ٤٧٥٠، ٤٧٥٧، ٥٢١٢، ٦٦٦٢، ٦٦٧٩، ٧٣٦٩، ٧٣٧٠، ٧٥٠٠، ٧٥٤٥).

عائیشہ (پرمزای خوی لی بین) فہرمووی: کاتی پیغہمبہر (دروودی خوی لمسر بین) دہیویست بجی بؤ سہفہری لہنیوانی ژنہکانی دا تیروپشکی دہکرد ناوی ہہرکامیان دہربچوایہ ئہوہیانی دہبرد بؤ ئہو سہفہری، ہہریہکی لہژنہکانی شہوو روژی خوٰی بؤ دانابوو، بہسہرہ لہلایان دہوو، بہلام سہودہی کچی زہمعہ

(رمزی خوی لن بی) نۆره رۆژه که ی خۆی به خشی بوو به من، له نۆره رۆژی سه وده ش دا پێغه مبه ر (دروودی خوی له سر بی) له لای من ده مایه وه، مه به ستی سه وده ش له سه ره به خشی نه به من خو شنودی و ره زامه ندی پێغه مبه ر بوو. (بر: ژ- ٩٣٥ و ١١٣١).

رافه و شیکردنه وه:

سه وده (رمزی خوی لن بی) ته مه نی هه بوو، له به ر ئه وه ی نه بادا نه توانی ئه رکی سه رشانی خۆی به رامبه ر پێغه مبه ر (دروودی خوی له سر بی) به جی به ینی سه ره رۆژی خۆی به خشی به عائیشه. له خولی نۆره رۆژی پێغه مبه ر له ناو هاو سه ره کانی دا، عائیشه دوور رۆژی به ش ده که وت رۆژیکی خۆی و رۆژیکی سه وده. (بر: تاج/ ٣/ ١٢٨-٤).

١١٠٨ - عَنْ الْمُسَوِّرِ بْنِ مَخْرَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ قَسَمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَفْبَيَّةَ وَلَمْ يُعْطِ مَخْرَمَةً مِنْهَا شَيْئًا فَقَالَ مَخْرَمَةُ: يَا بُنَيَّ انْطَلِقْ بِنَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَنْطَلَقْتُ مَعَهُ فَقَالَ: ادْخُلْ فَادْعُهُ لِي قَالَ فَدَعَوْتُهُ لَهُ فَخَرَجَ إِلَيْهِ وَعَلَيْهِ قَبَاءٌ مِنْهَا فَقَالَ: (خَبَأْنَا هَذَا لَكَ) قَالَ: فَتَنْظُرَ إِلَيْهِ فَقَالَ: (رَضِيَ مَخْرَمَةُ) (الحديث ٢٥٩٩، أطرافه في: ٢٦٥٧، ٣١٢٧، ٥٨٠٠، ٥٨٦٢، ٦١٣٢) (١٧٢).

میسو مری کوری مه خر مه (رمزی خوی لن بی) فه رمووی: باو کم پیی فه رمووم: کورم! ده لێن: پێغه مبه ر (دروودی خوی له سر بی) هه ندی که وای بو هاتو وه خه ریکه دابه شیان ده کا، باب رۆین بو لای، که چووین پێغه مبه ر (دروودی خوی له سر بی) له ماله وه بوو باو کم گوتی: کورم! بچۆره ژووره وه بانگی بکه بۆم، منیش بانگم کرد بۆی، هاته ده ره وه بو لای باو کم که وایه کی دی باجی له به ردا بوو، به دو گمه ی زیڕ

یہ خہ کہی داخرا بوو فہرمووی (درویدی خوی لیسر بی) : (ئہی مہ خرہمہ! ئہمہ مان بوؤ تو شاردؤتہ وہ) فہرمووی: باوکیشم سہیری کردو بہدلی بوو، ئہوجا فہرمووی: بہلی قوربان بہدلمہ! (تاج/۴/۱۰۴ از ۳۱-ف ۲- باسی جؤرہکانی کالا).

۱۱۰۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَيْتَ فَاطِمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فَلَمْ يَدْخُلْ عَلَيْهَا وَجَاءَ عَلِيٌّ فَذَكَرَتْ لَهُ ذَلِكَ فَذَكَرَهُ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: إِنِّي رَأَيْتُ عَلَى بَابِهَا سِتْرًا مَوْشِيًا فَقَالَ: مَا لِي وَلِلدُّنْيَا فَأَتَاهَا عَلِيٌّ فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهَا فَقَالَتْ: لِيَأْمُرَنِي فِيهِ بِمَا شَاءَ قَالَ تُرْسِلُ بِهِ إِلَى فُلَانٍ أَهْلِ بَيْتٍ بِهِمْ حَاجَةٌ (الحديث ۲۶۱۳) (۱۷۳).

ئیبنو عومہر (ہمزای خوی لی بی) فہرمووی: جارئ پیغہمبہر (درویدی خوی لیسر بی) جوو بوؤ مالی فاطیمہ کی کچی (ہمزای خودای لی بی)، بہلام نہچوہ زوورہوہ، کہئیمامی عہلی ہاتہوہ فاطیمہ ئہمہی بؤیگیڑاپہوہ، ئیمامی عہلیش عہرزی پیغہمبہری کرد: قوربان! خیر بوو تہشریف تہینا بوو بوؤ مالمان کہچی تہشریف نہچوو بووہ زوورہوہ؟ فہرمووی: (چونکہ بہدہرگا کہی فاطیمہوہ، پہردہیہ کی رازاوہم بینی بؤیہ گہرامہوہ)، ئہوجا فہرمووی: (من لہ کوئو جیہان لہ کوئو!). ئیمامی عہلی فہرمووی: چووم حالہ کہم بوؤ فاطیمہ روونکردہوہ، فاطیمہ فہرمووی: دہ عہرزی بکہ پیم بفرہرمووی: چی لہو پہردہیہ بکہم، فہرمووی: (با فاطیمہ ئہو پہردہیہ ببہخشی بہمالی فیسارہ کہس، چونکہ مالیکی ناتاجن).

۱۱۱۰- عَنْ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ أَهْدَى إِلَيَّ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حُلَّةَ سِيرَاءٍ فَلَبِسْتُهَا فَرَأَيْتُ الْغَضَبَ فِي وَجْهِهِ فَشَقَّقْتُهَا بَيْنَ نِسَائِي (الحديث ۲۶۱۴، طرفاؤ فی: ۵۳۶۶، ۵۸۴۰) (۱۷۴).

(۱۷۳) لم يوافقہ مسلم علی تخريجہ (خاتمة کتاب الہبة ج/۵/۲۴۷- فتح) المترجم.

(۱۷۴) أخرجه مسلم في اللباس والزينة، باب: تحريم استعمال إناء الذهب.. رقم: ۲۰۷۱

پیشہوا علی (ہمزای خوی لی ہر) فہرمووی: پیغہمبہر (درویدی خوی لسمہ ہر) دەستی بہرگی بہدیار ی پیم دا، ناوریسمی بہتی بوو، منیش بو خوم لہبہرم کرد، کہچی تہماشام کرد پیغہمبہر (درویدی خوی لسمہ ہر) تورہ بوو، وفہرمووی: (خو من بو ئەوہ بۆتەم نہناردووہ کہ خوٹ لہبہری بکہی، بو ئەوہ بۆم ناردویت کہ پارچہ پارچہی بکہی، بو سہرپوش بو ژنانتان) منیش وام کرد. (تاج/۴/۱۰۳-ز- ۳۰- ناوریسمو زیپر بو مینہ دروستن).

۱۱۱۱- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثَلَاثِينَ وَمِائَةً فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (هَلْ مَعَ أَحَدٍ مِنْكُمْ طَعَامٌ؟) فَإِذَا مَعَ رَجُلٍ صَاعٌ مِنْ طَعَامٍ أَوْ نَحْوُهُ فَعُجِنَ ثُمَّ جَاءَ رَجُلٌ مُشْرِكٌ مُشْعَانٌ طَوِيلٌ بَعْنَمٍ يَسُوقُهَا فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (يَبْعَا أَمْ عَظِيَّةٌ؟) أَوْ قَالَ: (أَمْ هِبَةٌ) قَالَ: لَا بَلْ يَبْعُ فَاشْتَرَى مِنْهُ شَاةٌ فَصُنِعَتْ وَأَمَرَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِسَوَادِ الْبُطْنِ أَنْ يُشَوَّى وَائِمُ اللَّهِ مَا فِي الثَّلَاثِينَ وَالْمِائَةِ إِلَّا قَدْ حَزَّ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَهُ حُزَّةٌ مِنْ سَوَادِ بَطْنِهَا إِنْ كَانَ شَاهِدًا أَعْطَاهَا إِيَّاهُ وَإِنْ كَانَ غَائِبًا خَبَأَ لَهُ فَجَعَلَ مِنْهَا قِصْعَتَيْنِ فَأَكَلُوا أَجْمَعُونَ وَشَبِعْنَا فَفَضَلَتْ الْقِصْعَتَانِ فَحَمَلْنَاهُ عَلَى الْبَعِيرِ) (الحديث ۲۶۱۸، طرفاه في: ۲۲۱۶، ۵۳۸۲ (۱۷۵)).

عہدوہرحمانی کوری ئەبوبہکر (ہمزای خوی لی ہر) فہرمووی: سہدو سی کہس بووین، لہسہفہریکا، لہخزمہت پیغہمبہردا بووین، خوراکمان ہاتہکزی و برسیمان بوو، پیغہمبہر (درویدی خوی لسمہ ہر) فہرمووی: (کہستان خوراک پییہ؟) پیائو مہنی خوراک پی مابوو، یا دەوری مہنی دەبوو، ئەوجا کابرایہکی بتہرستی قز ئالوزکاوی قووجی دریژداھۆل رانیکی بہرہو ئیمہ ہیئا بہرہو شوینی لیی دەخوری، پیغہمبہر (درویدی خوی لسمہ ہر) پیی فہرموو: (یا بہفروشتن، یا بہپیاوہتی ئازہ لیکمان پی بدہ؟) یا فہرمووی: (یا بہدیارو بہخشین)

کابرا گوتی: به فروشتن ده تانده می، جا نازده لایکی له پانه که ی لی کری،
 فهرمانی فهرموو سهریان بری و پاکیان کرد، پیغه مبه (درووی خوی لسمر بی)
 فهرمانی دا ناوسکه که یان برژاند. سویندم به خوا نهو سه دو سی که سه،
 پیغه مبه خوی ههریه که ی لهو ناوسکه پارچه یه کی بو بری و دای پی،
 نه گهر هاوه له که خوی لهوئ بوایه دهیدایه دست خوی، نه گهر لهوئ نه بوایه
 بوئ هه لده گرت هه تا دهاته وهو دهیدا پی.

جا کاتی گوشتی مهرکه کولا کردی به دوو قهره وانه، نه و جا
 هه موومان به دهوری نهو دوو قهره وانه دا دانیشتین و هه موومان به بهرکه تی
 پیغه مبه به دهوریاندا جیمان بووه و دهستان کرد به خواردن لیان، هه تا
 ته و او تییرمان خوارد که چی هیشتا له بهرمان مایه وه، خوا پیت و فهرپیکی
 ناشکرای وای تی خست، جا نه و منده مابوو بارمان کرد له و شتری. یا وهک
 راوی خوی گوتی.

رافه و شیکردنه وه:

په یومندی نه م فهرموودمیه به باسه که وه له و هدایه، که پیغه مبه (درووی خوی
 لسمر بی) داوای دیاری و به خشینی له بی برپا کردوه، نه و هوش به لگی نه و دیه
 که دیاری و به خشین و دهسه نه ی بی برپا دروسته و هه روا و مرگرتن و
 لیخواردنیشی دروسته.

۱۱۱۲- عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَتْ: قَدِمْتُ عَلَى أُمِّي
 وَهِيَ مُشْرِكَةٌ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَاسْتَفْتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ
 (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قُلْتُ: إِنَّ أُمِّي قَادِمَةٌ وَهِيَ رَاغِبَةٌ أَفَأَصِلُ أُمِّي؟ قَالَ: (نَعَمْ
 صَلِّي أُمَّكَ) (الحدیث ۲۶۲۰، أطرافه فی: ۳۱۸۳، ۵۹۷۸، ۵۹۷۹) (۱۷۶)

ئەسمای گچی ئەبوبەکری صدیق (پەزى خوى لى بى) فەرمووى: لەمەدینە قەتیلەى دایکم هات بۆ لام، کات سەردەمى پێغەمبەر بوو، عەرزیم کرد: ئەى پێغەمبەرى خودا! دایکم هاتوووە بۆ سەردانم بەتەمای ئەوەمیشە کە یارمەتى بدم و دیاری و دەسەنەى بدم، جا ئایا سیلەى رەحمى دایکم بەجى بهینم یا نا؟ فەرمووى: (بەلى، سیلەى رەحمى دایکت بەجى بهینە، گەرچى ناموسوئمانیشە، بەلام لەبەر ئەوەى کە دایکتە مافى ئەوەى هەیه کە سیلەى رەحمى بەجى بهینى).

۱۱۱۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُبَيْدٍ اللَّهِ بْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ: أَنَّ بَنِي صُهَيْبٍ مَوْلَى ابْنِ جُدْعَانَ ادَّعَوْا بَيَّتَيْنِ وَحُجْرَةً أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَعْطَى ذَلِكَ صُهَيْبًا فَقَالَ مَرْوَانُ: مَنْ يَشْهَدُ لَكَمَا عَلَى ذَلِكَ قَالُوا: ابْنُ عُمَرَ فِدْعَاةُ، فَشَهِدَ لِأَعْطَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صُهَيْبًا بَيَّتَيْنِ وَحُجْرَةً فَقَضَى مَرْوَانُ بِشَهَادَتِهِ لَهُمْ (الحدیث ۲۶۲۴) (۱۷۷).

عەبدوللا کورپی عوبەیدوللاى کورپی ئەبومولەیکە، فەرمووى: کورەکانى صوھەیبى رۆمى کە ئازادکراوى عەبدوللاى کورپی جەدعان بوو رەزاو رەحمەتى خوا لەھەموویان بى، داخوازی ئەوەیان ھەبوو کە پێغەمبەر (سەددى خوى لى بى) دوو مال و ھۆدەیهکى بەخشىووە بە صوھەیبى باوکیان، مەروانى کورپی ھەمەيش کە ئەو کاتە فەرمانپەرەى موعاویە بوو، لەسەر شارى مەدینە، بە کورەکانى صوھەیبى فەرموو: کى شایەتتانە لەسەر ئەم داوايەتان؟ گوتیان: عەبدوللاى کورپی عومەر. جا ئیبنو عومەر (پەزى خوى لى بى) لەسەر ئەم شیوھە شایەتى دا: سویندم بەخودا، پێغەمبەرى خودا دوو مال و ھۆدەیهکى بەخشى بە صوھەیب، ئیتەر مەروان لەسەر شایەتیەکەى ئیبنو عومەر، بپاری دوو مال و ھۆدەکەى دا بۆیان.

رافه و شیکردنه وه:

صوههیبی کورپی سنانی کورپی خالیدی موصلی، پاشان رۆمی، پاشان مهککهیی، پاشانتر مهدینهیی، له موسوئمانه ههره پێشینهکانه لهپیناوی خواو پێغه مبهرو ئیسلاما، ئەشکه نهجهو ئازاری زۆری چهشتوو، صوههیب بهر هگهز عهرمه، بهلام به منالی رۆم دیلی دهکهن له بهر نهوه زمانی نهوان باشتەر فیردهبی. باوکی صوههیب یا مامهی کار به دهستی کيسرا دهبی، له سهر (الأبله) ههوار گهیان له خاکی موصل بوو، سوپای رۆم هیرش ده به نه سهر ناوچه که صوههیب دیل دهکهن، جا له ناو رۆما پهرومرده دهبی، جا له بهر نهوه زمانی نهوان باشتەر فیڕ دهبی و ناو دهر دهکا به صوههیبی رۆمی، ههتا هۆزی که لب دهیکرن و دهیهینن بۆ مهککه، لهوئ عهبدوللای کورپی جه دهعان دهیکرپی و ئازادی دهکا، له گهلی دا له مهککه نیشته جی دهبی ههتا ئیبنو جه دهعان دهرمی، نهو جا صوههیب (پهزی خوی لی بهی) کۆچ دهکا بۆ مهدینه، له مانگی رهبعی یه که ما له قهباء، بهر له وه بجێته ناو مهدینه به خزمهت پێغه مبهر (دروودی خوی له سهر بهی) دهگات، وه ئامادهی شهپی به درو شه پر گهکانی پاش به دریش له خزمهت پێغه مبهردا دهبی.

واقیدی دهرموی: صوههیب و عههماری کورپی یاسیر، له یهک رۆژدا موسوئمان بوون. دهلێن: صوههیب زۆر سوور که له بووه، مووی زۆروو پر بووه که می کورته بنه بووه. صوههیب دهرموی: له پێش پێغه مبهریش دا هاورپی پێغه مبهر (دروودی خوی له سهر بهی) بووم، پێغه مبهر (دروودی خوی له سهر بهی) دهرموی: (که سی باومرپی تهواوی به خواو رۆژی دواپی ههیه، باوهک چۆن منالی خوی خوش دهوی، ناوا صوههیبی خوش بوی). له ته مهنی ههفتا سالیدا، له مه دینه مردوو، سه عدی کورپی نه بو وه قاص نوپژی مردووی له سهر تهرمه کهی دهکا، کورپهکانی صوههیب نه مانهن: حه مزه، سه عد، صالح، سه فی، عباد، عوئمان،

حەبیب، محمد، ھەموویان ھەرموودەیان لە باوکیانەو ھە گێڕاوەتەو ھە - رمزاو
رەحمەتی خودا لە ھەموویان بۆ - .

١١١٤- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَضَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالْعُمَرَى أَلَهَا لِمَنْ وَهَبَتْ لَهُ (الحدیث ٢٦٢٥).

جابر (بەزێ خۆی لێ ھە) ھەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر ھە) بڕیارێ داو ھە
نەگەر کەسێ شتێ ببەخشێ بە کەسێ، پێی بلێ: کە ھەتا ماوی ھەم شتە بۆ
تۆبێ، ھەو ھەبێ بە ھێ ھەو کەسە کە پێی بە خشراو، پاش مردنیشی
ناگەرێتەو ھە بۆ خاوەنی پێشوو، بە لکو ھەبێ بە ھێ کە لە پوور گرانێ
پێبە خشراو کە. (تاج/٢/٣٧١-ز-١٧٩-باسی عومراو رووبا).

١١١٥- عَنْ عَبْدِ الْوَاحِدِ بْنِ أَيْمَنَ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) وَعَلَيْهَا دِرْعٌ قَطْرٌ ثَمَنُ خَمْسَةِ دَرَاهِمٍ فَقَالَتْ أَرْفَعُ بَصْرَكَ إِلَى جَارِيَتِي انْظُرْ إِلَيْهَا فَإِلَيْهَا تُزْهَى أَنْ تَلْبَسَهُ فِي الْبَيْتِ وَقَدْ كَانَ لِي مِنْهُمْ دِرْعٌ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَمَا كَانَتْ امْرَأَةٌ ثَقِينُ بِالْمَدِينَةِ إِلَّا أُرْسِلَتْ إِلَيَّ تَسْتَعِيرُهُ. (الحدیث ٢٦٢٨) (١٧٨).

عەبدوڵواحیدی کۆری ئەیمەن (بەرحمەتی خۆی لێ ھە) ھەرمووی: باوکم (بەرحمەتی خۆی
لێ ھە) ھەرمووی: چووم بۆ خزمەتی عایشە (بەزێ خۆی لێ ھە) کراسیکی جاوی
لەبەر دا بوو، باایی پێنج درەم، ھەرمووی: ئەو ئەیمەن! سەیرکە!
کەنیزە کەم لە مائەو ھەش بێزی نایەو دەعیە نایەنێ، ئەمە لەبەر بکا،
لەسەر دەمی پێغەمبەریش دا (دروودی خۆی لەسەر ھە) ، کراسیکم لەمانە ھەبوو، ھەر
ئافرەتی لە مەدینەدا کە دەچوو بەبووکی و خۆی دەرێزان دەو ھە بۆ زاوا، دەینارد
بۆلام ھەو کراسە لێ دەخواستم بۆ شەوی بوو کێنێیە کە، کەچی ئیستا

دعیه و ازل بووه کاره کیش بیژی نایهت له بهری بکا. (تاج/۲/۲۴۰-ز-۱۶۲-
باسی عاریه و خواسته مهنی)

۱۱۱۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ لَمَّا قَدِمَ الْمُهَاجِرُونَ الْمَدِينَةَ مِنْ مَكَّةَ وَلَيْسَ بِأَيْدِيهِمْ يَغْنَى شَيْئًا وَكَانَتِ الْأَنْصَارُ أَهْلَ الْأَرْضِ وَالْعَقَارِ فَقَاسَمَهُمُ الْأَنْصَارُ عَلَى أَنْ يُعْطُوهُمْ ثَمَارَ أَمْوَالِهِمْ كُلِّ عَامٍ وَيَكْفُوهُمْ الْعَمَلَ وَالْمُتَوَنَةَ وَكَانَتْ أُمُّهُ أُمُّ أَنَسٍ أُمُّ سَلِيمٍ كَانَتْ أُمُّ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ فَكَانَتْ أَغْطَتْ أُمُّ أَنَسٍ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عِدَاقًا فَأَعْطَاهُنَّ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أُمُّ أَيْمَنَ مَوْلَاتُهُ أُمُّ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ (الْحَدِيثُ ۲۶۳۰، أَطْرَافُهُ فِي: ۳۱۲۸، ۴۰۳۰، ۴۱۲۰) (۱۷۹).

نه نه سی کوری مالیک (مزی خوی لږ بڼ) فهرمووی؛ کاتی کۆچکاران له مه که وه
کۆچیان کرد بۆ مه دینه، هیچیان به دمسته وه نه مابوو، نه وسامانه ی که هه یان
بوو، له مه که به جی مابوو، وه یاریدمدمران -انصار- یش خاوه نی زهوی و زارو
باخ و رمز بوون، جا یاریدمدمران کۆچکاره کانیان کرد به هاوبه شی خۆیان
له بهر و بوومی باخ و رمز و داهاتی سامانه کانیان دا، به مه رجی نه وانیش له باتی
خۆیان سه ره و کاری باخ و دی بهر و سامانه کانیان بکه و سالانه به ره هه میان
به یین و بنکه کان بۆ خاوه نه کانیان بن، به لام له بهر و بوومه که یان هه رد و ولا
هاوبهش بن (وهک له ژماره: ۱۰۲۳ دا رابوورد) دایکیشم - که ناودرابوو به ئوم
سولهیم، که دایکی عه بدوللای دایک برام بوو که کوری نه بو طه له حه میردی
دایکم بوو- بهری چه ند دارخورمایه کی خۆی به خشیبوو به پیغه مبه ر (دروودی خوی
له سهر بڼ) ، پیغه مبه ریش (دروودی خوی له سهر بڼ) بهری نه و دارخورمایانه ی به خشیبوو
به ئوم نهیمه نی نازادگرای خۆی، که دایکی ئوسامه ی کوری زهید بوو.

۱۱۱۶- (مکرر) وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمَّا فَرَّغَ مِنْ قِتَالِ أَهْلِ خَيْبَرَ فَانْصَرَفَ إِلَى الْمَدِينَةِ رَدَّ الْمُهَاجِرُونَ إِلَى الْأَنْصَارِ مَنَاجِحَهُمُ الَّتِي كَانُوا مَنَحُوهُمْ مِنْ ثِمَارِهِمْ فَرَدَّ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى أُمِّهِ عِدَاقَهَا وَأَعْطَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أُمَّ أَيْمَنَ مَكَائِهِنَّ مِنْ حَائِطِهِ (۱۸۰).

ديسان نه نهس (همزای خودی لی بی) فہرمووی: کاتی پیغہمبہر (دروودی خودی لہسر بی) لہکوشتاری خہ لکی خہیہر لی بووہ، وگہرایہوہ بو مہدینہ، بہہوی ئہو ہہموو باخو رمزو زہوی و زارہ زورہی کہلہ خہیہر دہستیان کہوت، ئہو بہروبووومہی کہ یاریدہدمران بہ خشیبوویان بہکؤچکاران، لہبہروبوومی سالانہی رمزو باخہکانیان، گیرایہوہ بویان کہئیر لہوہدوا باخہکانیان ہہر بوخویان بی. پیغہمبہریش (دروودی خودی لہسر بی) بہری ئہو چہند دارخورمایانہی کہ بہ خشیبووی بہ ئوم ئہیمہنی دایہنی، لیی سہندہوہو دایہوہ بہدایکم، چونکہ لہبنہرہتدا ہی دایکم بوون ئہو بہ خشیبوونی بہ پیغہمبہر (دروودی خودی لہسر بی) و پیغہمبہریش بہ خشیبوونی بہئوم ئہیمہن، وہپیغہمبہر (دروودی خودی لہسر بی) لہباخہکہی خووی ہہقی ئہوہی بو ئوم ئہیمہن کردہوہ. (بروانہ: ژ ۱۰۲۵ + ۱۰۲۹).

راشہو شیکردنہوہ:

ئوم ئہیمہن (همزای دہمہنی خودی لی بی) لہلہو دایہنی پیغہمبہر (دروودی خودی لہسر بی) بووہ، ناوی بہرکہہ بووہ، کہنیزی ئامینہی دایکی پیغہمبہر (دروودی خودی لہسر بی) بووہ، کاتی پیغہمبہر گہورہ بوو ئازادی کردو مارہی کرد لہ زمیدی کوری حاریئہ، کہ زمیدیش ئازادکراوی خووی بوو، جا ئوم ئہیمہن لہزمید ئوسامہی

بوو، نهیمه‌ن و نوسامه برای دایکین. پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی لسمر بی) به‌نوم نهیمه‌نی دمه‌رموی: دایه! وه دمیغه‌رموو: (به‌ره‌که له‌دوای دایکم نهو دایکمه) ، له‌باش مه‌رگی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی لسمر بی) به‌پینج مانگ نوم نهیمه‌نیش دمه‌ری - رمزاو ره‌حمه‌تی خودای لی بی - (بروانه: تاج/۵/۱۶۳-ز-۴۲-چاکیتی نوم نهیمه‌ن).

۱۱۱۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (أَرْبَعُونَ خَصْلَةً أَغْلَاهُنَّ مَنِيحَةُ الْعَنْزِ مَا مِنْ عَامِلٍ يَعْمَلُ بِخَصْلَةٍ مِنْهَا رَجَاءَ ثَوَابِهَا وَتَصَدِّقَ مَوْعُودِهَا إِلَّا أَذْخَلَهُ اللَّهُ بِهَا الْجَنَّةَ). (الحديث ۲۶۳۱).

عه‌بدوئلای کوری عه‌مر (همزی خوی لی بی) فه‌رمووی: خوشه‌ویست (دروودی خوی لسمر بی) دمه‌رموی (روحم به‌قوربانی بی) : (چل کاری باش همن هه‌ره‌گه‌وره‌که‌یان بزنه‌به‌دوخه‌یه، هه‌ر که‌سی یه‌کی له‌م نیشه باشانه بکات به‌هیوای پاداشی باشی، وه له‌هه‌مان کاتدا باومری به‌و به‌لینه هه‌بی که خودا داویه‌تی، له‌باره‌ی نهو نیشه‌وه، نه‌وه بی‌گومان که خوا دمیاته به‌هه‌شت). (تاج/۲/۶۱-ز-۲۳-هاندان له‌سه‌ر خیرکردن).

پایانی (خاتمه)

شیخی عه‌سقه‌لان (ره‌حمه‌تی خودی لی بی) دمه‌رموی: نامه‌ی به‌خشین و پاشکۆکانی نه‌وه‌دو نو، سه‌د یه‌ک که‌م، فه‌رمووده‌ی واتیادا، بیست و سی‌ان بی‌رشته‌ن، واته: ته‌علیقن، نه‌وانی تریان په‌یوه‌ستن، واته: مه‌ووصولن، دووباره‌کانیان شه‌ست و هه‌شتن، پوخته‌که‌یان (۹۹-۶۸-۳۱) ده‌کاته سی و یه‌ک فه‌رمووده، موسلیمیش وه‌ک نیمامی بوخاری (ره‌حمه‌تی خودیان لی بی) گشتیانی گیراومه‌وه بی‌جگه له‌مانه‌یان:

١- (١٠٩٧ ات= ٢٥٦٨ ف)

٢- (٢٥٨٠ ف) له ته جریده که دا نییه.

٣- (٢٥٨٢ ات= ١١٠٣ ف).

٤- (٢٥٨٥ ف) له ته جریده که دا له م شوینه دا نییه.

٥- ته علیه که ی ئیبنوعه بباس: (مَنْ أَهْدَيْتَ لَهُ هَدْيَةً

فَجَلَسَاؤُهُ شُرَكَاءُ) و له پيش ژماره: (٢٦٠٩ ف) دا له

ته جریده که دا نییه.

٦- (١١٠٩ ات= ٢٦١٣ ف).

٧- (١١١٣ ات= ٢٦٢٤ ف).

٨- (١١١٥ ات= ٢٦٢٨ ف).

٩- (١١١٧ ات= ٢٦٣١ ف).

هه روا دمفه رموی: (سیازده بیستراوی هاوه لآن و زانیانی پاش ئه وانیشی

واتیادا. بیستراو = اثر).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لیردها به دهق ئه مه م نووسیوه، وا بو یادگارو بیت و فهرو پیرۆزی

روونووسی ده که مه وه به بی دهستکاری وهك خوئی: (جزمی یه که م ته ووا)

له سه عات جهوت روژی ١٣٩٣/١/١٥ هـ: ریکه وتی سه عات یه کی روژی ٩٧٣/٢/٨

له و مرگپرانی جزمی یه که می نامه ی (ته جریدو صهریح) لی بوومه وه.

ومبه پستی خوا ورم گپراهه سهر زمانی شیرینی کوردی. و مرگپ: نوری فارس.

تیبینی:

باسی (به خشین) له فیهی ئاسانا و له لاپه ره ٢٣٦-٥٤٤/٥٠٩-٢٢٢. باسی عاریه

(خواسته مه نی) و له ل-٥٠٩-٢٢٢.

۵۶- نامه‌ی شایه‌تیدان (کتاب الشهادات)

۱۱۱۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (خَيْرُ النَّاسِ قُرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ يَجِيءُ أَقْوَامٌ تَسْبِقُ شَهَادَةُ أَحَدِهِمْ يَمِينُهُ وَيَمِينُهُ شَهَادَتُهُ) (الحديث ۲۶۵۲، أطرافه في: ۳۶۵۱، ۳۶۵۰، ۶۴۲۸، ۶۶۵۹، ۶۴۲۹، ۶۶۵۸) (۱۸۱).

عبدالوللای کوری مه‌سعود (رمزی خوی لری بن) دمه‌رموی: خوشه‌ویست (درویدی خوی لسم بن) دمه‌رموی: (باشترینی مه‌ردوم چینی هاوچه‌رخ‌ی منه، که چینی هاوه‌لانه، که‌ناودارن به چینی سه‌حابه‌ی پیغه‌مبه‌ر - درودی خوا له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رو رمزای خودا له‌وان بی، شه‌جا چینی دوا‌ی شه‌وان که چینی دووهمی موسولمانن، که‌ناودارن به‌تابیعین، ئینجا چینی سییه‌می موسولمانن که‌وان له‌دوا‌ی چینی دووهمه‌وه، که‌ پییان ده‌گوتری: تابییی تابعین - رمزای رحمه‌تی خودایان لی بی - له‌باشان هوزی په‌یدا ده‌بن، کوناکه‌نه‌وه له‌شایه‌تی و سویند خواردن، وتیکه‌ل و پیکه‌لیان ده‌کهن به‌سه‌ر په‌کدا). (تاج/۳-۳۱۱-ز-۱۱۷- باسی هه‌ره‌شه‌کردن له‌شایه‌تی درو + تاج/۵/۴۱-ش/د/ت).

هه‌ره‌شه‌کردن له‌شایه‌تی درو

۱۱۱۹- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ عَنْ أَبِيهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَلَا أُتَبِّخُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكِبَائِرِ ثَلَاثًا، قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: (الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ) وَجَلَسَ وَكَانَ مُتَكِنًا، فَقَالَ: (أَلَا وَقَوْلُ الزُّورِ) قَالَ: فَمَا زَالَ يُكْرِّرُهَا حَتَّى قُلْنَا: لَيْتَهُ سَكَتَ) (الحديث ۲۶۵۴، أطرافه في: ۵۹۷۶، ۶۲۷۳، ۶۲۷۴، ۶۹۱۹) (۱۸۲).

(۱۸۱) أخرجه مسلم في فضائل الصحابة، باب: فضل الصحابة ثم الذين يلونهم، رقم: ۲۵۲۳.

(۱۸۲) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: بيان الكبائر وأكبرها، رقم: ۸۷.

ئەبۇبەكره (رەزى خۇاى لى بى) فەر مووى: خۆشە وىست (درووى خۇاى لەسر بى) فەر مووى: (ئەدى، ئاگادرا بىن، گۆبگرن با پىتان بلىم كە گوناھى گەورە چىيە؟) گوتيان: بفەر موو، ئەى پىغەمبەرى خودا! گۆيمان لىتە، فەر مووى: (هاوئل برپار دان بۆ خۇاى تاك وتەنياو دلرەنجاندىنى باوك و دايك) حەزرىت (درووى خۇاى لەسر بى) لەم كاتەدا شانى دادا بوو، جا بۆ گرنگى دان بەمەيان راست دانىشتو فەر مووى: ومشايتى درؤ. ئىتر ئەم ووشەيەى ئەومەندە دووبارە كەردەو هەتا بەزەمىيان پيادا هاتەو مەترسى ئەومەمان هەبوو كە ماندووى بكا، لەبەر ئەو هەبەر خۇمانەو دەمانگوت خۆزگە بى دەنگ دەبوو. (تاج/۳/۳۱۰-ز-۱۱۷-ش/ت).

شايتى كۆيرو بانكو سەودا و مامەلەى و شتى ترى واى كە پەيوەندى بەدەنگەو بى دروستە

۱۱۲۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ سَمِعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلًا يَقْرَأُ فِي الْمَسْجِدِ فَقَالَ رَحِمَهُ اللَّهُ: لَقَدْ أَذْكَرَنِي كَذَا وَكَذَا آيَةً اسْقَطْتُهُنَّ مِنْ سُورَةٍ كَذَا وَكَذَا). (الحديث ۲۶۵۵، أطرافه في: ۵۰۳۷، ۵۰۳۸، ۵۰۴۲، ۶۳۳۵).

عائيشە (رەزى خۇدەى لى بى) فەر مووى: شەوئ پىغەمبەر (درووى خۇاى لەسر بى) لەمالئى من بوو، خەرىكى شەو نوئىز بوو، پياوئكىش لەناو مزگەوتا شەونوئىزى دەكردو قورئانى دەخوئند، پىغەمبەر (درووى خۇاى لەسر بى) گۆئى لەدەنگى قورئانخوئندەكەى بوو، لەمنى پرسى: (ئەى عائيشە! ئەمە دەنگى عەببەدى كۆرى بىشرە؟) گوتەم: بەئى ئەو دەنگى ئەو، فەر مووى: (رەحمەتى خوداى لى بى، ئەم پياو فەيسارە ئايەتى لەفەيسارە سوورەت يادخستەمەو، كەئەو ئايەتەم لەياد برا بۆو). (تاج/۵/۲۸۳-۴-ش/د).

چۆنىتى بەلگەيەتى ئەم فەر موودەيە، لەسەر بابەتەكە، لەوودايە، كەپىغەمبەر (درووى خۇاى لەسر بى) اعتمادى لەسەر دەنگى عەبباد كەردو، بەبى

ئەوھى چاۋى لەخۆى بى، وەك چۆن كۆيۈش ھەروايە، ھەر دەنگى كەسەكە دەبىستى، خۆى نابىنى.

+ وَعَنْهَا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ تَهَجَّدُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي بَيْتِي فَسَمِعَ صَوْتَ عَبَادٍ يُصَلُّونَ فِي الْمَسْجِدِ فَقَالَ: (يَا عَائِشَةُ أَصَوْتُ عَبَادٍ هَذَا) قُلْتُ: نَعَمْ قَالَ: (اللَّهُمَّ ارْحَمْ عَبَادًا) وَاَتَاكَهَى رَابُورِد. بَاسَى شَايَهْتِي دَا، لَهُ فِيْقَهَى نَاسَان دَا ۱۱ وَا لَه بَه رَغَى سَيِيْهَم ل- ۹۸۸ز- ۴۰۰.

داستانى ھەلات و بوختانە گەورەكە (حديث الإنك)

۱۱۲۱- عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا أَرَادَ أَنْ يَخْرُجَ سَفَرًا أَفْرَغَ بَيْنَ أَرْوَاجِهِ فَأَيَّتُهُنَّ خَرَجَ سَهْمُهَا خَرَجَ بِهَا مَعَهُ فَأَفْرَغَ بَيْنَنَا فِي غَزَاةٍ غَزَاهَا فَخَرَجَ سَهْمِي فَخَرَجْتُ مَعَهُ بَعْدَ مَا أُنْزِلَ الْحِجَابُ فَأَنَا أُحْمَلُ فِي هَوْدَجٍ وَأُنْزَلُ فِيهِ فَمِيرْنَا حَتَّى إِذَا فَرَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ غَزَوَتِهِ تِلْكَ وَقَفَلْ وَدَنَوْنَا مِنَ الْمَدِينَةِ آذَنَ لَيْلَةً بِالرَّحِيلِ فَقُمْتُ حِينَ آذَنُوا بِالرَّحِيلِ فَمَشَيْتُ حَتَّى جَاوَزْتُ الْجَيْشَ فَلَمَّا قَضَيْتُ شَأْنِي أَقْبَلْتُ إِلَى الرَّحْلِ فَلَمَسْتُ صَدْرِي فَإِذَا عَقْدٌ لِي مِنْ جَزَعِ أَطْفَارٍ قَدْ انْقَطَعَ..

فَرَجَعْتُ فَالْتَمَسْتُ عِقْدِي فَحَبَسَنِي ابْتِغَاؤُهُ فَأَقْبَلَ الَّذِينَ يَرَحِلُونَ لِي فَاحْتَمَلُوا هَوْدَجِي فَرَحَلُوهُ عَلَى بَعِيرِي الَّذِي كُنْتُ أَرْكَبُ وَهُمْ يَخْسِبُونَ أَلْيَ فِيهِ وَكَانَ النِّسَاءُ إِذْ ذَاكَ خِفَافًا لَمْ يَقْلُنَّ وَلَمْ يَعْشَبُنَّ اللَّحْمَ وَإِنَّمَا يَأْكُلْنَ الْعُلُقَةَ مِنَ الطَّعَامِ فَلَمْ يَسْتَنْكِزِ الْقَوْمُ حِينَ رَفَعُوهُ ثِقَلَ الْهَوْدَجُ فَاحْتَمَلُوهُ وَكُنْتُ جَارِيَةً حَدِيثَةَ السِّنِّ فَبَعَثُوا الْجَحْلَ وَسَارُوا فَوَجَدْتُ عِقْدِي بَعْدَ مَا اسْتَمَرَّ الْجَيْشُ فَحِجْتُ مَنْزِلَهُمْ وَلَيْسَ فِيهِ أَحَدٌ فَأَمَمْتُ مَنْزِلِي الَّذِي كُنْتُ بِهِ فَظَنَنْتُ أَلَّهُمْ سَيَفْقِدُونِي فِيرْجِعُونَ إِلَيَّ فَبَيْنَا أَنَا جَالِسَةٌ غَلَبَتْنِي عَيْنَايَ فَنِمْتُ وَكَانَ صَفْوَانُ بْنُ الْمُعَطَّلِ السُّلَمِيِّ ثُمَّ الدَّكْرَانِيُّ مِنَ وَرَاءِ الْجَيْشِ فَأَصْبَحَ عِنْدَ مَنْزِلِي فَرَأَى سَوَادَ إِنْسَانٍ نَائِمٍ فَأَتَانِي وَكَانَ يَرَانِي قَبْلَ

الْحِجَابِ فَاسْتَيْقَظْتُ بِاسْتِرْجَاعِهِ حِينَ أَنَا خَ رَاحِلَتُهُ فَوَطِئَ يَدَهَا فَرَكَبْتُهَا فَأَنْطَلَقَ يَقْدُ
بِي الرَّاحِلَةَ حَتَّى أَتَيْنَا الْجَيْشَ بَعْدَ مَا نَزَلُوا مُعَرَّسِينَ فِي نَحْرِ الظُّهَيْرَةِ فَهَلَكَ مَنْ
هَلَكَ وَكَانَ الَّذِي تَوَلَّى الْإِفْكَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي ابْنِ سَلُولٍ.

فَقَدِمْنَا الْمَدِينَةَ فَاشْتَكَيْتُ بِهَا شَهْرًا وَالنَّاسُ يُفِيضُونَ مِنْ قَوْلِ أَصْحَابِ الْإِفْكَ
وَيَرِينِي فِي وَجْعِي أَنِّي لَا أَرَى مِنَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اللَّطْفَ الَّذِي
كُنْتُ أَرَى مِنْهُ حِينَ أَمْرُضُ إِذَا يَدْخُلُ فَيُسَلِّمُ ثُمَّ يَقُولُ: (كَيْفَ تَيْكُمُ؟). لَا أَشْعُرُ
بِشَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ حَتَّى لَقِيتُهَا فَخَرَجْتُ أَنَا وَأُمُّ مِسْنَحٍ قَبْلَ الْمَنَاصِعِ مُتَبَرِّزًا لَا نَخْرُجُ
إِلَّا لَيْلًا إِلَى لَيْلٍ وَذَلِكَ قَبْلَ أَنْ نَتَّخِذَ الْكُنْفَ قَرِيبًا مِنْ بُيُوتِنَا وَأَمْرُنَا أَمْرُ الْعَرَبِ
الْأَوَّلِ فِي الْبَرِّيَّةِ أَوْ فِي التَّنَزُّهِ فَأَقْبَلْتُ أَنَا وَأُمُّ مِسْنَحٍ بِنْتُ أَبِي رُحْمٍ لَمْ شَيْءٍ فَعُكِرَتْ
فِي مِرْطِهَا فَقَالَتْ: تَعَسَ مِسْنَحُ فَقُلْتُ لَهَا: بِنْسَ مَا قُلْتَ أَتُسَبِّحُ رَجُلًا شَهِدَ بَدْرًا
فَقَالَتْ: يَا هَتَاهَا أَلَمْ تَسْمَعِي مَا قَالُوا فَأَخْبَرْتَنِي بِقَوْلِ أَهْلِ الْإِفْكَ فَازْدَدْتُ مَرَضًا
عَلَى مَرَضِي فَلَمَّا رَجَعْتُ إِلَى بَيْتِي دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
فَسَلَّمَ فَقَالَ: (كَيْفَ تَيْكُمُ؟) فَقُلْتُ: الْإِفْكَ لِي إِلَى أَبِي قَالَ: وَأَنَا حِينَئِذٍ أُرِيدُ أَنْ
أَسْتَقِينَ الْخَبَرَ مِنْ قَبْلِهِمَا فَأَذِنَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَتَيْتُ أَبَايَ
فَقُلْتُ لَأُمِّي: مَا يَتَحَدَّثُ بِهِ النَّاسُ؟ فَقَالَتْ: يَا بُنَيَّةُ هُوَ عَلَى نَفْسِكَ الشَّأْنُ فَوَاللَّهِ
لَقَلَّمَا كَانَتْ امْرَأَةٌ قَطُّ وَضِيئَةً عِنْدَ رَجُلٍ يُحِبُّهَا وَلَهَا ضَرَائِرُ إِلَّا أَكْثَرْنَ عَلَيْهَا فَقُلْتُ
سُبْحَانَ اللَّهِ وَلَقَدْ يَتَحَدَّثُ النَّاسُ بِهِذَا قَالَتْ فَبِتُ تِلْكَ اللَّيْلَةَ حَتَّى أَصْبَحْتُ لَا يَرَقًا
لِي دَمْعٌ وَلَا أَكْتَجِلُ بَنَوْمٍ.

ثُمَّ أَصْبَحْتُ فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ
وَأَسَامَةَ بْنَ زَيْدٍ حِينَ اسْتَلَبْتُ الْوُحْيَ يَسْتَشِيرُهُمَا فِي فِرَاقِ أَهْلِهِ فَأَمَّا أُسَامَةُ فَأَشَارَ
عَلَيْهِ بِالَّذِي يَعْلَمُ فِي نَفْسِهِ مِنَ الْوُدِّ لَهُمْ فَقَالَ أُسَامَةُ أَهْلُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا نَعْلَمُ
وَاللَّهِ إِلَّا خَيْرًا وَأَمَّا عَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَمْ يُضَيِّقْ اللَّهُ عَلَيْكَ
وَالنِّسَاءُ سِوَاهَا كَثِيرٌ وَسَلَّ الْجَارِيَّةُ تَصَدَّقَكَ فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

وَسَلَّمَ) بَرِيرَةُ فَقَالَ: (يَا بَرِيرَةُ هَلْ رَأَيْتِ فِيهَا شَيْئًا يَرِيكَ؟) فَقَالَتْ: بَرِيرَةُ لَا وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ إِنْ رَأَيْتُ مِنْهَا أَمْرًا أَغْمَصُهُ عَلَيْهَا قَطُّ أَكْثَرَ مِنْ أَلْهَا جَارِيَةِ حَدِيثَةِ السَّنِّ ثَنَامٌ عَنِ الْعَجِينِ فَتَأْتِي الدَّاجِنُ فَتَأْكُلُهُ فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ يَوْمِهِ فَاسْتَعْدَرَ مِنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي ابنِ سَلُولٍ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَنْ يَغْدُرُنِي مِنْ رَجُلٍ بَلَغَنِي أَذَاهُ فِي أَهْلِي فَوَاللَّهِ مَا عَلِمْتُ عَلَى أَهْلِي إِلَّا خَيْرًا وَقَدْ ذَكَرُوا رَجُلًا مَا عَلِمْتُ عَلَيْهِ إِلَّا خَيْرًا وَمَا كَانَ يَدْخُلُ عَلَى أَهْلِي إِلَّا مَعِي).

فَقَامَ سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَا وَاللَّهِ أَغْدُرُكَ مِنْهُ إِنْ كَانَ مِنَ الْأَوْسِ ضَرَبْنَا عُنُقَهُ وَإِنْ كَانَ مِنْ إِخْوَانِنَا مِنَ الْخَزْرَجِ أَمَرْنَا فَفَعَلْنَا فِيهِ أَمْرًا. فَقَامَ سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ وَهُوَ سَيِّدُ الْخَزْرَجِ وَكَانَ قَبْلَ ذَلِكَ رَجُلًا صَالِحًا وَلَكِنْ احْتَمَلَتْهُ الْحَمِيَّةُ فَقَالَ كَذَبْتَ لَعَمْرُ اللَّهِ لَا تَقْتُلُهُ وَلَا تَقْدِرُ عَلَى ذَلِكَ فَقَامَ أُسَيْدُ بْنُ حُضَيْرٍ فَقَالَ: كَذَبْتَ لَعَمْرُ اللَّهِ وَاللَّهِ لَنَقْتُلَنَّ فَإِنَّكَ مُتَافِقٌ تُجَادِلُ عَنِ الْمُنَافِقِينَ فَكَارَ الْحَيَّانِ: الْأَوْسُ وَالْخَزْرَجُ حَتَّى هَمُّوا وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى الْمِنْبَرِ فَتَزَلَّ فَخَفَضَهُمْ حَتَّى سَكَتُوا وَسَكَتَ وَبَكَيْتُ يَوْمِي لَا يَرْقَأُ لِي دَمْعٌ وَلَا أَكْتَحِلُ بِنَوْمٍ فَأَصْبَحَ عِنْدِي أَبَوَايَ وَقَدْ بَكَيْتَ لَيْلَتَيْنِ وَيَوْمًا حَتَّى أَظُنُّ أَنَّ الْبُكَاءَ فَالِقُ كَبْدِي قَالَتْ فَبَيْنَا هُمَا جَالِسَانِ عِنْدِي وَأَنَا أَبْكِي إِذِ اسْتَأْذَنَتْ امْرَأَةٌ مِنَ الْأَنْصَارِ فَأَذِنْتُ لَهَا فَجَلَسَتْ تَبْكِي مَعِي.

فَبَيْنَا نَحْنُ كَذَلِكَ إِذْ دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَجَلَسَ وَلَمْ يَجْلِسْ عِنْدِي مِنْ يَوْمٍ قِيلَ فِيَّ مَا قِيلَ قَبْلَهَا وَقَدْ مَكَثَ شَهْرًا لَا يُوحَى إِلَيْهِ فِي شَأْنِي شَيْءٌ قَالَتْ: فَتَشْهَدُ ثُمَّ قَالَ: (يَا عَائِشَةُ فَإِنَّهُ بَلَغَنِي عَنْكَ كَذَا وَكَذَا فَإِنْ كُنْتُ بَرِيرَةُ فَسَيِّئُكَ اللَّهُ وَإِنْ كُنْتُ أَلَمْتُ بِذَنْبٍ فَاسْتَغْفِرِي اللَّهُ وَتُوبِي إِلَيْهِ فَإِنَّ الْعَبْدَ إِذَا اعْتَرَفَ بِذَنْبِهِ ثُمَّ تَابَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ) فَلَمَّا قَضَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَقَالَتَهُ قَلَصَ دَمْعِي حَتَّى مَا أَحِسُّ مِنْهُ قَطْرَةً وَقُلْتُ لِأَبِي: أَجِبْ عَنِّي رَسُولَ اللَّهِ

(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ وَاللَّهِ مَا أَذْرِي مَا أَقُولُ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقُلْتُ لِأُمِّي: أَجِيبِي عَنِّي رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِيمَا قَالَ قَالَتْ: وَاللَّهِ مَا أَذْرِي مَا أَقُولُ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَتْ: وَأَنَا جَارِيَةٌ حَدِيثَةُ السَّنِّ لَا أَقْرَأُ كَثِيرًا مِنَ الْقُرْآنِ فَقُلْتُ إِنِّي وَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُ أَلكُمْ سَمِعْتُمْ مَا يَتَحَدَّثُ بِهِ النَّاسُ وَوَقَرَّ فِي أَنْفُسِكُمْ وَصَدَّقْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ قُلْتُ لَكُمْ إِنِّي بَرِيَّةٌ وَاللَّهِ يَغْلُمُ إِنِّي لَبَرِيَّةٌ لَا تُصَدِّقُونِي بِذَلِكَ وَلَئِنْ اعْتَرَفْتُ لَكُمْ بِأَمْرِ وَاللَّهِ يَغْلُمُ أَنِّي بَرِيَّةٌ لَتُصَدِّقَنِي وَاللَّهِ مَا أَجِدُ لِي وَلَكُمْ مَثَلًا إِلَّا أَبَا يُوسُفَ إِذْ قَالَ: (فَصَبَّرَ جَمِيلٌ وَاللَّهِ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ).

ثُمَّ تَحَوَّلْتُ عَلَى فِرَاشِي وَأَنَا أَرْجُو أَنْ يُرَبِّئَنِي اللَّهُ وَلَكِنْ وَاللَّهِ مَا ظَنَنْتُ أَنْ يُنْزَلَ فِي شَأْنِي وَخَيَا وَلَا أَنَا أَحَقُّ فِي نَفْسِي مِنْ أَنْ يَتَكَلَّمَ بِالْقُرْآنِ فِي أَمْرِي وَلَكِنِّي كُنْتُ أَرْجُو أَنْ يَرَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي التَّوَمِ رُؤْيَا يُرَبِّئَنِي اللَّهُ فَوَاللَّهِ مَا رَأَمَ مَجْلِسُهُ وَلَا خَرَجَ أَحَدٌ مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ حَتَّى أُنْزَلَ عَلَيْهِ الْوَحْيُ فَأَخَذَهُ مَا كَانَ يَأْخُذُهُ مِنَ الْبُرْحَاءِ حَتَّى إِنَّهُ لَيَتَحَدَّرُ مِنْهُ مِثْلُ الْجُمَانِ مِنَ الْعَرَقِ فِي يَوْمٍ شَاتٍ فَلَمَّا سُرِّيَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ يَضْحَكُ فَكَانَ أَوَّلَ كَلِمَةٍ تَكَلَّمَ بِهَا أَنْ قَالَ لِي: (يَا عَائِشَةُ احْمَدِي اللَّهَ فَقَدْ بَرَّأكَ اللَّهُ) فَقَالَتْ لِي أُمِّي: قُومِي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقُلْتُ: لَا وَاللَّهِ لَا أَقُومُ إِلَيْهِ وَلَا أَحْمَدُ إِلَّا اللَّهَ.

فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى ﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ﴾ الْآيَاتِ فَلَمَّا أُنْزِلَ اللَّهُ هَذَا فِي بَرَأَتِي قَالَ أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): وَكَانَ يَنْفِقُ عَلَى مِسْطَحِ بْنِ أُنَائَةَ لِقَرَاتِهِ مِنْهُ وَاللَّهِ لَا أَتَّفِقُ عَلَى مِسْطَحٍ شَيْئًا أَبَدًا بَعْدَ مَا قَالَ لِعَائِشَةَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا إِلَى قَوْلِهِ غَفُورٌ رَحِيمٌ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ بَلَى وَاللَّهِ إِنِّي لَأُحِبُّ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لِي فَرَجَعَ إِلَى مِسْطَحِ الَّذِي كَانَ يُجْرِي عَلَيْهِ وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَسْأَلُ زَيْنَبَ بِنْتَ جَحْشٍ عَنْ أَمْرِي

فَقَالَ: (يَا زَيْتَبُ مَا عَلِمْتُ مَا رَأَيْتُ؟) فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَحْمِي سَمْعِي وَبَصَرِي
وَاللَّهِ مَا عَلِمْتُ عَلَيْهَا إِلَّا خَيْرًا قَالَتْ: وَهِيَ الَّتِي كَانَتْ تُسَامِينِي فَعَصَمَهَا اللَّهُ
بِالْوَرَعِ) (الحديث ۲۶۶۱، أطرافه سبقت في: ۱۱۰۷ تجريد).

عائشہ کی کچی ٹہبہ بھری صديق - دایکی موسولمانان - (ہمزای خود بیان لیں ہیں)
فہر مووی: دہستووری پیغہ مہر (درویدی خوی لیسر ہیں) وابوو، کاتی دمر ویشٹ بو
سہ فہری، لہ نیوانی خیزانہ گانی دا تیرو پشکی دہ کرد، نیتر بہ ناوی
ہر کامیکیانہ وہ پشک دمر بچوایہ، نہو زنیانی لہ گہل خوی دمر برد بو نہو
سہ فہرہ، وہ لہ سہر ٹہم یاسایہ جاری پشکی خست لہ ناو ماندا، دمیویست بجی
بو غہ زای بہنی موصطہ لہ ق، وارپیکہوت پشک بہ ناوی منہ وہ دمر چوو، وہ من
لہ خزمہ تیدا جووم بو نہو غہ زایہ، ٹہم سہ فہرہ ویش پاش نہوہ بووگہ نایہ تی
حیجاب و حیجاب گر تنہ وہ ہاتبہ وہ خوارہ وہ، دمر بارہی ہاوسہ رہ گانی
حہ زرمٹ (درویدی خوی لیسر ہیں) لہ بہر نہوہ من بہ بہرگی حیجابہ وہ لہ ناو
کہ زاوہ یہ کدا ہہ ٹیان دہ گرتہ، و دہیانخستہ سہر پشٹی وشرہ کہم و ہر
بہ کہ زاوہ کہ وہ لہ وشرہ کہ دایان دہ گرتہ، رؤیشٹین ہہ تا حہ زرمٹ (درویدی خوی لیسر
ہیں) لہ غہ زاکہ ی لئ بووہ و گہر اپیہ وہ و گہیشٹینہ نزیکی مہ دینہ، لہ ویدا
لہ شہودا، پیغہ مہر (درویدی خوی لیسر ہیں) دہستووری دا، کہ بکہ ونہ پی و بہرہ و
مہ دینہ بجمین..

منیش لہ وکاتہ دا کہ خہ لکہ کہ خہریکی بار کردن بوون، ہہ ستام چووم
بو سہراو و دوور کہ و تمہ وہ لہ فہرہ بالقی سوپاکہ، کاتی سہراوہ کہم تہوا و کرد،
ہاتمہ وہ بو لای شوینہ کہی خووم، تہ ماشام کرد، گہر دانہ یہ کی بہر دہ شہ وہی
ظہ فارم ہہ بوو، پسابوو، وہ چہن دانہ یہ کی لئ داکہ و تبوو، منیش بہر پیگہ کہی
خوما گہر امہ وہ و گہر ام بو ملہ وینکہ کہم جا ٹہم گہر ان و خہریکبوونہ
درہنگی بہ سہرہینام و لہ کہ زاوہ کہم بی ناگا بووم، تومہ ز نہوانہی کہ خزمہ تی
ٹیمہ یان دہ کرد و وشرہ کہ یان بووم کوپان دہ کرد، ہاتبوون کہ زاوہ کہی منیان

بەخاڵیئەتی ھەڵگرتوو و ناویانەتە سەرپشتی و شترەمکەم، بەبیری خۆیان وایانزانێوە کە من وام لەناویدا، ئەو سەردەمەش ھێشتا ئافرەتان سوکەڵە بوون و قەڵەو و گۆشتن و قورس نەبوو بوون، چونکە خواردنیان کەم بوو، بەقەد بەرکولی دێبوو نەدەبوو، سەرەرای ئەمەیش من خۆیشم ئەو ھەلە ھێشتا کچۆڵە بووم و کەنیشکی مەنڵکار بووم و تەواو سووکەڵە بووم، ئیتر لەبەر ئەم ھۆیانە دیارە چارەنووسی خودایی وابوو، کاتی پیاوەکان کەزاوێ خاڵییە کە ھەڵدەگرن و دەینێن لەو شترەمکە زێر من، ھەست بەسووکی و چۆلییە کە ناکەن و یەکسەر و شترەمکە ھەڵدەستێن و دەرۆن..

کاتی ملەوانکە کەم بەتەواوی دۆزییە وە رویشتمە وە بۆ شوین ھەوارگە ی سوپاکە، تەماشام کرد کەسی لێ نەماو، ئیتر رویشتم بۆ سەر شوینە پیشووە کە خۆم و بەناچاری لەوێ دانیشتم، بەھیوا ی ئەو کە ھاوڕێکانم درمگ ی زوو ئاگادار دەبن لەو کە من لەکەزاوێ کەدا نیم و ھەڵە خۆیان بۆ دەرەمکەوێ، کە کەزاوێ بەتالەو من لەبەر ھەر ھۆی بێ ون بووم و دەگەرێنە وە بەشوینما کەمێ مامە وە لەو شوینەدا خەوم پیاکەوت..

کە چاوم کردووە صەفوانی کۆری موعەطەلی سولەمی ذەکوانی، کە لەپاش سوپاکە وە بوو ھات، صەفوان لەبەر مەبەیان سەرخەوێ دەشکێنی و لەپاشا شەو لەناو شەو دەگرێ بەدەمە وە دەکەوێتە پێو، لەدەمی بەیاندا گەشتە لای من، صەفوان عادمی وادەبێ ھەمو جاری لەسوپاکە دوا دەکەوێ تادەرۆن، ئەو جار بەشوینەواری سوپاکەدا تێدەپەرێ ئەگەر شتی لەسوپاکە، داکەوتبێ ھەڵی دەگرێتە وە شوینیان دەکەوێ، کە نزیک دەبێتە وە لەمن لەدوور وە رمشایی و تارمایی مەرقیئەکی نووستوو دەبینی، کە دێتە پیشە وە دەگاتە سەرم، تەماشام دەکا دەمناسیتە وە، چونکە لەپیش ئەو دا کە پەچەو چارشێو گرتە وە دابی و بەرگی حیجاب پەیدا بێ، ئەو منی دەدی، کە دەمناسیتە وە دەست دەکا بەگوێتی: **هَإِلًا لِلَّهِ وَإِلَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ**.

نیت لهدهنگی ئەم وشەیه خەبەرم بۆوه، که چاوم کردموه صهفوان دەیکوت: ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾. نیت من خۆم یه کسەر داپۆشی و گورج چارشێوه که ی خۆم دا به روی خۆم دا، به زاتی خودا یه ک وشه چیه، قسه ی تری له گه ل نه کردم، جگه له و نایه ته زیاترم لی نه بیست، نه و منه بی که کیشای به دهستی وشتره کهیداو، ییخی داو منیش به بی یاریده ی نه و که با لم بگری، یاقا چم هه ل بپری، سوار بووم، جا که وته پری و جلهوی وشتره که ی بۆ راده کیشام، هه تا له سهر ئەم حاله ته گه یشتینه وه به سوپاکه. که له قرحه ی گهرمای نیومرۆدا بۆ وچان لایان دابوو.

جا نیت سه بارهت به من تیاچوو نه وه ی تیاچوو، وه ک ده لئین: باو یلکه، بایه کی به سه، داخ له ده لکه انیش ئەمه یان به هه ل زانیو قۆستیانه وه به نیازی ئابروو بردنی چه زرمهت و تانه دان له خانه واده ی پاک و مه ردو داوین پاکی ویستیان، خه نجه ره کۆل و کوله که ی خۆیان، هه تا مشتوو ره زیوه که ی، به دن له کۆله ی ئیسلام، بۆیه کا سه روکی ناپاکه کان، عه بدو لای کوری ئوبه یی، که پێشی ده گو ترئ: عه بدو لای کوری سه لول، چونکه دایکی ناوی سه لووله، نه و سه رچۆپی گۆبه نی هه لات و بوختانه زله که ی ده کیشاو، خۆش خۆش ناگری ئاژوه که ی به دهسته چیه خۆش ده کرد، کاتی گه یشتینه وه مه دینه ی نازدار واری که وهت من یه ک مانگی ره به ق نه خۆش که وتم.

نیت له بهر نازاری خۆم ناگام له و خه لکه نه بوو، که له ناو خۆیا نا باسی نه و بوختانه ده کهن، که دهسته ی هه لات باز مه کان هه لئان به ستبوو بۆ من، وه کرد بو یان به بنی شته خۆشه ی خۆیان، سه ره مرای ئیش و نازاری نه خۆشیه که شم من له کراسی خۆما پاک بووم، هیج ناگام له م که ی نو به ی نه نه بوو، به لام له وه دوو دل بووم که پێغه مبه ر دروودی خودای له سهر بی و ره زای خودا له گشت هاو سه ره کا نی بی ت— له و نه خۆشینه مدا وه ک نه خۆشینه جارن نازی نه ده گرتم، و نه و میهره بان ی جارانه ی نه ما بوو له گه لما، جار جار

دەھاتە بەر دەرگای ھۆدەكەم و سلاوی لی دەگردین و دمیفرموو بەدایکم که بۆ چاودیری لە لام بوو: (نەخۆشەكەتان چۆنە؟) نیتەر دەرپۆشت، بەس لەمە دوو دل بووم، بەلام ھەستم بەشتی خراب نەدەکرد، تا رۆژی پاش ئەوەی تۆژی بووژامەووە كەمێ چاك بوومەووە، لەگەڵ دایکی میسطلەحە – كە پوورزای باوكم بوو – چوومەدەرەووە بۆ مەناصیح، كە جیگەى سەراومان بوو، شەواو شەو نەبوايە دەرەدەچوون، ئەوكاتە ھێشتا ئاودەستمان لەنزیک مائەكانمانەووە دروست نەکرد بوو، لەسەر عادەتى عەرەبە پێشینەكان لەچۆلەوانی سەراومان دەکرد، چونكى ئەوسا ئاودەستى لاى مال نازارى دەداين بەبۆنى ناخۆشى! جا كاتى لە ئیشى خۆمان بووینەووە گەراينەووە بۆ مائەووە دایكى میسطلەح لەرێگە قاچى لەعاباكەى گىراو پێى ھەلكەوت و، نزایەكى خرابى لەمیسطلەحى كۆرى كرد، گوتى: میسطلەح سەرمەنگرى بێ و لەناو بچى؟!

ئەم دایكى میسطلەحە ناوی سەلا بوو، كچی ئەبو رەھمى كۆرى موططلەلیبى كۆرى عەبدومەناف بوو، دایكى سەلاماش كچی صەخرى كۆرى عامیر بوو، پوورى ھەقى ئەبوبەكرى صدیق بوو، میسطلەحى كۆرى سەلاماش كۆرى ئوئاڤەى كۆرى عەببەدى كۆرى موططلەلیب بوو، كەواتە میسطلەح: پورزازی ئەبوبەكرى صدیقە، كە ئەو دوعایە شەپەى لە میسطلەح كرد پێم گوت: بۆ نزای شەپەى لی دەكەى؟ میسطلەح لەبەشدارانى جەنگى بەدرەو پیاوی باشە، قسەى خراب ھەلناگرى؟ ئەویش گوتى: ئەى ھینە! ھەى گێلە! تۆ نازانى ئەو چى گوتوو؟ گوتەم: بۆ چى گوتوو؟ جا بەدوورو درێزى باسى داستانى بوختانەكەى بۆ گێرامەووە.

نیتەر نەخۆشینەكەم لی زیندوو بوووەو بارم گرانتەر بوو، كە چوومەووە بۆ مائەووە كاتى حەزرمەت (درویدی خوی لەسەر بێ) ھاتەووە بۆ لام و ەك جارن سلاوی كردو فەرمووی: ئەوەكەتان چۆنە؟ واتە نەخۆشەكەتان چۆنە؟ عەرزیم كرد:

رېگه‌م دده‌ی برېږمه‌وه بولای باوک و دایکم؟ عائیشه دمیگوت: مه‌به‌ستم
 نه‌وه‌بوو که نه‌م دمنگوباسه له‌لای نه‌وان روون بکه‌مه‌وهو بچمه‌ بنچو
 بنه‌وانی، جا چه‌زرت (درووی خوی لسم‌ر بی) رېگه‌ی پی دام و منیش رویشتمه‌وه بولای
 باوک و دایکم، جا چه‌رزی دایکم کرد: دایه‌که نه‌و قسانه‌ چین، خه‌لکی
 ده‌پانکه‌ن؟ نه‌ویش گوتی: کچه‌که‌م له‌سهره‌ خو‌به‌و گوپی مه‌دمری، په‌تی درو
 کورته، زوو دمره‌ده‌که‌وئ، به‌خوا به‌ده‌گمه‌ن ری‌ده‌که‌وئ که ژنی شو‌خ و
 شه‌نگ و جوان بی وله‌لای می‌رده‌که‌ی نازدارو خو‌شه‌ویست بی‌و، هه‌و‌پیار بی،
 وه‌ک حالی حازری نیستای تو، به‌لام له‌پلارو زمان و توانچ و ده‌می هه‌ویکانی و
 که‌سانی سه‌ربه‌هه‌ویکانی رزگاری بی‌و قسه‌ی زوری بول هه‌لنه‌به‌ستن.

منیش گوتم: سوبحانه‌للا له‌م سه‌یره! نایا شتی‌وا ری‌ی تی ده‌چئ که نه‌و
 خه‌لکه‌ نه‌وه‌نده‌ دمره‌به‌ستی رمزای خوداو پی‌غه‌مبه‌ر نه‌په‌ن و قسه‌ی و نار‌ه‌وا
 بکه‌ن؟! نیتر شه‌و کردی و من کردم نه‌وشه‌وه تاشه‌به‌قی دا هر گریام و
 فرمی‌سکم وشک نه‌بو‌وهو خه‌و نه‌چووہ چاو! وهه‌تا سبه‌ی سه‌روم‌ر دم‌گریام
 جاله‌به‌ر نه‌وه‌ی که له‌و کاته‌دا سه‌رووش نه‌ده‌هات بول پی‌غه‌مبه‌ر (درووی خوی لسم‌ر بی)
 له‌م لایه‌نه‌وه‌و دره‌نگ هات، چه‌زرت عه‌لی کوری نه‌بو‌طالیب و ئوسامه‌ی کوری
 زمیدی بانگ کرد، وه بول جیابو‌ونه‌وه له‌هاوسه‌ری خو‌ی که‌منم راوی‌زی پی‌کردن،
 ئوسامه‌ (هم‌زی خوی لسم‌ر بی) زور به‌جوانی نه‌وه‌ی که‌دمیزانی له‌پاکی و پاکیزه‌یی و
 مه‌ردایه‌تی و داوینپاکی خیزانه‌که‌ی پی‌غه‌مبه‌ره‌وه، روونی کرده‌وه بولی، به‌هوی
 نه‌و دوستی و دل‌سو‌زیه‌ی که‌له‌ناو دموون و ناخی خو‌یدا هه‌ستی پی‌ ده‌کرد،
 به‌را به‌ر به‌خیزانه‌کانی پی‌غه‌مبه‌ر (درووی خوی لسم‌ر بی) به‌هوی نه‌وه‌وه گوتی: نه‌ی
 پی‌غه‌مبه‌ری خودا! خیزانی خیزانی تو بی، خراب نابی هر قابیل به‌خو‌ته‌و
 دل‌ت چه‌که‌ره‌ نه‌کا، نیمه‌ به‌ش به‌حالی خو‌مان نه‌وه‌ی باش نه‌بی لی‌مان نه‌دیوه.

به‌لام عه‌لی (هم‌زی خوی لسم‌ر بی) گوتی: قوربان! خو خودا دمووی ژنه‌ینانی لی
 نه‌به‌ستوی و ژنی تریش زورن له‌دونیا‌دا، نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! نه‌وه‌نه‌بی له‌م

جا سەعدى كۆپى موعاژ مەردانە ھەستاو گوتى: ئەي پېغەمبەرى خودا!
 مەن يارمەتتە دەدم و ھەقت دەدمەن و لەسەر تۆ دەچم بەگژىدا،
 ئەگەر ئەو نامەردە گىرەشپوینە لەھۆزى ئەوسە، كە خۆم سەرۆكيانم ئەوا
 بەس تۆ فەرمان بفرمىو، ھەتا بدەم لەگەردنى خۆ ئەگەر لەبرا
 خەزەرەجىيەكانمانە ئەوا جىمان لەبارمىھەو فەرمان پى بفرمىو دىكەين!
 كەچى لەویدا سەعدى كۆپى عوبادەى سەرۆكى خىلى خەزەرەج، تەنگە
 گرتى و راستەو بوو، بەرپەرچى سەعدى كۆپى موعاژى داھەو و گوتى:
 درۆت كەرد! بەزاتى خودا نايكۆزى و ناتوانى بىكۆزى!

عائىشە (بەزى خەمەر مەھسەلەت): فەرمايىش: سەعد لەو مەھسەلەت پىاويكى باش بوو، بەلام
 لەو كاتەدا دەمارو تەنگە گرتبووى، جا لەوید ئوسەيدى كۆپى حوزىر
 راستەو بوو، كە نامۆزى سەعدى كۆپى موعاژ بوو، گوتى بەسەعدى كۆپى
 عوبادە: تۆ درۆ دەكەي! سا بەگەورەيى خوا دىكۆزىن، بەراستى تۆ لەناپاك و
 مونافىقانى، ئەو مەتەن بەناشكرا لەسەر ئەوان دەكەيتەو و پاسى ناپاكان
 دەكەي (چۆن موسولمان پەشتى پېغەمبەر بەردەداو پەشتى دزەكەي دەگرى، تۆ
 چا و بكەرەو، ئەي موسولمانى خودا! دىزانى قەسەكەت كۆى دوگرىتەو؟).

جا لەویدا ھەردوو ھۆزى ئەوسەو خەزەرەج ھورووژان، نەزىك بوو كە
 بقرەومەن و بچن بەگژى يەكتىداو، پەلامارى يەكتى بدمەن، خەزەرەتەش ھەر
 لەسەر مەنبەرەكە راووستا ھەر لەوێو بەفرمايشتى شىرىن، خەرىك بوو
 ھىدى دەكەردنەو، ھەتا بەرەبەرە خاوى كەردنەو، بى دەنگ و ئارام بوون و
 خۆشى واتە: پېغەمبەر خۆشى خامۆش و ئارام بوو.

عائىشە —سەد ھەزار جار رەزامەندى خوداى لەسەربى— كە خودا
 كەردوويە بەھۆى ئەم ھەموو ئايەت و فرمايشتە شىرىن و بەسوودانە،
 كە بەزمانى پىرۆزى خۆى بۆمان دەگىرپىتەو، فەرمايىش: ئەو رۆژمەش كە ئەم
 ھەرايە رووى دا، دىسانەو سەرۆمى گىرام و خەو نەچووە چاوم و، فرمىسەم

وشك نه كرده وه، وه باوك و دايكم له دلسوزی خوځان له و باومړدا بوون، كه من له بهر گریان سویم دمبته وه و گریان جگهرم له ت دهكا، جا له و كاته دا كه باوك و دايكم له لام دانیشتبوون و من له سهر نه و حاله ده گریام، ژنیکی نه نصاری ئیذنی خواست كه بی بولام، منیش ریگه م پی دا، نه ویش هات دانیش ت له گه لئا، دهستی كرد به گریان!!

عائیشه (مزی خوی لی بی) فهرمووی: له م كاته دا كه له سهر نه م حاله بووین، ته ماشام كرد پیغه مبه ر (درویدی خوی له سهر بی) هاته ماله وه، بولامان و سلاوی كردو دانیش ت، له و روزه وه كه نه و قسه و قسه لوكانه دمبارهی من كرابوون، نه وه یه كه م جار بوو له لای من دابنیشیت، نه و بوو بوو به مانگیکی ربه قیش كه له م باره یه وه نیگای بؤ نه هاتبوو، جا چه زرم ت له پاش دانیش ت شایه تمانی هیئا و فهرمووی: (له پاش سوپاس و ستایشی خودا، نهی عائیشه! دمبارهی تۆ هندی قسه ی ناشایسته م بیستوته وه، نه گهر تۆ پاك بی و له وانه به دووربی نه و خودا به زوی پاكی تۆ ناشكرا دهكات، نه گهر قهری گونا هیكیش كه وتووی نه و ته و بهی لی بكه و، داوای لی بوردن و لیخوشبوون له خودا بكه، چونكه خودا میهره بانه له گه ل به ندهی خوی دا، هر كاتئ به ندهی گونا هی بكاو ته و بهی لی بكا، وه پی له گونا هی خوی بنی، ئیتر خودای گه و ره ته و به و په شیمانی لی گرا دهكا).

عائیشه (مزی خوی لی بی) فهرمووی: كاتئ چه زرم ت (درویدی خوی له سهر بی) فهرمایشته كه ی خوی ته و او كرد، فرمیك له چاوما قه تیس ماو وشك بوو، ههستم به تنوكئ نه شك نه كرد، (چونكى خه فته و په زاره كه زوری هیئا، دمركای فرمیك دبه ستئ! نه وكاته دل تك تك خوینی لی دئ) جا به باوكم گوت: بابا! تۆ له باتی من وه لامی پیغه مبه ر (درویدی خوی له سهر بی) بدمره وه بؤ نه م قسه یه كه دمیفه رموئ، باوكم فهرمووی: به خوا نازانم وه لامی چی بدمه وه، جا گوتم به دايكم: نهی دايكه! تۆ وه لامی پیغه مبه ر (درویدی خوی له سهر بی) بدمره وه، نه ویش فهرمووی: نازانم چی عهرزی چه زرم ت بكه م.

عائیشہ (رضی خوی لہ بی) فہرمووی: من ئەو کاتە کەنیشکی منالکار بووم
زۆریشم لەقورئان نەخویندبوو، لەبەر ئەوە لەبەر پەڕیشانی دلی خۆم ناوی
حەزەرتی یەعقوبی باوکی حەزەرتی یوسف لەبەر چوو بوو، بەلام لەگەڵ
ئەو شەدا خۆدای گەورە سەری خستم، کە بەگوساخێ وەلامی حەزەرتی
پێغەمبەر (درودی خوی لەسەر بی) بدەمەو.

بۆیە کا گوتم: بەخودا من باش باش دزمانم کە ئیوە ئەوەندە ئەم قسەو
باسە چوو بەگوییچکە تانا لەدلتانا چەسپیوو، باومرتان پێ کردوو، جا
ئەگەر من پێشتان بڵیم کە من پاک و بەری و بێ ئاگا و بێ گەردم لەم
بوختانە، ئیوە باومر بە من ناکەن هەرچەندە خودا بەو بانی سەرەو بۆ
خۆی دزمانی و باش باش ئاگادارە کە من لەگۆل پاکترم و لەمنالی ساوا بێ
تاوانترم، بەلام ئەگەر بەدرۆ پێ بنیم لەکردنی تاوانی کەنەمکردوو. ئەوا
ئیوە باومر پێ دەکەن، باومر بەراستەکەم ناکەن، باومر بەدرۆکەم دەکەن!

بەلام سەبووریم بەوهدی کە خودا بۆ خۆی ئاگادارە دزمانی کە من وەک
دەنکی تەرزە پاک و بێ گەردم، سویندم بەخودای بانی سەر لەم هەلۆستە
ناسکەدا، کە جەنگی خەم و خەفەت و پەژاریەو، خورپەم لی کە و تووە لەتاو
هێرش بوختان و شالۆی ناھەق، سویندم بەخوا لەئاوا هەلۆستیکا باشتەین
داستانی کە بیکەم بەسەر مەشق و کەبشی بۆ بەیانی حالی من و حالی ئیوە
فەرماشتەکە ی باوکی حەزەرتی یوسف، کە کۆرەکانی پیلانیان لەیوسفی
برایان کردوو، بەدرۆ پاکانەیان بۆ باوکیان کردو گوتیان: کۆرەکەت گورگ
خواردویەتی، سەرمرای ئەو ش ئەوان تانە ی ئەو هیان لەباوکیان دەدا، کە
گواپە ئیمە قسە راست بۆ دەکەین و تۆ لەبەر ئەوەی دلت پێسە لەئیمە
بروامان پێناکە ی، ئەویش لەم حالەدا، لەم بارودۆخە ئالۆزەدا، کە لەدوو لاوە
جەرگی داخ گرابوو، وەک ئەم حالە ی ئیستای من، کاری خۆی سپارد بەخودا و
فەرمووی: ﴿فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ﴾ یوسف ۱۸/۱۲ واتە:

بەش و بارەى من سەبرو ئارامىكى جوانە لەبەر بارى خودای گەورەدا، ھەر خودایە داواى یارمەتى لى دەكرى و دەتوانى كە سەبوورى دڵم بداو تەوانايم پى ببەخشى بۆ ھەلگرتنى ئەم بارە قورسەى كەئىو دەيلين.

عائيشە (مەزى خوى لى بى) دەفەرموى: ئيتەر لەو شوينە ھەستام ورؤيشتمەو ە بۆ سەر نوينەكەى خۆم و لەسەرى پال كەوتەو ە! عائيشە (مەزى خوى لى بى) فەرموى: من ھەر ئەو كاتە زۆر باش دەمزانى كە من پاكەم و، دەمزانى كە خودا پاكى و پاكيزەى من بەيان دەكات، زوو يادەنگ ئەو تۆمەتە ناھەقە بەدرؤ دەخاتەو، من ئەمەم بەباشى دەزانى بەلام بەخودا زمينەم بۆ ئەو نەدەچوو كە خودا ئايەتى قورئان لەشانى مندا بنيريتە خوارەو ەو ئەو ئايەتانە، لەناو قورئانى پيرؤزدا بمين و ھەتا ھەتايە ئەو ئايەتانە دەوربكرينەو ە لە ھەموو لاي!

بەلام ھيوام وابوو كە پيغەمبەر (درودى خوى لەسەر بى) لەخەودا خەوى ببينى و ھالى بكرى كە من بەدوورم لەشتى وانا شايستە، فەرموى: جا سويندم بەخودا ئيتەر ھەر لەويىدا پيغەمبەر (درودى خوى لەسەر بى) لەسەر شوينى خوى نەبزووت، وەكە سيش لەدانىشتوانى ناو كۆرەكە لەمال دەرئەچوون، ھەتا (نيگا=سروش) ھاتە خوارەو، پيغەمبەر (درودى خوى لەسەر بى) ھالەتى ھاتنى سرووش دايجرت، وەك ھەموو جارئ كە سرووشى بۆ دەھات، ئەمجارەش ناوا قورسى بارى سرووش دايجرت، وەك تايەكى گران، وەجەستەى پيرؤزى نيشتە سەر ئارەق، تەنانەت دڵپى ئارەق دانەدانە وەك گۆى مروارى بەروخسارى پيرؤزو جەستەى نازداريا، بەرو دوا دڵپ دڵپ دەھاتە خوارئ! ئەو ەش لەبەر زمبرو قورسى وەحى و سرووشەكە، لەگەل ئەو ەيشدا كە ئيمە لەھەرەتى سەرماى زستاندا بووين و رۆژەكەشى رۆژيكي تۆفى تووشى سارد بوو.

جا كاتى پيغەمبەر (درودى خوى لەسەر بى) فەرامۆشى بۆ ھات و سرووشەكەى وەرگرت و ھاتەو سەر بارودۆخى ئاسايى خوى، لەپيش ھەموو شتيكا لەخوشياندا پيگەنى و فەرموى: ئەى عائيشە! موزدەبى، ئەوا خوداى

گه وړه ځاومن شکو دمری خست که تو پاک و دووری له و تاوانه! جا دایکم
 فهرمووی: نهی عایشه! هه لسه بچو بولاى جهزمت - دروودی خواى له سهر
 بى و سهر و مال و منال و هه ستو نه ست به قوربانى خاکی ژیر پای بى-
 له خزمه تیدا دانیسه، له خوښى نه مژده خوښه یه. منیش گوتم: به خودا
 ناچم بولاى و سوپاسى خودا نه بى سوپاسى که س ناکم، که به میهرمبانى و
 گه وړمى خوى ئالای سهر به رزی بى من هه لکرد.

نیتړ خواى گه وړه و سهر وړم نه م ده نایه تهى نارد خوارم وه: ﴿إِنَّ الْإِنِّ
 جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ﴾ هه تا ﴿وَإِنَّ اللَّهَ رُؤُوفٌ رَّحِيمٌ﴾
 - نور ۲۴/ ۱۱-۲۰ واته: نه و که سانه که نه و هه لاته هره گه وړمیان هه لبه ست
 تاقمه یى بوون له خو تان، وه لى ئیشى خوا بى سر نیه و کارى خودا بى
 حکمه ت نییه، که واته به هه لدا مه چن و گومان مه بن که نه م درو بوختانه
 شهر بووه بى ئیوه و زمرم له قه لای قایمى ئیسلام ددا، به لکوو خودا کردى
 به مایه ی خیر و خوښى بى ئیوه و بى هه موو گه لى ئیسلام، له لایه که وه
 بوو به که فارمى گونا هو له لایه که وه بوو به هوى هاتنه خوارم وه هه ژده
 نایه تی پیر و زى قور ئان، که شتى و ا قه ت خیر و نرخى ته و او نابى، نه و
 هه لاتبازانه ش هه ر که سه یان به پى به شدارى خوى له دروستکردنى نه م
 تاوانه هه لبه سته دا سزای ره وای تاوانى خو یان و مرده گرن، به تاییه تی
 عه بدوللای کورى سه لول که کیشى تاوانه که ی هاویشه سهر شانى خوى.

نه ی موسولمانینه! ده بوو هه ر له سهر متاوه که نه م هه لاته تان بیست،
 جورج پیاو و ژنتان بتانگوتبایه، درو یه که له کیشا نه بى، عه قل نایگرى، نه م
 بوختانه گه وړمیه یه، که به حهرمى پیغه مبه رى خودا کراوه، ئیمه که
 موسولمانین، باو مرمان وایه که خودا بى ریزى نایه نى به شانى موحه ممه دداو،
 ئاپروو نامووسى خوى و خانه واده ی و که س و کارى له هه موو گه رد و لکه و
 نه نگى ده پاریزى، که واته: نه م درو یه کی ئاشکرایه، نه و درو هه لبه ستانه کوا

شایه تیان، کوا بەلگەو نیشانیان، ئەگەر راست دەکەن و درۆناکەن و درۆزن نین، با چوار شایهت لەسەر داواکەیان راست بکەنەو، جا مادەم شایه تیان نییه، دیارە مەبەستییان گیرەشیۆینی و رووخاندنی قەلای ئیسلامە، وەخوا بۆ خۆی باش دەزانی کە ئەوانە درۆ دەکەن و ئەوانە بەدرۆزن لەقەلەم دراو. لە فەضل و سایەى خواوە بوو، بەسۆزو رحمەتى بى پایانى خۆی، لەدنیاو دوارۆژدا پاراستی، دەنا لەتۆلەى ئەم وتى وتییەدا، کەسەرتان تى کردبوو، دەمتان تى ژەندبوو، سزایەکی گەلى گەورە چەزەى لى هەل دەستاندن!

بەتایبەتى لەگەرمەى ئەو کاتەدا کە ئەم درۆیەتان کردبوو بەبنیشتە خۆشەى بن ددانتان، واتان دەزانی کە ئەمە شتیکی سووک و ئاسان و ئاساییە، گەستنی نامووسى موسوڵمانان و زامارکردنی هەست و دل و دەروون و نامووسیان ھەروا بەدەم خۆشە، بەلام شتى وا لەیاسای خودادا بەتاوانیکی گەلى گەورە دادەنری. دەبوو ھەر لەیەکەم جارەو بەدەرپرتان پى نەکردایەو بەدرۆتان بختایەتەو بوو بتانگوتبایە: خوانەکا کە ئیمە قەسەى وا ناپەرەو بەسەر زامانانا بى، سووچانەللا لەم درۆ عەنتیکەيە! دەلتى شاخ و گوپی ھەيە ئەوئەندە ھەلاتیکی زل و گەورەيە، بەراستى درۆ ھەروا دەبى، بوختانى رووتى بى بەلگەو نیشان و شایەت ھەروا دەبى!

خودا لەپرووی سۆزو میھرو جەرگسۆزییەو تەمى و ئامۆژتان دەکا: کە جارێکی تر ھەلەى وا نەکەنەو، ھەتا ھەتایەو بپرای بپرای نەبن بەکۆمەکی، بۆ بەکرێگیراوانى شەیتان بۆ بلاوکردنەو دەى تۆوى ئازاوەدانەو بەناو گەلى ئیسلاما، ئەگەر ئیو بەراستى خواوەنى ئیمان و باومپى ساخن.

خودا ھەمیشە وەك مامۆستایەکی میھەربانى دلسۆز گوئى لەدەورو دەرستان دەگرئ، بەنەزاكەت ھەلەتان بۆ راست دەکاتەو، یاساو نیشانەو نایەت و حوکمی خۆیتان بۆ روون دەکاتەو، چونکە خودا دانایە بەحال و زانیە لەکاری خۆیا، دەزانی شانى بەندەى خۆى چى ھەلەدەگرئ.

کهسانی که حمزه کهن قاوی ناشیرین دابکه وی و ئابرووی موسولمانان به خوت و خوږایی لکه دار بکهن و، به درو و به راست شهن و کهوی باسو خواسی ناشیرین بکهن، له ههردوو جیهانا سزای سهختی خوږیان و مرده گرن، خودا خووی هه موو شتی به باشی دمرانی، به لام ئیوه گه لی شت ههیه له خو تانه وه نایزانن، مه گهر که سی تر فیترانی بکا، قسه ی پوخت و پالفتهی فرمایشت نه مهیه: له سایه و فهزل و رحمه تی خودا وه له بهر خاتری بوونی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سر بی) له ناوتانا، له بهر نه مانه نه مه جاره له م قو رت و سه خله تییه رزگارتان بوو، وه خودا له وانه خو ش بوو که له بهر ساویلکه یی و که مته ر خه می، نه م دهنگو باسه پیسه یان ده ماو ده م ده قو سته وه، دهن که ستان له سزای سهختی نه م تا وانه قوتارتان نه ده بوو.

کاتی خودای گه وره نه م نایه تانه ی ناره خوارئ بو دمر برینی پاکی و بی تاوانی من، باو کم نه بو به کری صدیق (هزی خوی لی بی) فهرمووی: به خودا، چونکه مه سته ح نه وه ی به عانی شه ی کچم گو توه، نیتر نابئ که هیج خه رج و مه سره فیکی بو بکه م، بویه وایگوت چونکه له وه بهر موو چانه ی دهن به مه سته ح، له بهر نه وه که هه م خزمی بوو هه م هه ژار بوو، تا خودای گه وره نه مه ی ناره خواره وه: ﴿وَلَا يَأْتِلِ أَوْلُوا الْفَضْلَ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيُغْفَرُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ نور/۲۲.

واته: باخا وهن پایه ی ئایینی و خا وهن مایه ی جیهانی ئیوه، به هو ی نه م روودا وه ناخو شه وه له خیر کردن و پیاوه تی کردن، دلیان سارد نه بی ته وه، سویند خواردن و شتی وا نه کهن به مه هانه بو نه وه ی موو چه و به راتی خزم و خویش و هه ژاران و نه وانه ی له مه که وه له بهر رمزای خودا کو چیان کردو وه بو مه دینه بچرن، له ناو خو تانا به حه و سه له و نه رم و نیان بن، چاوپو شیتان هه بی، لی بو وردنتان هه بی نابئ له سه ر هه موو شتی ده ست بده نه شیرو تیر

لەپەكتری ساوین، گەلئ شت ھەپە لەسەر ھوہ تالە لەژێر ھوہ شیرینە، ئیوھیی
كەئەوھەندە رق ئەستوور بن، نەتائەوئ لەكەسئ خوئش ببن كەھەلەپەكتان
لەگەل دەكات، ئیتەر بەچ روویەكەوہ لەخودا داوا دەكەن كە لەتائانتان خوئش
ببئ، دەی باش باش بزائن كە خودا ھەم تائوئپۆشەو ھەم بەرەحمەو
مێھرەبانی، كەواتە ئیوھش رەفتارتان رەفتاری رەحمان ببئو، دوور بن
لەھەنگاوەكانی شەیتان، كەپەخشەوہكردنی رقو كینەو دەغەزو
دوژمنایەتیپە لەناوتان دا.

جا ئەبوبەكر (ڕەزای خوی ئی بی) فەرمووی: بەئئ بەخودا ھەزدەكەم كە خودا
لەگوناھەم خوئش ببئ. ئیتەر ئەو خەرجی و مەسرفەئ دەيكد بۆ میستەح
گەرانديەوہ بۆئ و فەرمووی: بەخودا ئیتەر ئەم خەرجی و مەسرفەئ ھەتا
سەر دەدەمئ و ھەتا ماوم قەت نایێرم.

عائیشە (ڕەزای خوی ئی بی) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بی) بۆ مەسەلەكەئ
من، پرسیری لەزمینەبی كچی جەحشیش كرد، فەرمووی: ئەئ زمینەب! چی
لئ دزمانیت؟ یا چیت دیوہ؟ زمینەب (ڕەزای خودی ئی بی) دەلئ: ئەئ پێغەمبەرئ
خودا! من بەگوئئ خوئم ھیچی خراپەم لەم ئافرمتە نەبیستووہ، و مەبەچاوی
خوئم ھیچی ناشیرینم لئ نەدیوہ، ئیتەر لەخۆمەوہ درۆئ چی بكەم، كەواتە
گوئ و چاوی خوئم لەدرۆو بوختان و ئاگری دۆزەخ دەپاریزم! من خیر و
چاكەنەبئ ھیچم لە عائیشە نەدیوہ.

عائیشە (ڕەزای خوی ئی بی) فەرمووی: لەناو خیزانەكانی ھەزرەتدا (دروودی خوی لەسەر
بی) ھەر زمینەب ھەبوو كەھاوتای من بكاو وەك من لەلای پێغەمبەر (دروودی خوی
لەسەر بی) نازو خاتری ھەبئ و بەجوانی خوئ لەلای ھەزرت بنازیو، شان
لەشانی من بدا، بەلام خوا ھەقەو خودا بەھوئ دیندارئ و لەخودا ترسیئ
خۆپەوہ پاراستئ و باشی گوت و خراپئ نەگوت و قسەئ ھەقی كرد، بەلام
ھەمنەئ خوشكئ وەك ئاگری بن كا لەخۆپەوہ لەسەر زمینەب شەڕئ بەمن

دەگىراو، ئاگرى ئازاۋەكەى خۇش دەکرد، تا لەسەر حیسابى من پایەى خوشکەكەى بەرز بکاتەو، ئەو مەو و ئەویش تیاچوو لەگەل ئەوانەدا کەتیاچوون، وەدارى ھەددى بوختانى لى درا لەگەل چەند کەسێكى تردا).
تاج/۷-۶۹-۳-ش/ت. واتە: ئەم فەرموودە پیرۆزمیە بوخارى و موسلىم و تەرمىزى گىراۋيانەتەو، (رەزاو رەحمەتى خودەیان لى ھى). (لە تاجا و لەبەرگى ۷/ لاپەرە/۶۹ فەرموودەى سێيەم).

۱۱۲۲- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ أَتْنِي رَجُلٌ عَلَى رَجُلٍ عِنْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ وَبَلَكَ قَطَعْتَ عُنُقَ صَاحِبِكَ قَطَعْتَ عُنُقَ صَاحِبِكَ مِرَارًا ثُمَّ قَالَ: مَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَادِحًا أَخَاهُ لَا مَحَالَةَ فَلْيُقْلِ أَخْسَبُ فَلَنَا وَاللَّهُ حَسْبِيهِ وَلَا أَزْكِي عَلَى اللَّهِ أَحَدًا أَحْسَبُهُ كَذًا وَكَذًا إِنْ كَانَ يَعْلَمُ ذَلِكَ مِنْهُ (الحديث ۲۶۶۲، طرفاه في: ۶۰۶۱، ۶۱۶۲) (۱۸۳)

ئەبوبەكرە (رەزى خۆى لى ھى) فەرمووى: لەلای پێغەمبەر (درووى خۆى لەسەر ھى) باسى پیاوئى كرا، پیاوئىكى تریش وەسپى چاكى و باشى ئەوى كرد، پێغەمبەر (درووى خۆى لەسەر ھى) فەرمووى: (ھاوار بۆ تۆ ئەستۆى ھاوړپێكەتت شكاند!) وەچەند جارئى لەسەریەك ئەو رستەپەى دووبارە كردهو.

ئەوجار فەرمووى: (ئەگەر كەسێكتان ھەر چارى نەبوو كەویستی وەسپى كەسى بكا، با جەزمى پیاوا نەئى و بیخاتە خانەى بۆچوونەو بلى: وادمانەم ئەو پیاو و اباشە، ئەمەیش بەمەرجى ئەو ئەو كەابراپە رێى تى بچى كەوەك ئەو دەلێ و ابى، ئەو كە مەتەكەى درۆى رووت بى، ئیتیر خودا بۆ خۆى ئاگای لەدنیەتى و بەپێى نیازى دلێ پاداشى دەداتەو، بەلام بەھیچ جۆر نابى برپار بداو بلى فیسارە كەس لەلای خودا پاكە، چونكە شتى و بەس خودا بۆ خۆى دەیزانى). (تاج/۹-۵۸-۲-۱۹-ش/دباسى زمانلووسى و دەمتەرى و...).

١١٢٣- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَرَضَهُ يَوْمَ أُحُدٍ وَهُوَ ابْنُ أَرْبَعٍ عَشْرَةَ سَنَةً فَلَمْ يُجْزَنِي ثُمَّ عَرَضَنِي يَوْمَ الْخُنْدَقِ وَأَنَا ابْنُ خَمْسٍ عَشْرَةَ سَنَةً فَأَجَازَنِي (الحديث ٢٦٦٤، طرفه في: ٤٠٩٧) (١٨٤)

ئینوعومهر (همزای خوی لی بی) فهرمووی: روژی غهزای ئوحوود چوارده سال بووم، پیغهمبر (درویدی خوی لسمیر بی) تهماشای کردم تابزانی بهکه لکی جهنگ دیم یان نا، بهلام پاش هه لسه تگانندنم له بهر بچووکي ته مه نم به گهنندی نه کردم، وه لی روژی غهزای خهندهق پازده سال بووم، پیغهمبر (درویدی خوی لسمیر بی) بو ههمان مه به ست ته ماشای کردم ورپگهی غهزاکردنی پی دام. له تاجا ئه مه ی پتره:

نافیع - رهمه تی خوی لی بی- فهرمووی: عومهری کوپی عه بدولعه زیز - جینشین (خلیفه) بوو، جووم بو سهردانی و ئهم فهرمووده یه م بو یگی پرایه وه، جا عومهر گوتی: ئهم سهرگورشته یه راده ی جیاکردنه وه ی بچووک و گه ورمیه له یه کتری، جا بو یه نامه ی نووسی بو سهرکاره کانی: که ئه وه ی پازده سالی ته واهه به شی بو دابنن و له خیر و له شهردا به پیاوی ته واه دایبنن، ئه وه ی شی ته مه نی له وه که متربی، دایبنن به ورده خیزان و له چاک و خراپا حالی حالی مناله. (تاج ١/٢٠٧-٥١. باسی مهرجه کانی نو یژ).

رافه و شیکردنه وه:

به یوهندی ئهم فهرمووده یه و فهرمووده که ی پی شی به باسه که وه، که شایه تی دانه، له م دوو رووه وه یه:

١- ته زکیه، شایه تییه، ده بی نه و په ری دووربینی تیادا بکری.

٢- شایه تی منال دادمه زری یا نا؟

۱۱۲۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَرَضَ عَلَى قَوْمٍ الْيَمِينَ فَأَسْرَعُوا فَأَمَرَ أَنْ يُسْهَمَ بَيْنَهُمْ فِي الْيَمِينَ أَتَيْهِمْ يَخْلِفُ (الحديث ۲۶۷۴) (۱۸۵).

ئەبوھورەیرە (مەزای خۆی لى بى) فەرمووی: پېغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بى) پېشنیاری کرد بۆ ھۆزى کە لەرووداویکا سویند بخۆن، ئەوانیش ھەموویان پەلاماریان دا

کەسویند بخۆن، ئەویش فەرمانی فەرموو کە تیرو پشک بکەن لەناو خۆیان، تاکی ناوی دمرچوو ئەو ھە سویند بخوا. (تاج/۳/۳۱۴-ز/۱۱۸).

۱۱۲۵- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ مَنْ كَانَ حَالِفًا فَلْيَخْلِفْ بِاللَّهِ أَوْ لِيَصْنُتْ. (الحديث ۲۶۷۹، أطرافه في: ۳۸۳۶، ۶۱۰۸، ۶۶۴۶، ۶۶۴۸).

ئەبنوعومەر (مەزای خۆی لى بى) فەرمووی: پېغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بى) دەفەرمووی: (ھەرکەسێ ویستی سویند بخوا با یابەخوا سویند بخوا، یا بەغەیری خودا سویند نەخواو بئەدەنگی لى بکا). (بروانە: تاج/۳/۳۲۲-ز/۱۲۳- باسی سویند).

پایانی (خاتمة)

مامۆستای ئیبنو حەجەری عەسقەلانی لیژەدا دەفەرمووی: نامەى شایەتیەکان و ئەو بابەتانەى خراونەتە تەکیان، حەفتا و شەش فەرموودەى بەرزەو مەکراوەى واتیادا، یازدەیان بپێرشتەن، ئەوانی تریان پەیوەستن، واتە: موصولن. دووبارەکانیان چل و ھەشت فەرموودەن، پوختەکەیان: (۲۸-۴۸-۷۶) بیست و ھەشت فەرموودەن.

پیشہوا موسلیمیش، وەك پیشہوا بوخاری-رمزاو رەحمەتی خودایان لئ
بی- ھەموویانی گیراوەتەو، جگە لەمانەیان:

۱- (كَانَ النَّاسُ يُؤْخَذُونَ بِالرُّوحِ) = ۲۶۴۱ (ف) لەتە جریدەكەدا نییە.

۲- (فەرموودەكەى عەبدوللای كۆری زوبەیر، ریاویەتى تایبەت بەخۆى،
ئەم ریاویەتەى لێرەدايە موسلیمیش گیراویەتەو).

۳- (مورسە لەكەى القاسم بن محمد لەبارەى حەدیثى ئیفكەو).

۴- (۱۱۲۴ ات = ۲۶۷۴ ف)

۵- فەرموودەى ئیبنوعەبباس (رمزى خوايان لئ ھى): (يَا مَعْشَرَ الْمُسْلِمِينَ كَيْفَ
تَسْأَلُونَ أَهْلَ الْكِتَابِ) لەتە جریدەكەدا نییە.

ھەروا دمەرموئ: حەفتا و سێ بیسترا و -ئەریشى واتیادا، وەخوا بو
خۆى لەھەموو شتێ باشتر دەزانێ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۵۷- نامەى ریکەوتن (سولج) (کتاب الصلح)

۱- سەبارەت بە نیوان ریکخستن و ناوبرێ کردن

۱۱۲۶- عَنْ أُمِّ كَلْثُومَ بِنْتِ عُقْبَةَ أَخْبَرَتْهُ أَنَّهَا سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (لَيْسَ الْكُذَّابُ الَّذِي يُصْلِحُ بَيْنَ النَّاسِ فَيُنْمِي خَيْرًا أَوْ يَقُولُ
خَيْرًا) (الحديث ۲۶۹۲) (۱۸۶).

ئومموکولثومی کچی عوقبە (رمزى خوى لئ ھى) فەرمووی: ژنەوتم لەحەزەرت
خۆى دەیفەرموو: (بەو کەسە ناگوتری درۆزن کە میانەى خەلک ریک دەخوا

قسهی باش له نیوانیاندا دینۆ و دها، به نیازی نیوان ریك خستنیان و نیوان خوش بوونیان، با ئهو قسانهش كه لهو بهینه دا دهیانكات، خوئی دروستی بکات). (ریاض/١/٢١٩ز-٣١ف-٢٤٩- باسی ناوبژی کردن+ تاج/٣-٣٢١ز-١٢٢- باسی ریك كهوتن (صولج) + فیهی ئاسان/٢-٤٨١ز-٢١٠).

ئوم گولثومی كچی عوقبه، خوشکی دایکی ئیمامی عوتمانیه (رهمزی خودایان لی بی) دایکی ناوی ئهروای كچی كه ریزه، یه کیكه له موسولمانه ههره پیشینه کان له سالی ریكهوتنی حوده یبیه دا، به ته نیا به پی، له مه كه وه كوچی كرد بۆ مه دینه، ئهو كاته كچ بوو شووی نه کردبوو، له مه دینه شووی كرد به زهیدی کوری حاریته، له پاش شه هیدبوونی زهید شووی کرد به زوبهیری کوری عهوام، له پاش ئهو به عه بدوره حمانی کوری عهوف، كه مرد شووی کرد به عه مری کوری عاص، مانگی له لای مایه وه و فره مانی ههقی به جی هیئاو مرد. یه کیكه لهو ژنه كوچکارانه كه په یمانیان له گه ل پیغه مبهردا به ستووه.

یهك فره مووده ی له صه حیجی بوخاری دا ههیه، كه ئهم فره مووده یه كه واین له خزمه تیدا. چهند منالیکی بووه، زهینه ب له زوبهیری کوری عهوام، ئیبراهیم و حمید له عه بدوره حمانی کوری عهوف - رهاو رهحمه تی خودایان له هه موویان بی -.

١١٢٧- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ أَهْلَ قُبَاءٍ اقْتُلُوا حَتَّى تَرَامُوا بِالْحِجَارَةِ فَأَخْبَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِذَلِكَ فَقَالَ اذْهَبُوا بِنَا نُصْلِحْ بَيْنَهُمْ (الحديث ٢٦٩٣، أطرافه تقدمت في: ٣٨٥ ت= ٦٨٤ ف) (١٨٧).

سههلی کوری سهعد (رهمزی خوئی لی بی) فره مووی: جاری خه لکی قوباء له ناو خویان بوو به شهریان، ههتا گه شسته شه ره بهرد، كه نه مه یان عهرزی

پیغمبر (درودى خوى لمسر بن) كرد، فهرمووى: (با بروین بو لایان ناشتیاں

بكهينه وه و نيوانيان ريك بخهينه وه). (رياض/۱/۲۲۱/۳۱).

۱۱۲۸- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ اعْتَمَرَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي ذِي الْقَعْدَةِ فَأَبَى أَهْلُ مَكَّةَ أَنْ يَدْعُوهُ يَدْخُلُ مَكَّةَ حَتَّى قَاضَاهُمْ عَلَى أَنْ يُقِيمَ بِهَا ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فَلَمَّا كَتَبُوا الْكِتَابَ كَتَبُوا هَذَا مَا قَاضَى عَلَيْهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ فَقَالُوا: لَا نُقَرُّ بِهَا فَلَوْ نَعْلَمُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ مَا مَنَعْنَاكَ لَكِنْ أَنتَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: (أَنَا رَسُولُ اللَّهِ وَأَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) ثُمَّ قَالَ: (لِعَلِّي أَمَحُ رَسُولُ اللَّهِ) قَالَ: لَا وَاللَّهِ لَا أَمَحُوكَ أَبَدًا فَأَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْكِتَابَ فَكَتَبَ: هَذَا مَا قَاضَى عَلَيْهِ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ لَا يَدْخُلُ مَكَّةَ سِلَاحَ إِلَّا فِي الْقُرَابِ وَأَنْ لَا يَخْرُجَ مِنْ أَهْلِهَا بِأَحَدٍ إِنْ أَرَادَ أَنْ يَتَّبِعَهُ وَأَنْ لَا يَمْنَعَ أَحَدًا مِنْ أَصْحَابِهِ أَرَادَ أَنْ يُقِيمَ بِهَا).

فَلَمَّا دَخَلَهَا وَمَضَى الْأَجَلَ أَتَوْا عَلِيًّا فَقَالُوا قُلْ لِصَاحِبِكَ أَخْرُجْ عَنَّا فَقَدْ مَضَى الْأَجَلُ فَخَرَجَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَتَبِعَتْهُمْ ابْنَةُ حَمْزَةَ يَا عَمَّ يَا عَمَّ فَتَنَاطَلَهَا عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَأَخَذَ بِيَدِهَا وَقَالَ لِفَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامُ دُونَكَ ابْنَةُ عَمِّكَ اخْمَلِيهَا فَاخْتَصَمَ فِيهَا عَلِيُّ وَزَيْدٌ وَجَعْفَرٌ فَقَالَ عَلِيُّ: أَنَا أَحَقُّ بِهَا وَهِيَ ابْنَةُ عَمِّي وَقَالَ جَعْفَرٌ: ابْنَةُ عَمِّي وَخَالَتُهَا تَحْتِي وَقَالَ زَيْدٌ: ابْنَةُ أَخِي فَقَضَى بِهَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): لِخَالَتِهَا وَقَالَ: (الْخَالَةُ بِمَنْزِلَةِ الْأُمِّ) وَقَالَ لِعَلِّي: (أَنتَ مِنِّي وَأَنَا مِنْكَ) وَقَالَ لَجَعْفَرٍ: (أَشْبَهْتَ خَلْقِي وَخُلُقِي) وَقَالَ لَزَيْدٍ: (أَنتَ أَخُونَا وَمَوْلَانَا) (الحديث ۲۶۹۹) (۱۸۸).

بهرائى كورى عازيب (درودى خوى لن بن) فهرمووى: سالى ريكه وتنى حوده بيبى، كه ناموسولمانه كان ريگهى پيغمبرو يارانين نهدا كه بچن بو عهمره، نه وه بوو پيغمبرو هاورپكانى له مانگى ناوجه ژنانا، له مهدينه وه

که وتنه ری بۆ مه که بۆ عه مره کردن. به لام له نه نجاما خه لکی مه که له گه ل پیغه مبه ردا (دروودی خوی لسمه بی) له حوده بییه، که ناوی بیریکه له مه که وه قۆناعی دووره، ریکه وتن له سه ر نه وه که پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمه بی) و هاوړیکانی نه مسال که سالی شه شی کۆچییه عه مره نه که ن و بگه رینه وه بۆ مه دینه و سالی ئایینده بینه وه بۆ عه مره بۆ مه که، له وی سی رۆژ بمینه وه.

جا کاتی په یمانه که یان نووسی پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمه بی) به ئیما می عه لی (همزی خوی لی بی) فه رموو: مه رجه که له نیوانمانا له سه ر نه م شیوه یه بنووسه: به ناوی یه زدانی به خشنده ی میهره بان، نه مه نه و ریکه وتن نامه یه که موحه ممه دی پیغه مبه ری خودا ریک که وتوو له سه ری.... ناموسو لمانه کان گوتیان: شتی و ناسه لنین چونکه نه گه ر ئیمه بزانی که تۆ پیغه مبه ری خودا یت ئیسلام ده بین و په پره ویت ده که ی، نه وه کوو قه ده غه مان ده کردی له عه مره. که واته شتی و نابی، به لام بنووسه: موحه ممه دی کوری عه بدوللا تۆ له لای ئیمه موحه ممه دی کوری عه بدوللا ی و به س. پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمه بی) فه رموو: (من پیغه مبه ری خودا شم و موحه ممه دی کوری عه بدوللا شم).

نه و جا پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمه بی) به عه لی فه رموو: (وشه ی پیغه مبه ری خودا بکوژینه وه و له شوینی نه وه وشه ی (کوری عه بدوللا بنووسه) عه لی فه رموو: نا، به خودا هه رگیز شتی و ناکه م و تۆ ناسرپه وه، جا پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمه بی) به عه لی فه رموو: جیگه که یم پینیشان بده من خۆم ده یکوژینه وه، نه ویش پئی نیشان دا، جا پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمه بی) نامه که ی و مرگرت و (پیغه مبه ری خوی) کوژانده وه، نه و جا فه رمانی به عه لی فه رموو: نووسی: (نه مه نه وه یه که موحه ممه دی کوری عه بدوللا له گه ل قورمیشدا له سه ری ریکه وتوون: له سالی ئایینده دا که موحه ممه دو هاوه له کانی دینه وه بۆ عه مره، ده بی که دینه ناو مه که وه چه که کانیا ن له کیلانا بی له ناو هه بگه دا، و مه ر که سیکیش له خه لکی مه که و یستی شوینی بکه وی نابی

بیبات، وههر که سیکیش له شوینکه وتوانی موحه ممه د ویستیان له مه که به میننه وه نابی ریگه ی نه وه ی لی بگری).

جا له سالی ناینده دا به پیی به نده کانی نه م ریکه وتنه له مانگی ناوجه زانا پیغه مبهرو هاوه لانی هاتنه وه عه مره یان به جی هیناو سی روژ له ناو مه که که دا مانه وه. له سه ری روژی سییه م دا خه لکه که به عه لیان گوت: به پیی مهرجه که هاوړیکه ت نه مړو دواو ژیه تی، ده ی پیی بلی بابروا، عه لیش پیی گوت، نه ویش فهرمووی: (به لئ باشه!) نه و جا پیغه مبهرو (دروودی خوی لسمر به).

کچه که ی حه مره ی مامی پیغه مبه ریش که له غه زای ئو خود دا شه هید بوو، به مامه مامه دوايانکه وت، عه لیش په لاماری داو دهستی گرتو دایه دهست فاطیمه ی هاوسه ری، پیی گوت: کچی مامه ت بگروه ه لئ بگروه.

جا عه لی و زمیدو جه عفر له سه ر نه م کچه که هی کامیانه، بوو به کیشه و به رمیان، عه لی دهیگوت: کچی مامه و به من له پیشتره، جه عفره ریش دهیگوت: کچی مامه ی منیشه و پووریسی ژمه، خوشکی دایکی خیزانی منه، زمیدیش فهرمووی: هی منه چونکه باوکی به پیی به یاننامه ی برایه تی به ستن، پیغه مبهرو (دروودی خوی لسمر به) کردوویه تی به برای من، که واته نه م کچو له یه برازای منه و هی خو مه.

پیغه مبهرو (دروودی خوی لسمر به) برپاری دا که بهر پووره که ی ده که وئو شهر ع دهیدا به و، و فهرمووی: (پور له جیگه ی دایکه) و به عه لی فهرموو: (تو له منی و من له تو م) به جه عفره ریشی فهرموو: (تو هم له شیوه داو هم له رفعتاری به رزدا له خو م ده که یت). و به زه دیدیشی فهرموو: (تو هم برامانی و هم دؤستی ئازادگرا ومانی!). (تاج/۸/۱۸۱-ز ۷۶. باسی ریکه وتن+تاج/۵/۱۰۵-ز ۱۸).

١١٢٩- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى الْمُنْبَرِ وَالْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ إِلَى جَنْبِهِ وَهُوَ يَقْبَلُ عَلَى النَّاسِ مَرَّةً وَعَلَيْهِ أُخْرَى وَيَقُولُ: (إِنَّ ابْنِي هَذَا سَيِّدٌ وَلَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يُصْلِحَ بِهِ بَيْنَ فِتْنَتَيْنِ عَظِيمَتَيْنِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ) (الحديث ٢٧٠٤) (١٨٩).

ئەبوبەكرە (پەزای خۆی لە بێ) فەرمووی: لەسەر دوانگە، پێغەمبەرم بەچاوی خۆم بینی هەسەنی کورپی عەلی، کچەزای خۆی لەتەنیشتیەوه بوو، جارێ سەیری خەڵکەکە ی دەکردو جارێ سەیری هەسەن، لەم حالەدا لێم ژنەوت دەیفەرموو: (ئەم کورپی من سەپیدە، واتە سەرگەورەو سەرورە، ئومێدە لەکاتیکی زۆر ناسک و هەستیاردای خودای گەورە بیکات بەمایە ی رەحمەت بۆ ئۆمەتەم، و لەنیوانی دوو کۆمەڵە ی لەناوخۆیاندا ناکۆکی، لەموسوڵمانان پێ رێک بخا، کە لەبارو دۆخی جەنگ و هەرادا دەبن). لە گێرپانەو هەیهکی تاجا، کە دەبێ بە هۆی ئەم گێرپانەو هە ی ئێرە، ناوایە: (ئەم کورپی من لەسەردارو سەرورە، کە سەر دەستی ئەم دا، خودا ناوێژی دوو کۆمەڵە ی گەورە لە موسوڵمانان دەکاو، نیوانی تێکچوویمان رێک دەخاتەوه).

پاشا و روونکردنەوه:

وەک دەزانرێ لەپاشا شەهید بوونی ئیمامی عوتمان، دەوڵەتی ئیسلام بوو بەدوو بەشەوه، موعاوییە لەشامو عەلی لەحیجازو عێراق، وەچەندین شەری گەورە گەورە لەنیوانیاندا رووی دا، هەتا بەکوشتنی ئیمامی عەلی (پەزای خۆی لە بێ) ئیمامی هەسەن لەجیگە ی دانیشتو بوو بەجینشین، بەلام شەرو شۆرو ئازاوه هەر بەردوهمام بوو، سەرەنجام ئیمامی هەسەن لەگەڵ موعاوییەدا رێک کەوتو وازی لەجینشین هێنا، بۆ بەرزەو هەندی یەکییتی موسوڵمانان. وەفەر مووی: من بەگوێی خۆم ئەم فەرموودەیه ی پێغەمبەرم لەئەبوبەكرەوه

بیستووه، ئیستاوا به کردموه پیادهی دهکهم، وه کردی، وه بۆ ماومیهکی زۆر دموهلهتی ئیسلام یهکی گرتهووه.

ئهمهش پوختهی ئهم باسهیه بۆ کهسی خۆی بێ بههره نابێ: (لهمانگی رهمهزانی سالی چلو یهکی کۆچیدا، ئیمامی عهلی بهدهستی عهبدوهرهمانی کورێ مولجهمی مورادی، شههید کرا، لههمان مانگو ههمان سالا ئیمامی حهسهن لهشوینی باوکی بوو بهجینشین، لهپاش وتو وێژیکی دوورو درێژ، لهنیوانی ههر دوولادا، لهپاش شهش مانگ ئیمامی حهسهن دهستی لهجینشینی ههنگرتو تهسلیمی بهموعاویه کرد).

۱۱۳۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) تَقُولُ سَمِعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صَوْتَ خُصُومٍ بِالْبَابِ عَالِيَةِ أَصْوَاتِهِمَا وَإِذَا أَحَدُهُمَا يَسْتَوْضِعُ الْآخَرَ وَيَسْتَرْفِقُهُ فِي شَيْءٍ وَهُوَ يَقُولُ: وَاللَّهِ لَا أَفْعَلُ فَخَرَجَ عَلَيْهِمَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: (أَيْنَ الْمُتَأَلَّى عَلَى اللَّهِ لَا يَفْعَلُ الْمَعْرُوفُ؟) فَقَالَ: أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلَهُ أَيُّ ذَلِكَ أَحَبُّ) الْحَدِيثُ (۲۷۰ هـ) (۱۹۰).

عائیشه (رهمزای خودای لێ بێ) فهرمووی: پێغه مبهه (دروودی خوی لاسهر بێ) گوئی لهقهرز هقیر ئی بوو لهپشت دمرگا کهوه هاوداواکان کردبوویان بهههراو زهنا، قهرزار که داوای لهخاوهن قهرز که دهمکرد، که دئی بهحالی بسووتی وه ههنی لهقهرز کهی سههری بۆ دابشکینی، ئهویش دهیگوت: بهخودا نایکههه، حهز رهتیش (دروودی خوی لاسهر بێ) دهرچوو بۆ لایان و فهرمووی: ئهوه کییه بهخودا سویند دهخواو دهیکا بهبیانوو بۆ ئهوهی که چاکه نهکا؟ خواوهن قهرز کههش گوتی: ئهوه منم ئهی پێغه مبههری خودا! کهواته هاوڕیکهم چۆن حهز دهکا با وابێ و چهندهم لهقهرز کههه دمهاتهوه کهیفی خویهتی. (ریاض/۱/۲۱۹-ف-۲۵۰-ز-۳۱-باسی ناوێزی کردن و نیوان ریکخستن-ش).

پایانی

ماموستای ئیبنو حه جهری عه سقه لانی (ره مسمعی خودی لئ بئ) له م پایانه دا دمفه رموی: نامه ی ریکه وتن (صولح) سی و یه ک فه رمووده ی واتیادا، نۆزده یان بیپرشته ن، واته: ته علیقن، نه وانی تریان په یوه ستن، واته: مه وصولن، پوخته که یان (۱۲-۱۹-۳۱) دوازدن موسلیمیش هه موویانی گیراوه ته وه نه م سیانه نه بی:

۱- (۱۱۲۹ ت= ۲۷۰۴ ف).

۲- فه رمووده بیپرشته که ی عه وفی کورپی مالیک: (ثم تكون هدنة بینکم و بین بنی الأصغر). وا له پیش ژماره: ۲۷۰۰ ف.

۳- فه رمووده بیپرشته که ی میسومر: (لقد رأیتنا یوم أبی جندل) وا له دوا بیپرشته که ی عه وفی کورپی مالیکه وه.

سی بیستراو - اثر- ی هاوه لآن و کهسانی پاش نه وانیشی واتیادا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۵۸- نامه ی مهرجه کان (کتاب الشروط)

۱۱۳۱- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَحَقُّ الشُّرُوطِ أَنْ تُوفُوا بِهِ مَا اسْتَخْلَلْتُمْ بِهِ الْفُرُوجَ (الحديث ۲۷۲۱، طرفه فی: ۵۱۵۱) (۱۹۱).

عوقبه ی کورپی عامیر (ره زی خوی لئ بئ) فه رمووی: پیغه مبه ر (دروودی خوی لئ بئ) دمفه رموی: (ره ووترین مهرجی که شایه نی نه وه بی جی به جی بکه ن، نه و مهرجانه ن که ژنانتان له خۆتان پێیان هه لال کردووه، وه ک مارهی و شتی وا).

راقه و شیکردنه وه:

مه به سستی سهره کی له م جوړه مهرجه ته نیا نه و مهرجه ره وایانه یه که به یوه نندی یان به ژنمار مېرینه وه هه یه و به س.

مهرجی که شهرعی نه بی پووجه

۱۱۳۲ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَزَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُمَا قَالَا إِنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَعْرَابِ أَتَى رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَشُدُّكَ اللَّهُ إِلَّا قَصَيْتَ لِي بَكْتَابِ اللَّهِ فَقَالَ اللَّهُ فَقَالَ الْخَصْمُ الْآخَرُ وَهُوَ أَفْقَهُ مِنْهُ نَعَمْ فَأَقْضِ بَيْنَنَا بِكِتَابِ اللَّهِ وَأَذِّنْ لِي فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (قُلْ) قَالَ: إِنَّ ابْنِي كَانَ عَسِيفًا عَلَى هَذَا فَرَكَنِي بِامْرَأَتِهِ وَإِنِّي أَخْبَرْتُ أَنَّ عَلَى ابْنِي الرَّجْمَ فَأَقْضَيْتُ مِنْهُ بِمِائَةِ شَاةٍ وَوَلِيدَةٍ فَسَأَلْتُ أَهْلَ الْعِلْمِ فَأَخْبَرُونِي: أَلَمَّا عَلَى ابْنِي جُلْدُ مِائَةٍ وَتَغْرِيبُ عَامٍ وَأَنَّ عَلَى امْرَأَةٍ هَذَا الرَّجْمَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا أَقْضِيَنَّ بَيْنَكُمَا بِكِتَابِ اللَّهِ الْوَلِيدَةُ وَالْفَنَمُ رَدٌّ وَعَلَى ابْنِكَ جُلْدُ مِائَةٍ وَتَغْرِيبُ عَامٍ اغْدُ يَا أُنَيْسُ إِلَى امْرَأَةٍ هَذَا فَإِنْ اعْتَرَفَتْ فَارْجُمُهَا) قَالَ: فَقَدَا عَلَيْهَا فَاعْتَرَفَتْ فَأَمَرَ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَرُجِمَتْ (الحديث ۲۷۲۴، أطرافه في: ۲۶۹۵، ۲۷۲۴، ۶۶۳۳، ۶۸۲۷، ۶۸۳۳، ۶۸۳۵، ۶۸۴۲، ۶۸۹۵، ۷۱۹۳، ۷۲۵۸، ۷۲۶۰، ۷۲۷۸). (الحديث ۲۷۲۵، + أطرافه في: ۲۶۴۹، ۲۶۹۶، ۲۷۲۵، ۶۶۳۴، ۶۸۲۸، ۶۸۳۱، ۶۸۳۶، ۶۸۴۳، ۶۸۶۰، ۷۱۹۴، ۷۲۵۹، ۷۲۷۹).

نه بهوهر مېروم ز مېدی کوری خالیدی جو هه نۍ (مزی خوهران لى بس) فهرموویان: بیاوۍکی دهشته کی هاته خزمهت چه زرمته و عهرزی کرد: قوربان! نهی رموانه کراوی خودا! توبیت و خودا نه گهر به پیی نامه ی خودا، بریارم بو نه دهی! هاوداواکه یشی که وادیاربوو لهو زرنکتر بوو گوتی: به لۍ باشه، به پیی

نامہی خودا حوکم بکہ لہ نیوانمانا و دادگاییمان بو بکہ، و مریگہیشم بدہ
تامن لہ پیشا قسہ بکہم.

پیغہمبہریش (دروودی خوی لسمہر بن) ریگہی پی داو فہرمووی: (نادہی بلی)
گوتی: کورپیکی من لہ لای ئەمہ رنجبہر بوو، ژنہکە ی خراپ کردووہ،
داوینپیسی لہ گەل دا کردووہ، بہمنیان گوت: گواہ کورہکەم دەبی بەردەباران
بکری تادەمری، جا من لہ تۆلە ی کورہکەما سەد سەر مەرم پی دا لہ گەل
کەنیزیکا، لہ پاشا کاتی لہ زانایانی شەرعم پرسی، فہرموویان: کە کورہکە ی
من سەد داری حەددی لی دەدری و سالی دوور دەخریتەوہ، و مژنہکە ی
ئەمیش بەردەباران دەکری.

پیغہمبہر (دروودی خوی لسمہر بن) فہرمووی: (بہو کەسە ی گیانی منی والەدەسا،
بہ پی فہرمانی نامہی خودا برپاردەدەم لہ نیوانتاننا، کەنیزەک و سەد
مەرہکە دەدریتەوہ بہ تۆ، کورہکەت سەد داری حەددی لی دەدری و سالی
دوور دەخریتەوہ و مہەندە دەکری. ئە ی ئونہیس! تۆیش ہەلسە برۆ بو لای
ژنہکە ی ئەمہ ئەگەر ہاتوو چووہ ژیری و دانی بہئیشەکەدا نا، ئەوا بەردە
بارانی بکہ. جا کە ئونہیس چوو بو لای، ژنہکە پی لی نا، پیغہمبہریش
(دروودی خوی لسمہر بن) فہرمانی دا، سەنگە ساریان کرد). (تاج/ ۳/ ۲۳۸ ف- ۹۲-باسی
تۆلە ی شەر و الپسی).

۱۱۳۳- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ لَمَّا فَدَعَ أَهْلُ خَيْبَرَ عَبْدَ اللَّهِ
بْنَ عُمَرَ قَامَ عُمَرُ خَطِيْبًا فَقَالَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ عَامِلَ
يَهُودَ خَيْبَرَ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَقَالَ: (نُقِرُّكُمْ مَا أَقْرَكُمُ اللَّهُ) وَإِنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ خَرَجَ
إِلَى مَالِهِ هُنَاكَ فَعُدِّي عَلَيْهِ مِنَ اللَّيْلِ فَفَدَعْتُ يَدَاهُ وَرَجُلَاهُ وَلَيْسَ لَنَا هُنَاكَ عَدُوٌّ
غَيْرُهُمْ هُمْ عَدُوْنَا وَتُهُمَّتْنَا وَقَدْ رَأَيْتُ إِجْلَاءَهُمْ فَلَمَّا أَجْمَعَ عُمَرُ عَلَى ذَلِكَ أَتَاهُ أَحَدُ
بَنِي أَبِي الْحَقِيقِ فَقَالَ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَتُخْرِجُنَا وَقَدْ أَقْرَأَ مُحَمَّدٌ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
& وَسَلَّمَ) وَعَامَلَنَا عَلَى الْأَمْوَالِ وَشَرَطَ ذَلِكَ لَنَا؟ فَقَالَ عُمَرُ: أَطْنَنْتِ أَلِّي نَسِيتُ قَوْلَ

رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (كَيْفَ بِكَ إِذَا أُخْرِجْتَ مِنْ خَيْرٍ تَعْدُو بِكَ قُلُوصُكَ لَيْلَةً بَعْدَ لَيْلَةٍ) فَقَالَ: كَأَنْتَ هَذِهِ هُزَيْلَةٌ مِنْ أَبِي الْقَاسِمِ. قَالَ: كَذَبْتَ يَا عَدُوَّ اللَّهِ فَأَجْلَاهُمْ عُمَرُ وَأَعْطَاهُمْ قِيمَةَ مَا كَانَ لَهُمْ مِنَ الثَّمَرِ مَالًا وَإِبِلًا وَعَرُوضًا مِنْ أَقْتَابٍ وَحِبَالٍ وَغَيْرِ ذَلِكَ) (الحديث ۲۷۳۰) (۱۹۲).

ئىبنوعومەر (پەرزەنتى خەلىپە) فەرەمۆى: كاتى خەلىپە خەيبەر عەبدوللەى كورپى عومەريان گۆد كەرد، عومەر ھەتسايەو ھەتسايەى دا، فەرەمۆى: پېغەمبەر (دروودى خەلىپە) جوولەكەكانى خەيبەرى كەردبوو بە جوتيارى سەر سامان و باخ و زەوى و زارەكانيان، كەبە نيوەى بەرھەميان بەيئەن، ھەك لە فەرەمۆدەكەى ژمارە: (۱۰۲۵=۲۳۲۸ ف داو، لە ژمارە: ۱۰۲۹=۲۳۳۸ ف) دا رابوو. عومەر لە وتارەكەى دا ئەو مەرجەى روونكر دەو ھەك پېغەمبەر (دروودى خەلىپە) كاتى خەلىپە بۆ ئەم مەسەلەى مانەو ھەك جوولەكەكان لە خەيبەرى دانابوو، كە ئەم مەرجەيە پېغەمبەر (دروودى خەلىپە) پېي فەرەمۆن: (تەنيا ئەو ھەندە مۆلەتەتەن دەدەين، كەبە نيوەى ئەم زەوى و زارەنە بەرھەم بەيئەن، كەخا مۆلەتەتەن بەدا) ھەك لە ژمارە: (۱۰۲۹=۲۳۳۸) دا روونكر او تەو ھەك.

ئەوجا عومەر (پەرزەنتى خەلىپە) فەرەمۆى: عەبدوللەى كورپى عومەريش چوو ھەك پېغەمبەر، بۆ سەر مالى خەلىپە بەشەو دەستەريژيان لى كەردوو، ھەردوو دەستەو ھەردوو قاچى گۆج كراون، ھەلەوان زياتر لەو ھەك دوژمن گومان نابەم، ھەر ئەوان دوژمنى ئىمەن و جيگەى گومانى ئىمەن!

و ھەك مەن وابەباش دەزانم كە كاتى ئەو ھەتو ھەتو ھەك خەيبەر بەم جوولەكانە چۆل بكەم، جا عومەر (پەرزەنتى خەلىپە) كاتى بېريارى كۆتايى ئەو ھەك دا، يەكەك لە كورەكانى ئەبولھەقىق ھەك بۆلەى پېشەوا عومەر، گوتى: ئەى فەرمانرەو ھەك

موسولمانان! چۆن شتی وا دهکە؟ خو ئیمه کاتی خوئی موحه ممه د خوئی دایناوین، وه کردوینی به سه رکاری باخ و رهزو سامانه کانمان، وه نهو مهرجهی بو داناوین که له جیگه ی خویمان بمینینه وه. عومه ریش فهرمووی: له تو وایه من مهرجنامه کهم له یاد نه ماوه، به تایبه تی نهو فهرمایشته ی پیغه مبه ر (درووی خوئی لسه ر) که به ئیوه ی کوپه گانی نه بول حوقه یقی فهرموو، که خویمان به سه روکی جوله که کان دهمان: (ده بیت حالت چۆن بیت نه وکاته ی که له خه یبه ر وه دهم دهن ریت، که وشتره پشوو دریزه گانت شه وانی دوورو دریز دوورت ده خه نه وه له ولاتی حیجازو له ولاتی دورگه ی عه رب) ، کوپه که ی نه بول حه قیقیش گوئی: نه وه نه بول قاسم به گالته ی بوو! عومه ر فهرمووی: درووت کرد نه ی دوژمنی خودا! جا عومه ر پیی چۆل کردن، وه نرخ ی نهو به رو بوومه ی نه و سه له که ده یان که وت دای پپیان، وه قه بلاندی به وشتر و که لوپه ل و کوپانی وشتر و گوریسو شتی واو دای پپیان.

باسی مهرج له غه زاداو

ریکه وتن له گه ل دوژمن و دهسته ی جهنگ دا

١١٣٤- عَنْ الْمُسَوْرِ بْنِ مَخْرَمَةَ وَمَرْوَانَ رَحِمَهُمُ اللَّهُ تَعَالَى يُصَدِّقُ كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا حَدِيثَ صَاحِبِهِ قَالَا: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زَمَنَ الْحُدَيْيَةِ حَتَّى إِذَا كَانُوا بِبَعْضِ الطَّرِيقِ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِنَّ خَالِدَ بْنَ الْوَلِيدِ بِالْعِمَمِ فِي خَيْلٍ لِقَرْيَشٍ طَلِيعَةٌ فَخُذُوا ذَاتَ الْيَمِينِ) فَوَاللَّهِ مَا شَعَرَ بِهِمْ خَالِدٌ حَتَّى إِذَا هُمْ بِقَرَّةِ الْجَيْشِ فَاطْلُقْ يَرْكُضُ نَذِيرًا لِقَرْيَشٍ وَسَارَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَتَّى إِذَا كَانَ بِالثَّنِيَةِ الَّتِي يُهْبِطُ عَلَيْهِمْ مِنْهَا بَرَكْتَ بِهِ رَاحِلَتُهُ فَقَالَ النَّاسُ: حَلْ حَلْ فَالْحَتَّ فَقَالُوا: خَلَّاتِ الْقَصْوَاءُ خَلَّاتِ الْقَصْوَاءُ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَا خَلَّاتِ الْقَصْوَاءُ وَمَا ذَاكَ لَهَا بِخُلُقٍ وَلَكِنْ حَبَسَهَا حَابِسُ الْفِيلِ)

ثُمَّ قَالَ: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يَسْأَلُونِي خُطَّةً يُعْظَمُونَ فِيهَا حُرْمَاتِ اللَّهِ إِلَّا أَعْطَيْتُهُمْ إِيَّاهَا) ثُمَّ زَجَرَهَا فَوَكَّبَتْ قَالَ: فَعَدَلَ عَنْهُمْ حَتَّى نَزَلَ بِأَفْصَى الْحُدَيْيَةِ عَلَى نَمْدٍ قَلِيلٍ الْمَاءِ يَتَبَرَّضُهُ النَّاسُ تَبَرُّضًا فَلَمْ يُلَبِّثْهُ النَّاسُ حَتَّى نَزَحُوهُ وَشَكِي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْعَطَشُ فَانْتَزَعَ سَهْمًا مِنْ كِنَانَتِهِ ثُمَّ أَمَرَهُمْ أَنْ يَجْعَلُوهُ فِيهِ فَوَاللَّهِ مَا زَالَ يَجِيشُ لَهُمْ بِالرَّيِّ حَتَّى صَدَرُوا عَنْهُ.

فَبَيَّمًا هُمْ كَذَلِكَ إِذْ جَاءَ بُدَيْلُ بْنُ وَرْقَاءَ الْخُزَاعِيُّ فِي نَفَرٍ مِنْ قَوْمِهِ مِنْ خُزَاعَةَ وَكَانُوا عَيْتَةً لِنُصْحِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ أَهْلِ تِهَامَةَ فَقَالَ إِنِّي تَرَكْتُ كَعْبَ بْنَ لُؤَيٍّ وَعَامِرَ بْنَ لُؤَيٍّ نَزَلُوا أَغْدَادَ مِيَاهِ الْحُدَيْيَةِ وَمَعَهُمُ الْعُودُ الْمَطَافِيلُ وَهُمْ مُقَاتِلُوكَ وَصَادُوكَ عَنِ الْبَيْتِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِنَّا لَمْ نَجِئْ لِقِتَالِ أَحَدٍ وَلَكِنَّا جِئْنَا مُعْتَمِرِينَ وَإِنْ قُرَيْشًا قَدْ نَهَكْتَهُمُ الْحَرْبُ وَأَضْرَبَتْ بِهِمْ فَإِنْ شَاءُوا مَادَدْتَهُمْ مُدَّةً وَيُخْلُوا بَيْنِي وَبَيْنَ النَّاسِ فَإِنْ أَظْهَرُ فَإِنْ شَاءُوا أَنْ يَدْخُلُوا فِيمَا دَخَلَ فِيهِ النَّاسُ فَعَلُوا وَإِلَّا فَقَدْ جَمُّوا وَإِنْ هُمْ أَبَوْا فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا قَاتِلَنَّهُمْ عَلَى أَمْرِي هَذَا حَتَّى تَنْفَرَدَ سَالِفَتِي وَلَيَنْفِذَنَّ اللَّهُ أَمْرَهُ.

فَقَالَ بُدَيْلٌ: سَأَبْلَغُهُمْ مَا تَقُولُ قَالَ: فَانْطَلَقَ حَتَّى أَتَى قُرَيْشًا قَالَ إِنَّا قَدْ جِئْنَاكُمْ مِنْ هَذَا الرَّجُلِ وَسَمِعْنَاهُ يَقُولُ قَوْلًا فَإِنْ شِئْتُمْ أَنْ نَعْرِضَهُ عَلَيْكُمْ فَعَلْنَا فَقَالَ سَفَهَاؤُهُمْ: لَا حَاجَةَ لَنَا أَنْ نُخْبِرَكَ عَنْهُ بِشَيْءٍ وَقَالَ ذُو الرَّايِ مِنْهُمْ: هَاتِ مَا سَمِعْتَهُ يَقُولُ قَالَ: سَمِعْتُهُ يَقُولُ كَذَا وَكَذَا فَحَدَّثَهُمْ بِمَا قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَامَ غُرُوةً بْنُ مَسْعُودٍ فَقَالَ: أَيُّ قَوْمٍ أَلَسْتُمْ بِالْوَالِدِ؟ قَالُوا: بَلَى قَالَ: أَوَلَسْتُ بِالْوَلَدِ؟ قَالُوا: بَلَى قَالَ: فَهَلْ تَتَّهِمُونِي؟ قَالُوا: لَا قَالَ: أَلَسْتُمْ تَعْلَمُونَ أَنِّي اسْتَفَرْتُ أَهْلَ عَكَازٍ فَلَمَّا بَلَغُوا عَلَيَّ جِئْتُكُمْ بِأَهْلِي وَوَلَدِي وَمَنْ أَطَاعَنِي؟ قَالُوا: بَلَى قَالَ: فَإِنَّ هَذَا قَدْ عَرَضَ لَكُمْ خُطَّةً رُشِدٍ أَقْبَلُوهَا وَدَعُونِي آتِيَهُ قَالُوا: أَيْبِهِ.

فَاتَّاهُ فَجَعَلَ يُكَلِّمُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَحْنُ مِنْ قَوْلِهِ لِبُدَيْلٍ فَقَالَ غُرُوةٌ عِنْدَ ذَلِكَ أَيُّ مُحَمَّدٍ أَرَأَيْتَ إِنْ اسْتَأْصَلَتْ

أَمَرَ قَوْمَكَ هَلْ سَمِعْتَ بِأَحَدٍ مِنَ الْعَرَبِ اجْتَاَحَ أَهْلَهُ قَبْلَكَ وَإِنْ تَكُنِ الْأُخْرَى فَبِإِنِّي
وَاللَّهِ لَأَرَى وَجُوهَهَا وَإِنِّي لَأَرَى أَوْشَابًا مِنَ النَّاسِ خَلِيقًا أَنْ يَفِرُّوا وَيَدْعُوكَ فَقَالَ لَهُ
أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ: امْصُصْ بِبُطْرِ اللَّاتِ أَنْحُنْ نَفْرُ عَنْهُ وَنَدِّعْهُ؟ فَقَالَ: مَنْ ذَا؟ قَالُوا:
أَبُو بَكْرٍ قَالَ: أَمَّا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ لَا يَدٌ كَانَتْ لَكَ عِنْدِي لَمْ أَجْزِكَ بِهَا
لَأَجَبْتُكَ قَالَ: وَجَعَلَ يُكَلِّمُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَكَلَّمَا تَكَلَّمَا أَخَذَ بِلِحْيَتِهِ
وَالْمُعِيرَةُ بِنُ شُعْبَةَ قَائِمٌ عَلَى رَأْسِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَمَعَهُ السَّيْفُ وَعَلَيْهِ
الْمُغْفَرُ فَكَلَّمَا أَهْوَى غُرُورُهُ بِيَدِهِ إِلَى لِحْيَةِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ضَرَبَ يَدَهُ
بِنَعْلِ السَّيْفِ وَقَالَ لَهُ: أَخَرُ يَدَكَ عَنْ لِحْيَةِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَرَفَعَ
غُرُورُهُ رَأْسَهُ فَقَالَ: مَنْ هَذَا؟ قَالُوا: الْمُعِيرَةُ بِنُ شُعْبَةَ فَقَالَ: أَيُّ غَدْرٍ أَلَسْتُ أَسْعَى فِي
غَدْرَتِكَ؟

وَكَانَ الْمُعِيرَةُ صَحْبَ قَوْمًا فِي الْجَاهِلِيَّةِ فَقَتَلَهُمْ وَأَخَذَ أَمْوَالَهُمْ ثُمَّ جَاءَ فَأَسْلَمَ
فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَمَّا الْإِسْلَامُ فَأَقْبَلُ وَأَمَّا الْمَالُ فَلَسْتُ مِنْهُ فِي
شَيْءٍ) ثُمَّ إِنَّ غُرُورَهُ جَعَلَ يَرْمُقُ أَصْحَابَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِعَيْنَيْهِ قَالَ:
فَوَاللَّهِ مَا تَنْخَمُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نُخَامَةً إِلَّا وَقَعَتْ فِي كَفِّ رَجُلٍ
مِنْهُمْ فَذَلِكَ بِهَا وَجْهَهُ وَجِلْدُهُ وَإِذَا أَمَرَهُمْ ابْتَدَرُوا أَمْرَهُ وَإِذَا تَوَضَّأُوا كَادُوا يَقْتَتِلُونَ
عَلَى وَضُوئِهِ وَإِذَا تَكَلَّمُوا خَفَضُوا أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَهُ وَمَا يُحْدِثُونَ إِلَيْهِ النَّظَرَ تَعْظِيمًا لَهُ
فَرَجَعَ غُرُورُهُ إِلَى أَصْحَابِهِ فَقَالَ أَيُّ قَوْمٍ وَاللَّهِ لَقَدْ وَفَدْتُ عَلَى الْمُلُوكِ وَوَفَدْتُ عَلَى
قَيْصَرَ وَكِسْرَى وَالتَّجَاشِيِّ وَاللَّهِ إِنْ رَأَيْتُ مَلِكًا قَطُّ يُعْظِمُهُ أَصْحَابُهُ مَا يُعْظِمُ
أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مُحَمَّدًا وَاللَّهِ إِنْ تَنْخَمُ نُخَامَةً إِلَّا وَقَعَتْ فِي
كَفِّ رَجُلٍ مِنْهُمْ فَذَلِكَ بِهَا وَجْهَهُ وَجِلْدُهُ وَإِذَا أَمَرَهُمْ ابْتَدَرُوا أَمْرَهُ وَإِذَا تَوَضَّأُوا
كَادُوا يَقْتَتِلُونَ عَلَى وَضُوئِهِ وَإِذَا تَكَلَّمُوا خَفَضُوا أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَهُ وَمَا يُحْدِثُونَ إِلَيْهِ
النَّظَرَ تَعْظِيمًا لَهُ وَإِنَّهُ قَدْ عَرَضَ عَلَيْكُمْ خُطَّةٌ رُشِدٍ فَاقْبَلُوهَا فَقَالَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي كِنَانَةَ
ذَعُونِي آتِيهِ فَقَالُوا آتِيهِ.

فَلَمَّا أَشْرَفَ عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَصْحَابِهِ قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (هَذَا فُلَانٌ وَهُوَ مِنْ قَوْمٍ يُعْظُمُونَ الْبُذْنَ فَابْعُثُوهَا لَهُ) فَبِعِثَتْ لَهُ وَاسْتَقْبَلَهُ النَّاسُ يُلَبُّونَ فَلَمَّا رَأَى ذَلِكَ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ مَا يَنْبَغِي لِهَؤُلَاءِ أَنْ يُصَدُّوا عَنِ الْبَيْتِ فَلَمَّا رَجَعَ إِلَى أَصْحَابِهِ قَالَ رَأَيْتُ الْبُذْنَ قَدْ قُلِدَتْ وَأَشْعِرَتْ فَمَا أَرَى أَنْ يُصَدُّوا عَنِ الْبَيْتِ فَقَامَ رَجُلٌ مِنْهُمْ يُقَالُ لَهُ مِكْرَزُ بْنُ حَفْصٍ فَقَالَ دَعُونِي آتِيهِ فَقَالُوا آتِيهِ فَلَمَّا أَشْرَفَ عَلَيْهِمُ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (هَذَا مِكْرَزُ وَهُوَ رَجُلٌ فَاجِرٌ) فَجَعَلَ يُكَلِّمُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَيَتِمَّا هُوَ يُكَلِّمُهُ إِذْ جَاءَ سُهَيْلُ بْنُ عَمْرٍو قَالَ مَعْمَرٌ: فَأَخْبَرَنِي أَيُّوبُ عَنْ عِكْرِمَةَ أَنَّهُ لَمَّا جَاءَ سُهَيْلُ بْنُ عَمْرٍو قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَقَدْ سَهَّلَ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ).

قَالَ مَعْمَرٌ: قَالَ الزُّهْرِيُّ: فِي حَدِيثِهِ فَجَاءَ سُهَيْلُ بْنُ عَمْرٍو فَقَالَ: هَاتِ اكْتُبْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ كِتَابًا فَدَعَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْكَاتِبَ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) قَالَ سُهَيْلٌ: أَمَّا الرَّحْمَنُ فَوَاللَّهِ مَا أَذْرِي مَا هُوَ وَلَكِنْ اكْتُبْ: بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ كَمَا كُنْتَ تَكْتُبُ فَقَالَ الْمُسْلِمُونَ: (وَاللَّهِ لَا نَكْتُبُهَا إِلَّا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (اكْتُبْ بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ) ثُمَّ قَالَ: (هَذَا مَا قَاضَى عَلَيْهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) فَقَالَ سُهَيْلٌ: وَاللَّهِ لَوْ كُنَّا نَعْلَمُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ مَا صَدَدْنَاكَ عَنِ الْبَيْتِ وَلَا قَاتَلْنَاكَ وَلَكِنْ اكْتُبْ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (وَاللَّهِ إِنِّي لَرَسُولُ اللَّهِ وَإِنْ كَذَبْتُمُونِي) اكْتُبْ: مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ.

قَالَ الزُّهْرِيُّ: وَذَلِكَ لِقَوْلِهِ: (لَا يَسْأَلُونِي خُطَّةً يُعْظُمُونَ فِيهَا حُرُمَاتِ اللَّهِ إِلَّا أَعْطَيْتُهُمْ إِيَّاهَا) فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (عَلَى أَنْ تُخْلُوا بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْبَيْتِ فَتَطُوفَ بِهِ) فَقَالَ سُهَيْلٌ: وَاللَّهِ لَا تَتَحَدَّثُ الْعَرَبُ أَنَا أَحَدُنَا ضَعْفَةً وَلَكِنْ ذَلِكَ مِنَ الْعَامِ الْمُقْبِلِ فَكُتِبَ فَقَالَ سُهَيْلٌ وَعَلَى أَنَّهُ لَا يَأْتِيكَ مِنَّا رَجُلٌ وَإِنْ كَانَ

عَلَى دِينِكَ إِلَّا رَدَدْتَهُ إِلَيْنَا قَالَ الْمُسْلِمُونَ سُبْحَانَ اللَّهِ كَيْفَ يَرُدُّ إِلَى الْمُشْرِكِينَ وَقَدْ جَاءَ مُسْلِمًا فَبَيْنَمَا هُمْ كَذَلِكَ إِذْ دَخَلَ أَبُو جَنْدَلٍ بْنُ سُهَيْلِ بْنِ عَمْرِو يَرْسُفُ فِي قِيُودِهِ وَقَدْ خَرَجَ مِنْ أَسْفَلِ مَكَّةَ حَتَّى رَمَى بِنَفْسِهِ بَيْنَ أَظْهُرِ الْمُسْلِمِينَ فَقَالَ سُهَيْلٌ هَذَا يَا مُحَمَّدُ أَوَّلُ مَا أَقَاصِيكَ عَلَيْهِ أَنْ تَرُدَّهُ إِلَيْنَا فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (إِنَّا لَمْ نَقْضِ الْكِتَابَ بَعْدُ) قَالَ: فَوَاللَّهِ إِذَا لَمْ أَصَالِحْكَ عَلَى شَيْءٍ أَبَدًا قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (فَأَجِزْهُ لِي) قَالَ: مَا أَنَا بِمُجِيزِهِ لَكَ قَالَ: بَلَى فَاَفْعَلْ قَالَ: مَا أَنَا بِفَاعِلٍ قَالَ مِكْرَزٌ: بَلْ قَدْ أَجَزْتَاهُ لَكَ.

قَالَ أَبُو جَنْدَلٍ: أَيُّ مَعْشَرَ الْمُسْلِمِينَ أَرَدْتُ إِلَى الْمُشْرِكِينَ وَقَدْ جِئْتُ مُسْلِمًا أَلَا تَرَوْنَ مَا قَدْ لَقِيتُ وَكَانَ قَدْ عَذَّبَ عَذَابًا شَدِيدًا فِي اللَّهِ قَالَ: فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: فَأَتَيْتُ نَبِيَّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقُلْتُ: أَلَسْتُ نَبِيَّ اللَّهِ حَقًّا؟ قَالَ: (بَلَى) قُلْتُ: أَلَسْنَا عَلَى الْحَقِّ وَعَدُّوْنَا عَلَى الْبَاطِلِ؟ قَالَ: (بَلَى) قُلْتُ: فَلِمَ تُعْطِي الدِّينِيَّةَ فِي دِينِنَا إِذَا؟ قَالَ: (إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ وَلَسْتُ أَغْصِيهِ وَهُوَ نَاصِرِي) قُلْتُ: أَوَلَيْسَ كُنْتُ تُحَدِّثُنَا أَنَا سَنَاتِي الْبَيْتِ فَتَطُوفُ بِهِ؟ قَالَ: (بَلَى فَأَخْبَرْتُكَ أَنَا تَأْتِيهِ الْعَامُ؟) قَالَ: قُلْتُ: لَا قَالَ: فَإِنَّكَ آتِيهِ وَمَطُوفٌ بِهِ قَالَ: فَأَتَيْتُ أَبَا بَكْرٍ فَقُلْتُ: يَا أَبَا بَكْرٍ أَلَيْسَ هَذَا نَبِيَّ اللَّهِ حَقًّا؟ قَالَ: بَلَى قُلْتُ: أَلَسْنَا عَلَى الْحَقِّ وَعَدُّوْنَا عَلَى الْبَاطِلِ قَالَ: بَلَى قُلْتُ: فَلِمَ تُعْطِي الدِّينِيَّةَ فِي دِينِنَا إِذَا؟ قَالَ: أَيُّهَا الرَّجُلُ إِنَّهُ لَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَلَيْسَ يَعْصِي رَبَّهُ وَهُوَ نَاصِرُهُ فَاسْتَمْسِكْ بِعُرْزِهِ فَوَاللَّهِ إِنَّهُ عَلَى الْحَقِّ قُلْتُ: أَلَيْسَ كَانَ يُحَدِّثُنَا أَنَا سَنَاتِي الْبَيْتِ وَتَطُوفُ بِهِ؟ قَالَ: بَلَى فَأَخْبَرْتُكَ أَنَّكَ تَأْتِيهِ الْعَامُ؟ قُلْتُ: لَا قَالَ: فَإِنَّكَ آتِيهِ وَمَطُوفٌ بِهِ.

قَالَ الزُّهْرِيُّ: قَالَ عُمَرُ: فَعَمِلْتُ لِذَلِكَ أَعْمَالًا قَالَ: فَلَمَّا فَرَغَ مِنْ قَضِيَّةِ الْكِتَابِ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِأَصْحَابِهِ: قُومُوا فَالْحَرُوا ثُمَّ اخْلِقُوا قَالَ: فَوَاللَّهِ مَا قَامَ مِنْهُمْ رَجُلٌ حَتَّى قَالَ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ فَلَمَّا لَمْ يَقُمْ مِنْهُمْ أَحَدٌ دَخَلَ عَلَى أُمِّ سَلَمَةَ فَذَكَرَ لَهَا مَا لَقِيَ مِنَ النَّاسِ فَقَالَتْ أُمُّ سَلَمَةَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ

أَتَحِبُّ ذَلِكَ اخْرُجْ ثُمَّ لَا تُكَلِّمُ أَحَدًا مِنْهُمْ كَلِمَةً حَتَّى تَنْحَرَ بُدْنَكَ وَتَدْعُوَ حَالِقَكَ
فِيخْلُقَكَ فَخَرَجَ فَلَمْ يُكَلِّمُ أَحَدًا مِنْهُمْ حَتَّى فَعَلَ ذَلِكَ نَحَرَ بُدْنَهُ وَدَعَا حَالِقَهُ فَحَلَقَهُ
فَلَمَّا رَأَوْا ذَلِكَ قَامُوا فَتَحَرَّوْا وَجَعَلَ بَعْضُهُمْ يَخْلُقُ بَعْضًا حَتَّى كَادَ بَعْضُهُمْ يَقْتُلُ
بَعْضًا عَمَّا ثُمَّ جَاءَهُ نِسْوَةٌ مُؤْمِنَاتٌ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا
جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مِهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ﴾ حَتَّى بَلَغَ ﴿بِعِصْمِ الْكُوفَةِ﴾.

فَطَلَّقَ عُمَرُ يَوْمَئِذٍ امْرَأَتَيْنِ كَانَتَا لَهُ فِي الشَّرْكِ فَتَزَوَّجَ إِحْدَاهُمَا مُعَاوِيَةَ بْنَ أَبِي
سُفْيَانَ وَالْأُخْرَى صَفْوَانَ بْنَ أُمَيَّةٍ ثُمَّ رَجَعَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى الْمَدِينَةِ
فَجَاءَهُ أَبُو بَصِيرٍ رَجُلٌ مِنْ قُرَيْشٍ وَهُوَ مُسْلِمٌ فَأَرْسَلُوا فِي طَلَبِهِ رَجُلَيْنِ فَقَالُوا الْعَهْدُ
الَّذِي جَعَلْتَ لَنَا فَدَفَعَهُ إِلَى الرَّجُلَيْنِ فَخَرَجَا بِهِ حَتَّى بَلَغَا ذَا الْحُلَيْفَةِ فَتَزَلُّوا يَأْكُلُونَ
مِنْ ثَمَرِ لَهْمٍ.

فَقَالَ أَبُو بَصِيرٍ لِأَحَدِ الرَّجُلَيْنِ وَاللَّهِ إِنِّي لَأَرَى سَيْفَكَ هَذَا يَا فُلَانُ جَيِّدًا فَاسْتَلَّهُ
الْآخَرَ فَقَالَ أَجَلٌ وَاللَّهِ إِنَّهُ لَجَيِّدٌ لَقَدْ جَرَّبْتُ بِهِ ثُمَّ جَرَّبْتُ. فَقَالَ أَبُو بَصِيرٍ أَرِنِي
أَنْظُرُ إِلَيْهِ فَأَمْكَنَهُ مِنْهُ فَضْرَبَهُ حَتَّى بَرَدَ وَفَرَّ الْآخَرُ حَتَّى أَتَى الْمَدِينَةَ فَدَخَلَ الْمَسْجِدَ
يَعْدُو فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِينَ رَأَاهُ: (لَقَدْ رَأَى هَذَا دُعْرًا) فَلَمَّا
انْتَهَى إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: قَتَلَ وَاللَّهِ صَاحِبِي وَإِنِّي لَمَقْتُولٌ فَجَاءَ
أَبُو بَصِيرٍ فَقَالَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ قَدْ وَاللَّهِ أَوْفَى اللَّهُ ذِمَّتَكَ قَدْ رَدَدْتَنِي إِلَيْهِمْ ثُمَّ أَلْجَأَنِي
اللَّهُ مِنْهُمْ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (وَيْلُ أُمِّهِ مِسْعَرٍ حَرْبٍ لَوْ كَانَ لَهُ
أَحَدٌ).

فَلَمَّا سَمِعَ ذَلِكَ عَرَفَ أَنَّهُ سَيَرُّدُهُ إِلَيْهِمْ فَخَرَجَ حَتَّى أَتَى سَيْفَ الْبَحْرِ قَالَ
وَيَنْفَلِتُ مِنْهُمْ أَبُو جَنْدَلٍ بْنُ سُهَيْلٍ فَلَحِقَ بِأَبِي بَصِيرٍ فَجَعَلَ لَا يَخْرُجُ مِنْ قُرَيْشٍ
رَجُلٌ قَدْ أَسْلَمَ إِلَّا لَحِقَ بِأَبِي بَصِيرٍ حَتَّى اجْتَمَعَتْ مِنْهُمْ عِصَابَةٌ فَوَاللَّهِ مَا يَسْمَعُونَ
بِعَمْرِ خَرَجَتْ لِقُرَيْشٍ إِلَى الشَّامِ إِلَّا اعْتَرَضُوا لَهَا فَفَقَتَلُوهُمْ وَأَخَذُوا أَمْوَالَهُمْ.

فَأَرْسَلَتْ قُرَيْشٌ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تُنَاشِدُهُ بِاللَّهِ وَالرَّحِمِ لَمَّا أَرْسَلَ فَمَنْ أَتَاهُ فَهُوَ آمِنٌ فَأَرْسَلَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَيْهِمْ فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِطَنْ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ حَتَّى بَلَغَ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ وَكَانَتْ حَمِيَّتُهُمْ أَكْثَرُ لَمْ يَقْرُوا أَنَّهُ نَبِيُّ اللَّهِ وَلَمْ يَقْرُوا بِـ ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ وَحَالُوا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْيُسْتِ (الحديث ۲۷۳۱، ۲۷۳۲، سبقت أطرافها في رقم: ۷۹۹ ت = ۱۶۹۴،

۱۶۹۵) ^(۱۹۳) میسومری کوری مه خرده مه (پرمای خوی لئ بی) و مهروانی کوری حه کهم - ردهحه تی خوی لئ بی - فهرموویان: پیغه مبه ر (درویدی خوی لهسر بی) لهسه ردهمی غه زای حوده بیبیه دا، له مه دینه وه له گهل نزیکه ی هه زارو چوار سه د کهس له هاوه لانی به رهو مه که به نیازی عه مره، له سه رمتای مانگی ناوجه ژنانا، له سالی شهشی کوچی دا کهوته ری، هه تا گه یشته نه ستیلی نه شتاط، له وی به یارانی خوی فهرموو: (خالیدی کوری وه لید له گهل برکه یی سواردا، وان له غه میم قهره وئی قوره یشن، لای راستی نه وان بگرنو برؤن با پیمان نه زان).

فهرمووی: به خوا ئیتر خالید ههستی پی نه گردن، هه تا تهپ و توژی سوپاکه ی پیغه مبه ریان دی، ئنجا خالید رای کردو وشتره که ی غارداو، خه لکی مه که که ی هوشیار کرده وه، کهوا پیغه مبه رو سوپاکه ی هاتوون بو سه رتان و وان له نه نییه تولیرار، که دهر وانی به سه ر حوده بیبیه دا، پیغه مبه ریش (درویدی خوی لهسر بی) خوی و سوپاکه ی رویشتن هه تا گه یشتنه سه ر نه وه مله یه ی که له ویوه به سه ر نه وانا شوړد بینه وه، له وی وشتره که ی ژیر پیغه مبه ر (درویدی خوی لهسر بی) که ناوی قه صواء بوو پال کهوت و نه رویشتن. مه ردومه کهش تیپان خوری و دهستیان کرد به هه چه هه چه، وشتره کهش مانی گرت و هه لئه سا، مه ردومه کهش گوتیان: قه صواء مانی گرتوو! قه صواء مانی گرتوو!

پڻ ڳهه مبهريش (دروودی خوی لسمر بی) فهرمووی: (نه قه صواء مانی گرتووه)، نه خووشی وایه که مان بگری، به لام ئه م پال که وتنهی هویه کی تری ههیه، که نهومیه: نهوهی کاتی خوی بهری فیله کانی لهشکری نه برهههی حبهشی گرت، که نه یهشت ئه سو پایه پرواته ناو مهککهوه، هه ر ئه وهش که فریشتهی خواجه، بهری قه صوای گرتووه ناهیلئ پرواته ناو مهککهوه، نه و جا پڻ ڳهه مبهر (دروودی خوی لسمر بی) فهرمووی: (بهو که سه که گیانی منی به دهسه، که خوی تاک و تنه نایه، هه ر پلان و پڻش نیاریکی وام لی داوا بکهن، که ریزی ریزارانی خودای تیا دابی و بیی به هوی کپ کردنی هه لگیرسانی ناگری جهنگ، قه بوولی دهکم).

نه و جا خوشه ویست (دروودی خوی لسمر بی) دهی له قه صواء کردو تی خوری، ئیتر قه صواء راپه ری، فهرمووی: نه و جا پڻ ڳهه مبهر (دروودی خوی لسمر بی) که می گه رایه وه دواوه له سر کویره کانیه کی که م ئا وه په ری حوده بییه وه، خوی و سو پاکهی دابه زین و بارو بنه یان خست و سو پاکه به مشت و به لویچ و نه خته نه خته ئاویان لی ده گرت، نه وه مندهی نه برد که هه موویان هه لگوزی و هیچیان تیا نه هیشت و چوپریان لی بری، وه چون بو خزمه تی پڻ ڳهه مبهر (دروودی خوی لسمر بی) سکا لی بی ئاوی و تینو یتیان له لاکرد، نه ویش تیریکی له تیردانه کهی خوی دهره ئناو فهرمانی پڻیان کرد که داینین له ناو کویره کانیه که دا، سویندبی به خوا ئیتر سهرومپ کفارهی ئاوی ده هات و کانیه که تهقی، هه تا هه موو تیئر ئاو بوون و ته کیان دایه دواوه په ریان لی گرت.

جا له م کاتانه دا نه وه منده یان زانی بودمیلی کوپی و مرقائی خوزاعی و کومه لی تر له هوزی خوزاعه پهیدا بوون، که هوزی خوزاعه هه رچه ند ئه و کاته ناموسو لمان بوون، به لام نه میندارو دلسوزی پڻ ڳهه مبهرو موسو لمانان بوون له ناو خه لکی تیهامه دا (که بریتییه له مهککهو دهو روبه ری).

جا بودەمەل لەسەر شۆوێ ئامۆزگاری دۆستانە، غەزەلە پێغەمبەری کرد:
 قورەیش خۆیان ئامادە کردوو بە جەنگین لەگەڵ تۆ کە مەن ھاتم بۆ ئەو
 بەلای سوپای ھۆزی کەعبی کۆری لوتی و عامیری کۆری لوتی دا، ھاتم کە
 گەورەترین دوو ھۆزی قورەیش، لەسەر سەرچاوەکانی ئاوەکانی حودەیبیەدا
 دابەزیون، بەتەواوی خۆیان ئامادە کردوو بە جەنگ تەنانت و شەری تازە
 زاو و شەری گوێرە کە لەبەریان پێیە، ھەتا زیاتر سوورو مەجیزین لەسەر
 شەرو بیر لە ھەڵھاتن نەکەنەو! جا مەسکەر کە رێگەت نادەن بچیت بۆ
 بەیت، ئەگەر بەشەریش بوو قەدەغەت دەکەن لە دینی خانەیی خودا.
 پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) فەرمووی: (دەو ئێمە بۆ جەنگ و شەرو شۆر
 نەھاتووین، ھەرامان لەگەڵ کەسێ نییە، بەلام ھاتووین بەناشتی غەمرە
 بکەین و بەس، قورەیشیش جەنگ شەکەت و کەفتی کردوون، ھەموو رۆژی
 شەر شەر! زیانی گەورەیی لێیان داو، جا ئەگەر ئەوان ھەزبەن کە شەر
 نەکەن مەن پێم خۆشە، و مەگەر بەستێ بۆ ماوەیەکی دیاریکراو دەرستین و
 رادەگەییەنین، وەلەماوەی ئەو شەر وەستانەدا بایەوان ھەقیان بەسەر مەنەو
 نەبێ، مەن لەگەڵ ئەو خەڵکە تەردا خەریک دەبم، جا ئەگەر مەن سەرکەوتەو
 ئەو خەڵکە تەرم موسوڵمان کرد، ئەوا ئەوان سەرپشک بن: ھەزریانکرد، با
 ئەوانیش وەک ئەو خەڵکە تەرم بێنە سەر ئایینی مەن و ئەو خەڵکە
 قەبوولیان کردوو، ئەوانیش قەبوولی بکەن، خۆ ئەگەر ھەزریان لەمە نەبوو
 ئەوا ھێچ نەبێ لەماوەیەدا بۆ خۆیان و چانی، پشووێ دەدەن!!
 بەلام ئەگەر ھەر وازیش ناھێن، دەسا بەو کەسە کە گیانی مەن و
 لەدەسا، لەسەر ئەم ئایینەم، تادوا ھەناسەو تا دوا دلوپی خۆینم دەجەنگم
 لەگەڵیان، وەتا دەدری لەگەردنم لەسەر کاری خۆم دەرۆم، وەکی تەریش
 بادۆست و دوژمن ھەموو بزەن، مەن خواوە لەگەڵ زوو یادەرنەگ خوا ئەم
 ئایینە مەن سەردەخات، کەواتە: ھەر کەسێ شەر لەگەڵ مەن بکا،
 شەری خۆتەین دەکا!.

بودەپل (مەزى خۇي لى بى) كە لەۋەدودا لەرۋى ئازادكردنى مەككەدا موسولمان بوو، كە لەخزمەت پېغەمبەردا ئامادەى حونەين و طائىفو تەبوك بوو، كە ھەر لەزىانى پېغەمبەردا (درودى خۇي لى بى) وەفاتی كردوو، فەرمووى: (چىت فەرمو من دەچم بۇيان دەگىرپمەو). قەسبەر (راوى) فەرمووى: لەپاشا بودمىل چوو بۇ ناويان بە قورەيشى وت: ئىمە لەلەى ئەو پىاۋەو كە موخەممەدە ھاتووېن بۇ لاتان و قەسبەكى ئەومان بىستوو، جا ئەگەر ھەزەمكەن ئەو بۇتان دەگىرپىنەو، دەنا نا، جا گەوج و نەقامەكانيان يەكسەر گوتيان: كارمان بەھىچى ئەو نىيە، قەسبەى قەسەى ئەوبى مەگىرپەو بۇمان، بەلام ھۇشيارو خاۋەن راكانيان گوتيان: ئادەى چىت لى بىستوو بىلى، گوتى: موخەممەد ئاۋا وا دەلى، وە ھەموو قەسەكانى پېغەمبەرى گىرپايمەو بۇيان.

جا عوروۋى كورى مەسعودى ئەفەفى (مەزى خۇي لى بى) كە لەپاش ئەم رووداو موسولمان بوو، وەگەرايمەو بۇ ناۋ ھۆزەكەى بانگەۋازى لى كردن بۇ سەر ئىسلام، بەلام كوشتيان، ھەئسا گوتى: ئەى گەل! ئىۋە لەجىگەى باوك و دايك نىن بۇ ئىمە لەروۋى دىسۆزى و خۇشەۋىستىمەو؟ گوتيان: با، وايمە. گوتى: ئەى منىش بۇ ئىۋە لەجىگەى منالى خۇتان نىم بۇ رىزو قەدر زانى؟ گوتيان: با، وايمە. گوتى: خۇ ھىچ گومانىكى خراپتان لەمن نىيە؟ گوتيان: نە. گوتى خۇ خۇشتان زۇر چاك دەزانن كە من چەند دىسۆزم بۇ ئىۋە، ئەو بوو ئەو جارە كە دوژمن شەرى پى دەفرۇشتن، من عەشاماتەكەى بازارى عوكاظم وروژان كە بىن بەھاۋارتانەو، بەلام كەئەۋان نەھاتن بەدەنگەمەو نەھاتن بۇ فرىاكەۋتنى ئىۋە، من بەخۇم و مال و منال و كەسوكارم و بەۋانەى كە بەگويان كردم لەھۆزەكەم ھاتىن بەھاۋارتانە. گوتيان: بەلى ئەمەى دەلىۋى وايمە راستە. گوتى: دەسا، پىاۋ راست بلى، ئەم پىاۋە نەخشەو پىشنيارىكى زۇر دروستى پىشنيار كردوو، كەۋاتە قەبوۋلى بكن و رىگەى من بىدەن كەبچم بۇلاى؟ گوتيان: بىرۇ بۇلاى.

ئەھۋال ھات بۆلەك پېغەمبەر (دروودى خۇى لەسەر بى) و دەستى كىرد
 بەگفتوگۇ كىردن لەگەل پېغەمبەر (دروودى خۇى لەسەر بى) پېغەمبەر پىش چى فەرموو
 بەبودەل، ھەمان شتى بە عورودەش فەرموو. عورودە لەویدا كە پېغەمبەر (دروودى
 خۇى لەسەر بى) فەرموو: (... بەلام ئەگەر ھەر وازىش ناھىن... تادوا دلوپ
 خويىنم دەجەنگم لەگەلئانا...) عورودە لەم كاتەدا گوتى: ئەى موحەممەد! ئاىا
 پىم بلى: ئەگەر تۆ قەلاچۆى گەلەكەى خۆت بىكەيت ولەرەگو رىشەو
 ھەلئان بىكەنيت، ئەو بەكارىكى باش دەزانى؟؟ ئاىا بىستووتە كە لەپىش
 تۆدا كەسى لەعەرب كارى ناباشى وای كىردى پېگەل كەسوكارى خۇى دا، خۆ
 ئەگەر شەر بەبارەكەى تردا بسورپ، قورەش سەربىكەون و شەر بىقەومى
 لەنىوانتانا، بەخوا ھەرچەندە ناودارانىش دەبىنم لەناو سوپاكەى تۆدا، بەلام
 زۆربەى مەردومەكەى لەگەل تۆدايە، وەك مەن دەبىنم ھەموو خويپرى و
 ھەرچى و پەرچى و رەمەكىن، ھەركەسەى ھى لایەكن، شەر بەمانەناكرى
 بەلكو شايانى ئەو، كە ھەر لەسەرمەتاو ھەلپىن و رابىكەنو دەورت چۆل
 بىكەن، واتە: شەرەكەى يا ھۆزەكەتى تىادەچى يا سوپاكەت. ئەبۇبەكرىش پى
 فەرموو: قىتكەى لات بمژە! ئىو دەورى لات دەگىر بەلام ئىمە دەورى
 موحەممەد چۆل دەكەين، قسەى وادروى رووتە.

عورودە گوتى: ئەمە كىيە؟ گوترا: ئەبۇبەكرى صدىقە، گوتى: دەى بەو
 كەسەى كە گىانى مەى وا لەدەسا، ئەگەر ئەو چاكەيەت بەسەرمەو نەبوايە
 كەھىشتا تۆلەيم بۆت نەكر دۆتەو، وەلامى ئەم قسە تالەم دەدايتەو،
 فەرموو: وەدەستى كىردەو بە قسە كىردن لەگەل پېغەمبەر، وەھەموو
 جارى كە قسەى دەكر رىشى پېغەمبەرى دەگرت، وە موغەيرەى كورى
 شوغەبەش بەشمشیرەو بەدىار سەرى پېغەمبەرەو راوەستابوو،
 ھەموو جارى كەبەدەم قسە كىردەو عورودە دەستى دەبرد بۆ رىشى
 پېغەمبەر (دروودى خۇى لەسەر بى) موغەيرە بەنوكى كىلانى شىمىرەكەى دەيمالى
 بەدەستى دا، وەپى دەگوت: دەست لایە.

موغھیرہ ہرازای عوروہ بوو، بۆ ئەوہی مامہی نہیناسیئەوہ زریہو کلاو
 زریہی پۆشیبوو، بۆیہ عوروہ گوتی: ئەمە کییہ کە دەمالی بەدەستی
 من دا؟ گوتیان: موغھیرہی کۆری شوعبەییہ، گوتی: ئەی بۆ ئەمەکی بۆ وەفا!
 خۆ من هیشتا رزگارم نەبووہ لەدەست چارەسەری ئەو گۆبەندەدی تۆ
 ناوتەتەوہ، چیرۆکی ئەم گۆبەندە ئاوا دەبی: موغھیرہ لەسەردەمی نەفامی دا
 لەگەڵ کۆمەلەی پیاوا لەھۆزی ئەقیف دەچن بۆلای موڤەوقەس، کە
 دەرگەزینەوہ لەرێگە مەو و بادە دمنۆشن و سەرخۆش دەبن و موغھیرہ ھەر
 سیازدەیان دەرکوژی و ھەموو مال و سامانەکەشیان دەباو، دەرپا بۆ مەدینە
 لەخزمەت پیغەمبەردا ئیسلام دەبی، عوروہی مامەیشی بۆی تی دەرکەوئی و
 خوینی سیازدە پیاوہکە دەدا بەھۆزی ئەقیف.

پیغەمبەریش (دروودی خوی لەسەر بی) کاتی موغھیرہ لەسەر ئەم حالە دی بۆ
 خزمەتی دەفەرموی: (موسولمان بوونت قەبوول دەرکەم، بەلام ئەو مالو
 سامانەکی کە هیناوتە، چونکە بە بەدنامەکی پەیدات کردووہ من ھەقم نییە
 بەسەر یەوہ).

ئەوجا عوروہ ھەرچاویکی کرد بەدوو چاوو بەھەرچوارلادا دەستی کرد
 بەتەماشاو سەرنجدانی ھاوڕێیانی پیغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بی) عوروہ دەیگوت:
 بەو خودایە پیغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بی) ھەر بەئەمەکی ھەل دەدا یەکسەر
 دەرکەوتە دەستی یەکی لەھاوڕێیەکانیەوہ، کەلەدەوری بوون، جا بۆ پیرۆزی و
 مووڤەپرکی دەیسوی لەدەموچاوی خۆی، کاتی فەرمانیکی پێ دەرکردن، گورج
 ئەو فەرمانیان دەقۆستەوہو پێشپڕکییان دەرکرد لەسەر جی بەجی کردنی،
 کاتی دەستنوێژی دەشۆرد لەسەر ئاوی دەستنوێژەکی خەریک بوون بی
 بەھەرایان لەناوی خۆیان، کەبەئاوہ چۆراوہکەکی خۆیان پێ پیرۆزو مووڤەپرک
 دەرکرد، کاتی کە خۆشەویست (دروودی خوی لەسەر بی) و سەرو مال و منال و
 ھەست و نەست بەقوربانی گەردی بەر ئاستانەکەکی بی) قەسە دەفەرموو

هاورپڙيانی دهنگی خویان کپ دهکردو نقهیان نهدهکردو گوږیان بو
 فهرمايشتهکهی نهو شل دهکرد، وئنهوهنده ریزیان لهپیغهمبهر (دروندی خوی لسمر بن)
 دهگرتو سامی ههبوو لهبهر چاویان بهوردی سهرنجیان نهدهدا.

جا عوروهیش پاشان گهراپهوه بۆلای کۆمهلهکهی خوی و گوتی: نهی
 خزمینه! بهخوا بهنوینهری چوومهته لای زۆر لهگهورهپیاوان و پادشایان،
 چوومهته لای قهپسهری پادشای رۆم و کیسرای شای ئیران و نهجاشی پاشای
 حهبهشه، بهزاتی گهزاتی خودایه، نهو ریزهی که یارانی موحهممهد له
 موحهممهدی دهگرن، ههرگیز لهدهست و پیوهندی هیچ پاشایهکم نهدیوه که
 لهپادشای خویانی بگرن، سویندم به خوا ههر بهئغهمی ههلا دهدا یهکیکیان
 دهپگریتهوهو ههلی دهسوئ لهروومهتی خوی و پیستی خوی پی پیرۆز دهکا،
 کاتی فهرمانیان پی دهکا بهزووی فهرمانهکهی دهقۆزنهوهو جی بهجی
 دهکهن، کاتی دهستنوێژ دهگرئ لهسهر چۆراوگهی ناوی دهستنوێژهکهی که
 خویانی پی موفهركو پیرۆز بکهن، وهخته ببی بهشهرو ههرايان! کاتی قسه
 دهکا ئیتر نهوان کپو خامۆش دهبن، وئنهوهنده بهسامه لهلایان و نهوهنده
 ریزی دهگرن زهق زهق تهماشای ناکهن، بهلکوو بهشهرمهوه سهیری دهکهن.

ئهمه لهلای و هکوو تریش نهخشه و پيشنیاریکی دروستیشی پیشکesh
 کردوون، من رام وایه که نهو نهخشیه قهبوول بکهن. پیاویکی کینانهیش
 —کهناوی حولهیسی کورپی عهلقهمه بوو- گوتی: لهمنیش بگهڕن بابچم
 بۆلای و بوار تافی بکهمهوه. گوتیان: برۆ بۆلای. کاتی حولهیس نزیکهوه
 بوو، پیغهمبهر (دروندی خوی لسمر بن) بهپارانی فهرموو: (ئهمه حولهیسه لههۆزی
 کینانهیه، که ریزی بهیت و دیاری بهیت و حوشتی دیاری بهیت و قوربانی
 دهگرن، دهی بهزووی نهو قوربانی و دیاری بهیتانهی وای پیمان ههلیان
 بسینن، باحولهیس بهچاوی خوی بیانبینی و بزانی ئیمه بۆ عهمره هاتووین،
 نهک بۆ شهر) ، جا نهوانیش گاوو و شتره دیاری بهیتهکانیان ههلسان، ههموو

تیغ درابوو لە دوگیان و گۆلەنگ بۆ نیشانە کرابوووە ملیان، وەخەڵکەش بەتەلبیە کردنەووە چوون بەپیریەووە پێشوازیان لێ کرد.

جا کاتی حولهیس ئەمە ی دی گوتی: سوبحانەللا! کاریکی زۆر ناشایستە یە کە ئەمانە، کەهاتوون بۆ عەمرە، لەدینی بەیت قەدەغە بکری، جا کاتی گەپایەووە بۆ ناویان، گوتی: خۆم گاو و شتری دیاریبەکانی بەیتم بەچاوی خۆم دی، هەموو سۆل کراوە بەگۆلنگ و کراوەتە ملیان و دووگی و شترەکان بەدەمە تیغ زامار کراون، بۆ نیشانە ی ئەو کە ئەم نازەلە دیاری بەیتن، تا هەموو کەس بزانی دەسا من رام وانییە کەپێگە لەمانە بگیری کە دینی خانە ی خودا بەجی بهین!

پیاوی تریان -کەناوی میکەرمزی کۆری حەفص بوو- هەلسا گوتی: وازم لێ بینن بامنیش بچم بۆلای، گوتیان بپۆ بۆلای، جا کاتی لەموسوڵمانەکان نزیکەووە بوو، پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) فەرمووی: (ئەوا میکەرمز هات بەراستی پیاویکی بەدکارە).

کاتی میکەرمز لەگفتوگۆدا بوو لەگەڵ پێغەمبەردا، لەوکاتەدا سوهەیلی کۆری عەمریش پەیدا بوو، پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) فەرمووی: (واکارە کەتان نەختی ئاسان بوو! چونکە پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) بەناوی سوهەیل نوقلانی بەشە ی لێ داو، تەفائولی بەخێر کرد، چونکە سوهەیل واتە: نەختی ئاسان! جا کاتی سوهەیل هات لەگەڵ پێغەمبەردا (دروودی خۆی لەسەر بێ) پاش گفتوگۆیەکی تەواو گەشتنە ئەو کەریکەوتن نامە مۆرکەن و بۆ ماوەی دەسال شەپۆ شۆر رابگرن، جا سوهەیل گوتی: بێنە ریکەوتن نامە یە ک بنووسە لەنیوانی ئیمە و ئیوهدا، پێغەمبەریش (دروودی خۆی لەسەر بێ) نووسەری بانگ کرد، کە ئیمامی عەلی بوو، وەپێی فەرموو: بنووسە بەناوی یەزدانی بەخشندە ی میهرەبان، سوهەیل گوتی: بەخوا نازانم (رەحمان=میهرەبان) چییە بەلام وە ک جاری جارن بنووسە: (باسمک اللهم: بەناوی تۆ ئە ی خودایە!).

به لّام موسولمانه کان فہرموویان: به خوا ہر بہناوی خودای بہخشندهی میہربان دهنووسین، پیغہمبہریش فہرمووی: (بنووسہ: بہناوی تو ئہی خودایہ!) ئہوجا فہرمووی: بنووسہ: (موحہممہدی پیغہمبہری خودا لہسہر ئہمہ برپاری داوہ). سوہہیلش گوتی: ئہگہر بزانیں کہ تو پیغہمبہری خودایت نہ لہبہیت قہدہغہمان دہکردی نہدہچووین بہگرتا، بہ لّام بنووسہ: موحہممہدی کوری عہبدو لّلا. (بروانہ: ژ-۱۱۲۸ت=۲۶۹۹ف).

پیغہمبہریش (دروودی خوی لہسر ہی) فہرمووی: (بہ خوا من پیغہمبہری خوا، با ئیوہش باومرہم پی نہکەن، بنووسہ: موحہممہدی کوری عہبدو لّلا).

ئیمامی زوہری (دہمعتی خودای لی ہی) فہرمووی: ئہمہی کہ پیغہمبہر (دروودی خوی لہسر ہی) بہقسہی سوہہیل نامہکەی دہگورپی بہپی ئہو فہرمایشتہیہتی کہ فہرمووی: بہو کہسہ کہ گیانی منی بہدہسہ، کہ خودای تاکو تہنایہ ہر پلان و پیشنیاریکی وام لی داوا بکەن، کہ ریژی ریژدارانی خودای تیادابی و... قہبوولی دہکەم.

ئہوجا پیغہمبہر (دروودی خوی لہسر ہی) فہرمووی: (موحہممہدی کوری عہبدو لّلا برپاری داوہ لہگہل قورمیش دا: لہسہر ئہوہ کەئہوان ریگہی ئیمہ بدەن کەسەردانی خانہی خودا بکەین و لہسہرر شیوہی تایبہتی ئایینی بہدہوریدا ہەلسورپین، سوہہیلش گوتی: بہخودا نابی، ئہگینا عہرہب تانہمان لی دہدەن و پیمان دہلین: کہ ئیمہ زور بگيرکراوین، لہبەر ئہوہ شتیوا قہبوول ناکەین، بہ لّام ئہم برگہیہ بو سالی ئاییندە، ئہویش وای نووسی کەلہسالی ئاییندەدا، موحہممہدو ہاورپیکانی دینہوہ بو عہمرہ).

سوہہیل گوتی: لہسہر ئہوہیش کەہەر پیاو لی ئیمہ ہات بو ناو ئیوہ، بالہسہر ئایینی ئیوہش بی، نابی وەری بگرن دہبی بیدەنہوہ دہست ئیمہ. موسولمانانیش گوتیان: سوبجانہ لّلا لہم قسہیہ! ئہو کہ بہ موسولمانی ہاتبی بو ناو ئیمہی موسولمان، ئیتەر چون تہسلیم دہکریتہوہ بہ ناموسولمانان!

جا ئالەم دەمەدا بوو کە لەپەر، ئەبوجەندەلی کورپی سوههیلی کورپی
 عەمر، بەکۆتو زنجیرو پێوەندەدەکەیهووە خۆی کرد بەژووردا، وەهەلی دەست
 کەوتبوو لەخوارووی مەککەووە خۆی دەرپاز کردبوو، تا لەسەر ئەو حالەتە
 خۆی کرد بەناو کۆمەڵەی موسوڵمانان و چەسپاندی کە هەڵاتوو! سوههیل
 گوتی: ئەی موحەممەد! ئەمە یەکەم کەسە کە بەپێی ئەم بڕگەیه
 لیۆتی داوادمەگەم، وە دەبیۆت بیدەیتەووە پێم. پێغەمبەریش (دروودی خۆی لەسەر بێن)
 فەرمووی: (خۆ هیشتا ئێمە رێکەوتن نامەکەمان نەتەواو کردوووە
 نەمۆرمان کردوووە، کەواتە ئەم داوای تۆیە جیگەیی خۆی نییە) سوههیل
 گوتی: بەخوا ئەگەر ئەم راگردوووە تەسلیم نەکەیتەووە، ئیتر لەسەر هیچی
 تر لەگەڵتا ری ناکەوم.

پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێن) فەرمووی: (دەبی بەخشە بەمن) گوتی:
 نایبەخشم پێت، فەرمووی: (با، ببەخشە) گوتی: نەمکردوووە نایکەم،
 میکرەز گوتی: باشە وابەخشیمان بەتۆ بەلام سوههیل قاییل نەبوو،
 ئەبوجەندەل گوتی: ئەی گەلی موسوڵمان! چۆن دەمدەنەووە دەست
 ناموسوڵمانان؟ ئایا سەیر ناکەن کە لەپێناوی ئیسلاما جیم بەسەر هاتوو؟
 لەراستیدا لەپێناوی خودادا سزاو ئەشکەنجەیهکی توندو سەختیان داوو.

قەسەبەر دەلی: عومەری کورپی خەطاب لەم بارودۆخە زۆر نیگەرەن بوو،
 خۆی فەرمووی: چوووە خەزەت حەزەرەت (دروودی خۆی لەسەر بێن) و عەرزییم کرد:
 دیارە کەتۆ بەبێ گومان پێغەمبەری هەقی خودای، فەرمووی: بەلی وایە،
 گوتم: دیارە ئێمە لەسەر هەقین و ئەوان لەسەر ناھەق، فەرمووی: (بەلی
 وایە) گوتم: جا کەوا یە ئیتر بۆ سووکی ئایینی بەسەر خۆمان بەینین و ئەم
 هەمکە مەرجه نافۆلایەیی ئەوان قەبوول بکەین؟

خۆشەویست (دروودی خۆی لەسەر بێن) فەرمووی: (من شت بەهەووس ناکەم، من
 فروستادەیی خودام، خودا خۆی چۆنم ئاراستە دەکا، لەفەرمانی دەرناچم و

فەرمانى ناشكىنم، دلتياشم لهوه كهسهرم دهخا لهكات وشوئى ديارىكرادا ،
 گوتم: قوربان! ئەى تۆ جاران بەئىمەت نەدەفەرموو: بەزووى دەچىنە
 سەردانى خانەى خودا و تەوافى دەكەين؟ فەرمووى: (با، بەلام ئايا من پىم
 گوتم كهئەم سال دەچىن؟) گوتم: نە، فەرمووى: (دە دلتيا بەزووى
 دەچىت و تەوافى بەيتىش دەكەى).

فەرمووى: لەتاو پەرىشانى دل و دەروونى خۆم، چوويشم بۆ خزمەتى
 ئەبوبەكرى صدىق(پەزى خوى لى بن) ، پىم گوتم: ئەى ئەبوبەكر خۆ گومانى تىادا
 نىيە كهئەم پياو پىغەمبەرى راست و دروستى خودايە، فەرمووى: بەلى،
 واىە، گوتم: دەى ئايا ئىمە لەسەر دروستى نىن و دوزمان لەسەر هىچ و پووج،
 فەرمووى: با، واىە. گوتم: كهواتە بۆچى سووكى ئايىنى بەسەر خۆمان
 بهئىن؟

فەرمووى: كابرا ئەو پىغەمبەرى خودايە نافەرمانى پەروردگارى خۆى
 ناك، لەهئىلى ئامازەى ئەو دەرناچى دلتىام كهخودا يارىدەريەتى و سەرى
 دەخا، دەى نەكەى لامنجى و شتى واكەى لەفەرمانى، بەلكو دەست
 بگرە بەكەمەندى و رشتەى پتەوى ئايىنە پىرۆزەكەى بگرە دەكەى
 بەئاوات، سا بەخوداى گەورە پىغەمبەرى خودايە و لەسەر هەقە، گوتم:
 باشە ئەى ئەو نەبوو قەسەى ئەو بۆ دەكردين كه دەچىنە خزمەتى
 بەيت و لەدەورى هەلەدەسورپىن؟ فەرمووى: با، بەلام خۆ ئەو نەيفەرموو: كه
 ئەمسال ئەو ئەنجام دەدەى. گوتم: نە، ئەو نەفەرموو، فەرمووى: دلتيا بە
 كەدەچىت بۆ سەردانى خانەى خودا و بەدەورىدا لەسەر شۆوئى
 خواپەرىستى هەلەدەسورپىت.

عومەر(پەزى خوى لى بن) فەرمووى: لەكەفارمى ئەم لىكۆلەنەو
 تەحقىقاتەدا، چەند كارىكى خەيرم ئەنجام دا تا خودا لىم نەگرى و لىم
 ببوورئ.

قسه بهر (راوی) دمفرموئ: کاتئ له نووسینی نامه که به ته وای لئ بوونه وه، چهند پیاوئ له ههردوولا کران به شایهت له سهر ئهم ریکه وتنه، جاپیغه مبهه (دروودی خوی له سهر به) به هاوړپییانی فهرموو: (دمئتر ههستن برپون دیارییه کانی بهیت سهر برپن، ئه و جا سهرتان بتاشن و ئیحرام بشکینن). فهرمووی: به خوا تاسئ جار پیغه مبهه (دروودی خوی له سهر به) ئهم فرمانه ی دووبارمه کرده وه، به لام که سیان هه لئه سان و فرمانه که یان به جئ نه هیئا، ئه و منده له باری شانیان گران بوو (بروانه: تاج/ ٧-١٤٥ ف- ٣١-٣٤ سوورده تی فته ج). جا پیغه مبهه (دروودی خوی له سهر به) له م هه لئو یسته یان نیگه ران و نار په حهت بوو، رویش بولای ئوم سه له مه ی هاوسه ری، سکالای ئهم حاله ی بوئیکرد، ئوم سه له مه ش زور به دانایانه ته گبیری بوئ کرد، فهرمووی: قوربان! نه گهر چهز ده که ی له فرمانت دمر نه چن ته شریفه به ره، قسه له گه ل که سیانا مه که، هه تا دیارییه کانی بهیتت سهر دم بریت و ئه و جا سهر تاشه که ت بانگ بکه و، له بهر چاوی ئه وان سه ری خو ت بتاشه، ئیتر ئه وانیش جاریان نامیئن و واده که ن!

جا پیغه مبهه (دروودی خوی له سهر به) به پئی ناموژگارییه که ی ئوم سه له مه ی کرد، شته کانی به رودوا ئه نجام دا، ئیتر هاوړپییانیش به ناچار ی هه لسان فرمانه کانی پیغه مبهه ریان ئه نجام دا، به لام ئه و منده په ست و غه مبار بوون و کاره که یان نابهل بوو، وه ئه و منده سهر چه نجال بوون و به یه کا ده هاتن و ده چوون، خه ریک بوون ببین به ژیر پیئ یه که تیه وه و یه که تری بکوژن!

جا له وه پاش له ماوه ی ریکه وتنه که دا هه رپیاوئ ده هات، پیغه مبهه (دروودی خوی له سهر به) دهیدایه وه پئیان به پئی مه رجی ریکه وتنه که، به لام له و ماوه یه دا کو مه لئ ژنی موسولمان کو چیان کردو هاتن بو مه دینه بو خزمه تی پیغه مبهه (دروودی خوی له سهر به) جا خودای گه وره سه باره ت به و ژنانه ئهم نایه تانه ی نارده خواره وه:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مَهَاجِرَاتٍ فَاْمْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَآثُوهُمْ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعَصَمِ الْكُوفَرِ ﴿١٠/٦٠﴾ — مومته حینه ۱۰/۶۰.

واته: ئەى كەسانى كەباومرې ساغتان بەخوداو بەپېغەمبەرى خودا هيناو! كاتى ژنه خاومەن باومرەكان كۆچيان كردو هاتن بۆ ناو نىوه، ئەوه لەپيشا تاقيان بکەنەوه كە هەر بۆ رەزاي خودا كۆچيان كردوووه پەنايان هيناوە بۆلاى نىوه، نەوهك لەبەر دلدارى و شتى ترى وا، هەرچەندە خودا بۆ خوى راستى هەموو روداوى زۆر بەباشى دمرانىو، ئاگاي لەباومرې ئيمانى ئەوانە، جا ئەگەر بۆتان دمرکەوت كە ئەوژنانە لە دەستى كوفر كۆچيان كردوووه موسولمانن، نيتەر مەياندهنەوه بەميرده بپروا ناموسولمانەكانيان، چونكە ئەئەمانە حەلالن بۆ ئەوان و ئەئەوان حەلالن بۆ ئەمان، بەلام نەفەقەو خەرجى و مارهى و شتى و بدمنەوه بەميردهكۆنەكانيان، لەبەر ئەوهى كە ئىسلام بەيەكجارى جىاي كردوونەوه لەميردهكانيان، گوناھتان لەسەر نىيە كەلەو ژنە كۆچكارانە مارەبکەن بۆ خۆتان، بەلام دەبى مارهى خۆيان پى بدن، هەر ئەوه بەس نىيە كەداوتانە بەميردهكانيان، لەهەمان كاتا پەيوەندى ژن و ميردى بپرن لەگەل ژنى بپرواي ناموسولمانا، چونكە لەروژى موسولمان بوونى نىوهوه، مادەم ئەوان لەگەلتانا، موسولمان نەبوون، پەيوەندى و گريبەندى ژن و ميرديتان پچراوهو ئەوان لەژنى نىوه دمرچوون. (ب: تاج/ ۷-ل ۱۹۴-ز ۴۳ سوورەتى مومته حينه).

جا لەپاش هاتنى ئەم نايەتە پيرۆزە، پيشەوا عومەر (دروندى خوى لەسەر بى) ئەو سەردەمە دوو ژنى هەبوو، هى سەردەمى نەزانی بوون، موسولمان نەبوو بوون، لەمەكە مابوونەوه، هەردووکیانى تەلاق دا، يەکیکیان ناوى قەريبە بوو، موعاویە مارهى کرد، هەردوو لایان بتپەرست بوون لەو کاتەدا،

ئەو پەتەریان ئوم کلثومی کچی عەمری ئەل خوزاعی بوو، دایکی ئیبنو عومەر بوو، خزمیکی خۆی مارە ی کرد ناوی ئەبوجەھم بوو، ئەو سەردەمە ھەردوو لایان ناموسو ئلمان بوون. (بەروانە: عەینی/ ١٣ ص ٢٩١) بەلام لێردا دەفەر موی: ئەو پەتەریان شووی کرد بەصەفوانی کۆری ئومەییە.

ئەو جا پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) خۆی و ھاوڕێیانی گەڕانەووە بۆ شاری مەدینە، ئەبوبەصیر، گەپیاویکی قورەیشی موسو ئلمان بوو ھات بۆ مەدینە بۆ لای پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ)، ئەوانیش نامەییەکیان بۆ پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) نووسی و دووپایان بەو نامەییەووە نارد بەشوێن ئەبوبەصیردا، گوتیان: داوای ئەو مەت لێ دەکەین کە لەم بارەییەووە ئەو پەیمانە ی داو تە بەئێمە جێ بەجێی بکە ی. پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) ئەبوبەصیری دایە دەست دووپاوەکە و بردیان و گەڕانەووە بەرەو مەککە، دەرۆن ھەتا دەگەنە زول حولەیفە، لەوێ لادەدەن و خورمایان پێ دەبێ و دادەبەزن و دەست دەکەن بەخورما خواردن.

ئەبوبەصیریش بۆ تەفرەدان و بەرتیلە قسە، بەپیاویکیان دەلێ: ئە ی فیسارە گەس! بەخوا دەبینم شمشیرە کەت نایابە! ئەویش بەمە فش دەبێتەووە لەکیلانەکە ی ھەلێ دەکێشێ و دەلێ: بەلێ، ئەرێ بەخوا، زۆر نایابە، چەندین جار تاقیم کردۆتەووە لەشەرە شمشیردا. ئەبوبەصیر دەفەر موی: ئادە ی نیشانمی بدە باسە پێرکی بکەم، ئەویش دەیدات، ئەبوبەصیریش ھەر لەگەڵ دەستی لە شمشیرە کە گیر دەبێ، بە شیر دای دەکوێ ھەتا ساردی دەکاتەووە تەواو دەیکوژی دەنیشیتە سەر ئەو ی تریشیان ھەتا ناو مەدینە، بە ھەراکردن خۆی دەکا بەناو مزگەوتا، پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) کە دەیبینی دەفەر موی: (بەراستی ئەم کابرایە مەترسی گەورە ی بەجاوی خۆی دیو، ئەو تەتەواوە).

جا کابرا ھەر لەگەڵ گەیشتە پێشەوہ بۆ لای پێغەمبەر (درودی خوی لەسەر بێ) ،
وہک شیت ھاواری لی ھەئسا: بەخوا ھاوړیکەم ئەبوبەصیر کوشتی، ئەو ھەتا
بەدوامەوہ فریام نەکەون خۆشم دەکوژێ! جا ئەبوبەصیر ھات، فەرمووی:
ئەی پێغەمبەری خودا! بەخودا بەراستی خودا پەیمانەکی تۆی بردەسەر، تۆ
منت دایەوہ پێیان و خوداش رزگاری کردم لەدەستیان. پێغەمبەریش (درودی خوی
لەسەر بێ) فەرمووی: (مالی دایکی وێران بێ، وەی لەم خانە خراپە چۆن
جەربەزەپەکە، ئای لەم کۆلەوژی تەندووڕی جەنگە، ئەگەر کەسێ ھەبێ بۆی
بەسنیتەوہ ناگری جەنگی لەگەڵ خۆش بکات!).

کاتی ئەبوبەصیر ئەمەیی لە پێغەمبەر (درودی خوی لەسەر بێ) بیست، زانی کە
دوو بارە دەیداتەوہ دەستیان ئیتەر دوو بارە ھەتھاتەوہو رویشت ھەتا گەیشتە
شوینی ناوی عەپس بوو، دەکەوێتە سەر قەراخی دەرپا، رێگەیی خەلکی
مەککە کەدەچن بۆ شام لەوێوہ دەرپا. فەرمووی: لەلایەکی تریشەوہ،
وارپێدەکەوئ ئەبوجەندەلی کۆری سوھەیلیش لەدەستیان فرتە دەکا، و دەچێ
دەنیشتی بەئەبو بەصیرەوہ تا بوون بەتاقمەپەکی بەھیزی گەورە، ژمارمیان
لەچل تێدەپەری، ئیتەر بەخودا بوون بەملۆزم لەکاروانی قورەیش،
ھەرکەدەیان بیست واکاروانی قورەیش دەرچووہو دەچێ بەرەو شام، بۆسەیان
بۆ دادەناو رێگەیان پێ دەگرت و ئەوہی دەیانکوشت دەیانکوشت، مال و
سامانەکەشیان بەتالانی دەبرد بۆ خۆیان!

ناچار قورەیش وەفدیان نارد بۆ خزمەتی پێغەمبەر (درودی خوی لەسەر بێ)
گویتیان: یەکەم لەبەر خوا، دووہم لەبەر خزمایەتی، ئەمانەمان لەکۆڵ بخە،
بنێرە بەشوینیان بابینەوہ بۆ لای تۆ بۆ مەدینە، ئیمە داوایان ناکەینەوہ
ھەقمان نییە بەسەریانەوہ. ئەوجا پێغەمبەریش (درودی خوی لەسەر بێ) ناردی
بەشوین ئەبوبەصیر و کۆمەلەکەیی دا ھەموو ھاتن بۆ مەدینەیی نازدار، ئەوجا
خودای پاک و پیرۆز ئەم چەند ئایەتەیی لەسوورەتی فەتح ناردە خوارەوہ:

﴿وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِطَّنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ﴾ ههتا دهگاته ﴿إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ﴾ فهتج ٤٨ / ٢٤-٢٦-.

واته: خودا نهو خودايهيه كه بهري دهستی ناموسولمانه کانی قورهیشی گرت له دهست دریژی کردنه سهر ئیوهو بهری دهستی ئیوهشی له هیش کردنه سهر نهوان بههوی نههیه وه گرت، لهکاتی ریکه وتنی حودهیبیه دا، که جیگهیه که وا له ناو خاکی بهست (حرم) ی مهککه دا، له پاش نهو سهرکه وتنه وه که خوا بهنسیبی ئیوهی کرد، له دژی نهوان که له شرکه کی خالید، که له شکری ئیسلام بوو، له شرکه کی عیکره مهی شکاندو ههتا ناو مهککه ههلی فراندن، خودا بوخوی زور باش بهوهی دهیکه ن زاناو به ناگایه، به راستی نهوانه هۆزیکی بی باوهرن و سهرکه شن و دژی ههق و راستین، بویه ریکه ی ئیوهیان نه دا که له سالی ریکه وتنی حودهیبیه دا عه مره که تان ته واو بکه ن، و سهردانی خانه ی خودا، به هیمنی و ناشتی بکه ن وه دیارییه کانی به یتیان چه پس کردو نه یانه یشت بگه نه جیگه ی سهر برینی ئاسایی خو یان، که خاکی مینایه، له راستیدا نه گهر له بهر خاتری نهو کو مه له موسولمانه نه بوایه، که هیشتا تیکه ئیان ماوه له گه ل نهو ناموسولمانانه شه رفرۆشانه دا، که نهو کو مه له موسولمانانه، هه یانه پیاوه، هه یانه ژنه، که ئیوه نایانناسن و له بهر نهوه بو تان جیانا کرینه وه لهوان، وه دووریش نییه که به بی مه بهست و به بی ناگا ببن به ژیر پیوه و تووشی ئیش و نازار ببن و ئیوهش له م رووه وه بههوی نهوانه وه، تووشی گونا هو رهنج و کیشو به ره و ناخوشی ببن، وه دانی خوینبایی و که فاره تی کوشتنی به هه له.

له راستیدا نه گهر له بهر نه م دوو مه بهسته نه بوایه، بهری دهستی ئیوه مان له کوشتاریان نه ده گرت، ههتا نه م بهری دهستگرتنهش بی بههوی نهوه ی ههتا ههزی خودا له سهر هه رکه سی بی بههوی ئیسلام بوونه وه

بههوی باومری جوانهوه بهر رهمهتی خویان بخات، نهگهر گریمان پاکو
پیس بکرانایه موسولمان لهناموسولمان بهباشی جیاوهبووایه، نهوه
جهزربهیهکی باشی ناموسولمانهکانمان نهدا، بهتایبهتی لهو دهمهدها نهه
جهزربهیهمان دهمان، تووشی لوتبههرزی و تهنگهگرتنی سهردهمی نهفامی و
نهزانی بوو بوون و، لهبهر کینهو دهغهزو لوتبههرزی بیزو فیزی سهردهمی
نهزانی، بیزیان نهدههات پی لهههق بنین و ههر شانازیان بهمیراتی
بوچی باوباپیرانیانهوه دهکرد.

دهفهرموی: حهمیهت و لوتبههرزی و تهنگهگرتنهکیان نهوهبوو:
که ددانیان بهوهدها نهنا که موحههمهده پیغهمبهری خوایه، وهقهبوولیان
نهکرد که لهسهرهتای پهیماننامهکهوه (بسم الله الرحمن الرحيم) بنووسن، وه
نهیان هیشت لهو سائهدها سهردانی خانهی خودا بکهن.

راشه و شیکردنهوه:

١- نههم فهرموودهیه یهکی که لهفهرمووده ههره دریژهکانی
صهحیحی بوخاری.

٢- نههم فهرموودهیه دادهنری بهدوو فهرمووده، که گیرانهوهی میسومرو
گیرانهوهی مهروانه، بویه دوو ژماره (٢٧٣١) و (٢٧٣٢) ی بو دانراوه
لهکوئاوه، کهواته: ههردوو فهرموودهیه لهچهند کهسهوه بی، ریوایهتی ههر
کهسی لهوان بهفهرموودهیه دادهنری.

٣- پوختهیهکی کورتی ژیاننامهی میسومرو مهروان، لهبهرگی دووهدها
لهلاپهه (٢١٦) دا، لهژماره (٧٩٩) دا رابوورد.

٤- نههم فهرموودهیه بریارو زانیاری و سهرباس و بابهتی زوری واتیادا، لهبهر
نهوه بو زور شت و زور بابته دست دهمان، وهسوودو بههرهکانی لهژماره
نایهن، پیویستی به شهرحیکی تهواوه، که بهرگیکی گهوره دهمهدهی.

۵- ئەم فەرموودىيە دادەنرى بەمورسەل، واتە: بەرەلّا، چۈنكە نەمىسومرو نەمەروان ئامادى ئەم باسو خواسانە نەبوون، چۈنكە كە پىغەمبەر (ئىرودى خوى سىر بى) ومفاتى كرد، ئەوان زۆر منال بوون، تەمەنيان لەدەورى شەش حەوت سالان دا بوو، بەلام ئەم فەرموودميان لەكۆمەلى صەحابەو وەرگرتوو، كەخۆيان ئامادى سەرگوزەشتەكە بوون، وەك عومەرو عوثمان و عەلى و موغەيرەى كورى شوغبەو سەھلى كورى حەنىفو ئوموموسەلەمەو كەسانى تريش. چۈنكە لەشوينەكانى تر، مەروان و مىسومر، ئەم فەرموودەى ئىرەيان لەچەند كەسى لەھاوړپيانى موخەمەدەو گىراوئەو، وەك لىرەدا ھەندىكى لەعومەرەو دىيە.

۶- بەلگەى ئەو دى تىدايە كەھەندى گياندار، لەھەندى كاتدا، بۆ مەبەستى تايبەتى لەخودا، ئاراستە دەرگىن، كەھەندى شت بكن بۆ ئاگادار كەرنەو دى مەردوم، وەك لىرەدا قەصواء پال كەوت و بەرەو مەككە نەروىشت. وەشتى وا ھەموو كاتى روودەدا، لەبەر ئەو كارپىكردى دروستە. گەلى جار دىومەمايىن، يارەشە ولاخ، ياگوړيزو ھىستەر، لەھەندى كاتدا مان دەرگىن يا ناچەنە ناو مال و ژوورەو، واباشە لەو كاتانەدا دووربىنى بكرى و ناوى خدا بەيئىرى.

۷- دانەر ئەم فەرموودمىەى لەچەند شوپنى لەصەحىحى بوخارى دا گىراوئەو. بەلام ھىچ شوپنى وابەدرىژى وەك ئىرە دەرى نەھىناو، وەئەم فەرموودمىە دادەنرى بەدرىژترىن فەرموودە لە بوخارى پىرۆزدا.

۸- لەم فەرموودەدا بىريارى زۆرى واتيادا، وەك: نوقلانەى باش و نووسىنەو دى بىسمىلا لەسەردەتاي نامەو شتى واو، وەك: پاكىتى چلەم و تەو بەلغەم و موو خۆ پىرۆز كەرن بەشوينەوارى پىاوچاكان و صولج لەگەل ناموسولمان.

۹- فەزلى ئەبوبەكرو عومەرو ئوم سەلەمەى واتيادا.

۱۰- لهم فہرموودمیہدا راویژکردن بہژن و گوئ لئ گرتنی و بہقسہکردنی لہراویژی باشا ہہیہ کہ سوننہتہ. ئہوہی ہندی کہس دیلین لہم بارمیہوہ ناراستہ.

۱۱- زور دابو نہریتی کوئی عہربہکانی واتیادا.

۱۲- دروستہ متمانہ بہہہوالی ناموسولمان بکری و باومپی پی بکری و کاری پی بکری، بہمہرجی قہرینہو نشان ہہبی لہسہر راستی و دروستی ئہو ہہوالہ. کہواتہ: ئہمپرو گوئیگرتن و کارکردن و باومپرکردن بہہہوالی ئازانسو میدیا نا ئیسلامیہکان دروستہ، بہنمونہ: ئہگہر ئازانسیکی راستگو ہہوالی ہاتنی رہمہزان یا جہزنی راگیان باومپی پی دہکری و کاریشی پی دہکری.

۱۳- سویند خواردن دروستہ لہوانہیہ ہندی جار باشیش بی، بہمہرجی سویندی درو نہبی، لہعہینی دا دمفہرموی: (وہک دمزانری پیغہمبہر (دروودی خوی لہسر بی) خوی زیاتر لہہہشتا بونہدا سویندی خواردووہ).

۱۴- جاروبار موسامہحہ لہکاروباری ئایینی دا دروستہ، وہک مہسہلہکھی ئہبوجہندہل و ئہبوبہصیر.

۱۱۳۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا مَائَةً إِلَّا وَاحِدًا مَنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ (الحدیث ۲۷۳۶، أطرافہ فی: ۶۴۱۰، ۷۳۹۲) (۱۹۴).

ئہبہوہرمیرہ (ہمزای خوی لئ بی) دمفہرموی: : خوشہویست (دروودی خوی لہسر بی)

دمفہرموی: (خودای گہورہ نہوہدو نو ناوی ہہیہ، سہد یہک کہم ہہرکہسی لہبہریان بکاو، رمفتو کار بہچہمک ومہبہستیان بکا، دہچیتہ بہہہشت، خودا خوی تاقہو حمز لہتاک دہکا) (تاج/۹/۱۵۳ز-۵۹۱ش/ت).

پایانی

ماموستای ئیبنو حه جهری عه سقه لانی لیژمدا دمفه رمووی: نامه ی مهرجه گان چل و جهوت فه رمووده ی به رزمه بوو مرفوع- ی واتیادا، پوخته گه یان پینج فه رموودن نه وانی تریان دووبارهن، بیژشته گانیان بیست و جهوتن، هه موویان پیشه واه موسلیمیش (دهمته خودی لی به) دمهی هیناون، بیجگه له به لاغه که ی زوهری (٢٧٣٣). دمفه رمووی: یازده بیستراو- نه شه- ی هاورپیان و کهسانی پاش نه وانیشی واتیادا.

پوخته که هه ر پینجه گه یان له ته جریده که دا هه یه: (١١٣١، ١١٣٢، ١١٣٣، ١١٣٤، ١١٣٥).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

٥٩- نامه ی راسپیژی (وه سیّت) (کتاب الوصایا)

(باسی وه سیّت له فیهی ئاساندا واه به رگی دووه م ل ٢٥١-٢٥٩٥) + (تاج/٣-١٢-١).

١١٣٦- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَا حَقُّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ لَهُ شَيْءٌ يُوصِي فِيهِ يَبِيتُ لَيْلَتَيْنِ إِلَّا وَوَصِيَّتُهُ مَكْتُوبَةً عِنْدَهُ) (الحديث ٢٧٣٨) (١٩٥).

عه بدوللای کوری عومه ر (دهزای خوی لی به) دمفه رمووی: پیژمه مبه ر (دروودی خوی له سهر به) دمفه رمووی: (هه ر موسولمانی شتیکی هه بی که به یه وئ راسپیژی (وه سیّت) ی بو بکا، هه ق وایه دووشه وای به سهردا تینه به ری هه تا وه سیّتنامه که ی به نووسراوه یی له لای خوی دا دهنی). (تاج/٣-٢٥-١٢-١/ش/د/ت ن. باسی راسپیژی).

۱۱۳۷- عَنْ عَمْرِو بْنِ الْحَارِثِ خَتَنِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَخِي جُوَيْرِيَةَ بِنْتِ الْحَارِثِ قَالَ مَا تَرَكَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عِنْدَ مَوْتِهِ دِرْهَمًا وَلَا دِينَارًا وَلَا عَبْدًا وَلَا أَمَةً وَلَا شَيْئًا إِلَّا بَغْلَتُهُ الْبَيْضَاءُ وَسِلَاحُهُ وَأَرْضًا جَعَلَهَا صَدَقَةً (الحديث ۲۷۳۹، أطرافه في: ۲۸۷۳، ۲۹۱۲، ۳۰۹۸، ۴۴۶۱) (۱۹۶).

عہمری کوری حاریث (ہمزای خوی لن ہی) ، کہ ژنبرای پیغہمبہر (دروودی خوی لہسہر ہی) بوو، کہبرای جوہیریہی کچی حاریثی هاوسہری پیغہمبہرہ - دروودی خودا لہسہر پیغہمبہرو رمزای خودا لہسہر نہو خوشک و براہیہ بی - فہرمووی: کاتی کہ پیغہمبہر (دروودی خوی لہسہر ہی) ومفاتی کرد، نہپوول نہپارہ نہزیوو نہزیرو نہکویلو نہکہنیزہک و نہرانہمہرو نہہیچی لہپاش بہجی نہما، تہنیا ہیستریکی سپی ہہبوو، لہگہل چہکہکہی، پارچہیی زہویشی ہہبوو، کردبووی بہوہقف. (تاج/۳-۲۴-از-۱۰-ش/د/ن).

راقہ و شیکردنہوہ:

(ہروانہ: ژمارہ: ۹۱۶ بہرگی دووہم) بو ژیاننامہی جوہیریہی کچی حاریث لہوئی نوسراوہ، عہمری کوری حاریث (ہمزای خوی لن ہی) ژنبرای پیغہمبہرہ (دروودی خوی لہسہر ہی) ، چونکہ برای جوہیریہی کچی حاریثہ، کہ هاوسہری پیغہمبہرہ، موستہلیقیہ، لہہوژی بہنی موصلطہلیقہ. لہبوخاریدا یہک فہرموودہی ہہیہ.

۱۱۳۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) هَلْ كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَوْصَى فَقَالَ: لَا فَقُلْتُ: كَيْفَ كُيِّبَ عَلَى النَّاسِ الْوَصِيَّةُ أَوْ أُمِرُوا بِالْوَصِيَّةِ؟ قَالَ: أَوْصَى بِكِتَابِ اللَّهِ (الحديث ۲۷۴۰، طرفاه في: ۴۴۶۰، ۵۰۲۲) (۱۹۷).

له عبدوللای کوری نه بو نه و فایان پرسی: ئایا پیغه مبه ر (دروودی خوی لمسر بئ)
 وه سیتی کرد بو پاش مهرگی؟ فه رمووی: نه، گوترا: ئهی باشه ئهی چوئ
 وه سیتی له سهر خه لکی تر داناوه؟ فه رمووی: وه سیتی و راسپییری
 پیغه مبه ر (دروودی خوی لمسر بئ) نه وه بوو: که کار به نامه ی خودا بکه ن. بپروانه
 تاجول ئوصول، به رگی یه که م لاپه ره / ۵۹ز- ۹ف- ۱۳+ ۱۴- تاج / ۵ / ۲۵۷ز- ۷۴- ل- ۲۷۸-
 ۱۵ز- ۷۶- ل- ۹۹ف- ۳ز- ۱۶. بو تیگه یشتنی ته و او له چوئیتی ئهم راسپییرییه ی
 پیغه مبه ر.

۱۱۳۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ الصَّدَقَةِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: (أَنْ تَصَدَّقَ وَأَنْتَ صَاحِبُ حَرِيصٍ تَأْمُلُ الْغَنَى وَتَخْشَى الْفَقْرَ وَلَا تُمَهِّلُ حَتَّى إِذَا بَلَغَ الْخُلُقُومَ قُلْتَ لِفُلَانٍ كَذَا وَلِفُلَانٍ كَذَا وَقَدْ كَانَ لِفُلَانٍ) (الحديث ۲۷۴۸، طرفه في: ۱۴۱۹) (۱۹۸).

وهرگه راوه که ی به ته وای له به رگی دووهمدا، له لاپه ره / ۱۰۵ز- ۱۰۶ز- رابوورد.
 ۱۱۴۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِينَ أَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ قَالَ: يَا مَعْشَرَ قُرَيْشٍ أَوْ كَلِمَةً نَحْوَهَا اشْتَرُوا أَنْفُسَكُمْ لَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا يَا بَنِي عَبْدِ مَنَافٍ لَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا يَا عَبَّاسُ بْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ لَا أُغْنِي عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَيَا صَفِيَّةُ عَمَّةَ رَسُولِ اللَّهِ لَا أُغْنِي عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَيَا فَاطِمَةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ سَلِينِي مَا شِئْتَ مِنْ مَالِي لَا أُغْنِي عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا) (الحديث ۲۷۵۳، طرفاه في: ۳۵۲۷، ۴۷۷۱) (۱۹۹).

(۱۹۸) اخرجه مسلم في الزكاة، باب بيان أن أفضل الصدقة صدقة الصحيح.. رقم: ۱۰۲۲.

(۱۹۹) اخرجه مسلم في الإيمان باب: في قوله تعالى: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾، رقم: ۲۰۴.

ئەبۇھورەيرە (رەزى خۇى لى بى) فەرموۋى: كاتى خۇداى گەورە ئەم ئايەتەى ناردە خوارەو: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ - الشعراء ۲۶/۲۱۴.

واتە: ئەى موخەممەد! خزمە ھەرە نىكەكانت ھۇشيار بىكەرەوۋە بىانترسىنە لەقارو غەزمى خۇدا، كاتى ئەم ئايەتە ھاتەخوارەو ھەزەت (درودى خۇى لەسر بى) رۇشىت لەسر تەپۇلكەى صەفا راوستاۋ، بەدەنگى بەرز، فەرموۋى: ئەى ھۇزى قورمىش نەفسى خۇتان لەخۇداى گەورە بىكرنەو، من لەلاى خۇدا ھىچ سودى بەئىۋە ناگەيەنم، ئەى نەوۋى عەبدومەناف! من لەلاى خۇدا ھىچ سودى بەئىۋە ناگەيەنم، ئەى عەبباسى كورى عەبدولوطەلىب! ئەى مامەى پىغەمبەر! من لەلاى خۇدا ھىچ سوودى بە تۇ ناگەيەنم، ئەى صەفىيەى پوورى پىغەمبەرى خۇدا! من لەلاى خۇدا ھىچ سوودى بە تۇ ناگەيەنم، ئەى فاطىمەى كچى پىغەمبەر! ئەگەر داۋاى مالى دىنا دەكەى ئىستا بىكە، ھەتا بەشت بدەم دەنا لەقىامەتدا من ھىچ سوودى بەتۇ ناگەيەنم. (تاج/۷/۷۴-ف۳-۹، رىاض/۱/۳۲۹-ل۳۶۴-ز۴۰).

رافەۋ شىكرەنەو:

ئەم جۇرە فەرموۋەدەيە لەسر ئەم شىۋە رەھايە، كەپىغەمبەر (درودى خۇى لەسر بى) لەقىامەتدا دەسلەتتى ھىچى نەبى بۇكەس، چ خزم، چ بىگانە، جۇرە كىشەو دزايەتتىيەك، لەگەل چەند فەرموۋەدى ترى صەحىحا دروست دەكا، چۈنكە پىغەمبەر (درودى خۇى لەسر بى) لەدىناۋ قىامەتا رەھمەتە بۇ ھەموان، بەتايىبەتى لەرۋزى دوارۋۇدا گەورەترىن پىشتو پەنايە - لەپاش خۇدا- بۇ باومرداران، خاۋەنى شەفاعەتى كوبرايە، بەتكاي ئەو بەمەلايىن تاۋانبار عەفو دەكرىن، بەمەلايىن مەلايىن، پايەو پلەى موسولمانان و باومرداران بەرزەوۋە دەبى، كەواتە:

۱- ئەمە بەر لەو مەبەستەوە کە خودا ئاگاداری بکاتەووە کە لە قیامەتدا خاوەنی شەفاعةتول کووبرایە، وەھەر وەھا لەدوونیدا سوودی زۆری جۆراو جۆری بۆ موسوڵمانان ھەیە.

۲- یا مەبەست ھەر شەھو چاوترساندن و ھۆشیار کردنەوھێ.

۳- یا مەبەست ئەوھێ کە ئەگەر باومر نەھێنن سوودی نابێ بۆیان.

۴- بۆ ئەوھێ بەھیزی فەرموودەکانی پێچەوانەھێ ئەم فەرموودەھێ بزانێ کە بەلگەھێ روون و ئاشکران لەسەر سوودی پێچەمبەر (دروودی خوای لەسەر بێ) لەھەردوو جیھاندا بۆ باومرداران فەرموو بپروانە:

ا- بەرگی دووھم، لاپەرە/ ۱۱۱ف+ ۶۷۸ل+ ۹۵ف+ ۶۷۰ل+ ۱۴۷ مەسەلەھێ نوێژی قەزای حاجەو کردنی پێچەمبەر بەتکاگەر لەلای خودا، بەلگەو گشت باسەکە بەتەواوی.

ب- تاج/ ۲۸۸/ ۱۰ زنجیرەھێ/ ۲۹بەتەواوی باسی تکا کردنی پێچەمبەر (دروودی خوای لەسەر بێ) دەکا، ھەروا زنجیرەھێ / ۱۳۰. لەلاپەرە / ۳۸۹ وە ھەتا (۴۰۹) ھەروا زنجیرەھێ/ ۱۳۱- ۴۰۹ ھەتا/ ۴۲۰+ تاج/ ۵ص+ ۳۸۳.

ج- ریاض الصالحین/ ۱- ۲۱۷ز- ۳۰+ ریاض/ ۴ل- ۱۳۶۱ف+ ۵۹.

د- عمدة القاری/ ج/ ۲۵ص+ ۱۲۷+ ۱۳۰+ ۱۲۳ حدیث/ ۶۵.

ه- فتح الباری/ ج/ ۱۳ص+ ۴۷۳ حدیث رقم: ۷۵۰۹+ ۷۵۱۰+ ۷۵۱۷ص+ ۵۲ص+ ۴۶۱.

تێبینی:

(ص و ج) نیشانەھێ ئەھەڵە عەرەبەھێکانی (تاج و ریاض و تەجرید و فیکھی ئاسان) ھ. ج= جلد، ص= صەحیفە، ل= لاپەرە، نیشانەھێ و مرگەرەو کوردییەکەیانە. ز= زنجیرە، ژ= ژمارە، ئەمە لەھەموو شوێنی وایە.

١٠٤١- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ عُمَرَ تَصَدَّقَ بِمَالٍ لَهُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَكَانَ يُقَالُ لَهُ تَمْعٌ وَكَانَ تَخْلًا فَقَالَ عُمَرُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي اسْتَفْذْتُ مَالًا وَهُوَ عِنْدِي نَفِيسٌ فَأَرَدْتُ أَنْ أَتَصَدَّقَ بِهِ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (تَصَدَّقْ بِأَصْلِهِ لَا يُبَاعُ وَلَا يُوهَبُ وَلَا يُورَثُ وَلَكِنْ يُنْفَقُ ثَمَرُهُ) فَتَصَدَّقَ بِهِ عُمَرُ فَصَدَّقَتْهُ تِلْكَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَفِي الرِّقَابِ وَالْمَسَاكِينِ وَالصَّيْفِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَلِذِي الْقُرْبَى وَلَا جُنَاحَ عَلَى مَنْ وَلِيَهُ أَنْ يَأْكُلَ مِنْهُ بِالْمَعْرُوفِ أَوْ يُؤْكَلَ صَدِيقُهُ غَيْرَ مُمْتَوِّلٍ بِهِ) (الحديث ٢٧٦٤).

ثیبینو عومەر (رمزی خوی لى بى) فەر مووی: عومەر (رمزی خوی لى بى) زهوییه کی دهست کهوت، له بهر ابره مه دینه بوو، ناوی ته مځ بوو، بری بوو له باخه خور مایی، کات سه رده می پیغه مبه (درویدی خوی لى بى) بوو، روښته خزمه تی، عه رزی کرد: نه ی پیغه مبه ری خودا! مائی کی زور چاکم دهست که و تو وه، دهمه و بی کهم به خیرو، تو دهمه رمووی که بی کهم به چی؟ فەر مووی: (ناوا بی که به وه مقف: جی زهوییه که خوی وه مقف بی، نه دهمه و شری، نه دهمه خشری، نه به که له پوور دهگیری، به لام دهمه ته که ی دهمه خشری به پیشیاوانی).

ثیتر عومهریش له سهر نهو شیوه په ی که پیغه مبه ری پیشانی دا: جی زهوییه که ی کرد به وه مقف و دهمه ته و دهمه ته که ی کرد به خیر، وه نهو خیره ش بو نه م چه شانه - واته: سینفانه- بی: بو خه باتگیران و تی کو شهرانی ری که ی خوداو، بو نازا کردنی کو یله و بو نه داراو هه ژاران و بو میوان و، بو ری بواران و، بو خرمان و خویشانی پیشیاو، وه نهو که سه ی شی که سه رپهرشتی نهو وه مقفه دهکا، که پیی دهگوتری: (متولی) گونا هی له سهر نییه نه گهر به شیوه په کی رهوا خوی لی بخوا، یا دهمه خواردی دوست و برادره ری خوی بدا، به مهرجی لی نه کا به هی خوی و نه یکا به مال و پاشه که وتی بکا. (تاج/ ٢/ ٣٧٥-ف ٢- ١٨٢. باسی وه مقف + ز- ١٨١) + (فیقهی ناسان، بهرگی دووهم، ل- ٥٤١، باسی وه مقف ز- ٢٣٥).

۱۱۴۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُؤْبَقَاتِ) قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: (الشَّرْكُ بِاللَّهِ وَالسَّحَرُ وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَكْلُ الرِّبَا وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الزَّخْفِ وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ الْغَافِلَاتِ) (الحديث ۲۷۶۶، طرفاه في: ۵۷۶۴، ۶۸۵۷) (۲۰۰).

نہ بوہور میرہ (ہمزای خوی لی ہی) لہ خوۓہ ویستہ وہ (درویدی خوی لسمہ ہی) دمفہ رموی: (خوتان دوور بگرن لہ حہوت تاوانی کوشندہ) یاران (ہمزای خوی لی ہی) فہرموویان: قوربان! نہی پیغہ مبہری خودا! نہو حہوتہ چی و چین؟ فہرمووی: (یہ کہہم: شیرک و ہاوبہش پیداکردن بؤ خودای تاک و تہنیا، دووہم: سیحرو جادو و بازی، سیئہم: گوشتنی کہسی کہ خودا رمزای لہ سہر نہبی، چوارہم: سوود خوڑی، پینجہم: خواردنی مائی ہہتیو، بہبی فہرمانی شہرع، شہشہم: ہہلہاتن و پشت ہہلکردن لہ دوژمنی دین لہ روژی ہیئرش ہیئانی دوژمنانا، حہوتہم: بوختانی داوینپیسہ ہہلہستن بؤ ژنی داوینپاکای بی ناگای موسولمان) (تاج/۳/۲۰۴ ف-۸ ش/د/ن).

۱۱۴۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا يَفْتَسِمُ وَرَكْبَتِي دِينَارًا مَا تَرَكْتُ بَعْدَ نَفَقَةِ نِسَائِي وَمَثْوًى عَامِلِي فَهُوَ صَدَقَةٌ) (الحديث ۲۷۷۶، طرفاه في: ۳۰۹۶، ۶۷۲۹) (۲۰۱).

نہ بوہور میرہ (ہمزای خوی لی ہی) فہرمووی: خوۓہ ویستہ (درویدی خوی لسمہ ہی) فہرمووی: (کہسو کاری من - لہپاش مردنی من- پارہو پوول دابہش ناگہن، ہرچیم لہپاش بہجیما خیرو خیراتہ، تہنیا ژیاوری ژنہکانم و نازوووخہی سہرکارہکمی لی دہرجی) (تاج/۲/۲۴-ز-۱۰. باسی مائی پیغہ مبہر لہپاش خوۓ بؤ نہتہوہکہیہتی. نہک بؤ کہلہپوور بہرانی).

۱۱۴۴- عَنْ عُمَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) حِينَ حُوصِرَ أَشْرَفَ عَلَيْهِمْ وَقَالَ أَتَشُدُّكُمْ اللَّهُ وَلَا أَتَشُدُّ إِلَّا أَصْحَابَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : أَلَسْتُمْ تَعْلَمُونَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَنْ حَفَرَ رُومَةَ فَلَهُ الْجَنَّةُ) فَحَفَرْتُهَا أَلَسْتُمْ تَعْلَمُونَ أَنَّهُ قَالَ: (مَنْ جَهَّزَ جَيْشَ الْعُسْرَةِ فَلَهُ الْجَنَّةُ) فَجَهَّزْتُهُمْ قَالَ: فَصَدَّقُوهُ بِمَا قَالَ (الحديث ۲۷۷۸) (۲۰۲).

نہو روژانہی کہ پیښهوا عوتمان (درویدی خوی لى بى) له ماله کهى خویدا له لایه ن نازاوه گپړه کانه وه که مارو درابوو، که له میسر وه هاتبوون، له بانیږیه که وه گفتوگوۍ له که لیا نا کردو فهرمووی: (سویندتان ددهم به خودای که وره، ته نیا نهو به یریزانه یشان سویند ددهم که هاورپی پیغه مبه ر (درویدی خوی لى بى) بوون، چونکه نه وان هه میسه شایه تی هه ق ددهن: نایا ناگاتان لى نییه که پیغه مبه ر (درویدی خوی لى بى) فهرمووی: (هه رکه سی بیرى رومه هه لکه نی به هه شتییه) منیش له سهر مه سرفى خوّم هه لم که ند؟ نایا ناگاتان لى نییه که پیغه مبه ر (درویدی خوی لى بى) فهرمووی: (هه رکه سی جهیشولعوسره ته داره ک بکا به هه شتییه) منیش نهو جهیشهم تفاق خست؟ قسه به ر (راوی) فهرمووی: هاورپیانی پیغه مبه ریش، فهرموویان: به لى نه م قسانه ی عوتمان راسته) (تاج / ۲ / ۳۷۷ ف- ۲ ز- ۸۳ ومقف + تاج / ۹ / ۵ ز- ۸ - فه زلى عوتمان).

۱۱۴۵- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ خَرَجَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي سَهْمٍ مَعَ ثَمِيمِ الدَّارِيِّ وَعَدِيٍّ بْنِ بَدَاءٍ فَمَاتَ السَّهْمِيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِأَرْضٍ لَيْسَ بِهَا مُسْلِمٌ فَلَمَّا قَدِمَا بِتَرْكِتِهِ فَقَدُوا جَامًا مِنْ فِضَّةٍ مُخَوَّصًا مِنْ ذَهَبٍ فَأَخْلَفَهُمَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثُمَّ وَجَدَ الْجَامَ بِمَكَّةَ فَقَالُوا: ابْتِغَاهُ مِنْ ثَمِيمٍ وَعَدِيٍّ فَقَامَ رَجُلَانِ مِنَ أَوْلِيَائِهِ فَحَلَفَا لَشَهَادَتِنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَإِنَّ الْجَامَ لِصَاحِبِهِمْ.

قَالَ: وَفِيهِمْ نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَتَيْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُوهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذَا لَمِنَ الْأَيْمِينَ فَإِنْ عَثَرَ عَلَى أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَأَخْرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأُولَيَانِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ذَلِكَ أَذْنَى أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَى وَجْهِهَا أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانٌ بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاسْمِعُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ (المائدة/ ١٠٦-١٠٨-٥) (الحديث ٢٧٨٠) (٢٠٣).

ثیبنو عہبباس (ہمزای خوی لن بی) فہر مووی: پیاو یسکی بہنی سہمی لہ گہل تہمیمی داری و عہدی کوری بہدءدا، دہچن بو رہوتہنی (سہفہر) بو بازرگانی بو شام، کابرای بہنی سہمی لہری دمری، لہشویئی دمری موسولمانی تیادا نابی، کاتی دوو پیاوہکھی ہاورپی کہ لہ پوورہکھیان ہیئایہوہ بو کہ سووکارہکھی، جامیکی زیوین دیار نہ بوو، کہ بہوینہ لہسہر شیوہی پہلکہ خورمای زپرین نہ خشابوو، جا کاتی بوو بہداواو داواکاری، پیغہمبہر (برودی خوی لہسر بی) ہہردووکیانی سوینددا، کہ ناگامان لہو جامہ نییہ.

دوایی جامہ کہ لہمہککہ بہسہر گیرایہوہ، نہوانہی جامہکھیان لہلا دوزرایہوہ گوتیان: لہتہمیمی داری و عہدی کوری بہدءمان کرپوہ، دیسانہوہ بووہ بہکیشہ، جا نہمجار دوو کہس لہخزمانی یاروی سہمی کوژراو ہہلسان سویندیان خوار دو گوتیان: بہخوا شایہ تیہکھی نیہ راست ترہ لہشایہ تیہکھی نہو دووانہ، وہجامہ کہ جامی خزمہکمانہ.

ئىبنو عەبباس (پەزى خۇي لى بىن) فەر مووى: ئەم ئايەتە سەبارەت بەوان دابەزى كەدە فەر موئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا...﴾ تا كۆتايى، كەئىستا خويندرايەو. واتە: ئەى نەتەوئى ئىسلام! يەكئى لەبىر پارەكانى ئىسلام ئەمەيە: كاتئى كەسپىكتان لەسەر مەرگا ويستى وەسپىت و راسپىرى شەرى بىكات، با دووپياوى دادپەرور لەخۆتان ئامادەى ئەو راسپىرىيە بىن و بىن بەشايەت لەسەرى و لەكاتى پىويست دا، ئەو شايەتییە بدەن، يا دووپياوى تىرى ناموسوئمان بىكەن بەشايەت لەسەر ئەو راسپىرىيە.

ئەم جوړە شايەتییە بۆ كاتى سەفەرە، ئەگەر كەسپىكتان كارەساتى مەرگ يەخەى گرت لەسەفەردا، ئەو دوو شايەتە لەپاش نوپىزى عەسر، كەخەلك لەو كاتەدا كۆدەبنەو، ئەگەر لىيان كەوتنە گومانەو رابگرن، ئاوا سوپىند بخۆن: سوپىند دەخۆين بەخوداى پاك و پىرۆز ئەم شايەتییەى كەدامان راستەو درووستەو، مەبەستمان پىي خزمەتى راستییە، نەوەك شتئى تر، وەبەجئى بەجئى كردنى ئەم شايەتییە مەبەستمان ئەو دىنيە كەبەهايەكى كەمى جىهانى پى بەدەست بەيىن، باخاوەن پەيوەندى سوودومرگر لەم شايەتییەى ئىمە خزمىش بئى، ئەو شايەتییەى خودا خستوو يەتە ئەستۆمان زايەى ناكەين و حەشارى نادەين... تا كۆتايى.

رافەو شىكردنەو:

تەمىمى دارى (پەزى خۇي لى بىن) لەپىشا مەسىحى بوو، لەسالى نوئى كۆچيدا موسوئمان بوو، موسوئمانىكى زۆر جوانى لى دەرچوو، غەزاي لەخزمەت پىغەمبەردا كردوو، پىغەمبەر (دروودى خۇي لەسەر بىن) داستانى جەساسەو جەجالى لەمووە گىراوەتەو، وئەو دادەنرى بەگەورمترىن شانازى بۆى. (بىر: تاج/۱۰-ال-۳۰۵-ف-از-۱۱۰).

یہ کہم کہس بوو کہ چرای لہمزگہوت داگیرساند، یہ کہم کہ سیش بوو کہ چیرۆک و داستانێ گێڕایہوہ، بہشہو شہونویژی زۆری دہکرد، روودانی ئەم داستانہی وا لہم فہرموودہیہدا، سہبارہت بہم جامہ لہپیش ئیسلام بوونی تہمیما بووہ. جاری وا دہبوو لہیہک رکات شہوبنوێژدا ہہموو قورئانی خہتم دہکرد! ہہمیشہ شہونویژیکی زۆر زۆری دہکرد شہوئ تابہیانی ہەر بہم ئایہتہ شہونویژی دہکرد، لہہہموو رکاتیکا لہپاش فاتیحہوہ دووبارہی دہکردہوہ:

﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ - حاثیة ۲۱/۴۵ -

واتہ: بابی باومرآن کہ ئەو ہہموو کو فرو بہدکاری و خراپہیان تی گوشیوہ، کہچی باوہریشیان وایہ: کہئہوان و موسولمانان کہ ئەو ہہموو کردہوہ باشانہیان کردوہ، لہدنیاو قیامہتدا بہیہک چاو تہماشایان بکہین؟! با بی باومرآن خوئان بہمجۆرہ بۆچوونہ ہہلہیہ دہستخەرۆ نہکەن بہراستی ئەمہ برپاریکی زۆر خراپ و ہہلہو چہوتہ. لہپاش کوشتنی عوئمان تہمیم رویشت بۆ شام، وہ لہوئ مرد، گۆزی والہ بہیت جہبرین، لہولاتی فہلہسطین، حەزرتی عومەر زۆر ریزی دہگرت.

پایانی (خاتمہ)

نامہی راسپییری و پاشکۆکانی ہہتا ئیرہ، شہست فہرموودہی بہرزہوہ بووی واتیادا، ہہژدہ ریگہیان بی رشتہن، ئەوانی تریان پەییوہستن، چلودوویان دووبارہن، پوختہکەیان ہہژدہ فہرموودہن، پیئشہوا موسلیمیش ہہموویانی دمرہیناوہ، بیجگہ لہمانہیان:

۲- فہرموودہ کہی ٹیبینوعہ بباس: (کان المال للولد = ۲۷۴۷ف) لہ (ت) نییہ.

۳- فہرموودہ کہی ٹیبینوعہ بباس: (۱۱۴۵ت=۲۷۸۰ف).

۴- فہرموودہ کہی ٹیبینوعہ بباس: (ہما والیان = ۲۷۵۹ف) لہ (ت) نییہ.

۵- حدیث: (الدین قبل الرصیۃ = ۲۷۸۱ف) لہ تہ جریدہ کہدا نییہ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۶۰- نامہ ی خہبات و تیکووشان و غہزاو ژینامہ

(کتاب الجہاد والسیر)

۱- باسی گہورہ ی خہبات و غہزاو ژینامہ

(باسی خہبات و تیکووشان وا لہ سہرہ تای بہرگی ہہ شتہ می تاجول
نوصولہ وہ، بروانہ: فیقہی ناسان، بہرگی سییہم ل-۸۶۵ ز-۳۴۶- باسی غہزاو
تیکووشان).

۱۱۴۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: دُلَّنِي عَلَى عَمَلٍ يَغْدِلُ الْجِهَادُ قَالَ: (لَا أَجِدُهُ) قَالَ:
(هَلْ تَسْتَطِيعُ إِذَا خَرَجَ الْمُجَاهِدُ أَنْ تَدْخُلَ مَسْجِدَكَ فَتَقُومَ وَلَا تَقْشَرَ وَتَصُومَ وَلَا
تُفْطِرَ؟) قَالَ: وَمَنْ يَسْتَطِيعُ ذَلِكَ. (الحديث ۲۷۸۵) (۲۰۴).

نہ بوہورہ یرہ (ہمزای خوی لی ہی) فہرمووی: پیاوی ہاتہ خزمہ تی حہ زہمت (برووی
خوی لہ سہر ہی) عہرزی کرد: قوربان! چی کاریکی باشی تر ہاوتای تیکووشان
لہر یگای خودای گہورہ دا دہکا؟ فہرمووی: (کاری وا گومان نابہم). نہوجا
بہ پیاوہ کہی فہرموو: (نایا دہتوانیت نہو کاتہی کہ خہباتکار دمروات بو

خه باتکاری، تۆیش بجیته ناو نوپزگه کهت و سهرو مپ نوپزو شه و نوپز بکهیت به بی ساردبو و نه وه بهرؤزیش همر بهرؤزوو بی و یهک رۆزی لی نه خوی (پیاوه که گوتی: جا کی شتی وا ده توانی؟. (تاج/ ۸/ ۴۷ ف- ۳ ش/ ت/ ن) + (ریاض/ ۳- ۹۴۸ ز- ۲۳۴ باسی جیهاد).

۱۱۴۷- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ النَّاسِ أَفْضَلُ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مُؤْمِنٌ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ) قَالُوا: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: (مُؤْمِنٌ فِي شُعْبٍ مِنَ الشُّعَابِ يَتَّقِي اللَّهَ وَيَدْعُ النَّاسَ مِنْ شَرِّهِ). (الحديث ۲۷۸۶، طرفه في: ۶۴۹۴) (۲۰۵).

ئه بوسه عیدی خودری (مژدی خوی لی بی) فهرمووی: پرسیارکرا له پیغه مبه (درویدی خوی لسم بی): چاکترین کهس کییه؟ فهرمووی: (ئه و موسوئمانه ی که به گیان و سامان و به سهرو به مال له پیکه ی خودادا تی ده کوشی) گوتیان: ئه ی دوا ی ئه و کی چاکترین کهسه؟ فهرمووی: (ئه و موسوئمانه ی که له په نایه کا سه ری خوی کز دهگری و، به جوانی خودای خوی ده په رستی، وه له خودای گه وره ده ترسی و نازاری کهس نادات. (تاج/ ۸/ ۴۹- ۶ ش/ د/ ت).

۱۱۴۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (مَثَلُ الْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَنْ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِهِ كَمَثَلِ الصَّائِمِ الْقَائِمِ وَتَوَكَّلَ اللَّهُ لِلْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِهِ بِأَنْ يَتَوَفَّاهُ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ أَوْ يَرْجِعَهُ سَالِمًا مَعَ أَجْرٍ أَوْ غَنِيمَةٍ). (الحديث ۲۷۸۷) (۲۰۶).

ئەبوھورەیرە (پەزەئى خەۋى لىن بىن) فەرەمۆى: بىستەم لە خۆشەوېستى خودا (دروودى خەۋى لەسەر بىن) دەيفەرەمۆ: (وېنەى كەسى لە پىگەى خودادا بچى بۆ خە با تو كۆشش و، بېى بە تىكۆشەر لە پىگەى خودادا، وەك وېنەى ئەو كەسە وایە كە ھەتا ئەو دەگەرپتەو ە بۆ جىگەى خەۋى، ئەوېش سەر و مەر ھەر نوپز بكا و، ھەمىشە بەرپۆزو بىو، يەك دەم چى يە لە نوپزو پۆزو سارد نەبىتەو ە.

و ە خودا بوو ە بە دەستەبەر ى خەباتكارى پىگەى خودا، كە يەكلى لەم دووبەھرە گەرەى بۆ دا بىن و مسۆگەر بكات: ئە گەر خودا لەو كاتى خەباتەدا گيانى كىشا يەكسەر بىباتە ناو بە ھەشت، ئەگەر بە بىو ەيش و بەساغى گەرانیو ە يەكلى لەم دوو بەھرەيە يا بەلايەنى كەمەو ە بەھرەيەكيانى دەست بخات: پاداشتى باشى پى خەلات بكات، يا پاداشت و دەسكەوتى تالانى پى خەلات بكات).

١١٤٩ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَصَامَ رَمَضَانَ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ هَاجِرًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ جَلَسَ فِي أَرْضِهِ الَّتِي وَلَدَ فِيهَا) قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا تُنَبِّئُ النَّاسَ بِذَلِكَ؟ قَالَ: (إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مِائَةَ دَرَجَةٍ أَعَدَّهَا اللَّهُ لِلْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِهِ كُلُّ دَرَجَتَيْنِ مَا بَيْنَهُمَا كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَسَلُّوهُ الْفَرْدَوْسَ فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ وَأَعْلَى الْجَنَّةِ وَفَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ وَمِنْهُ تَفْجَرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ) (الحديث ٢٧٩٠، طرفه في: ٧٤٢٣ (٢٠٧).

ئەبوھورەیرە (پەزەئى خەۋى لىن بىن) فەرەمۆى: پىغەمبەر (دروودى خەۋى لەسەر بىن) - فەرەمۆى (ھەر كەسى برپاى بە خودا، بە پىغەمبەرى خودا ھەبى، نوپز بكاو، پۆزوو پەمەزان بگرى، دەبى بە ماف لەسەر خودا كە بىباتە ناو بە ھەشت، ئىتر چى

خەبات و غەزا لە ڕێگەی خودادا بکات، یا لەو خاکەیی تیایدا لەدایک بوو
دانیشتو نەچی بۆ غەزا).

هاورپیان (پەزای خۆی ئە بێ) فەرموویان: ئەو پێغەمبەری خودا! بۆچی ئەم
مژدە خۆشە لە ناو مەردوومدا پەخشەووە نە کەین، وە پێیان ڕابگەیهنن
ئەگەر دەریش نەچن بۆغەزا، مادام باومەریان هەیه و نوێژ دەکەن و پۆژو
دەگرن، خودا بەهەشتیان پێخەلات دەفەرموێ؟ خۆشەویست (دروودی خۆی لەسەر بێ)
فەرمووی: (راستە ئەمە وایە، بەلام لەو گەلی باشتەر هەیه کە ئەوێه: لە
بەهەشتدا سەد پلەیی بەرپێزی بەرز هەیه کە نیوانی هەموو دووپلەیهکی بە
قەد نیوانی ئاسمان و زەوی دەبێ، خوودای گەورە ئامادە کردوون بۆ
تیکۆشەران و غەزاکاران لە ڕێگەی خودادا، دەی کاتی لە خودای گەورە داوای
جێگە لە بەهەشتا دەکەن داوای فێردەوسی هەرە بالایی لێکەن، کە
نایابترین و بەرزترین شوێنە لە بەهەشتدا، سابهشکو بە ھۆی نزاو پارانەووە
فێردەوس بۆ خۆتان بچن، گەرچی خۆی لە بنەرەتدا بۆ غەزاکاران دانراوە،
و لە ژوور فێردەوسەووە بارە گای (عەرش) ی خودای گەورە بەخشنەو
مێهرمانە، وە لەبن فێردەوسەووە هەرچوار پووبارە گەورە ناودارەکانی بە
هەشت ھەلەدە قولێن) (پروانە: تاج/ ٨-٤٩ ز- ١١+ تاج/ ١٠-٤٢٩ ز- ١٣٣ ھەتا لاپەرە
٤٨٦/ باسەکانی بەهەشت) + (ریاض ٩٥٠/ ٣ ز- ١٦. باسی جیھاد).

١١٥٠- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَعَذَابُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ رَوْحَةً خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا)
(الحديث ٢٧٩٢، طرفه في: ٢٧٩٦، ٦٥٦٨) (٢٠٨).

پێشەوا ئەنەسی کورێ مالیک (پەزای خۆی ئە بێ) لەپێغەمبەرەووە (دروودی خۆی لەسەر
بێ) دەفەرمووی: (تاقی کۆشش و تیکۆشان لە ڕێگەی خودادا -چی تاقی

به یانی بئو، چی تاقی ئیواره بئ، له هه موو سامان و موئکی جیهان چاکتره
(تاج/ ٨/ ٤٨ ز- ١١٠٤) + (ریاض/ ٣- ٩٤٣ ف- ٤، ٦).

١١٥١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
قَالَ: (لَقَابُ قَوْسٍ فِي الْجَنَّةِ خَيْرٌ مِّمَّا تَطْلُعُ عَلَيْهِ الشَّمْسُ وَتَغْرُبُ)
وَقَالَ: (لَغْدَوَةٌ أَوْ رَوْحَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ خَيْرٌ مِّمَّا تَطْلُعُ عَلَيْهِ الشَّمْسُ وَتَغْرُبُ)
(الحديث ٢٧٩٣، طرفه في: ٣٢٥٣) (٢٠٩).

ئه بهوهره (پهزی خوی لئ بئ) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی خوی لئسر بئ)
دهفه رموی: (بهقهی جئ که وانی له بهه شتا لهه موو جیهان باشته، وه
فهرمووشی: تاقی کووشش و غه زاو تی کووشان له ریگهی خودادا - چی تاقی
به یانی بئو چی تاقی ئیواره بئ- لهه موو سامان و موئکی جیهان چاکتره!).
(تاج/ ٨/ ٤٨ ز- ١١- ش/ ت/ ن).

باسی په رییه چاو به له که کان و چۆنییه تی شیوهی شیرینیان

١١٥٢- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
(لَوْ أَنَّ امْرَأَةً مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ اطَّلَعَتْ إِلَى أَهْلِ الْأَرْضِ لِأَضَاءَتِ مَا بَيْنَهُمَا
وَكَمَلَتْهُ رِيحًا وَلَنْصِيفُهَا عَلَى رَأْسِهَا خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا) (الحديث:
٢٧٩٦) (٢١٠).

له ئه نه سه وه (پهزی خوی لئ بئ) پیغه مبهه (دروودی خوی لئسر بئ) دهفه رموی: (ئه گهر
بیئو ئافه رتی له دانیشتوانی بهه شت خوی نیسانی دانیشتوانی سه ر زهوی
بدا، له بهر شهوقی ئه و نیوانی بهه شت و زهوی هه مووی روشن ده بیته وه،

وہمیری دہیٰ لہ نوورو بؤن و بہرامہی خوش! سہرپوشی سہری ژنی بہہشتی
باشترہ لہ جیہان و ہہرچی وا لہ جیہانا!). (تاج/۸/۴۸/۵-۱۱).

۱۱۵۳- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ بَعَثَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَقْوَامًا مِنْ بَنِي سُلَيْمٍ إِلَى بَنِي عَامِرٍ فِي سَبْعِينَ فَلَمَّا قَدِمُوا قَالَ لَهُمْ خَالِي: أَتَقْدُمُكُمْ فَإِنْ آمَنُونِي حَتَّى أُبَلِّغَهُمْ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَإِلَّا كُنْتُمْ مِنِّي قَرِيبًا فَتَقَدَّمُ فَأَمَتُوهُ فَبَيْنَمَا يُحَدِّثُهُمْ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذْ أَوْمَتْوا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ فَطَعَنَهُ فَأَلْفَدَهُ فَقَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ فُزْتُ وَرَبُّ الْكَعْبَةِ ثُمَّ مَالُوا عَلَى بَقِيَّةِ أَصْحَابِهِ فَقَتَلُوهُمْ إِلَّا رَجُلًا أَعْرَجَ صَعِدَ الْجَبَلَ قَالَ هَمَّامٌ فَأَرَاهُ آخَرَ مَعَهُ فَأَخْبَرَ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُمْ قَدْ لَقُوا رَبَّهُمْ فَرَضِيَ عَنْهُمْ وَأَرْضَاهُمْ فَكُنَّا نَقْرَأُ: (أَنْ بَلَّغُوا قَوْمَنَا أَنْ قَدْ لَقِينَا رَبَّنَا فَرْضِيَ عَنَّا وَأَرْضَانَا ثُمَّ نُسِيخْ بَعْدَ فِدَعَا عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا عَلَى رِغْلٍ وَذُكْرَانٍ وَبَنِي لَحْيَانَ وَبَنِي غُصَيَّةَ الَّذِينَ عَصَوْا اللَّهَ تَعَالَى وَرَسُولَهُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (الحديث ۲۸۰۱، أطرافه سبقت في: ۵۱۵) (۲۱۱).

ئەنەس(بەزى خەي لى بى) فەرەمووى: پيغەمبەر(دروىد خەي لەسەر بى) حەفتا كەسى نارد بۆ ناو بەنى ريعل و بەنى ذەكوان و بەنى عوصەييە، چەند پياويكى بەنى سولەيميان تيدا بوو، جا كاتيك دەگەنە پيشەو، جا حەرامى كورى ميلحانى خالۆم پيايانى فەرەموو: ئيوە ليەرە چاوەروان بن من خۆم لەپيشا دەرۆم بۆ ناويان، دەمو دوويان تاقي دەكەمەووە جا ئەگەر ئەمانيان پى دام، ئەوا نامەكەى پيغەمبەريان پى رادەگەيەنم لەگەل پەيامەكەى دا، خو ئەگەر ناپاكيشيان لى كردم، ئەوا ئيوە لەنزيكەمەوبن، بەشتەكە دەزانن ئيتەر بەپيى هەلۆيست ياكۆمەكى من دەكەن، يا هەر هيچ نەبى هەلدين و رادەكەن و ئيوە قوتارتان دەبى.

جا کاتی خالم چووہ پی شہوہ بہ درو بہ فیل ئہ مانیان پی دا، و مدہستی کرد بہ راگہ یاندنی کاغہزو پہیامہ گہی پیغہ مہر (دروودی خوی لسمہ بی) لہ ناو خویان دا، ئامازہ میان لہ پیاو یکیان کرد رمیکی لہ پشتہوہ لی دا، لہ سنگیہوہ دمرچوو. جا خالم فہرمووی: اللہ اکبر! گہورہی ہر بو خودایہ، بہ خودای گہورہ، بہ خاودہنی کہ عہ، شادبووم بہ شہید بوون، و گہیشتم بہ ئاواتی خووم پیروز بووم، ئہو جا ہوزی بہنی عامر دہنیشنہ سہر تاقمہ گہی حہرام و ہر حہفتیان دہکوژن، تہنیا پیاو یکی شہلیان نہ بی کہ ہہلدمنی بہ کیوہ کداو خوی دہگہیہ نیئتہ لوتکہی کیوہ گہ. جا جوبرائیل (سہامی خوی لی بی) ہہوالی بہ پیغہ مہر (دروودی خوی لسمہ بی) دا، کہ ئہو شہیدانہ گہیشتون بہ خرمہتی خودای خویان و خودا لہوان رازیہو، ئہوانیشی رازی کردوہ.

جا خودای گہورہ لہ قورئانی پیروزدا ئہمہی نارده خواروہ، و دتا ماومہی لہ ناو قورئاندا ئہ مانخویند، تادوایی خودا سرپہوہو نہسخی کردوہ، ﴿اِنَّ بَلْغُوا قَوْمًا، اَنْ قَدْ لَقِينَا رَبَّنَا فِرْضِي عَنَّا وَاَرْضَانَا﴾ واتہ: خودایہ! ہہوالی حالمان رابگہیہ نہ بہ گہلی ئیسلام، کہوا ئیمہ شادبووین بہ دیداری بہرومردگارمان، و دخوا لیمان رازیہو رازی کردوین.

جا لہوہدوا پیغہ مہر (دروودی خوی لسمہ بی) چل بہیانی نرای شہری لہ ناو قونوتا، لہم ہوزانہ کرد: لہ ریعلو لہ ذہکوان و لہ بہنی لہ حیان و لہ بہنی عوصہییہ، کہئہوانہن لہم رووداودا لہ خودا و لہ پیغہ مہری خودا یاخی بوون. (بروانہ: تاج/ ۸/ ۲۵۴ ف+ ۱- ۲۰ ز- ۱۰۲ ہہناردنی حہفتاکہسہ قورئانخوینہکان + ریاض/ ۳/ ۹۵۷ ف- ۳۲ ز- ۲۳۴. باسی خہبات و...).

۱۱۵۴ - عَنْ جُنْدَبِ بْنِ سُفْيَانَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ فِي بَعْضِ الْمَشَاهِدِ وَقَدْ دَمِيتَ إِصْبَعُهُ فَقَالَ: هَلْ أَنتَ إِلَّا إِصْبَعٌ دَمِيتَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا لَقِيتَ (الحديث ۲۸۰۲) (۲۱۲).

جوندوبی کوری سوفیان (پرمای خوی لئ بئ) فهرمووی: له خزمه تی هه زه رتدا
بووم له غه زایه گا له ناو نه شکه وتیکا، په نجه یه کی هه زه رت زامار بوو، خوینی
لئ هات پیغه مبه ریش (دروودی خوی لئ سهر بئ) بو دلدانه وهی په نجه ی، هه تا ئوقره
بگری له سهر ئیش و ئازاره که ی فهرمووی:

هَلْ أَنْتِ إِلَّا إصْبَعُ دَمِيتِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ مَالَقِيتِ

واته به شیعر له دهریا که ی خوی که ره جه زه:

ئه ی په نجه وایه پایهر شویت له پئی خودادا وارژا خوینت

مه به ستی خوشه ویست (دروودی خوی لئ سهر بئ) ئه وه یه، که له سهر شیوه ی
موعجیزه دئی په نجه ی خوی بداته وهو، تیی بگه یه نی ئه و ئیش و ئازاره ی که
پئی گه یشتوو له چا و هی تر دا ههر زور که مه له گه ل ئه وه شدا به خورایی
ناروا، خوا بو ی حسیب ده کا به تی کو شان له پری گه ی خویدا. (بروانه:
تاج/ ۷/ ۲۵۵ ز ۷۶- سورمتی ضوحی. ف- ۲ + تاج/ ۱۰/ ۱۷۲ ز ۶۹- ف ۱)

جوندوبی کوری سوفیان ناوی ته وای جوندوبی کوری عه بوللای کوری
سوفیانی بوجه یلییه، به دوو شیوه گیرانه وهی لیوه ده کری: جوندوبی کوری
عه بوللای به ناوی باوکیه وه، جوندوبی کوری سوفیان به ناوی باپیری وه. ئه م
جوړه ورده کاریانه په یوه ندی زوری به زانستی فهرمووده وه هیه.
کورتیه کی که میش له ژیان نامه ی جوندوب له ژماره: (۶۴۸) دا رابوورد.

۱۱۵۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) قَالَ: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يُكَلِّمُ أَحَدًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَنْ يُكَلِّمُ
فِي سَبِيلِهِ إِلَّا جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّوْنُ لَوْنِ الدِّمِّ وَالرَّيْحُ رِيحُ الْمِسْكِ) (الحدیث
۲۸۰۳، سبق طرفاه في رقم: ۱۷۰ في المجلد الأول) (۲۱۳).

واتاوه مه به ست لهم فهرمووديه له ژماره (١٧٠) دا رابوورد (رياض/٣/٩٤٦).

١١٥٦ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ غَابَ عَمِّي أَنَسُ بْنُ النَّضْرِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ قِتَالِ بَذْرِ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ غِبْتُ عَنْ أَوَّلِ قِتَالٍ قَاتَلْتَ الْمُشْرِكِينَ لَيْنَ اللَّهِ أَشْهَدَنِي قِتَالَ الْمُشْرِكِينَ لَيَرَيْنَ اللَّهُ مَا أَصْنَعُ فَلَمَّا كَانَ يَوْمَ أُحُدٍ وَالْكَشَفِ الْمُسْلِمُونَ قَالَ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْتَدُ إِلَيْكَ مِمَّا صَنَعَ هَؤُلَاءِ يَغْنِي أَصْحَابَهُ وَأَبْرَأُ إِلَيْكَ مِمَّا صَنَعَ هَؤُلَاءِ يَغْنِي الْمُشْرِكِينَ).

ثُمَّ تَقَدَّمَ فَاسْتَقْبَلَهُ سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ فَقَالَ: يَا سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ الْجَنَّةُ وَرَبُّ النَّضْرِ إِنِّي أَحَدٌ رِيحَهَا مِنْ دُونِ أَحَدٍ قَالَ سَعْدٌ: فَمَا اسْتَطَعْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا صَنَعَ قَالَ أَنَسٌ: فَوَجَدْنَا بِهِ بَضْعًا وَكَمَانَيْنِ: ضَرْبَةً بِالسَّيْفِ أَوْ طَعْنَةً بِرُمَحٍ أَوْ رَمِيَّةً بِسَهْمٍ وَوَجَدْنَاهُ قَدْ قُتِلَ وَقَدْ مَثَلَ بِهِ الْمُشْرِكُونَ فَمَا عَرَفَهُ أَحَدٌ إِلَّا أَخْتَهُ بَنَاتُهُ قَالَ أَنَسٌ: كُنَّا لُرَى أَوْ نَظُنُّ: أَنَّ هَذِهِ الْآيَةَ نَزَلَتْ فِيهِ وَفِي أَشْبَاهِهِ: ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ﴾. إِلَى آخِرِ الْآيَةِ (الحديث ٢٨٠٥، طرفاه في: ٤٠٤٨، ٤٧٨٣).

وَقَالَ إِنَّ أَخْتَهُ وَهِيَ تُسَمَّى الرَّبِيعَ كَسَرَتْ ثَنِيَّةَ امْرَأَةٍ فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالْقِصَاصِ فَقَالَ أَنَسٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ لَا تُكْسِرُ ثَنِيَّتَهَا فَرَضُوا بِالْأَرْضِ وَتَرَكُوا الْقِصَاصَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِنَّ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ مَنْ لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لِأَبْرَهُ (الحديث ٢٨٠٦) (٢١٤).

نه نه سی کوری مالیک (همزی خوی لئ بی) فهرمووی: مامه نه نه سی کوری نه ضر (همزی خوی لئ بی) ناماده غه زای به در نه بوو، له بهر نه وه عهرزی پیغه مبهری کرد: نهی پیغه مبهری خودا! یه کهم جهنگی که تو له گهل بیباوه پراندا کردت بهنسیبم نه بوو، که هاوبه شی نه وه جهنگه پیروزمیه بکه م،

جا نه گهر خودا فرسه تی دامو ناماده ی جهنگی تر بووم له ئایینده دا له گه ل کافره کانا، نه و کاته خودای گه وره ده مبینی که چۆن جهنگی ده که م، جا کاتی رووداوی ئو خود هاته پێش زۆربه ی موسولمانه کان شکان و ده وری حه زره تیان چۆل کرد، مامه م فه رمووی: خودایه! من پۆزش خواهی ده که م و عوزر ده ی نه مه وه بۆ تۆ له وه ی که نه م موسولمانانه کردیان، و به داخه وه نه م هاوړی نازدارانه ی من له م جهنگه دا که شه ری مان و نه مان و تیکشکانه هه ل هاتن!

و مبه ری و به دوو ریشم له خزمه تی تۆدا له م کاره ناشیرین و نامه ردیه که نه م کافرا نه دمر باره ی پێغه مبه ری تۆ کردیان، پاش نه مه شیرانه هه ل مه تی بردو چوو ه پێشه وه بۆ ناو کوړی شه رو ده سته ی کرد به جهنگین و شه ری کی دلیرانه ی کردو نه به زی و وازی نه هینا هه تا کوژرا و شه هید کرا.

جا له کاتی هیرش بردندا سه عدی کوړی مو عاذ، روو به رووی دی و به ره ودا راده کا، مامه م پێی ده لێ: نه ی سه عدی کوړی مو عاذ! به هه شتم ده وئ نه ل ه ای به هه شت ده که م، سویندم به خودای نه ضری بابم، له لای ئو خود ده وه بۆن و به رامه ی به هه شت دی به سه رم دا!!

سه عد فه رمووی: نه ی پێغه مبه ری خودا! نه وه ی نه و کردی له توانای من دا نه بوو، نه نه سی برازی فه رمووی: هه شتا و نه وه نده جی ده مه شیرو شوین رم و جیگه تیر مان پێوه دۆزی به وه، کاتی دۆزیمان وه کوژرا بوو، کافره کان نه تکیان کرد بوو، جهسته یان شیواند بوو، کهس نه ی ناسیه وه رو به یعی خوشکی نه بی، که پووری من بوو، نه ویش به سه ره په نجه کانی ناسیه وه.

نه نه س فه رمووی: به بۆ چوون و بیرو باوه ری ئیمه له وو له وینه ی نه ودا نه م نایه ته هاته خواره وه، که به یان حا لی نه و ی واتی دا، که ده فه رموی: ﴿مَنْ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ لِحَبِّهِ وَ مِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا﴾.

ئەنەسى كۆپى مالىك (پەزىلەتلىك خوتۇن بولۇپ) فەرەمۇۋى: ئەۋ خوشكەي مامە ئەنەسىم كەمن بەناۋى ئەۋەۋە ناۋىراۋم، كەئەۋ خوشكەي ناۋى روبەيىع بوۋ، ددانە دوۋىنەي ژنىكى شكاند بوۋ، كاتى بوۋ بەشكات و شكاتكارى و سكالاً برايه لاي پېغەمبەرى خوا، پېغەمبەر (دروۋى خوتۇن بولۇپ) دەستوۋرى دا بەتۆلە سەندەۋەۋە فەرەمۇۋى: دەبى لەبىرىتى ئەۋە ددانى روبەيىعەش بشكىنرى. ئەنەسى براشى فەرەمۇۋى: ئەي پېغەمبەرى خودا! بەۋ كەسەي كە تۆي بەراستى كىردەۋ بەپېغەمبەرى خوتۇن بەم ئايىنە راست و دروستەۋە رەۋانەي كىردوۋى، پەشت بەكەرەمى خودا ددانى ئەم خوشكەم ناشكىنرى. جا لەپاش ھەۋل و كۆششى ئاشتىانە، كەسوكارى ژنەكە بەخوتىنى ددانەكە قايل بولۇپ، و وزيان لەتۆلە سەندەۋە ھېنا.

پېغەمبەرىش بەم بۆنەپەۋە فەرەمۇۋى: (خوداى گەرە بەندەي باشى ۋاي ھەيە، ئەگەر ۋىك لەخودا بگىرى و سوتىندى لى بخوات، كەدەبى فەيسارە ئىشم بۆ بىكەيت، خودا دلى ناشكىنى و ئىشەكەي بۆ دەكات، ۋەك ئەم سوتىندەي ئەنەس خواردى كە ددانى خوشكەكەي ناشكىنرى). (بەروانە تاج/۷-۸۹-۴- سوۋرەتى ئەحزاب ز-۱۶+بەرگى ۲۱۲/۸+تاج/۸-۱۰۸-۳۵-ز) + (رىياض/۱-۱۱۲-۴- ۱۰۹+۱۳-۹۵۸).

راۋەۋ شىكردنەۋە:

مامۇستا ئەحمەد كۆپى غەلى ئىبنو ھەجەرى غەسقىلانى - رەزاۋ رەھمەتى خوداى گەرەي لى بى - دەفەرەمۇۋى: ئەم فەرەمۇۋەدەيە ئەم بەھرانەي ۋاتىادا: خۇبەخت كىردن و گىيان كىردن بەقوربانى لەكاتى غەزاۋ جەنگى بېباۋەراندە كارىكى رەۋاۋ پەسەندە، تەننەت دەبى بەبەلگەۋ نىشانەي دامەزاندەي باۋەرەي تەۋاۋ. ۋەبەر ئەۋ نەھىيە ناكەۋى كە كراۋە لەخۇفەردانە ناۋ سەرتياچوۋنەۋە. كە دەفەرەمۇۋى: ﴿ولا تلقوا بأيديكم إلى التهلكة﴾.

۱۱۵۷- عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ نَسَخْتُ الصُّحُفَ فِي الْمَصَاحِفِ فَقَفَذْتُ آيَةً مِنْ سُورَةِ الْأَحْزَابِ كُنْتُ أَسْمَعُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْرَأُ بِهَا فَلَمْ أَجِدْهَا إِلَّا مَعَ خُزَيْمَةَ بِنْتِ ثَابِتِ الْأَنْصَارِيِّ الَّذِي جَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شَهَادَتَهُ شَهَادَةَ رَجُلَيْنِ وَهُوَ قَوْلُهُ: ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ﴾. (الحديث ۲۸۰۷، أطرافه في: ۴۰۴۹، ۴۶۷۹، ۴۷۸۴، ۴۹۸۶، ۴۹۸۸، ۴۹۸۹، ۷۱۹۱، ۷۴۲۵) (۲۱۵).

زهیدی کوری ثابت (رمزی خوی لئ بن) فهرمووی: نهو کاته، کهله سهر فهرمانی
حه زرهتی عوسمان، که قورثانمان کؤکرده وهو جهند دانهیه کمان لئ روونووس
کرد، له سوورهتی نه حزاب ثایه تیکم لئ بزر بوو، من خوّم له بهرم
بوو، چونکه گه لئ جار له پیغه مبهرم ده بیست کهله ژیانیدا دهیویند، جا
کاتی بؤی گه راین له لای خوزیمه ی کوری ثابتی نه نصاری دوزیمان وه، که
نهم خوزیمه یه نه وهنده پیاویکی هه قانی و راست و دروست بوو،
پیغه مبهرم (دروندی خوی له سمر بن) شایه تی نهوی له باتی شایه تی دووپیاو قه بوول
ده کرد. (تاج/۷-۹۰ف-۱۶+تاج/۵/۳۳۴-ز-۹۴).

۱۱۵۸- عَنْ الْبَرَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ أُنِّي النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلٌ مُقْتَعٌ بِالْحَدِيدِ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَقَاتِلْ أَوْ أَسْلِمْ؟ قَالَ: (أَسْلِمْتُ ثُمَّ قَاتِلْتُ) فَأَسْلَمْتُ ثُمَّ قَاتِلْتُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (عَمِلَ قَلِيلًا وَأَجَرَ كَثِيرًا). (الحديث ۲۸۰۸) (۲۱۶).

بهرائی کوری عازیب (رمزی خوی لئ بن) فهرمووی: له جهنگی ئو حوددا پیاوی
زری ئاودامانی پویشیوو، هاته خزمه تی پیغه مبهرم (دروندی خوی له سمر بن) گوتی: نهی
پیغه مبهری خودا! من جارئ له پیشا ده جهنگم له گه لئ ئیوه دا له دزی

دوژمنانتان، له پاشا که شهر ته و او بوو موسوئمان دهم؟ پیغهمبه ر (دروودی خوی لسمه ر
 بن) فهرمووی: (نه، نه، هه نابی، به لام له پیشا موسوئمان بیه، نه و جا بجه نگی)
 نه ویش موسوئمان بوو، وهدستی کرد به شهر کردن هه تا کوژ را.
 پیغهمبه ر (دروودی خوی لسمه ر بن) بهم بونه هیه وه فهرمووی: (کاری که می کردو
 پاداشی زوری برد!) (ریاض ۹۵۳/۳-ف ۲۶-ز ۲۴-باسی جهاد).

راقه و روونکردنه وه:

نهم پیاوه شهید ه ناوی عه مری کوری ثابتی نه شهه لیه، نازناوی
 نه صرمه، نهم رووداوه گه لی جار ده کری به مه ته و ده گوتری: (به بی
 نه وه ی یه ک سوژده ی بو خودا بردبی ده جیته به هه شت!) - رمزاو ره حمه تی
 خودا له شهیده بی -.

۱۱۵۹ - عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ أُمَّ الرَّبِيعِ بِنْتَ الْبَرَاءِ (رَضِيَ
 اللَّهُ عَنْهُ) ۱ وَهِيَ أُمُّ حَارِثَةَ بْنِ سُرَاقَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَتَتْ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) فَقَالَتْ يَا نَبِيَّ اللَّهِ أَلَا تُحَدِّثُنِي عَنْ حَارِثَةَ - وَكَانَ قُتِلَ يَوْمَ بَدْرٍ أَصَابَهُ سَهْمٌ
 غَرَبٌ - فَإِنْ كَانَ فِي الْجَنَّةِ صَبَرْتُ وَإِنْ كَانَ غَيْرَ ذَلِكَ اجْتَهَدْتُ عَلَيْهِ فِي الْبُكَاءِ؟
 قَالَ: (يَا أُمُّ حَارِثَةَ إِنَّهَا جَنَّاتٌ فِي الْجَنَّةِ وَإِنَّ ابْنَكَ أَصَابَ الْفَرْدَوْسَ الْأَعْلَى)
 (الحديث ۲۸۰۹، أطرافه في: ۳۹۸۲، ۶۵۵۰، ۶۵۶۷) (۲۱۷).

نه نه سی کوری مالیک (رمزی خوی لی بن) فهرمووی: نوممو روبه یعی کچی
 به پراء، که دایکی حاریته ی کوری سوراقه بوو، که حاریته ی کوری له غه زای
 به دردا به تیریکی ویل شهید بوو، هاته خزمه تی حه زره ت (دروودی خوی لسمه ر بن)
 عهرزی کرد: نه ی پیغهمبه ری خودا! خوژگه م باسی حالی حاریته ی کورمت

بۆم دهکرد: نهگهر جیگهی باش بـ و لهبهههشتا بـ ئهوا سهبووریم دئ و دان بهخۆما دهگرم، خۆ خوا نهخواستنه ئهگهر حاڵی باش نهبـ و جیگهی خراپ بـ، ئهوا ههتا وزهم لـ دهبری ههر بۆی دهگریم!

پیغه مبه‌ر (دروودی خوی له‌سهر بـ) فهرمووی: (ئه‌ی دایکی حاریته! خۆی به‌ههشت له‌ناو به‌ههشته‌و وان له‌ناو به‌هشتی به‌رین دا، له‌سایه‌ی ره‌حمه‌تی خوداوه به‌هۆی شه‌هید بوونی کورده‌که‌ته‌وه، کورده‌که‌ی تۆ به‌ههشتی هه‌ره‌باش و هه‌ره‌ بالای به‌رکه‌وتوو، که ناوداره به‌فیر ده‌وسی ئه‌علا) (ریاض/٣-٩٥٩-ز-٢٣٤. باسی جیهاد).

١١٦٠- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ الرَّجُلُ: يُقَاتِلُ لِلْمَغْنَمِ وَالرَّجُلُ يُقَاتِلُ لِلذَّكْرِ وَالرَّجُلُ يُقَاتِلُ لِيُرَى مَكَانَهُ فَمَنْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ قَالَ: (مَنْ قَاتَلَ لَتَكُونَ كَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْغَلِيَّةَ فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) (الحدیث ٢٨١٠، أطرافه سبقت في رقم: (١٠٢=١٢٣ ف) (٢١٨).

ئه‌بو موسا (رمزای خوی له‌ بـ) فهرمووی: پیاوی هاته خزمه‌تی حه‌ز مه‌ت (دروودی خوی له‌سهر بـ) فهرمووی: پیاوی وا هه‌یه بۆ تالان و ده‌سته‌که‌وت شه‌ر ده‌کا، پیاوی وا هه‌یه بۆ ناو و شو‌رمه‌ت شه‌ر ده‌کا، پیاوی وا هه‌یه تا شوینی دیار بـ و بلین ئازایه، له‌به‌ر ئه‌وه شه‌ر ده‌کا، ئه‌مانه کامه‌یان له‌به‌ر رمزای خودایه؟ فهرمووی: (هه‌ر که‌سێ شه‌ر بکا هه‌تا شه‌ریعه‌تی خودا سه‌ر بکه‌وی ئه‌وه له‌به‌ر رمزای خودایه) (تاج/٨-ل-٧٢-ش/د/ت/ن-ز-١٧).

خۆ شو‌ردن سونه‌ته‌ له‌پاش شه‌رو له‌پاش تۆز

١١٦١- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمَّا رَجَعَ يَوْمَ الْخَنْدَقِ وَوَضَعَ السَّلَاحَ وَاغْتَسَلَ فَأَتَاهُ جِبْرِيلُ وَقَدْ عَصَبَ رَأْسَهُ

الْغَبَارُ فَقَالَ: وَضَعْتَ السَّلَاحَ فَوَاللَّهِ مَا وَضَعْتُهُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (فَأَيْنَ؟) قَالَ: هَا هُنَا وَأَوْمَأَ إِلَى بَنِي قُرَيْظَةَ قَالَتْ: فَخَرَجَ إِلَيْهِمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (الحديث: ٢٨١٣) (٢١٩).

عائشه (همزای خوی لی بن) فہرمووی: کاتی پیغہمبہر (درویدی خوی لسمہر بن) لہ غہزای خہندہق گہرایہ وہبو ناو شاری مہدینہ چہکی داناو خوی شورڈ، کہچی جو برائیل (سہامی خوی لی بن) تہ شریفی ہات بو خزمہتی پیغہمبہر، تہ پوتوز وہک سہرپیچ لہ سہری نیشتبوو، عہرزی پیغہمبہری کرد: دیارہ تو چہکت داناوہ، دہی بہ خودا ہیشتا من چہکم دانہ ناوہ، زووبہ برپو بو سہریان۔ پیغہمبہر (درویدی خوی لسمہر بن) فہرمووی: بچم بو سہر کی؟ جو برائیل بہنی قورہیظہی پیٹنیشان داو فہرمووی: برپو بو سہر ئہم بی پیمانانہ۔ ئیتر پیغہمبہر (درویدی خوی لسمہر بن) بہ خوی و لہ شکرہ کہیہو دہچی دہورہیان دہگری... تاد. (تاج/٥/١٧٥-٤٥٤ف٤ + تاج/٨/٢٢٠-٨٩فاز- غہزای بہنی نہضیر).

ئیسلام بوون و شہید بوون ھەموو تاوانی دەشۆرنەوہ

١١٦٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (يَضْحَكُ اللَّهُ إِلَى رَجُلَيْنِ يَقْتُلُ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ يَدْخُلَانِ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُ هَذَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلُ ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَى الْقَاتِلِ فَيُسْتَشْهَدُ) (الحديث ٢٨٢٦) (٢٢٠).

ئەبوھورەیرە (همزای خوی لی بن) فہرمووی: پیغہمبہر (درویدی خوی لسمہر بن) فہرمووی: (کاری ئہم دوو پیاوہ ئہوہندہ عہنتیکہیہ، خودای گہورہ بو خوی پیکہنینی پییان دی، ئہوہندہ کہیفی بہکارہکیان دی، یہکیکیان ئہوی تریان دہکوژی،

که چي ههردوو کيشيان دهچنه بهههشت، له پاشا په کيکيان له پريگهي خودادا دهچنگي ههتا به دهستي نه وي تريان دهکوژري، له پاشا بکوژدهکش ته وبه دهکاو خودا په شيماني لي گيرا دهکاو، نه وپش شهيد دهکري له نه نجام دا، کوژراوي په کهم و بکوژدهکي که نه وپش شهيد کراوه، ههردوولا پيکهوه دهچنه بهههشت!) (تاج/ ۸/ ۴۹ ز ۱۱-ش).

۱۱۶۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ أَتَيْتَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ بِخَيْبَرَ بَعْدَ مَا افْتَتَحَهَا فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَسْهَمَ لِي فَقَالَ بَعْضُ بَنِي سَعِيدِ بْنِ الْعَاصِ: لَا تُسْهِمَ لَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ هَذَا قَاتِلُ ابْنِ قَوْقِلٍ فَقَالَ ابْنُ سَعِيدِ بْنِ الْعَاصِ: وَاعْجَبًا لَوْ بَرَّ تَدَلَّى عَلَيْنَا مِنْ قُدُومِ ضَانٍ يَنْعَى عَلَيَّ قَتَلَ رَجُلٍ مُسْلِمٍ أَكْرَمَهُ اللَّهُ عَلَى يَدَيَّ وَلَمْ يَهْنِ عَلَى يَدَيْهِ) (الحديث ۲۸۲۷) (۲۲۱).

نه بوهوره پره (پزي خواي لي بي) فهرمووي: (چوم بولاي پيغه مبهري) (درووي خواي لسم بي) له خه يبهري بوو، له پاش نازادكردني خه يبهري، عهريزم كرد: نه ي پيغه مبهري خودا! پشكم له دهستكه وتي نه م غهزايه بو دابني، نيباني كوري سه عدي كوري عاصيش گوتي: نه ي پيغه مبهري خودا! پشكي بو دامه ني خو نه مه به شداري له نازادكردني خه يبهري نه كړدوه.

نه بوهوره پره (پزي خواي لي بي) فهرمووي: منيش گوتم: نه مه بكوژي نوعماني كوري قه وقه له، كه له غهزاي نوحوددا شهيد كرا، نيبانيش به رپه رجي دامه وه، گوتي: ناي كه سه پره! ته ماشاي نه م چاله كه يه ناكهن، له قه دوم ضه نه وه داباريوه به سه رماناو خو لي كړدوين به شتو توانجي كوشتني پياويكي موسولمان له من ددها، كه له سهري دهستي من له غهزاي نوحوددا خودا شهيد ي به نسيب كړدوه، به وه نه و پهري ريزي لي گرتووه، وه خوا ره حمي به من كړدوه كه شته كه به پيچه وانه وه نه بووه، نه و مني نه كوشتووه له و شهريدا، ددها نه و پهري سووكي و بي ريزي به سهري من دههات، چونكه نه و كاته ناموسولمان بووم).

رافه و شیکردنه وه:

په یوه ندى نهم فهرموودمپه به سهر باسه که وه له وهدایه، که پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمر به) ته فریری قسه که ی نیبانی کرد، له باره ی ریژگرتنی نیبنو قه و قهل له سهر دهستی نه ودا به شهید بوون و بی ریژی به سهر نیبان نه هیناوه، نه گهر کاره که به پیچه وانه بوايه و مؤلته ی داوه تا خودا نیسلام بوونی به نسیب کردووه و نه ویش وهک نیبنو قه و قهل دینی نیسلامی به نسیب بووه و به وه شاد بووه به وپه ری ریژلینانی په رومردگاری.

که سانی که له هه ندى کانا غه زایان پی باشتره له رۆژووی سوننه ت

۱۱۶۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ كَانَ أَبُو طَلْحَةَ لَا يَصُومُ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ أَجْلِ الْغَزْوِ فَلَمَّا قُبِضَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمْ أَرَهُ مُفْطِرًا إِلَّا يَوْمَ فِطْرِ أَوْ أَضْحَى (الحديث ۲۸۲۸) (۲۲۲).

نه نه س (په زای خوی لسمر به) فهرمووی: به سهرینی پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمر به)

نه بوطه لحه رۆژووی سوننه تی نه ده گرت، به لام کاتی پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمر به) فهرمانی هه قی به جیهینا و مرد، نیتر نه بوطه لحه له بهرغه زا سهر و مپ، سال دوانزه مانگه به رۆژوو دبوو، چل سالی ره به ق له پاش مه رگی پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمر به)، سال دوانزه مانگه به رۆژوو بوو، نه مدیوه رۆژوو بشکینی له و ماوه یه دا، مه گهر له یه که م رۆژی جه ژنی ره مه زانو له رۆژی جه ژنی قوربانا.

شهید بوون جوړی زوره

۱۱۶۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (الطَّاعُونَ شَهَادَةٌ لِكُلِّ مُسْلِمٍ) (الحديث ۲۸۳۰، طرفه ی: ۵۷۳۲) (۲۲۳).

دیسان ئه و فہرمووی: پیغہ مبہر (درویدی خوی لہسمہ بی) فہرمووی: (ئہ و موسولمانہی بہہوی تاعوونہ و ہ بمری شہیدہ).

خاوەنی عوزر بہ قەد تیکۆشەران خیریان بو دەنوسری

۱۱۶۶- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ أَنَّهُ قَالَ رَأَيْتُ مَرْوَانَ بْنَ الْحَكَمِ جَالِسًا فِي الْمَسْجِدِ فَأَقْبَلْتُ حَتَّى جَلَسْتُ إِلَى جَنْبِهِ فَأَخْبَرَنِي أَنَّ زَيْدَ بْنَ ثَابِتٍ أَخْبَرَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَمَلَى عَلَيْهِ ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ قَالَ فَجَاءَهُ: ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ وَهُوَ يُمِلُّهَا عَلَيَّ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَوْ أَسْتَطِيعُ الْجِهَادَ لَجَاهَدْتُ وَكَانَ رَجُلًا أَعْمَى فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى عَلَى رَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَفَخِذَهُ عَلَى فَخِذِي فَتَقَلَّتْ عَلَيَّ حَتَّى خِفْتُ أَنَّ تُرَضَّ فَخِذِي ثُمَّ سُرِّي عَنْهُ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ﴾ (الحديث ۲۸۳۲، طرفه في: ۴۵۹۲) (۲۲۴).

سەھلی کوری سەعدی ساعیدی (بەزێ خۆی لێ بێ) فەرمووی: مەروانی کوری حەکەم پێی فەرمووم: زەیدی کوری ثابیت فەرمووی: پێغەمبەر (درویدی خۆی لەسمە بی) خەریکبوو کە ئەم ئایەتە ی بو دەخویندەمەوێ تەبیینووسمەوێ: ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾. لەم کاتەدا ئێبێن ئوممی مەکتووم (بەزێ خۆی لێ بێ) ھاتە خزمەتی و فەرمووی: (ئە ی پێغەمبەر ی خۆدا! ئە ی رەوانە کراوی خۆدا! یارسول اللہ! بە خۆدا بە یەزدانی پاک، ئە گەر توانای غەزاو تیکۆشان و خەباتگیرانم دەبوو، منیش در یغیم نە دە کردو تێ دە کو شام و غەزام دە کرد!).

ئیبینو ئوممی مهكتووم پیاویکی کویر بوو: لهو کاته‌دا رانی پیغه‌مبهر (دروودی خوی لسمر بئ) له‌سهر رانی من بوو، ده‌ستبه‌جی خودا لهم بارمیه‌وه سرووش (وه‌حی) بۆ ناردە خواری، له‌کاتی هاتنی سرووشه‌که‌دا رانی پیغه‌مبهر له‌سهر رانم وا قورس بوو، وه‌خته‌ بوو رانم له‌ژیر رانی پیغه‌مبهر (دروودی خوی لسمر بئ) وردو خاش بی له‌پاشا که پیغه‌مبهر (دروودی خوی لسمر بئ) فه‌راموشی بۆ هات، خودای بالا ده‌ستو شکومه‌ند، به‌سرووش ئەم وشه‌ی بۆ نارد: ﴿غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ﴾.

واته له‌پاش هاتنی ئەم وشه‌یه‌ ئایه‌ته‌که‌ هه‌م بپیاره‌که‌ی و هه‌م شیوه‌که‌ی و نه‌ظم و هۆنینه‌وه‌که‌ی گۆراو ئاواى لئ هات: ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ - غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ - وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ - النساء- ٩٥/٤.

واته: وه‌ك يه‌ك نين له‌پاداش و تۆله‌ی باش دا، ئەو موسوڵمانانه‌ که‌دانیشه‌تون و به‌بی به‌هانه‌یه‌کی ره‌وا، وه‌کوو شه‌لی و کویری و نه‌خۆشی ته‌رکی غه‌زاو خه‌باتیان کردووه‌، له‌گه‌ل ئەو موسوڵمانانه‌دا که‌ خه‌بات ده‌گێرن و تئ ده‌کۆشن له‌ریگه‌ی خودا دا. (تاج/٦/١١٠ف-٢٠ز٥).

خه‌نده‌ك و سه‌نگه‌ر هه‌لکه‌ندن سوننه‌تن له‌کاتی شه‌ردا

١١٦٧- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى الْخَنْدَقِ فَإِذَا الْمُهَاجِرُونَ وَالْأَنْصَارُ يَخْفِرُونَ فِي غَدَاةٍ بَارِدَةٍ فَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ عَيْدٌ يَعْمَلُونَ ذَلِكَ لَهُمْ فَلَمَّا رَأَى مَا بِهِمْ مِنَ النَّصَبِ وَالْجُوعِ قَالَ: اللَّهُمَّ إِنَّ الْعَيْشَ عَيْشُ الْآخِرَةِ فَاغْفِرْ لِلْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرَةِ فَقَالُوا مُجِيبِينَ لَهُ:

عَلَى الْجِهَادِ مَا بَقِيَْنَا أَبَدًا

لَحْنُ الدِّينِ بَايَعُوا مُحَمَّدًا

(الحديث ۲۸۳۴، أطرافه في: ۲۸۳۵، ۲۹۶۱، ۲۷۹۵، ۲۷۹۶، ۴۰۹۹، ۴۱۰۰، ۶۴۱۳، ۷۲۰۱) (۲۲۵).

ئەنەس (رەزى خۇي لى بىن) فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خۇي لەسەر بىن) كاتى دەرچوو بۆ غەزاي خەندەق، روانى وا كۆچكارو ياريدەدەران (موهاجرين و ئەنصار) بەو بەيانىيە ساردە خەندەك هەلەكەنن، بەدەورى شارى مەدينەدا، ئەو سەردەمە بەندەو كۆيلەيان نەبوو، كە ئەو جوړە كارەيان بۆ بكا لەبەر ئەو خۇيان ئەنجاميان دەدا، جا كاتى پېغەمبەر (دروودى خۇي لەسەر بىن) لەسەر ئەو حالى شەكەتى و برسيتيە بينينى، فەرمووى:

اللَّهُمَّ إِنَّ الْعَيْشَ عَيْشُ الْآخِرَةِ فَاعْفِرْ لِلْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرَةِ

واتە:

ژين ئەو ژبنەيه لەبەهەشتا بى

لە گەل كۆچكارو ياريدەردا بى!

ئەوانيش بەم ھۆنراوى تر وەلامى پېغەمبەريان دايەو:

لَحْنُ الدِّينِ بَايَعُوا مُحَمَّدًا عَلَى الْجِهَادِ مَا بَقِينَا أَبَدًا

واتە:

پەيمانەو دەيکەين لە گەل موحمەد

خەبات دەگيرين تا بەردى ئەلحەدا!

(تاج/۵/۱۷۲-ف-۱۷-ز-۴۴- باسى گەورەيى ياريدەدەران).

۱۱۶۷-(مكرر) وعنه في رواية قال: جَعَلَ الْمُهَاجِرُونَ وَالْأَنْصَارُ يَخْفِرُونَ الْخَنْدَقَ حَوْلَ الْمَدِينَةِ وَيَقْتُلُونَ الثَّرَابَ عَلَى مُتُونِهِمْ وَيَقُولُونَ:

لَحْنُ الدِّينِ بَايَعُوا مُحَمَّدًا عَلَى الْإِسْلَامِ مَا بَقِينَا أَبَدًا

وَالنَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُجِيبُهُمْ وَيَقُولُ:

اللَّهُمَّ إِلَهَ لَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُ الْآخِرَةِ فَبَارِكْ فِي الْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرَةِ (الحديث ٢٨٣٥) (٢٢٦).

له گیارانه وهیه کی تر دا ئه نه س (په زای خوی لئ بئ) دهغه رموی: کۆچکاران و یاریده دمران (په زای خودایان لئ بئ) کاتی خه ریکی هه لکه ندنی خه نده که که بوون، به ده وری شاری مه دینه دا له کاتی غه زای خه نده قا، وه به کۆل خو له که یان ده گواسته وه بو دمه وه ی خه نده که که، به دهم سۆز کردنه وه ئه م هه ئبه سته یان ده خوینده وه ده یانگوت:

لَحْنُ الَّذِينَ بَايَعُوا مُحَمَّدًا عَلَى الْإِسْلَامِ مَا بَقِيَْنَا أَبَدًا

واته:

په یمانه و ده یکه یان له گه ل موحه ممه د

ئیسلام په روهر بین، تا به ردی ئه لحه د!

په یغه مبه ر (دروودی خوی له سهر بئ) وه لایمی دمه دانه وه و ده یغه رموو:

ژین ته لیا ژینی دواړۆزه خوایه!

رئزی ئه نصارو کۆچکاری تپایه!

رافه و شیکردنه وه:

ئهم فهرمووده یه چه نندین فهرمووده ی تر له م بابه ته نیشانه و به لگه ی ئه وه ن که شیعرى جوان، که خزمه تی مه به سته یکی ره واکا، دروسته، به لکوو وتنیشی له سهر شیوه ی سۆزو سروودی دله ژین کاریکی باشه.

١١٦٨- عَنْ الْبَرَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ الْأَحْزَابِ يَنْقُلُ التُّرَابَ وَقَدْ وَارَى التُّرَابُ بَيَاضَ بَطْنِهِ وَهُوَ يَقُولُ:

وَاللَّهِ لَوْ لَا أَلْتَمَا اهْتَدَيْنَا وَلَا تَصَدَّقْنَا وَلَا صَلَّيْنَا
فَأَلْزَلْنَا سَكِينَةَ عَلَيْنَا وَكُتِبَتِ الْأَقْدَامُ إِنَّ لَأَقِينَا
إِنَّ الْأَلَى قَدْ بَغَوْا عَلَيْنَا إِذَا أَرَادُوا فِتْنَةً أَبِينَا

(الحديث ٢٨٣٧، أطرافه في: ٢٨٣٦، ٣٠٣٤، ٤١٠٤، ٤١٠٦، ٦٦٢٠، ٧٢٣٦) (٢٢٧).

بۇ تېگە يىشتى تەواو، بۇ روونكر دىنەو: ى ئەم گېرپانەو، ئەم گېرپانەو تاجول ئوصول راگوپز دەكەين، كە دەفەر موئ: بەراء (بەزى خوى لى بى) فەر مووى: لەرؤزى غەزای خەندەمقا كە پېشى دەگوترئ: غەزای ئەحزاب، چونكە لەو غەزايەدا ناموسوئمانەكان عىلجاريان كىرديوو، گەلە كۆمەيان لە موسوئمانەكان كىرديوو، پېغەمبەر (دروودى خوى لى بى) دى لەگەل ئىمەدا بەكۆل خۆلى دەگواستەو لە خەندەكەكە دوورى دەخستەو، خۆل و تەپ و تۆز سېتتى سەر سىنگى داپۆشيبوو، لەو حەلەدا خۆشەويست (دروودى خوى لى بى) بەسۆزەو لەسەر شىوئى سىروود خويندەو دەيفەر موو:

وَاللَّهِ لَوْ لَا أَلْتَمَا اهْتَدَيْنَا وَلَا تَصَدَّقْنَا وَلَا صَلَّيْنَا
فَأَلْزَلْنَا سَكِينَةَ عَلَيْنَا وَكُتِبَتِ الْأَقْدَامُ إِنَّ لَأَقِينَا
إِنَّ الْأَلَى قَدْ بَغَوْا عَلَيْنَا إِذَا أَرَادُوا فِتْنَةً أَبِينَا

بەشيعر لەبە حرەكەى خۆى كەرەجەزە، واتە:

خودا بە تۆ قەسەم، لەفەضلى تۆيەوا

نێزۆزە كاتو خېر دەكەين و رێى رەوا

ده گرینه بهر که بوو به شهر ناسایشت
 بکینه بهر، وه کوو سوپهر، یاسهر که و
 قهت نایه لّین قین له دلی نازاوه گپ
 دوو بهره کی بهرپا بکا له نیوا!

به راء (دعای خوی لئ بئ) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خوی لسمه بئ) له کو تایی
 شیعره کاند، له بهر خویه وه دهنگی له ئاخر سه روا بهرز ده کرده وه خوش
 خوش دمیفه رموو: (ئه بهینا... ئه بهینا = قهت نایه لّین قهت نایه لّین... تاد)
 (تاج/ ۲۱۸/ ۸-ف ۳-ز ۸۸. غه زای خنده ق).

رافه و شیکردنه وه:

راستتر ئه وهیه که ئه م چهند هه لّبه سته ی که وان له م فهرموو دمیهدا هی
 هه ستیار عه بدوللای کوپی ره و احیه. بو زانیی حوکی شیعره گو تنی و
 خویندنه وه ی له لایه نی پیغه مبهه وه. (بروانه: تاج/ ۱۰/ ۱۷۰-ز ۶۸ هه تا ز- ۷۱- ۱۸۰).

۱۱۶۹- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ فِي
 غَزَاةٍ فَقَالَ: (إِنَّ أَقْوَامًا بِالْمَدِينَةِ خَلَفْنَا مَا سَلَكْنَا شِعْبًا وَلَا وَادِيًا
 إِلَّا وَهُمْ مَعَنَا فِيهِ حَبْسُهُمُ الْعُذْرُ) (الحديث ۲۸۳۹، طرفاه في: ۲۸۳۸،
 ۴۴۲۳) (۲۲۸).

ئه نه هس (دعای خوی لئ بئ) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خوی لسمه بئ) له غه زایه کا
 ده فهرموئ: (له شار ی مه دینه کو مه لی له ئیمه به جیمان و نه هاتوون له گه لمان بو
 ئه م غه زایه، له گه ل ئه وه شدا ئیمه بو هه ر کوئ چووین و هه ر شیوو دۆلّیکمان
 بری، ئه وان به دل له گه لمان بوون، له بهر ئه وه له پاداشیشا هاوبه شمان، به قه د
 ئیمه خپریان بو دهنوسری، به بی ئه وه ی له خیری ئیمه که م بکه نه وه، ئه وانیش

مههانهى رهوا لهمالهوه گلى داونهتهوه، وهك نهخوشى وشهلى وكوئرى).
(رياض/١/٤٠١+ تاج/٤/٣٤٢. العربى + تاج/٨/٧٧ز-٢٠ف٢).

١١٧٠- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ سَمِعْتُ
النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (مَنْ صَامَ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بَعْدَ اللَّهِ
وَجْهَهُ عَنِ النَّارِ سَبْعِينَ خَرِيفًا) (الحديث ٢٨٤٠).

ئهوبوسهعيدى خودرى(همزى خوى لى بن) فهرمووى: لهپيغهمبهرم بيست
دميفهرموو: (ههر كهسى رۆژى بهرۆژووبى لهريگهى خودادا، خودا رووى
حهفتا سال لهئاگرى دۆزهخ دوور دهخاتهوه).

خبرو پاداشى سامان خهرج كردن لهريگهى خودادا

١١٧١- عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَنْ جَهَّزَ غَازِيًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَقَدْ غَزَا وَمَنْ خَلَفَ غَازِيًا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ بِخَيْرٍ فَقَدْ غَزَا) (الحديث ٢٨٤٣).

زهيدى كورپى خاليد(همزى خوى لى بن) فهرمووى: پيغهمبهرى خودا(دروودى خوى لهسر
بن) فهرمووى: (ئهوهى لهبهر خوا خهباتگيرى تهدارهك بكاو، جهك وتفاقى
پييدا، ئهوه وهكوو ئهوه وايه كه خوى بچى بو غهزا). (تاج/٨/٧٠ز-١٦).

١١٧٢- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمْ يَكُنْ
يَدْخُلُ بَيْتًا بِالْمَدِينَةِ غَيْرَ بَيْتِ أُمِّ سُلَيْمٍ إِلَّا عَلَى أَرْوَاحِهِ فَقِيلَ لَهُ
فَقَالَ: إِنِّي أَرْحَمُهَا قَتِلَ أَخُوهَا مَعِي) (الحديث ٢٨٤٤) (٢٢٩).

ئهنهس(همزى خوى لى بن) فهرمووى: پيغهمبهر(دروودى خوى لهسر بن) لهمهدينهى
نازدار، بيچگه لهژنهكانى خوى، بو مالى ژنى تر نهدهچوو، بو مالى ئوممو

سولهیمی دایکم نهبی، به لّام بۆلای نهو دهچوو بۆ مائهوه، که له م لایه نهوه پرسپاری لی کرا، فهرمووی: دلم پیی دسوتی بهزمییم پییدا دیتهوه، چونکه براکهی که حهرامی کورپی مه لجان بوو، له شه ری بیری مهعوونه دا، له پی ناوی نیسلا ماو له پی ناوی جی به جی کردنی فهرمانی منا کوژراوه. (تاج/ ۸- ۱۶۴- ۴۳).

خۆ بۆنخۆشکردن بهر له دهه ستپیکردنی شهر

۱۱۷۳ - حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّهَّابِ حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ الْحَارِثِ حَدَّثَنَا ابْنُ عَوْنٍ عَنْ مُوسَى بْنِ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (وَذَكَرَ يَوْمَ الْيَمَامَةِ قَالَ أَتَى أَنَسٌ ثَابِتَ بْنَ قَيْسٍ وَقَدْ حَسَرَ عَنْ فَحْدَيْهِ وَهُوَ يَتَحَنُّطُ فَقَالَ يَا عَمَّ مَا يَحْبِسُكَ أَنْ لَا تَجِيءَ قَالَ: الْآنَ يَا ابْنَ أَخِي وَجَعَلَ يَتَحَنُّطُ يَعْنِي مِنَ الْحَنُوطِ ثُمَّ جَاءَ فَجَلَسَ فَذَكَرَ فِي الْحَدِيثِ الْكِشَافَا مِنَ النَّاسِ فَقَالَ: هَكَذَا عَنْ وُجُوهِنَا حَتَّى لُضَارِبَ الْقَوْمِ مَا هَكَذَا كُنَّا نَفْعَلُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِنَسَ مَا عَوَّدْتُمْ أَقْرَانَكُمْ) (الحديث ۲۸۴۵) (۲۳۰).

ئه نه نه سی کورپی مالیک (رمزی خوی لی بهر) فهرمووی: روژی رووداوی یه مامه، که موسولمانان له جهه نگیکی بی سامانا، ئابلوقه ی موسه یله مه ی که ذابیان دابوو، چووم بۆلای ئابیتی کورپی قه یسی کورپی شه ماس، هه ردوو رانی خوی هه لمالیبوون و خه ریکبوو بۆنی گیراوه ی کفنی مردووانی ده دا له خوی، وه ک که سی خوی بۆ مردن و شه هید بوون ئاماده بکا (وه ک چۆن هه ندی که س نیستا که ده چن بۆ شه ر کفن له بهر ده که ن) عه رزیم کرد: مامه! نه وه له بهر چی دواکه وتوو ی و بۆ په لامار ناده ی؟ فهرمووی: (ئه ی کورپی برام واهاتم، دیسان دهستی کرده وه به حه نوط، له خۆدان، که نه و بۆنه

تایبہ تیہیہ، کہددرئ لہ کفن و لہ لہشی مردوو، ئہ و جا ہات لہ ناو ریزی جہنگاو مرہکاندا دانیشت، کہ خویان نامادہ کردبوو بؤ جہنگین).

ئەنەس لەفەر موودەییە کدا باسی رەوینە وەو شەستیکی موسوئمانانی کرد، جا ثابت هەئساو گوتی: ئادە دپەدن بؤ هیرشى ئیمە، هەتا لەگەڵ دوژمندا بەرەنگاری یەکتەر ببین و دەست بکەین بە لێدانی یەکتەر، ئیمە کاتی لەخزمەت پیغەمبەر (دروودی خوی لاسەر بن) کە شەرمان دەکرد ریزەکانمان دریان نەدەدا بؤ دوژمن، بە راستی شتیکی بەدتان فیۆی هاوڕاکانتان کردوو.

رافە و شیکردنەو:

ثابتی کورپی قەیس (بەزی خوی لاسەر بن) مامی ئەنەسی کورپی مالیک نییە، بەئکوو لەبەر ئەو پئی دەئۆ مامە کە لەخوی گەورەترەو بؤ ریزلێنان، ثابت لەم شەرەدا شەهید بوو، زریەییەکی گرانبەهای دزرا بوو، پیاوی لەخەویدا دەیبینی، ثابت پئی دەئۆ: زریەکەم وا لەناو مەنجه ئیکا، والەژیر کورتانیکا، وا لەوشوینەدا، وەچەند راسپیریەکی تریشی دەکا، جا چۆنی فەرموو بوو زریەکە لەویدا بوو دۆزیانەو، وەراسپیریەکانی تریشیان جی بەجی کرد.

سووسەکردن و کۆکردنەوی هەوائی دوژمن

١١٧٤ - عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَنْ يَأْتِنِي بِخَبَرِ الْقَوْمِ يَوْمَ الْأَحْزَابِ؟) قَالَ الزُّبَيْرُ: أَنَا ثُمَّ قَالَ: (مَنْ يَأْتِنِي بِخَبَرِ الْقَوْمِ؟) قَالَ الزُّبَيْرُ: أَنَا فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِنَّ لِكُلِّ نَبِيٍّ حَوَارِيًّا وَحَوَارِيَ الزُّبَيْرُ) (الحديث ٢٨٤٧) (٢٣١).

جابر (پەزى خۇي لى بىن) فەرموۋى: لەرۋزى غەزاي خەندەقا، پېغەمبەر (دروودى خۇي لى بىن) ويىستى سووسەكارى بىنيرى سووسەى ھەوالى دوژمنى بۇ بكا، فەرموۋى: (ئاي بۇ پياۋى بچى ھەوالى دوژمنم بۇ بىنى؟) زوبەير فەرموۋى: من دەچم. دووبارە ھەمان فەرمايشتى فەرموو، ديسان زوبەير فەرموۋى: من دەچم. ھەوالى دوژمنت بۇ دزمانم بۇت دەھيئەم.

پېغەمبەر (دروودى خۇي لى بىن) ئەم ھەلوئىستەى زوبەيرى زۆر پى خوش بوو فەرموۋى: (ھەموو پېغەمبەرلى لەسەردەمى خۇيدا، لەكاتى ژيانى دا، يارو ياورو دۇستىكى گيانى بەگيانى بوو، يارو ياورو دۇستى گيانى بەگيانى منيش زوبەيرە). (تاج/۵-۷۹ف+۱). (۲۰۱).

خىرو خوشى لەناوچەوانى ولاخى بەرزە گریدراوہ

۱۱۷۵- عَنْ عُرْوَةَ الْبَارِقِيِّ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (الْخَيْلُ مَعْقُودٌ فِي نَوَاصِيهَا الْخَيْرُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ: الْأَجْرُ وَالْمَنْعَمُ) (الحدیث ۲۷۵۰، أطرافه فی: ۲۸۵۲، ۳۱۱۹، ۳۶۴۳) (۲۳۲).

عوروہى بارقى (پەزى خۇي لى بىن) فەرموۋى: خوشەويست (دروودى خۇي لى بىن) فەرموۋى: (لەكاكۇل و يالى مايينو ئەسپ خىرو خوشى گریدراوہ ھەتا رۋزى قىامەت: كە ئەو خىرو بىرە برىتيە لەپاداشى باشى قىامەتو، لەمالى تالانى ھەلال لەم دنيايەدا) (تاج/۸-۸۸ف+۱-۲۶).

عوروہى كورى جەعدى بارقى (پەزى خۇي لى بىن) كۆمەلى فەرموۋەى لەپېغەمبەر ھوہ (دروودى خۇي لى بىن) گىپراۋەتەوہ، لەبوخارىدا دوو فەرموۋەى ھەيە، پېغەمبەر نزاى بۇ كوردبوو كەخو پىتو فەر پخاتە مامەلەيەوہ، خۇى دەفەرموۋى: ئىتر لەوہدوا ئەگەر خۇلم بکرىبايە قازانچەم دەکرد

(تاج/۲/۳۳۸-ف-۱۶۱) لهفته‌تکه‌گانی شام دا لهوئی ئاماده بوو لهوئی داده‌نیشت،
دوایی پێشه‌وا عوثمان ناردی بۆ کووفه، فه‌رمووده‌گانی لای خه‌لکی کووفه
هه‌ن، عوروه ده‌وری حه‌فتا مایینی راگرتبوو بۆ غه‌زا.

۱۱۷۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (الْبَرَكَةُ فِي نَوَاصِي الْخَيْلِ). (الحديث ۳۶۴۵) (۲۳۳).

ئه‌نه‌س (ره‌زای خوی لێ بێ) ده‌فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر (درووی خوی لێسەر بێ) ده‌فه‌رمووی:
(پیت و فه‌رو پێرۆزی و به‌ناوچه‌وانی ماینه‌وه‌).

۱۱۷۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَنْ احْتَبَسَ فَرَسًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِيْمَانًا بِاللَّهِ وَتَصَدِيقًا بِوَعْدِهِ فَإِنَّ شِبَعَهُ وَرِيَّهُ وَرَوْتَهُ وَبَوْلَهُ فِي مِيزَانِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) (الحديث ۲۸۵۳) (۲۳۴).

ئه‌به‌وه‌ره‌ره‌ (ره‌زای خوی لێ بێ) فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر (درووی خوی لێسەر بێ) ده‌فه‌رمووی:
(هه‌رکه‌سی و لا‌خی به‌رزه - واته‌ مایین و ئه‌سپ - له‌ریگه‌ی خودادا را‌بگری بۆ
خوی و ساخ له‌به‌ر ره‌زای خودا ته‌رخانی بکا بۆ غه‌زا، دیاره‌ بۆیه‌ ئه‌مه‌ ده‌کا
چونکه‌ باوم‌ری هه‌یه‌ به‌خوداو، به‌و به‌لێنه‌ی که‌ ئه‌و له‌م بارمیه‌وه‌ داویه‌تی
به‌خه‌باتگێڕان و ئه‌و به‌لێنه‌ به‌راست ده‌زانێ، هه‌رکه‌سی ئاوا بکا، ئه‌وه‌ له‌رۆژی
قیامه‌تا، خواردن و خواردنه‌وه‌و ته‌رس و گمیزی ئه‌و و لا‌خه‌ هه‌مووی، له‌تای
خیری ته‌رازووی خاوه‌نه‌که‌یدا داده‌نری) (تاج/۸/۸۸ ف-۲-ز-۲۶- باشی و نیشانه‌ی
ره‌سه‌نی و لا‌خی به‌رزه) + (ریاض الصالحین به‌رگی/۳-/۹۶۲-ف-۴۶-ز-۲۳۴).

۱۱۷۸- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي حَائِطِنَا فَرَسٌ يُقَالُ لَهُ اللَّحِيفُ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ (وَقَالَ بَعْضُهُمُ اللَّخِيفُ) (الحديث ۲۸۵۵) (۲۳۵).

سه هلی کوری سه عدد (دفعی خوی لى بن) فهرمووی: پیغمبر (درویدی خوی لى بن) نه سپیکی هه بوو، ناوی لوحه یف بوو، له ناو چه ساری باخه که ی ئیمه دا بوو. بوخاری دمفهرموئ: هه ندی له فهرمووده گیره وه کان دمفهرموئ: ناوی لوحه یف بوو. واته به خیی نوخته دار. (تاج/ ۸/ ۹۵-۳۰).

۱۱۷۹- عَنْ مُعَاذٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنْتُ رِذْفَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى حِمَارٍ يُقَالُ لَهُ عُفَيْرٌ فَقَالَ: يَا مُعَاذُ هَلْ تَذَرِي حَقَّ اللَّهِ عَلَى عِبَادِهِ وَمَا حَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ؟ قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ: (فَبِإِنَّ حَقَّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَحَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ أَنْ لَا يُعَذِّبَ مَنْ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا) فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا أُبَشِّرُ بِهِ النَّاسَ قَالَ: (لَا تُبَشِّرْهُمْ فَيَتَكَلَّبُوا). (تقدم في رقم: ۱۰۴ من المجلد الأول ص ۱۳۱). (الحديث ۲۸۵۶، أطرافه في: ۵۹۶۷، ۶۲۶۷، ۶۵۰۰، ۷۳۷۳) (۲۳۶).

موعاذی کوری جه بهل (دفعی خوی لى بن) فهرمووی: جارئ له پاشکوی پیغمبر مه (درویدی خوی لى بن) ، سواری گویدر یژئ بووم ناوی عوفه یر بوو، فهرمووی: (ئه ی موعاذا! نایا دمزانى که مافی خودا له سهر بهنده گانی چیه؟ وه مافی بهنده گان له سهر خودا چیه؟) گوتم: خوداو پیغمبر ی خودا دمزانن. فهرمووی: (مافی خودا له سهر بهنده گانی نه وه یه که به جوانی بیپه رستن، وه هیچ هاوبه شی بو پهیدا نه کهن، وه مافی بهنده گانی ش له سهر خودا نه وه یه که سزای نهو که سه نه دا که هاوه لئ بو بریار نه دا) جا گوتم: نه ی پیغمبر ی خودا! نایا ئه م مژده خوشه بدهم بهو خه لکه هه تا خوشیان تى بکه وئ؟ فهرمووی: (نه، ئه م مژدمیان مه دمرئ، دهنه پشت به م مژده دهبه ستنو

(۲۳۵) قال العسقلاني: لم يوافقہ مسلم على حديث سهل في أسماء الخيل، راجع: (فتح/ ۶/ ۱۹۵) خاتمة كتاب الجهاد المترجم.

(۲۳۶) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: الدليل على أن من مات على التوحيد... رقم: ۳۰.

له کردنی کردهوی باش سارد ده بنه وه، پشتی لی ده که نه وه). نه م
 فهرموودمیه له پیشه وه رابوورد، له لاپه ره (۱۳۱) بهرگی یه که م، ژماره (۱۰۴).

راشه و شیکردنه وه:

له بهر نه وهی که زیان نامه ی موعاذ له مه و پیش نه نووسرا بوو، له م
 شوینه دا به سهری ده گرینه وه: موعاذی کوپی جه بهل، خه زره جیه،
 نه نصاریه، یه کی که لهو حه فتا نه نصاریه ی که ناماده ی پهیمانی عه قه به
 بوون، موعاذ زانایه کی گه وره بوو، پیشه وایه کی گه وریه له زانستی حه لال و
 حه رام دا، کو مه لی فهرمووده ی زوری له پیغه مبه ره وه گیرا و ته وه، گه وره
 پیاوانی صه حابه و تابعین فهرمووده گانی نه ویان گیرا و ته وه،
 ئیبنوعه بباس و ئیبنو عومره و جابیر و نه نه س و کهسانی تریش
 فهرمووده گانی پیغه مبهریان له ده می نه وه وه گیرا و ته وه.

ناماده ی به درو هه موو شه هیدگانی تری پیغه مبه ر (دروودی خوی له سر بی) بووه،
 منالی قه ت نه بووه، نه نه سی کوپی مالیک (همزی خوی لی بی) ده فهرموئ: (موعاذ
 یه کی که لهو جه ند که سه که مانه ی که به سه رینی پیغه مبه ر خوی (دروودی خوی
 له سر بی) هه موو قورئانیان له بهر بووه). پیغه مبه ر (دروودی خوی له سر بی) ده یفه رموو:
 (قورئان له م چوار که سه وه فی رب) که یه کیکیان موعاذی کوپی جه بهل بوو،
 که ناماده ی غه زای به در بوو، ته مه نی بیست و یه ک سال بوو، که
 پیغه مبه ر (دروودی خوی له سر بی) کردی به فهرمانه روا له یه مه ن.

له باشترین و جوانترینی لاوانی یاریده دران (انصار) بوو، لاویکی جوانی
 قوژی سپی و سووری چاوقه وی چاوپیژراوی ره شی سوورمه یی بالا بهرز بوو.
 دوعا و نزای زور گیرا ده بوو، هه رچی له خودا داوا ده کرد پیی ده به خشی، کاتی
 پهیمانی برایه تی بهستن له ناو هاوپیانا، پیغه مبه ر (دروودی خوی له سر بی) کردی

به برای نیبنومه سعوود، پیغهمبهر (دروودی خوی لمسر بی) دهیضه رموو: (له رۆزی قیامه تدا پیشهنگی زاناکانه!).

پیغهمبهر (دروودی خوی لمسر بی) موعاذی کرد به قازی (الجند) له یه مه ن، خه لکه که ی فیری قورئان و سوننه ت و شه ریعه تی ئیسلام ده کرد، و هدادگاییشی له ناوا ده کردن.

موعاذ له دهووری ته مه نی (۲۳) سائیدا، له شام، به تاعوونه که ی عه مووس، له سائی هه ژده ی کۆچی دا کۆچی دوایی کردوو، عامووس گوندیکه وا له نیوانی رهمله و به یتوله قدیسدا.

۱۱۸۰ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ فَرَجٌ بِالْمَدِينَةِ فَاسْتَعَارَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَرَسًا لَنَا يُقَالُ لَهُ مَذْدُوبٌ فَقَالَ: (مَا رَأَيْنَا مِنْ فَرَجٍ وَإِنْ وَجَدْنَاهُ لَبَحْرًا) (الحديث ۲۸۵۷، أطرافه في: ۲۸۲۰، ۲۸۷۲، ۲۸۶۶، ۲۸۶۷، ۲۹۰۸، ۲۹۶۸، ۲۹۶۹، ۳۰۴۰، ۶۰۳۳، ۶۲۱۲) (۲۳۷).

ئه نه س (رهزی خوی لی بی) فهرمووی: جاری له مه دینه قاوه و شه له ژانی و ترسو توفینی رووی دا، پیغهمبهر (دروودی خوی لمسر بی) ئه شپیککی له ئیمه خواست ناوی مه ندوب بوو، به سواری نه و ئه سپه چوو به سوواخی کاره که وه، چهند که سیکی تریش به ره و سه رچاوه ی هو ی شه له ژانه که رویشتن، له و لاوه پیغهمبهر (دروودی خوی لمسر بی) به رهنکاریان بوو، ده که پرایه وه ده یضه رموو: (مه شله ژین، هیچی و امان نه دی که ببی به هو ی ترسو بیم، به لام به راستی ئه م ئه سپه وه ک شه پۆلی دمیا وایه، ئه و منده خیرایه) (تاج/۴-۲۷۰-۷-۹۰).

شوومی و به دبوومی و هه ندی باسی تری و لاخی سواری

۱۱۸۱ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (إِنَّمَا الشُّؤْمُ فِي ثَلَاثَةٍ فِي الْفَرَسِ وَالْمَرْأَةِ

وَالدَّارِ) (الحديث ٢٨٥٨، طرفه في: ٩٥٢ ت= ٢٠٩٩ ف) (٢٣٨).

عہ بدوللای کوری عومہر (ہجری خواہان لئ بن) فہرمووی: بہ گوئی خؤم لہدہمی
پیرؤزی پیغہ مبہرم بیست، دہیفہرموو: (نہ نہخؤشی تہنہوہ ہہیہ،
نہنوقلانہی خراب بایہخی ہہیہ، شوومی و بہدبوومی ئہگہر لہشتیکدا
ہہبی، لہم سی شتہدا ہہیہ: لہمایین و ئہسپدا و، لہژنداو لہخانودا)
(تاج/٤/٢٣١-از-٧٧-باسی شوومی).

١١٨٢ - عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) جَعَلَ لِلْفَرَسِ سَهْمَيْنِ وَلِصَاحِبِهِ سَهْمًا) (الحديث ٢٨٦٣،
طرفه في: ٤٢٢٨) (٢٣٩).

ئیبنو عومہر (ہجری خواہان لئ بن) فہرمووی: جاری پیغہ مبہر (دروودی خوی لہسر بن)
دہستکہوتی جہنگی دابہش کرد لہسر ئہم شیوہیہ: دوو پشکی دانا بو
مایین و یہک پشکی دانا بو خاودنہکہی، واتہ: سی پشکی دانا بو سواری
مایین و ئہسپ، پشکی بو خوی و دوو پشک بو مایینہکہی! (تاج/٨/١٣٧-ف-از-
٥٦-باسی دہستکہوتی جہنگ).

١١٨٣ - قَالَ رَجُلٌ لِلْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَفَرَرْتُمْ عَنْ رَسُولِ
اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ حُنَيْنٍ؟ قَالَ: لَكَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) لَمْ يَفِرَّ إِنَّ هَوَازَنَ كَانُوا قَوْمًا رُمَاءَ وَإِنَّا لَمَّا لَقَيْنَاهُمْ حَمَلْنَا عَلَيْهِمْ فَأَنْهَزْمُوا
فَأَقْبَلَ الْمُسْلِمُونَ عَلَى الْغَنَائِمِ وَاسْتَقْبَلُونَا بِالسَّهَامِ فَأَمَّا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) فَلَمْ يَفِرَّ فَلَقَدْ رَأَيْتُهُ وَإِنَّهُ لَعَلَى بَعْلَتِهِ الْبَيْضَاءِ وَإِنَّ أَبَا سُفْيَانَ أَخَذَ بِلِجَامِهَا وَ
النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ:

(٢٣٨) قال العيني: (الحديث أخرجه مسلم في الطب) ج/١٤٩/١٤ - المترجم.

(٢٣٩) قال: (رواه الأربعة - ب، م، د، ت) تاج الأصول-ج/٤ ص٣٧٦ أخرجه مسلم في كتاب الجهاد باب:

أَنَا النَّبِيُّ لَا كَذِبَ أَنَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ

(الحديث ٢٨٦٤، أطرافه في: ٢٨٧٤، ٢٩٣٠، ٣٠٤٢، ٤٣١٥، ٤٣١٦، ٤٣١٧) (٢٤٠)

پیاوئ عەرزی بهرائی کوپی عازیبی کرد: ئەى ئەبو عومارە! ئایا راستە ئیوەى ھاوہلانی پێغەمبەر لەروژی غەزای حونەین دا ھەلھاتوون و دەوری پێغەمبەرتان چۆل کردووہ؟ ھەرمووی: ئەگەر ئیمە ھەموو ھەلھاتبین دیارە پێغەمبەریش (دروودی خۆی لەسەر بێ) لەگەڵمان بووہ، نەبە خودا شتیوا نەبووہ، نەپێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) ھەلھاتو نەئیمە لەدەوری ھەلھاتین، بەلام مەسەلەکە خۆی ئاوا بوو:

(جەھیل و ھەرزەکارە بێ ئەزمونەکان لەیاران و ھاوڕێیان پێغەمبەر — دروودی خودا لەپێغەمبەر و رمزای خودا لەیاران بێ — بەدەستی رووتی بێ چەك ھاتبوون بۆ ئەو شەرە سەختە جا لەناکاو لووتیان تەقی بەلووتی کۆمەڵەى لەشکری ھەوازین و بەنى نەسرەوہ، ئەوانیش ھۆزێکی تیرنەدازی چاک بوون، دەست راست بوون، مەگەر بەدەگمەن تیریان بەھەلە بچوايەو نیشانی نەپیکایە، دەرنا تیریان لەزەوی نەدەدا، ئیتەر لەپەر بوو بەشەر، ئیمە لەسەرەتاوہ ھەرکەپیان گەیشتین شالۆمان بۆ بردن و ھیرشمان بردنە سەریان ئیتەر ئەوان شکان، بەلام پێش ئەوہی بەتەواوی پەکیان بکەوئ، موسوڵمانەکان ئالان بەتالان کۆکردنەوہ، ئیتەر ئەوانیش ھەلیان بۆ رەخساو لەپەر تیربارانیکی وایان کردین، مەگەر چۆنھا دەرنا تیریان بەزایە نەدەچوو، ئیتەر ئەمە بوو بەھۆی ئەوہ کە لەپاش ئەو سەرکەوتنە سەرەتایە، لەشکرەکەى پێغەمبەر — دروودی خودا لەپێغەمبەر و رمزای خودا لە لەشکرەکەى بێ — شکست بەئین.

بەلام پيغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) و زۆری لەیارانی خۆیان راگرتو
 نەبەزین و هەتەهاتن، حەز رەت (دروودی خوی لەسەر بێ) فەرمانی کرد بەعەبیاسی
 مامە، بەو دەنگە گەورەى خۆى بانگى یاران بکاتەو و بۆلای پيغەمبەر (دروودی
 خوی لەسەر بێ) ئەوجا یاران و موسوڵمانان گەرانەو و بۆلای پيغەمبەر و لەدەورى
 کۆبوونەو، وەهەلمەتى شیرانەیان برده سەر ناموسوڵمانەکان، و لەگەڵیاندا
 پيک هەلپژان، لەودەمەدا بەچاوى خۆم خودى پيغەمبەر م دی، بەسواریى
 هیسره ماحه سپیه گەى خۆى بوو، هەر باکى لەکافران نەبوو، ئەوئەندە پشتمى
 بەسەرگەوتنى خوایی ئەستوور بوو، وئەبوسوفیانی کورى حاریتى
 عەبولوططه لیب کە ئامۆزای خۆى بوو، وەبرای شیریشى بوو جەلەوى
 و لاخەکەى بۆ رادەکیشا، جا حەز رەت (دروودی خوی لەسەر بێ) دابەزى و پارایەو و داواى
 پیروزی و سەرگەوتنى لەخودا کرد، و مشتى چەوى هەلگرت و وەشاندى
 بەرووى ناموسوڵمانەکاندا و فەرمووی: (شاهت الوجود: روویان بشیوى) ئەوجا
 خۆش خۆش دەیفەرموو:

أَلَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لَا كَذِبَ أَلَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ

واتە:

من پيغەمبەر، نەوێك درۆزن
 فەرمووی: ئینجا هاوڕێکانى خۆى ریز کردەو و سەرلەنوێ هەلمەتى
 شیرانەیان بردهو و دوژمنیان تیک و پيک شکاند (تاج/ ۸/ ۱۲۵- ۴۹ ل- ۲۳۸- ۹۶.
 غەزای حونەین).

۱۱۸۴- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ كَانَ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 نَاقَةٌ تُسَمَّى الْعُضْبَاءَ لَا تُسَبِّقُ قَالَ حُمَيْدٌ أَوْ لَا تَكَاذُ تُسَبِّقُ فَجَاءَ أَغْرَابِيٌّ عَلَى قَعُودٍ
 فَسَبَقَهَا فَشَقَّ ذَلِكَ عَلَى الْمُسْلِمِينَ حَتَّى عَرَفَهُ فَقَالَ حَقٌّ عَلَى اللَّهِ أَنْ لَا يَرْتَفِعَ شَيْءٌ
 مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا وَضَعَهُ (الحديث ۲۸۷۲، أطرافه في: ۲۸۷۱، ۶۵۰۱) (۲۴۱).

ئەنەس (پەزەئى خەۋى لى بىن) فەرەمۇۋى: پېغەمبەر (دروودى خەۋى لەسەر بىن) وشترە مېنگەيەكى ھەبوو، ناۋى عەضبە بوو، واتە: گوئ قەلەشاو، بەرايى بەھىج نەدەدا ئەوئەندە خېرا بوو، ولاخ نەبوو پېشى بکەوئ، روژئ عەرەبىكى دەشتەكى بەسوۋارى وشترىكى توپرى بەربار لەولاولە ھاتو وەپېشى عەضبە کەوت، موسولمانانىش ئەوئەيان لەبەر گران بوو، کاتئ پېغەمبەر (دروودى خەۋى لەسەر بىن) ھەستى بەوئەکرد فەرەمۇۋى: (رەۋايە و بەئىنە لەسەر خودا کەھەر شتئ لەم دنيا بئ بەقايە لووتى بەرزەوہ بوو، سەرى بەرزەوہ کرد خودا بدا لەلووتى، وەلەئەنجامدا سەرى نەۋى بکاتەوہ کەواتە جىگەى سەر سوورمان نىيە، کە ئەو بارگىرە پېش عەضبە بکەوئ) (تاج/۸/۱۰۳-۱۰۲-۳۳. باسى پېشپرکئ بەولاخ).

ھاۋەشى و بەشداری کردنى ژن لەبەرەى جەنگا

۱۱۸۵- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَسَمَ مُرُوطًا بَيْنَ نِسَاءِ مِنْ نِسَاءِ الْمَدِينَةِ فَبَقِيَ مِرْطٌ جَيْدٌ فَقَالَ لَهُ بَعْضُ مَنْ عِنْدَهُ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَعْطِ هَذَا ابْنَةَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الَّتِي عِنْدَكَ يُرِيدُونَ أَمْ كُلُّوهُمِ بِنْتَ عَلِيٍّ فَقَالَ عُمَرُ: أَمْ سَلِيطٌ أَحَقُّ وَأَمْ سَلِيطٌ مِنْ نِسَاءِ الْأَنْصَارِ مِمَّنْ بَايَعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ عُمَرُ فَإِنَّهَا كَانَتْ تَزْفَرُ لَنَا الْقُرْبَ يَوْمَ أُحُدٍ (الحدیث ۲۸۸۱، طرفه فی: ۴۰۷۱).

ئەعلەبى كورپ ئەبو مالىك (پەزەئى خەۋى لى بىن) فەرەمۇۋى: جارى ھەزرەتى عومەر (پەزەئى خەۋى لى بىن) كۆمەلئ شائىنەى بەسەر ژنانى مەدىنەدا دابەش کرد، شائىنەيەكى چاك مابوو، يەكئ لەدانىشتوانى خزمەتى عەرزى کرد: قوربان! ئەى فەرمانرەۋاى موسولمانان! ئەم چارۆكەيەش بدە بەكچەزاكەى پېغەمبەر (دروودى خەۋى لەسەر بىن) كە ھاوسەرى خۆتە، مەبەستى ئومموكولتومى كچى

نیمای علی بو، که له فاطیمه ی کچی پیغهمبر بووه، عومهریش فهرمووی:
(نوموسه لیط شایانتره بهم چارؤکه یه، که یه کی بوو له ژنانی یاریده دمران
(انصار) که په یمانی دابوو به پیغهمبر (دروودی خوی لسمبر بی)، عومهر فهرمووی:
له رۆزی غه زای ئو خوددا ئەم ئوموسه لیطه به کونده، به کۆل ئاوی ده گپرا
به سهر جهنگاوهره کاندایه به ره ی شهردا).

۱۱۸۶- عَنْ الرَّبِيعِ بْنِ مُعَوَّذٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كُنَّا نَعُزُّو مَعَ النَّبِيِّ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَتَسْقِي الْقَوْمَ وَتَخْدُمُهُمْ وَتَرُدُّ الْجَرَحَى وَالْقَتْلَى إِلَى
الْمَدِينَةِ (الحديث ۲۸۸۲، طرفاه فی: ۲۸۸۳، ۵۶۷۹).

روبه ییعی کچی موعه وویذ (همزی خوی لی بی) فهرمووی: (جاران نیمه ی ژنان
له گه ل پیغهمبرو سوپاکه ی دا ده چوین بو غه زای، ئەم جوړه کارانه مان
به زۆری نه نجام دده: ئاومان ددها به خه باتگپره کان و خزمه تی ترمان
ده کردن، و زامارمان ده گواسته وه کوژراومان ده برد بو ناوشاری مه دینه!)
(تاج/۸/۸۰ف-۲+۳+۴ز-۲۱).

نَيْشَكَ كَرْتَنو خَزْمَت كَرْدَنو ئەم جوړه بابەتانه له غه زادا

۱۱۸۷- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) تَقُولُ: كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) سَهْرَ فَلَمَّا قَدِمَ الْمَدِينَةَ قَالَ: (لَيْتَ رَجُلًا مِنْ أَصْحَابِي
صَالِحًا يَخْرُسُنِي اللَّيْلَةَ إِذْ سَمِعْنَا صَوْتَ سِلَاحٍ) فَقَالَ: (مَنْ هَذَا؟) فَقَالَ: أَنَا سَعْدُ
بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ جِئْتُ لِأَخْرُسَكَ وَنَامَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (الحديث
۲۸۸۵، طرفه فی: ۷۲۳۱) (۲۴۲).

عائیشه دایکی باوهرداران (همزی خوی لی بی) فهرمووی: لهو سهرده مه دا که
حه زرمته (دروودی خوی لسمبر بی) هات بو مه دینه شه وی خه وی لی زپا، فهرمووی:

(خۇزگا ئەم شەو، پیاوئىكى باش لەھاورپپانی خۆم ئیشكى دەگرتەم) عانىشە
فەرمووی: زۆرى پىئ نەچوو گوئمان لە خەرى چەك بوو، پيغەمبەر (دروودی خوی
لەسر بى) فەرمووی: (ئەو کيە؟) فەرمووی: منم سەعدى كورى ئەبو وەقاصم،
پيغەمبەر (دروودی خوی لەسر بى) فەرمووی: (بۆچى ھاتووی؟) فەرمووی: مەترسيم
لەپيغەمبەر (دروودی خوی لەسر بى) ھەبوو كەسى دەستدریزی لى بكا، ھاتووم
ئەمشەو ئىشكت دەگرم. پيغەمبەر (دروودی خوی لەسر بى) پاراپەووە نزای باشى بۆى
کرد، ئەوجا بەدئىايیەووە خەوت. (تاج/۸/۸۷-۲-۱۲-فضائل سعد).

۱۱۸۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (نَعَسَ عَبْدُ
الدِّينَارِ وَعَبْدُ الدَّرْهَمِ وَعَبْدُ الْخَمِصَةِ إِنْ أُعْطِيَ رَضِيَ وَإِنْ لَمْ يُعْطَ سَخِطَ نَعَسَ
وَأَتَكَسَ وَإِذَا شَبَّكَ فَلَا اتَّقَشَ طُوبَى لِعَبْدٍ آخِذٍ بِعِنَانٍ فَرَسِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَشَعَتْ
رَأْسَهُ مُعْبَرَةً قَدَمَاهُ إِنْ كَانَ فِي الْحِرَاسَةِ كَانَ فِي الْحِرَاسَةِ وَإِنْ كَانَ فِي السَّاقَةِ كَانَ
فِي السَّاقَةِ إِنْ اسْتَأْذَنَ لَمْ يُؤْذَنَ لَهُ وَإِنْ شَفَعَ لَمْ يُشَفَّعْ) (الحديث ۲۸۸۷، طرفاه
في: ۲۸۸۶، ۶۴۳۵) (۲۴۳).

ئەبوھورەیرە (بەزى خوی لى بى) لەپيغەمبەرەووە (دروودی خوی لەسر بى) دەفەرمووی:
(پیاوی پارەپەرست وپوولەكى داوەشى عەمرى نەمىنى، ھەر خەرىكى چلکاو
خواردن و شەخۆرىيە، بەندەيى خودای لەبىر نىيە، دەئى نۆكەرى ئەلقە
بەگوئى قەيضە و گووروو نىيە، ھەرچاوى لە بەرژەومندى خۆيە، گوئ
لەمستى نەوسنىيە، بەشى بدرئ مەمنونىيە، بەشى نەدرئ لەگەل دوزمنىيە.
داوەشى و سوئى بىتەووە ئەگەر درككى تى ھەلچەقى، بەمووكيشيش
دەرنەيەتەووە!

خۆشى لەوبەندەيەى خودا، كەبەسەرى ئالۆزكاوى، بەپى تۆزاوى،
لەريگەى خودادا چلەوى مايىنەكەى خۆى دەگرئ ئەگەر بوو بەپاسەوان،

ئەوا پێی رازییەو بە جوانی پێی هەڵدەستیو، لە هێتلی یەكەمی جەنگا بە رابەر
دوژمن ئیشکی سوپای ئیسلام دەگری، ئەگەر بوش بە پاشدارە ی سوپا
ئەوادیسان پێی رازییەو بە جوانی بە ئەرکی سەر شانی خۆی هەڵدەستیو،
هەمیشە فەرمانبەرەو سەرپێچی لە فەرمانی فەرمانرەواکە ی ناکات،
ئەگەر رێخوازی بکا تا بچی بۆلای کەسی، لەبەر بێ نازی ریی پێ نادری،
ئەگەر تکا بۆ کەسی بکا، لەلای مروقێ تکای ناگری!

(تاج/۹/۲۹۲-۱۶-۹۴).

۱۱۸۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ خَرَجْتُ مَعَ
رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى خَيْبَرَ أَخَذْنَاهُ فَلَمَّا قَدِمَ النَّبِيُّ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَاجِعًا وَبَدَأَ لَهُ أُحَدُّ قَالَ: (هَذَا جَبَلٌ يُحِبُّنَا وَنُحِبُّهُ) (الحدیث
۲۸۸۹، طرفه في: ۲۳۵=۳۷۱ ف) (۲۴۴).

ئەنەس (رەزای خوی لێ بێ) فەرمووی: لە خزمەت پێغەمبەرەدا (دروودی خوی لەسەر بێ)
دەرچووین بۆ غەزای خەیبەر، خۆم لەو غەزایەدا لە خزمەتیدا بووم،
خزمەتیم کرد، جا کاتی گەڕاينەووە بۆ مەدینە، کە لەکیوی ئوحد نزیك
بووینەووە، ئوحد لە پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) دەرکەوت، فەرمووی: (ئەم
جایە ئیمە ی خۆش دەوی، ئیمەیش ئەومان خۆش دەوی).

۱۱۹۰- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
أَكْثَرَنَا ظِلًّا الَّذِي يَسْتَظِلُّ بِكَسَائِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ صَامُوا فَلَمْ يَغْمُلُوا شَيْئًا وَأَمَّا الَّذِينَ
أَفْطَرُوا فَبَعَثُوا الرِّكَابَ وَامْتَهَنُوا وَعَالَجُوا فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
(ذَهَبَ الْمُفْطِرُونَ الْيَوْمَ بِالْأَجْرِ) (الحدیث ۲۸۹۰) (۲۴۵).

ئەنەس (پەزىلى خەلىپە) ۋە ھەرومى: جارى لەخزمەت پىغەمبەردا بووين، لەسەفەرىكا بووين، گەشتىنە شوينى سىبەر نەبوو، ئەو ھەمان سىبەرى گەورەى ھەبوو كە عەباى پىبوو، لەباتى چاتول دەيكرد بەسىبەر بۆ خۆى! ئەوانەشى كە لەو رەوتەنىيەدا بەرۆژوو بوون ھىچ خزمەتكارىيان پى نەكرا، بەلام بەپىچەوانەو ئەوانەى كە بەرۆژوو نەبوون، ھەموو كارەكان ئەوان كوردیان، ولاخەكانيان برد بۆ لەو ھەرو بۆ سەرئاو، دەستيان كرد بەخزمەت كردن و نان و ئاويان بۆ ئامادەكردن.

پىغەمبەرىش (دروودى خەلىپە) كە ھالەكەى بىنى ھەرومى: (پاداشى ھەرە گەورە ئەمرو ئەوانە برديان كە بەرۆژوو نەبوون).

۱۱۹۱ - عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (رَبَّاطُ يَوْمٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا عَلَيْهَا وَمَوْضِعُ سَوْطٍ أَحَدِكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا عَلَيْهَا وَالرَّوْحَةُ يَرُوحُهَا الْعَبْدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ الْعَدُوَّةُ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا عَلَيْهَا) (الحديث ۲۸۹۲، أطرافه في: ۲۷۹۴، ۳۲۵۰، ۶۴۱۵، ۲۷۹۲، ۲۷۹۶، ۶۵۶۸) (۲۴۶) (بەروانە: ژمارە: ۱۱۵۰ ت = ۲۷۹۲ ف).

سەھلى كورى ئەل سەئىدى (پەزىلى خەلىپە) ۋە ھەرومى: پىغەمبەر (دروودى خەلىپە) لەسەر (بى) ھەرومى: (يەك رۆژ پاسەوانى سەر سنوور لەرىگەى خودادا لەھەموو موټك و سامانى جىھان باشتەر، بەقەد جىگەى شوين قەمچىيەك لە قەمچىيەكانى ئىو لەبەھەشتا، لەھەرجى وا لەسەر زەوى چاكترە، تاقى كۆشش و تىكۆشان لەرىگەى خودادا، جى تاقى بەيانى بى، جى تاقى ئىوارە بى، لەھەموو سامان و دەسلەتاتى جىھان چاكترە).

پیت و فہری نزاو پارانہ وی زہ بوونان

یہ کیکہ لہ ہوی سہرکہ و تن

۱۱۹۲ - عَنْ مُصْعَبِ بْنِ سَعْدٍ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى قَالَ: رَأَى سَعْدٌ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ لَهُ فَضْلًا عَلَى مَنْ دُونَهُ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (هَلْ تُنْصَرُونَ وَتُرْزَقُونَ إِلَّا بِضَعْفَانِكُمْ). (الحديث ۲۸۹۶، طرفه في: ۳۵۹۴، ۳۶۴۹) (۲۴۷).

موصعه بی کوری سہعد (رحمته علی خوندی لن بن) فہرمووی: باو کم بوئی گیرامہ وہ فہرمووی: خوّم به گہ ورہتر دمزانى له چاو کہ سانى له خوّم خوارترا، لہ یارانى پیغہ مبہر (دروودى خوى لہسر بن) ، پیغہ مبہر (دروودى خوى لہسر بن) فہرمووی: (کارى وا ناجوانہ، چونکہ لہ راستى دا خودا کہ ئیوہ بہ سہر دوژمن و ناحہزى خوّتان دا سہرتان دہخا، یارزقو روژیتان دہدا، لہ بہر خاترى ہہ ژاران و لازمہ بوونہ گانتانہ، بہ ہوی نزاو پارانہ وی بہ کوئی ئہ وانہ وہیہ).

۱۱۹۳ - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (يَأْتِي زَمَانٌ يَغْزُو فِتْنًا مِنَ النَّاسِ فَيَقَالُ فِيكُمْ مِنْ صَحْبِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ؟ فَيَقَالُ: نَعَمْ فَيُفْتَحُ عَلَيْهِ ثُمَّ يَأْتِي زَمَانٌ فَيَقَالُ: فِيكُمْ مِنْ صَحْبِ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ؟ فَيَقَالُ: نَعَمْ فَيُفْتَحُ ثُمَّ يَأْتِي زَمَانٌ فَيَقَالُ: فِيكُمْ مِنْ صَحْبِ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ؟ فَيَقَالُ: نَعَمْ فَيُفْتَحُ). (الحديث ۲۸۹۷، أطرافه في: ۳۵۹۴، ۳۶۴۹) (۲۴۸).

ئہبوسہ عیدی خودری (دہمزی خوى لن بن) فہرمووی: پیغہ مبہر (دروودى خوى لہسر بن) فہرمووی: (سہر دہمى دادى کوّمہ لى خہ لک دمرون بوغہزا، دہلین: کہستان تیاہیہ کہ ہاورپیتی پیغہ مبہری کردبى، ہہ تا بہ بہرہ کہتئہ ئہ وہ وہ خودا

(۲۴۷) لم يوافقہ مسلم على تخريجه (فتح/۱۹۵/۶ خاتمة كتاب الجهاد) — المترجم.

(۲۴۸) أخرجه مسلم في فضائل الصحابة، باب: فضل الصحابة ثم الذين يلونهم.. رقم: ۲۵۲۲.

سەرتان بخت؟ دەلێن: بەلێ ھەبە، ئیتر خودا لەو غەزایەدا زالیان دەکا، و سەردەکەون و ئەو شوپنە ئازاد دەکەن.

لەپاشا سەردەمێ تر دادی عەشاماتی تر دەچن بۆ غەزا، دەلێن: ئایا کەستان ھەبە کە ھاوڕێیەتی ھاوڕێیانی پێغەمبەری کردبێ؟ دەلێن: بەلێ ھەبە، ئیتر خودا ئەوانیش زāl دەکا و سەریان دەخا.

لەپاشا سەردەمێ تریش دادی، عەشاماتی دەچن بۆ غەزا، دەلێن: ئایا کەستان واتیا کە ھاوڕێیەتی ھاوڕێیانی یارانێ پێغەمبەری کردبێ؟ دەلێن: بەلێ ھەبە، ئیتر خودا ئەوانیش زāl دەکا و سەریان دەخا، ئەو ولاتەیش ئازاد دەکەن (تاج/۵/ف-۵/۱-ش. باسی گەورەیی ھاوڕێیانی پێغەمبەر (درودی خۆی لەسەر بێ).

۱۱۹۴ - عَنْ أَبِي أُسَيْدٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ بَدْرٍ حِينَ صَفَّفْنَا لِقُرَيْشٍ وَصَفُّوا لَنَا: (إِذَا أَكْتُبُوكُمْ فَعَلَيْكُمْ بِالنَّبْلِ) (الحدیث ۲۹۰۰، طرفاه فی: ۳۹۸۴، ۳۹۸۵) (۲۴۹).

ئەبوسەید (بەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (درودی خۆی لەسەر بێ) لەروژی بەدردا، لەوکاتەدا کە ئێمە و لەشکری دوژمن بەرابەر یەکتی وەستاین، و ریز بووین بەرابەری یەکتەر، پێغەمبەر (درودی خۆی لەسەر بێ) فەرمووی: (کاتی نزیکە وە بوون لێتان، نیشانیان دا، ئەو حەلە تیربارانیان بکەن) (تاج/۸/۱۰۶-۱-ف-۳۴- باسی تیرنەندازی).

ئەبوسەید ناوی مالیکی کوپی رەبیعی کوپی بەدنه، ئەنصارییە، نامادە غەزای بەدرو ئو خودو شەھیدگاکانی تر (مشاهد) گەکانی تر بوو، لەروژی ئازادی (فەتج) ی مەککەدا ئالای ھۆزی بەنی ساعیدە بەو بوو، کۆمەلێ فەرموودە لە پێغەمبەرەو گێراوەتەو، لەسەر فەرماشتی ھەدی

ساری موقه ددیمه ی فه تحولباری، چوارده فهرمووده ی له بوخاری پیروژدا ههیه، که دیاره نه مه یه کیکیانه.

نهم زاتانه فه قی بوون: کورده گانی خو ی: هه میدو زوبه یرو مونزیر، هه روا عه لی کور ی عوبه ییدو نه بو سه عید که نازادکراوی خو ی بوون، له هاوړپیان: نه نه سو سه هلی کور ی سه عد، له په یروان (تابعین = چینی دووهمی موسو لمانان) : عه باسی کور ی سه هل و عه بدول مه لیک ی کور ی سه عیدی کور ی سوویدو نه بو سه له مه و که سانی تریش، پی شه و واقیدی (رحمتهی خودی لږ بر) ده فهرمو ی: (کورته بالا یه کی سه رسپی ریش سپی، تووکن بوو) له کو تایی ته مه نیدا چاوی نه ما بوو. شهش فهرمووده ی له بوخاریدا ههیه. له ته مه نی ده وری هه فتاو پینج سائی دا، له مه دینه ی نازدار کوچی دوا یی کردوو، دوا هه مین کهس بوو له به دریه کان که مردوو. (رمزو و رحمتهی خودی گه وری لږ بر). (بر: تاج/۵/۱۸۷-۴۸، باسی چاکی موعادی کور ی جه به ل).

باسی هه ندی که ره سته ی جه نگ و هه ندی ورده باب هتی تری کاتی جه نگ

۱۱۹۵- عَنْ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ كَانَتْ أَمْوَالُ بَنِي النَّضِيرِ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِمَّا لَمْ يُوجِفْ الْمُسْلِمُونَ عَلَيْهِ بِخَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ فَكَانَتْ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خَاصَّةً وَكَانَ يُنْفِقُ عَلَى أَهْلِهِ مِنْهَا نَفَقَةً سَنَتَهُ ثُمَّ يَجْعَلُ مَا بَقِيَ فِي السَّلَاحِ وَالْكَرَاعِ غَدَّةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ (الحدیث ۲۹۰۴، أطرافه فی: ۳۰۹۴، ۴۰۳۳، ۴۸۸۵، ۵۳۵۷، ۵۳۵۸، ۶۷۲۸، ۷۳۰۵ (۲۰۰))

عومەر (پەزى خۇى لى بى) فەر مووى: ئەو مال و تالانىيە كە لەمالى ھۆزى بەنى نەضىرى جۈلەكە دەستى پېغەمبەر (درودى خۇى لەسەر بى) كەوت خۇى دەستى پېغەمبەرى (درودى خۇى لەسەر بى) خستبوو، موسولمانان بەتاودانى مايىن و ئەسپ و بەغاردانى وشتر و، بەجەنگ پەيدايان نەكردبوو، وئەو مال و تالانىيە بەر بېرىرى ئەم ئايەتە دەكەوى ﴿وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ﴾: ئەو ەى كە خۇدا دەست پېغەمبەرى خۇى خست، لەمالى مفتى بى نارەقى ھۆزى بەنى نەضىر، ئېوہ — ئەى لەشكرى ئىسلام! — بۇ بەدەستەينانى ئەو مال و سامانە، ەىچ ئەسپ و وشترىكتان تاونەدابوو، بەلكوو خۇدا بەبەخشى خۇى رەخساندبووى بۇى.

عومەر (پەزى خۇى لى بى) فەر مووى: جا لەبەر ئەو ئەو مال و سامانە بەتايبەتى بوو بوون بەھى پېغەمبەر (درودى خۇى لەسەر بى) ئازوقەو مەسرفو خەرجى سالىكى خىزان و كەس و كاي خۇى لى دادەناو، ەەرچى لەو دەمايەو، دايدەنا بۇ ئىش و كارو پېويستى موسولمانان و خەرجى دەكرد بۇ نامادەكردنى جەنگ و تفاقى جەنگ و لاخ، لەپىگەى خودادا، دەىكرد بەكەرەستەى جەنگ. (تاج/۷/۱۸۸ف-۳ز-۴۲-سوورەتى حەشر-ش/د/ت/ن).

۱۱۹۶- عَنْ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: مَا رَأَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُفْدِي رَجُلًا بَعْدَ سَعْدٍ سَمِعْتُهُ يَقُولُ: (إِزِمِ فِدَاكَ أَبِي وَأُمِّي) (الحديث ۲۹۰۵، أطرافه في: ۴۰۵۸، ۴۰۵۹، ۶۱۸۴ (۲۰۱)).

ئىمامى ەلى (پەزى خۇى لى بى) فەر مووى: بۇ سەعدى كورى مالىك نەبى، پېغەمبەرم نەديوہ باوك و دايكى پىكەوہ بكا بەقوربانى كەسى، بەلام لەرۋزى غەزاي ئوحووددا خۇش خۇش بەسەعدى كورى ئەبو ومقاصى دەفەر موو: (دەى تىريان پېوہنى، باوك و دايكم بەقوربانى ئەو دەست و نىشانەت بى! ئەى

رؤلهی نه به ردی چاونه ترسی جهربهزه (تاج/۵/۸۶-۱۲- گه ورهیی سه عدی کوری نه بو ومقاص).

۱۱۹۷- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: لَقَدْ فَتَحَ الْفُتُوحَ قَوْمٌ مَا كَانَتْ حَلِيَّةٌ سُبُوفِهِمُ الذَّهَبَ وَلَا الْفِصَّةُ إِلَّا مَا كَانَتْ حَلِيَّتُهُمُ الْعَلَابِيُّ وَالْأَلَكُ وَالْحَدِيدُ (الحديث ۲۹۰۹) (۲۵۲).

نه بو نومامه (برزی خوی لئ بئ) فهرمووی: نه وه چیه دهبینم هندیکتان مشتووی شمشیره کانتان به زیرو زیو روو کهش کردوو! شتی وا له سه رده می پیغه مبهردا نه بووه، نه وانهی که له سه رده می پیغه مبهرو هاورپیکانی نه وودا، که نه وه هموو ولاتانه یان نازاد کرد، هیچیان خشلی شمشیره کانیان زیرو زیو نه بوو، به لام نه وان خشلی چهک و شمشیره کانیان شاره گی ملی و شترو سیرمه و قورقوشم و ناسن بوو.

۱۱۹۸- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ فِي قُبَّةٍ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَلْشُدُّكَ عَهْدَكَ وَوَعْدَكَ اللَّهُمَّ إِن شِئْتَ لَمْ تُعَبِّدْ بَعْدَ الْيَوْمِ) فَأَخَذَ أَبُو بَكْرٍ بِيَدِهِ فَقَالَ: حَسْبُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَدْ أَلْحَحْتَ عَلَى رَبِّكَ وَهُوَ فِي الدَّرْعِ فَخَرَجَ وَهُوَ يَقُولُ: ﴿سَيَهْزُمُ الْجَمْعُ وَيُولُونُ الدُّبْرَ بَلَّ السَّاعَةِ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذْهَى وَأَمْرُ﴾ وفي رواية: يَوْمَ بَدْرٍ (الحديث ۲۹۱۵، أطرافه في: ۳۹۵۳، ۴۸۷۵، ۴۸۷۷) (۲۵۳).

ئیبنو عبباس (برزی خوی لئ بئ) فهرمووی: پیغه مبهرو (دروودی خوی له سه ر بئ) له روژی غهزای به درددا، له ناو چاتوئیکا بوو، کاتی له شکری موسولمانان و له شکری نا موسولمانانی هه لسه نگاند، خه مو په زاره دایگرت له بهر که می خوایان و زوری نه وان، جا له بهر نه وه زور به کول و به دل دهستی کرد به نزاو پارانه وه و

(۲۵۲) لم يوافقه على حديث أبي أمامة في حلية السيوف (فتح/۶/۱۹۵) المترجم.

(۲۵۲) أخرجه مسلم في غزوة بدر، (صح/۱۲/ص ۸۴) - المترجم.

فهرمووی: (اللهم! اني اتشدك عهدك ووعدك، اللهم! ان شئت لم تعبد بعد اليوم) : نهى خودای من! تو خوا! نهو پهیمان و بهلینهی که داوته پیّم، بۆمی بهجی بینهو بیهینهره دی بۆم و سهرم بخه، بهسهر نهو دوژمنانهدا، خودایه! خۆت باش باش دهرانی نهگهر من و ئۆمهتم لهم شهرێ مان و نهمانهدا، بهدهستی ناموسوئمانهکان لهناو بجین، ئیتیر کهسی نامینێ لهسهر رووی زهوی که لهسهر شیوهیهکی رهوا تۆ بههرستی، کهوايه: نهگهر خۆت ههوهست ههیه نهوا ئیتیر لهپاش نهمانی ئیمه کهس تۆ ناپهرستی!).

ههتا نهبویهکر جوو دهستی گرت و فهرمووی پێی: قوربان! ئیتیر بهسه بهراستی ورکی تهواوت له پهروهردگاری خۆت گرت، بپگومان که خودا دیت بههاوارتهوه، پینغهمبهر(دروودی خوی لهسهر بێ) که لهم کاتهدا زریهه لهبهردا بوو، جا لهچاژۆلهکه هاته دهرموو و مژدهی دا بههاورپییانی و نهو نایهتهی خویندهوه: ﴿سَيَهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ﴾ نهفالف ۵۴/۵۴ - واته: بزنان که بهم زوانه نهو کۆمهلهی که ئیوه پێیانوه دهنان دهشکین و پشتیان دهشکی و بهشکانیکی و دهشکین، قوشقنه قهومت بهرهودوا ههلدین و کونه مشکیان لی دهبی بهقهیسهری.(تاج/۶/۱۸۱-ز ۹- سوورمهتی نهفالف ف-۳).

۱۱۹۹ - عَنْ أَنَسٍ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَخَّصَ لِعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ وَالزُّبَيْرِ فِي قَمِيصٍ مِنْ حَرِيرٍ مِنْ حِكَّةٍ كَانَتْ بَيْنَهُمَا (الحديث ۲۹۱۹، أطرافه في: ۲۹۲۰، ۲۹۲۱، ۲۹۲۲، ۵۸۳۹) (۲۵۴).

نههس(پژمی خوی لی بێ) فهرمووی: پینغهمبهر(دروودی خوی لهسهر بێ) ریگهی عهبدو پهحمانی کورێ عهوف و زوبهیری کورێ عهوامی دا، که ئاوریشم لهبهر بکهن، چونکه ئالۆش و خوروکهیی له لهشیان ههبوو. (تاج/۴/۱۰۰-ف ۲۹- نامه ی جل و بهرگ - ش/د/ت).

لهگیرانه وهیه کا نه نهس (همزی خوی لی بی) فهرمووی: نه وره حمانی کوری
عه و فو زوبهیری کوری عهوام، له غه زایه کا، له دهست نه سپی سکاآیان له
خز مهت پیغه مبهردا (دروودی خوی لهسر بی) کرد، نه ویش ریگهی دان که کراسی
ناوریشمین له بهر بکه، وه لهو غه زایه دا له بهریان کرد. (تاج/ ۴/ ۱۰۱۹-۹).

شهر له گهل هه ندی نه ته وه دا

۱۲۰۰- عَنْ أُمِّ حَرَامٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا سَمِعَتْ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (أَوَّلُ جَيْشٍ مِنْ أُمَّتِي يَغْزُونَ الْبَحْرَ قَدْ أَوْجَبُوا) قَالَتْ أُمُّ حَرَامٍ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَا فِيهِمْ؟ قَالَ: (أَنْتِ فِيهِمْ) ثُمَّ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَوَّلُ جَيْشٍ مِنْ أُمَّتِي يَغْزُونَ مَدِينَةَ قَيْصَرَ مَغْفُورٌ لَهُمْ فَقُلْتُ: أَنَا فِيهِمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: لَا) (الحدیث ۲۹۲۴، أطرافه فی: ۲۸۰۰، ۲۸۷۸، ۲۸۹۵، ۲۹۲۴، ۶۲۸۳، ۷۰۰۲ راجع: ۲۷۹۹، ۲۸۷۷، ۲۸۹۴، ۶۲۸۲، ۷۰۰۲) (۲۵۵).

ئوم حهرام (همزی خوی لی بی) فهرمووی: له پیغه مبهرم ژنهوت (دروودی خوی لهسر بی)
دهیغه رموو: (یه کهم سوپا له ئومه تم، که له ده ریاهه غهزا ده کهن، به هه شتیان
بو خویان مسوگر کردوه). ئوم حهرام فهرمووی: گوتم: قوربان! منیان
تیام؟ فهرمووی: (به لی تو یان تیای) له پاشا فهرمووی (دروودی خوی لهسر بی): (یه کهم
سوپا له ئومه تم، که شاره کهی قه یسه ری رۆم غهزا ده کهن و ئازادی ده کهن،
که شاری قه سله نطینییه، خودا لییان خوش ده بی). گوتم: قوربان! ئایا
منیان تیام؟ فهرمووی: (نه).

رافه و شیکردنه وه:

ئوم حهرام (همزی خوی لی بی) کچی میلحانه، خوشکی ئوم سولهیمی دایکی
نیامی نه نه سه، زنی عوبادهی کوری صامیته، له گهل میرده کهی دا چوون بو

غەزای قیبرس، که لەقەرەخ دەریا دابەزی، و لاخیکیان بۆ هیئا سوراى بى، و لاخەکه خستیه خوارەووە مرد، لەخاکی قیبرس نیژراوه، ئەمەیش لەسائی بیست و حەوتی کۆچیدا بوو، موعاویە (پەرزەى خۆى لى بى) فەرماندەى ئەو غەزایە بوو، ئیمامی عوسمان جینشینى سەردەم بوو، لەبوخاریدا دوو فەرموودەى هەیه (پەرزەى خۆداى لى بى).

۱۲۰۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (تُقَاتِلُونَ الْيَهُودَ حَتَّى يَخْتَبِيَ أَحَدُهُمْ وَرَاءَ الْحَجَرِ فَيَقُولُ يَا عَبْدَ اللَّهِ هَذَا يَهُودِيٌّ وَرَأَيْي فَاقْتُلْهُ) (الحدیث ۲۹۲۵، طرفه فی: ۳۵۹۳) (۲۵۶).

ئەم فەرموودەیه لەتاج دا ئاویە که دەفەرموی: بوخاری و موسلیم و تەرمەزی گیراویانەتەو، (بروانە ژمارە ۱۲۰۲-ت ۲۹۲۶ف) :

ئەبوهورەیرە (پەرزەى خۆى لى بى) فەرمووی: حەزەرت (پروودی خۆى لەسەر بى) فەرمووی: (قیامەت هەتاسی، هەتا موسولمانان دەچن بەگژ جوولەکەدا، جوولەکە شەرتان لەگەل دەکەن، تا لەئەنجامدا خودا ئیوہ زال دەکا بەسەر ئەواندا، کاتی موسولمانەکان دەست دەکەن بەکوشتاریان جوولەکەکان وادەشکین، لەبەن بەردو دارو بنچک و دەوهندا خۆیان پەنا دەدەن و خۆیان دەشارنەو، بەردو دارو درەخت و دەوهندە دەلین: ئەى کاکەى موسولمان! ئەى بەندەى باشى خودا! ئەى عەبدى خاسى خوا! ئەمە جوولەکەیه که لەپشتمەوہ خوێ حەشارداو، وەرە ئەم دۆژمنى خودا بکوژە، تەنیا دارى درکەزى وانالى، چونکە ئەمە لەدرەختى جوولەکەیه، راستیان لى نالى). (تاج/ ۱۰-۲۸۵ف- ۱۰۵- ۱۴- باسى نیشانەى داهاتنى قیامەت).

١٢٠٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تُقَاتِلُوا الْيَهُودَ حَتَّى يَقُولَ الْحَجَرُ وَرَاءَهُ الْيَهُودِيُّ يَا مُسْلِمُ هَذَا يَهُودِيٌّ وَرَأَيْتُكَ فَاقْتُلْهُ) (الحديث ٢٩٢٦) (٢٥٧)

ومرگه را و ده کی به ته و او ای له ژماره ی پیشوو (١٢٠١) دا رابوورد.

١٢٠٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تُقَاتِلُوا التُّرْكَ صِغَارَ الْأَعْيُنِ حُمْرَ الْوُجُوهِ ذُلْفَ الْأَنْوْفِ كَأَنَّ وُجُوْهُمْ الْمَجَانُّ الْمُمْطَرَّةُ وَلَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تُقَاتِلُوا قَوْمًا نِعَالُهُمُ الشَّعْرُ) (الحديث ٢٩٢٨، أطرافه في: ٢٩٢٩، ٣٥٨٧، ٣٥٩٠، ٣٥٩١) (٢٥٨)

ئەبوھورەیرە (عزى خوى لى بى) فەرمووى: خوڤه وىست (درودى خوى لى بى) فەرمووى: (قيامهت هه ئناسى ههتا جهنگ له گهڵ تورک دا نه کهن، نيشانهى ئەم ھۆزەى تورک ئەومىه: چاو بچکۆلەن، رەنگ سوورو سپىن، لووت کورت و لوت داتەپىون، روویان لەبەر خړى و قەلەوى دەلێى قەلخانە و بەسیرمەى زۆر دەورە گیراوە، قیامەت هه ئناسى ههتا له گهڵ ھۆزێکى تر ئیوہى نەتەوہى موسولمان دەجەنگن و شەڕ دەکەن، پیلایى موو لەپى دەکەن!). (تاج/١٠/٢٥٧-٩٨. غەزا کردن له گهڵ تورک و حەبەشە دا).

رافەو شیکردنەوہ:

لەر استیدا زۆرینهى نیشانهکانى قیامەت کە لە فەرموودەى ساغ و سیرمت و ژياننامەى دروستى پێغەمبەردا (درودى خوى لى بى) چەسپاون زۆر زۆرن، ھەندیکیان پێیان دەگوترێت نیشانهى بچوک، ھەندیکیان پێیان دەگوترێت:

(٢٥٧) أخرجه مسلم في الفتن وأشرط الساعة، باب: لاتقوم الساعة حتى يمر الرجل.. رقم: ٢٩٢٢.
(٢٥٨) أخرجه مسلم في الفتن وأشرط الساعة، باب: لاتقوم الساعة حتى يمر الرجل بقبر الرجل... رقم: ٢٩١٢.

نیشانه‌ی گه‌وره له‌راستیدا ئه‌م نیشانه‌ی سی شتیان پی ده‌چه‌سپی دوانیان له‌به‌شی هه‌والدان له‌غه‌بین چونکه:

۱- هه‌ندیکیان که ئه‌م جو‌ره فه‌رمووده‌ن پی‌غه‌مبه‌ر (درووی خوی له‌سه‌ر بی) چو‌نی فه‌رموو، له‌پاش سه‌دان سال هاتوونه‌ته‌دی. هه‌تا هه‌یانه ناوی که‌سیکی تایبه‌تی تیا‌یه، هه‌یانه ناوی شو‌ینی، وه‌ک به‌صره، فه‌له‌ستین... تاد.

۲- هه‌یانه با‌سی کاره‌ساتی سروشتی و شتی وایه، ئه‌مانه‌شیان زو‌رتریان هاتوونه‌ته‌دی وه‌ک زو‌ر بو‌ومه‌له‌رزو خه‌سف.

جا با‌شترین شت له‌م لایه‌نه‌وه ئه‌وه‌یه که خو‌مان به‌تا عه‌تی خوا‌وه خه‌ریک بکه‌ین و له‌نزاو پا‌رانه‌وه بو‌ ئومه‌ته‌تی مو‌حه‌مه‌د در‌یغی نه‌که‌ین، ده‌نا له‌م لایه‌نه‌وه ده‌سه‌لاتی هه‌یچمان نی‌یه، وه‌ئهم با‌سانه به‌تیرو ته‌سه‌لی له‌به‌رگی پی‌نجه‌می تاجول ئو‌صولدا به‌شی عه‌رمبی هه‌یه ص ۳۰۰ هه‌تا ص ۳۵۸ له‌ومرگه‌پا‌وه کوردیه‌که‌یدا له‌به‌رگی/ ۱۰- ۲۰۵- ۸۷ هه‌تا ل- ۳۵۰- ۸۷ هه‌تا ۱۱۵.

له‌کاتی جه‌نگ دا نزاو پا‌رانه‌وه په‌سه‌نده‌و به‌سو‌وده

(هه‌روا له‌سه‌رتا‌وه بانگ بک‌رین بو‌ سه‌ر نایینی ئی‌سلام)

۱۲۰۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَقُولُ: دَعَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ الْأَحْزَابِ عَلَى الْمُشْرِكِينَ فَقَالَ: (اللَّهُمَّ مُنزِلَ الْكِتَابِ سَرِيعَ الْحِسَابِ اللَّهُمَّ اهْزِمِ الْأَحْزَابَ اللَّهُمَّ اهْزِمْهُمْ وَزَلْزِلْهُمْ) (الحديث ۲۹۳۳، أطرافه في: ۲۹۶۵، ۳۰۲۵، ۴۱۱۵، ۶۳۹۲، ۷۴۸۹) (۲۵۹).

عه‌بدو‌للا‌ی کو‌ری ئه‌بو ئه‌وفا (درووی خوی له‌سه‌ر بی) فه‌رمووی: له‌رو‌زی غه‌زای خه‌نده‌فا، که‌ناو‌ده‌برئ به‌ جه‌نگی ئه‌حزاب‌یش، واته: که‌له‌کو‌مه، پی‌غه‌مبه‌ر (درووی خوی له‌سه‌ر بی) زو‌ر پا‌رایه‌وه‌و، نزا‌ی شه‌ری له‌نامو‌سو‌ل‌مانه‌کان کردو،

فهرمووی: (اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ سَرِيعَ الْحِسَابِ اللَّهُمَّ اهْزِمِ الْأَحْزَابَ اللَّهُمَّ اهْزِمْنَهُمْ وَزَلِّزْلَهُمْ): ئەى خودايە! ئەى ئەو كەسەى كە قورئانت بەخەلات ناردووە بۆ موخەممەد! ئەى خودايە! ئەم كۆمەلەى لەشكرى كوفره كە لەدزى ئىسلام كە لەكۆمەيان كردووە، تىك شكینەو بيان بەزینەو، بيان شلەژینەو، بيان شلەقتینەو. (تاج/۸/۱۳۳ف+ ۲۸-۴۸).

لەدەمەدەمى كەرمەى جەنگا پارانەو بەسەندە

۱۲۰۵- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ الْيَهُودَ دَخَلُوا عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالُوا: السَّأْمُ عَلَيْكَ فَلَعْنَتْهُمْ فَقَالَ: (مَا لَكَ) قُلْتُ: أَوْلَمْ تَسْمَعْ مَا قَالُوا؟ قَالَ: (فَلَمْ تَسْمَعْ مَا قُلْتُ؟ وَعَلَيْكُمْ) (الحديث ۲۹۳۵، أطرافه في: ۶۰۲۴، ۶۰۳۰، ۶۲۵۶، ۶۳۹۵، ۶۴۰۱، ۶۹۲۷، ۲۶۰).

بۆ روونکردنەو: ی ئەم فەرموودمیه ریوایەتەکەى تاج راگوێژدەکەین:

عائیشە (پەڕى خۆى لى بى) فەرمووی: تاقمى جوولەكە هاتن بۆ لای پیغەمبەر (درویدی خۆى لەسەر بى) كە هاتن لەباتى سلاو گوتیان: (السَّأْمُ عَلَيْكَ) مردن بۆ تۆ: مەرگ بى بەمیوانت، منیش تێى گەیشتم و گوت: (وَعَلَيْكُمْ السَّأْمُ وَاللَعْنَةُ) : مەرگ بۆ ئێوە لەگەڵ نەفرەت و لەعنەتدا، پیغەمبەریش (درویدی خۆى لەسەر بى) فەرمووی: (ئەى عائیشە! هیواش هیواش! لەسەرە خۆیە، لەراستیدا خودا نەرم و نیانى و لەسەرەخۆیى لەهەموو شتێکدا پى خوشە!) منیش گوتم: ئاخى ئەى پیغەمبەرى خودا! تۆ گویت لى نەبوو كە گوتیان چى؟ فەرمووی: (بە). تى گەیشتم، بۆیە منیش ئاوا وەلامم دانەو، (وعليكم) ئەوەى گوتان لەسەر خۆتان بى واتە: مەرگ بۆ ئێوەش. (تاج/۱۰-۱۱/۱۳۳ف-۳۷. سلاوکردن لەخاوەن نامەكان + تاج/۷-۱۸۳ز-۴۱ باسى سوورەتى مجادلە ف-۲).

راقه و شیکردنه وه:

په یوه ندى ئهم فهرمووده یه به باته که وه له ورسته یه دایه، که پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمر به) دمفه رموی: (وعلیکم: مهرگ بوخوستان) چونکه ئهمهش هر نزایه و، سلاوکردن له خاومن نامه کان، ههروها له هه موو ناموسولمانیکی تر، بابه تیکی فره لقه له ناو زانایانا راجیایی زور له م بابه ته دا هه یه. به لام فهرقی روژ باش و شهو باش و چونی و چاکی له گهل (السلام علیکم، رحمة الله برکاته) هه یه، له م روژگارهی ئیمه دا روژباش و سلاوکردن له ناموسولمان، به پیی کات و شوین و کهس بریاره که ی ده گوړی، به لام به شیوه یه کی گشتی روژباش و سلام علیکم دروسته، دنا مروی موسولمان به متوحش و کیوی دادهنری.

۱۲۰۶ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَدِمَ طَفِيلُ بْنُ عَمْرِو الدَّوْسِيُّ وَأَصْحَابُهُ عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ دَوْسًا عَصَتْ وَأَبَتْ فَادْعُ اللَّهَ عَلَيْهَا فَقِيلَ هَلَكْتُ دَوْسٌ قَالَ: (اللَّهُمَّ اهْدِ دَوْسًا وَأْتِ بِهِمْ) (الحدیث ۲۹۳۷، طر فاه فی: ۴۳۹۲، ۶۳۹۷) (۲۶۱).

ئه بوهوره میره (مزی خوی لی به) فهرمووی: طوفه یلی کوری عهر، له مه که که ده چی بو خزمه تی پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمر به) ئیسلام ده بی، وده بی به نوینه ری پیغه مبه ر له ناو هوژمه کی خویدا، وه له ناویانا مایه وه هه تا له پاش کوچکردن له غه زای خه یبه ردا، له گهل ده وری هه شتا که سی له هاوړیانی که ئیسلام بوو بوون، هاتن بو خزمه تی هه زمه ت (دروودی خوی لسمر به) عهرزیان کرد: قوربان! دهوس یاخی و سه رکهش بوون و له ری دهرچوون. نزای به دیان لی بکه، گوترا: ئای دهوس له ناوچوون چونکه پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمر به) نزای خراپیان لی دهکا، نزای پیغه مبه ریش گیرایه، که واته: دهوس تیا ده چی. به لام

به پيچه وانه وه پيغه مبهه (دروودی خوی لسمه به) نرای باشی بۆ کردن و فه رمووی:
(خودایه! به میهره بانی خۆت ریگهی راست نیشانی هۆزی دهوس بدهو،
به موسولمانی کیشیان بکه بۆ ناو ئیمه).

رافه و شیکردنه وه:

به ناوی خوداوه. طوفه یلی کورپی عه مر، دهوسییه، له هۆزی دهوسه، ئه بو
هورمیرهش له هه مان هۆزه، له مه ککه هاته خزمه تی چه زه مه (دروودی خوی لسمه به)
موسولمان بوو، رۆشته وه بۆ ناو هۆزه که ی وه زۆر له گه ئیاندا خه ریک بوو که
موسولمان ببن، سوودی که م بوو، تا له غه زای خه یبه ردا له گه ئ نزیکه ی هه شتا
که سیکا له هۆزه که ی که یه کیکیان ئه بوهورمیره بوو هاتن بۆ خزمه تی
پيغه مبهه (دروودی خوی لسمه به) ئه بوهورمیره وه کۆمه له موسولمان بوون،
طوفه یلیش له مه دینه نیشته جی بوو تا کاتی مه رگی پيغه مبهه (دروودی خوی لسمه به).

طوفه یل (نرای خوی ل به) عه رزی پيغه مبهه ری کرد: قوربان! ئه ی پيغه مبهه ری
خودا! هۆزی دهوس له دهس دهرچوون، یاخی بوون، مل نادهن، نرای شه ریان
لی بکه به لام پيغه مبهه (دروودی خوی لسمه به) نرای هیدایه ت و ریئمایي بۆ کردن،
ئیت یه کسه ر طوفه یل زانی که نزا که ی پيغه مبهه (دروودی خوی لسمه به) گیرایه، له بهر
ئه وه یه کسه ر داوای له پيغه مبهه (دروودی خوی لسمه به) کرد، که ئه و بنیڕی بۆ
ناویان و خه واریق و نیشانه یه کی وایشی پی بدا که ببی به هۆی موسولمان
بوونیان، فه رمووی: (خودایه! طوفه یل نووراوی بفه رمووا) ئیت نووریکی
گهش له نیوانی هه ردووچاوی په یدا بوو.

طوفه یل فه رمووی: خودایه! دمه ترسم بلین: ئه مه خوای ئیمه پیی
نواندوو، که له ئایینی ئیمه هه لگه راوه ته وه، بۆیه خوا رووی شیواندوو! جا
به فه رمانی خوا نووره که گوازا یه وه بۆ کلکی قه مچییه که ی، سه ری

قہمچیہ کھی وہک چرا بہشہو دہگراو، لہشہوی تاریکا دہوروبہرو بہردہمی
خوی وہک چرا روشن دہکردہوہ، جا لہبہر نہم کہرامہتہ طوفہیلیان ناونا:
(ذوالنور) واتہ: نووردار: خاومن نوور. خوی دمہرموی: جاری وادہبوو
سواری وشتر دہبووم بہشہو، وہک چرایئ ہہلواسرابئ بہنوکی
قہمچیہ کہمہوہ ناوا بوو، بہردہمی خوی بؤ روون دہکردمہوہ. طوفہیل (ہرمزی
خوی لہ بی) سالی غہزای یہرموک لہسہردہمی جینشینئ نیمامی عومہردا، لہم
غہزایہدا شہید بووہ (ہرمزی خوی لہ بی).

نہمپؤ کہشہوی نیسراو میعراجہ سالی: ۱۴۲۴ ک، بیستو حہوتی مانگی
رہجہبہ بہرئ کہوتی ۲۰۰۳/۹/۲۳ یہ، حہزدہکہم نہم چہند
سہرنجہ توامار بکہم:

۱- دنیا کشو مات وہک ماری تہزیو

ہاکا لہپر بوو بہبؤمی تہقیوا

۲- ہمزہ قد قاد جیش الفیل

خان الحمی، ملعون کل جیل (۳۱۲)

۳- ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾.

۱۲۰۷- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) سَمِعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) يَقُولُ يَوْمَ خَيْرٍ: (لَأُعْطِيَنَّ الرَّايَةَ رَجُلًا يَفْتَحَ اللَّهُ عَلَى يَدَيْهِ) فَقَامُوا يَرْجُونَ
لِلذَلِكَ أَنَّهُمْ يُعْطَى فَعَدُوا وَكُلُّهُمْ يَرْجُو أَنْ يُعْطَى فَقَالَ: (أَيْنَ عَلِيٌّ؟) فَقِيلَ: يَسْتَكْبِي
عَيْنَيْهِ فَأَمَرَ فُدْعِيَ لَهُ فَبَصَقَ فِي عَيْنَيْهِ فَبَرَأَ مَكَانَهُ حَتَّى كَانَهُ لَمْ يَكُنْ بِهِ شَيْءٌ فَقَالَ:
لِقَاتِلَهُمْ حَتَّى يَكُونُوا مِثْلَنَا فَقَالَ: (عَلَى رِسْلِكَ حَتَّى تَنْزِلَ بِسَاحَتِهِمْ ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى
الْإِسْلَامِ وَأَخْبِرْهُمْ بِمَا يَجِبُ عَلَيْهِمْ) فَوَاللَّهِ لَأَنْ يُهْدَى بِكَ رَجُلٌ وَاحِدٌ خَيْرٌ لَكَ مِنْ
حُمْرِ النَّعَمِ) (الحديث ۲۹۴۲، أطرافه في: ۳۰۰۹، ۳۷۰۱، ۴۲۱۰) (۲۶۳).

(۲۶۲) (قد- ۱۰۴) رهمزی سوورمتی همزمیہ (قاد- ۱۰۵) ژمارہی سوورمتی فیلہ (ومرگپڑ).

(۲۶۳) أخرجه مسلم في فضائل الصحابة، باب: من فضائل علي بن ابي طالب (رضي الله عنه)، رقم: ۲۴۰۶.

سەھلی کۆری سەعد (مەزى خۆى لى بى) فەرمووى: لەغەزای خەيبەردا گویم لە پيغەمبەر (دروودی خۆى لەسر بى) بوو، فەرمووى: ئەم ئالایە سبەینى دەدم بەپیاو، خوداو پيغەمبەرى خودای خوش دەو، خوداو پيغەمبەرى خواش ئەویان خوش دەو، لەسر دەستی ئەودا خودا خەيبەر ئازاد دەکا، ئیتر ئەو شەو هەتا بەیانی خەلکەکه هەر رملیان لى دەدا ئاخۆ ئالاکە دەدرى بەکى، وەکام لەوان ئەم شانازییە بى مانەندەى دەست دەکەو، جا که رۆژەو بوو مەردومەکه زوو چوونە خزمەتى حەزەرەت (دروودی خۆى لەسر بى) هەرکەسەیان لەدڵەو بەتەما بوو که ئالاکە بدرى بەو، پيغەمبەر (دروودی خۆى لەسر بى) فەرمووى: (ەلى کۆرى ئەبوطالب لەکوپیە؟) ەرزیان کرد: ئەى پيغەمبەرى خودا! هەردووچاوى ديشين. فەرمووى: (بنيرن بەشوینیا).

که ەلى ەات، پيغەمبەر (دروودی خۆى لەسر بى) تفى خۆى کردە ناو هەردوو چاوەکانیەو، نزای چاکبوونەو بۆى کرد بۆپاراپیەو، ئیتر دەست بەجى چاوەکانى واک بوونەو. دەتگوت کەهەر چاوى نەئيشاوە! ئەوسا ئالاکەى پيدا، ەلى فەرمووى: ئەى پيغەمبەرى خودا! هەتا وەك ئيمەيان لى دى هەر شەريان لەگەل بکەم؟

فەرمووى: (بەناهیستەو هیدى و هیواشی لەسەرەخۆ لەگەل سوپاکەتا بکشی و برۆن هەتا دەجیتە مەیدان بۆیان و دەگەیتە فەراخ مائەکانیان، لەوئ بانگیان بکە بۆ موسوئمان بوون، ئەوێ مافی خودایەو لەناپینی ئیسلا مەسەریان پيوستە، ئەوێان بۆ روون بکەرەو، جا ئەگەر ژنەوتیان و ئیسلام بوون ئەوا باشە، ئەگینا ئەوسا شەر بکەن لەگەلئان، دەسا بەو خودایەى کەکەسى لەرەنگ نییە ئەگەر بەهۆى تۆو خودا تاقە پیاو رینمایى بکا، رینگای راستى ناپینی خودای پى نیشان بەا، ئەو بۆ تۆ باشترە لەهەرچى وشتى سوور هەیه، که نایابترین مالى ەرهبه) (تاج/۵/۶۰-۲. گەورەى ئیمامى ەلى ش+ تاج/۱-۱۸۶-۱۵-۵. باسى راگەیاندى زانست پيوستە).

خواحافیزی و دەرچوون بۆ سهفهرو بۆ غهزا له روژی پینج شه ممه‌دا سونه‌ته

١٢٠٨- عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ كَعْبَ بْنَ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) كَانَ يَقُولُ لَقَلَّمَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَخْرُجُ إِذَا خَرَجَ فِي سَفَرٍ إِلَّا يَوْمَ الْخَمِيسِ (الحديث ٢٩٤٩، أطرافه في: ٢٩٤٧، ٢٩٤٨، ٢٩٤٩، ٢٩٥٠، ٣٠٨٨، ٣٥٥٦، ٣٨٨٩، ٣٩٥١، ٤٤١٨، ٤٦٧٣، ٤٦٧٦، ٤٦٧٧، ٤٦٧٨، ٦٢٥٥، ٦٦٩٠، ٧٢٢٥) (٢٦٤).

كه‌عبی كوری مالیک (ه‌زی خوی لێ بێ) فه‌رمووی: كه‌م واده‌بوو، كه‌پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ر بێ) دهرجی بۆ سه‌فه‌ر له‌غه‌یری روژی پینج شه‌مه‌دا، هه‌میشه‌ هه‌زی ده‌کرد كه‌ له‌روژی پینج شه‌مه‌دا دهرجی بۆ سه‌فه‌ر. (تاج/٨/٨٤. باسی سه‌فه‌ر. ز-٢٤).

١٢٠٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ بَعَثَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي بَعْثٍ وَقَالَ لَنَا: (إِنْ لَقِيتُمْ فَلَانًا وَفُلَانًا لِرَجُلَيْنِ مِنْ قُرَيْشٍ سَمَاهُمَا فَحَرِّقُوهُمَا بِالنَّارِ) قَالَ: ثُمَّ أَتَيْنَاهُ لَوَدَّعُهُ حِينَ أَرَدْنَا الْخُرُوجَ فَقَالَ: (إِنِّي كُنْتُ أَمَرْتُكُمْ أَنْ تُحَرِّقُوا فَلَانًا وَفُلَانًا بِالنَّارِ وَإِنَّ النَّارَ لَا يُعَذِّبُ بِهَا إِلَّا اللَّهُ فَإِنْ أَخَذْتُمُوهُمَا فَاقْتُلُوهُمَا) (الحديث ٢٩٥٤، طرفه في: ٣٠١٦) (٢٦٥).

ئه‌بوهوره‌یره‌ (ه‌زی خوی لێ بێ) فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ر بێ) له‌ناو كۆمه‌له‌یی له‌سو‌پادا، ناردينی بۆ فه‌رمانی فه‌رمووی پیمان: (ئه‌گه‌ر فیساره‌كه‌سو فیساره‌كه‌ستان تووشبوو به‌ئاگر بیانسو‌تین) ناوی دوو پیاوی قوره‌یشی بۆ دیاری كردين، فه‌رمووی: جا له‌وكاته‌دا كه‌ دهرچووين پيش

(٢٦٤) من المتفق عليه (عيني/١٤ص ٢١٦) حيث قال: وذكر صاحب التلويح بعد ذكر هذا الحديث الحديثين بعده: خرجه الستة.. - المترجم.

(٢٦٥) قال العسقلاني: لم يوافق على حديث أبي هريرة في التحريق (فتح/٦/١٩٥) - المترجم.

ئەوێ کە بکەوینە پێ، بۆ خواحافیزی چووینەوێ بۆ خزمەتی
پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) فەرمووی: (ئەوێ بوو من فەرمانم پێکردبوون
کە هەر کاتێ تووشی ئەو دووپیاوێ بوون، مۆلەتیان مەدەن بە ناگری سوور
بیانسوتین، بەلام لە راستیدا هەر بۆ خوا هەیه کە بە ناگر سزای کەسی یا
شتێ بدا، لەبەر ئەوێ ئەگەر بەرھەوێلتان کەوتن بە ناگر مەیانسوتین، بەلام
بەکوشتن بیانکوژن).

عەینی و مامۆستای حافظ أحمد کوری عەلی کوری حەجەر عەسقلانی
(رمزێو رحمتی خودیان لێ بێ) سەبارەت بەم دوو پیاوێ دەفەرموون: ناویان هەبباری
کوری ئەسوودو نافیعی کوری عەبدقەیس بوو، بەرھەوێلی ئەو لقا
هەناردەیه ناکهون، هەبار دواپی موسوڵمان دەبی و موسوڵمانێ جوانی لێ
دەردەچێ، خەڵک لەسەر رابوووردی خرابی لەپاش موسوڵمان بوونی جینی
پێ دەدەن، سکالای ئەوێ لە خزمەت پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) دەکا،
دەفەرمووی: (تۆش جینیان پێ بدەروێ). نێتر خەڵکە کە وازیان لێ هینا.
بەلام چارەنووسی نافیعی کوری عەبدقەیس دیار نییە، رەنگ بێ پیش
موسوڵمان بوونی مردبێ. (تاج/ ۸-۱۳۱-۱۳۲-۵۳)

فەرمانبەریی فەرمانرەواو پەیمان پێ دانێ

۱۲۱۰- عَنْ ابْنِ عَمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
قَالَ: (السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ حَقٌّ مَا لَمْ يُؤْمَرْ بِالْمَعْصِيَةِ فَإِذَا أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ وَلَا
طَاعَةَ) (الحديث ۲۹۵۵، طرفه في: ۷۱۴۴) (۲۶۶).

ئەبنو عومەر (رمزێو خودیان لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ)
دەفەرمووی: (گوێڕاپەلێ و فەرمانبەری فەرمانرەوا مافیکی رەوایە لە ئەستۆی

ملہ تھا بہ مہرجیٰ فہرمان نہ کریؔ بہ نافہرمانی خودا، دہنا نہ گہر شتی واکرا
نہ گویراہی لئی دہمینئی و نہ فہرمانبہریی).

۱۲۱۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (لَنْ الْآخِرُونَ السَّابِقُونَ) وَيَقُولُ: (مَنْ أَطَاعَنِي فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَمَنْ يُطِيعِ الْأَمِيرَ فَقَدْ أَطَاعَنِي وَمَنْ يَعْصِ الْأَمِيرَ فَقَدْ عَصَانِي وَإِنَّمَا الْإِمَامُ جُنَّةٌ يُقَاتَلُ مِنْ وَرَائِهِ وَيُتَّقَى بِهِ فَإِنْ أَمَرَ بِتَقْوَى اللَّهِ وَعَدَلَ فَإِنَّ لَهُ بِذَلِكَ أَجْرًا وَإِنْ قَالَ بِغَيْرِهِ فَإِنَّ عَلَيْهِ مِنْهُ) (الحديث ۲۹۵۷، طرفه في: ۷۱۳۷) (۲۶۷).

نہ بوہورمیرہ (ہمزای خوی لئ ہئ) فہرمووی: بہ گوئی خوُم لہ زاری پیروزی
پیغہ مبہرم ژنہ وتووہ، دمیفہرموو: (ہہر کہسی فہرمانبہری من بکا نہوہ
فہرمانبہری خودا دہکا، چونکہ من ہہموو شتی لہسہر فہرمانی نہو دہکم،
وہ ہہر کہسی لہفہرمانی فہرمانپروای من دہرجی نہوہ لہفہرمانی من
دہردہچی). وفہرمووی (درووی خوی لہسہر ہئ): (پیشہوای نیسلام قہ لایہ، موسوئمان
لہدہوری پووہ دہدہن و لئی کوڈدہبنہوہو، لہگہلایا جہنگ دہکمن لہدزی
دوژمن، لہہمان کاتا پشتو پہناشہ بویان، جا نہگہر فہرمانی کرد
بہلہ خواترسیو، پیشہوایہکی دادپہروہر بوو، نہوہ لہجیاتی نہوہ پاداشتیکی
گہورہی بو ہہیہ، ومنہگہر فہرمانیشی کرد بہشتیکی تر، نہوہ شتیکی
ترہ). (تاج/۳-۲۷۷-ز-۱۰۵-ش/ن + ز-۱۰۶-ال-۲۸۶-ش).

۱۲۱۲- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: رَجَعْنَا مِنَ الْعَامِ الْمُقْبِلِ فَمَا اجْتَمَعَ مِنَّا اثْنَانِ عَلَى الشَّجَرَةِ الَّتِي بَايَعْنَا تَحْتَهَا كَأَنَّا رَحْمَةٌ مِنَ اللَّهِ فَسَأَلْتُ نَافِعًا عَلَى أَيِّ شَيْءٍ بَايَعْتُمْ عَلَى الْمَوْتِ قَالَ: لَا بَلْ بَايَعْتُمْ عَلَى الصَّبْرِ (الحديث ۲۹۵۸) (۲۶۸).

ثیبنو عومەر (عزای خوی لئ بئ) دمه رموی: سالی ریکه وتنی حوده یبیه که له ژیر سیبهری دار سه مووره یه کا، پهیمانی به یعه تو لرضوانمان له گهل پیغه مبهردا (دروودی خوی لئسر بئ) به ست، که خودا له قورنانی پیروژدا بهم نایه ته باسی دمه رموی: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُوكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ﴾. جا له سالی نایینده دا که گه راینه وه بؤ حوده یبیه، کاتی چووین بؤ عه مره ویستمان نه و داره سه مووره یه، که سالی پیشو له ژیریدا به یعه تمان دابوو به پیغه مبهردا (دروودی خوی لئسر بئ)، بیدوزینه وه، به لام نه مان دوزیه وه، به شیوه یه کی وا لیمان گوږا هیچ دوو که سیکمان یه کمان نه گرت له سر نه وه که نه و دره خته نه وه، نه وهش له ره حمه تی خودا وه بوو که ونبوو لیمان و نه مان دوزیه وه، تا نه بی به مایه ی ئاژاوه و فیتنه بؤ هه ندی مروی نه قام، زیاد له پیویست ته عظیمی بکه و به ره به ره بیهرستن.

عه رزی نافع گرا، له م پهیمانده دا پیغه مبهردا (دروودی خوی لئسر بئ) له سه رچی پهیمانی له گهل هاوړیکانی دا به ست، ئایا له سر نه وه که هه تا دوا هه ناسه له بهر دی شهر هه ل نه یه ن؟ فه رموی: نه، له سر نه وه نه بوو، به لکوو له سر نه وه نه بوو که خوږاگر بن. (بروانه ژماره: (۳۳۱ تجرید= ۵۶۳ فتح). ۱۲۱۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَمَّا كَانَ زَمَنُ الْحَرَّةِ أَتَاهُ آتٍ فَقَالَ لَهُ: إِنَّ ابْنَ حَنْظَلَةَ يُبَايِعُ النَّاسَ عَلَى الْمَوْتِ فَقَالَ: لَا أَبَايِعُ عَلَى هَذَا أَحَدًا بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). (الحديث ۲۹۵۹، طرفه في: ۱۶۷ (۴۶۹).

عه بدوللای کوری زمید (عزای خوی لئ بئ) فه رموی: له سه رده می هه راکه ی نه له ره رده دا، پیاوی هات گوتی پییم: ناگات لییه که عه بدوللای کوری حه نظله (عزای خوی لئ بئ)، له سه ر مهرگ پهیمان به جهه ناگاو مره کان ددها؟ عه بدوللای فه رموی: له پاش پیغه مبهردا (دروودی خوی لئسر بئ) له سه ر مهرگ پهیمان به که س ناده م.

رافھو شیکردنەوہ:

ئەم فەرموودەییە رافھو روونکردنەوہ: یەکی دوورو درێژی دەوئ:

١. ئیبنو ئەئیر (پەنجەمی خودی ئی بن) لەنیهایەدا دەفەرموئ: رۆژی ئەلحەررە رۆژیگە ناسراوە لەمیژووی ئیسلاما، لەسەردەمی یەزیدی کۆری موعاویەدا رووی دا، سوپایەکی زۆری هێنا لەخەلکی شام، بەسەرکردەیی موسلیمی کۆری عوقبەی ئەلوپری، لەمانگی قوربانی سائی شەست و سیی کۆچیدا (٦٨٣ز) دەستیان کرد بەگوشت و بری خەلکی مەدینە، وەشاری مەدینەیان تالان کرد، صەحابەو تابعیانیکی زۆریان شەهید کرد. حەررە خەرە بەرداوییەگە، وا لەدەووری مەدینە، بەردیکی رهشی زۆری والی، جەنگەکی کوشتارەگە لەویدا روی دا.

٢. مەولەوی (پەنجەمی خودی ئی بن) دەفەرموئ:

لەعنی یەزیدی ج بەحشی نەدەمین طول
ئیمان پەنھانەو، خاتیمە مەجهوول
راستە ئەعمالی قەبیحی زۆر کرد
بەلام چوووانی ئیمانی نەبرد

جا بۆ بەرگری لەم جۆرە بەدرفتارییە یەزیدو، بۆ سکالای حال و نامۆزگاری خێر، لەهەموو لایەگەو دەنگی ناپەسندی بەرزەوہ بوو، بەلام سوودی نەبوو، جا لەم روانگەییەو، وەفدی لەخەلکی مەدینە لەگەڵ عەبدوللای کۆری حەزەلەدا چوون بۆ لای یەزید، جا پاش هەول و کۆششیکێ زۆری بۆ سوود، کۆمەڵی کاری بۆ شەری و ناپەسەندیان لەیەزیدو دەستەو بەستەگە یینی، جا کاتی گەڕانەوہ بۆ مەدینە لەپاش راویژ یەزیدیان لەخەلافەت خەلع کردو بریاریان دا کە یەزید لەم رۆ بەداووە جێنشین نییە، لەشویتی ئەو عەبدوللای کۆری زوبەیریان کرد بەجێنشین و پەیمانیان پێ دا.

جا نه وه بوو يه زید نه وه له شکره ی به فەرمانده یی موسلیمی کور ی عوقبه نارد بو سهریان، کوشتاریکی گه ئی گه وره ی له خه لکی مه دینه کرد، هه زارو چه سه ده که سی له پیاوماقولا نی شار، له سه حابه و تابیعین، کوشت، وه له ره شه خه لکیش له زن و منال و پیرو کاسبکار ده هه زار که سی تری کوشت، جا له پاش رۆژه که ی نه لحه ره ره موسلیم جاری دا، که سی رۆژ شاری مه دینه به ره لایه، بیستانی بی خاونه، چیده که نه له کوشتن و برپین و تالانی و زن تالانی کردن بیکه نه!!

جا موسولمانان به م بۆنه یه وه فەرمانده ی شه ره که، که ناوی (موسلیم) بوو، ناوه که یان گۆری چونکه مسلم واته: بیوه ی و ناشتیخواز، وه له ناوه که ی و له واقعی حائی، ناویکی تازه یان بو داتاشی و ناویان نا (مصرف) واته: زیاده ره ویکار له خوینپرشتن دا!! وه یه زید خوی له پاش نه م زوئمو زۆره له ناو چوو، بوو به میوانی مه رگی رهش.

۳- نه مه ی نه مپۆ له سوریا رووده دا، حافظ اسد به یه ک دوورۆژ له حمص و حما، ده هه زار که س ده کوژی، نه ژده ها که ی عپراق به سه دان هه زار مرۆفی بی تاوانی موسولمان نه نفال ده کاو زینده به چال ده کا، دووباره بوونه وه یه کی کرده وه کانی یه زید و موسریفی کور ی عوقبه یه. جا خوا بکا کورده کانی خوشمان نه که ونه نه م هه لانه وه.

له راستیدا نه مپۆ نه م عملانییه ته وای له وه خه لکه کردووه باومپی به هیج نه ماوه، مه گهر به به ره ژده ونه دی خوی، ومزورداریش له زۆرداری پیش خوی به ندو عیرمت و مرناگری، له به ره نه وه دمبینین هه موو زۆرداری له نه وه ی پیش خوی خراپتره، وه نه و چیکردووه نه میش دمیکا به زیاده وه!

بروانه: (به رگی یه که م لاپه ره: ۹۷ ژیا ننامه ی نه سماء که دایکی عه بدوللای کور ی زوبه یه ره، فهرمووده ی ژماره: ۷۵ + تاج / ۵ / ۷۹ ز - ۱۰ ف - ۲. مه زناهی زوبه یی کور ی عه وام + تاج / ۱۰ - ۲۵۴ ز - ۹۷. له هوژی شه قیف هه لاتبازی ک و

خوینمزیک پهیدا دهبڼ + ریاض/۱- ۱۸۶ ژ- ۲۰۲ز- ۲۵. باسی دابهش کردنی که له پووره که ی زوبه یر).

۴- حه نظله ی باوکی ئه م عه بدوللایه ناسراوه به: (غسل الملائکة: شؤراوی فریشته) چونکه له غه زای ئو خوددا به له شی گرانه وه شهید بوو، فریشته شؤردبوویان و له شپیسسیان دمرکردبوو.

۱۲۱۴- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَايَعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثُمَّ عَدَلْتُ إِلَى ظِلِّ الشَّجَرَةِ فَلَمَّا خَفَّ النَّاسُ قَالَ: يَا ابْنَ الْأَكْوَعِ أَلَا تُبَايِعُ؟ قَالَ: قُلْتُ: قَدْ بَايَعْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: وَأَيْضًا فَبَايَعْتَهُ الثَّانِيَةَ فَقُلْتُ لَهُ: يَا أَبَا مُسْلِمٍ عَلَى أَيِّ شَيْءٍ كُنْتُمْ تُبَايِعُونَ يَوْمَئِذٍ قَالَ عَلَى الْمَوْتِ (الحدیث ۲۹۶۰، أطرافه فی: ۴۱۶۹، ۷۲۰۶، ۷۲۰۸) (۲۷۰).

سه له مه ی کوری نه کووه (مزی خوی لئ بئ) فهرمووی: له به یعه تو لریضوانا واته: له په یمانی خو شنوودیدا، له روژی خوده یبیه دا، په یمانم له گه ل پیغه مبه ر (دروودی خوی لسم بئ) به ست، نه و جا چوومه بن سیبهری شیخه لی، کاتی بهر مبه ره په یمانکاره کان هاتنه کزی و موسولمان هه موو په یمانیان به ست له گه ل پیغه مبه ردا (دروودی خوی لسم بئ) ، پیی فهرمووم: (ئهی کوری نه کووه ئه دی و مره په یمان و مر بگره) سه له مه فهرمووی: عه رزیم کرد: قوربان! من په یمانم له تو و مر گرت. فهرمووی (دروودی خوی لسم بئ) : (دیسانه وهیش په یمان و مر بگره وه، قازانجی هه یه زیانی نییه).

جامنیش بو جاری دووم په یمانم پی دا. عه رزی سه له مه کرا: نه و سهر دمه له سه رچی په یمانتان به پیغه مبه ر (دروودی خوی لسم بئ) ددها؟ فهرمووی: (په یمانان پی ددها که نه گه ر کوژراویشین له به ره ی جهنگا رانه که ین) (تاج/۸- ۷۹ز- ۲۱ف- ۲ش/ت. باسی په یمان به ستن له سه ر غه زا کردن).

راقه و روونکردنه وه:

نهم فهرمووده یهش یهکی تره له فهرمووده سیانیهکانی بوخاری،
 بپروانه: بهرگی دووهم لاپه‌ره: (۲۷۸) هه‌روا — ۱۱۳ بهرگی یه‌که‌م ژماره: (۹۰)
 + ژماره: (۴۸) + بهرگی دووهم ل ۱۱۶-۶۹۴، فهرمووده‌ی ژماره یازده‌ی سیانییه.
 ۱۲۱۵- عَنْ مُجَاشِعٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) أَنَا وَأَخِي فَقُلْتُ: بَايَعْنَا عَلَى الْهَجْرَةِ فَقَالَ: (مَضَتْ الْهَجْرَةُ لِأَهْلِهَا) فَقُلْتُ:
 عَلَامَ ثُبَايَعُنَا؟ قَالَ: (عَلَى الْإِسْلَامِ وَالْجِهَادِ) (الحدِيث ۲۹۶۲، أطرافه فی: ۳۰۷۸،
 ۴۳۰۵، ۴۳۰۷) و (الحدِيث ۲۹۶۳، أطرافه فی: ۳۰۷۹، ۴۳۰۶، ۴۳۰۸) (۲۷۱).

موجاشیعی کورپی مه‌سعوود (عززی خوی له بێ) فهرمووی: له‌پاش ئازادبوونی
 مه‌که‌که له‌گه‌ڵ موحالییدی کورپی مه‌سعوودی برام، چوین بۆ خزمه‌تی
 پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ر بێ) عه‌رزیم کرد: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! په‌یمانمان
 بده‌ری له‌سه‌ر کۆچکردن بۆلات بۆ مه‌دینه. فهرمووی: (کۆچکردن
 به‌سه‌رچوو، ئه‌وه‌ی کۆچی کرد له‌کاتی خۆیدا، ده‌ستی خۆی وه‌شاندا) گوتم:
 ئه‌ی له‌سه‌ر چی په‌یمانمان له‌گه‌ڵ ده‌به‌ستی؟ فهرمووی: (په‌یمانمان بده‌نی
 له‌سه‌ر خزمه‌تی ئایینی ئیسلام و غه‌زاکردن) (تاج/ل-۳-۲۷۳ ف-۱-ز-۱۰۴. باسی
 په‌یمان به‌ستن).

راقه و روونکردنه وه:

موجاشیعی کورپی مه‌سعوود و موحالییدی کورپی مه‌سعوود بران،
 هه‌ردوکیان سه‌حابه‌ن، موحاشیعی له‌بوخاری و موسلیم دا گێڕانه‌وه (ریوایه‌) ی
 هه‌یه، وه‌ک نهم فهرمووده‌ی ئێره که هه‌ردوو پیر گێڕاویانه‌ته‌وه، له‌سه‌ر

فهرمایشتی ئیصابه دولابی دمهفرموی: موجاشیع شاری کابولی له ولاتی هیند غه زاکرد، موجاشیع دهجیته ناو ژووری بتخانه که گوهه ری له چاوی بتی دمردهینی و دمیباو، دمهفرموی: بو ئه وه وام کرد ههتا بزنان که ئه وه بته نه زیان ده به خشی و نه سوود، موجاشیع یه ک فهرمووده ی له بوخاری دا هه یه، له رودای ئه لجه مه لدا کوژراوه — رمزاو رحمه ته ی خودای لی بی له خوی و له موجالیدی برای.

ئه رکی ده خریته سه رسانی غه زاکار که له ووژه ی دا هه بی

۱۲۱۶- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَقَدْ أَتَانِي الْيَوْمَ رَجُلٌ فَسَأَلَنِي عَنْ أَمْرِ مَا دَرَيْتُ مَا أَرُدُّ عَلَيْهِ فَقَالَ: أَرَأَيْتَ رَجُلًا مُؤَدِّيًا نَشِيطًا يَخْرُجُ مَعَ أَمْرَانَا فِي الْمَغَارِي فَيَغْرِمُ عَلَيْنَا فِي أَشْيَاءَ لَا نُحْصِيهَا؟ فَقُلْتُ لَهُ: وَاللَّهِ مَا أَذْرِي مَا أَقُولُ لَكَ إِلَّا أَنَّا كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَعَسَى أَنْ لَا يَغْرِمَ عَلَيْنَا فِي أَمْرٍ إِلَّا مَرَّةً حَتَّى نَفْعَلَهُ وَإِنْ أَحَدَكُمْ لَنْ يَزَالَ بِخَيْرٍ مَا اتَّقَى اللَّهَ وَإِذَا شَكَّ فِي نَفْسِهِ شَيْءٌ سَأَلَ رَجُلًا فَشَفَّاهُ مِنْهُ. وَأَوْشَكَ أَنْ لَا تَجِدُوهُ وَالَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ مَا أَذْكَرُ مَا غَبَرَ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا كَالْغُثِّ شَرِبَ صَفْوُهُ وَبَقِيَ كَدْرُهُ (الحديث ۲۹۶۴) (۲۷۲).

عبداللای کوری مه سعود (مزی خوی لی بی) فهرمووی: (ئه مرۆ پیاوی هات بۆلام، له باره ی شتی که وه پرسیاری لی کردم نه مزانی چۆن وه لامی بده مه وه، گوتی: پیم بلی، پیاویکی ته وانای گورج و گۆل له گه ل فهرمانره واکانمانا دمرده چی بو غه زا، فهرمانره واکه یشی زیاد له توانا ئه رک و ئیش و کاری دهدا به سه ریداو، جه ختی لی ده کا که ئه نجامیان بدا، جا چاری ئه م جوړه پیاوه چیه؟ ئه م جوړه فهرمانانه به چی بهینی یان نا؟.

منیش پیم گوت: به خوا نازانم چیت پی بلیم، به لام نه و منده هیه، نیمه کاتی له خزمهت پیغه مبهردا (برودی خوی لسمه بی) بووین، جاروبار له کاتی ناچاریدا تاقه فهرمانیکی لهم شیوهی تو دهیلایت لی داوا دهگردین و جهختی لی دهگردین که نهجامی بدهین، و نیمه هیش نهجامان دداو نیتز نهیده کرد به دوو کارو سی کار.

وهکی تریش گرنه که نه و هیه که نیوه تهقوا کاربن و له تهقوای خوا دمرنه چن چونکه ههتا تهقوای خودا نهجام بدن چاکه کارن، نه و هیش پیووستی بهمه هیه: کاتی کارئ دیته پیش مروف نه گهر خوی برپاره که ی زانی نه و به پیی نه و به بوون و نه بوون دهیکا، به لام ههرکاتی که سی له کارئ دوو دل بوو، نهیده زانی که دروسته یان نا، نه و به با له زانیی برسی، ههتا دهرمانی دمردی نه زانییه که ی بکاو، و هلامیکی وای بداته و به بیی به دهرمان بو نه و دوو دلیه، هاکا نه و جوړه زانیانه شتان دست نه که وئ، که بتوانی و هلامی راستی پرسیاره کانتان بداته و.

به و خودایه که ههر خوی خودایه بوباشی و خراپی دنیا، نه م جیهانه م ناوا دیته بهرچاو وهک: نه ستیلایکی زه لکاوای وایه، که ناوه سافو روون و سارده که ی خورابیته و هو، خلته و لیلاوو قورو لیته که ی بنی مابی (۱).

رافه و شیکردنه و:

کورت و پوخت: و هلامه که نه مهیه به پیی توانا، نه و منده ی له وزه ی مروفا هیه، ده بیی فهرمانی فهرمانه واکانی جی به جی بکا، به مه رجی فهرمانی پیکرا و ده که به پیی تهقوای خودا بی و مایه ی رمزی نه و بی.

کاتی هه لېزارده ی دست پیکردنی جهنگ

۱۲۱۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي بَعْضِ أَيَّامِهِ الَّتِي لَقِيَ فِيهَا انْتِظَرَ حَتَّى مَالَتْ الشَّمْسُ ثُمَّ قَامَ فِي

النَّاسِ خَطِيبًا قَالَ أَيُّهَا النَّاسُ لَا تَتَمَنَّوْا لِقَاءَ الْعَدُوِّ وَسَلُّوْا اللَّهَ الْعَافِيَةَ فَإِذَا لَقِيتُمْهُمْ فَاصْبِرُوا وَاعْلَمُوا أَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ ظِلَالِ السُّيُوفِ ثُمَّ قَالَ اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ وَمُجْرِيَ السَّحَابِ وَهَازِمَ الْأَحْزَابِ اهْزِمْهُمْ وَانصُرْنَا عَلَيْهِمْ (الحديث ٢٩٦٥، طرفه في: (١٢٠٤ تجريد= ٢٩٣٣ فتح) (٢٧٣).

عبدالوللای کوپی نے ہوئے وہوفا (ہمزای خودی لے بن) دمفہرموی: (روؤزی پیغہمبہر (دروودی خودی لمسر بن) خودی نامادہ دمکرد بو بہرہنگاریوونہوہی دوژمنی، جا چاوہروانی کرد ہوتا خور لار بووہ، ئەوسا ہەئسایەوہو وتاریکی دا بہخەلکەکەہی فہرموو: (ئەہی مەردوم! ئاوات مەخوازن بو گەیشتن و بہرہنگاروہ بوونی دوژمن، بەلکو لەخودا داوای ئاسوودەہیی و بیوہیی بکەن، کاتیکیش تووشی دوژمن بوون و بہرہنگاری یەکتر بوون، خوگرو بہپشوو بن، وەبزانن کەبەہەشت وا لەژێر سایەہی سیبەری شمشێردا) ئەوجا فہرموو: (اللہمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ، وَمُجْرِيَ السَّحَابِ، وَهَازِمَ الْأَحْزَابِ، إِهْزِمْهُمْ وَانصُرْنَا عَلَيْهِمْ) : خودایہ! ئەہی ئەو کەسەہی کە قورئانت بہخەلات ناردووہ بو موحمەممەد! ئەہی ئەو کەسەہی کە بہتەوانایی خۆت با ہەلدەکەیت و، بہہەموو لایەکا ہەوری پئی دہخەیتە پئی، ئەہی ئەو کەسەہی کە بہتەنیا خۆت گەلەکوومەہی کوومەئەہی دوژمنانی ئیسلامت لەروؤزی ئەحزابا تیک شکاندا ئەہی خودایہ! لەم غەزایەشدا بیانشکیئە، وە سەرمان بخە بەسەریانا). (تاج/٨/١٣٣ ز-٤٨ ف ١-ش/ت).

راقہو شیکردنہوہ:

(بروانہ: ریاض / ٣-٩٥١-٩٣٤-١٨)

١- نہوہوی (ہمەتە خودی لے بن) دمفہرموی: لەفہرمووہکانا زور باسی -العافیة- کراوہ، مەبەست لەم وشەہیہ: داواکردنی لابردنی ہەموو جوورہ ناخۆشییەکی

دین و دنیا، که مرؤف به پیودی به له شی ساغ، له سیبهری ئایینی خودادا، له جیهانا بژی، له وجیهانیش هه روا.

٢- مه به ست له وه که ده فهرموئ: (به ههشت وا له ژیر سایه شیردا..). ئه مه یه: که به ههشت له خه باتگێرانی ریگهی خوداوه له هه موو که سی تر نزیکتره.

باسی ئالۆ کریکار له غه زاداو هه ندی هوی سه رکه وتن و ورده شتی تر

١٢١٨- عَنْ الْعَبَّاسِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ لِلزُّبَيْرِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): هَا هُنَا أَمَرَكَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ تَرْكُزَ الرَّأْيَةَ (الحديث ٢٩٧٦، طرفه في: ٤٢٨٠) (٢٧٤).

عه عباس (مزی خوی له بی) فهرمووی: به زوبه پیری کوری عه وام: ئالیره دا - واته: له حه جون- پیغه مبه ر (دروودی خوی له سمر بی) له غه زای ئازادکردنی مه ککه دا، فهرمانی پی کردیت که ئالاکهی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سمر بی) داچه قینیت. بۆ باسی ئالۆ بروانه: (تاج / ٨-١١١ز-٤١).

رائه و شیکردنه وه:

عه باسی کوری عه بدولوطه لیب هه ق مامهی پیغه مبه ره، برای باوکیه تی به دوو سال له پیغه مبه ر (دروودی خوی له سمر بی) گه وره تره، دایکی ناوی نه ثله ی کچی خه بابه، به منالی عه عباس ون ده بی، دایکی نه ذر ده کا ئه گهر بیدۆزیته وه، به رگی ئاوریشم بۆ که عبه بکا، که ده دیدۆزیته وه، نه زره که ی جی به جی ده کات، یه که م ژن بووه که به رگ بۆ که عبه بکا، عه عباس له پیش ئازادبوونی مه ککه دا ئیسلام بوو بوو، به لام به نه ینی هه والی قوره یشی بۆ پیغه مبه ر (دروودی خوی له سمر بی).

دنارد، له کاتی ئازادبوونی مه ککه دا ئیسلام بوونی خوئی ناشکرا کرد، نامادهی غهزای حونهین و طانیف بوو، له غهزای حونهین دا له گهڵ چهند که سیکی تری کهم دا، دهووری پیغه مبهریان چۆل نه کرد، له پاش نه بوو طالیبی برای له هه موو که سی زیاتر یاریدهی پیغه مبهری ددها، عهباس زۆر سهخی بوو، نانیده بوو، سیلهی رهحمی زۆر به جی دهینا، عومهرو عوسمان نه گهر به سواریی به لایا رمت ببونایی بۆ ریز بۆ نهو له و لآخه که داده به زین، تالی ی رمت دمبوون.

عهباس پیاویکی جوانی سبی کاری بالاناهندی بوو، دوو په لکهی هه بوو، کۆمه لی فهرموودهی له پیغه مبهروه گیراوه ته وه. پینج فهرموودهی له بوخاری پیرۆزدا ههیه، ئیمامی عهباس (رهزای خوی له بیه) له ته مه نی ههشتاو نو سالی دا، له مه دینه، له رۆژی ههینی دا، له سیازدهی رهجه بی سالی سی و دووی کۆچیدا مردوو، بهر له شه هید بوونی عوسمان به دوو سال، له به قیغ نیژراوه، عهبدو لالی کورپی دایه یشته ناو گۆره که یه وه، له ئیسلاما سی و دوو سال ژیاوه، بهر له هاتنی ئیسلامیش په نجاو دوو سال ژیاوه.

له سالی بیبارانی دا ئیمامی عومه ر دهی کرد به وه سیله و هوکار له لای خوا که بارانیان بۆ ببارینی، وه خوا نزاکه ی گیرا ده کردن، (بروانه: بهرگی ۲/ل-۱۴۹ژ ۷۲۱+) (تاج/ل-۵/۱۰۳-۱۷. باسی که وره یی عهباس) + (ته جرید. ژماره: ۵ بهرگی یه کهم ل-۱۹+ بهرگی دووهم ل-۲۰۶ ژ ۷۸۸ - ژ ۷۸۲ + ژ - ۷۲۸).

۱۲۱۹- عَنْ يَعْلَى بْنِ أُمَيَّةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ غَزَوْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) غَزْوَةَ تَبُوكَ فَحَمَلْتُ عَلَى بَكْرِ فَهُوَ أَوْتَقَ أَعْمَالِي فِي نَفْسِي فَاسْتَأْجَرْتُ أُجَيْرًا فَقَاتَلَ رَجُلًا فَعَضَّ أَحَدَهُمَا الْآخَرَ فَانْتَرَعَ يَدُهُ مِنْ فِيهِ وَنَزَعَ ثِيْبَتَهُ فَأَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَهْدَرَهَا فَقَالَ: (أَيْدِفُ يَدُهُ إِلَيْكَ فَتَقْضُمُهَا كَمَا يَقْضُمُ الْفَخْلُ) (الحديث ۲۹۷۳، أطرافه في: ۱۸۴۸، ۲۲۶۹، ۴۴۱۷، ۶۸۹۳) (۲۷۵).

یه‌علای کوری ئومه‌ییله (پزی خوی لئ بئ) فهرمووی: له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر
خویدا (دروودی خوی لسمه‌ر بئ) غه‌زای ته‌بوکمان کرد، له‌م غه‌زایه‌دا وشته‌ر نی‌ره‌یه‌کم دا
به‌غه‌زاکاری له‌پ‌یگه‌ی خودادا سواری بوو، له‌باری دلم دا ئه‌م هاوکارییه‌م له‌م
بابه‌ته‌دا باشترین کرده‌وی باشم بوو، که‌لای‌خودا ببی به‌زه‌خیره‌ بۆم.

له‌م غه‌زایه‌دا پیاویکم به‌کری گرت، له‌گه‌ل پیاویکی تردا بوو به‌شه‌ری
یه‌کیکیان ده‌ستی نه‌ویت‌ریانی برد به‌ده‌ماو گازی لئ گرت، ئه‌ویش له‌تاوانا
ده‌ستی خوی له‌ده‌می راپسکاند، یه‌کی له‌ددانه‌ دووینه‌کانی خست!

کابرای ددانکه‌وتوو بۆ سکاڵا هات بۆلای پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی لسمه‌ر بئ) ئه‌ویش
فهرمووی: (وه‌ک نی‌ره‌ وشته‌ر ده‌ستی برای خوتان ده‌کروژن،، خوینت ناکه‌وی)
(تاج-ل-۲۲۶ ف ۱-ز-۸۷).

۱۲۲۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ) قَالَ: (بُعِثْتُ بِجَوَامِعِ الْكَلِمِ وَلَصِرْتُ بِالرُّعْبِ فَيِنَّا أَنَا نَائِمٌ أُتِيتُ بِمَفَاتِيحِ
خَزَائِنِ الْأَرْضِ فَوُضِعَتْ فِي يَدِي) قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: وَقَدْ ذَهَبَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَنْتُمْ تَنْتَلُونَهَا) (الحديث ۲۹۷۷، أطرافه في: ۶۹۹۸، ۷۰۱۳،
۷۲۷۳ (۲۷۶).

ئه‌بوهوره‌یره‌ (پزی خوی لئ بئ) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی لسمه‌ر بئ) فهرمووی:
(خودا منی کردوه به‌پیغه‌مبه‌رو ره‌وانه‌ی کردوم بۆ سه‌ر ئه‌و خه‌لکه‌، قسه‌ی
نه‌سته‌ق و فهرمووده‌ی پر مه‌عنا‌ی پی به‌خشیووم، وه‌تا مانگه‌ ریبه‌ک دوزمن
له‌سامو شکوی خۆمو له‌شکرم زهنده‌قیان ده‌چی و وره‌ به‌رده‌ده‌ن و ئه‌مه‌ بووه
به‌هۆی سه‌رکه‌وتن بۆ ئیمه‌) وه‌هه‌روا فهرمووی: (له‌خه‌ونا بووم کلێله‌کانی
گه‌نجینه‌کانی زه‌ویم پی دراو، خرا‌نه‌ ناو ده‌ستم).

نُه بوهورهیره (دزمی خوی لس بڼ) فهرمووی: (نُه و ه ت ا پیځه مبهره) (دروودی خوی لسمر بڼ)
خوی نه ماوهو نیوه بهرودوا له پاش نهو، خه زنه ی ناو نهو گه نجان ه
د مرده ینو به کیښیان ده که نو ولات له دوا ولات نازادی ده که ن! مه به ست له
(جوامع الکلم) نایه ته کانی قورن ان وفهرمووده پر و اتا کانی پیځه مبهره (بر: ژ:
۲۱۷ ته جریید= ۳۳۵ فه تج + تاج/ال- ۳۴۳ ف ۴).

۱۲۲۱- عَنْ أَسْمَاءَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ صَنَعْتُ سَفْرَةَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي بَيْتِ أَبِي بَكْرٍ حِينَ أَرَادَ أَنْ يَهَاجِرَ إِلَى الْمَدِينَةِ قَالَتْ فَلَمْ نَجِدْ لِسَفْرَتِهِ وَلَا لِسِقَائِهِ مَا نُرْبِطُهُمَا بِهِ فَقُلْتُ لِأَبِي بَكْرٍ وَاللَّهِ مَا أَحَدٌ شَيْئًا أُرْبِطُ بِهِ إِلَّا نِطَاقِي قَالَ: فَشَقَّيْهِ بَائِثَيْنِ فَأَرْبِطِيهِ بِوَاحِدِ السَّقَاءِ وَبِالْآخِرِ السَّفْرَةَ فَفَعَلْتُ فَلِذَلِكَ سُمِّيَتْ ذَاتَ النَّطَاقَيْنِ (الحديث ۲۹۷۹، طرفاه في: ۳۹۰۷، ۵۳۸۸) (۲۷۷).

نه سمای کچی نه بوبه کر (دزمی خوی لس بڼ) فهرمووی: نه و کاته که
پیځه مبهره (دروودی خوی لسمر بڼ) ویستی له گهل باو کم دا، له مه که که وه کوچ بکه ن بو
مه دینه، له تاو زوړ بو ه ینانی ناموسو لمانه کان، خو م تویش به ره که ی
پیځه مبهرم دروست کرد، به لام شتی نه بوو ده می تویش به ره که وه ده می
کونده که ی پی ببه ستین. به باو کم گوت: به خوا هیچم ده ست ناکه وئ بی که م
به ده مبین مه گهر پش تینه که ی خو م؟ نه ویش فهرمووی: ده ی باشه
پش تینه که ت بکه به دوو له ته وه، به یه کیکیان ده می کونده که ببسته و
به ویتړیښیان ده می تویش به ره که، منیش وام کرد، جا له مه وه ناو نرام: (ذات
النطاقین) واته: دوو پش تین خان. (تاج/۴/ ۳۱۴- ۱۰۱- ۳۰۳ ز- ۱۰۱. باسی کوچکردن).

۱۲۲۲- عَنْ أَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَكِبَ عَلَى حِمَارٍ عَلَى إِكَافٍ عَلَيْهِ قَطِيفَةٌ وَأَرْدَفَ أَسَامَةَ وَرَأَاهُ (الحديث ۲۹۸۷، أطرافه في: ۴۵۶۶، ۵۶۶۳، ۵۹۶۴، ۶۲۰۷) (۲۷۸).

(۲۷۷) لاحظ ما جاء في خاتمة كتاب الجهاد (فتح/۶ ص ۱۹۵) - المترجم.

(۲۷۸) أخرجه مسلم في الجهاد والسير، باب: في دعاء النبي (صل الله عليه وسلم) وصبره على أذى... برقم: ۱۷۹۸.

نوسامه‌ی کوری زهید (همزی خوی لب بن) فهرمووی: پیغمبهر (دروودی خوی لسمر بن)
له‌سهر کورتانی‌کوه سورای گویدریژئ بوو، سهرکورتانه‌که قه‌یفه بوو،
منیشی له‌پاشکوی خویه‌وه سوارکرد. (تاج/۸/۱۰۰ف-ز-۳۲- ده‌ستووره‌کانی
سواری).

۱۲۲۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَقْبَلَ يَوْمَ الْفَتْحِ مِنْ أَعْلَى مَكَّةَ عَلَى رَاحِلَتِهِ مُرْدِفًا أَسَامَةَ بْنَ زَيْدٍ وَمَعَهُ بِلَالٌ وَمَعَهُ عُثْمَانُ بْنُ طَلْحَةَ مِنَ الْحِجَابَةِ حَتَّى أُنَاخَ فِي الْمَسْجِدِ فَأَمَرَهُ أَنْ يَأْتِيَ بِمِفْتَاحِ الْبَيْتِ فَفَتَحَ وَدَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَمَعَهُ أَسَامَةُ وَبِلَالٌ وَعُثْمَانُ فَمَكَثَ فِيهَا نَهَارًا طَوِيلًا ثُمَّ خَرَجَ فَاسْتَبَقَ النَّاسُ وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ أَوَّلَ مَنْ دَخَلَ فَوَجَدَ بِلَالًا وَرَاءَ الْبَابِ فَأَتَاهُ أَيْنَ صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَشَارَ لَهُ إِلَى الْمَكَانِ الَّذِي صَلَّى فِيهِ قَالَ عَبْدُ اللَّهِ فَتَسَيَّتُ أَنْ أَسْأَلَهُ كَمْ صَلَّى مِنْ سَجْدَةٍ (الحديث ۲۹۸۸، أطرافه في: ۳۹۷، ۴۶۸، ۵۰۴، ۵۰۶، ۱۱۶۷، ۱۵۹۸، ۱۵۹۹، ۲۹۸۸، ۴۲۸۹، ۴۴۰۰) (۲۷۹).

عه‌بدوللای کوری عومه‌ر (همزی خوی لب بن) فهرمووی: پیغمبهر (دروودی خوی لسمر بن)
روژی نازادکردنی مه‌ککه له‌لای سمروی مه‌ککه‌وه به‌سواری وشتره‌که‌ی هاته
ناو مه‌ککه‌وه، نوسامه‌ی کوری زمیدی خستبوویه پاشکوی خویه‌وه، بیلالی
له‌گهل بوو، عوسمانی کوری طه‌لحه‌یشی له‌گهل بوو، که‌یه‌کی بوو
له‌زیوانه‌کانی به‌یت، پیغمبهر (دروودی خوی لسمر بن) به‌سوایی ته‌شرفی هات، هه‌تا
گه‌یشته مزگه‌وت، له‌حه‌وشی مزگه‌وتدا وشتره‌که‌ی ییخ دا، نه‌وجا فهرمانی
به‌عوسمانی کوری طه‌لحه‌ کرد، کللی به‌یتی هیناو دمرگای کابه‌ی کرده‌وه،
پیغمبهر (دروودی خوی لسمر بن) چووه ژووره‌وه‌و نوسامه‌و بیلال و عوسمانیش
له‌گهلایا چوونه ژووره‌وه، دنیا روژ بوو.

پیغمبرو نهو چهند که سهیه ماوهیه کی زۆر له ژوورهوه مانهوه، نهوجا هاته دمرهوه خه لکه کهش په لاماری ژوورهوه یان دا، ئیبنو عومەر په کهم کهس بوو که خوی کرد به ژوورا، روانی بیلال له پشت دمرگا که وه ستاوه، ئیی دهپرسی: ئایا پیغمبر (دروودی خوی لیسر بی) له کویدا نویژی سوننه تی ناوبهیتی کرد؟ نهویش نهو جیگهیهی پی نشان دها که هه زمرت نویژی تیا دا کردبوو، ئیبنو عومەر فهرمووی: به لام له بیرم نه بوو که له بیلال بیرسم که خوشه ویست (دروودی خوی لیسر بی) چهند رکات نویژی تیا کرد. (تاج/ ۸/ ۲۳۶ ف- ۸) + (تاج ۱۲- ۲۷۲ ف- ۲- باسی نویژ کردن له ناو مالی کابه دا- ش/ د/ ت/ ن).

سه فەر به قورئان بو ولاتی دوژمن ناباشه، دیگر له سه فهدا

۱۲۲۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى أَنْ يُسَافَرَ بِالْقُرْآنِ إِلَى أَرْضِ الْعَدُوِّ (الحدیث ۲۹۹۰) (۲۸۰).

عه بدولای کوری عومەر (همای خویشان ل- بی) فهرمووی: پیغمبر (دروودی خوی لیسر بی) ریگهی نه دها که قورئان بری بو ولاتی دوژمن. چونکه مه ترسی نهوه دمری که دهستکاری قورئان بکری، یا بیریزی پی بکری له لایه نی دوژمنه وه.

روونکردنه وه:

مه بهست لهم جوړه بابهت و برپاره، لهو روژگاردا بوو که هیشتا مه ترسی نهوه دمر، که به هوئی دهستکاری قورئانه وه، قورئان گوړانکاری تیا بکری، به لام ئیستا نه مه ترسییه نه ماوه، چونکه به سه دان مه لیون نوسخه له قورئان، له دهسخت و له چاپکراو، به جیهان بلا و بوته وه، بگره ئیستا باشتین

چاپى قورئان ئەۋەيە كە لە ۋلاتە ناموسوئمانەكان چاپ دەكرى لەبەر ئەۋە و اباشە بۆ ئەو بەرپزانەى كە لەۋلاتى ئىسلامەۋە، كۆچ ياسەفەر، دەكەن بۆ ۋلاتە ناموسوئمانەكان، قورئان و كتیبى حەدىث و تەفسىرو شەرىعەت لەگەل خۆيان بەرن، يا هەول بىدەن كە پەيدايان بكەن، چونكە يەكى لەهۆى بەردەوامبوونى بىرو باومر ئەۋەيە كە هۆكارى روونكردەۋە: و پەخشەۋە بوونى لەبەردەستدایى.

جا لەكاتى نەقل و گواستەنەۋەى ئەم جۆرە شتانەدا، بەم مەبەستە رەۋايە موسامەحەو چاپووشى لەهەندى گىرو گرتى پىشەت دەكرى، وەك دوور نىيە كە كتیبە پىرۆزەكان، لەناو پاپۆرو خۆشپۆو شتى وادا، لەجىگەى شايانى خۆيان دانەنرین، يا لەلايەن كرىكارو حەمال و دەستەى كارمەندانى بەرپرسىارى ئەم جۆرە كارو فرمانانەۋە رىزى شايانى خۆيان پى نەدرى، بەلام لەهەمان كاتدا وەك پىۋىست ئەركى سەرشانى خۆيان ئەنجام دەدەن، و ئەۋەى مەبەستى هەموو لایەكە دىتەدى. لەبەر ئەۋە موسامەحەو چاپووشى لەم جۆرە گرتانە دەكرى و بەرئەو جۆرە ياسايە دەكەوى كە دەفەرموى: (للضرورات احكامها: ناچارىەكان برپارى تايبەتى خۆيان هەيە).

١٢٢٥ - عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَكُنَّا إِذَا أَشْرَفْنَا عَلَى وَادٍ هَلَّلْنَا وَكَبَّرْنَا ارْتَفَعَتْ أَصْوَاتُنَا فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (يَا أَيُّهَا النَّاسُ ارْبَعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ فَلَكُمْ لَا تَدْعُونَ أَصَمًّا وَلَا غَائِبًا إِنَّهُ مَعَكُمْ إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ تَبَارَكَ اسْمُهُ وَتَعَالَى جَدُّهُ) (الحديث ٢٩٩٢، أطرافه في: ٤٢٠٥، ٦٣٨٤، ٦٤٠٩، ٦٦١٠، ٧٣٨٦) (٢٨١).

ئەبومووسای ئەشعەری (مەزەبى خەوى لى بىن) فەرمووى: لەسەفەرێكا لەخەزمەتى
 حەزەرەتدا بووین، گشت جارێ كە دەگەشتینە سەر بەرزایىيەك كە دەپروانى
 بەسەر شیوو دۆلێكا، دەستمان دەكرد بەگوتنى: (لا إله الا الله) و (الله أكبر)
 بەدەنگى بەرز، پێغەمبەرىش (دروودی خەوى لەسەر بىن) فەرمووى: (ئەى موسوڵماننە!
 بەزەوێتان بەخۆتانان بێتەوه، ئەم هاتو هاواری پێناوێ، خو ئێوه هاوار
 لەكەرو لال یا لە نادیار ناكەن، ئێوه بانگی كەسێ دەكەن و لەكەسێ
 دەپارێنەوه، كەئەگای لەخەشى مارو میرووه، كە خەوى گەورەیه، كەبیسەرەو
 لەهەموو شتێ نزیكترە، پێرۆزبێ ناوی و پیت و فەرى مەزن بێ).

۱۲۲۶- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (كُنَّا إِذَا صَعِدْنَا
 كَبْرًا وَإِذَا نَزَلْنَا سَبَّحْنَا) (الحديث ۲۹۹۳، طرفه في: ۲۹۹۴) (۲۸۲).

جەبیری کۆری عەبدوڵلای (مەزەبى خەوى لى بىن) فەرمووى: جاران دەستوورمان
 وابوو كەسەرەدەكەوتینە سەر بەرزایی (الله أكبر) مان دەكرد، كە دادەبەزین بۆ
 شوینی نەزم و نەوى (سبحان الله) مان دەكرد.

۱۲۲۷- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِذَا مَرَضَ الْعَبْدُ أَوْ سَافَرَ كُتِبَ لَهُ مِثْلُ مَا كَانَ يَعْمَلُ مُقِيمًا صَحِيحًا)
 (الحديث ۲۹۹۶) (۲۸۳).

ئەبومووسای ئەشعەری (مەزەبى خەوى لى بىن) فەرمووى: پێغەمبەر (دروودی خەوى لەسەر بىن)
 فەرمووى: (لەكاتى نەخۆشى و لەكاتى سەفەردا بەندەى خودا، جى پیاووبێ،
 جى ژن، كاتى لەش ساغ بووهو لەمەلەوه بووه، جى كاریكى باشى كەردبێ و
 جى پەرسەشیكى ئەنجام دا بێ، وەك قورئانخویندن و شەو نوێژ و رۆژووی
 سوننەت و شتی تری وا، كە لەبەر نەخۆشى یالەبەر سەفەر، ئەوێ بۆ ئەنجام

(۲۸۲) لم يوافقہ مسلم على تخريج حديث جابر في التسبيح (فتح ۱۹۵/۶) خاتمة كتاب الجهاد والسير المترجم.

(۲۸۳) لم يوافقہ مسلم على تخريج حديث أبي موسى: (إذا مرض العبد) المصدر السابق - المترجم.

نەدرئ، ئەو خودا پاداشتی وێنەى ئەوەى لەکاتى نەخۆشى و لەماوەى سەفەرەکەیدا بۆ دهنوسیت).

ئەم بەهرانە لەم فەرموودەیه وەردەگیرئ:

۱- مەبەست لە (عبد) موسوڵمانە، نیربى یا مئ.

۲- ھەرکارئ موسوڵمان خووی پێوە بگرئ و لەکاتى لەشساغیدا بیکات، ئەگەر نەخۆش کەوت، وەلەبەر نەخۆشیەکەى ئەو کارە باشەى بۆ ئەنجام نەدرا، ئەوە خیرى کردنى ئەو کارە باشەى بۆ دهنووسرئ، بەمەرجى نیازى کردنى ئەو کارە باشەى ھەبئ، لەکاتى نەخۆشیەکەدا، کەناپکات نەخۆشیەکە رێگرە لئ.

۳- نەکردنى کارى سوننەت چى بەھۆى نەخۆشیەوہ بئ، یا بەھۆى سەفەرەوہبئ، یا بەھۆى عوزرەوہبئ، وەك زۆربۆھینانى خەو، رێك وەك حالەتى نەخۆشى وایە، بەلام سەفەرەکە نابئ سەفەرى گوناھ بئ.

۴- ئەنجامدانى کارى فەرز، لەکاتى ھەبوونى مەھانەى رەوادا، لەسەر شیوہبئ کەنەگاتە شیوہى ھەرەتەواوى ئەنجامدانى ئەو کارە لەکاتى لەش ساغیدا، ئەوہ ھەمان پاداشتى کاتى لەش ساغى بۆ ھەيە، بە وێنە: نەخۆشى کەنوێژەکەى بەدانیشتنەوہ بکا بەقەد پاداشتى کاتى لەش ساغى بۆ دهنوسرئ، کە نوێژەکەى بەپێوە دەکا.

۵- نەکردنى کارى خراپ، بەھۆى نەخۆشى و سەفەر و شتى واوہ، گوناھى کاتى لەش ساغى بۆ ناونوسرئ، کە ئەو کارانەى لەو کاتەدا کردووە، ئەوہ رەحمەتیکە لەخوداوە.

۶- نەخۆش و رێبوار ئەگەر زەحمەت بکێشن و ئەوہى لەکاتى لەش ساغى و لەکاتى بوونیان لەمالەوہ کردووێانە، لەکاتى نەخۆشى و لەکاتى سەفەردا، ھەمان شت بکەن خیرى زیاترە بۆیان مەگەر دەقى ھەبئ لەسەر ئەوہ کە نەکردنى ئەو کارە، لەو دوو کاتەدا باشترە لەکردنى، وەك گرتنى رۆزووى

رؤزی نۆمینەى حاجیان، بۆ حاجى لەکیوى عەرفە، کە لەو رۆژەدا حاجى سەرگەرمى کردنى حەجە. (بڕ: تاج/ ۲ ل- ۱۳۴)

سەفەرکردن بەتەنها یا بە بێ فەرمانى باوک و دایک

۱۲۲۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي الْوَحْدَةِ مَا أَعْلَمُ مَا سَارَ رَاكِبٌ بَلِيلٍ وَخَدَهُ (الحديث ۲۹۹۸) (۲۸۴).

ئەبنووعومەر (بڕێ خۆی لێ بێ) دەرمانمۆی: خوشەوێست (دروودی خۆی لەسەر بێ) دەرمانمۆی: (ئەوێ من دەیزانم لەبارەى تەنهایەو ئەگەر خەڵکیش وەک من بیزانن، هیچ کەسێ بەشەو بەتەنها خۆی، بەبێ ھاوێ نەدەرپۆشت بۆ هیچ شوێنێ) (تاج/ ۸ ل- ۸۵ ف- ۲۴- ۲۴. باسی سەفەر..).

رافەو و شیکردنەو:

مەبەست لەم فەرمانەو دەیه ئەوێ کەشەو جێگەى مەترسییە، زیاتر لەرۆژ هەموو جانەومرێ لەشەودا دەرمانمۆتەکار، وەکى تریش جنۆکەو شەیاتینیش لەشەودا دەرمانمۆنە گەر، دوور نیەخۆیانى نیشان بدەن بەهەرشیوێ بۆو تووشى ئێش و نازار و خایەلەى بکەن، ئەوێ لەبەر چاوە هەتاوێکو ئێستاش نەخۆشى دەرمانمۆنى و شێتێ زۆربەى لەشەودا تووشى تووشبوان دەبن، خودا پەنامان بدات.

۱۲۲۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَقُولُ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَاسْتَأْذَنَهُ فِي الْجِهَادِ فَقَالَ: (أَحْيِ وَالِدَاكَ؟) قَالَ: نَعَمْ قَالَ: (فَفِيهِمَا فَجَاهِدْ) (الحديث ۳۰۰۴، طرفه في: ۵۹۷۲) (۲۸۵).

(۲۸۴) لم يوافقته على إخراج حديث ابن عمر في السير وحده (فتح/ ۱۹۵/ ۶) - المترجم.

(۲۸۵) أخرجه مسلم في البر والصلة والآداب، باب: بر الوالدين... رقم: ۲۵۴۹.

عہدو لای کوری عہمر (ہمزای خوی لئ ہی) فہرمووی: پیاوی ہات بو خزمہتی پیغہمبہر (دروودی خوی لئسر ہی) پرسى پئی کرد کہ ریگہی بدا بجی بو غہزا، پئی فہرموو: (نایا باوک و دایکت ماون؟) گوتی: بہ لئ. فہرمووی: دەى کہواتہ برؤ بو خزمہتی ئەوان تیکۆشەو غہزای تو ئەوہیہ کہ خزمہتی ئەوان بکہی!) (تاج/ ٨٨- ٧٨ز - ٢٠ خاومنی مہانہی رہوا ئەگەر نہشچی بو غہزا قہیناکا).

ہہندی بابہتی جیا جیا لہ کاتی غہزادا، وہہندی مہانہی رہوا

١٢٣٠- عَنْ أَبِي بَشِيرٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَخْبَرَهُ أَنَّكَ كَانَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي بَعْضِ أَسْفَارِهِ وَالنَّاسُ فِي مَيْتِهِمْ فَأَرْسَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَسُولًا: (أَنْ لَا يَتَّقِينَ فِي رَقَبَةِ بَعِيرٍ قِلَادَةً مِنْ وَتَرٍ أَوْ قِلَادَةً إِلَّا قُطِعَتْ) (الحديث ٣٠٠٥) (٢٨٦).

ئہبویہ شیرئ ئەنصاری (ہمزای خوی لئ ہی) فہرمووی: لہسہفہریکا لہگہل پیغہمبہردا بووین خہلکہکہ شوینی شہویان گرتبوو، کہمی بلاو بوو بوونہوہ پیغہمبہر (دروودی خوی لئسر ہی) رابہریکی نارد بؤلایان، کہ پییان رابگہیہنی: کہ ہەر وشرئ ملیوانکہی ژئی کہوانی لہمل دایہ، یاخود ہەر ملیوانکہیہکی دیکہی لہگہردندایہ، بیپچریننہوہو لہملی دابکہن!) (تاج/ ٨٨/ ٩٥- ٢٩ف- ١)

هوئ ئەم نہہیہ وەك شیخی عہینی دہفہرموئ: ژئی کہوان زور قایمہ لہبەر ئەوہ ہہندی کیشہ دروست دہکا، وەك:

١- ہہندی کہس ہہندی شت دہکہنہ ملی ولاخ بہنیازی چاومزار.

۲- شهر فہرمانیان پیٰ دہکا بہ پچراندنی چونکہ نہو جوړہ شتانه نابن بہ چاوہزار لہ بہر نہوہ زیانیان ہہیہ نہوہک قازانچ، وہک لہ بینیان توند دہبی و دہیان خنکینی یا دہگیری لہ فہ لہ بیہک و دہبی تہ ہویٰ خنکاندنی ناژہ لہ کہ۔ بہ لَام چاوہزار بہ ناوہ جوانہکانی خواو بہ صیفاتہکانی و بہ نایاتی قورٹان دروستہ (بروانہ: فہرموودہی ژمارہ: ۱۰۰۶ لہم بہرگہیہ دا) و منہوہ بہر تہم نہ ہہیہ ناکہوئی بہ لَام شتی وایش دہبی بہ شیوہیہ کی شایان بہ و لاخ و ناژہ لہ کہ دا ہہ لواسری، وہک نہوہ بہ بہ نیکی ناقایم بکری تہ ملی، یا بہ جل و کورتان و سہرکہللہو زین و سہرزینی و لاخہ کہ دا دادووری یا لہ شوینیکی شایان لہ تہ ویلہ و وپشتیرو جیگہی ناژہ لہ کہ دابنری۔ شہر ریگہی شتی و ا دہدا، چونکہ بناغہی شہر لہ سہر ناسانکاری و بہرژہ و ہندی بہندہکانہ۔

نہبوبہ شیری تہ نصاریٰ ہاوپری پیغہ مہرہ، لہ ناو ہاوپریانی پیغہ مہرہ دا کہ سیکی تر نییہ بہم ناوہ، بہ لَام ہہیانہ کہ کہ سناو (کونیہ) ی نہبو بہ شیر بی، وہک: بہراء پیشی دہگوتری: نہبوبہ شیر۔

نہبوبہ شیر لہ پاش رووداوی تہل حہررہ مردوہ (بروانہ: ژمارہ: ۱۲۱۳) نامادہی غہزای ٹوحدو غہزای خہندہق بووہ، دہلین: تہ مہن دریژ بووہ۔

۱۲۳۱- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (لَا يَخْلُوَنَّ رَجُلٌ بِامْرَأَةٍ وَلَا تُسَافِرَنَّ امْرَأَةٌ إِلَّا وَمَعَهَا مُحْرَمٌ فَقَامَ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اكْتُنِيتُ فِي غَزْوَةٍ كَذَا وَكَذَا وَخَرَجْتُ امْرَأَتِي حَاجَةً؟ قَالَ: (اذهَبْ فَحُجِّ مَعَ امْرَأَتِكَ). (الحديث ۳۰۰۶، أطرافه في: ۱۹۶۲، ۳۰۰۶، ۳۰۶۱، ۵۲۳۳) (۲۸۷)۔

ٹیبنو عہباس (ہزی خوی لہ بی) فہرمووی: لہ پیغہ مہرہ ژنہوت دہیفہرمووی: (نابیٰ پیاوو ژنی بیانی بہ تہنہا، دوو بہ دوو، لہ شوینیکی

کۆببنهوه، ئافرهتیش نابێ بچێ بۆ سهفهري دوور مهگهر خۆی (مهحرهم) ی لهگهڵدا بێ). پیاوی ههستا گوتی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا! من خۆم بۆ فیساره غه‌زا ناوانوس کراوم و ژنه‌که‌شم چووه بۆ چه‌ج؟! فه‌رمووی: (ده‌ی خۆشت برۆ له‌گه‌ڵ ژنه‌که‌تا بۆ چه‌ج) (بروانه: ژماره: ٨٥١ به‌هرگی دووهم باسی سه‌فه‌رکردنی ژن به‌ته‌نها به‌ی که‌سیکی خۆی..).

کۆشتنی ژن و منال و سووتاندن به‌ئاگرو دیل و بارمه‌و....

١٢٣٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (عَجِبَ اللَّهُ مِنْ قَوْمٍ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ فِي السَّلَاسِلِ). (الحديث ٣٠١٠، طرفه في: ٤٥٥٧) (٢٨٨)

ئه‌بوهوره‌یره (هم‌زی خ‌وای لێ بێ) فه‌رمووی: خۆشه‌ویست (دروودی خ‌وای لێ بێ) ده‌فه‌رمووی: (خودا ته‌عه‌ج‌وب ده‌کا سه‌ی‌ری دێ له‌ه‌و‌زی که‌به‌زن‌ج‌یرو کۆته‌وه ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه) (بروانه: تاج/ ٨- ١٧١ف-١).

١٢٣٣- عَنْ الصَّعْبِ بْنِ جَثَامَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: مَرَّ بِي النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالْأَبْوَاءِ أَوْ بِوَدَّانٍ وَسُئِلَ عَنْ أَهْلِ الدَّارِ يُبَيَّتُونَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ فَيُصَابُ مِنْ نِسَائِهِمْ وَذَرَارِيِّهِمْ قَالَ: (هُمْ مِنْهُمْ) وَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: (لَا حِمَى إِلَّا لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)). (الحديث ٣٠١٢، طرفه في: ١٠٤١ تجريد = ٢٣٧٠ فتح) (٢٨٩).

سه‌عبی ک‌و‌ری جه‌ثامه (هم‌زی خ‌وای لێ بێ) فه‌رمووی: له‌ ئه‌ب‌و‌اء، یا له‌ وه‌ددان، پێغه‌مبه‌ر (دروودی خ‌وای لێ بێ) ته‌ش‌ری‌فی هات، ئه‌م پ‌ر‌سیاره‌یان لێ کرد: له‌شه‌ودا ده‌درێ به‌سه‌ر نام‌وس‌و‌ل‌مانانی جه‌نگی (حه‌ربی) دا، له‌ناو ماله‌کانیانا له‌کاتی

ئەو شەبە یخوونەدا، ژن و منائیان بەردەکەون ئایا بەکوشتن یا بەزامار بوون، ئایا حوکم و برپاری ئەو ژن و منالانە چییە؟ فەرمووی: (ئەوانیش لەوانن لەبەرناچاری برپاری کوشتنی ژن و منال و شەپرکەریان لەحالی وادا - کەستەمە لەیەکتری جیا بکێنەوه- وەك یەکەو دروستە) (بەروانە: تاج/۸- ۱۳۰- ۵۲ف- ۲. باسی ژن و منداڵ و پیرەمێرد ناکوژرێن) + (ژمارە: ۱۰۴۱ تجرید).

۱۲۳۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَخْبَرَهُ أَنَّ امْرَأَةً وَجَدَتْ فِي بَعْضِ مَغَازِي النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَقْتُولَةً فَأَتَتْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَتَلَ النِّسَاءِ وَالصَّبِيَّانَ. (الحديث ۳۰۱۴، طرفه في: ۳۰۱۵) (۲۹۰)

عەبدوللای کوری عومەر (بەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: لەغەزایەکا لەغەزاکانی پیغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) لاشەی ژنیکی کوژراو دۆزرایەوه، پیغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) کوشتنی ژن و منائی بەناپەسەند دانا. (تاج/۸- ۱۳۰ف- ۵۲. باسی ژن و منال و پیرەمێردو کۆیلە و سوتان).

۱۲۳۵- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) لَمَّا بَلَغَهُ أَنَّ عَلِيًّا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَقَالَ: لَوْ كُنْتُ أَنَا لَمْ أَحْرِقْهُمْ لِأَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا تُعَذِّبُوا بَعْدَ اللَّهِ) وَلَقَتْلُهُمْ كَمَا قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (مَنْ بَدَّلَ دِينَهُ فَاقْتُلُوهُ) (الحديث ۳۰۱۷، طرفه في: ۶۹۲۲) (۲۹۱).

عیکرەمە (بەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: عەلی (بەزای خۆی لێ بێ) دەستەیهکی سووتاند، کە لەئێسلام وەرگەرا بوون، کە ئەمە گەیشتەوه بەئێبنوعەبباس (بەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: ئەگەر من بوما یە لەشوینی عەلی نەمدەسووتاندن چونکە پیغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) دەفەرموی: (بەسزای تایبەتی خودا، کە بریتییە لەسزادان بەناگر، کەس سزا مەدەن) بەلام ئەوانەم دەکوشت چونکە

(۲۹۰) أخرجه مسلم في الجهاد والسير، باب: تحريم قتل النساء والصبيان في الحرب، رقم: ۱۷۴۴.

(۲۹۱) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث ابن عباس مع علي (فتح/۶/۱۹۵) - المترجم.

پیغہ مبہر (درویدی خوی لمسر ہی) دمفہ رموی: (ہمر کہسی ئایینی خوی گوری بیکوژن) (تاج ۱۳-۲۲۹ ف-۲-۸۸. باسی حوکمی و مرگہ راوہ لہ دین).

۱۲۳۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (قَرَصَتْ نَمْلَةٌ نِيًّا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ فَأَمَرَ بِقَرِيَةِ التَّمْلِ فَأُحْرِقَتْ فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ أَنْ قَرَصَتْكَ نَمْلَةٌ أَحْرَقْتَ أُمَّةً مِنَ الْأُمَمِ تُسَبِّحُ) (الحديث ۳۰۱۹، طرفه في: ۳۳۱۹) (۲۹۲).

ئەبوھورەیرە (درویدی خوی لہ ہی) فہرمووی: ژنہ وتم لہ خو شہ ویست (درویدی خوی لمسر ہی) دمیفہ رموو: (جاری میروولہ یی پیغہ مبہری لہ پیغہ مبہر مگان دہگہ زی، پیغہ مبہر مگہ فہرمان دمدا شارد میروولہ کہ ہموو دہسوتینن، جا خودا لہسر ئەوہ گلہ یی لی دمکاو سروشی بو دہنیری، خو تو تاقہ یہک میروولہ گہستی کہچی نہتہ و مہیکت لہ نہتہ و مگان سہر توپ سووتاند کہ حالیان وابوو تہ سبیحات و سوپاس و ستایشی خویان دہکرد) (تاج ۴/ ۱۵-۴ گیانلہ بہری کوشتنی فہدہ غہ ہی).

۱۲۳۷- عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَلَا تُرِيدُنِي مِنْ ذِي الْخَلَصَةِ وَكَانَ بَيْتًا فِي خَنْعَمٍ يُسَمَّى كَعْبَةَ الْيَمَانِيَةِ قَالَ: فَأُتِلَقْتُ فِي خَمْسِينَ وَمِائَةِ فَارِسٍ مِنْ أَحْمَسَ وَكَانُوا أَصْحَابَ خَيْلٍ قَالَ وَكُنْتُ لَا أَثْبُتُ عَلَى الْخَيْلِ فَضَرَبَ فِي صَدْرِي حَتَّى رَأَيْتُ أَثَرَ أَصَابِعِهِ فِي صَدْرِي وَقَالَ: (اللَّهُمَّ ثَبِّتْهُ وَاجْعَلْهُ هَادِيًا مَهْدِيًّا) فَأُتِلَقَ إِلَيْهَا فَكَسَرَهَا وَحَرَّقَهَا ثُمَّ بَعَثَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُخْبِرُهُ فَقَالَ رَسُولُ جَرِيرٍ: وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا جِئْتُكَ حَتَّى تَرَكْتُهَا كَأَنَّهَا جَمَلٌ أَجُوفٌ أَوْ أَجْرَبُ قَالَ: (فَبَارَكَ فِي خَيْلِ أَحْمَسَ وَرِجَالِهَا خَمْسَ مَرَّاتٍ) (الحديث ۳۰۲۰، أطرافه في: ۳۰۳۶، ۳۰۷۶، ۳۸۲۳، ۴۳۵۵، ۴۳۵۶، ۶۰۹۰، ۴۳۵۷، ۶۳۳۳) (۲۹۳).

(۲۹۲) أخرجه مسلم في السلام، باب: النبي عن قتل التمل، رقم: ۲۲۴۱.

(۲۹۳) أخرجه مسلم في الفضائل، باب: فضائل جرير بن عبد الله، رقم: ۲۴۷۶.

جهریری کوری عهبدوللا (رمزی خوی لى بى) فهرمووی: پیغه مبهەر (دروودی خوی لىسر بى) فهرمووی پیم: (نهری بوتخانهی ذولخه صهه له کۆل ناکه یته وه) بوتخانه یی له یه مهن هه بوو ناوی ذولخه له سه بوو، پێیان ده گوت: که عه بهی یه مانى، له بهر نه وهی که له ولاتی یه مهن بوو.

فهرمووی: منیش به سه دو په نجا سواره وه له هۆزی نه حمهس که هۆزی خۆمن، تاوم دایه، وهك دزمانین هۆزی نه حمهس خاوهن رهوگن، به لام من خۆم به سه ر ماینه وه پێ نه ده گیرا نه وه م عهرزی پیغه مبهەر (دروودی خوی لىسر بى) کرد، جا پیغه مبهەر (دروودی خوی لىسر بى) بۆ مو فهرکی، به نیازی خۆگرتن به سه ر ولاخی سوار ییه وه دهستی دا به سینگما، ته نانهت شوینه واری لیدانی په نجه کانی به سه ر سینگمه وه دیار بوو، وه فهرمووی: (خودایه راگیرى بفرموو وه بیکه به رابه ریکی شارمزا) نیتز له وه دوا جهریر قهت له مایین نه که وته خواره وه، نه و جا خۆم وه شکره که رویشتین بۆ گیانی بوتخانه که وه بته که مان شکان و خانوه که مان رمان و نه وه شی له وى بوو کوو شتمان و دوا یی کابه درۆینه که مان به ته و اوای سووتاند، نه و جا رابه ری که مان نارد بۆ خزمه تی پیغه مبهەر (دروودی خوی لىسر بى) ئه م هه واله خۆشه ی پێ را که یاند، رابه ره که ی جهریر عهرزی حه زمهت دهکا: به و که سه ی که تۆی کردو وه به پیغه مبههری راست و دروست و رهوانه ی کردووی بۆ سه ر نێمه، که هاتم بتخانه که سووتابوو نه تووت و شترى گه ره و قه ترانى لى دراوه، ئاوا رهش دا گیر سابوو! وهك که لاوه یه کی کۆن چۆل و هۆل بوو! گوتی: جا پیغه مبهەر (دروودی خوی لىسر بى) پێنج جار نزای پیرۆزی بۆ رهوگ و پیاوانی هۆزی نه حمهس فهرموو (تاج/ ۵۰- ۲۳۰ ف- ۲۶- ۶۵. گه وره یی جهریر ش / ت).

روونکردنه وه:

باخ سووتاندن و ژن و منال کوشتن و دى سووتاندن و باخ و رمز داهینان و گه لى شتى ترى له م بابه تانه، برپاره که یان به پێی هه لۆ یست و به رژه موندی گشتی موسولمانان ده گۆرێ، به شیوه یه کی گشتی ئه م جوړه شتانه هه تا له کاتى روودانى

جہنگا ناباش و نارہوان و نابیٰ نہنجام بدرین. بہ لّام نہ گہر شہر گہرم بوو
جہنگاومر نہیدہ پەرژایہ سہر جیاگردنہوی جہنگاومریان لہنا جہنگاومریان، یا
بوو بہ شہرہ تۆپو شہرہ فرۆک و لہہردوولا مال و منال و پیرو بہککوتہ
کوژران و پیوہ بوون، نہوہ لہبەر ناچار ی ری بہو جوړہ شتانه دہدری.

لہراستیدا بۆ ئەم سہردہمہ مہلاو زاناگان تا رادہیی دوورن لہہلّسورانی
جہنگو دوورہ شہرن و لہبەر نہوہ کەمتر ناگایان لہبارودوخی دہروونی
جہنگاومرہکان ہہیہ، کەوہک تہندووری داخراو کلّبہ کلّبیہتی! لہبەر نہوہ
بریارہکانیان لہم لایہنہوہ ہەر بریارہ کوّنہکانہو، تارادہیی نیوہ ناچلہ.

۱۲۳۸ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
قَالَ: (هَلَكَ كِسْرَى ثُمَّ لَا يَكُونُ كِسْرَى بَعْدَهُ وَقِصْرٌ لِيَهْلِكَنَّ
ثُمَّ لَا يَكُونُ قِصْرٌ بَعْدَهُ وَلَتَقْسَمَنَّ كُنُوزُهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ) (الحديث ۳۰۲۷ أطرافه
في: ۳۱۲۰، ۳۶۱۸، ۶۶۳۰) (۲۹۴)

نہبوہورہیرہ (ہمزای خوی لی بی) فہرمووی: پیّغہمبہر (دروودی خوی لہسہر بی) فہرمووی:
(وا کیسرا لہناو چوو ئیتّر لہپاش نہو کیسرای تر نابی، قہیسہریش لہناو
نہچی و لہپاش نہویش قہیسہری تر نابی، بہو کەسہ کە گیانی منی
بہدہستہ، گہنج و سامان و گہنجینہی نہم دوو پادشایہ دہست موسولمانان
دہکەون و بہخت دہکریّن لہپیّناوی خودادا) (تاج/ ۴-۳۶۷ ف- ۷-۱۱۲).

- وَعَنْهُ فِي رَوَايَةٍ: قَالَ سَمِيُّ النَّبِيِّ (دروودی عوای لہسہر بی) الْحَرْبُ خَذَعَةٌ (الحديث
۳۰۲۹، طرفه في: ۳۰۲۸).

دیسان نہبوہورہیرہ (ہمزای خوی لی بی) فہرمووی: پیّغہمبہر (دروودی خوی لہسہر بی)
فہرمووی: (شہر فروفیلّہ، جہنگ بہ فرو فیّل دہبریتہوہ) (تاج/ ۸-۱۲۸ ف- ۲-ز-
۵۰. شوینہ گومکی لہشہر دا پەسەندە).

دووبہرہ کی وہ گوی نہ کردنی فہرمانی سہریازی و

ہہندی بابہتی تر

۱۲۳۹- عن البراء بن عازب (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يُحَدِّثُ قَالَ: جَعَلَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى الرَّجَالَةِ يَوْمَ أُحُدٍ وَكَانُوا خَمْسِينَ رَجُلًا عَبْدَ اللَّهِ بْنِ جُبَيْرٍ فَقَالَ: (إِنْ رَأَيْتُمُونَا تَخْطِفُنَا الطَّيْرُ فَلَا تَبْرَحُوا مَكَانَكُمْ هَذَا حَتَّى أُرْسَلَ إِلَيْكُمْ وَإِنْ رَأَيْتُمُونَا هَرَمْنَا الْقَوْمَ وَأَوْطَأْنَاهُمْ فَلَا تَبْرَحُوا حَتَّى أُرْسَلَ إِلَيْكُمْ) فَهَزَمُوهُمْ قَالَ: فَأَنَا وَاللَّهِ رَأَيْتُ النِّسَاءَ يَشْتَدِدْنَ قَدْ بَدَتْ خِلَاجُهُنَّ وَأَسْوَفُهُنَّ رَافِعَاتِ ثِيَابِهِنَّ فَقَالَ أَصْحَابُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جُبَيْرٍ: الْغَنِيمَةُ أَيُّ قَوْمِ الْغَنِيمَةِ ظَهَرَ أَصْحَابُكُمْ فَمَا تَنْتَظِرُونَ؟ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جُبَيْرٍ: أُنْسِيْتُمْ مَا قَالَ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالُوا: وَاللَّهِ لَنَأْتِيَنَّ النَّاسَ فَلَنُصَيِّبَنَّ مِنَ الْغَنِيمَةِ فَلَمَّا أَتَوْهُمْ صَرَفَتْ وَجُوهَهُمْ فَأَقْبَلُوا مِنْهُمْ مِائَتَيْنِ فَذَكَ إِذْ يَدْعُوهُمْ الرَّسُولُ فِي أَخْرَاهُمْ فَلَمْ يَبْقَ مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) غَيْرُ اثْنَيْ عَشَرَ رَجُلًا فَأَصَابُوا مِنْ سَبْعِينَ وَكَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَصْحَابُهُ أَصَابُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ يَوْمَ بَدْرٍ أَرْبَعِينَ وَمِائَةً سَبْعِينَ أَسِيرًا وَسَبْعِينَ قَتِيلًا فَقَالَ أَبُو سُفْيَانَ أَفِي الْقَوْمِ مُحَمَّدٌ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ فَتَهَاَهُمُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ يُجِيبُوهُ ثُمَّ قَالَ أَفِي الْقَوْمِ ابْنُ أَبِي قُحَافَةَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ثُمَّ قَالَ: أَفِي الْقَوْمِ ابْنُ الْخَطَّابِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ثُمَّ رَجَعَ إِلَى أَصْحَابِهِ فَقَالَ أَمَا هَؤُلَاءِ فَقَدْ قُتِلُوا فَمَا مَلَكَ عَمْرٍ نَفْسَهُ فَقَالَ: كَذَبْتَ وَاللَّهِ يَا عَدُوَّ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ عَدَدْتَ لِأَحْيَاءِ كُلَّهُمْ وَقَدْ بَقِيَ لَكَ مَا يَسُوءُكَ.

قال: يَوْمَ يَوْمِ بَدْرٍ وَالْحَرْبُ سِجَالٌ إِيَّاكُمْ سَتَجِدُون فِي الْقَوْمِ مُثْلَةً لَمْ أَمُرْ بِهَا وَلَمْ تَسْأَلْنِي ثُمَّ أَخَذَ يَرْتَجِزُ أَعْلُ هُبْلٍ أَعْلُ هُبْلٍ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَلَا تُجِيبُوا لَهُ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا نَقُولُ؟ قَالَ: (قُولُوا: اللَّهُ أَغْلَى وَأَجَلُّ) قَالَ: إِنَّ لَنَا الْعَزَى وَلَا عَزَى لَكُمْ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَلَا تُجِيبُوا لَهُ؟) قَالَ: قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا نَقُولُ؟ قَالَ: (قُولُوا: (اللَّهُ مَوْلَانَا وَلَا مَوْلَى لَكُمْ) (الحديث ۳۰۳۹، أطرافه في: ۳۹۸۶، ۴۰۴۳، ۴۰۶۷، ۴۵۶۱).

بەراء (پەزى خەلىق لى بى) فەرموۋى: لەرۇژى غەزەزى ئوخوددا، پېغەمبەر (دروۋى خەلىق لى بى) ئەبىدوللاى كوپى جوبەيرى كىرد بەسەر كىردە پىادەكان، كە پەنجا پىاۋى تىر ھاۋىز بوون پىي فەرموون: ئەگەر بەچاۋى خۇتان ئىمەتان دى لەوناۋەدا كوزراۋىن و لاشەمان كەۋتوۋە مەل و مۇرو جانەۋەر دەمان خۇن، ئىۋە لەم شوپنەنى خۇتان مەجوللەن و پىشتەمان چۆل مەكەن، ھەتا خۇم دەنىرم بەشوپنەنەنە لەجىگە خۇتان مەبزوین.

جا سوپاى ئىسلام لەشكرى ناموسولمانەكانىان تىك شكان، بەراء فەرموۋى: بەخودا بەچاۋى خۇم ئافرەتە ناموسولمانەكانى قورەشىم بىنى، قۇلئان ھەلماى بوو خۇلخال و لاقىان بەدەرەۋە بوو، بەرەۋە لوتكەى شاخەكە لەترسى دىل كىردن، بەھەزەكەردن ھەلەدەھاتن! چاك و دامىنى كراسەكەيان كىردبو بەلادا، ھەتا باش بىتوانن رابكەن.

ئىتر ھاۋىزىكانى ئەبىدوللاى كوپى جوبەير گوتىيان: خەزىنە! رۇژى تالانە، زوۋكەن فرىاكەۋن، ئەۋەتا سوپاى خۇمان سەر كەۋتوون و ئىتر چاۋمروانى چىدەكەن؟ ئەبىدوللاى سەر كىردەيان پىي فەرموون: ئەى لەيادتان چوۋە كە پېغەمبەر (دروۋى خەلىق لى بى) چى پىي فەرموون؟ گوتىيان بەخەۋا دەرۋىن بۇ ناۋ مەردومەكە بەشى خۇمان تالان دەگرىن، ئىتر سەنگەرەكانى خۇيان چۆل كىرد، ئەبىدوللاۋ چەند كەسى لەۋى مانەۋە، ھەموۋىان شەھىد كىرن، ئەۋانى تىران چوون بۇ تالانى كۆكردنەۋە.

جا كاتى رۇپىشتن بۇناۋ خەلەكەكە سەريان لى تىك چوۋ، نەيان دەزانى سەربەج لاپەكا دەر كەن و بەرەۋە دوا شكان و ھەلەھاتن، ھۆى ئەۋەش ئەۋەبوۋ ئەمانە كەپىشتى سوپاى ئىسلامىان چۆل كىردو، ئالان بەتالان و پىرو پىتى جىھانەۋە، لەم كاتە ناسكەدا، خالىدى كوپى ولىد، كە ئەۋكاتە لەگەل سوپاى ناموسولمانەكان بوو ھەلى دەست كەۋتو ھىرشى بىردو بوو بەھۆى تىك شكاندىنى سوپاى ئىسلام، ئەمە ئەۋ روۋداۋەيە كە خودا لەقورئانا بەم ئايەتە

باسی دمکاو دمه رموی: إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوُونَ عَلَى أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرَاكُمْ ۖ جا موسولمانان زور خراب شکان و همموو هه لئاتن، تهنه دوازده پیاو رایان نه کرد که له خه زمهت پیغه مبهردا مانه وه، دوژمن حهفتا کهسی له ئیمه شهید کرد پیغه مبهرو هاوړپییانی له غه زای به دردا زیانی سه دو چل کهسیان له دوژمن دابوو، حهفتا دیل و حهفتا کوژراویان هه بوو.

جا نه بو سوفیان که نه و روژه سهر وکی بی باوهره کان بوو، کردیه سهر بهرزییه ک و بانگی کرد: نایا موحه ممه د خوئی ماوه یا کوژراوه؟ سی جار ئه مهی دووباره کرده وه، پیغه مبهر (برودی خوئی لمر بی) فهرمووی: وه لامی مه دهنه وه، نه و جا هه مان پرسپاری سهارمت به نه بو به کرو عومهری کوری خه طاب سی جار دووباره کرده وه، نه و جا بایدایه وه بو ناو کوومه له کهی و گوتی: دیاره که نه مانه هه موویان کوژراون، نه گینا نه گهر زیندوو بونایه وه لامیان دمدایه وه.

عومهریش خوئی پی رانه گیرا، فهرمووی: دروت کرد نهی دوژمنی خودا! نه و ناوانه ی که تو یه که یه که هه لیانت دا له سایه ی خودا وه هه موویان ماون، خودا مایه ی خه و خه فته و ناخویشی بو تو هیشتوته وه که پیی بته قی!

دوایی نه بو سوفیان گوتی: نه م روژه بهر و ژده کهی به در، بزائن شه پش به سهره یه هه رجاره ی لایه که دهیاته وه، وه که سه تلئ سمر بیر وایه، هه رساته ی وا به ده ست که سی که وه! هه روا گوتیشی: له ناو تهرمه کانتانا هه یه که تهرمه کهی شیواوه و لچو لیوو لوت و گوئی کراون، نه وه هه رچه ند به فهرمانی من نه بوو، به لام پیشم ناخویش نه بووه!

نه و جا له خویشیانا دهستی کرد به سوز کردن و سروود گوتن و به دهنگی بهر ز خویش خویش دمیگوت: (اعل هبل، اعل هبل: سهر بهرزی بو هوبه ل! سهر بهرزی بو هوبه ل!) هوبه ل ناوی بوتی که وره یان بوو!

پئیغهمبهریش (درویدی خوی لسمر بن) فهرمووی: (ئەووە بۆ وەلامی نادمنهوه؟) عەرزیان کرد: قوربان بلیین چی؟ فهرمووی: (بلیین: اللہ اعلیٰ اجل). واتە: خودا گەورەترو شکۆمەندترە.

ئەبوسوفیانیش گوتی: ئیمە خودایە تریشمان هەیه ناوی عوززایە، ئیوہ ئەومتان نییە، پئیغهمبهریش (درویدی خوی لسمر بن) فهرمووی: (ئەووە بۆ وەلامی نادمنهوه؟) گوتیان: قوربان بلیین چی؟ فهرمووی: (بلیین: ئیمە خودای گەورە خاوەن و سەرورمانە، بەلام ئیوہ بۆ خاوەن و بۆ سەرورمان). (تاج/۶- ۸۵ف-۲۶ز-۴. سوورەتی ئالی عیمران + تاج/۸-۲۰۹ز-۸۷. باسی غەزای ئوحود).

۱۲۴۰- عَنْ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: خَرَجْتُ مِنَ الْمَدِينَةِ ذَاهِبًا لِحَوِّ الْعَابَةِ حَتَّى إِذَا كُنْتُ بِبَيْتَةِ الْعَابَةِ لَقِيتُ غُلَامَ لِعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ قُلْتُ: وَيْحَكَ مَا بِكَ قَالَ: أَخَذْتُ لِقَاحَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قُلْتُ: مَنْ أَخَذَهَا؟ قَالَ غَطَفَانُ وَفَزَارَةُ فَصَرَخْتُ ثَلَاثَ صَرَخَاتٍ أَسْمَعْتُ مَا بَيْنَ لَابَتَيْهَا يَا صَبَاحَا يَا صَبَاحَا ثُمَّ اِلْدَفَعْتُ حَتَّى أَلْقَاهُمْ وَقَدْ أَخَذَوْهَا فَجَعَلْتُ أَرْمِيهِمْ وَأَقُولُ:

أَنَا ابْنُ الْأَكْوَاعِ وَالْيَوْمَ يَوْمَ الرُّضْعِ

فَاسْتَنْقَذْتُهَا مِنْهُمْ قَبْلَ أَنْ يَشْرَبُوا فَأَقْبَلْتُ بِهَا أَسْرِفُهَا فَلَقِيتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ الْقَوْمَ عِطَاشٌ وَإِنِّي أَغْجَلْتُهُمْ أَنْ يَشْرَبُوا سَفِيهٌ فَأَبَعْتُ فِي إِثْرِهِمْ فَقَالَ يَا ابْنَ الْأَكْوَاعِ مَلَكْتُ فَأَسْجَحْ إِنَّ الْقَوْمَ يُقْرُونَ فِي قَوْمِهِمْ) (الحديث ۳۰۴۱، طرفه في: ۴۱۹۴) (۲۹۵).

سە لەمە کوری ئەکوەع (عزای خوی لسمر بن) فهرمووی: دمرجووم بۆ جەنگە ئەکە کەنزیکە بەریدی لەمە دینەووە دوورە، بەریدی دوو فەرسەخە، کاتی گەیشتمە ملە جەنگە ئەکە، خولامیکی عەبدورەحمانی کوری عەو فەم پئیگەیشت پەشوکا بوو، گوتە: ئەووە جیتە هاوار لەخۆت؟ گوتی: وشترە شیردارەکانی پئیغهمبەریان فەرانە. گوتە: کۆ فەرانەدی؟ گوتی: جەتە هۆزی

غەطەفان و ھۆزی فەزارە، جامنیش وەك باوہ لەكاتی وادا، سێ جار بەھەموو دەنگم بەرمو مەدینە ھاوارم کرد: ئای لەم دەمە دەمی بەیانییەدا، خەڵکەكە! فریاكەون قەوماو! بەم قیزدییە لەم پەری مەدینەو ھەتا ئێ و پەری مەدینەم ئاگادار کردووە. سەلەمە لەم غەزایەدا پیادە بوو و لاخی سواری پێ نەبوو ئێوجا خۆم بەتەنھا گوژم داو بەرمو چەتەكان تێم تەقان و پاش ماومیی گرتەنەو، دەبینم و شترە دزیەكانیان واپی، جابەتیر دام گرتن و بەدەم تیر تیگرتەنەو ھۆرم دەکردو دەمگوت:

أَلَا ابْنُ الْأَكْرَعِ وَالْيَوْمُ يَوْمُ الرُّضْعِ

واتە:

ئەم سەلەمە کۆری ئەکوەعم نامەرد دەکوژم بەئەمری شەرعم

ئیتەر بەشەرە تیر ھەلەم فراندن و و شترەكانم لێ سەندنەو و مەودای ئەووم نەدان كەبگەنە سەرئاو و ئاو بخۆنەو، ئێوجا بەرمو مەدینە لێم خورپن و گەرامەو. جا لەپێ پێغەمبەر و ھاوڕێیانی كەھاتبوون بەدەم ئەم رووداو و پێم گەشتن، عەزیم کرد: ئێی پێغەمبەری خودا! دوژمن حالیان شەرە ماندوو و مردوو و تینوون، منیش بەپەلە ھەلەم فراندن، نەمەشت پاراو ببن، ئەگەر سوپایی بنییری بەدوایانا دەیانگرنەو و تۆلەسی بەرودوایان لێ دەسینن!

فەرمووی (دروودی خۆی لەسەر بێ) : (ئێی کۆری ئەکوەع! بەمرازی خۆت گەشتوی داخی دلی خۆت پێ رشتوون، پێ لێ ھەلپرنیش زۆر باش نییە، كەواتە لیبوردنت ھەبێ باشە! چاوپۆشی بكە، وەکی تریش ئیستا گەشتوونەتە جیگە قایم، وان لەناو ولات و ھۆزی خۆیانا، ھۆزەكەیان یاریدەیان دەدەن بشنیرین بەشوینیا سوودی نییەو، ھەر بەئاسانی بۆمان زەوت ناکرێن).

راقه و شيكر دنه وه:

نهم فهرموودميه دوازدهههه فهرموودهى سيانى (ثلاثي) يه، له بوخارى
پيرؤزدا (بروانه فهرموودهى ژماره: ۱۲۱۴ ات = ۲۹۶۰ ف).

۱۲۴۱- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فُكُّوا الْعَانِي يَغْنِي الْأَسِيرَ وَأَطْعِمُوا الْجَائِعَ وَعَوِّدُوا الْمَرِيضَ). (الحديث ۳۰۴۶، أطرافه في: ۵۱۷۴، ۵۳۷۳، ۵۶۴۹، ۷۱۷۳) (۲۹۶).

نهبوموسا (مزي خوي لن به) فهرمووى: پيغهمبهه (برووى خوي لمسهه به) دهههرووى:
(ديل رزگار بكهه، برسى تير بكهه، بجهن بو سهردانى نهخوش و بو
ههوالپرسينى).

۱۲۴۲- عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قُلْتُ لِعَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) هَلْ عِنْدَكُمْ شَيْءٌ مِنَ الْوَحْيِ إِلَّا مَا فِي كِتَابِ اللَّهِ قَالَ لَا وَالَّذِي فَلَقَ الْحَبَّةَ وَبَرَأَ النَّسَمَةَ مَا أَعْلَمُهُ إِلَّا فَهَمَّا يُعْطِيهِ اللَّهُ رَجُلًا فِي الْقُرْآنِ وَمَا فِي هَذِهِ الصَّحِيفَةِ قُلْتُ وَمَا فِي الصَّحِيفَةِ قَالَ الْعَقْلُ وَفَكَالِكَ الْأَسِيرَ وَأَنْ لَا يُقْتَلَ مُسْلِمٌ بِكَافِرٍ (الحديث ۳۰۴۷، أطرافه في: ۱۱۱، ۱۸۷۰، ۳۰۴۷، ۳۱۷۲، ۳۱۷۹، ۶۷۵۵، ۶۹۰۳، ۶۹۱۵، ۷۳۰۰) (۲۹۷).

نهبوجوجهيفه (مزي خوي لن به) فهرمووى: بهههليم گوت: نيوه كه بنه مالهى
پيغهمبههه، نايا هيچ نامهو نووسراوو سرووشيكى تايبه تييتان والا، كه لاي
نهو خه لكهى تر نه بى، وهك هه ندى كهس نهم داوايه دهكهه ؟ فهرمووى:
(بهو كهسه كه توومه دمهه فينى و دهپروينى و، بهو كهسه كه هه موو
گيانله بهرانى دروست كردوو، شتى وامان لانييه، جكه له قورنان كه نامهى

(۲۹۶) لاحظ خاتمة كتاب الجهاد (فتح/ص ۱۹۵۹) المترجم.

(۲۹۷) قال صاحب التاج الجامع للأصول في احاديث الرسول رواه الشيخان (تاج/ص ۱/ص ۶۹ تاج/ص ۲/

خودایه، مه گهر تیگه یشتن و فه همی که خودا بیدا به موسولمان، له باره ی قورئانی پیرۆزه وه، له گه ل ئه مه ش که و له م تۆماره نووسرا ودا. گوتم: باشه ئه م تۆماره چی لی نووسرا وه؟.

فه رمووی: (باسی چۆنیتی خویندان و، نه ندازه و چه شنی خوینبایی و باسی سه رانه و بارمته ی دیل و، ئه و مه سه له یه یش که موسولمان له باتی بی باوهر (کافر) نا کوژریته وه). (تاج/ ۱/ ۱۶-۸۸. زانین دهنووسریته وه - ش/ت).

۱۲۴۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ اسْتَأْذَنُوا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ اإِذْنُ فَلَنُتْرِكَ لَابْنَ أَخْتِنَا عَبَّاسٍ فِدَاءَهُ فَقَالَ: لَا تَدْعُونَ مِنْهَا دِرْهَمًا (الحديث ۳۰۴۸، طرفاه فی: ۲۵۳۷، ۴۰۱۸ (۲۹۸)

ئه نه س (هزی خوی لی بی) فه رمووی: کاتی عه بباسی مامه ی پیغه مبه ر (هرووی خوی له سر بی) له غه زای به دردا، دیل کرا، ویستی سه رانه بدا و خوی ئازادبکا، پیاوانی له نه نصاره کان، که خالوانی عه بدو لوطه لیبی باوکی عه بباس بوون، عه رزی پیغه مبه ریان کرد: قوربان! ریگه مان پی بده، که هه ندی له سه رانه که ی عه بباسی خوشکه زامان خوش ببین، و هه ندی له بارمته که ی که م بکه ی نه وه؟ پیغه مبه ر (هرووی خوی له سر بی) فه رمووی: (یه ک دره م چییه له بارمته که ی سه ری که م نا که نه وه).

۱۲۴۴- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ عَنْ أَبِيهِ قَالَ أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَيْنٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَهُوَ فِي سَفَرٍ فَجَلَسَ عِنْدَ أَصْحَابِهِ يَتَحَدَّثُ ثُمَّ انْفَتَلَ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اطْلُبُوهُ وَاقْتُلُوهُ فَقَتَلَهُ فَنَفَلَهُ سَلْبَهُ (الحديث ۳۰۵۱ (۲۹۹)

سه له مەمی کوری ئەگودە (بەزی خوی لێ بێ) فەرمووی: لە غەزای هەوازینا خەفییەیهکی ناموسو ئامانەکان هات بۆ سووسەکردنی هەوای پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) لەناو هاوڕێکانی دا دانیشت و دەستی کرد بە قەسەو باس، لەپاشدا دزکەیی لێ کرد و فرکەیی لێ کرد. پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) فەرمووی: (بیدۆزنەوه بیکوژن) منیش شوینی کەوتەم و کوشتەم و شترەکەیی ژیریم هینا بۆ لای پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) ئەویش تفاق و و شترەکەیی دابەخۆم لەگەڵ چەکەکید.

١٢٤٥ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ قَالَ: يَوْمَ الْخَمِيسِ وَمَا يَوْمُ الْخَمِيسِ ثُمَّ بَكَى حَتَّى خَضَبَ دَمْعُهُ الْأَحْصَاءَ فَقَالَ: اشْتَدَّ بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَجَعُهُ يَوْمَ الْخَمِيسِ فَقَالَ: (اِثْنُونِي بِكِتَابٍ أَكْتُبُ لَكُمْ كِتَابًا لَنْ تَضِلُّوا بَعْدَهُ أَبَدًا) فَتَنَازَعُوا وَلَا يَتَّبِعِي عِنْدَ نَبِيِّ تَنَازَعُ فَقَالُوا: هَجَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (دَعُونِي فَإِلَّذِي أَنَا فِيهِ خَيْرٌ مِمَّا تَدْعُونِي إِلَيْهِ) وَأَوْصَى عِنْدَ مَوْتِهِ بِثَلَاثٍ: (أَخْرِجُوا الْمُشْرِكِينَ مِنْ جَزِيرَةِ الْعَرَبِ وَأَجِيزُوا الْوَفْدَ بِخَوْرِ مَا كُنْتُ أَجِيزُهُمْ) وَكَسَبَتْ الثَّلَاثَةُ (الْحَدِيثَ ٣٠٥٣، طَرَفُهُ فِي: ٩٣ تَجْرِيد = ١١٤ فَتَحِ الْبَارِي) (٣٠٠).

ئێبنو عەبباس (بەزی خوی لێ بێ) فەرمووی: ئای لەو رۆژی پێنج شەممەیه چى رۆژى بوو؟! ئەوجا ئێبنو عەبباس زۆر گریا، هەتا بەفرمیسک چەوی بەرپیی خۆی تەپکرد، ئەوجا فەرمووی: لەرۆژی پێنج شەممەدا، نەخۆشیەکەیی پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) تەواو کەشەنگ بوو، فەرمووی: (نامەیهکم بۆ بهینن، هەتا نامەیهکەتان بۆ بنووسم، ئێتر لەپاش ئەو وەسیەت نامەیه هەتا هەتایە رێگەیی راست وون ناکەن و سەرتان لێ ناشیوی!) بەلام یاران لەناو خۆیاندا بوو بەهەرایان، خزمەتی پێغەمبەرانیشت شوینی مشتو

مېرو بگرمو بهردهو شوینی ههراو هوریا نییه و نابئ شتی وا روو بدا، نهوه بوو ههندی کهس ووتیان: پیغه مبهەر (دروودی خوی لسمەر بئ) دهبر سکیئی! چه زمرت — سهرو مائو منال و باوک و دایک و ههست و نهست به قوریانی گهردی سهر گۆری پیرۆزی بئ — فهرمووی: (که وای لئ هات لیم گهر پین باخه ریکی حالی خۆم بمر و خۆم ئاماده بکه م بۆ شادبوون به خزمهتی پهرو مردگارم، نه م حاله ی خۆم گه لئ باشترو چاکتره له مه ی که ئیوه له منتان دهوی!).

فهرمووی: چه زمرت (دروودی خوی لسمەر بئ) له کاتی مردنی دا سئ راسپیری موسو لمانانی کرد: فهرمووی (دروودی خوی لسمەر بئ) : (فره خواکان له دوورگه ی عهر مبه دمر که ن و، وهک خۆم به جوانی نوینهر (وهفد) بهر پئ بکه ن..). فهرمووی: راسپیری سیهه میانم له یاد نه ماوه. (تاج/ ۸- ۱۸۸ ف — ۸۱- باسی دمر کردنی ناموسو لمانه کان له له دوورگه ی عهر مبه) + (بپ: ژ- ۹۳).

۱۲۴۶- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَامَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي النَّاسِ فَأَتَى عَلَى اللَّهِ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ ثُمَّ ذَكَرَ الدَّجَالَ فَقَالَ: (إِنِّي أُنذِرُكُمْ وَمَا مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا قَدْ أُنْذِرَ قَوْمَهُ لَقَدْ أُنْذِرَ نُوحٌ قَوْمَهُ وَلَكِنْ سَأَقُولُ لَكُمْ فِيهِ قَوْلًا لَمْ يَقُلْهُ نَبِيٌّ لِقَوْمِهِ: تَعْلَمُونَ أَنَّهُ أَغْوَرٌ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِأَغْوَرَ) (الحديث ۳۰۵۷، أطرافه في: ۳۳۳۷، ۳۴۳۹، ۴۴۰۲، ۶۱۷۵، ۷۱۲۳، ۷۱۲۷، ۷۴۰۷) (۳۰۱).

ئیب نو عومهر (پزی خوی لئ بئ) فهرمووی: پیغه مبهەر (دروودی خوی لسمەر بئ) هه لسا یه وه دوانیکی بۆ مهردومه که دا سوپاسی که شایسته ی خودا بئ کردی و، ئینجا هاته سهر باسی جه جال و فهرمووی: (من هو شیارتان ده که مه وه مه ترسیتان ده که مه بهر له جه جال، هه موو پیغه مبه ره کانی تریش له پیش مندا که له کانی خویان ناگادار کرد و ته وه مه ترسی نهویان خستونه ته بهر، به لام

من قسه یه گتان بۆ ده کهم له بابته ئهو نه حله تیه وه، که هیچ پیغه مبه ری ئهم قسه یه ی نه کردو وه بۆ گه لی خو ی، ئه ویش ئه مه یه که جه جال یه که له چا وه دیاره که خودای گه وره یه که له چا و نییه - ش/د/ت) (تاج/ ۱۰- ۳۱۴- ف- ۱۱۲ نیشانه کانی جه جاله ...).

۱۲۴۷- عَنْ حَدِثَةٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (اَكْتُبُوا لِي مَنْ تَلَفَّظَ بِالْإِسْلَامِ مِنَ النَّاسِ) فَكُتِبْنَا لَهُ أَلْفًا وَخَمْسَ مِائَةِ رَجُلٍ فَقُلْنَا نَخَافُ وَنَحْنُ أَلْفٌ وَخَمْسُ مِائَةٍ فَلَقَدْ رَأَيْنَا ابْتِلَاءًا حَتَّى إِنَّ الرَّجُلَ لَيَصْلِي وَحَدَّهُ وَهُوَ خَائِفٌ (الحديث ۳۰۶۰) (۳۰۲)

حوزه یفه (همزی خوی لئ بئ) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهر بئ) فهرمووی: (ئه وانه ی که موسولمان بوون ناویانم بۆ بنووسن) کاتی ناوه گانمان نووسی هه زارو پینج سهد پیاو بوون له ناو خو مانا ده مانگوت: تازه ئیمه له دوژمن بترسین، وه لحال هه زارو پینج سهد کهس بین، به لام له وه دوا خودا تووشی تافیکردنه وه مه کی وای کردین ته نانه ت پیاو به ته نهایش نویژی بکر دایه هه ر ده ترسا، که پئی بزانی و تووشی ئازا وه وه ته نه ی بکه ن.

۱۲۴۸- عَنْ أَبِي طَلْحَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ كَانَ إِذَا ظَهَرَ عَلَى قَوْمٍ أَقَامَ بِالْعَرَصَةِ ثَلَاثَ لَيَالٍ. (الحديث ۳۰۶۵، طرفه فی: ۳۹۷۶) (۳۰۳)

ئه بو طه لحه (همزی خوی لئ بئ) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهر بئ) جاران کاتی که زال ده بوو به سهر هۆزیکا، سی شه و له لاما لانه که یان له دیاریان ده مایه وه، هه تا خو یان پشویی بده و دوژمنیش به ته واوی داماوو چاوترسین ببئ) (تاج/ ۸- ۱۲۳- ف- ۴۷- کاتو ده می شه ر خو ش بوون).

(۳۰۲) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: الإستسار بالإيمان للخائف رقم: ۱۴۹.

(۳۰۳) أشار العسقلاني والعيني إلى أن مسلماً أخرج متابعة عبد الأعلى لهذا الحديث (فتح الباري

۱۲۴۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ ذَهَبَ فَرَسٌ لَهُ فَأَخَذَهُ الْعَدُوُّ فَظَهَرَ عَلَيْهِ الْمُسْلِمُونَ فَرَدَّ عَلَيْهِ فِي زَمَنِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبَقَ عَبْدٌ لَهُ فَلَحِقَ بِالرُّومِ فَظَهَرَ عَلَيْهِمُ الْمُسْلِمُونَ فَرَدَّ عَلَيْهِ عَلَيْهِ خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ بَعْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). (الحديث ۳۰۶۷، أطرافه في: ۳۰۶۸، ۳۰۶۹) (۳۰۴).

ئیبنوعومەر (رمزی خوی لن بی) فەرمووی: ئەسپیکم هەبوو تەرا بوو، دوژمن گرتیان و بردیانەو هەبوو خۆیان، لەپاش دا کە سوپای موسوڵمانان سەرکەوت بەسەریاندا، ئەسپەکەیان دایەو هەخۆم، ئەمەیش بەسەرینی پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بی) خۆی بوو، لەسەر فەرمانی خۆشی دایانەو هەبوو پێم لەپاش مەرگی پێغەمبەریش (دروودی خوی لەسەر بی)، کۆیلەیکەم هەبوو هەڵاتو رایکردە ناو رۆمەو، کاتێ کە موسوڵمانان سەرکەوتن بەسەریان دا، خالیدی کوری وەلید کەسەرکردە سوپای ئیسلام بوو، لەو سەرکەوتنەدا کۆیلەیکە دایەو هەخۆم (تاج/ ۱۵۰/۸- ۶۳- ناموسوڵمانی جەنگی نابێ بەخاوەنی مائی موسوڵمان).

۱۲۵۰- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ذَبَحْنَا بُهَيْمَةً لَنَا وَطَحْنَتْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ فَتَعَالَ أَلْتِ وَنَفَرٌ فَصَاحَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: (يَا أَهْلَ الْخَنْدَقِ إِنَّ جَابِرًا قَدْ صَنَعَ سُوزًا فَحَيِّ هَلَا بِكُمْ) (الحديث ۳۰۷۰، طرفاه في: ۴۱۰۱، ۴۱۰۲) (۳۰۵).

جابیری کوری عەبدوللە (رمزی خوی لن بی) فەرمووی: روژی غەزای خەندەق لەکاتی هەلگەندنی خەندەکەدا، سەرنجەم دا پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بی) تەواو برسی بوو، جا چوو مەو هەبوو لای ژنەکەم و پێم گوت: هیچمان هەیە؟ دەبینم پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بی) تەواو برسێیەتی ئەویش هەمانەیکە هینا

مەنئ جۆی تیا بوو، بەرخۆلەیهکی دەستەمۆشمان ھەبوو ئەویشم سەربری، جا ئەو جۆکەیی ھاری و منیش بەرخەکەم جنی و کردمە ناو دیزەکەییەو و مەھر دوکمان پێکەو و لئ بوینەو.

ئەوجا چووم عەرزی پێغەمبەرم کرد: قوربان! بەرخۆلەیهکمان سەربریو مەنئ جۆشمان ھاریو بۆ نان، خۆت و چەند کەسی بفرموون، وەرن بۆ نیومرۆژە بۆ مائی ئیمە پێغەمبەریش (دروودی خوی لەسەر بێ) بانگەوازی ھەلداو فەرمووی: ئەی ئەھلی خەندەق! جابیر قاوەلئی واتە: نیومرۆژە- دروست کردوو و بفرموون بەزوویی بچین! (تاج/ ۴- ۳۴۰ ف- ۲- یەکی تر لەموەجیزەکانی پێغەمبەر زۆرکردنی نان و چێشتە).

۱۲۵۱- عَنْ أُمِّ خَالِدِ بِنْتِ خَالِدِ بْنِ سَعِيدٍ قَالَتْ: أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَعَ أَبِي وَعَلَيَّ قَمِيصٌ أَصْفَرُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (سَنَةِ سَنَةٍ) قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: وَهِيَ بِالْحَبَشِيَّةِ حَسَنَةٌ قَالَتْ: فَذَهَبْتُ أَلْعَبُ بِخَاتَمِ الثُّبُورِ فَرَزَبَنِي أَبِي قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (دَعَهَا) ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَبْلِي وَأَخْلَفِي ثُمَّ أَبْلِي وَأَخْلَفِي) (الحديث ۳۰۷۱، أطرافه في: ۳۸۷۴، ۵۸۲۳، ۵۸۴۵، ۵۹۹۳) (۳۰۶).

ئوم خالید کچی خالیدی کوری سەعید (بەزی خوی لئ بێ) فەرمووی: لەخزمەت باوکم دا منال بووم چووم بۆ خزمەتی پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) کراسیکی زەردم لەبەردا بوو پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) فەرمووی: (سەنە سەنە) ئەم ووشەیە بەزمانی ھەبەشی واتە: جوانە جوانە، ئوم خالید فەرمووی: جاجووم یاریم بەمۆری پێغەمبەرایەتی کرد کەلوولەییەکی سوور بوو بەقەد ھێلکەیی کۆترئ دەبوو، بەناوشانیەو و بوو باوکیشم تیئ خوریم کەشتی وانیەکەم، پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) فەرمووی: قەیناکە وازی لئ بێنە.

له پاشان پیڅه مېهر (دروودی خوی لسمر بڼ) دوعای بو کړدمو وه رمووی: (جار له گهل جارا بڅیت، تا ثم جلوه وینهی کون دمه کیت) (پروانه: تاج/ ۴-ل-۱۳۲ف- ۴-۳۹- ستایش کردن له کاتی جل پوشینا + تاج/ ۴-ل-۲۸۰ز- ۹۲ف-۱، ۲، ۳، + تاج/ ۴-ل-۲۵۷ف-۸۳ - نیشانه کانی جهستهی پیروزی پیڅه مېهر (دروودی خوی لسمر بڼ).

گری و ده سپیسی و بهر یکردن و پیشوازی خه باتگیران

۱۲۵۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَامَ فِيْنَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَذَكَرَ الْغُلُولَ فَعَظَّمَهُ وَعَظَّمَ أَمْرَهُ قَالَ: لَا أَلْفَيْنَ أَحَدَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رَقَبَتِهِ شَاةٌ لَهَا تُغَاءٌ عَلَى رَقَبَتِهِ فَرَسٌ لَهُ حَمْحَمَةٌ يَقُولُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَغْنِيَنِي فَأَقُولُ لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا قَدْ أْبَلَعْتُكَ وَعَلَى رَقَبَتِهِ بَعِيرٌ لَهُ رُغَاءٌ يَقُولُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَغْنِيَنِي فَأَقُولُ لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا قَدْ أْبَلَعْتُكَ وَعَلَى رَقَبَتِهِ صَامِتٌ يَقُولُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَغْنِيَنِي فَأَقُولُ لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا قَدْ أْبَلَعْتُكَ أَوْ عَلَى رَقَبَتِهِ رِقَاعٌ تَخْفِقُ فَيَقُولُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَغْنِيَنِي فَأَقُولُ لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا قَدْ أْبَلَعْتُكَ (الحديث ۳۰۷۳، طرفه في: ۲۶۷۰ ت = ۱۴۰۲ ت = ب/ ۲-ل-۹۵) (۳۰۷).

ومرگه پراوه که ی به ته و او ی واله پيشه وه له ژماره: ۶۷۰ دا رابوورد.

۱۲۵۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ عَلَى ثَقَلِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلٌ يُقَالُ لَهُ: كِرْكِرَةٌ فَمَاتَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (هُوَ فِي النَّارِ) فَذَهَبُوا يَنْظُرُونَ إِلَيْهِ فَوَجَدُوا عَبَاءَةً قَدْ غُلَّتْهَا (الحديث ۳۰۷۴) (۳۰۸).

(۳۰۷) أخرجه مسلم في الإمارة، باب: غلظ تحريم الفلول، رقم: ۸۳۱.

(۳۰۸) قال العسقلاني: لم يوافق مسلم على تخريج حديث عبدالله بن عمرو، في قصة الفالان

(فتح/ ۶ ص ۱۹۵ - خاتمة كتاب الجهاد والسير) - المترجم.

عبداللہ کوری عہمر (ہرمزی خوی لئ بئ) فہرمووی: پیاوی ھہبوو ناوی
کھرکھرہ بوو، بارگہچی پیغہمبہر بوو، کاتی مرد پیغہمبہر (دروودی خوی لمسر بئ)
فہرمووی: (کھرکھرہ لہناو ناگری دوزخ دایہ).

کھچوون تہماشایان کرد بالاپوشیکیان دوزیہوہ، کھ کھرکھرہ (ہرمزی خوی لئ
بئ) لہتالانی دزیبووی بؤ خوی) (تاج/۸/۱۶۷-۱۶۷).

۱۲۵۴- عَنْ ابْنِ الزُّبَيْرِ لَابْنِ جَعْفَرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) أَتَدَّكُرُ إِذْ تَلَقَّيْنَا رَسُولَ
اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَا وَأَلْتِ وَأَبْنُ عَبَّاسٍ قَالَ نَعَمْ فَحَمَلْنَا وَتَرَكَكَ
(الحديث ۳۰۸۲) (۳۰۹).

عبداللہ کوری زوبہیر بہ عبداللہ کوری جہعفری فہرموو (ہرمزی خوی
لئ بئ) : نایا لہیادتہ کھ من و توؤ ئیبنو عہباس چوین بہپیری پیغہمبہرہوہ
(دروودی خوی لمسر بئ) کاتی تہشریفی ہات بؤ مہککھ؟ فہرمووی: بہلئ لہبیرمہ،
ئہوہبوو ئیمہی ھہلگرت و توؤ ھہلنہگرت، چونکہ یہکیکمانی خستہ
پاشکووی و یہکیکمانی خستہ بہردہمی). (تاج/۸/۸۷-۲۵ بہرپرکردن و
پیشوازی خہباتگپران-ش).

۱۲۵۵- عَنْ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ذَهَبًا نَتَلَقَى
رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَعَ الصَّبَّانِ إِلَى ثِيَّةِ الْوَدَاعِ (الحديث
۳۰۸۳، طرفاه فی: ۴۴۲۶، ۴۴۲۷) (۳۱۰).

سائیبی کوری یہزید (ہرمزی خوی لئ بئ) فہرمووی: ھہتا ثہنیہتولوداع، لہگہل
منالاندا چووین بہپیری پیغہمبہرہوہ (دروودی خوی لمسر بئ). (تاج/۸-۸۷ ف-۲۵-۲۵
تودیع الغزاة واستقبالهم).

ثەنیه: واتە: ملە، وەك لەلای پێنجوین شوێنی هەیه پێی دەگوتری: ملەكەو. جابەدەوری مەدینەدا چەند ملەیی هەیه كە جاران باو بوو كاتی رێبوارێکی ئازیز بەرپێدەكرا یادەچوون بەپیریەو تا ئەو جێگەیه بەرپیان دەکرد، یا دەچوون بەپیریەو، كەواتە وشە (ثنية الوداع) واتە: ملە ی خواحافیزی.

۱۲۵۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَقْفَلُهُ مِنْ عُسْفَانَ وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى رَاحِلِهِ وَقَدْ أَرْدَفَ صَفِيَّةَ بِنْتُ حُيٍّ فَعَثَرَتْ نَاقَتُهُ فَصُرِعَا جَمِيعًا فَأَقْتَحَمَ أَبُو طَلْحَةَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ جَعَلَنِي اللَّهُ فِدَاكَ قَالَ: (عَلَيْكَ الْمَرْأَةُ) فَقَلَبَ ثَوْبًا عَلَى وَجْهِهِ وَأَتَاهَا فَأَلْقَاهُ عَلَيْهَا وَأَصْلَحَ لَهُمَا مَرَكِبُهُمَا فَرَكِبَا وَاکْتَفَنَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَلَمَّا أَشْرَفْنَا عَلَى الْمَدِينَةِ قَالَ: (آيُونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ) فَلَمْ يَزَلْ يَقُولُ ذَلِكَ حَتَّى دَخَلَ الْمَدِينَةَ (الحديث ۳۰۸۵، طرفه في: ۲۳۵ ت= ۳۷۱ ف) (۳۱۱).

ئەنەس (بەدەوێ خۆی لە بئ) فەرمووی: لەخزمەت پێغەمبەردا بووین کاتی لەغەزای عوسفان گەڕایەو، حەزەرت (درووێ خۆی لەسەر بئ) بەسواری و شترەکی خۆی بوو، صەفییە خێزانی خستبوو باشکۆی خۆی، و شترەکیان سەرسمێکی دا، هەردووکیان پێکەو کەوتنە خوارووە ئەبوطەلحەش خۆی هەڵدایە خوارووە گوتی: ئەی پێغەمبەری خودا! خودا بمکات بەقوربانی تۆ! فەرمووی: (ئاگات لەصەفییە بئ) جا ئەبوطەلحە بەزووی جلیکی دا بەرووی خۆیداو پەلاماری ژنەکیداو ئەو جلکە ی دا بەسەر ژنەکیداو، زەگاری کرد لەو هەلوێستە ئالۆزەو، و لاخەکی سازکردووە بۆیان و، هەردووکیان سوار بوونەو. ئیتر وەك خەرمانە ی مانگ ناخڵەمان

له پیغهمبهردا، جا کاتی مه دینه مان لی دمرگهوت، ههتا چووینه ناوشاری مه دینه، پیغهمبهرد (دروودی خوی له سمر بئ) ههر دهیغه رموو: (آیون تائبون عابدون لربنا حامدون: واگه راینه وه بو لای خودای خو مان، په شیمانین له ههموو خراپی خو مان، خودای خو مان ده پهرستین و به کوئی دل سوپاس و ستایشی ده کهین!) (تاج/ ٨- ١٠٠ ف- ٣٢- ده ستوور ده گانی سواری) + (ریاض/ ٣- ٨٠٢ ز- ١٧٧).

١٢٥٧- عَنْ كَعْبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ إِذَا قَدِمَ مِنْ سَفَرٍ ضَحَّى دَخَلَ الْمَسْجِدَ فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يَجْلِسَ (الحديث ٣٠٨٨، أطرافه في: ٢٧٥٧، ٢٩٤٧، ٢٩٤٨، ٢٩٤٩، ٢٩٥٠، ٣٥٥٦، ٣٨٨٩، ٤٤١٨، ٣٩٥١، ٤٦٧٣، ٤٦٧٦، ٤٦٧٧، ٤٦٧٨، ٦٢٥٥، ٦٦٩٠، ٧٢٢٥).

که عبی کوری مالیک (همزی خوی لی بئ) فهرمووی: ده ستووری پیغهمبهرد (دروودی خوی له سمر بئ) وابوو، کاتی له کاتی چیشته نگاودا له سه فهر بهاتبایه ته وه، له پیشا ده چوو بو مزگهوت و لهوئ بهر له وه دابنیشی دوورکات نویژی سوننه تی ده کرد) (ریاض/ ٣- ٨٠٣ ز- ١٧٨ ف- ١- و سوننه ته که ریبار که گهیشته جی له پیش دا بجی بو مزگهوت..).

ماموستای ماموستایان (الحافظ أحمد بن علي بن حجر العسقلاني) له پایانی ئه م نامه ی (الجهاد والسير) دا ده فهرموئ: نامه ی خه بات و تیکۆشان و غه زاو ژیننامه، له سه ره تاوه ههتا ئیره (٣٧٦) سی سه دو حه فتا و شهش فهرمووده ی بهرزه وه بووی واتیادا، چلیان بی رشتن (موعه لله قن = ته علیقن = بی رشتن) ئهوانی تریشیان په یوه ستن (واته: موصولن) دوو بارمبووه گانیان (٢٦٦) دوو سه دو شهشت و شهش فهرموودن، پوخته که یان: (٣٧٦-٢٦٦ = ١١٠) سه د فهرموودن، موسلیمیش هه موویانی دره ی ناوه بیجگه له مانه یان:

- ١- فهرموودهى ژماره: ١١٤٩ ت = ٢٧٩٠ ف = (الجنة مائة درجة).
- ٢- فهرموودهى ژماره: ٢٧٩٧ فتح له ته جريده كه دا نبيه: (لولا أن رجلاً من....).
- ٣- فهرموودهى ژماره: ٢٨١٥ فتح له ته جريده كه دا نبيه: (اصطح ناس الخمرة...).
- ٤- فهرموودهكهى موغه پرهى كورى شوعبه: (بلغنا نبينا) وا له پيش ژماره: ٢٨٨ ف.
- ٥- فهرموودهكهى عومهر: (أليس قتلانا في الجنة) وا له پيش ژماره: ٢٨٨ ف.
- ٦- ژ: ٢٨٢٤ ف له (ت) دا نبيه: (.. طلحة يحدث عن يوم أحد...).
- ٧- ژ: ١١٦٤ ت = ٢٨٢٨ ف: (.. كان أبو طلحة لا يصوم... من أجل الغزو...).
- ٨- ژ: ١١٧٣ ت = ٢٨٤٥ ف: (وقد حسر عن فخذيه وهو يتحنط...).
- ٩- ژ: ١١٧٨ ت = ٢٨٥٥ ف: (فرس يقال له اللحيق...).
- ١٠- ژ: ١١٨٤ ت = ٢٨٧٢ ف: (.. ناقة تسمى العضباء لا تسبق...).
- ١١- ژ: ١١٩٢ ت = ٢٨٩٦ ف: (رأى سعد أن له فضلاً على من دونه...).
- ١٢- ژ: ٢٨٩٩ ف له (ت) نبيه: (.. إرموا فأنا معكم كلكم...).
- ١٣- ژ: ١١٩٤ ت = ٢٩٠٠ ف: (إذا أكتبوكم فعليكم بالتبلي...).
- ١٤- ژ: ١١٩٧ ت = ٢٩٠٩ ف: (ما كانت حلية سيوفهم الذهب الفضة...).
- ١٥- ژ: حديث ابن عمر بعثت بين يدي الساعة.
- ١٦- ژ: ١١٩٨ ت = ٢٩١٥ ف. لكن أخرجه من طريق أخرى عن ابن عباس عن عمر: (.. سيهزم الجمع ويولون الدبر...).
- ١٧- حديث عمرو بن تغلب، رقم: ٢٩٢٧ ف. له (ت) نبيه: (.. قتال الترك...).
- ١٨- ژ: ١٢٠٩ ت = ٢٩٥٤ ف: (.. وإذا لقيتم فلاناً وفلاناً فحرّوهما بالتار...).
- ١٩- ژ: ١٢١٦ ت = ٢٩٦٤ ف: (.. ما غبر من الدنيا إلا كالثعلب...).
- ٢٠- ژ: ٢٩٧٤ ف له (ت) نبيه: (.. قيس بن سعد أراد الحج فرحل...).

- ٢١- ژ: ١٢٢٦ ت = ٢٩٩٣ ف: (...أذا نزلنا سَبَحْنَا...).
- ٢٢- ژ: ١٢١٨ ت = ٢٩٧٦ ف: (... هَاهُنَا أَنْ تَرَكَّزَ الرَّأْيَةُ...).
- ٢٣- ژ: ١٢٢٦ ت = ٢٩٩٣ ف: (...أذا نزلنا سَبَحْنَا...).
- ٢٤- ژ: ١٢٢٧ ت = ٢٩٩٦ ف: (إذا مرضَ العبدُ المؤمنُ... كَتَبَ لَهُ مِثْلُ مَا كَانَ يَعْمَلُ).
- ٢٥- ژ: ١٢٢٨ ت = ٢٩٩٨ ف: (لو يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي الْوَحْدَةِ).
- ٢٦- ژ: ١٢٢٢ ت = ٣٠١٠ ف: (عَجِبَ اللَّهُ مِنْ قَوْمٍ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ فِي السَّلَاسِلِ).
- ٢٧- ژ: ١٢٢٥ ت = ٣٠١٧ ف: (مَنْ بَدَّلَ دِينَهُ فَاقْتُلُوهُ...).
- ٢٨- ژ: ٣٠٤٥ ف. له تهجریده کهدا لهم شوینه دا نییه، داستانه کهی خوبه ییب. و فیه حدیث بنت عیاض.
- ٢٩- ژ: ١٢٤٤ ت = ٣٠٥١ ف: (أَتَى النَّبِيَّ عَيْنَ الْمُشْرِكِينَ).
- ٣٠- ژ: ٣٠٥٩ ف له (ت) نییه: (وَاتَّقِ دَعْوَةَ الْمُظْلُومِ... فَإِنَّهَا مُسْتَجَابَةٌ).
- ٣١- ژ: ١٢٥٣ ت = ٣٠٧٤ ف: (كَانَ عَلَى ثَقُلِ النَّبِيِّ... قِصَّةُ كَرَكْرَةٍ).
- ٣٢- ژ: ١٢٥٥ ت = ٣٠٨٣ ف: (نَتَلَقَّى رَسُولَ اللَّهِ... إِلَى ثَنِيَةِ الْوُدَاعِ).
- ههروا دمه رموی: بیستو چهوت بیستراو (اثر) ی هاوه لانیشی واتیادا خودا بو خوئی باشتری لی دهزانی.
- بروانه: فیهقی ناسان، بهرگی سییه م ل ٨٦٥-ز ٢٤٦ ههتا ل ٨٩٨-ز ٣٥٧ + نامه ی خهبات و تیکووشان - ریاض الصالحین/٣-٩٣٦ زنجیره/٢٣٤ ههتا ل- ٩٧٨ ز ٢٣٥.
- ل= لاپه ره، ز= زنجیره،. ته رجهمه کوردییه که.
- نامه ی خهبات و تیکووشان (الجهاد) له ریاض الصالحین دا وا له لاپه ره/ ٩٣٦ بهرگی سییه م. زنجیره /٢٣٤ ههتا ل ٩٩٥-ز ٢٤١.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

٦١- باسه كاني بيتج يهك (أبواب الخمس)

(بروانه: تاج/ ٨- ل ١٣٣- ٥٦ + ل ١٣٩- ٥٨ + ل - ١٤٠- ٥٩)

١٢٥٨- عَنْ مَالِكِ بْنِ أَوْسٍ بْنِ الْحَدَثَانِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَيْنَا أَنَا جَالِسٌ فِي أَهْلِي حِينَ مَتَعَ النَّهَارُ إِذَا رَسُولُ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَأْتِينِي فَقَالَ: أَحِبُّ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فَأُطْلَقْتُ مَعَهُ حَتَّى أَذْخُلَ عَلَى عُمَرَ فَإِذَا هُوَ جَالِسٌ عَلَى رِمَالِ سَرِيرٍ لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ فِرَاشٌ مُتَكِيٌّ عَلَى وَسَادَةٍ مِنْ أَدَمٍ فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ ثُمَّ جَلَسْتُ فَقَالَ: يَا مَالُ إِنَّهُ قَدِمَ عَلَيْنَا مِنْ قَوْمِكَ أَهْلُ آيَاتٍ وَقَدْ أَمَرْتُ فِيهِمْ بِرَضَخٍ فَأَقْبَضْنَاهُ فَأَقْسِمُهُ بَيْنَهُمْ فَقُلْتُ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ لَوْ أَمَرْتُ بِهِ غَيْرِي قَالَ أَقْبَضْنَاهُ أَيُّهَا الْمَرْءُ فَبَيْنَا أَنَا جَالِسٌ عِنْدَهُ أَنَاهُ حَاجِبُهُ يَرْفَأُ فَقَالَ هَلْ لَكَ فِي عُثْمَانَ وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ وَالزُّبَيْرِ وَسَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ يَسْتَأْذِنُونَ؟ قَالَ: نَعَمْ فَأَذِنَ لَهُمْ فَدَخَلُوا فَسَلَّمُوا وَجَلَسُوا ثُمَّ جَلَسَ يَرْفَأُ يَسِيرًا ثُمَّ قَالَ هَلْ لَكَ فِي عَلِيٍّ وَعَبَّاسٍ قَالَ نَعَمْ فَأَذِنَ لَهُمَا فَدَخَلَا فَسَلَّمَا فَجَلَسَا.

فَقَالَ عَبَّاسٌ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ اقْضِ بَيْنِي وَبَيْنَ هَذَا وَهَمَّا يَخْتَصِمَانِ فِيمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ مَالِ بَنِي النَّضِيرِ فَقَالَ: الرَّهْطُ عُثْمَانُ وَأَصْحَابُهُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ اقْضِ بَيْنَهُمَا وَأَرِخْ أَحَدَهُمَا مِنَ الْآخَرِ.

قَالَ عُمَرُ: تَيَّدَكُمْ أَنَشِدْكُمْ بِاللَّهِ الَّذِي يَأْذِنُهُ تَقُومُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ هَلْ تَعْلَمُونَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا لُورَثَ مَا تَرَكْنَا صَدَقَةً) يُرِيدُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَفْسَهُ قَالَ الرَّهْطُ: قَدْ قَالَ ذَلِكَ فَأَقْبَلَ عُمَرُ عَلَى عَلِيٍّ وَعَبَّاسٍ فَقَالَ: أَنَشِدْكُمْ اللَّهُ أَتَعْلَمَانِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدْ قَالَ: ذَلِكَ قَالَا قَدْ قَالَ ذَلِكَ قَالَ عُمَرُ: فَإِنِّي أَحَدْتُكُمْ عَنْ هَذَا الْأَمْرِ إِنَّ اللَّهَ قَدْ خَصَّ رَسُولَهُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي هَذَا الْفَيْءِ بِشَيْءٍ لَمْ يُعْطِهِ أَحَدًا غَيْرَهُ ثُمَّ قَرَأَ ﴿وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ﴾ إِلَى قَوْلِهِ قَدِيرٌ فَكَانَتْ هَذِهِ خَالِصَةً لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَاللَّهُ مَا اخْتَارَهَا دُونَكُمْ وَلَا اسْتَأْثَرَ بِهَا

عَلَيْكُمْ قَدْ أَعْطَاكُمْوهَا وَبَثَّهَا فِيكُمْ حَتَّى بَقِيَ مِنْهَا هَذَا الْمَالُ فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُنْفِقُ عَلَى أَهْلِهِ نَفَقَةً سَتَتِهِمْ مِنْ هَذَا الْمَالِ ثُمَّ يَأْخُذُ مَا بَقِيَ فَيَجْعَلُهُ مَجْعَلٌ مَالِ اللَّهِ فَعَمِلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِذَلِكَ حَيَّاتِهِ أَلَسْتُدُّكُمْ بِاللَّهِ هَلْ تَعْلَمُونَ ذَلِكَ قَالُوا: نَعَمْ.

ثُمَّ قَالَ لِعَلِيٍّ وَعَبَّاسٍ: أَلَسْتُدُّكُمْ بِاللَّهِ هَلْ تَعْلَمَانِ ذَلِكَ قَالَ عُمَرُ ثُمَّ تَوَفَّى اللَّهُ نَبِيَّهُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: أَنَا وَلِيُّ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَبَضَهَا أَبُو بَكْرٍ فَعَمِلَ فِيهَا بِمَا عَمِلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُ فِيهَا لَصَادِقٌ بَارٌّ رَاشِدٌ تَابِعٌ لِلْحَقِّ ثُمَّ تَوَفَّى اللَّهُ أَبَا بَكْرٍ فَكُنْتُ أَنَا وَلِيُّ أَبِي بَكْرٍ فَقَبَضْتُهَا سَتَتِينَ مِنْ إِمَارَتِي أَعْمَلُ فِيهَا بِمَا عَمِلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَمَا عَمِلَ فِيهَا أَبُو بَكْرٍ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنِّي فِيهَا لَصَادِقٌ بَارٌّ رَاشِدٌ تَابِعٌ لِلْحَقِّ ثُمَّ جِئْتُمَانِي تُكَلِّمَانِي وَكَلِمَتُكُمَا وَاحِدَةٌ وَأَمْرُكُمَا وَاحِدٌ جِئْتَنِي يَا عَبَّاسُ تَسْأَلْنِي نَصِيكَ مِنْ ابْنِ أَخِيكَ وَجَاءَنِي هَذَا يُرِيدُ عَلَيًّا يُرِيدُ نَصِيْبَ امْرَأَتِهِ مِنْ أَبِيهَا فَقُلْتُ لَكُمَا: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: لَا تَوَرُّثُ مَا تَرَكَنَا صَدَقَةً فَلَمَّا بَدَأَ لِي أَنْ أَدْفَعَهُ إِلَيْكُمَا قُلْتُ: إِنْ شِئْتُمَا دَفَعْتُهَا إِلَيْكُمَا عَلَى أَنْ عَلَيْكُمَا عَهْدُ اللَّهِ وَمِيثَاقُهُ لَتَعْمَلَانِ فِيهَا بِمَا عَمِلَ فِيهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَبِمَا عَمِلَ فِيهَا أَبُو بَكْرٍ وَبِمَا عَمِلْتُ فِيهَا مُنْذُ وَلَيْتُهَا فَقُلْتُمَا اذْفَعُهَا إِلَيْنَا فَبِذَلِكَ دَفَعْتُهَا إِلَيْكُمَا فَأَلَسْتُدُّكُمْ بِاللَّهِ هَلْ دَفَعْتُهَا إِلَيْهِمَا بِذَلِكَ؟ قَالَ الرَّهْطُ نَعَمْ.

ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَى عَلِيٍّ وَعَبَّاسٍ فَقَالَ أَلَسْتُدُّكُمْ بِاللَّهِ هَلْ دَفَعْتُهَا إِلَيْكُمَا بِذَلِكَ قَالَا: نَعَمْ قَالَ فَتَلْتَمِسَانِ مِنِّي قَضَاءَ غَيْرِ ذَلِكَ فَوَاللَّهِ الَّذِي يَأْذَنُهُ تَقْوَمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ لَا أَقْضِي فِيهَا قَضَاءَ غَيْرِ ذَلِكَ فَإِنْ عَجَزْتُمَا عَنْهَا فَادْفَعَاهَا إِلَيَّ فَبِإِنِّي أَكْفِيكُمَاهَا (الحديث ٣٠٩٤، أطرافه في: ٢٩٠٤، ٤٠٣٣، ٤٨٨٥، ٥٣٥٧، ٥٣٥٨، ٦٧٢٨، ٧٣٠٥) (٣١٢).

مالیکی کوپی نهوسی کوپی هه دشان (رهزی خوی لږ به) فهرمووی: له مالی خۆم له ناو کهسو کارم دانیشتبووم، چیشته نگاوێکی درهنگ بوو، له ودهمه دا نیردرای عومهری کوپی خه طاب هات به دواما، گوتی: فهرمانره وای موسولمانان منی ناردوو به شوینتا که بچی بو خزمهتی منیش له گه ئیا چوووم و چووومه خزمهتی ته ماشام کرد له سهر ته خته یه کی به په لکه خورما چنراوی رووت دانیشتوو، دۆشهک و رایه خو شتی وای له سهر رانه خراوه، به لکو ریک له سهر ته خته رهق و تهقه که پال که وتوو، و له سهر پشتیه کی چه رمین شانی داداوه، سلاوو روژ باشیم لږ کردو نه و جا له خزمهتیدا دانیشتم.

فهرمووی: (ماله! چه ند بنه ماله یی له هۆزه که ی تۆ هاتوون بو لامان، منیش هه ندی یارمه تیم برپارداوه بۆیان، وهری بگه ره و خۆت دابه شی بکه به سه ریانا. منیش گوتم: قوربان! خۆزگه فهرمانت ده کرد به که سیکی تر که به م کاره هه ئسی. فهرمووی: ده بی هه ر وهری بگری نه ی بیاوی باش!

من هه ر هیشتا له خزمهتی دا دانیشتبووم که په رده دار (دهرگاوان) ده کی که ناوی یه رفهه بوو، هات بو خزمهتی و عه رزی کرد: قوربان! عوسمانی کوپی عه ففان و عه بدو په رحمانی کوپی عه وف و زوبهیری کوپی عه وام و سه عدی کوپی نه بو وه قاص، له دمه ره وه چاو په روان ده که ن، که جه نابتان ریکه یان پی بدن بڼ بو خزمهتتان، فهرمانتان به چه یه؟

عومه ر فهرمووی: با بڼ، نه ویش فهرمووی لږ کردن و هاتنه ژوو ره وه و سلاویان کردو دانیشتن. نه و جا یه رفهه که می تر له شوینی خۆی دانیشته وه و هاته وه و گوتی: عه لی و عه بباسیش چاو په روان ریکه خوازی ده که ن، فهرمانت به چه یه؟ فهرمووی: به لږ بابڼ! نه ویش فهرمووی له وانیش کردو نه وانیش هاتن و سلاویان کردو دانیشتن، جا عه بباس فهرمووی: نه ی فهرمانره وای موسولمانان! دادگایی نیوان من و نیوانی نه مه بکه، عه بباس و عه لی

کیشیه کیان هه بوو، سه بارمت به دابهش کردنی ئه و دهستکه وهی که له م
 نایه ته دا باس کراوه: ﴿وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ﴾ (بروانه: ژماره: ۱۱۹۵ ات
 = ۲۹۰۴ ف) کۆمه له گهش واته: عوسمان وهاوه له کانی فهرموویان: ئه ی
 فهرمانه روه ای موسو لمانان! به فهرموو دادگایی نیوان ئه م
 دوانه بکه رزگاریان بکه له دهستی یه کتری، چونکه گیرۆده بوون
 به دهستی ئه م کیشیه وه.

نیمامی عومهر (همزی خوی لئ بئ) فهرمووی: (له سه ره خوئن، توو ئه و
 خودایه ی که به فهرمانی ئه و نه رزو ئاسمان راوستاوه، ئایا ئاگاتان لیه که
 پیغه مبه ر (دروودی خوی له سر بئ) فهرموویه تی: (که له پوور له ئیمه ی پیغه مبه ران
 ناگیرئ ئه وه ی له دارایی دنیا له ئیمه به جئ بمینئ له پاش مه رگمان ده بی
 به خیر و خه رج ده کړئ، له به ر ژم وه ندی ئیسلامدا) ، دیاره پیغه مبه ر (دروودی خوی
 له سر بئ) به م فهرموودم به خو شی مه به سته، ئایا نه مه دزمان یا نا؟ کۆمه له که
 فهرموویان: به لئ ئه وه ی فهرمووه .

ئه و جا عومهر رووی کرده عه لی و عه بباس پئی فهرموون: توو خودا ئایا
 نیوه ش نه مه دزمانن؟ هه ردووکیان گوئیان به لئ ئه وه ی فهرمووه، عومهر
 فهرمووی: ده با باسی ئه م کاره تان بو بکه م، هه موو دزمانین که خودا له م
 فهینه، له م مفته ماله، هه ندئ شتی ته رخان کردووه بو پیغه مبه ر خو ی،
 ومه وه ی به که سی تر نه داوه، ئنجا بو روونکردنه وه: ی ئه و شته ی که ته رخان
 کراوه بو پیغه مبه ر (دروودی خوی له سر بئ) ئه م نایه ته ی خوینده وه که باسی ئه و شته
 ده کا، که ده فه رموئ: ﴿وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ
 وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ که
 مه عناکه ی له پێشه وه رویشت عومهر (همزی خوی لئ بئ) فهرمووی: (ده ی نه مه
 تایبه ت بوو به پیغه مبه ر (دروودی خوی له سر بئ) به لام سویندم به خودا، که رچی نه مه
 وایه و خودا خو ی ئه م به شه ی ته رخان کردبوو بو پیغه مبه ر، به لام

پېغهمبهر (دروودی خوی لسمبر بڼ) هر بڅوځی به تهنه نه مهی خهرج نه دهمکردو
نیوهی لی بی بهش بکا، به لکوو بهشی نیومشی لی ددهاو په خشی دمکرد
به ناوتانا، تا هم سامانهی که نیستا نیوه کیسه تانه له سهری مایه وه بڅ
پېغهمبهر خوی.

پېغهمبهر (دروودی خوی لسمبر بڼ) له ژپانی خویدا نازوقه ی سالانه ی خیزانه کانی
لهو مالی فهیئه دابین دمکرد، ومنه ومیشی له وه دهمایه وه حیسابی مالی خوی
بڅ دمکرد، و دایده نا بڅ ئیش و کارو پیویستی موسولمانان جا هه تا
پېغهمبهر (دروودی خوی لسمبر بڼ) خوی مابوو، له ژپانی خویدا هم حاله بهردموام بوو،
توو زاتی خودا نایا ناگاتان له مه هیه یا نا ؟ کومه له که فهرموویان: به لی
ناگامان لییه تی و چوڼ دمفهرموئ وایه. نه و جا نیمامی عومهر به عه لی و
عه عباسی فهرموو: (توو زاتی خودا نیومش وک نه وان هم باس و خواسه
دمزان یا نا؟) نه وانیش فهرموویان: به لی دمیزانین.

عومهر فهرمووی: کاتی پېغهمبهر (دروودی خوی لسمبر بڼ) خودا بر دیه وه و پیا له ی
مهرگی نوڅی، نه بوبه کری صدیق که بوو به جینشیننی نه و فهرمووی: من
سهره سیټی شهرعی پېغهمبهر و له جپی نه و کارو باره کانی نه انجام ددهم،
نه و مابوو نه بوبه کر نه و مالی و مرگرت رپک به پیی بهرنامه که ی
پېغهمبهر (دروودی خوی لسمبر بڼ) دابهشی دمکرد، خودا بڅ خوی دمزان: که نه بوبه کر
نه و مالی به راست و دروستی زور به باشی به پیی هه ق وک پېغهمبهر خوی
به بی که م و زیاد خهرج دمکرد، تا کاتی نه بوبه کریش خودا بر دیه وه بڅ لای
خوی و منیش بووم به سهره سیټی نه بوبه کرو هم مالی و مرگرت، و ه تا
ماوهی دوو سال بهرنامه که ی پېغهمبهر و بهرنامه که ی نه بوبه کر، سهارمت
به م مالی په پره و دمکرد.

و خودا بڅ خوی به و بانی سهره وه ناگاداره که من له م کارمدا راست و
دروست بووم و چاکه کارو ریگه ی هه ق گربووم، په پره ی ره واییم دمکرد،

کەچی ئەوەبوو ئیوه هەردووکتان بەمە رازی نەبوون هەردووکتان بەیەکەو هەتەن بۆلام و قسەتان کردبوو بەیەک ئەی عەبباس! تۆ هاتبووی داوای پشکە کەلەپووری خۆت لەبەرازاگەت دەکرد، عەلێش هاتبوو داوای بەشی ژنەکە لەمیراتی باوکی دەکرد، ئەوە بوو منیش پێتانم گوت: پێغەمبەری خودا (برووی خوی لەسەر بێ) دەفەرموێ: (کەلەپوورمان لێ ناگیرێ، هەرچی لەئیمە لەپاش مەرگ بەجێ بمێنێ دەبێ بەخێرو صەدەقە).

بەلام کاتی بۆم دەرکەوت کەتەسلیمی ئیوهی بکەم سەرم سوکتر دەبێ، ئەوە بوو بەم مەرجه تەسلیمی ئیووم کرد: (بەئێن و پەیمان بێت دەی دەیدمێن بەخودای گەوره سەبارمت بەم ماله، پەپرەوی ئەو بەرنامەیه بکەین کە پێغەمبەر لەسەردەمی خۆیدا و ئەبوبەکر لەسەردەمی خۆیدا و، من لەماوەی ئەم دوو سالەدا جێ بەجێمان کردوو) وەئیووش بەمە قاییل بوون و من لەسەر ئەم بنەمایەیه، ئەم ماله تەسلیمی ئیوه کرد کە ئیوه سەرۆکەت بن بۆ دابەشکردنی سالانە بەسەر پێشیاوانیدا، جا سویندتان دەدەم بەخودا ئایا من لەسەر ئەم شیوایە ئەم ماله تەسلیم بەم دوانە کرد یا نا؟ کۆمەڵەکە فەرموویان: بەئێ وایە.

ئەوجا رویکردە عەلی و عەباسیش و پێیانی فەرموو: سویندتان دەدەم بەخودا ئایا من لەسەر ئەم شیوایەو بەپێی ئەم مەرجه ئەم ماله تەسلیم بەئیوه کردوو یا نا؟ هەردووکیان گوتیان: بەئێ چۆن دەفەرمووی وایە. عومەر فەرمووی: (ئەی ئێتر جێتان لەمن دەوێ، دیارە برپاریکی تەرتان لەمن دەوێ لەم بارەیهوه! دەی سویندم بەو خودایەیه کە ئەم ئاسمان و زەمینە بەفەرمانی ئەو هەڵدەسوێنێ، برپاری تری جگە لەمە لەم بارەیهوه نادم، چونکە هەر برپاریکی تر بێدەم ناھەقەو منیش شتی ناھەق ناکەم، بەمە رازین ئەوا باشە، خۆ ئەگەر ناتوانن ئەم بەرنامەیهی ئیمە جێ بەجێ بکەن و

دهبى به كيشه و بهر هتان له سهري، نه و ا رو و بهر وى خو مى بكه نه وه، من چاره سهري ده كه م بۆتان. (بروانه: ژماره: ٩٧٧ ت = ٢١٧٤ ف).

١٢٥٩ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ أَخْرَجَ ثَعْلَيْنِ جَرْدَاوَيْنِ لَهُمَا قَبْلَانِ فَحَدَّثَتَا لَهُمَا نَعْلَا النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (الحديث ٣١٠٧، طرفاه في: ٥٨٥٧، ٥٨٥٨) (٣١٣).

نه نه س (همزی خوی لى بى) جووتى سۆلى چه رمینی بى مووی دمهینا، دوو بهر مزوانه یان هه بوو، بریتی بوون له دوو زویل قایش قایم کرابوون له پیشی سۆله کان، پارچه یه کیان سه ریکی به ند کرابوو به سه ریکی سۆله که وه و نه سه ره که ی تری به و به سه ری سۆله که وه، ده که وته نیوان په نجه که له و په نجه که ی ته نیشتیه وه، وه پارچه کی تریشیان ههروه ها بوو، به لام نه میان ده که وته نیوان په نجه ی ناو مر است و په نجه ی براتووته وه، تاکی دوو ده میش ههروه ها، وه نه نه س (همزی خوی لى بى) فه رمووی: نه مه سۆله کانى پیغه مبه ره (درووی خوی له سه ر بى) (تاج/٤/١٢١-ز-٣٦-پیل او- ب/د/ت/ن).

- ١- به یوه ندی نه م فه رموودانه به پینج یه که وه، له چه ند روویه که وه یه وه ک:
- ٢- سه ره تای چه سپانی پینج یه ک.
- ٣- پینج یه ک له چی ده که وى و له چی نا که وى، کى دابه شی ده کا.
- ٤- نه و شتانه ی له پیغه مبه ره (درووی خوی له سه ر بى) به جیماون، په یوه ندیان به پینج یه که وه چییه، وه ک سۆل و شمشیرو خانوو.. تاد.
- ٥- ماله کانى هاو سه ره کانى له م لایه نه وه بریاریان چییه.

١٢٦٠ - عَنْ عَائِشَةَ أَنَّهَا أَخْرَجَتْ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) كِسَاءَ مُلَبَّدَا وَقَالَتْ فِي هَذَا نُرْعَ رُوحَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي رَاوِيَةٍ: أَنَّهَا أَخْرَجَتْ إِلَيْنَا عَائِشَةَ

إِزَارًا غَلِيظًا مِمَّا يُصْنَعُ بِالْيَمَنِ وَكِسَاءً مِنْ هَذِهِ الَّتِي يَدْعُونَهَا الْمَلْبَدَةُ (الحديث ۳۱۰۸، طرفه في: ۵۸۱۸) (۳۱۴).

نهبو بورده (برجمتی خودی لن بی) فهرمووی: چه زره تی عایشه (برجای خوی لن بی) پۆشاکێکی نهستووری پیناوی دهرهیناو فهرمووی: ئانه له مهدها گیانی پیغه مبهری خودا کیشرا. له گیرانه وهیهکا نهبو بورده دمه فرموی: چووم بۆ دینی دایکه عایشه بۆ ماله وه، بهرکۆش (ئیزار) یکی نهستووری دهرهینا، لهو جوړه بهرکۆش و ئیزارانه که له یه مهن دروست ده کرین، له گه ل جلیکی تری پینه پیناویدا، ئینجا سویندی بۆمان خوارد به خوا: که پیغه مبهر (دروودی خوی له سر بی) له کاتی گیان کیشانی داو، له سه ره مه رگ دا، ئهم دوو جلکه ی له بهردا بوو (تاج/ ۱۰۹/ ۴- ف ۳- ز- ۳۲- ش/ د/ ت).

۱۲۶۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ قَدَحَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْكَسَرَ فَاتَّخَذَ مَكَانَ الشَّعْبِ سِلْسِلَةً مِنْ فِطَّةٍ (الحديث ۳۱۰۹، أطرافه في: ۵۶۳۸) (۳۱۵).

ئهنهس (برجای خوی لن بی) فهرمووی: جامه که ی پیغه مبهر (دروودی خوی له سر بی) که ئاوو شتی وای بی ده خوارد وه شکا، جیگه ی قلیشه که ی به کشته کیکی زیو پینه کرد. ۱۲۶۲- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ قَالَ وَلَدَ لِرَجُلٍ مِنَّا غُلَامٌ فَسَمَّاهُ الْقَاسِمَ فَقَالَتْ الْأَنْصَارُ لَا نَكْنِيكَ أَبَا الْقَاسِمِ وَلَا نُنْعِمُكَ عَيْنًا فَأَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلَدَ لِي غُلَامٌ فَسَمَّيْتُهُ الْقَاسِمَ فَقَالَتْ الْأَنْصَارُ لَا نَكْنِيكَ أَبَا الْقَاسِمِ وَلَا نُنْعِمُكَ عَيْنًا فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَحْسَنْتَ الْأَنْصَارُ سَمُّوا بِاسْمِي وَلَا تَكْنُوا بِكُنْيَتِي فَإِنَّمَا أَنَا قَاسِمٌ (الحديث ۳۱۱۵، أطرافه في: ۳۱۱۴، ۳۵۳۸، ۶۱۸۶، ۶۱۸۷، ۶۱۸۹، ۶۱۹۶) (۳۱۶).

(۳۱۴) قال العيني: (واخرجه مسلم في اللباس) (عيني/ ۱۵/ ۲۲) - المترجم.

(۳۱۵) قال في الفتح/ ۶/ ۲۸۵: لم يوافقه مسلم على تخريج حديث أنس في القدح - المترجم.

(۳۱۶) اخرجه مسلم في الآداب، باب: النهي عن التكني بأبي القاسم...، رقم: ۲۱۳۲.

جاییری کوری عهبدو للّا (درویدی خوی لى بى) فهرمووی: پیاویکی نه نصاری کورپکی بوو ناوی نا قاسم، یاران پیان فهرموو: نه پیّت ده لّیین نه بولقاسم و نه بهم که سناوه (نه بهم کونیه یه) چاوو دلت روشن ده که پنه وه (چونکه نه بولقاسم که سناوی پیغه مبهرو ههر قابیل به خویه تی). پیاوه که ش چوو بو لای پیغه مبهرو نه مهی بو باس کرد، فهرمووی (درویدی خوی لى بى) : (نافه ریم بو نه نصار! ناوی من که محمد و نه حمهد و... ناوه کانی ترمه، بکه ن به ناو بو خوتان، بو منال و که سو کارتان، به لام که سناوه که م که نه بولقاسمه مه که ن به که سناو بو خوتان، له راستیدا من قاسم - واته: پشک دابه ش کارم - له ناوتاندا، به لام به شه که خوی که مه، یا زوره، به دهستی خویه، به دهستی من نییه) (تاج/ ۱۰-۱۵۵-۶۲ - کونیه و که سناوی پیغه مبهرو (درویدی خوی لى بى)).

۱۲۶۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَا أُعْطِيَكُمْ وَلَا أَمْنَعُكُمْ إِلَّا مَا أَنَا قَاسِمٌ أَضْعُ حَيْثُ أُمِرْتُ) (الحديث ۳۱۱۷) (۳۱۷).

نه بوهوره پیره (درویدی خوی لى بى) فهرمووی: پیغه مبهرو (درویدی خوی لى بى) فهرمووی: (نه پیّدانی به ش به دهست منه و نه نه دانی، من ته نیا دابه شکارم، خودا خوی به شی گه وره و به شی بچوک ددها، و منه ندازه و جووری دیاری ده کا، نه وهی به دهستی منه نه وهیه: نه وهی خوا دمیدا له ناوتانا، به پیی فهرمانی خودا خوی دابه شی بکه م به سهرتانا).

۱۲۶۴- عَنْ خَوْلَةَ الْأَنْصَارِيَّةِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ سَمِعْتُ لَيْثِي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (إِنَّ رَجُلًا يَتَخَوَّضُونَ فِي مَالِ اللَّهِ بِغَيْرِ حَقٍّ فَلَهُمُ النَّارُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) (الحديث ۳۱۱۸) (۳۱۸).

(۳۱۷) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث أبي هريرة: (ما أعطيكم ولا أمنعكم..) (فتح/ ۶/ ۲۸۵) المترجم.

(۳۱۸) لم يوافقه على تخريج حديث خولة: (إن رجلاً يخوضون في مال الله بغير حق..) المصدر السابق - المترجم.

خەولەى ئەنصارىيە (مەزەى خەوى لىس بەى) فەرمووى: لەپىڭەمبەرم بىست دەيفەرموو: (پىاو گەلىكى زۆر بەنارەوا لرف لەمال و سامانى خوا دەمدەن، بەهەق و بەناھەق مالى بەندەگانی خوا دەخۆن، يازيانى سامانيان لى دەمدەن!) . (تاج/۸/ ۱۳۶/۱ - ۳- ۵۶).

روونکردنەوه:

خەولە (مەزەى خەوى لىس بەى) ئەنصارىيە، سەحابىيە، راستەر ئەوھىيە: كەناوى خەولەى كچى قەيسى كورى فەھدە، كونيەى: ئوم موخەممەدە، لەپىشا ژنى حەمزەى مامى پىڭەمبەر(دروودى خەوى لىس بەى) بوو، لەدوا ئەو شووى كردوو بەپىاويكى ئەنصارى لەھۆزى بەنى زريق، لەبوخارى پىرۆزدا يەك فەرموودەى ھەيە. كە ئەم فەرموودەى واين لەخزمەتيدا.

۱۲۶۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (غَزَا نَبِيٌّ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ فَقَالَ لِقَوْمِهِ: لَا يَتَّبِعُنِي رَجُلٌ مَلَكَ بُضْعَ امْرَأَةٍ وَهُوَ يُرِيدُ أَنْ يَنْبِيَّ بِهَا وَلَمَّا يَنْبِيَّ بِهَا وَلَا أَحَدٌ بَنَى يُبُوتًا وَلَمْ يَرْفَعْ سُقُوفَهَا وَلَا أَحَدٌ اشْتَرَى غَنَمًا أَوْ خِلْفَاتٍ وَهُوَ يَنْتَظِرُ وَلَا ذَهَابًا فَغَزَا فِدَاكَ مِنَ الْقَرْيَةِ صَلَاةَ الْعَصْرِ أَوْ قَرِيبًا مِنْ ذَلِكَ فَقَالَ لِلشَّمْسِ: إِنَّكَ مَأْمُورَةٌ وَأَنَا مَأْمُورٌ اللَّهُمَّ احْبِسْهَا عَلَيْنَا فَحَبَسَتْ حَتَّى فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِ فَجَمَعَ الْغَنَائِمَ فَجَاءَتْ يَغْنِي النَّارَ لِتَأْكُلَهَا فَلَمْ تَطْعَمَهَا فَقَالَ: إِنَّ فِيكُمْ غُلُولًا فَلْيَبَايِعْنِي مِنْ كُلِّ قَبِيلَةٍ رَجُلٌ فَلَزِقَتْ يَدُ رَجُلٍ بِيَدِهِ فَقَالَ: فِيكُمْ الْغُلُولُ فَلْيَبَايِعْنِي قَبِيلَتِكَ فَلَزِقَتْ يَدُ رَجُلَيْنِ أَوْ ثَلَاثَةٍ بِيَدِهِ فَقَالَ: فِيكُمْ الْغُلُولُ فَجَاءُوا بِرَأْسٍ مِثْلِ رَأْسِ بَقَرَةٍ مِنَ الذَّهَبِ فَوَضَعُوهَا فَجَاءَتْ النَّارُ فَأَكَلَتْهَا ثُمَّ أَحَلَّ اللَّهُ لَنَا الْغَنَائِمَ رَأَى ضَعْفَنَا وَعَجَزَنَا فَأَحَلَّهَا لَنَا) (الحديث ۳۱۲۴، طرفه في: ۵۱۵۷ (۳۱۹).

ئەبوھورەیرە (رەزى خوى لى بى) فەرمووى: پېغەمبەر (درودى خوى نەسر بى) فەرمووى:

(پېغەمبەر ئۆلە پېغەمبەرەن - درودى خوى گەورە لەسەر ھەموویان- ویستی بچى بۆ غەزايى بەگەلەكەى خوى فەرموو: ئەو پیاوھى كەژنى مارەبرپوھو دەپھوئى كە بیگويزیتەوھ وە نەيگويزاوەتەوھ، با ئەو جۆرە پیاوھ لەگەلما نا نەپەت بۆ ئەم غەزايە، ھەروھە ئەو كەسەپش كە خانویەكى دروست كرده ھېشتا سەرى نەگرتوھ، ھەروھە ئەو كەسەپش كەبزن و مەرپو مالیاتی ئاوسى لەسەر گوانى كړپوھو چاومروانى زایینیان دەكات.

فەرمووى: ئەوچا چوو بۆ غەزاكەو، دەمى نوپۆزى عەسر، یانزىكى كاتى نوپۆزى عەسر، لەدېكە نزىكەوھ بوو پېغەمبەرەكە بەخۆرى فەرموو: تۆپش فەرمانبەرى و منیش فەرمانبەرم، خودایە! ئەم خۆرە رابگرە بۆمان و مەپەلە ئاوا بېئى ھەتا فەرمانى خۆمان ئەنجام دەدەین و ئەم گوندە ئازاد دەكەین، ئیتىر خودا خۆرەكەى راگرت بۆى و خۆرەكە ئاوا نەبوو ھەتا خودا شارەكەى فەتھ كرده بۆى، فەرمووى: ئەنجا ھەرچى تالانیان گرتبوو كۆیان كردهوھو لەسەر دەستوورو یاساى پېشینەى پېغەمبەرەن لەشوینىكى بەرزى بەرچاودا خریان كردهوھ، دایان نا ھەتا ئاگر لەئاسمانەوھ بەفەرمانى خودا بېت بېخوا، بۆ دووپات كردهوھى ئەوھى كە غەزاكەیان لەبەر خودا بووھو لەبەر تەمای مالى دنیا نەبووھ، كەچى ئاگرەكە ھات جەشكەى نەكرد!

ئیتىر پېغەمبەرەكە زانى كەگزى و دزى و دەسپىسى لە تالانییەكە كراوھ، بۆپە فەرمووى: گزیتان لەتالانییەكە كردهوھ بۆپە ئاگرەكە ناپخوا كەواپە با لەھەر خېلى پیاوئ پەیمانم بداتئ، جا لەكاتى پەیمان كردهكەدا، دەستى پیاوئ لەسەر خېلەكان نووسا بەدەستى پېغەمبەرەكەوھ. فەرمووى: دزىپەكە وا لەناو ئیوھەدا، باخېلەكەى تۆ بېن پەكەپەكە پەیمانم بدەنئ، كاتئ ئەو خېلە پەیمانیان پئ دا، دەستى پیاوئ یا دوو پیاو لكا بەدەستى پېغەمبەرەكەوھو دزەكان دۆزرانەوھو فەرمووى: دزىپەكە ئیوھ كردوتانە.

ئەوجا پارچەیی زێریان هێنا بۆ پیڤه مبه ره که، له سه ر شیوه ی سه ره گا وابوو، ئەویشیان له سه ر مائی تالانییه که دانا، که له سه ر زهوییه که دانرابوو ئەوجا ناگره که له ناسمانه وه هاتو هه مووی خواردا! هه زره ت (دروودی خوی له سه ر بهی) فه رمووی: له پێش ئیمه دا خواردنی تالانی بۆ که سی تر هه لال نه بووه، به لام له پاش دا خودای پاک و پیرو زو که و ره، که دی حالی ئیمه ی که ی ئیسلام که زه و بی هیزه و زه بوونین، به زه وی پیامان دا هاته وه و، بۆی هه لال کردین (تاج / ۸/ ۱۳۵-ش).

۱۲۶۶- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعَثَ سَرِيَّةً فِيهَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ قَبْلَ تَجْدٍ فَعِنُمَا إِيلًا كَثِيرَةً فَكَانَتْ سِهَامُهُمْ اثْنِي عَشَرَ بَعِيرًا أَوْ أَحَدَ عَشَرَ بَعِيرًا وَتَقْلُوا بَعِيرًا بَعِيرًا (الحديث ۳۱۳۴، طرفه في: ۴۳۳۸ (۳۲۰)).

ئیب نو عوم هه ر (بزی خوی لهی بهی) فه رمووی: پیڤه مبه ره (دروودی خوی له سه ر بهی) په لی له شکری نارد به ره و نه جد بۆ غه زا، من خۆم له ناویانا بووم، رانه و شترو که له یه کی زۆرمان به تالان گرت، گشتمان هه ریه کی سه رو دوا زده و شتر، پشکمان به رکه وت. پیڤه مبه ریش هه ریه کی سه رو و شتری تری به زیاده به ش پیمان دا. (تاج / ۸/ ۱۳۶-ز ۵۶-ف ۵+).

۱۲۶۷- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ بَيَّنَّمَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْسِمُ غَيْمَةً بِالْجِعْرَانَةِ إِذْ قَالَ لَهُ رَجُلٌ اغْدِلْ فَقَالَ: لَهُ لَقَدْ شَقِيتُ إِنْ لَمْ أَغْدِلْ (الحديث ۳۱۳۸ (۳۲۱)).

جابیری کوری عه بد و لالا (بزی خوی لهی بهی) فه رمووی: جاری پیڤه مبه ره (دروودی خوی له سه ر بهی) له جهه رانه تالانی دابه ش ده کرد به سه ر یارانی دا، له پاش غه زای

هه‌وازین، له‌و دهمه‌دا پیاوئ که‌ناوی ذولخوهمیسه‌ری ته‌میمی بوو، پئی گوت: شته‌که به‌عه‌داله‌ت دابه‌شکه! پی‌غه‌مبه‌ریش پئی فه‌رموو: (به‌دبه‌خت خو‌م نه‌گه‌ر عادل و دادپه‌روهر نه‌به‌م!). (پروانه: ژماره: ۱۸۳ = ۲۸۶۴ ف + ژماره: ۱۰۱۵ ات = ۲۳۰۷ ف).

۱۲۶۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَصَابَ جَارِيَتَيْنِ مِنْ سَبْيِ حُنَيْنٍ فَوَضَعَهُمَا فِي بَعْضِ بُيُوتِ مَكَّةَ قَالَ فَمَنْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى سَبْيِ حُنَيْنٍ فَجَعَلُوا يَسْعَوْنَ فِي السَّككِ فَقَالَ عُمَرُ يَا عَبْدَ اللَّهِ انْظُرْ مَا هَذَا فَقَالَ مَنْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى السَّبْيِ قَالَ اذْهَبْ فَأَرْسِلَ الْجَارِيَتَيْنِ (الْحَدِيثُ ۳۱۴۴، طَرَفُهُ فِي: ۹۲۹ تجريد = ۲۰۳۲ فتح الباري).

ئیب‌نو‌عو‌مه‌ر (د‌غزای خو‌ی ل‌ی ب‌ی) فه‌رمو‌وی: عوم‌ه‌ر (د‌غزای خو‌ی ل‌ی ب‌ی) له‌ژنه دیله‌کانی غه‌زای حونه‌ین دوو که‌نیزمه‌کی ده‌ست که‌وت، له‌مه‌که‌که له‌مالی دایانی نا، کاتی پی‌غه‌مبه‌ر (د‌رووی خو‌ی ل‌س‌ر ب‌ی) به‌پیاو‌متی ژن و مناله دیله‌کانی هو‌زی هه‌وازینی به‌ردا، له‌خو‌شیان‌دا خه‌لکه‌که به‌ناو کو‌لانه‌کان دا رایان ده‌کردو ده‌هاتن و ده‌چوون. عوم‌ه‌ر فه‌رمو‌وی: عه‌بدول‌لأ بزانه ئهم قال قاله جیهه؟ منیش پاش تی‌گه‌یشتن له‌کاره‌که عه‌رزیم کرد: پی‌غه‌مبه‌ر (د‌رووی خو‌ی ل‌س‌ر ب‌ی) به‌پیاو‌متی ژنه دیله‌کانی هو‌زی هه‌وازینی نازاد کردوو. باوکم فه‌رمو‌وی: ده‌تو‌ش بچو ئهو دوو که‌نیزمه‌کی منیش که له‌دیله‌کانی غه‌زای هه‌وازین به‌رم که‌وتوون به‌ره‌لأ بکه.

۱۲۶۹- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ قَالَ بَيْنَا أُنَا وَاقِفٌ فِي الصَّفِّ يَوْمَ بَدْرٍ فَتَنَظَرْتُ عَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي فَإِذَا أَنَا بِغُلَامَيْنِ مِنَ الْأَنْصَارِ حَدِيثَةٍ أَسْنَائُهُمَا تَمَنَّيْتُ أَنْ أَكُونَ بَيْنَ أَضْلَعٍ مِنْهُمَا فَغَمَزَنِي أَحَدُهُمَا فَقَالَ يَا عَمَّ هَلْ تَعْرِفُ أَبَا جَهْلٍ؟ قُلْتُ: نَعَمْ مَا حَاجَتُكَ إِلَيْهِ يَا ابْنَ أَخِي؟ قَالَ: أَخْبَرْتُ أَنَّهُ يَسُبُّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَئِنْ رَأَيْتُهُ لَا يَفَارِقُ سَوَادِي سَوَادَهُ

حَتَّى يَمُوتَ الْأَعْجَلُ مِنَّا فَتَعَجَّبْتُ لِذَلِكَ فَعَمَزَنِي الْآخَرُ فَقَالَ لِي مِثْلَهَا فَلَمْ أَلْشَبْ
أَنْ نَظَرْتُ إِلَى أَبِي جَهْلٍ يَجُولُ فِي النَّاسِ قُلْتُ أَلَا إِنَّ هَذَا صَاحِبُكُمْ الَّذِي
سَأَلْتُمَانِي فَأَبْتَدَرَاهُ بِسَيْفَيْهِمَا فَضَرَبَاهُ حَتَّى قَتَلَاهُ ثُمَّ انْصَرَفَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَخْبَرَاهُ فَقَالَ: (أَيُّكُمَا قَتَلَهُ؟) قَالَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا: أَنَا قَتَلْتُهُ فَقَالَ:
(هَلْ مَسَحْتُمَا سَيْفَيْكُمَا؟) قَالَا: لَا فَنَظَرَ فِي السَّيْفَيْنِ فَقَالَ: (كِلَاكُمَا قَتَلَهُ سَلْبُهُ
لِمُعَاذِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْجُمُوحِ) وَكَانَا مُعَاذُ بْنُ عَفْرَاءَ وَمُعَاذُ بْنُ عَمْرٍو بْنِ الْجُمُوحِ
(الْحَدِيثُ ٣١٤١، طَرَفَاهُ فِي: ٣٩٦٤، ٣٩٨٨).

عەبدوڕەحمەنی کۆری عەوفا (مەزە خۆی ئەو) فەرمووی: لەڕۆژی غەزای
بەدردا وا لەریزی شەڕکردن دا راوەستاوم، کەسەیری راست و چەپی خۆم
کرد وادوو کۆری میرد مندالی ئەنصاری وان لەراست و چەپمەوه، لەدلی خۆما
گوتم: خۆزگە لەنیوانی دوو پیاوی لەمانە دلێرتدا بوومایە، کە کارامە
بوونایە و ئەزموونی جەنگیان هەبواوە.

جا یەکیکیان تێوی ژەندم و گوتی: مامەکە! ئایا ئەبوجەهل دەناسیت؟
گوتم: بەلێ، بۆچییتە، ئەی کۆری بڕام؟ گوتی: بیستوومە جەین بە
پێغمەبەر (درونی خۆی ئەسەر) دەدا، بەوکەسە گیانی منی وا لەدەسا، ئەگەر ببینم
لەکۆلی نابمەوه تا یادەمکوزی یا دەیکوزم، دیارە ئەوەمان دەکوزری کە زووتر
ئاکامی دیت! منیش لەم قسەیە سەرسام بووم و لەلام سەپرو عەنتیکە بوو،
ئەوی تریشیان هەروا، ئەوەندە نەبرد، تەماشام کرد ئەبوجەهل جی
بەخۆی ناگری، وەک سەگی هار دی و دەچی. جابەدوو لاوەکەم گوت: وریابن
ئەمە یارۆکەتانە کە لەبارەیهوه لەمنتان پرسی، ئەوه ئەبوجەهلە ئیتر
هەردوکیان بەشمشیری رووتەوه پەلاماریان دا، وەدایانە بەرشیر، هەتا
کوشتیان.

ئەوجا چوون بۆ خزمەتی پێغمەبەر و پێان گوت: ئەبوجەهلەمان کوشت،
فەرمووی: کامتان کوشتتان؟ هەردوکیان گوتیان: من کوشتم. فەرمووی: ئایا

شمشیرہکانتان سرپوہ ؟ گوتیان: نہء کہتہ ماشای شمشیرہکانی کردن
فہرمووی: راست دہکھن بہہمردووکتان کوشتووتانہ.

نہوجا تفاق و کہلوپہلہ رووتکراوہکھی دا بہ موعازی کوپی جہمووح، وہ
نہو دوو لاوہیش: موعازی کوپی عہفراو موعازی کوپی جہمووح بوون.
(بروانہ: تاج/۸-۱۴۸ از - ۶۲- کہسیٰ لغہزادا ناموسوئلمانی بکوژی
تفاق و کہلوپہلہکھی بؤ خوہیتی + ل- ۲۰۸ ف- از - ۸۶- کوشتنی نہبوجہہل
لہعنہتی خودای لی بی).

۱۲۷۰- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
(إِنِّي أُعْطِي قُرَيْشًا أَتَأَلَّفُهُمْ لِأَنَّهُمْ حَدِيثُ عَهْدٍ بِجَاهِلِيَّةٍ)
(الحديث ۳۱۴۶، أطرأفہ فی: ۳۱۴۷، ۳۵۲۸، ۳۷۷۸، ۳۷۹۳، ۴۳۳۱،
۴۳۳۲، ۴۳۳۳، ۴۳۳۴، ۴۳۳۷، ۵۸۶۰، ۶۷۶۲، ۷۴۴۱) (۳۲۲).

نہنہس (ہمزای خوی لی ہن) فہرمووی: پیغہمبہر (درویدی خوی لہسر ہن) فہرمووی: (من
بؤیہ لہمالی پینج یہک و شتی و مہا بہشی قورمیش دہدہم چونکہ دہمہوی
ہوگری ئیسلامیان بکہم و بیانلاوینم و دلیان رابگرم، چونکہ نو موسوئلمان و
تازہ لہباوو نہریتی سہردہمی نہفامی پیش ئیسلامہتی دابراون) (بروانہ:
تاج/۸-۱۵۳ از ۶۵- باسی خہلات کردنی نو موسوئلمان).

۱۲۷۱- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ أَنَّ نَاسًا مِنَ الْأَنْصَارِ قَالُوا لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
حِينَ أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ أَمْوَالِ هَوَازِنَ مَا
أَفَاءَ فَطَفِقَ يُعْطِي رَجُلًا مِنْ قُرَيْشِ الْمِائَةِ مِنَ الْإِبِلِ فَقَالُوا يَغْفِرُ اللَّهُ لِرَسُولِ اللَّهِ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُعْطِي قُرَيْشًا وَيَدْعُنَا وَسَيُوفُنَا تَقْطُرُ مِنْ دِمَائِهِمْ قَالَ أَنَسُ
فَحَدَّثَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِمَقَالَتِهِمْ فَأَرْسَلَ إِلَى الْأَنْصَارِ فَجَمَعَهُمْ
فِي قُبَّةٍ مِنْ أَدَمٍ وَلَمْ يَدْعُ مَعَهُمْ أَحَدًا غَيْرَهُمْ.

فَلَمَّا اجْتَمَعُوا جَاءَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: (مَا كَانَ حَدِيثٌ بَلَغَنِي عَنْكُمْ) قَالَ لَهُ: فَقَهَاؤُهُمْ: أَمَا دُؤُو آرَأَيْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ فَلَمْ يَقُولُوا شَيْئًا وَأَمَّا أَنَا مِنْ حَدِيثَةِ أَسْنَائِهِمْ فَقَالُوا: يَغْفِرُ اللَّهُ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُعْطِي قُرَيْشًا وَيَتْرُكُ الْأَنْصَارَ وَسُيُوفُنَا تَقْطُرُ مِنْ دِمَائِهِمْ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِنِّي أُعْطِي رَجُلًا حَدِيثٌ عَهْدُهُمْ بِكَفَرٍ أَمَا تَرْضَوْنَ أَنْ يَذْهَبَ النَّاسُ بِالْأَمْوَالِ وَتَرْجِعُوا إِلَى رِحَالِكُمْ بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَوَاللَّهِ مَا تَنْقَلِبُونَ بِهِ خَيْرٌ مِمَّا يَنْقَلِبُونَ بِهِ) قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدْ رَضِينَا فَقَالَ لَهُمْ: (إِنَّكُمْ سَتَرُونَ بَعْدِي أَثَرَةً شَدِيدَةً فَاصْبِرُوا حَتَّى تَلْقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى الْحَوْضِ) قَالَ أَنَسٌ: فَلَمْ نَصْبِرْ (الحديث: ٣١٤٧، طَرَفُهُ سَبَقَ فِي الْحَدِيثِ الَّذِي قَبْلَهُ، أَي فِي رَقْم: ١٢٧٠ ت= ٣١٤٦ ف) (٣٢٣).

ئەنەس(بەزى خەي لى بى) فەرەمۆي: رۆژى غەزاي حوڤەين كە خوداي گەورە مائىكى زۆرى بى ئارەقى مفتى زۆرى رەخساند بۆ پيغەمبەر(دروودى خەي لەسەر بى) لەو مائەى كە بەتالانى لەهۆزى هەوازين گيرا، پيغەمبەر(دروودى خەي لەسەر بى) دەستى كرد بەبەخشين لىي، وەچەند پياوى لەقورەيش يەكى سەر و سەد و شترى دا پييان، جا چەند كەسى لە ياريدەدەران گوتيان: خودا لە پيغەمبەر خۆش بى دەچى بەشى قورەيشيەكان دەدات، كە هەتا دوينى بى باوەر بوون شەريان لەگەڵ ئيمە دەكردو بەرەهەلستى ئيسلاميان دەكرد، كەچى بەشى ئيمە نادات، كەهيشتا خوينى ئەوانەى كەبەشيان دەدات، لەشمشيرەكانمان دەتكيو، ئەوان لەچاو ئيمەدا دوينى موسولمان بوون!! ئيتەر بۆ بەشى ئەوان دەدات و بەشى ئيمە نادات ؟.

پېغەمبەرىش (دروودى خوى لىسەر بى) قىسەكەيانى بەرگوى كەوتەموو، ناردى بەشوپن يارىدەدەران داو لەخىوتەتېكى چەرمين دا كۆيكرەنەو و، كە كۆبوونەو خۇشى چوو بۇ ناويان و فەرمووى: (ئەو قىسەيە چىيە كە لەئىو وە پېم گەيشتۆتەو؟).

پىاو زاناو ھۆشمەندەكانى يارىدەدەران —انصار— فەرموويان: ئەى پېغەمبەرى خدا! پىاوماقۇلەكانمان و دىئا دىدەكانمان ھىچيان نەگوتووە، كە دلى تۇ گەردى پى بگرى ئەوئەندە ھەيە چەند كەسىكى مىرد منالمان لەھەرزەكارەكانمان لەرووى نازەو، گلەييان كىردووە گوتوويانە: خدا لە پېغەمبەر خۇش بى دەچى بەشى نۇ موسولمانەكان لەتالان دەدا كەچى بەشى ئىمە نادات، وەلحال ئەوان لەم رۇزانەدا، بە زەبرى شمشىرى ئىمە موسولمان بوون!

پېغەمبەرىش (دروودى خوى لىسەر بى) فەرمووى: (بەلى ئەمە وايە وادەبى كەمن خەلاتى ھەندى پىاو دەكەم، لەبەر ئەوئە كە نۇ موسولمانان و تازە لە كوفرو بى باوەرى دابراون، چونكە دەمەوى دلىان رابگرم و دئەواييان بكەم و ھۆگرى ئىسلاميان بكەم و بيانلاوينم، و بەجوانى بيانكەمە خۇم، بەلام ئەمە مەعنەى وانىە كە من باوى ئەوان دەدەم بەسەر ئىوئەدا، دەى باشە ئايا ئىوئە بەشى خۇتان دەگۆرنەو بەبەشى ئەو خەلكە، دەى پېم بلين: ئايا ئىوئە بەو بەشە رازى نابن كە خەلكى مالو پرو پىتى دىئا لەگەل خۇيان بىبەنەو و، بەلام ئىوئە لەجىياتى ئەو پېغەمبەرى خدا بىبەنەو لەگەل خۇتان بۇ مالەومتان، سابەو خدا گەورمىە، ئەم بەشەى كەئىوئە دەيبەنەو، كە برىتییە لە خۇشەويستى و لى رازى بوونى خداو پېغەمبەرى خدا، گەلى گەلى باشرەو گەورەترە لەوبەشەى كە ئەو خەلكەى تر دەيبەنەو كە برىتییە لەپروپىتى جىهان!

گوتیان: بەلى، ئەي پېغەمبەرى خودا! رازى دەبين و زياتریش،
فەرمووی: (دەى بزانن كە ئیوہ لەپاش من تووشى خو خۆیەكى سەخت
دەبن ھەندى كەس و كار بەدەست و فەرمانپەرەى وا پەیدا دەبن كەھەر بەلای
خۆيانا رایدەكێشن و كەسى تریان لەبەر نییە، بەلام ئیوہ خۆتان رابگرن و
بەھىچ جۆرى لایەنى ھەق و ئیسلام بەرمەدەن، ھەتا دەمرن و لەو دنیا
دەچنەوہ بەر دیوانى خودا، وەمن خۆم لەسەر ھەوزى كەوسەرم چاوەڕوانتان
دەكەم، ئەوانەى كە ئارام دەگرن لەبەر ھىچ مەھانەو بیانووێك لەخەتى
ئىسلام لانادەن، خەلات و پاداشى باش و گەورە وەردەگرن).

ياریدەدەران -انصار- یش فەرموویان: ئیمەیش بەئینەو دەیدەین سەبر و
ئارام دەگرین! (ش) (تاج/۸-ل/۱۵۳-ز/۶۵-۱-باسى خەلات کردنى نۆ موسوڵمان).

راشەو شیکردنەوہ:

ئەم فەرموودمە بەلگەى ئەوہیە: كەھەندى كار بەدەست لەموسوڵمانان
پەیدا دەبن، زۆر خۆپەرست و بەرژمەند پەرست، وە خۆخۆیەكى زۆر
دەكەن ھەتا خۆیان و كەس و كارى خۆیان وەستابى، كەسى تریان لەبەر نییە،
ئەم فەرموودمە لەولاتى ئیمەدا، لەم رۆژگارەى ئیمەدا بەلگەى لەسەر
ئەم دووشتە:

۱- كار بەدەستانى كوردستان نمونەى كە زیندوون لەم جۆرە كار بەدەستە
خۆپەرستە موسوڵمانانە، لە خوا بەزیادى ھىشتا موسوڵمان! لەبەر
ئەوە تەكایە بوختانى ناموسوڵمانیان بۆ مەكەن.

۲- ھەر موسوڵمانى سەبر و ئارام بگرى لەسەر ئەم خۆخۆی و خۆپەرستى
ئەم زۆر بەرپێزانە، مژدەى لى بى كەلەرۆزى قیامەتدا، لەسەر ھەوزى
كەوسەر بەخزمەتى پېغەمبەر (درودى خواى لەسەر بى) دەگا (۲۳۴).

۱۲۷۲- عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ بَيْنَا هُوَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَمَعَهُ النَّاسُ مُقْبِلًا مِنْ خُثَيْنٍ عَلِقَتْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْأَعْرَابُ يَسْأَلُونَهُ حَتَّى اضْطَرُّوهُ إِلَى سِمْرَةٍ فَخَطِفَتْ رِدَاءَهُ فَوَقَفَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: (أَعْطُونِي رِدَائِي فَلَوْ كَانَ عَدُوٌّ هَذِهِ الْأَعْضَاءِ نَعَمًا لَقَسَمْتُه بَيْنَكُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُونِي بَخِيلًا وَلَا كَذُوبًا وَلَا جَبَانًا) (الحديث ۳۱۴۸، طرفه في: ۲۸۲۱) (۳۲۵).

جوبهیری کوری موطعم (رمزی خوی لئ بی) فهرمووی: له خزمه تی
حه زره تدا (دروودی خوی لئ سر بی) بووم، له غه زای حونه یں ده گه رایه وه، عمره به
به ده وه کان تیئی ئالان وداوای ده سهنه وه به شیان لئ کرد، ته نگیان پی
هه لچنی و ئالان دیانه بنجی درکه زی، عاباکه ی ئالا له بنکه درکه زی به کوه وه،
ئه و جا وه ستاو فهرمووی: (عاباکه م بده نه وه نه گهر به قه دمر ئه م درکه زی یانه
نازه لم ببی هه مووی دابهش ده کم به سه رتانا، قهت به رژی و چرووکی و
دروژنی و ترسنوکی من نابینن) (ریاض/۲-۱۱۱ از باسی سه خاومت ف-۱۲/۵۵۵).

۱۲۷۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنْتُ أَمْشِي مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَعَلَيْهِ بُرْدٌ نَجْرَانِيٌّ غَلِيظٌ الْخَاشِيَةُ فَأَذْرَكَهُ أَعْرَابِيٌّ فَجَذَبَهُ جَذَبَةً شَدِيدَةً حَتَّى نَظَرْتُ إِلَى صَفْحَةِ عَاتِقِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدْ أَثَرَتْ بِهِ خَاشِيَةُ الرِّدَاءِ مِنْ شِدَّةِ جَذْبَتِهِ ثُمَّ قَالَ مُرْ لِي مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي عِنْدَكَ فَالْتَفَتَ إِلَيْهِ فَضَحِكَ ثُمَّ أَمَرَ لَهُ بِعَطَاءٍ) (الحديث ۳۱۴۹، طرفاه في: ۵۸۰۹، ۶۰۸۸) (۳۲۶).

مسووی خو شه ده ست کی ده که وی
له تهر بخواتو له وشک و بجه وی
گوئی نه دا به هیج، بزی وهک خه وگهل
نه ترسی له خوا، نه شه رمی له گهل (وه رگیپ)
(۲۲۵) أشار العسقلانی إلى موافقة مسلم له في خاتمة كتاب الجهاد (ج/۶ ص ۱۹۵- المترجم).
(۲۲۶) أخرجه مسلم في الزكاة، باب: إعطاء من سأل بفحش.. رقم: ۱۰۵۷.

نه نه س (رمزای خوی لی بی) فهرمووی: له خزمه تی پیغه مبهردا (دروودی خوی لسمر بی) دمړویشتم بهریدا، شالیکی نه جرانی په راویز نه ستووری به سهر شانه وه بوو، عاربیکې دهشته کی پی گهشت، یه خه ی پو شاکه که ی پیغه مبهری گرتو به تووندی وا رایکی شالاملی حه زره تی دابری! نه و جا پی گوت: نه ی مو حه مده! له م ماله که هی خودایه و له لای تو دانراوه به شم بده. پیغه مبه ریش (دروودی خوی لسمر بی) به دهمیه وه پیکه نی و، فهرمانی کرد که به شی بده!) (تاج/ ۴- ۱۰۶ از ۳۱- باسی جوړه کانی جل و بهرگ).

۱۲۷۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَمَّا كَانَ يَوْمُ حَتِّنِ آتَرَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَسًا فِي الْقِسْمَةِ فَأَعْطَى الْأَقْرَعَ بْنَ حَابِسٍ مِائَةً مِنَ الْإِبِلِ وَأَعْطَى عَيْنَةَ مِثْلَ ذَلِكَ وَأَعْطَى أَنَسًا مِنْ أَشْرَافِ الْعَرَبِ فَأَكْرَهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْقِسْمَةِ قَالَ رَجُلٌ وَاللَّهِ إِنَّ هَذِهِ الْقِسْمَةَ مَا عَدِلَ فِيهَا وَمَا أُرِيدَ بِهَا وَجْهَ اللَّهِ، فَقُلْتُ: وَاللَّهِ لَأُخْبِرَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَتَيْتُهُ فَأَخْبَرْتُهُ فَقَالَ: (فَمَنْ يَعْدِلُ إِذَا لَمْ يَعْدِلِ اللَّهُ وَرَسُولُهُ رَجِمَ اللَّهُ مُوسَى قَدْ أُوذِيَ بِأَكْثَرٍ مِنْ هَذَا فَصَبِرَ) (الحديث ۳۱۵۰، أطرافه في: ۳۴۰۵، ۴۳۳۵، ۴۳۳۶، ۶۰۵۹، ۶۱۰۰، ۶۲۹۱، ۶۳۳۶) (۳۲۷).

عه بدو لای کوری مه سعود (رمزای خوی لی بی) فهرمووی: که روژی غه زای حونه ی رووی دا پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمر بی) له مالی تالانی جهنگ، به شی چند که سیکی زیاتر دا، سده و شتری دا به نه قرمعی کوری حابیس سه دیشی دا به عویهینه و، به شی چند که سیکی تریشی له خانه دانه کانی عه رب بهم شیویه دا، له و روژدها نه وانه ی له بهش پیداندا جیا کرده و به شی زور باشی پیدان! پیاوکیش گوتی: خودایه! نه م بهشکردنه نه به هق و عه دالهت بوو، و نه بو رمزای خودا بوو، گوتی: منیش گوتم: به خودا ده بی بیگیرمه وه بو پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمر بی).

جا چووم بۆ خزمهتی و قسهی کابرام بۆ گپرایه وه بۆی، رهنگی چه زرمته وهك خوین سوور داگیرسا له پاشا فهرمووی: (ئه گهر خوداو پیغه مبهری خودا شت به هه ق و دادپهروهری نه کهن، ئه ی کیی تر ئه وه دهکا؟!). دوا یی فهرمووی: (رهحمهتی خودا له پیغه مبهر موسا، له لایه نی گه له که یه وه له مه ییش زیاتر ئازار دهدرا، به لām ددانی به خۆدا گرت، که واته شتی وا، سه بر له سه ر ئازاری نه فامان و اعراض و چاپۆشی له هه له یان رهفتاری پیغه مبه رانه، منیش پابه ندی ئه مه دهیم).

ئه نه س فهرمووی: منیش له دلی خۆما گوتم: وای لی هات! که واته هه تا هه تایه دوا ی ئه م جاره هیچ قسه یه کی له م پابه ته ی بۆ نابمه وه! (تاج/ ۸- ۱۵۶ز- ۶۵- خه لاتکردنی نۆ موسو لمان).

۱۲۷۵- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ كُنَّا نُصِيبُ فِي مَغَازِينَا الْعَسَلَ وَالْعِنَبَ فَتَأْكُلُهُ وَلَا تَرْفَعُهُ (الحديث ۳۱۵۴) (۳۲۸).

ئیبینوعومه ر (رهزای خوا یان لی بی) فهرمووی: جاران له غه زادا هه نگوین و ترى و میوه و شتی وامان ده ست ده که وت، بۆ خۆمان ده مانخواردو نه مان ده برده خزمه تی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بی) هه تا بیخاته سه ر تالانییه که و دوا یی دابه شی بکا به سه ر پی شیاوانی دا. (تاج- ۱۷۸ز- ۷۳ف- ۲).

تیبینی:

۱- نامه ی خه بات و تیکۆشان (الجهاد) له ریاض الصالحین دا و له (ل- ۹۳۶ هه تا ۹۹۵).

۲- بروانه: فیهی ناسان، بهرگی سنیهم، لاپهړه/۸۷۹ زنجیره/۳۵۱ باسی دابهش
کردنی مائی تالانی + ز- ۳۵۲ ل -۸۸۴ + ز-۳۵۳ -پیارهگانی سهرانه + ز
۳۵۴ ل -۸۸۷ + ز-۳۵۵ ل-۸۸۹ نه دندازهی سهرانه + ز-۳۵۶ ل-۸۹۶ -نیشانه کردنی
جلو بهرگیان.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۶۲- باسی سهرانه و نه شهرو نه جهنگ (أبواب الجزية و الموادة)

۱۲۷۶- عن عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ كَتَبَ إِلَى أَهْلِ الْبَصْرَةِ
قَبْلَ مَوْتِهِ بِسَنَةٍ: (فَرَّقُوا بَيْنَ كُلِّ ذِي مَحْرَمٍ مِنَ الْمَجُوسِ) وَلَمْ يَكُنْ عُمَرُ (رَضِيَ
اللَّهُ عَنْهُ) أَخَذَ الْجَزْيَةَ مِنَ الْمَجُوسِ حَتَّى شَهِدَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ أَنَّ رَسُولَ
اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَخَذَهَا مِنْ مَجُوسٍ هَجَرَ (الحديث ۳۱۵۶) (۳۲۹).

عومهري کورې خه تاب (همزی خوی لئ بئ) له پېش مهرگیدا به سالی، نامه ی نارد
بو خه لکی به سره همر ژنو میړدی له ناگر په رسته کان، که له ناو خوینا
خوین و به پئی شهرعی نیسلام به په کتری ناشین، له په گیان جیابکه نه وه.

وهه هتا عه بدوړه حمانی کورې عه وف شایه تی نه دا: که پیغه مېهر (درووی خوی
نسر بئ) سهرانه ی له ناگر په رسته کان و مرده گرت، هه زرمتی عومه ر سهرانه ی لئ
و مر نه ده گرتن، به لکوو بهس نیسلامی لئ هه بوول ده کردن، دنا به شیر
ده کوژران. (تاج/۸/۱۶۰ ف- ۱- ز- ۶۶- سهرانه).

روونکر نه وه:

۱- مه جووس واته: ناگر په رست به پئی ثایینی خوین، خوشک له برای خوی
مار ده که نه، شتی و له نیسلاما هرامه، له بهر نه وه هه رکتی

له قه له مړه وی دده وله تی موسو لمانا، شتی وا رووی دا دهبی قه دمه بکری و ریگهی نه و دیان نه دری.

۲- ناگر په رست بو نیمه ژن و ژنخوازی لیان دروست نییه، له مه دا له گاورو جوله که جیان، وده به نه هلی کیتاب دانان ریښ. به لام بو سهرانه دروسته سهرانه یان لی و مریگری، بو نه مه یان حیسابی خاوه ن نامه یان بو ده کری، شهریان له گهل ده کری هه تا یابه سهرانه رازی دهن، یا نیسلام دهن.

۱۲۷۷- عَنْ عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَهُوَ خَلِيفٌ لِابْنِ عَامِرِ بْنِ لُؤْيٍ وَكَانَ شَهِيدَ بَدْرًا أَخْبَرَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعَثَ أَبَا عُبَيْدَةَ بْنَ الْجَرَّاحِ إِلَى الْبَحْرَيْنِ يَأْتِي بِحِزْبَتِهَا وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هُوَ صَالِحُ أَهْلِ الْبَحْرَيْنِ وَأَمَرَ عَلَيْهِمُ الْعَلَاءَ بْنَ الْحَضْرَمِيِّ فَقَدِمَ أَبُو عُبَيْدَةَ بِمَالٍ مِنَ الْبَحْرَيْنِ فَسَمِعَتِ الْأَنْصَارُ بِقُدُومِ أَبِي عُبَيْدَةَ فَوَافَتْ صَلَاةَ الصُّبْحِ مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَلَمَّا صَلَّى بِهِمُ الْفَجْرَ انْصَرَفَ فَتَعَرَّضُوا لَهُ فَبَسَّمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِينَ رَأَوْهُمْ وَقَالَ: (أَطْنُكُمُ قَدْ سَمِعْتُمْ أَنَّ أَبَا عُبَيْدَةَ قَدْ جَاءَ بِشَيْءٍ) قَالُوا: أَجَلْ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: (فَأَبْشِرُوا وَأَمْلُوا مَا يَسُرُّكُمْ فَوَاللَّهِ لَا الْفَقْرَ أَخْشَى عَلَيْكُمْ وَلَكِنْ أَخْشَى عَلَيْكُمْ أَنْ تُبْسَطَ عَلَيْكُمُ الدُّنْيَا كَمَا بُسِطَتْ عَلَى مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ فَتَنَافَسُوهَا كَمَا تَنَافَسُوهَا وَتُهْلِكَكُمْ كَمَا أَهْلَكْتَهُمْ) (الحديث ۳۱۵۸، طرفاه في: ۴۰۱۵، ۶۴۲۵) (۳۳۰).

عه مری کوری عه و فی نه نصاری به دری (پرمزی خوی لی بن) که سویند خوری به نی عامیری کوری لوته ی بوو، که ناماده ی جهنگی به در بوو بوو، له ریزی سوپای نیسلاما، له دزی له شکری بی باو مړان، نه م عه مره فه رمووی:

(پیغمبر مبعور (دروودی خوی لمسر بن)) نه بو عوبه یدهی کوری جه پراحی نارد بو به حرهین، که سه رانه ی ولاتی به حرهین بیئی، چونکه له و بهر پیغمبر مبعور (دروودی خوی لمسر بن) له گهل خه لکی ولاتی به حرهین دا ریك که وتبوو، عه لای کوری حه ضره می کردبوو به سه رداریان، که نه بو عوبه یده هاته وه مائیکی زوری له به حرهینه وه هیئا بوو، یاریده دمرانیش انصار- بیستیانه وه که نه بو عوبه یده هاتوته وه ئیتیر بو نو یژی به یانی هاتن بو خزمه تی پیغمبر مبعور (دروودی خوی لمسر بن) نه ویش نو یژی بو کردن و گه رایه وه، جا یاریده دمران له و کاته دا داوی به شیان لی کرد.

پیغمبر هیش (دروودی خوی لمسر بن) که له سه ر نه م حاله بینینی بزیه ک گرتی و فه رمووی: (واده زانم که ژنه وتوتوانه که نه بو عوبه یده شتیکی هیئا وه!) عه رزیان کرد: به لی وایه نه ی پیغمبر مبعوری خودا! فه رمووی: (ده مژده بی) له نیوه و خوشیتان لی بی دسا به زاتی خودا له هه ژاری لی تان ناترسم، به لام به پیچه وانه وه، مه ترسی نه وم هیه که نیوهش وه که نه ته وه کانی پیش نیوه خوشی دنیا روتان تی بکاو، دنیا بییت به پیرتانه وه و نیوهش وه که نه وان به ده ست و ده م په لاماری دنیا بدهن و باوهشی بیا بکه ن و تی و روو کین!.

جا نه و کاته وه که چون نه وانی له ناو برد ناوا نیوهش له ناو ببات (تاج/ ۸- ۱۶۱- ۶۶- سه رانه).

۱۲۷۸- عَنْ جُبَيْرِ بْنِ حَيَّةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ بَعَثَ عُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) النَّاسَ فِي أَقْنَاءِ الْأَمْصَارِ يَقَاتِلُونَ الْمُشْرِكِينَ فَأَسْلَمَ الْهُرْمُزَانُ فَقَالَ: إِنِّي مُسْتَشِيرُكَ فِي مَعَاذِي هَذِهِ قَالَ نَعَمْ مَثَلُهَا وَمَثَلُ مَنْ فِيهَا مِنَ النَّاسِ مِنْ عَدُوِّ الْمُسْلِمِينَ مَثَلُ طَائِفٍ لَهْ رَأْسٌ وَلَهُ جَنَاحَانِ وَلَهُ رِجْلَانِ فَإِنْ كُسِرَ أَحَدُ الْجَنَاحَيْنِ نَهَضَتِ الرَّجْلَانِ بِجَنَاحٍ وَالرَّأْسُ فَإِنْ كُسِرَ الْجَنَاحُ الْآخَرُ نَهَضَتِ الرَّجْلَانِ وَالرَّأْسُ وَإِنْ شُدَّ الرَّأْسُ ذَهَبَتِ الرَّجْلَانِ وَالْجَنَاحَانِ وَالرَّأْسُ فَالرَّأْسُ كِسْرَى وَالْجَنَاحُ قَيْصَرُ وَالْجَنَاحُ الْآخَرُ فَارِسُ فَمُرُّ الْمُسْلِمِينَ فَلْيَنْفِرُوا إِلَى كِسْرَى.

وَقَالَ بَكْرٌ وَزِيَادٌ جَمِيعًا عَنْ جُبَيْرِ بْنِ حِيَةَ قَالَ فَتَدَبَّنَا عُمَرُ وَاسْتَعْمَلَ عَلَيْنَا
 الثُّعْمَانُ بْنُ مُقَرَّنٍ حَتَّى إِذَا كُنَّا بِأَرْضِ الْعَدُوِّ وَخَرَجَ عَلَيْنَا عَامِلٌ كِسْرَى فِي أَرْبَعِينَ
 أَلْفًا فَقَامَ تَرْجُمَانٌ فَقَالَ لِيَكْلَمْنِي رَجُلٌ مِنْكُمْ فَقَالَ الْمُغِيرَةُ: سَلْ عَمَّا شِئْتَ قَالَ: مَا
 أَنْتُمْ؟ قَالَ: نَحْنُ أَنْاسٌ مِنَ الْعَرَبِ كُنَّا فِي شَقَاءٍ شَدِيدٍ وَبَلَاءٍ شَدِيدٍ نَمَصُّ الْجِلْدَ
 وَالتَّوَى مِنَ الْجُوعِ وَنَلْبَسُ الْوَبَرَ وَالشَّعَرَ وَنَعْبُدُ الشَّجَرَ وَالْحَجَرَ فَيَتَنَا نَحْنُ كَذَلِكَ
 إِذْ بَعَثَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِينَ تَعَالَى ذِكْرَهُ وَجَلَّتْ عَظَمَتُهُ إِلَيْنَا نُبِيًّا مِنْ
 أَنْفُسِنَا نَعْرِفُ أَبَاهُ وَأُمَّهُ فَأَمَرَنَا نُبِينُنَا رَسُولُ رَبِّنَا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ
 نَقَاتِلَكُمْ حَتَّى تَعْبُدُوا اللَّهَ وَخُدُّوا أَوْ تُزِدُّوا الْجِزْيَةَ وَأَخْبَرَنَا
 نُبِينُنَا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ رَسُولِ رَبِّنَا أَنَّهُ مَنْ قُتِلَ مِنَّا صَارَ إِلَى الْجَنَّةِ فِي نَعِيمٍ
 لَمْ يَرِ مِثْلَهَا قَطُّ وَمَنْ بَقِيَ مِنَّا مَلَكَ رِقَابَكُمْ (الحديث: ٣١٥٩ طرفه في: ٧٥٣٠).
 فَقَالَ الثُّعْمَانُ: رَبُّمَا أَشْهَدُكَ اللَّهُ مِثْلَهَا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَلَمْ
 يُنْذِمَكَ وَلَمْ يُخْزِكَ وَلَكِنِّي شَهِدْتُ الْقِتَالَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 كَانَ إِذَا لَمْ يُقَاتِلْ فِي أَوَّلِ النَّهَارِ انْتَظَرَ حَتَّى تَهْبُ الْأَرْوَاحُ وَتَخْضَرَ الصَّلَوَاتُ
 (الحديث ٣١٦٠) (٣٣١).

جوبه پیری کوری حهیه (همزی خوی لی بی) فهرمووی: نیمامی عومهر (همزی خوی لی بی)
 بهن) خه لکی دهنارد له ناو گه وره شاره کانا کوشتاری بته رسته کانیان ده کرد، لهو
 ماو هیه دا هورموزان که سه رکرده یه کی له سوپا کانی فارس بوو، وه ناوی
 رؤسته م بوو موسولمان بوو، جا عومهر (همزی خوی لی بی) پیی فهرموو: من له م
 غه زهواتانه دا پرسو راپیژت پی ده که م، رای تو چونه پی م بلی؟ نهویش
 گوتی: به لی باشه، خه لکی نه م ولاتانه که نیستا دوژمنی موسولمانان، وه ک
 بالندهیه ک وان که سه رییک و دوو بال و دوو قاجی هیه، بالنده که نه گهر
 بالیک بیک، هه ردوو قاجه که ی له گهل نهو باله که ی تریدا به زمبری
 سه ره که ی هه لده سنه وه، نه گهر باله که ی تریشی بشکی هه ردوو قاجه که ی و

سەرەكەى ھەلەدەسنەو، بەلام ئەگەر سەرەكەى بشكى ئیتر ھەم بال و ھەم قاج و ھەم سەرەكەى ھەموو تیادەچن!

لەم پەندەدا مەبەست لەسەرەكە كیسرای شای ئیئرانە، مەبەست لەبائیکیان قەیسەرە، مەبەست لەبائیكەى تریان فارسە، جا ئەى خەلیفە! فەرمان بەدە بە موسوئلمانان كە عیلاجارى لى بکەن و مەدرچن بۆ سەرکيسرا. گوتى: ئیتر عومەرىش بەرپى كرىن و نوعمانى كورى موقەپرینى كرى بەسەرکردهمان، رۆشتین تا چووینە خاكى دوزمن، لەوئ سەرکاری كیسرا بەچل ھەزار كەسەو پىشى لى گرتین، زمانزانەكەیان ھاتو گوتى: باپیاوئىكتان بى قسم لەگەل بكا، موغەیرمیش پىی گوت: چى ھەز دەكەى بپرسە. گوتى: ئیوہ چىن؟ فەرمووى: ئیمە كەسانىكىن لە عەرب لەمەپیش لە بەدبەختییەكى ناھەموارو گرفتارییەكى دزواردا بووین، حالمان زۆر خراپ بوو لەبرسانا پىستەمان دەخواردو، ناوكە خورمانان دەمژئو، كوئك و موومان لەبەر دەگرد، دارو بەردمان دەپەرست. ھەتا خودای ھەموو ئاسمانەكان و ھەموو زەمینەكان - ھەمیشە ناوو یادى پایەداربى و گەورەى و شكۆمەندى بەرقەراربى - لەناكاو پىغەمبەرئىكى نارد بۆمان، لەخۆمانەو دەزانین باوك و دایكى كین و كى نین، وە زۆر باش رەسەنى دەزانین ھەتا بلىی خانەدانەو، ناكەس بەچە نییە، ھەلەل زادەییەو نەوہى ھەلەل زادەییە، جا ئەم پىغەمبەرەى ئیمە كەپىغەمبەرى راست و دروستى خودا خۆیەتى، فەرمانى پى كرەوین كە جەنگتان لەگەل بكەین ھەتا بەیەكى لەم دووشتە رازى دەبن: یان وەك ئیمە ئیسلاام دەبن و خودای تاك و تەنیا بەتەنیا خۆى دەپەرستن و، ئیتر ھالەتان وەك ھالى ئیمە وایە لەخۆشى و ناخۆشى دا.

یان ئەگەر بەمە رازى نابن دەبى سەرمانەمان بدمنى ئەم پىغەمبەرە نازدارەمان - لەسەر راسپىرى پەرورەدگارمان و لەسەر زمانى ئەو دەو - ھەوائى بەئیمە داوہ: (كە ئەوہى لەئیمە دەكوژرى دەچى بۆ بەھەشت و دەكەوئ بەسەر نازو خۆشى داو دەكەوئتە نازو نىعمەتئىكى واوہ كە ھەرگیز شتى واى

نەدیڤی، ئەوەمیشی لەئێمە ماو، نەکوژرا، ئەوا زال دەبی بەسەر ئیوەداو، دەبی بە ئاغاتان).

نوعمان بە موغیرە کوری شوعبە فەرموو: کاتی موغیرە ویستی کە یە کسەر پاش ئەم گفتوگۆیە، لەسەرمتای رۆژەو دەست بە جەنگ بکری، پێی فەرموو: (بێگومان ئەو موغیرە! وا بوو تۆ لە خزمەتی پێغەمبەردا، لە غەزاکانیدا، تووشی هەلۆیستی دژوارو سەختی بووی، وەخوا بە کەرەمی خۆی نەپەشیمانی کردوویتەو، نەتەریقی بەسەر هیناوی بەلام پێویست بەم پەلەپەلە ناکات، چونکە منیش لە خزمەتی پێغەمبەردا (دروودی خۆی لەسەر بی) ، ئامادە دەستپێکردنی جەنگین بووم، دەستووری پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بی) وابوو ئەگەر سەرلەبە یانی دەستی نەکردایە بە جەنگ کردن، شەڕ دەستپێکردنی دوا دەخست هەتا دەبوو بە نیومرۆ، و باهەلی دەکرد، و نەصرو سەرکەوتن و پیرۆزی دادەبەزی، بە تایبەتی کاتی نوێژی عەصر دەبی) (تاج/ ۸- ۱۲۲ ف= ۱ فەرموودە ژمارە: ۳۱۶۰ فتح+ تاج/ ۸- ۱۶۲ ف= ۴ فەرموودە ژمارە: ۳۱۵۹ فتح).

راڤە و شیکردنەو:

راسته کە راوی ئایا صەحابی بی، یاکە سیکی تر بی، دەگاتە پلە و پایە عەدالەت، وە دەبی بە ثیقه و جیگە میتمانە، و ئەوەندە بەسە بۆ ئەوەی کە فەرموودە ناسە کە گەورەکان گیرانەوێ لێو ئەنجام بدەن، بەلام بە هیچ جوړی ئەو واتای وانییه کە نێتر ئەو جوړە کە سە دوورە لە هەڵە و قەت هەڵە ناکات، رێ دەکەوێ هەڵە گەورە گەورەش دەکا، جاری وادەبی لەمەتێ فەرموودە کە دا هەڵە دەکا، یالە پشتهکە دا، یالە ژمارە کە سەکاندا، یا لە رۆژە کەیدا، یالە سەلە کەیدا یا تیکەل و پیکەلیهکی زەینی پەیدا دەبی و فەرموودەیی لە چەند فەرموودەیهکی تر جیا جیا دروست دەکات و مراوی

لهمانه‌دا به‌قهستی شتی وا ناگات، وه‌ئهم جوره هه‌له‌و باسو خواسانه
له‌په‌راوه‌گانی زانستی فهرمووده‌دا به‌دوو‌رو درێژی باسکراون وه‌ك ته‌دریبی
راوی ئیمامی سیوطی، وه‌له‌صحیح‌ه‌ینیش دا ئهم جوره هه‌لانه هه‌یه:

جا له‌سهر ئهم بنیاته له‌م فهرمووده‌یه دا چه‌ند هه‌له‌یه‌ك هه‌یه، لی‌رده
له‌بهر كه‌می كات مه‌ودای ساخ‌کردنه‌وه‌ی ئهو هه‌لانه‌مان نییه، ده‌توانرێ
موتالای شهرحه گه‌وره‌گانی ئهم فهرمووده‌یه بکری بۆ ئهم لایه‌نه. به‌لام
لی‌رده‌دا ئاماژه ده‌که‌ین بۆ ئهم چه‌ند خاله‌ گرنگه:

١- پرۆژه‌ی گرنتی عێراق له‌لایه‌نی ئهمریکاوه كه‌ ئهمسال ٢٠٠٣ز ئه‌نجام
درا، له‌سه‌ره‌تاوه به‌عه‌مه‌لییه‌ی قه‌طعی راس ده‌ستی پێ‌کرا،
ده‌ق وه‌ك پیاده‌کردنی بۆ ئه‌وبیردۆزه سه‌ربازییه كه‌ له‌م فهرمووده‌یه‌دا،
ره‌چاو‌کراوه.

٢- هورموزان هه‌روا به‌ئاسانی ئیسلام نه‌بوو به‌لكو پاش شه‌رپێکی قورس،
موسو‌ل‌مانان دی‌لیان کردو به‌دی‌ل‌کراوی نار‌دی‌ان بۆ ئیمامی عومه‌ر، له‌وێ
موسو‌ل‌مان بوو، عومه‌ر ری‌زی ده‌گرتو له‌خۆی نزیک ده‌کرده‌وه‌و، راوی‌ژی
پێ‌ ده‌کرد هه‌تا چه‌زره‌تی عومه‌ر پێ‌کرا، عوبه‌یدو‌ل‌لای کو‌ری عومه‌ری
کو‌ری خه‌طاب، تۆمه‌تی پیلان‌کاری له‌ هورموزان دا، كه‌ گوايه له‌گه‌ڵ ئه‌بو
لوه‌لوه‌ی فارسی دا ده‌ستی هه‌یه له‌کوشتنی باوکیدا، کاتی عومه‌ر شه‌هید
بوو عوبه‌یدو‌ل‌لای په‌لاماری داو کوشتی.

٣- دروست‌تر ئه‌وه‌یه: كه‌ جوبه‌یری کو‌ری حه‌ییه هاو‌رپیه، واته: سه‌حابیه
له‌سه‌رده‌می پێ‌غه‌مبه‌ردا منال بووه، ناوی ته‌واوی جوبه‌یری کو‌ری
حه‌یییه کو‌ری مه‌سعودی ئه‌له‌ئه‌قه‌فیه، برا‌زای عورو‌هی کو‌ری مه‌سعوده.
فهرمووده‌ی له‌ بوخاری دا هه‌یه، له‌بنه‌ماله‌یه‌کی خانه‌دانی گه‌وره‌یه،
مامه‌ی كه‌ عورو‌هی کو‌ری مه‌سعوده له‌سه‌رده‌می خۆیا، سه‌رو‌کی هۆزی

ثەقیف بوو، کە ھۆزێکی گەورە و عەرەب، لە سەردەمی پێغەمبەردا ئەم ھۆزێ ئەقیفە سەر جەم موسوڵمان بوون، ئەویش بە لگەییە لە سەر ئەو جوبەیر سەحابییە، چونکە ئیبنو عەبدولبەرر دافەر موی: (لە سالی حەجی مائاواپیدا کەس نەما لە ھۆزێ قورمیش و لە ھۆزێ ئەقیف کە ئیسلام نەبووی، و ھەموو شیان لە خزمەت پێغەمبەردا خەریکی حەجی مائاواپیی بوون، دیارە کە جوبەیریش یەکیکە لەوان..).

لە سەردەمی جینشینی عەبدولەلیک دا گۆچی دواپیی کردوو. موغیرە و کۆری شوعبە کە ئامۆزای بوو، جوبەیر گێرانەوێ لەو لە عومەری خەتاب و لە نوعمانی بە شیرەو ھەییە.

موغیرە و ئامۆزای پیاویکی بەخۆو بوو، لە پێش سالی عەمرە و حو دەیبەدا ئیسلام بوو، ئامادە و پەیمانی خوشنودی بوو، لەو پەیمانەدا رۆژیکی جوانی بوو، چاویکی لە غەزای یەرموگدا کوێر بوو، شەعبی دەلی: (بلیمە تەکانی عەرەب ئەم چوارەن: موغایە و کۆری ئەبوسوفیان و عەمری کۆری عاص و موغیرە و کۆری شوعبە و زیاد).

لە ئیصابەدا دافەر موی: (عومەر کردی بە سەرکاری بە حەرمین، حەزبان لی ئەبوو لەلای عومەر شکاتیان لی کرد لای برد، دواپیی مەترسی ئەو میان ھەبوو کە بیگێرێتەو بە سەریان، سەدھەزار پارەیان کوێردەو کوێخاکەیان ھەلی گرت و چوو بەلای عومەر و پێی گوت: ئەمە موغیرە دزیوێتی و لەلای من دایناوە کە بۆی ھەلبگرم، عومەریش بانگی کردو لی پرسی، گوتی: درۆ دەکا سەد ھەزار نییە دوسەد ھەزارە!).

عومەریش پێی فەرموو: (دە و جی ئەمە و پێ کردیت؟) گوتی: زۆری خیزان! کوێخا ھەستی بە ھەلە و خۆی کردو سویندی گەورە و بۆ ئیمامی عومەر خوارد کەشتە کە درۆی رووتە. نە زۆرو نە کەم پارە و پوولی لەلای ئەو

دانه ناوه، نیمامی عومهر به موغیره ی فهرموو: نهی بو وات گوت؟
گوتی: چونکه نهو نه م بوختانه گه وره ی بو من کرد، منیش ویستم تهریق
به سهر بهینم.

۱۲۷۹- عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: غَزَوْنَا
مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تَبُوكَ وَأَهْدَىٰ مَلِكُ أَيْلَةَ
لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَغْلَةً بَيْضَاءَ وَكَسَاهُ بُرْدًا وَكَتَبَ لَهُ بِخَرِجِهِمْ (الْحَدِيثُ
۳۱۶۲- طرفه فی: ۷۱۳ ت = ۱۴۸۱ ف).

واته ی فهرمووده که لهو جیگه یه دا رابوورد (به رگی ۲/ لاپه ره: ۱۳۵)
فهرمووده ی ژماره: (۷۱۳ ت = ۱۴۸۱ ف).

۱۲۸۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ
النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَنْ قَتَلَ مُعَاهِدًا لَمْ يَرِحْ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ وَإِنَّ رِيحَهَا
تُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ أَرْبَعِينَ عَامًا) (الْحَدِيثُ ۳۱۶۶، طرفه فی: ۶۹۱۴) (۳۳۲).

عه بدوللای کوری عه مر (عزای خوی لب بر) فهرمووی: پیغهمبه ر (درووی خوی لسمه بر)
دمه فرموئ: (هه رکه سی یه کی له نه هلی نیممه بکوژی بوئی به هه شت ناکات
وه لحال بوئی به هه شت چل سال ریگه دمووا!) (تاج/۳-۲۰۷ ف-۱۳ ز- ۸۱ -
باسی هه ره شه کردن له پیاو کوژی).

۱۲۸۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ لَمَّا فُتِحَتْ خَيْبَرُ أُهْدِيَتْ لِلنَّبِيِّ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شَاةٌ فِيهَا سُمٌّ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (اجْمَعُوا
إِلَيَّ مَنْ كَانَ هَاهُنَا مِنْ يَهُودَ) فَجُمِعُوا لَهُ فَقَالَ:
(إِنِّي سَأَلْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَهَلْ أَنتُمْ صَادِقِي عَنْهُ؟) فَقَالُوا: نَعَمْ قَالَ لَهُمْ
النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَنْ أَبُوكُمْ؟) قَالُوا: فَلَانَ فَقَالَ:

(كَذَبْتُمْ بَلْ أَبُوكُمْ فُلَانٌ) قَالُوا: صَدَقْتَ قَالَ: (فَهَلْ أَنْتُمْ صَادِقِي عَنْ شَيْءٍ إِنْ سَأَلْتُ عَنْهُ؟) فَقَالُوا: نَعَمْ يَا أَبَا الْقَاسِمِ وَإِنْ كَذَبْنَا عَرَفْتَ كَذَبْنَا كَمَا عَرَفْتَهُ فِي آبِنَا فَقَالَ لَهُمْ: (مَنْ أَهْلُ النَّارِ؟) قَالُوا: نَكُونُ فِيهَا يَسِيرًا ثُمَّ تَخْلَفُونَا فِيهَا فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (اخْسُتُوا فِيهَا وَاللَّهِ لَا تَخْلَفُكُمْ فِيهَا أَبَدًا) ثُمَّ قَالَ: (هَلْ أَنْتُمْ صَادِقِي عَنْ شَيْءٍ إِنْ سَأَلْتُكُمْ عَنْهُ؟) فَقَالُوا: نَعَمْ يَا أَبَا الْقَاسِمِ قَالَ: (هَلْ جَعَلْتُمْ فِي هَذِهِ الشَّاةِ سُمًّا؟) قَالُوا: نَعَمْ قَالَ: (مَا حَمَلَكُمْ عَلَى ذَلِكَ؟) قَالُوا: أَرَدْنَا إِنْ كُنْتَ كَاذِبًا نَسْتَرِيحُ وَإِنْ كُنْتَ نَبِيًّا لَمْ يَضُرَّكَ) (الحديث ٣١٦٩، طرفاه في: ٤٢٤٩، ٥٧٧٧) (٣٣٣).

ئەبوھورەیرە (بەزى خوى لى بى) فەرمووى: لەكاتى گرتنى قەلاى خەيبەردا، مەريكى زەھراويان دانا بو پيغەمبەر و يارانى، ھەم پيغەمبەر خوى و ھەم يارانى ھەنى لەو مەردەيان خوارد، لەگەرمەى خواردندا بوون پيغەمبەر (درووى خوى لەسەر بى) پيى فەرموون: (دەست بگرنەو ھەم مەرە دەلى پيىم زەھرى پيىوە کراو!).

ئەوجا فەرمووى: (ھەرچى جولەكەيى واليەردا كۆيان بکەنەو ھەم بۆم)، كەكۆيان کردنەو ھەم بۆى، فەرمووى پييان: (من پرسىارى شتيكتان لى دەكەم ئايا ئيوە راستيم پى دەليين؟) گوتيان: بەلى، فەرمووى پييان: (كى باوكى ئيوەيه؟)، گوتيان: باوكى ئيمە فيسارە پياو، فەرمووى: (دروەدەكەن، بەلكو باوكى ئيوە فيسارە كەسە، نەو ھەك ئەو پياو ھەم ئيوە دەليين). گوتيان: راست دەكەى قسەى تۆ تەواو.

فەرمووى: (پرسىارى شتيكى ترتان لى دەكەم ئايا راستيم پى دەليين؟) گوتيان: بەلى راست پى دەليين ئەى ئەبولقاسم! چونكە ئەگەر درۆت لەگەن بکەين تۆ بەدروکەمان دەزانى، ھەك چۆن بۆ مەسەلەكەى باوکمان پيىت زانى.

فهرمووی پښان: (کې دۆزهخیه؟) گوتیان: ئیمه نهختی له دۆزهخ دا ده بین، به لّام ئیوه له پاش دهرچوونی ئیمه هر تیادا ده میننه وهو ده بن به جیگری ئیمه له دۆزهخا!

پیغه مبه (درویدی خوی لسمر بن) پیی فهرموون: (چغه تان لی بی! دۆزهخ جیگه ی ئیوه یه، به یه زدانې پاک ههرگیزو ههرگیز ئیمه له پاش ئیوه له وی نامینینه وه) نه و جا پیی فهرموون: (نه گهر شتیکی تر تان لی بیرسم نه مجاره یان راستیم پی ده لّین؟) گوتیان: به لی. فهرمووی: (نایا زه هرتان کردوته ناو گوشتی نه م مه ره برزاوه وه، که نیستا ئیمه لیمان خوارد؟) گوتیان: ناستیمان کردوه، فهرمووی: (چی نه مه ی پی کردوون و له بهر چی نه مه تان کرد؟) گوتیان: ویستمان تاقیت بکهینه وهو، گوتمان: نه گهر پیغه مبه ری راستی نه بی و پیغه مبه ره درۆزنه بیت، نه و ده تکوژین، به م زه ره و رزگار دهبین، له ده ست، به لّام نه گهر پیغه مبه ری راستی بیت نه وه نه م زه ره کارت لی ناکات و زیانت پی ناگه یه نی. (تاج/ ٤- ١٨١- ٥٥- باسی زهر - بروانه: ف ١- ٢+ ٣+ ٤، بو تیگه یشتنی ته و او له م داستانه).

١٢٨٢- عَنْ سَهْلِ بْنِ أَبِي حَتْمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: انْطَلَقَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَهْلٍ وَمُحَيِّصَةُ بْنُ مَسْعُودٍ بْنُ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) إِلَى خَيْبَرَ وَهِيَ يَوْمَئِذٍ صُلْحٌ فَتَفَرَّقَا فَأَتَى مُحَيِّصَةُ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَهْلٍ وَهُوَ يَتَشَحَّطُ فِي دَمِهِ قِتِيلًا فَذَفَنَهُ ثُمَّ قَدِمَ الْمَدِينَةَ فَانْطَلَقَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ سَهْلٍ وَمُحَيِّصَةُ وَخُوَيْصَةُ ابْنَا مَسْعُودٍ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَذَهَبَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ يَتَكَلَّمُ فَقَالَ كَبَّرَ كَبَّرَ وَهُوَ أَحَدُثُ الْقَوْمِ فَسَكَتَ فَتَكَلَّمَا فَقَالَ تَخْلِفُونَ وَتَسْتَحِقُّونَ قَاتِلَكُمْ أَوْ صَاحِبَكُمْ قَالُوا وَكَيْفَ نَخْلِفُ وَلَمْ نَشْهَدْ وَلَمْ نَرِ قَالَ فَتَبَرَّيْكُمْ يَهُودُ بِخَمْسِينَ فَقَالُوا كَيْفَ نَأْخُذُ أَيْمَانَ قَوْمٍ كَفَّارٍ فَعَقَلَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ عِنْدِهِ (الْحَدِيثُ ٣١٧٣، أطرافه في: ٢٧٠٢، ٦١٤٣، ٦٨٩٤، ٧١٩٢) (٣٣٤).

سەھلی کۆری ئەبو خەيثەمە (پەزى خەوى لى ھى) فەرمووى: عەبدوللای کۆرى سەھل و موخەيیصەى کۆرى مەسعودى کۆرى زەمىد (پەزى خەويان لى ھى) دەچن بۆ خەيبەر، خەيبەر ئەو سەردەمە ئاشت و بى شەپو شۆپ دەبى، و لەوى بەناو باخە خورماکان دا بىلاو دەبنەوہ لەوى عەبدوللایان دەکوژرى، کە موخەيیصەى ئامۆزای دەیدۆزیتەوہ دەبینى لەخوینى خۆیدا گەوزاوہ، جا لەوى دەینیژی و دەگەرپیتەوہ بۆ مەدینە. وەگومان دەخەنە سەر جولەکەکان، جا عەبدورەحمانى براى کوژراوہکەو دوو ئامۆزای —کە حومەيیصەو موخەيیصە بوون— هاتنە خزەتى پیغەمبەر (دروودى خەوى لەسەر ھى) جا عەبدورەحمان کەبەتەمەن لەوان بچوکت بوو، ویستی باسى کوشتنى براکەى بکا پیغەمبەر (دروودى خەوى لەسەر ھى) فەرمووى: (رێزى لەخۆت گەورەتر بگرە) دووجار وای فەرموو، ئەویش بى دەنگ بوو، جا ئەوان باسى داستانى کوشتنى ئامۆزاکەيانیان کرد، پیغەمبەرىش (دروودى خەوى لەسەر ھى) : فەرمووى: (پەنجا کەس لەئێوہ سویند بخۆن لەسەر پیاوى لەوان کەئەو بەرپرسە لەم کوشتنە، ئەو پیاوہ پەت دەکرى و دەدریتە دەستى ئێوہ، لەباتى کوژراوہکەتان بیکۆزنەوہ).

گوتیان: قوربان! شتى کەبەدیاریەوہ نەبووین چۆن لەخۆمانەوہ سویندى لەسەر بخۆین، شتى واکەین. فەرمووى (دروودى خەوى لەسەر ھى) : (کەواتە جولەکەکان پەنجا کەسیان سویندتان بۆ دەخۆن بەوہ پاكانەتان بۆ دەکەن، وخۆیان بەوہ دەپەرپیننەوہ!). گوتیان: قوربان! ئەى پیغەمبەرى خودا! ھۆزىكى بى باومەرن وەدەربەستى سویندو سویندکاری نایەن، سویندى ئەوانە کوا بایەخى ھەيە.

جا پیغەمبەر (دروودى خەوى لەسەر ھى) بۆ بەرژەوەندى گشتى بۆ بنەبەركردنى ئازاوہ خۆى لەوشتى زەکات خوینى کوژراوہکەى (دا) (تاج/ ۳- ۲۲۵- ۸۶- باسى پاكانە (قەسامە) + (فیقہى ئاسان، بەرگى سییەم، لاپەرە: ۸۰۰. باسى پاكانە (قەسامە)).

سہ ہلی کوری نہ بو خہیثمہ (ہرمزی خوی لئ ہئ) نہ نصاریہ، نہوسیہ، راستر
نہوہیہ کہلہکاتی کؤچی دواپی پیغہمبہردا (دروودی خوی لمسر ہئ) ، تہمہنی شہش
حہوت سالانہ بووہ، ودلہہاورپی بچوکہکانہ، ریواہیتی لہپیغہمبہردوہ ہہیہ،
سہل لہبوخاری دا سی فہرموودہی ہہیہ۔

۱۲۸۳- عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَحَرَ حَتَّى كَانَ يُخِيلُ
إِلَيْهِ أَكَّهُ صَنَعَ شَيْئًا وَلَمْ يَصْنَعْهُ (الحديث ۳۱۷۵، أطرافه في:
۳۲۶۸، ۵۷۶۳، ۵۷۶۶، ۶۰۶۳، ۶۳۹۱) (انظر: رقم: ۱۳۲۱=۳۲۶۸
ف) (۳۳۵)۔

عائیشہ (ہرمزی خوی لئ ہئ) دمفہرموی: پیغہمبہر (دروودی خوی لمسر ہئ) جادوی لئ کرا
تہنانت شتی وا ہہبوو کہ پیغہمبہر (دروودی خوی لمسر ہئ) نہیکردبوو بہلام
بہخہیال وای دائہنا کہ نہو شتہی کردووہ۔

۱۲۸۴- عَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ أَتَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي
غَزْوَةِ تَبُوكَ وَهُوَ فِي قُبَّةٍ مِنْ أَدَمٍ فَقَالَ اغْذُذْ سِتًّا بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ
مَوْتِي ثُمَّ فَتَحْ بَيْتَ الْمَقْدِسِ ثُمَّ مَوْتَانِ يَأْخُذُ فِيكُمْ كَقُعَاصِ الْغَنَمِ ثُمَّ اسْتِيفَاضَةُ الْمَالِ
حَتَّى يُعْطَى الرَّجُلُ مِائَةَ دِينَارٍ فَيُظْلَلُ سَاحِطًا ثُمَّ فِتْنَةٌ
لَا يَبْقَى بَيْتٌ مِنَ الْعَرَبِ إِلَّا دَخَلَتْهُ ثُمَّ هَذَانِ تَكُونُ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ بَنِي الْأَصْفَرِ فَيُعْدِرُونَ
فَيَأْتُونَكُمْ تَحْتَ ثَمَانِينَ غَايَةً تَحْتَ كُلِّ غَايَةٍ اثْنَا عَشَرَ أَلْفًا (الحديث ۳۱۷۶)
(۳۳۶)۔

عہوفی کوری مالیک فہرمووی: لہغہزای تہبووکا چووومہ خزمہتی
حہزہمت (دروودی خوی لمسر ہئ) لہناو چاتولئیکی چہرمینا بوو فہرمووی:
(لہبہردمی ہہلسانی قیامہتہوہ نہم شہش نیشانہیہ بزمیرہ: یہکہم:

مردنی من، دووهم: گرتن و نازادکردنی بهیتوله قدیس (خانه‌ی خاوین: خانه‌ی پیروژ)، نهوجا قهره مردنیکتان تی دهکەوی وهک رانی پزوو بگری ئاوا، یا گەله‌یی مافه‌ته لی ی بدا ئاوا، نهوجا مال بهجوریکی وا ده‌بی به‌لیشاو، پیاوی واده‌بی سهد لیره‌ی زی‌ری دهری‌تی که‌چی هیشتا ههر لووته‌لایه‌و، نارازییه‌و لی دمتوری، نینجا فهرته‌نه‌یی به‌ریا ده‌بی مالی عهرمب نامینی که‌سه‌ری پیادا نه‌کا، نهوجا له‌نیوانی ئیوه‌و له‌نیوانی رۆم دا بی‌کها‌تن و شه‌ر وه‌ستانی ده‌بی، به‌لام له‌نه‌نجاما نه‌وان ناپاک دمرده‌چن و به‌یمان ده‌شکینن و، به‌هه‌شتا له‌شکروه‌و دین بو‌سه‌رتان، که ههر له‌شکری ئالای تایبه‌تی خوی هه‌یه‌و هه‌موونا‌لایه‌کیش دوا‌زده هه‌زار که‌سی له‌ژی‌ر فهران دایه‌) (تاج/١٠ ال — ٢٧٨ف-٩).

عه‌وفی کو‌ری مالیکی نه‌شجعه‌ی (رمزی خوی لی بی) یه‌که‌م شه‌هیدگا که ناماده‌ی بووه‌ خه‌یبه‌ره، له‌روژی نازادکردنی خه‌یبه‌ردا ئالای هو‌زی نه‌شجعه به‌و بوو، له‌شام نی‌شته‌جی بوو، له‌بو‌خاری دا یه‌ک فهرمووده‌ی هه‌یه، راوی له‌چینی دووه‌می موسو‌لمانان زۆره، نه‌بو‌هوره‌یرمه‌ش ریوا‌یه‌تی لیوه‌ نه‌نجام داوه، سالی هه‌فتا و سی کو‌چی له‌سه‌رده‌می عه‌بدوله‌لیکی کو‌ری مه‌روان دا کو‌چی دوا‌یی کردووه — رمزاو ره‌حمه‌ت و دروودی خودای لی بی.

١٢٨٥ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَيْفَ أَنْتُمْ إِذَا لَمْ تَجْتَنِبُوا دِينَارًا وَلَا دِرْهَمًا؟ فَقِيلَ لَهُ وَكَيْفَ تَرَى ذَلِكَ كَائِنًا يَا أَبَا هُرَيْرَةَ؟ قَالَ: إِي وَالَّذِي نَفْسُ أَبِي هُرَيْرَةَ بِيَدِهِ، عَنْ قَوْلِ الصَّادِقِ الْمَصْدُوقِ، قَالُوا: عَمَّ ذَاكَ؟ قَالَ: تُنْتَهَكُ ذِمَّةُ اللَّهِ وَذِمَّةُ رَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَيَشِدُّ اللَّهُ عَزْرَ جُلُ قُلُوبِ هَلِ الذِّمَّةُ، فَيَمْنَعُونَ مَا فِي أَيْدِيهِمْ). (الحدیث: ٣١٨٠) (٣٣٧).

ئەبوھورميرە (رمزى خىواى لى بى) فەرمووى: (دەبى و مزعتان چۆن بى ئەو سەردەمەى كە نە سەرانبەو نە خەراجى دىنارو درەمتان دەست دەكەوى؟) عەرزى ئەبوھورميرە كرا: قوربان! جا بە بۆچونى تۆ ئەو دەدات؟ فەرمووى: بەئى ئەو كەسە كە گيانى منى وا لە دەستا ئەمە قسەى من نىيە بەئكو فەرمايشتى ئەو پىغەمبەرە نازدارە، كە خۆى راستگۆو جوبرائىلىش ھەمىشە قسەى راستى بۆ كردووە) گوتيان: باشە ھۆى رودانى ئەم بارودۆخە چىيە؟ فەرمووى: نافەرمانى و بى فەرمانىيەكى زۆرى خودا دەكرى رىزى پەيمانى خودا و پەيمانى پىغەمبەرى خودا، وەك پىويست ناگىرى، جا خوداى بالادەست و خاوەن شكۆ دلى ئەھلى نىمە رەق دەكاو دلىان قايم دەبى، ئىتر ئەو سەرانبەو خەراجەى لەسەريانە نایدەن) (تاج/١٠-٢٧٨ف-٧- نىشانەى داھاتنى قىامەت).

١٢٨٦- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ وَعَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لِكُلِّ غَادِرٍ لَوَاءٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، قَالَ أَحَدُهُمَا: يُنْصَبُ، وَقَالَ الْآخَرُ: يَوْمَ الْقِيَامَةِ، يَعْرِفُ بِهِ) (الحديثان: ٣١٨٦، ٣١٨٧).

عەبدوللای كورى مەسعودو ئەنەس (رمزى خاوبان لى بى) فەرموويان: پىغەمبەر (دروودى خىواى لەسەر بى) دەفەرموى: (لەرۆزى قىامەتدا، لەئىستگاکانا بۆ ھەموو ستەمگەر و بى پەيمانى، ئالايەكى تايبەتى خۆى ھەيە، لەدىار سەرى بۆى ھەلدەكرى ھەتا پى بناسرىتەووە ریسوا بى، بانگەواز ھەلدەدرى ئەمە نىشانەى ناپاکی و پەيمان شكىنى ئەم كابرايەيە) (تاج/٣-٢٧٥-٧- باسى پەيمان -ز-١٠٤) + (تاج/٨/١٣٢-ز-٥٥).

پايانى (خاتمة)

پيشەوا (الحافظ أحمد بن علي بن حجر العسقلاني) لیرەدا دەفەرموى: باسەکانى پىنج يەك و سەرانبەو نەشەرو نەجەنگ، سەدو شازدە فەرموودەى بەرزەو مەبووى واتىادا ھەفدە رىگەيان بىرشتەن ئەوانى تریان پەيوەستن

دووبارہ گانیان شہست و حہوت فہرموودہیہ، پوختہ گہیان: (۱۱۶-۶۷=۴۹) چلو نو فہرموودہن، موسلیمیش وەك مامؤستای بوخاری ھەموویانی دمرھیناوە، بیجگہ لەمانەیان:

۱- فہرموودہکەى ئەنەس: (صفۂ نقش الخاتم = ۳۱۰۶ فتح).

۲- فہرموودہکەى ئەنەس: (أخرج نعلین جرداوين: ۱۲۵۹ ت = ۳۱۰۷ ف).

۳- فہرموودہکەى ئەنەس: (... مکان الشعب سلسلة من لفظة = ۱۲۶۱ ت = ۳۱۰۹ ف).

۴- فہرموودہکەى ئەبوھورەیرہ: (ما أعطیکم ولا أمنعکم = ۱۲۶۳ ت = ۳۱۱۷ ف).

۵- فہرموودہکەى خەولەى ئەنصارییہ: (إن رجلاً لا یخوضون = ۱۲۶۴ ت = ۳۱۱۸ ف).

۶- حدیث تركة الزبیر: (۳۱۲۹ فتح). لەتە جرییدە کەدا نییە. بڕوانە: (ریاض

صالحین. بەرگی یەكەم لاپەرە: ۱۸۶ چاپی دووہم. زنجیرە: ۲۵. باسی

فەرمان کردن بەدانەوہى ئەمانەت فہرموودەى ژمارە: ۲۰۲/۴).

۷- حدیث سؤال ہوازن من طریق عمرو بن شعیب، بڕوانە پیش ژمارە: ۳۱۳۱

لەگەڵ شەرہى (ما سأل ہوازن النبی ﷺ برضاعہ ص ۳۶۷ ج/۶).

۸- حدیث إعطاء جابر من تمر خیر (بڕوانە: پیش ژمارە: ۳۱۳۱ فتح).

۹- فہرموودەى: (ثم یعتمر من الجعرانة = ۳۱۴۴ ف).

۱۰- فہرموودەى: (کنّا نصیبُ فی مغازینا العسل) = ۱۲۷۵ ت = ۳۱۵۴ ف

۱۱- حدیث عبد الرحمن بن عوف فی الجوس و حدیث عمر فیہ

(۱۲۷۶ ت = ۳۱۵۶ ف).

۱۲- حدیث (من قتل معاهدًا = ۱۲۸۰ ت = ۳۱۶۶ ف).

۱۳- حدیث ابن شہاب فیمن سحر: (تعلیقہ کەى ابن وەھب وا لەپیش ۳۱۷۵ فتحەوہ).

۱۴- حدیث عوف فی الملاحم = (۱۲۸۴ تجرید = ۳۱۷۶ فتح).

۱۵- فہرموودہکەى ئەبوھورەیرہ: (کیف أنتم إذا لم تجتنبوا.. = ۱۲۸۵ ت = ۳۱۸۰ ف).

ھەروا دەفەر موی: بیست بیستراو اثر- یشی واتیادا. بڕوانە: بەرگی ۳/ ۸۸۷-ز-

۲۵۰ ھەتال- ۸۹۶ز - ۳۵۶.

٦٣- نامہی سہرہ تہای دروستبوان (مہ خلوقات)

(کتاب بدء الخلق)

١٢٨٧- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ جَاءَ نَفَرٌ مِنْ بَنِي تَمِيمٍ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: (يَا بَنِي تَمِيمٍ أَبْشِرُوا) قَالُوا: بَشَرْتَنَا فَأَعْطِنَا فَتَغَيَّرَ وَجْهُهُ فَجَاءَهُ أَهْلُ الْيَمَنِ فَقَالَ: (يَا أَهْلَ الْيَمَنِ اقْبَلُوا الْبَشْرَى إِذْ لَمْ يَقْبَلَهَا بُنُو تَمِيمٍ) قَالُوا: قَبِلْنَا فَأَخَذَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُحَدِّثُ بَدْءَ الْخَلْقِ وَالْعَرْشِ فَجَاءَ رَجُلٌ فَقَالَ يَا عِمْرَانُ رَأَيْتَ تَفَلَّطْتُ لَيْتَنِي لَمْ أَقُمْ (الحديث ٣١٩٠، أطرافه في: ٣١٩١، ٤٣٦٥، ٤٣٨٦، ٧٤١٨) (٣٣٨).

عیمرائی کوپی حوصہین (ہزی خوی لہ ہن) فہرمووی: چوومہ خزمہتی
خوشہ ویست (درویدی خوی لہ ہن) لہ بہر دہمی مزگہ وتہ کہ دا و شترہ کہ مم نہ شکیل
کرد، کو مہ لیک کی بہنی تہ میمی ہاتن بو خزمہتی، فہرمووی پئیان: نہی
ہوڑی بہنی تہ میمی! لہ پیت و فہرو پیروڑی ئیسلامہود، موڑدہی بہہ شت و
پایہی بہر زتان دہدہمی! بہ شارمت و مزگینی و ہر بگرن) گوتیان: موڑدہت پی
داوین موڑدانہ کہ چییہ ہماندہری!

دووجار پیغہ مہر (درویدی خوی لہ ہن) ناوای پی فہرموون: نہ وانیش
لہ مہ بہستہ کہی پیغہ مہر (درویدی خوی لہ ہن) تی نہ گہیشتن و ناوایان و ہلام
دایہود. لہ و ہلامہ کہیان رووی پیغہ مہر (درویدی خوی لہ ہن) تیئک چوو، رہنگی
پہستی لی نیشٹ لہ پاشا کو مہ لی لہ خہ لکی یہ مہن ہاتنہ خزمہتی،
کہ نہ ہوموسای نہ شعہری و ہاورپکانی بوون، پی فہرموون: (نہی خہ لکی
یہ مہن کہ بہنی تہ میمی! موڑدہیان قہ بوول نہ کرد ئیوہ قہ بوولی بکہن)

گوتیان: ئەى پيڤغه مبهري خودا! ئيمه قهبولمانه وا ئەو موزديه مان و مرگرت، ئيتړ پيڤغه مبهر (درودى خوى لىسر بى) دهستى کرد به باسکردنى دروستبوونى بوونه و هرو عهرشو و باره گاي خودا، له م دهمه دا پياوئ هات گوتى: ئەى عيمران! وشتره کهت بهر بووه و به له سه بووه، فرياي که وه منيش کۆره که م به جئ هيشتو چووم بؤ وشتره که م، خۆزگه مه جليسه کهى پيڤغه مبهرم به جئ نه هيشتا بؤ وشترى و، به ته واوى فه رمايسته کانيم گوى لى بوايه). (تاج/ ١٠- ١٩٨ز- ٨٥- باسى سه ره تاي دروستبوونى بوونه و مر. ف- ١).

١٢٨٧م- وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فِي رَاوِيَةِ: (قَالَ دَخَلْتُ عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَعَقَلْتُ نَاقِي بِالْبَابِ فَأَتَاهُ نَاسٌ مِنْ بَنِي تَمِيمٍ فَقَالَ: اقْبُلُوا الْبُشْرَى يَا بَنِي تَمِيمٍ قَالُوا قَدْ بُشِّرْنَا فَأَعْطِنَا مَرَّتَيْنِ ثُمَّ دَخَلَ عَلَيْهِ نَاسٌ مِنْ أَهْلِ الْيَمَنِ فَقَالَ اقْبُلُوا الْبُشْرَى يَا أَهْلَ الْيَمَنِ إِذْ لَمْ يَقْبَلْهَا بَنُو تَمِيمٍ قَالُوا قَدْ قَبَلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالُوا: جِئْنَاكَ نَسْأَلُكَ عَنْ هَذَا الْأَمْرِ قَالَ: (كَانَ اللَّهُ وَلَمْ يَكُنْ شَيْءٌ غَيْرُهُ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ وَكُتِبَ فِي الذِّكْرِ كُلِّ شَيْءٍ وَخُلِقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضُ) فَنَادَى مُنَادٍ ذَهَبَتْ نَاقَتُكَ يَا ابْنَ الْخُصَيْنِ فَأُتِلَقَتْ فَإِذَا هِيَ يَقْطَعُ دُونَهَا السَّرَابُ فَوَاللَّهِ لَوَدِدْتُ أَنِّي كُنْتُ تَرَكْتُهَا). (الحدیث ٣١٩١، طرفه في: ٣١٩٠) (٣٣٩).

له گيرانه وديه كى تر دا فهرمووى: عهريزيان كرد: قوربان! بويه هاتووينه ته خزمهت كه بارودوخى ئەم جيهانه مان تى بگهيهنى، كه چۆن دروست بووه، فهرمووى: (له پيش پيش سه ره تاوه ته نيا خودا هه ر خوى بووه و هيچى تر نه بووه، له پاشا له پيش دروستكردنى ئاسمانه كان و زهوى دا، خودا ئاوو عهرشى دروستكرد، عهرشى خودا له سه ر ئاو بوو (واته بيجگه له عهرشى خوداو ئاو هيچى تر نه بوو) هه روا خودا له تابلووى

پاریزراودا واتہ: لہلہ وحوالہ محفوظلدا، ہہ موو شتی کہ دروست دہکری، ہہ مووی نووسی، وہ خودا ناسمانہ کان وزہوی لہ نہ بوون لہ ماوہی شہش روژدا دروست کرد).

عیمران فہرمووی: جیگہی داخہ لہم وہختہدا بانگکہری بانگی کردم ئەہی عیمران! وشتر مکت رویی نیتز منیش به شوینیدا چووم، کہ تہ ماشام کرد ناوی کردووہو تہواو دوورکہ وتوتہوہ. سویندم بہ خوا حہزم دہکرد کہ گویم لہ فہر مایشتہ کانی پیغہ مہر (دروودی خوی لہسر بن) بگرتایہو ہہقم بہ سہر وشتر مہوہ نہ بووایہ (بروانہ: ژ-۱۲۸۷+تاج//ل-۶-۲۴۰-ز-۱۲-ف-۲).

۱۲۸۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَرَأَاهُ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: (يَسْتَمِنِّي ابْنُ آدَمَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ أَنْ يَسْتَمِنِّي وَيُكَذِّبُنِي وَمَا يَنْبَغِي لَهُ أَمَا شَتْمُهُ فَقَوْلُهُ: إِنَّ لِي وَلَدًا وَأَمَّا تَكْذِيبُهُ فَقَوْلُهُ لَيْسَ يُعِيدُنِي كَمَا بَدَأُنِي) (الحديث ۳۱۹۳، طرفاه في: ۴۹۷۴، ۴۹۷۵) (۳۴۰).

ئەبوھورەیرە (مزی خوی لہ بن) فہرمووی: پیغہ مہر (دروودی خوی لہسر بن) فہرمووی: (خودای گہورہ دمفہرموی: نادہ میزاد رادہی ئەوہی نییہ کہ جنیو بہمن بداء، یامن بہدرو بخاتہوہ، کہ چی دہچی شتی وا دہکا، ئەو میان کہ جنیو بہمن دہدا ئەو قسہیہتی کہ دہلئ: گوایہ من منالہم ہہیہ! ئەوہیشی کہ من بہدرو دہخاتہوہ ئەو قسہیہتی کہ دہلئ: گوایہ من ناتوانم لہ پاش مردنی وەک جارانی، سہر لہ نوئی دروستی بکہمہوہ) (تاج/ل-۶-۱۴-ز-۲).

(۳۴۰) روى البخاري - رحمه الله تعالى- هذا الحديث على ما جاء في فتح الباري في ثلاث مواضع عن أبي هريرة هنا (۳۱۹۳) وفي التفسير رقم: ۴۹۷۴ء رقم: ۴۹۷۵. ومن الغريب أنه قال العسقلاني، في خاتمة كتاب التفسير: (لم يوافقه مسلم على تخريج حديث ابن عباس: كذبني ابن آدم). (فتح/ص ۷۴۳- المترجم).

۱۲۸۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَمَّا قَضَى اللَّهُ الْخَلْقَ كَتَبَ فِي كِتَابِهِ فَهُوَ عِنْدَهُ فَوْقَ الْعَرْشِ إِنَّ رَحْمَتِي غَلَبَتْ غَضَبِي) (الحديث ۳۱۹۴، أطرافه في: ۷۴۰۴، ۷۴۲۲، ۷۴۵۷، ۷۵۵۳، ۷۵۵۴) (۳۴۱).

ئەبۇھورەیرە (بەزى خۇي لى بىن) فەرەمۇۋى: بېغەمبەر (دروىدى خۇي لىسەر بىن) دەفەرەمۇۋى: (كاتى خوداى گەورە بېرىارى دا ئەم بوونەمورە دروست بكا، لەنامەيەكا نووسى رەحمەت و مېھربانىى من پېش رىق و خەشەم دەكەۋى، بەحرى رەحمەتم ھەركاتى ھاتە جۇش و خرۇش، ئاگرو بلىسەى كورەى رىق و غەضەبەم دەكوژىنىتەۋە، وئەو نامەيەش كەئەمەى تيا نووسراۋە لەلاى خودا خۇيەتى، لەسەر و تەخت و بارەگا (عەرشە) وە داپناۋە!) (تاج/ال- ۳۷ز ۶- باسى باۋەر بەچارەنووس-ش/ت).

۱۲۹۰- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ عَنْ أَبِي بَكْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِنَّ الزَّمَانَ قَدْ اسْتَدَارَ كَهَيْئَتِهِ يَوْمَ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ السَّنَةُ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ثَلَاثُ مُتَوَالِيَاتٍ ذُو الْقَعْدَةِ وَذُو الْحِجَّةِ وَالْمَحَرَّمُ وَرَجَبُ مُضَرَ الَّذِي بَيْنَ جُمَادَى وَشَعْبَانَ) (الحديث ۳۱۹۷، أطرافه في: ۶۰ ت = ۶۷ ف = بەرگى يەكەم لاپەرە/۸۶) (۳۴۲).

ئەبۇبەكرە (بەزى خۇي لى بىن) فەرەمۇۋى: بېغەمبەر (دروىدى خۇي لىسەر بىن) فەرەمۇۋى: (چەرەخ چۆتەۋە دەۋرى جارانى خۇي و زەمان ھەئسووراۋەتەۋە سەر ئەو شېۋەى خۇي، كە خوداى گەورە ئاسمانەكان و زەۋى دروست كرد و، شەۋو رۇژو مانگو سالى دانا، ئىمسال سال بوەتەۋە بەدوانزە مانگو ھەموو مانگى لەدوانزە مانگەى خوا كەوتۆتەۋە شوئىنى راستەقىنەى خۇي و نەسىئ نەما، وەك سەردەمى بېغەمبەرەكان (دروىدى خوا لەبېغەمبەرى خۇشمان و لەوانىش

بئ) ئەووی رهوایه بووئتهوه بهرماواو ئەووی ناردوایه بووئتهوه بهناردوا،
وهئو گۆران و دەستکاری شهریعته که له سهردمی نهزانی دا کرابوون، راست
کرانهوه.

ومنهم مانگانه چواریان مانگی ههرا من و خاوهن ریزو قههرو نرخن و
له بهر ئەوه شهرو شوپرو ههراو جهنگیان زۆر تیا ههرا مه، وه له م چوار مانگه
سییان بهرودوان و به شوین یهکا دین که ناوجه ژنان و نۆمینه و موچه پهمن،
ئەوی تریشیان که ته نیا یه مانگی رهجه به که ناودارو ناسراوه به رهجه بی
هۆزی موضهر، له بهر ئەووی که هۆزی موضهر زۆر ریزی دهگرن، که
دهکه ویتته بهینی جومادای دووهه م و کوله مانگه وه (تاج/ ١٢- ٢٢١- ف- ٢٣- ١١٢-
وتاری رۆژی جهژن).

١٢٩١- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
لَأَبِي ذَرٍّ حِينَ غَرَبَتِ الشَّمْسُ: (أَتَذَرِي أَيْنَ تَذْهَبُ؟) قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ:
(فَإِنَّهَا تَذْهَبُ حَتَّى تَسْجُدَ تَحْتَ الْعَرْشِ فَتَسْتَأْذِنُ فَيُؤْذَنُ لَهَا وَيُوشِكُ أَنْ تَسْجُدَ فَلَا
يُقْبَلُ مِنْهَا وَتَسْتَأْذِنُ فَلَا يُؤْذَنُ لَهَا يُقَالُ لَهَا: ارْجِعِي مِنْ حَيْثُ جِئْتِ فَتَطْلُعْ مِنْ
مَغْرِبِهَا فَذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
الْعَلِيمِ﴾). (الحدیث ٣١٩٩، أطرافه فی: ٤٨٠٢، ٤٨٠٣، ٧٤٢٤،
٧٤٣٣) (٣٤٣).

ئەبو ذەر (بەڕێ خۆی ئە بئ) فەرماوی: له کاتی ئاوابوونی خۆردا، له مزگهوت
له خزمهتی خۆشهویست دا بووم فەرماوی: (ئەی ئەبو ذەر! دزمانی که ئەم
خۆره بۆ کوێ دهچی و له کوێ ئاواده بی؟) گوتم: خودا و پیغه مبهری خودا
باشتر دزمانن. (بروانه: تاج/ ١٢- ٢٨٧- ف- ٢٠ ز ١٠٥).

فهرمووی: (ئەم خۆرە ھەروا دەرواتو، ھەموو رۆژی ئەمە ئیشیەتی دەجیئە لەژێر ەرشا کورنوش و نووج دەباو داوا لەخودا دەکاتەو: کە دیسانەو ەریگای پێداتەو ە تا لەشوینی خۆیەو ە ھەلبیئەو، ھەر لەکورنوشدا دەبی تا خودا ەریگە پێدەداو سەر لەنوئ، وەك جاری جاران لەشوینی خۆیەو ە ھەلبیئەو، بەلام ھاكا ئەو رۆزە ھات كە خۆر دەچی وەك جاران کورنوش دەباو لئ ی قەبول ناکرئ و داواى روخصەت دەکا، کەوەك جاران لەشوینی خۆیەو ە ھەلبیئەو، خودا ەریگە ئەو ە پێناداو دەفەرموئ پئی: بەسەر شۆپی خۆتا رێك بگەرپرەو ە داو، لەو شویئەو ە ھەلبیئە کە لئ ی ئاوا بوو، ئیتر خۆر لە خۆرئاواو ە ھەلبیئ، مەبەست ئەمە ە لەو ئایەتە ە قورئان کە دەفەرموئ: ﴿وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ یسین- ۳۸/۳۶- واتە: خۆر لەسەر ئەم یاسای ھاتوچۆی خۆیە کە ئیستا ھە ە، ھەموو رۆژی بەرێکوپێکی بەردەوام دەبی و دئ و دەچی و، لەخۆرەلاتەو ە ھەلبیئ و لەخۆرئاواو ە ئاوا دەبی). (تاج/۷-۱۱۴ از ۱۹ف-۲ سوورەتی یاسین).

۱۲۹۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ مُكَوَّرَانِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) (الحديث ۳۲۰۰) (۳۴۴).

ئەبوھورەیرە (رەزى خوى لى ە) فەرمووی: پێغەمبەر (درویدی خوی لەسەر ە) دەفەرموئ: (لەرۆژی قیامەتا خۆرو مانگ دەپێچرێنەو ەو لوول دەدرێن و رووناکیان نامینئ!!) (بروانە: باسی نیشانەکانی ھاتنی قیامەت= تاج/۱۰-۱۱-۲۷۴ز-۱۰۵).

۱۲۹۳- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِذَا رَأَى مَخِيلَةً فِي السَّمَاءِ أَقْبَلَ وَأَذْبَرَ وَدَخَلَ وَخَرَجَ وَتَغَيَّرَ وَجْهُهُ فَإِذَا أَمْطَرَتِ السَّمَاءُ سُرِّيَ عَنْهُ فَعَرَفْتُهُ عَائِشَةُ ذَلِكَ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):

(مَا أَذْرِي لَعَلَّهُ كَمَا قَالَ قَوْمٌ فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمُ الْآيَةُ) (الحديث ٣٢٠٦، طرفه في: ٤٨٢٩) (٣٤٥).

عائيشه (همزى خوى لى بى) فہرمووی: قہت نہمدیووه کہ پیغہمبہر (دروودی خوى لى سہر بى) وا پیبکہنئ، کہ زمانہ بجکولہی دہریکہوئ و دہم دابجہقینئ و بدا لہفاقای پیبکہنئ! بہلام بہسہلاری بہزہردہخہنہوہ پیدہکہنئ.

عائيشه (همزى خوى لى بى) فہرمووی: کاتئ ہہور یابا ہہلئ دہکرد، رہنگی پیغہمبہر (دروودی خوى لى سہر بى) دہگورپا خیرا خیرا جیگورکئی دہکردو دہاتہ ژوورموہو دہچوہو دمرہوہ، عہرزیم کرد: ئہی پیغہمبہری خودا! خہلک کہہہور دہبینن خوئی دہکہن، بہنومیدی ئہوہ کہبارانی پیوہ بئ، کہچی دہبینم تئ کہہہور دہبینی خہم و بہزارہ لہرووت دیارہ؟ فہرمووی: ئہی عائیشہ! دہترسم کہئہوہ ہہوری مہینہت و سزابئ، عادئ ہؤزی ہوود (سہلامئ خوى لى بى) کاتئ سزاکہ ہاتہ سہریان و بہچاوی خوئیان شہپؤل باو، گہردہلوولہکہیان دی چاویان بہبہرایئ سزاکہ کہوت. گوتیان: ھہذا عارضٌ مُمطرٌنا ۶۶/۲۴- واتہ: ئہمہ ہہوری بارانہ، بارانمان بؤ دہبارینئ، بہلام ئہو ہہورہ ہہوری باران نہبوو، بہلکوو ہہوری غہزب بوو، سزایہکی سہخت بوو).

رافہو شیکردنہوہ:

ئہم فہرموودہیہ مہبہست لئ ی ئہمہ بوو کہنووسیمان وەک زاناکان دہفہرموون: (الحديثُ يفسرُ بعضُهُ بعضاً) ئہمہ دہقی ریوایہتیکی تری ئہم فہرموودہیہ کہ ژمارہکی لہ (فتح الباری) دا (٤٨٢٩) یہ، کہطہرہفی ئہم فہرموودہیہ. (ہروانہ: تاج/٧-١٣٨-٢٩٩-٢- سوورمتئ ئہحقاف).

١٢٩٤- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ الصَّادِقُ الْمَصْدُوقُ قَالَ: (إِنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا ثُمَّ يَكُونُ عِلْقَةً مِثْلَ ذَلِكَ ثُمَّ يَكُونُ مُضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ ثُمَّ يَنْبَعَثُ اللَّهُ مَلَكًا فَيُؤَمِّرُ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ وَيُقَالُ لَهُ اكْتُبْ عَمَلَهُ وَرِزْقَهُ وَأَجَلَهُ وَشَقِيٍّ أَوْ سَعِيدٍ ثُمَّ يُنْفَخُ فِيهِ الرُّوحُ فَإِنَّ الرَّجُلَ مِنْكُمْ لَيَعْمَلُ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ كِتَابُهُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ وَيَعْمَلُ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ النَّارِ إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ). (الحديث ٣٢٠٨، أطرافه في: ٣٣٣٢، ٦٥٩٤، ٧٤٥٤) (٣٤٦).

عەبدوللای کوری مەسعود (مەزەن خۆی لێ بێ) فەرمووی: پێغه مەبەری راستگۆ کە فەرماشتی جێی باوەڕ، دەفەرموێ: هەریەکێ لە ئیوێ کە خودا دروستی دەکا چل روژ بەتۆمەیی (نوطفەیی) لەسکی دایکیا کۆدەکریته وەو، دەمی نیته وەو، ئینجا بە چل روژی تریش دەبی بە پارچە خوینیکی مەییو، ئنجا بە چل روژی تریش دەبی بە پارچە گوشتی بەقەد پاروویی، ئنجا گیانی بە بەردا دەکری، جا خودای گەورە فەرمان دەکا بەو فەریشتەیه کە گیان دەکا بە بەریا ئەم چوار وشەیه بنوسی:

یە کەم رزق و روژی ئەم منالە چیه و چی نییه. دووهم: ئەجەل و ئاکامی کەیه و کە ی نییه، سێیه: کار و کردەوێ، چوارەم: بەدبەخت و بەدکار دەبی یاکامەران و بەختیار دەبی، دەسا بە و تاقە خودایه، کە هەر خۆی خودایه، کەسی واهیه کردار و رفعتاری وەک کردار و رفعتاری بەههشتی وایه، لەخەلک وایه بەههشتیه، بەلام نامەی چارەنووسی دەستپێشخەری لێ دەکا و دەست دەکا بەکردنی کاری خەلکی دۆزەخ، و دەچیتە ناو دۆزەخەو، کەسی و اشتان هیه بە کردار و رفعتار بێ لە دۆزەخی دەچێ، لەخەلک وایه جەهەننەمیه،

به لّام نامه‌ی چارمنووسی پیش دهستی لّی دهکا و، خاتیمه‌ی به خیر دهگه‌ری و دهست دهکا به‌کردنی کرده‌وی باش و ده‌چیته ناو به‌هه‌شت و ده‌بی به‌به‌هه‌شتی! (تاج/ال-٤٠ ز-٦ ف-٤- باسی باومر به‌چارمنووس).

رافه و شیکردنه وه:

بۆ تیگه‌یشتنی ته‌واو له‌م جوړه شوینه، توێژینه‌وه‌یه‌کی دوورو درێژی ده‌وی به‌لّام کورت و پوخت مه‌به‌ست نه‌مه‌یه: چارمنووسی خودایی سه‌رچاوه‌ی هه‌موو به‌سه‌رهات و هه‌لّسووکه‌وتی به‌نده‌یه، جا چارمنووس، واته: قه‌در چیه‌و چۆنه‌و چۆن شتی‌وا ده‌بی نه‌وه‌ش باب‌ه‌تیکی زۆر دوورو درێژه، هه‌تا شه‌ن و که‌وی بکه‌ی خه‌ست تر ده‌بی، چاری نه‌وه‌یه به‌بی چه‌ن و چوون خووت بده‌یته ده‌ست خواو، ته‌سلیمی قه‌زاو قه‌در بی، و خواو پیغه‌مبه‌رانی خوا له‌م بارمه‌وه‌ چیان فهرمووه، قه‌بوڵمانه‌و له‌سه‌ر چاوانه. من به‌ش به‌حالی خوّم ئاوا له‌چارمنووسی خودایی تی ده‌گه‌م:

په‌پووله پازده‌ی ده‌می به‌شه‌با سه‌ر خوا بزانی: با بۆ کویت ده‌با

١٢٩٥- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَتَابَعَهُ أَبُو عَاصِمٍ عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ قَالَ أَخْبَرَنِي مُوسَى بْنُ عُقْبَةَ عَنْ نَافِعٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ الْعَبْدَ نَادَى جِبْرِيلُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فُلَانًا فَأَخْبِنَهُ فَيُحِبُّهُ جِبْرِيلُ فَيُنَادِي جِبْرِيلُ فِي أَهْلِ السَّمَاءِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فُلَانًا فَأَخْبِرُوهُ فَيُحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ ثُمَّ يُرْضَعُ لَهُ الْقَبُولُ فِي الْأَرْضِ) (الحدیث ٣٢٠٩، طرفاه فی: ٦٠٤٠، ٧٤٨٥) (٣٤٧).

ئه‌بوهوره‌یره (هم‌زی خ‌وای لّی به‌) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خ‌وای له‌سه‌ر به‌) فهرمووی:

(کاتی خ‌وای گه‌وره به‌نده‌ییکی خو‌شویست بانگی جو‌برائیل ده‌کا، و

دەفەر مۆی: ئەهی جوهرائیل! خودای گەورە فیسارە بەندەهی خۆش دەوێ، دەهی تۆیش خۆشت بوێ، ئیتەر جوهرائیلیش خۆشی دەوێ و جار دەدا بەناو خەلکی ئاسمانا خودا فیسارە بەندەهی خۆش دەوێ، گەواتە ئیوێدیش خۆشتان بوێ، ئیتەر خەلکی ئاسمانیش هەموو خۆشیان دەوێ، ئەوجا لەناو دانیشتوانی زەوی دا، رمزای سووک و شیرین دەبیو، بەشیوێ گشتی لەناو خەلکی دا پەسەند دەکری.

وەکاتی خودای گەورە رقی لەکەسی بێ جوهرائیل بانگ دەکاو دەفەر مۆی: من رەقە لەفیسارە کەسە، دەهی تۆیش رقی لی بگرە، جوهرائیلیش رقی لی دەگریو، ئەوجا بەئاسمانا بانگەواز دەکاو دەفەر مۆی: خوای گەورە رقی لەفیسارە کەسە ئیوێدیش رقی لی بگرێ! ئیتەر لەزەویشا رمزای تال دەبیو، لەبەر چاوی خەلک ئیسکی قورس دەبی (وەک زۆر لەکار بە دەستانی خۆمان خوا پەنامان بدا). (ریاض/ال- ۳۰۲ ف- ۳۸۷ ز- ۴۷- باسی نیشانهی خۆشەویستی خودا...)+ (تاج/ ۷ ل- ۲۵ ز- ۲۴ ف- ۸- باسی سوورەتی مەریەم).

۱۲۹۶- حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي مَرْيَمَ أَخْبَرَنَا اللَّيْثُ حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي جَعْفَرٍ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهَا سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (إِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَنْزِلُ فِي الْعَنَانِ وَهُوَ السَّحَابُ فَتَذْكُرُ الْأَمْرَ قُضِيَ فِي السَّمَاءِ فَتَسْتَرْقِي الشَّيَاطِينُ السَّمْعَ فَتَسْمَعُهُ فَتُوحِيهِ إِلَى الْكُفَّانِ فَيَكْذِبُونَ مَعَهَا مِائَةَ كَذَبَةٍ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ) (الحديث ۳۲۱۰، أطرافه في: ۳۲۸۸، ۵۷۶۲، ۶۲۱۳، ۷۵۶۱ (۳۴۸)).

عائیشە (رمزای خوای لی بی) کەهاوسەری پێغەمبەرە (دروودی خوای لەسەر بی) فەر مۆوی: بەگوێی خۆم لەپێغەمبەرم ژنەوت دەیفەر مۆو: (فریشتە لەناو هەورا دینە

خوارووه، باسی کارى دمکەن کە خودای گەورە لەئاسمان بەبوون یا بەنەبوون، بڕپاری لەسەر داوه، دپۆهکانیش کەبەعەربى پێیان دەگوترى؛ شەیاتینی گوئى ھەڵدەخەن، بۆ گفتوگۆی فریشتەکان، کەباسى ئەو کارە دەکەن کە لەئاسمان بڕپاری لەسەر دراوه، وەجاروبار واپى دەکەوئ ئەو جنۆکەو دپوانە قسەپە لەو بارەپەوه، لەدەمى فریشتەکان دەبیستن و دەیفڕینن بۆ خۆیان، لەپاشا بەسرتە دەیچرپینن بەگوئى بڕادەرەکانیان، لەکوئەنانى و فالجى و ئەمەجۆرە غەیبچیانە، ئەوانیش لەگیرفانى خۆیانەوه سەد درۆى تری پپۆه دەنن، جا لەمەوهیە جاروبار قسەى ئەم کوئەنانىیانە راست دەردەچى (ریاض/٤-١٢٢١ ز- ٣٠٣ ف- ١- باسى نەھى کردن لەھاموشۆکردنى کوئەنانى و ئەستیرەگرەوهو فالجى + تاج/٤-٢٢٥ ز ٧٩- باسى کاهینى و کوئەنانى و دانەگرتنەوهو رەمل گرتنەوه).

رافەو شیکردنەوه:

یەكئى لەو موسیبەتانەى کە لەم رۆژگارەى ئێمەدا، تووشى ئیمانداران بووه، ئەم جۆرە بابەتانەپە کەبە زۆر شیۆه سەریان ھەڵداوه، بەتایبەتى بەناوى پێشبینی کردنى چۆنیى دوارۆزى مرۆف بەناوى بورجەوه، یابەناوى قاومگرتنەوهو فالگرتنەوهو خویندنى لەپى دەستەوه ئەم جۆرە بابەتانە لەکەنאלە ئاسمانیەکانى راگەیانندنەوه لەسەر شیۆهپەكى سادەو بەرچاو، سەرنجى خەلکەکە رادەکیشى و وا لە برپوادارى ساویلکە دەکا، کەلەخەوى خۆش و خەيالى مەستانەدا بژى، شەیتانىش وەك لەم فەرمووده پیرۆزەدا باس کراوه یارمەتى ئەم کەنאלە شەیتانىانە دەدا، بەمەبەستى سەر لیشیوان لەدەستەى برپواداران، ھەتا بەرەبەرە خەلکەکە بەگشتى و ئەھلى دین بەتایبەتى بێنە سەر ئەو بیروباومرە کە دینیش شتی کە لەم بابەتە، برپوادارىش وەك دواگەوتوانى کوئەنانى و فالجیان کەسیکە کە لەخەيالى

پالاودا دمۇى و ئەۋەى والەبەرچاۋ پالەۋانانى ئەم جۆرە بابەتە شەيتانىيەنە،
لەكۇن و نۇدا جوۋولەكەو لايەنگرانى جوۋولەكەن، وە زۆرىنەى پى
ھەلخەلەتاۋانى ئەم جۆرە بىروباۋمەر چەۋاشەكارانە ژنان و لاۋانى
دواكەوتوۋى لەكارۋان بەجىماۋى بەئاۋات نەگەپىشتوون.

جا بەندەى دىسۆزو دوعاگۆى ئىۋە عەرزى ئازىزانى خۇم دەكەم و دەلىم:
سۆيىندم بەخودا گۆيگرتن لەلازگە لازگى ئەم كۆلەنەنى و جوۋكى و فالجى و
دانەۋەگرانە، عەينى گومپرايى و سەرلىشپوان و گومپرايى، مايەى خۆشنىۋدى و
رمزەمەندى شەيتان و دەستەى شەيتانە، وە ھۆى تورمېۋون و قارى خودا
پىغەمبەرى خودايە، وەئەۋەى لەم سەردەمەى ئىمەدا پىى دەگوترى:
قاۋەگرتنەۋەو ناولەپ خويىندنەۋەو بەخت گرتنەۋەو بورج و
تەنجىم و فالجى و قرائەتى مۇستەقبەل و شتى ترى لەم بابەتانە، كە دوور
نيىە بەناۋى تىرشەۋە سەرھەلبدەن، ئەمانە ھەموو كەلەۋەحى شەيتانن،
زىانيان بۇ دىن و دىناى ھەموومان ھەيە، ئەۋەى دۋاى ئەم جۆرە كىدارانە
بكەۋى لەخوا لە پىغەمبەر، لەئايىنى پىرۋزى ئىسلام دوور دەكەۋىتەۋە،
نىشانەى دروۋستى ئەم قەسەيەش، سەرەراى فەرمودەى راست و درۋستى
زۇر، ئەمەيە:

(كەنالەكانى راگەياندن، چ دەنگ، چ رەنگ، چ تۇمارو نووسين، بەتايىبەتى
ئەۋانەيان كە غەلمانين و، زمانيان بېرى قەسەى خىر بۇ ئايىن و پەپرەۋانى
ئايىن ناكەن بەتايىبەتى ئەم جۆرە كەنالە لەخوا دوورانە، زۇر زۇر گرنگى بەم
بابەتە شەيتانىيەنە دەدەن، وەلەسەر شىۋمەيەكى رازاۋەو دىگىر و سەرنج
راكىش، پىروپاگەندەيان بۇ دەكەن و بىرويان پىدەدەن و پىشكەشيان
بەجەماۋەر دەكەن!).

بەرەستى لەم سەردەمەدا ئەم جۆرە بابەتە سىحر ئامىزانە بوون
بەتلىك و بەنگى سىركەرى جەماۋەرە ساۋىلكەكە، ھەتا سەرۋك كۆمارە

ملهورمکان و سهرهك پارتە شەیتانییەكان بەمەیان زانییو، لەبەر ئەوە لەم لایەنەوە ایحەاء بۆ جەماوەرە قور بەسەرەكە دەكەن: كە وەك ران شوین ئەوان بکەون بیر لەهیچی تر نەكەنەو! چونکە ئەستێرەى بەختى بەرپزى لەگەشانه وەدايه!!

١٢٩٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (إِذَا كَانَ يَوْمُ الْجُمُعَةِ كَانَ عَلَى كُلِّ بَابٍ مِنْ أَبْوَابِ الْمَسْجِدِ الْمَلَائِكَةُ يَكْتُبُونَ الْأَوَّلَ فَلِأَوَّلٍ فَإِذَا جَلَسَ الْإِمَامُ طَوَّأَ الصُّحُفَ وَجَاءُوا يَسْتَمِعُونَ الذِّكْرَ) (الحدیث ٣٢١١، طرفه في: ٩٢٩) (٣٤٩).

ئەبوهورەیرە (بەزى خەوى لى بە) فەرمووى: پێغەمبەر (دروودى خەوى لەسەر بە) فەرمووى: (كاتى رۆژى هەینی دى لەبەر دەرگاكانى هەموو مزگەوتى فريشته نامادە دەبن و قەلەم و دەفتەر بە دەستەو دەگرن، يەك لەدواى يەك بەرپز ناوى ئەوانە دمنووسن كەدین بۆ نوێزى هەینی، تا ئەو كاتەى كە پيشنويز دى و دەچیتە سەر دوانگە، ئيتەر ئەوانيش دەفتەرەكانيان دەپێچنەو، دەچن گوى لەووتارەكەى دەرگەن!) (بەروانە: تاج/١٧- ٤١٨ ز- ١٤٢ ف- ٢- نوێزى هەینی + رياض/٣/ ٨٧٧ ز- ٢١٠ ف- ٩).

١٢٩٨- عَنْ الْبَرَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِحَسَّانَ: (اهْجُؤْهُمْ أَوْ هَاجِهِمْ وَجَبْرِيلُ مَعَكَ) (الحدیث ٣٢١٣، أطرافه في: ٤١٢٣، ٤١٢٤، ٦١٥٣).

بەرەاء (بەزى خەوى لى بە) فەرمووى: ژنەوتم لە پێغەمبەر (دروودى خەوى لەسەر بە) بەحەسانى كورى ئابیتی دەفەرموو: (ئەى حەسان! بەشيعرى هەجو دەستەى بيباومرەن شەركە و، بەتانەو تەشەر دايان شۆرە، لەم كارە پیرۆزەداكە لەبەر ژەوندی ئیسلامەو لەزىانی بيباومرەنە، جوبرائیل بەفەرمانى خودا

لهگه تته و پشتت دهگری) (بروانه: تاج/۵- ۱۹۰ ز- ۵۷ ف- ۲- باسی چاکیتی
حه سانی کوری ثابت+ تاج/۵- ۱۹۴ ف- ۵- ز- ۵۷).

۱۲۹۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ
لَهَا: يَا عَائِشَةُ هَذَا جِبْرِيلُ يَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلَامَ فَقَالَتْ: وَعَلَيْهِ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ
وَبَرَكَاتُهُ تَرَى مَا لَا أَرَى تُرِيدُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (الحديث ۳۲۱۷،
أطرافه في: ۳۷۶۸، ۶۲۴۹، ۶۲۰۱، ۶۱۵۳) (۳۵۰).

عائیشه (همزای خوی لب بن) فهرمووی: پیغهمبه (بروودی خوی لسم بن) پیی فهرمووم:
(ثایشی! نه مه جو برمه نیله ته شریفی هاتووو بؤلای من سلاوت لب دهکا)
منیش گوتم: (وعليه السلام ورحمة الله وبركاته: سلاوو رحمتو بیتو
پیروزییه کانی خودا له سهر نه ویش بی. تو ئه ی پیغهمبه ری خودا! گه لب
شتی وا ده بینی که به من نابینری) (تاج/۵/۱۵۴ ز- ۳۷).

۱۳۰۰- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِحَبْرِيلَ: (أَلَا تَزُورُنَا أَكْثَرَ مِمَّا تَزُورُنَا؟) قَالَ: فَتَزَلْتُ ﴿وَمَا نَتَنَزَّلُ إِلَّا
بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا﴾ (الآية) (الحديث ۳۲۱۸، طرفاه في:
۴۷۳۱، ۷۴۵۵) (۳۵۱).

ئیبنو عبباس (همزای خواهان لب بن) فهرمووی: خو شه ویست (بروودی خوی لسم بن) به
جو برائیلی فهرموو: (ئه وه بؤجی نافه رمووی زیاتر بیی بؤ دینی و
سهر دانمان!) فهرمووی: جا بؤ وه لامی ئه م پی شنیاره ی خو شه ویست ئه م
ئایه ته هاته خو اره وه، که ده فهرمووی: ﴿وَمَا نَتَنَزَّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا
وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾ مریم ۱۹/۶۴ واته:

(۳۵۰) أخرجه مسلم في فضائل الصحابة، باب: في فضل عائشة...، رقم: ۲۴۴۷.

(۳۵۱) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث ابن عباس في زيارة جبريل (فتح/۶ ص ۳۶۰ اوص ۵۸

ئەى خۆشەويست! ئىمە بەبى فەرمانى خودای گەورە نایەنە خوارەو،
هاتنى ئىمەى فریشتە گەل بۆ خزمەتى تۆو پێغەمبەرانى پێش تۆ بەدەست
خۆمان نییەو لەسەر فەرمانى خودایە، لەنەزەل هەتا ئەبەد، لەسەرمتا هەتا
کۆتا، کاروبارى هەردوو جیهان لەراستیدا و لەدەستى خودادا و، خودا خۆى
هەمووى زۆر بەباشى دەزانى و ئەم بوونەومرە هەمووى بەبى جیاوازی،
مولک و دروستکراوى خۆیەتى، ئاگای لەهەموویەتى هیچى لى ون نابى،
گەردى بەرووى بەردىكى ناو هەردىكى ناو ریزە چیاو شاخ و هەلەت و هەزار
بەهەزارەو، لەعیلمى خودا دا چوون یەكە لەگەل کۆمەلەى رۆزیدا، لەناو
کاکەشانى خۆیدا.

ئەى خۆشەويست! ئەى موحەممەد! کەدرەنگ دىین بۆ خزمەت
حیکمەت و دانایى خودایى واتیادا، خودا هیچى لەبیرناچى هەموو شتى واه
زانستى خودادا، و جیگەو رێگەى دیارى بۆ دانراو، خودا داناو زانایە
بەهەموو شتى (تاج/ ٥ ل- ٢٢ ز- ٢- سوورەتى مەریەم. ف- ٤. لەتاجەگەدا

هەلەپەكى چاپ هەپە، خوا یارىی لەچاپەکانى ناییندەدا راست دەکریتەو).
١٣٠١- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) قَالَ: (أَقْرَأَنِي جِبْرِيلُ عَلَى حَرْفٍ فَلَمْ أَزَلْ أَسْتَرِيدُهُ حَتَّى
انْتَهَى إِلَى سَبْعَةِ أَحْرَفٍ) (الحديث ٣٢١٩، طرفه في: ٤٩٩١) (٣٥٢)

ئىبنو عەبباس (بەزى خەبەران لى بى) فەرمووى: پێغەمبەر (دروودی خۆى لەسەر بى)
فەرمووى: (جوبرائیل لەسەر یەك شیوە (شیوە، حەرف، قیرائەت) قورنانى پى
دەخویندەم، منیش هەمو جارى هەر داوام لى دەکرد، کە شیوەکانەم بۆ زیاد
بکا، ئەویش هەر بۆى زیاتر دەکردم، هەتا لەئەنجاما لەسەر فەرمانى خودا
خۆى، ژمارەى شیوەکانى خویندەن (قیرائەت) ی قورئان لەسەر حەوت شیوەى
جوان کۆتاییان پێهات. ش- (تاج/ ٥ ل- ٢٢٥ ز- ٩٣- شیوەکانى خویندنى قورئان).

١٣٠٢- عَنْ يَعْلَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْرَأُ عَلَى الْمَنْبَرِ وَكَادُوا يَا مَالِكُ قَالَ سُفْيَانُ فِي قِرَاءَةِ عَبْدِ اللَّهِ وَكَادُوا يَا مَالِ (الحديث ٣٢٣٠، طرفاه في: ٣٢٦٦، ٤٨١٩) (٣٥٣)

یهعلا (رمزی خوی لی بی) ههرمووی: بهگوئی خوّم لهزاری پیغه مبهرم ژنهوت لهسهر دوانگه (لهسهر مینبهر) ئەم ئایهتە ی ئاوا خویند: ﴿وَنَادُوا يَا مَالِ﴾.

رافه و شیکردنه وه:

قیرائەت واتە: شیوهی خویندن و خویندنه وهی قورئانی پیروژ بۆ تیگه یشتنی تهواو لهم بابەتە توێژینه وهیهکی دوورو درێژمان دهوێ، که ئیره مهودای ئه وهی نییه، کورت و پوخت ده ئێین؛ ههندی وشه له قورئانی پیروژ به چەند شیوهیی ده خویندریته وه، ههروا هه نی رسته وه هه ندی ئایەت، به پیی شیوه خویندنه کانی، وشه یی زیادی هه یه یا که می هه یه، وئهمه هه ونه ریکی به رزه له زانسته کانی قیرائات دا به دوورو درێژی قسه ی لی کراوه، چەند نموونه یی لهم خویندنه وانه به وینه:

١- (مالک) لهم ئایه ته دا بهم چەند شیوهیه خویندرا و ته وه:

أ- يا مالک.

ب - (يا مال) به بی کاف لهسهر شیوهی مونا دای مورەخەم، به که سه ره ی لام.

ج- (يامال) به بی کاف لهسهر شیوهی مونا دای مورەخەم، که مامه ئه ی مونا دای موفرده ی مه عریفه ی بۆ کرابی، واتە: مه بنی بیّت لهسهر ضمه ی دوا پیتی که لامه که یه تی ئاوا: (يامال = يامالو).

٢- (مالک يوم الدين) (ملک يوم الدين) يش خویندرا و ته وه.

۱۳۰۳ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَدَّثَتْهُ أَنَّهَا قَالَتْ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هَلْ أَتَى عَلَيْكَ يَوْمٌ كَانَ أَشَدَّ مِنْ يَوْمٍ أُحِدَ قَالَ: لَقَدْ لَقِيتُ مِنْ قَوْمِكَ مَا لَقِيتُ وَكَانَ أَشَدَّ مَا لَقِيتُ مِنْهُمْ يَوْمَ الْعَقَبَةِ إِذْ عَرَضْتُ نَفْسِي عَلَى ابْنِ عَبْدِ يَالِيلَ بْنِ عَبْدِ كَلَالٍ فَلَمْ يُجِئْنِي إِلَيَّ مَا أَرَدْتُ فَأَنْطَلَقْتُ وَأَنَا مَهْمُومٌ عَلَى وَجْهِي فَلَمْ أَسْتَفِيقْ إِلَّا وَأَنَا بِقَرْنِ الثَّعَالِبِ فَرَفَعْتُ رَأْسِي فَإِذَا أَنَا بِسَحَابَةٍ قَدْ أَظْلَمَنِي فَتَطَرْتُ فَإِذَا فِيهَا جَبْرِيلُ فَنَادَانِي فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ قَدْ سَمِعَ قَوْلَ قَوْمِكَ لَكَ وَمَا رَدُّوا عَلَيْكَ وَقَدْ بَعَثَ إِلَيْكَ مَلَكَ الْجِبَالِ لِتَأْمُرَهُ بِمَا شِئْتَ فِيهِمْ فَنَادَانِي مَلَكُ الْجِبَالِ فَسَلَّمَ عَلَيَّ ثُمَّ قَالَ يَا مُحَمَّدُ فَقَالَ ذَلِكَ فِيمَا شِئْتَ إِنَّ شِئْتَ أَنْ أَطْبِقَ عَلَيْهِمُ الْأَخْشَبِينَ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (بَلْ أَرْجُو أَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ مِنْ أَصْلَابِهِمْ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ وَخَدَهُ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا) (الحديث ۳۲۳۱، طرفه في: ۷۳۸۹) (۳۵۴).

عائشہی ہاوسہری پیغہمبہر- دروودی خودا لہسہر پیغہمبہرو رمزای خودا لہ ہاوسہرہکانی - فہرمووی: عہرزای پیغہمبہرم کرد: نہی پیغہمبہری خودا! روژی وات بہسہر ہاتووه کہلہروژی ٹوحد سہختربئی؟ فہرمووی: (لہم ہوزہی تووہ تووشی دمدی سہری و ٹیش و نازاری یہکجار زور بووم، بہتایبہتی لہروژہکھی عہقہبہدا تہواو سہخلہتیاں کردم، مہبہستم نہو روژہیہ کہلہعہقہبہی مینادا خوّم پیشکشی عہبدویالیلی برای عہبدوکہلال کرد، لہپاشا چووم بوّایان بوّ طائیف و دمرؤژ لہناویانا مامہوہ، لہویش دیسان داوام لہخوی و لہہوزہکھی تہقیف کرد، کہئیسلاّم بین و بین بہبشت وپہنای ئیسلاّم، بہلام مرازمیان نہداو بہگوئیان نہکردم.

نیتز منیش - بہخہم باری و بہپہریشانی- کہوتہ ری و بہبی ناگا ریگہم گرتہ بہرو رویشتم، کاتی ہوشم ہاتہوہو بہناگا ہاتہوہو تہماشام کرد وام

له قهرنو شه عالیب، که سهرم هه لپری ته ماشام کرد واپه لیهیی هه ور بهراسه رمه وه راوه ستاوه و بووه به سیبهر بۆم، که سهرنجم دا جو برائیلیم له ناودا بینی، جو برائیل بانگی کردم و فهرمووی: یهزدانی هیژاو سهروهر ناگای لی بوو، که هۆزه کهت جییان پی گوتیت و چۆنیان وه لām دایته وه، نهوا فریشتهی کیوانی بۆ ناردویت چی فهرمانیکت ههیه پیی بفرموو، چۆن تۆ چه زده کهیت ئاویان لی دهکا، جا فریشتهی کیوانیش بانگی لی کردم و سلّوی لی کردم و فهرمووی: نهی موحه ممه دا! خودا گوئی لی بوو که هۆزه کهت چۆن به ناشیرینی وه لāmیان دایته وه و دالدهیان نه دایت، نه وه من فریشتهی سه رکاری چیاکانه و هه موو کیوو چیاکان به دهستی منه و من بهرپرسم لییان، نه گهر نارمزوو ده کهی ههر دوو کیوه که ته به خ ده کهم به سه ریاندا، کیوی نه بو قوبه یس و کیوی قه یقوعان، که شاری مه کهه ده که ویتته نیوانیانه وه، ددهم به سه ر به یه کا!).

حه زمهت (دروودی خوی لسه بر) دمه فهرمووی: (خه پرا من شتی وا داوانا کهم، به لککو من ئومید ده کهم که خودا له پشتی نه مانه نه وه پیی بخته وه که نه وان خودا بهرستن و، به تاک و ته نیای بزنان و هیچ هاوبه شی بۆ دانه نین!) (تاج/ ۸- ۱۹۲ ز- ۸۲ ف- ۳- باسی ئازاردانی پیغه مبه ر (دروودی خوی لسه بر)).

۱۳۰۴- عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ الشَّيْبَانِيِّ قَالَ سَأَلْتُ زُرَّ بْنَ حُبَيْشٍ عَنْ قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى فَأَوْحَى إِلَى عَبْدِهِ مَا أَوْحَى قَالَ أَكُنَّ رَأَى جِبْرِيلَ لَهُ سِتُّ مِائَةِ جَنَاحٍ (الحدیث ۳۲۳۲، طرفاه فی: ۴۸۵۶، ۴۸۵۷) (۳۰۰).

شه یبانی (ده مست خوی لی بر) فهرمووی: پرسیارم له زیر کرد له باره ی فهرمووده ی خودا وه: فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى فَأَوْحَى إِلَى عَبْدِهِ مَا أَوْحَى، مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى ﴿ نه جم/ ۵۳- ۹- ۱۱- واته: پیغه مبه ر (دروودی خوی لسه بر)

لەسەفەری ئیسرادا وەھا جوهرائیل لێیەووە نزیکەووە بوو، کە نیوانیان بەقەد دوو گەوان دەبوو یا کەمتر، جا لەو شوێنەدا جوهرائیل وەحی و سروشی هێنا بو لای بەندەدی خۆشەویستی خودا کە موخەممەدە، ئەو سروش و وەحیە حەقائیق و تەفاسیل و ئەسرار و نەینێهکانی، هەر خودا و پێغەمبەر خۆیان زۆر باش دزمان، کە چییە و چی نییە، ئەوێ کە موخەممەد بەچاوی سەر بینی، بەچاوی دلێش بینی و هەست و هۆش لەبۆنی رەحمەت و رەفقی زەحمەت مەست بوون و چاوو دل بو یەکتری بوون بەشایەتی داوا یەکتری (بەر: تاج/٦- ١٦٠ ز- ٧- سوورەتی ئەنعام ف-٨).

شەیبانی فەرمووی: لەوێ لاما زیر فەرمووی: لەم بارەییەووە عەبدوللای کورپی مەسعود هەوالی بەئێمە داو: (کە پێغەمبەر (درودی خوی لەسەر بێ) لەم جێگەیدا جوهرائیلی دیو، درودی خودا لەسەر هەردوکیان بێ- شەش سەد بالی بوو) (ش/ت-تاج/٧- ١٦٣ ف- سوورەتی نەجم).

١٣٠٥- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى﴾ قَالَ: رَأَى رَفْرَفًا أَخْضَرَ سَدَّ أَفْقَ السَّمَاءِ. (الحديث ٣٢٣٣، طرفه في: ٤٨٥٨) (٣٥٦).

دێسان عەبدوللای کورپی مەسعود لەبارە ئایەتی: ﴿لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى﴾ وە، فەرمووی: پێغەمبەر (درودی خوی لەسەر بێ) تارایەکی سەوزی دیبوو کەناری ئاسمانی داگرتبوو.

١٣٠٦- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ مَنْ زَعَمَ أَنَّ مُحَمَّدًا رَأَى رَبَّهُ فَقَدْ أَغْظَمَ وَلَكِنْ رَأَى جِبْرِيلَ فِي صُورَتِهِ وَخَلْقِهِ سَادًّا مَا بَيْنَ الْأُفُقِ (الحديث ٣٢٣٤، طرفه في: ٣٢٣٥، ٤٦١٢، ٤٨٥٥، ٧٣٨٠، ٧٥٣١) (٣٥٧).

(٣٥٦) من المتفق عليه، على ما جاء في خاتمة كتاب بدء الخلق (فتح/٦ ص ٣٦٠ + ٥٨) - المترجم.

(٣٥٧) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: معنى قول الله ﴿ ولقد رآه نزلة... ﴾ رقم: ١٧٧.

مەسروق (دەستە خۆی لێ بێ) فەرمووی: جاری لای عانیشە ی پوورم بووم، پائەم دادا بوو، فەرمووی: هەرکەسێ یەکێ لەم سێ قەسە یە بکا ئەوە بە راستی هەڵاتیکی گەلی گەورە هەڵدەبەستی بۆ خوا:

ئەوێ بلی موحەممەد (دروودی خۆی لەسەر بێ) خۆی خۆی بە چاوی سەر دیو، ئەو بە راستی درۆیەکی گەلی زلی هەڵبەستوو، بە دەم خۆداو، چونکە خۆدا بۆ خۆی دەفەرموێ: ﴿لَا تُذِرْكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُذِرُكَ الْأَبْصَارُ﴾ چاوانی سەر خۆدا نابینن و دەرکی کونە و جییەتی ئەو ناکەن، بەلام خۆدا زۆر باش دەرکی چاوان و خاوەن چاوان دەکا، تا ئەوێ کە مەسروق دەفەرموێ: کە پوورم وای فەرموو منیش رێک دانیشتم و گوتم: ئەو دایکی موسوڵمانان مۆلەتم بەدو پەلەم لێ مەکا، ئەو ئەو نییە کە خۆدا دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ رَأَوْا نَزْلَةَ أُخْرَىٰ﴾ ۱۳/۵۳- واتە: لە گەل ئەویدا کە جاریکی دیکەش لە داپەرپنیکی دیکەدا، لە لای درەختی سیدرەتوڵونتە هادا، حەزرت ئەوێ بینی، لە ژوو و رووی ئاسمانی حەوتە مەو، ئەو ئەو نییە خوا دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ رَأَوْا بِالْأَفْقِ الْمُنِينَ﴾ ۲۳/۸۱- واتە: موحەممەد (دروودی خۆی لەسەر بێ) بە چاوی سەر لە کەناری ئاسماندا بەروونی ئەوێ بینی و چاوی پێی کەوت. کەواتە ئەو پوورە عانیشە! تۆ چۆن وادە ئییت؟ عانیشەش فەرمووی: من خۆم یە کەم کەس بووم کە ئەم پرسیارە ی تۆم لە حەزرت کرد، فەرمووی (دروودی خۆی لەسەر بێ): (ئەوێ کە من چاوم پێکەوتوو جوبرائیل بوو، تەنیا ئەم دوو جارە لە سەر شیوی خۆی جوبرائیل دیو، واتە: لە سەر ئەو صورت و شیوێیە کە خۆدا لە سەرەتاوە لە سەری دروستی کردوو!).

پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) فەرمووی: جوبرائیل دی لە ئاسمانەو داپەرێ، قەڵەفەتی ئەوەندە گەورە بوو وە لەش و لاری ئەوەندە زل بوو، ناومندی ئاسمان و زەوی داگرتبوو (بەروانە: تاج/ ۶- ۱۵۸ ف- ۸ ز- ۷- سوورەتی ئەنعام).

۱۳۰۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَبَاتَ غَضْبَانَ عَلَيْهَا لَعَنَتَهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تُصْبِحَ) (۳۵۸).

ئەبوھورەیرە (مەزەن خەوای لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر بێ) فەرمووی: (کاتی پیاو داوای سەرچی لەژێرکەیی بکا، وژنەکەیی ملی پێنەدا، ئەو شەو تەبەیانێ فەریشتەکان لەعەنت و نەفەرت لەو ژنە دەکەن!) (ش/د) (تاج/۳-ل ۱۱۳-ف ۲۲- ۴۶ مافی مێرد لەسەر ژنی خۆی).

۱۳۰۸- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (رَأَيْتُ لَيْلَةَ أُسْرِي بِي مُوسَى رَجُلًا آدَمَ طَوَالًا جَعَدًا كَأَنَّهُ مِنْ رِجَالِ شَنْوَةِ وَرَأَيْتُ عِيسَى رَجُلًا مَرْبُوعًا مَرْتُوعَ الْخَلْقِ إِلَى الْحُمْرَةِ وَالْبَيَاضِ سَبَطَ الرَّأْسِ وَرَأَيْتُ مَالِكًا خَازِنَ النَّارِ وَالْجَلَّالِ فِي آيَاتِ آرَاهُنَّ اللَّهُ إِيَّاهُ فَلَا تُكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ) (الحديث ۳۲۳۹، طرفه في: ۳۳۹۶) (۳۵۹).

ئەبنو عەبباس (مەزەن خەوان لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر بێ) فەرمووی: (ئەو شەوی کە بەردەمیان بوو شەو ڕەوی کە ناسراوە بە شەوی نەیسرا، پێغەمبەر مووسام بینی، پیاویکی گەنم ڕەنگی درێژی قز لۆولە، لەگەنم ڕەنگی و درێژی دا دەق لە پیاوانی ھۆزی شەنووئە دەکات، وە پێغەمبەر عیساھم بینی پیاویکی مامناوەندییە نە زۆر کورت وە نە زۆر درێژ، نە زۆر کراوە و پان و پۆر، ڕەنگی سوورو سپی دەنێواند قزێ خا و بوو، مالیکی سەرۆکی وە مەردیانەکانی دۆزەخم بینی، ھەرودھا جە جالم بینی، ھەرودھا جە نەین نیشانەیی گەورە گەورەم بینی، کە خودا ئەوانەیی بە من پێشان دا. پێغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر بێ) پاش ئەم فەرماشتانەیی فەرمووشی: ئەو

موسولمان! لهاتن و بینینی جه جال گومانن نه بی) (تاج/ل-۳۸۴ ز- ۱۱۷ ف- ۲-
باسی گه ورهیی عیسا + تاج/ل- ۳۷۸ ز- ۱۱۵- گه ورهیی هه ندی له پیغه مبه ران. ف-
۴+ تاج/ل- ۳۰۶ ز- ۱۰۰ ف- ۳- باسی نیسراء).

۱۳۰۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِذَا مَاتَ أَحَدُكُمْ فَإِنَّهُ يُعْرَضُ عَلَيْهِ مَقْعَدُهُ بِالْقِدَاقِ وَالْعِشِيِّ فَإِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَمِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَإِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ فَمِنْ أَهْلِ النَّارِ) (الحديث ۳۲۴۰، طرفه في: ۶۵۸ ت = ۱۳۷۹ ف). (۳۶۰).

ئهم فهرموودیه لهوی ته رجه مه کهی به ته واوی رویشته = بهرگی دووهم،
لا په ۷۸/۵.

۱۳۱۰- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (اطَّلَعْتُ فِي الْجَنَّةِ فَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا الْفُقَرَاءَ وَاطَّلَعْتُ فِي النَّارِ فَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا النِّسَاءَ). (الحديث ۳۲۴۱، طرفه في: ۵۱۹۸، ۶۴۴۹، ۶۵۴۶) (۳۶۱).

عیمرانی کوپی حوصهین (همزی خوی لن به) فهرمووی: خو شه ویست (مروندی خوی لیسر
به) دمفه رموی: (له شهوی نیسرادا سهرنجی ناو به هه شتم دا، ته ماشام کرد
زۆربهی خه لکه کهی هه ژاران بوون، سهرنجی ناو دۆزه خیشم دا روانیم
زۆربهی خه لکه کهی ژنان بوون). (ش/ت-تاج/ل- ۳۱۲ ز- ۹۸ ف- ۱۰- باسی گه ورهیی
به هرهی هه ژاری).

۱۳۱۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَيْنَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذْ قَالَ: (بَيْنَا أَنَا نَائِمٌ رَأَيْتُنِي فِي الْجَنَّةِ فَإِذَا امْرَأَةٌ تَتَوَضَّأُ إِلَيَّ جَانِبَ قَصْرِ فَقُلْتُ: لِمَنْ هَذَا الْقَصْرُ؟ فَقَالُوا: لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَذَكَرْتُ غَيْرَتَهُ

(۳۶۰) أخرجه مسلم في الجنة (راجع: رقم: ۶۵۸) - المترجم.

(۳۶۱) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث عمران: (اطلعت في الجنة) (فتح/۶/۳۶۰) - المترجم.

فَرَلَيْتُ مُذِيرًا) فَبَكَى عُمَرُ وَقَالَ: أَعَلَيْكَ أَغَارُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ (الحديث ٣٢٤٢، أطرافه في: ٣٦٨٠، ٥٢٢٧، ٧٠٢٣، ٧٠٢٥) (٣٦٢).

نه‌بوهوره‌میره (م‌زای خوی لی بن) فهرمووی: پیغه‌مبهر (دروودی خوی ل‌سمر بن) فهرمووی: (خه‌وتبووم، واله‌خه‌وما وام له‌ناو به‌هه‌شتا، که‌ته‌ماشام کرد وا ئافره‌تی له‌پال کۆشک‌یکا ده‌ستنویژ ده‌گری، گوتم: ئه‌م کۆشک و ته‌لاره هی کییه؟ گو‌تیان: هی عومه‌ری کورپی خه‌طابه. جا ویستم بچمه ناوی و ته‌ماشای بکه‌م به‌لام که‌بیری غیره‌تی عومه‌رم که‌وته‌وه، که‌چه‌نده به‌ته‌نگ نامووسه‌وه دیت ئیتر نه‌چووم و به‌ره‌ودوا که‌پامه‌وه). (ش) (تاج/ل-٥-٢٣-ز٤-ف-٥-باسی که‌وره‌یی حه‌زرم‌تی عومه‌ر).

رافه‌و شیکردنه‌وه:

١- خه‌وی پیغه‌مبهران حه‌فه‌و، سرووش و نیگایه له‌خواوه، رووداوی پیده‌چه‌سپ، برپاری لی و مرده‌گیری، کار به‌و برپاره ده‌گری وه‌ک خه‌وی خه‌لکانی تر نییه.

٢- ده‌ستنویژو زۆر په‌رستشی تر له‌به‌هه‌شتا هه‌یه وه‌ک ته‌سبیح و ته‌کبیرکردن و هه‌مدو سوپاسکردن و کورنوووش بردن (بر: به‌رگی ١/ ل- ١٧٨ — ١٧٩).

٣- په‌یومندی ئه‌م فهرموودمیه به‌ فهرمووده‌کانی پیشی هه‌روا فهرمووده‌کانی پاشی به‌سهر باسه‌که‌وه که (سه‌ره‌تای دروستبوون = بدء الخلق) ه، له‌چه‌ند روویه‌که‌ومیه، وه‌ک ئه‌وه هه‌ندی راجیایی هه‌یه له‌باره‌ی هه‌بوونی فریشته‌و به‌هه‌شت و دۆزه‌خ و شتی تره‌وه، جاشیخی بوخاری رای خوی دهرده‌برئو، ئه‌و ئایه‌ت و فهرموودانه ده‌کا به‌به‌لگه‌و نیشانه‌و شایه‌ت

له سەر راو بۆچوونه که ی خۆی، گه لئ جار به لگه یی فهرمووده که له سەر باسه که روون و ناشکرایه، وهک ئەم فهرموودانه: (ژماره: ١٢٨٧، ١٢٩٠، ١٢٩١، ١٢٩٤، ١٢٩٥، ١٢٩٦، ١٢٩٧) ههتا ئێره. چونکه ئەم فهرموودانه به ناشکرا باس له سهرمتای دروستبوونی مهخلوقات و عهرشو و ئاسمان و زهوی و سال و مانگو و خۆرو فریشته و جوهرائیل و شهیاتین و بهههشت و دۆزهخ دمهکن، وهئهم جۆره شتانه دروستکراون و ئیستا ههن.

بهلام ههندی جار به لگه یی فهرمووده که له سهرباسه که، کهمی پهنانه، وهک: ژماره: ١٢٩٢. ئەمه که دهگهڕێنهوه بۆ سهر سهحیحی بوخاری، دهبینین که سهرباسه که که بهدئی خهلقه، جهند لاباسیکی لی بۆتهوه، لاباسی ژماره: ٤ بهناونیششانی: باسی چۆنیتی خۆرو مانگه، نهوکاته دهردهکهوی بۆمان که پهیهوهندی فهرموودهی ژماره: ١٢٩٢، بهباسه که ی خۆیهوه زۆر ناشکراو روونه، وهههروا نهوانی تریش.

تیبینی:

گه لئ جار من لاباسهکان ناووسم و ئیکتیفا به سهر باسه سهرهکیه که دهکهم، چونکه لاباسهکان زۆر گرنگ نین، بهتایبهتی نهگهر دهق نهبن له بپاری شهرعی دا، لهباتی نهوه لهکۆتایی فهرموودهکاندا، نامازه دهکهم بۆ سهرباسی لهبارتر بۆ فهرمووده که وهک تاجولنصول کردوو پهتی، یا ریاض الصالحین، یا سهحیحی موسلیم... تاد.

١٣١٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَوَّلُ زُمْرَةٍ تَلْجُ الْجَنَّةَ صُورَتُهُمْ عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ لَا يَنْصُقُونَ فِيهَا وَلَا يَمْتَحِطُونَ وَلَا يَتَغَوَّطُونَ آيَتُهُمْ فِيهَا الذَّهَبُ أَمْشَاطُهُمْ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةُ وَمَجَامِرُهُمُ الْأَلْوَةُ وَرَشْحُهُمُ الْمِسْكُ وَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ زَوْجَتَانِ يُرَى مُخٌ سَوْقَهُمَا

مِنْ وَرَاءِ اللَّحْمِ مِنَ الْحُسْنِ لَا اخْتِلَافَ بَيْنَهُمْ وَلَا تَبَاغُضَ قُلُوبُهُمْ قَلْبٌ وَاحِدٌ يُسَبِّحُونَ اللَّهَ بُكْرَةً وَعَشِيًّا) (الحديث ٣٢٤٥، أطرافه في: ٣٢٤٦، ٣٢٥٤، ٣٣٢٧) (٣٦٣).

نه بهوهورمیره (همزی خوی لن بن) فهرمووی: خوشهویست (درویدی خوی لهسر بن)
 فهرمووی: (یه کهم دستهی که ده چنه بههشت لهسر شیوهی مانگی شهوی
 چواردن، ناوا جوان و گهشو ناسک و نازدارن، لهناو ریزی بههشتیهکانی
 تردا دیارن، دستهی دواي نهوان وهك گهشترین نهستیږهی ناسمان وان،
 خه لکی بههشت نهگمیز دهکهن، نهسراو دهکهن، نهچلم دهرن، نهتفو
 بهلغم رودهکهن، (نهفرخن نهلرخن) شانهکانیان زیږه ئارهقیان میسکه،
 بخووریان عووده، ژنهکانیان پهرییه چاو جوانهکانی بههشته، رمفتارو
 رهوشتیان وهك یهك جوانه، لهسر شیوهی قهلافتهی نادهمی باوکیان، بالایان
 شهست بال درپږه).

له گیرانهومیهکا: هر پیاوهی دوو ژنی ههیه، پیاوی رهبن لهبههشتا
 نییه، ههموو ژندارن، ژنهکانیان لهبر جوانی و ناسکی و نازداری مؤخی ناو
 لاقیان لهژیږ جهرمو گوشتو نیسکهکوه دیاره، وهك لهناو مینادابی ناوایه
 جیاوازی و دزایهتی و ناخوشتی و ناگوکیان لهنیوان دا نییه، وه رقو دمهغزو
 کینه لهیهکتر ناکیشن، لهناو خوینا زور تهباو ریکن، ههموویان یهك دل و
 یهك مهرمبن، دلیان لهناستی یهکتر پاکه، بهیانی و ئیواری خهریکی یادو
 تهسبیحاتی خوادای گهورن (ش/ت) (نهمه دهقی نهم فهرموودمی لهتاج دا،
 بهرگی ۱۰/ ۴۶۳- ز- ۱۴۲ - باسی چوئیتی و شیوهی دانیشتیوانی بههشت.
 برپوانه: تاج/ ۶۱- ۵- ز- ۳. باسی سوورمتی بهقهره. ف- ۲ +

تاج/ ۱۰- ۴۶۴ ف- ۵ ز- ۱۴۲) + (ریاض/ ۴ ل- ۱۳۹۴- ۳ ل- ۱۳۹۲ ف- ۱ ز- ۳۷۲.
باسی نهو خویشی و بهرانه‌ی که خوا له بههشتا ناماده‌ی کردوو به
موسولمان).

۱۳۱۲م- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (أَوَّلُ زُمْرَةٍ تَدْخُلُ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ وَالَّذِينَ عَلَى إِثْرِهِمْ كَأَشَدَّ كَوْكَبٍ إِضَاءَةً قُلُوبُهُمْ عَلَى قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ لَا اخْتِلَافَ بَيْنَهُمْ وَلَا تَبَاغُضَ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ زَوْجَتَانِ كُلُّ وَاحِدَةٍ مِنْهُمَا يُرَى مُخٌ سَاقِهَا مِنْ وَرَاءِ لَحْمِهَا مِنَ الْحُسْنِ يُسَبِّحُونَ اللَّهَ بُكْرَةً وَعَشِيًّا لَا يَسْتَقْمُونَ وَلَا يَمْتَحِطُونَ وَلَا يَنْصُقُونَ آيَتُهُمُ الذَّهَبُ وَالْفِضَّةُ وَأَمْشَاطُهُمُ الذَّهَبُ وَوَقُودُ مَجَامِرِهِمُ الْأَلْوَةُ قَالَ أَبُو الْيَمَانِ يَعْنِي الْغُودَ وَرَشَحَهُمُ الْمِسْكُ) (الحديث ۳۲۴۶، طرفه في: ۱۳۱۲ ت= ۳۲۴۵ ف) (۳۶۴).

واته‌ی نه‌م گپړانه‌وې به‌ته‌واوې له‌ فهرمووده‌کې پېښیه‌وه‌ رو‌ی، ته‌نیا
لیره‌ نه‌م دوو زیادیمیه‌ی واتیا؛ (قاپ‌و دمفردگانیاں زیرو زیوه‌) ومنه‌وه‌ش که
دمفهرموو: (لایسقمون: نه‌خو‌ش ناکه‌ون).

۱۳۱۳- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ لِيَدْخُلَنَّ مِنْ أُمَّتِي سَبْعُونَ أَلْفًا أَوْ سَبْعُ مِائَةِ أَلْفٍ لَا يَدْخُلُ أُولَهُمْ حَتَّى يَدْخُلَ آخِرُهُمْ وَجُوهُهُمْ عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ) (الحديث ۳۲۴۷، طرفاه في: ۶۵۴۳، ۶۵۵۴) (۳۶۵).

سه‌هلی کو‌ری سه‌عد(همزی خو‌ی لب‌ بن) فهرموو‌ی: خو‌شه‌و‌یست(دروودی خو‌ی لسم‌ر بن)
فهرموو‌ی: (له‌نؤمه‌تی من‌ چه‌فتا‌هه‌زارکه‌س، یا‌ فهرموو‌ی: سه‌ده‌ه‌زار که‌س
به‌یه‌ک ریز به‌یه‌ک جار ده‌چنه‌ ناو به‌هه‌شت، به‌پرز ده‌ستی یه‌کتری‌یاں

(۳۶۴) قال في التاج: (رواه الشيخان والترمذي) - المترجم.

(۳۶۵) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: الدليل على دخول طوائف.... رقم: ۲۱۹.

گرتووه، وهك له ریزی نو یژدا راو هستان ناوا، له سهر نهم حاله هه موویان پیکه وه له یهك کاتا ده چنه ژووره وه بۆ ناو به هه شت، دهموو چاویان نه وه دنده جوان و به شه و فقه، وهك مانگی شهوی چوارد، دهمروهوشیتته وه (ش= شه یخه ین= نیامی بوخاری و نیامی موسلیم گیراویانه ته وه) (تاج/ ۱۰ ل- ۴۶۹ ز- ۱۴۴۴ ف- ۵).

۱۳۱۴- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ أَهْدَيْ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جَبَّةً سُنْدُسٍ وَكَانَ يَنْهَى عَنِ الْحَرِيرِ فَعَجِبَ النَّاسُ مِنْهَا فَقَالَ: (وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَمَتَادِيلُ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ فِي الْجَنَّةِ أَحْسَنُ مِنْ هَذَا) (الحديث ۳۲۴۹، أطرافه في: ۵۸۳۶، ۳۸۰۲، ۶۶۴۰) (۳۶۶).

ئه نه سهی (برزی خوی لئ بهی) فهرمووی: جبهیه کی ئاوریشمینیان به دیاری هینا بۆ پیغه مبه ر (درووی خوی لئ سه ر بهی) ، پیغه مبه ر (درووی خوی لئ سه ر بهی) ده ستووری وابوو نه یی له جل و به رگی ئاوریشم ده کرد، خه لکه که سه رسام بوون له جوانی ئه و جبهیه، پیغه مبه ر (درووی خوی لئ سه ر بهی) فهرمووی: (سه یرتان له مه دی! ده ی به و خودایه ی که گیانی منی به ده سه ته، ده سه ته سه ر ده کانی سه عدی کو ری مو عاذ له به هه شتا له مه با شه ر ده) (تاج/ ۴ ل- ۹۸ ز- ۲۹ ف- ۳. باسی جل و به رگ).

۱۳۱۵- وَعَنْ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَشَجَرَةً يَسِيرُ الرَّاکِبُ فِي ظِلِّهَا مِائَةَ عَامٍ لَا يَقْطَعُهَا) (الحديث ۳۲۵۱ (ر انظر ۳۲۵۲) (۳۶۷).

ئه نه سهی (برزی خوی لئ بهی) فهرمووی: خو شه وی سه ت (درووی خوی لئ سه ر بهی) فهرمووی: (درمختی هه یه له به هه شتا سواری ئه سه یی خیرای زۆر چاک که مه شق دیدم بهی و ناماده کرابی بۆ قوچ و ته راتین، سه د سال به غار به بن سی به ری

لقه کانی دا دمړوا ناگاته نهو پهړی! (ش/ت-تاج/۱۰-ال- ۴۴۲ ز-۱۳۷ ف -۲. باسی دارو درهختو میوهی بههشت).

۱۳۱۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَشَجَرَةً يَسِيرُ الرَّائِبُ فِي ظِلِّهَا مِائَةَ عَامٍ لَا يَقْطَعُهَا وَاقْرَأُوا إِنَّ شَيْئًا وَظِلَّ مَمْدُودٍ وَلِقَابُ قَوْسٍ أَحَدِكُمْ فِي الْجَنَّةِ خَيْرٌ مَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ أَوْ تَغْرُبُ) (الحديث ۳۲۵۲، طرفه في: ۴۸۸۱ + الحديث ۳۲۵۳، طرفه في: رقم: ۱۱۵۱ تجريد = ۲۷۹۳ فتح) (۳۶۸).

نه بوهوره میره (همزی خوی لن بی) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خوی لسمر بی) فهرمووی: لهم گیرانه ودها: (... نه گهر چه زیش ده کهن نه م نایه ته بخویننه وده که دمفه رموی: ﴿وِظْلٍ مَمْدُودٍ﴾ -۳۰/۵۶- واته: وه وان له سیبه ری خهستی دریژی ناوړشینکراودا. ومبه قهد جیگه ی که وانی له بهه شتا، که هی یه کی له نیوه بی چاکتره لهه موو سامان و مولکی هه موو جیهان). (ش/ت- تاج/۷۷ - ۱۷۵ ز -۳۹- سوور هتی واقعیه).

۱۳۱۷- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَتَرَاءَوْنَ أَهْلَ الْغُرَفِ مِنْ فَوْقِهِمْ كَمَا يَتَرَاءَوْنَ الْكَوْكَبَ الدَّرِّيَّ الْغَابِرَ فِي الْأُفُقِ مِنَ الْمَشْرِقِ أَوْ الْمَغْرِبِ لِتَفَاضُلِ مَا بَيْنَهُمْ) قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ: تِلْكَ مَنَازِلُ الْأَنْبِيَاءِ لَا يَبْلُغُهَا غَيْرُهُمْ؟ قَالَ: (بَلَى وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ رَجُلًا آمَنُوا بِاللَّهِ وَصَدَّقُوا الْمُرْسَلِينَ) (الحديث ۳۲۵۶، طرفه في: ۶۵۵۶) (۳۶۹).

نه بوسه عیدی خودری (همزی خوی لن بی) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خوی لسمر بی) فهرمووی: (بهه شتی هکان که ته ماشای خه کی ناو باله خانه کان ده کهن که وان

(۳۶۸) قال العسقلاني: لم يوافقهم مسلم على تخريج حديث أبي هريرة: (إن في الجنة شجرة...) (فتح/ ۶ ص ۳۶۰ + ۵۸ ص. طبعة جديدة) - المترجم.

(۳۶۹) أخرجه مسلم في الجنة وصفة نعميها وأهلها، باب: ترائي أهل الجنة.. رقم: ۲۸۳۱.

لەسەر وویانەو، وەها پیاواندا هەڵدەپروانن وەك چا و بۆ ئەستێرە بگێرن ئاوا، دەق وەك ئیوێ چۆن چا و دەرگێرن بۆ ئەو ئەستێرە گەشانی كە تەوا و تەوا و دووركەوتوونەتەو، لەكەناری ئاسمان نزیك بوونەتەو و لەخۆرەلاتەو یا لەخۆرئاوا وە خەریكن ئاوا دەمین، دیارە كە ئەم بەرزى و نزمییەیش لەبەر جیاوازی پلە و پایەى نیاوانیانەو.

یاران فەرموویان: ئەى پێغەمبەرى خودا! دیارە ئەو جێگە بەرزانه هەوارو بارەگای پێغەمبەرانن، پێغەمبەران نەبێ كۆ دەگاتە ئەو؟ فەرمووی: (وانییە، بەو خودایە كە هەر خۆى خودایە كە گیانى هەموومان والە دەستى تەوانایی ئەودا، زۆر كەسى تریش هەیه، كە دەگەنە ئەو پلە و پایە بەرزانه، لەگەڵ ئەو هەش پێغەمبەر نەبوون، بەلام لەئۆمەتەكانیان بوون، باومەرى ساخیان بەخودا هەبوو، بەدەم و بەدڵ و بەكردمەوى باش باومەریان بەپێغەمبەران بوو) (ش/ت- تاج/ ١٠ - ٤٤٣ ز- ١٣٨ ف- ١. باسى هۆدەم مالى بەهەشتیەكان).

١٣١٨- عَنْ عَائِشَةَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (الْحُمَّى مِنْ فَنِيحِ جَهَنَّمَ فَأَبْرُدُوهَا بِالْمَاءِ) (الحديث: ٣٢٦٣، أطرافه في: ٣٢٦١، ٥٧٢٥، ٣٢٦٢، ٥٧٢٦، ٣٢٦٤، ٥٧٢٣) (٣٧٠).

عائيشە (بەزى خۆى لى بە) فەرمووی: خۆشەوێست (درووى خۆى لەسەر بە) دەفەر موێ: (تا لەهالاوى دۆزەخە بەناو فێنكى بكەنەو) (ش/ت- تاج/ ٤ ل- ٢٠٥ ز- ٦٦ ف- ١. باسى: ئا و بۆ چارەسەرى تادار).

ئەم فەرموودمەى بوخارى ئەم تەرجەمەىەى بۆ داناو: (باب: صَفَةِ النَّارِ وَأَنْهَا مَخْلُوقَةٌ). واتە: پێشەوا بوخارى ئەم فەرموودمەى لەژێر ناوێشانى:

دمرژیتسه بهر پی وهك گای گیره بهدموری خو یا دهخولیتسه وهو ریخۆلهکانی خو ی گیره دهكا، دۆزهخیهكان لهدموری كۆمهله دهكهن و پیی دهلین: فلانه كهس! نه مه خو تی؟ تو چییته؟ توچی دهكه ی لی ره؟ خو تو له لای خو ت نامۆزگاری باشی نی مهت دهكرد! نه مهت له چی و نه مهت له چی؟ نه ویش دهلی: بهلی و ابوو، بهلام داخه كه م بو خو م وانه بووم، به پیچه وانه وه، به نیوهم دهگوت چاكه بكهن و خو م نهیم دهكرد، به نیوهم دهگوت: خراپه مهكهن، كه چی بو خو م خراپه م دهكرد، نه مه ی دهیبینن سزای نه و كه سانه یه كه نه مه رهفتارو كرداریانه) (ش = متقف علیه ریاض/ال- ۱۸۱ ف ۱۹۸ ز- ۲۴. باسی سزای نه و كه سه ی كه به پیچه وانه ی قسه ی باشی خو ی رهفتار بكات) + (تاج/ال- ۱۰ ز- ۷۹ ف- ۲۰ - ۳ باسی فه رمانكردن به چاكه و جله و گیری له خراپه).

۱۳۲۱- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: سَحَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلٌ مِنْ بَنِي زُرَيْقٍ يُقَالُ لَهُ لَبِيدٌ بْنُ الْأَعْصَمِ حَتَّى كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُخَيَّلُ إِلَيْهِ أَنَّهُ كَانَ يَفْعَلُ الشَّيْءَ وَمَا فَعَلَهُ حَتَّى إِذَا كَانَ ذَاتَ يَوْمٍ أَوْ ذَاتَ لَيْلَةٍ وَهُوَ عِنْدِي لَكِنَّهُ دَعَا وَدَعَا ثُمَّ قَالَ: (يَا عَائِشَةُ أَشَعَرْتَ أَنَّ اللَّهَ أَفْتَانِي فِيمَا اسْتَفْتَيْتُهُ فِيهِ أَتَانِي رَجُلَانِ فَقَعَدَ أَحَدُهُمَا عِنْدَ رَأْسِي وَالْآخَرُ عِنْدَ رِجْلِي) فَقَالَ أَحَدُهُمَا: لِصَاحِبِهِ مَا وَجَعَ الرَّجُلُ؟ فَقَالَ: مَطْبُوبٌ قَالَ: مَنْ طَبَّهُ قَالَ لَبِيدُ بْنُ الْأَعْصَمِ قَالَ: فِي أَيِّ شَيْءٍ؟ قَالَ: فِي مُشْطٍ وَمُشَاطَةٍ وَجُفٍّ طَلَعَ نَخْلَةً ذَكَرَ قَالَ: وَآيِنْ؟ هُوَ قَالَ: فِي بَنَرٍ ذُرْوَانَ فَأَتَاهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي نَاسٍ مِنْ أَصْحَابِهِ فَجَاءَ فَقَالَ: (يَا عَائِشَةُ كَأَنَّمَاءَهَا ثِقَاعَةُ الْحِجَاءِ أَوْ كَأَنَّ رُءُوسَ نَخْلِهَا رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا اسْتَخْرَجْتَهُ قَالَ: (قَدْ عَافَانِي اللَّهُ فَكَرِهْتُ أَنْ أَتَوَّرَّ عَلَى النَّاسِ فِيهِ شَرًّا فَأَمَرَ بِهَا فِدْفِنْتُ). (الحديث ۵۷۶۳، ۵۷۶۵، ۵۷۶۶، ۶۰۶۳، ۶۳۹۱، ۳۲۶۸، طرفه في: ۱۲۸۳ ات = ۳۱۷۵ ف) (۳۷۳).

عائیشہ (رحمۃ الخوی لی بہ) فہرمووی: جوولہکےپہکی بہنی زورہیقی، کہناوی
لہبیدی کورپی نہعصہم بوو، جادووی لہپیغہمبہر (درویدی خوی لسمہر بہ) کردببوو،
ہہتا ہندی جار شتی وا ہہبوو، کہ پیغہمبہر (درویدی خوی لسمہر بہ) نہیکردببوو
کہچی بہخہیال وایدہزانی کہ کردوویہتی!

ہہتا رُوژیکیان، یا شہوئیکیان، پیغہمبہر (درویدی خوی لسمہر بہ) زور زور لہخودا
پاراپہوہ، کہ ئەم ودیہی لہکۆل بخت، لہپاشا فہرمووی: (ئەہی عائیشہ! ناگات
لییہ کہخودا ہات بہدہمہوہو چارہی دہردہگہمی پی فہرمووم: دوو پیاو
ہاتن بو لام، یہکیکیان لہسہرینمہوہ دانیشٹ ئەوی تریان لہپاینمہوہ
دانیشٹ، ئەوہیان کہ لہپاینمہوہ بوو گوتی بہوہیان کہلہسہرینمہوہ بوو:
نازاری ئەم پیاوہ چییہ؟ گوتی: جادووی لی کراوہ. گوتی: کئجادووی لی
کردووہ؟ گوتی: لہبیدی کورپی نہعصہم. گوتی: لہچی دا؟ گوتی: لہشانہو
کۆلک و مووی دہمی شانہ، کہ لہکاتی مووداھیاندا بہردہبیٹہوہ، یا لہناو
ددانہکانی شانہدا دہمینیتہوہ و، لہکیف (قاوغ) ی ہییشووی خورمای نیردا،
گوتی: جا ئەوہ لہکوئیہ؟ گوتی: وا لہناو بیر ی ذی ئەروان دا.

عائیشہ فہرمووی: پیغہمبہر (درویدی خوی لسمہر بہ) لہگہل دہستہیی لہپارانی
خوئا، چوون بو ئەوی، لہپاشا گہراپہوہ فہرمووی: ئەہی عائیشہ! بہو تاقہ
خودایہ ناوہگہی دہلئی لینجاوی خہنہیہ، و دارخورماکانی دہلئی سہرو
گوئلاکی شہیتانن وا رمزا قورس و نالہبارن. گوتم: ئەہی پیغہمبہری خودا!ئایا
دہریت ہیئا لہبیرہگہ؟ فہرمووی: (نہء، بہلام من خودا چاکی کردمہوہو
حەزیشم نہکرد کہ شہر بوروژینم لہخەلک، جا لہبەر ئەوہ دہستوورم دا
بیرہکہیان پڕکردہوہو گہرامہوہ). (ش) (تاج/٤- ١٧٩- ٥٤٠-١). باسی
جادووبازی).

١٣٢٢- عن أبي هريرة (رضي الله عنه) قال: قال رسول الله (صلى الله
عليه وسلم): (يأتي الشيطان أحدكم فيقول من خلق كذا من خلق

كَذَا حَتَّى يَقُولَ مَنْ خَلَقَ رَبُّكَ؟ فَإِذَا بَلَغَهُ فَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ وَلْيُنْتِهِ (الحديث ٣٢٧٦). (٣٧٤).

نه بوهور ديره (مژدی خوی لی بی) فهرمووی: پیغه مبه (دروودی خوی لسمر بی) فهرمووی:
(شهیتان دی به لای یه کیکتانه وه، دهجیته بن کلیشهی و خته ختهی دمداو
دهلی: کی نه مهی دروست کردووه؟ کی نه وهی دروست کردووه؟ هه تا
بهر مبه ره دهلی: نهی کی خودای توی دروست کردووه؟ که کار گه یشت بهم
رادمیه په نا بگرن به خوداو، واز بیئن له م جوړه ووتو ویرمیه) (ش/دتاج/ل
— ٢٨ ز- ٣ ف- ٣. باسی باومړ زیادو کهم دمکاو ودهسوسه زیانی پیناگه یه نی).

١٣٢٣- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ رَأَيْتُ
رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُشِيرُ إِلَى الْمَشْرِقِ فَقَالَ: (هَآ إِنِّ الْفِتْنَةَ
هَآ هُنَا إِنِّ الْفِتْنَةَ هَآ هُنَا مِنْ حَيْثُ يَطْلُعُ قَرْنُ الشَّيْطَانِ) (الحديث ٣٢٧٩، طرفه
في: ٣١٠٤، ٣٥١١، ٥٢٩٦، ٧٠٩٢، ٧٠٩٣) (٣٧٥).

عه بدوللای کوری عومهر (مژدی خوابان لی بی) فهرمووی: به چاوی خو م
پیغه مبه رم بینی ناماژدی بو خوړه لات دمکرو دهمه رموو: (بیبداری!
به راستی نالیرمه له خوړه لاتمه وه ناشووب وهرته نه و ناژاودی گه وره گه وره
سمر هه لدمه دن، ههر له ویشه وه شاخی شهیتان قوت دهمیته وه هه ل دی)
(تاج/ل- ٢٥٥ ز- ٧٢. باسی گه وره می ولاتی شام. ف- ١، ٢، ٣، ٤، ٥).

١٣٢٤- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
(إِذَا اسْتَجَنَحَ اللَّيْلُ أَوْ قَالَ: جُنَحَ اللَّيْلِ فَكُفُّوا صَيِّئَاتِكُمْ فَإِنَّ الشَّيَاطِينَ تَنْشِيرُ حَبَائِلَهُ
فَإِذَا ذَهَبَ سَاعَةٌ مِنَ الْعِشَاءِ فَخَلُّوهُمْ وَأَغْلِقْ بَابَكَ وَادْكُرْ اسْمَ اللَّهِ وَأَطْفِئْ
مِصْبَاحَكَ وَادْكُرْ اسْمَ اللَّهِ وَأَوْكِ سِقَاءَكَ وَادْكُرْ اسْمَ اللَّهِ وَخَمِّرْ إِيَّكَ وَادْكُرْ اسْمَ

اللَّهُ وَلَوْ تَعَرَّضُ عَلَيْهِ شَيْئًا) (الحديث ٣٢٨٠، أطرافه في: ٣٣٠٤، ٣٣١٦، ٥٦٢٣، ٥٦٢٤، ٦٢٩٥، ٦٢٩٦) (٣٧٦).

جابر (رضی الخوی لی بر) فہرمووی: پیغہمبہر (درویدی خوی لیسر بر) فہرمووی: (کہ سہرمتای شہو داهات) یا فہرمووی: (کہہرای تاریکی شہو دہستی پیکرد، نیتر لہو دہمہدا منالہکانتان بگرنہوہو مہیٹن لہو کاتہدا بلاو ببہوہ بہم لاو بہولادا، چونکہ دیوہکان، واتہ: شہیاطینی، حہزیان لہتاریکیہ، رقیان لہرووناکیہ، لہتاریکیو رمشاییو دوخی وادا دہکونہ ہہٹہو چالاکی نواندن. بہلام کاتی تاوی لہشیوان تیپہریو بوو بہشہوی تہواو، نیتر ریگہی هاموشویان لی مہگرن. ودمرگاگہت دابخہو ناوی خودا بہینہ، و لہکاتی پیویستدا چراکہت بکوژینہوہو ناوی خودا بہینہ، ودمہمبینی کوندہو مہشکہگہت ببہستہو ناوی خودا بہینہ، سہری دمفرو حاجہتہگہت داپوشہو ناوی خودا بہینہ، خوئہگہر ہیچت دہست نہکہوت، چلی دار لہسہر باری پانی، لہسہردہمی قاپو حاجہتہکہ دابنیو ناوی خودا بہینہ) (تاج/ ٤٤- ٦٤ ز- ١٩ - باسی دمفرو قاپو حاجہت. ف- ٣+١+٢).

١٣٢٥- عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ صُرَدٍ قَالَ كُنْتُ جَالِسًا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَرَجُلَانِ يَسْتَبَانِ فَأَحَدُهُمَا اخْمَرَّ وَجْهَهُ وَاتَّفَخَتْ أَوْذَانُهُ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِنِّي لَأَعْلَمُ كَلِمَةً لَوْ قَالَهَا ذَهَبَ عَنْهُ مَا يَجِدُ لَوْ قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ ذَهَبَ عَنْهُ مَا يَجِدُ) فَقَالُوا لَهُ: (إِنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ تَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ فَقَالَ: وَهَلْ بِي جُنُونٌ) (الحديث ٣٢٨٢، طرفاه في: ٦٠٤٨، ٦١١٥) (٣٧٧).

(٣٧٦) أخرجه مسلم في الأشربة، باب: الأمر بتغطية الإناء... رقم: ٢٠١٢.

(٣٧٧) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب: فضل من يملك نفسه عند الغضب، رقم: ٢٦١٠.

سولهيماني كورې صورده (د زمي خوي لـ بـ) فهرمووي: له خزمه تي
 پيغه مبهردا (د روډي خوي لـ سـ بـ) دانيشتبووم، دوو پياو له لاما نا بوو به شه پره
 جنپويان، يه كيكيان دهمو چاوي سوور هه لگه پراو رهگي لاملي هه لسا،
 پيغه مبهريش (د روډي خوي لـ سـ بـ) كه حاله كه ي بيني فهرمووي: (من وشه يي
 د زمانم نه گهر نه م كابر ايه بيلي، رقه كه ي د دني شيته وه، نهو وشه يه نه م ميه:
 اعود بالله من الشيطان الرجيم: په نا ده گرم به خودا له شه پري شه يتاني دوور
 له رهمه تي خودا) كه چي كه نه م فهرم ايشته ي هه زمرت يان به كابرا گوت،
 كابرا گوتي: بوجي؟ له تو اويه من شيت بووم نه عوذوبلا بكهم له شه يتانو
 جنوكه و شتي وا ؟). (ش/د/ت-تاج/٩-ل-٨٣-ز-٣١-ف-١. باسي چاره ي رق هه لسان).

رافه و شيكردنه وه:

سولهيماني كورې صورده ي كورې نه لجون، پياويكي پياوانه ي خير ومه ند
 بوو، ناييندارو خواپه رستيكي جوان بوو، له سه رده مي نه زانيدا ناوي يه سار
 بوو، پيغه مبهردا (د روډي خوي لـ سـ بـ) ناوه كه ي گوړي و ناوي نا سولهيمان. له كوفه
 نيسته جي بوو، يه كه م جار كه موسولمانان كوفه يان ناوهدانكردوه، نه وپش
 له وي خانويه كي بو خوي دروست كردو نيتر بوو به نيسته جي نه وي،
 پياويكي خانه داني به ته مه ن بوو، خاومني ريزو قه دريكي تايبه تي بوو،
 له هوز كه يدا قسه ي دمړوي و دم سپيان بوو.

له گه ل عه لي دا ناماده ي شه پري صه فين بوو، له دزي هه زمرت ي عايشه، و
 له صه فين له موبار مز ميه كا، جووه مه يدان بو هه وشه بي ذوظه ليم، وه كوشتي.
 له گه ل خه لكي كوفه دا نامه يه كيان نووسي بو حوسه يني كورې عه لي، كه بجي
 بو ناويان، نه وان پشتگيري ده كن، به لام كه حوسه ين چوو نه وان پشتگيريان
 نه كرد، كاتي حوسه ين شه هيد بوو نه وان په شيمان بوونه وه.

جا لهناو خۇيانا گوتيان: تەوبەو پەشیمانیمان قەبوول نىيە، مەگەر لەسەر ئىمامى حوسەين خۇمان بىدەين بەکۆشت، جا لەسەر ئەم بناغەيە لەسەرەتای مانگی رەبىعى دووہما، سالتى شەست و پینجى کۆچى لەشکریان کردو لەنەخیلە کۆبوونەو و، سولەیمانى کورى صورەديان کرد بەفەرمانرەوای خۇيان، وەناویان نا فەرمانرەوای تەوبەکاران (امیر التوابین).

ئەوجا خۇی و موسەیبى کورى نەجیبە لەگەل لەشکرىكى چوار ھەزار کەسیدا لەتەوبەکاران کەوتنەرئ، لە (عين الوردة) کەناوی شوینیکە بەرەنگارى سوپای عوبەیدوللای کورى زیاد بوون، لەنەبەردىکا سولەیمان و موسەیبى و سوپاکەیان ھەموو کوزران، ئەو دەمەى شەھید بوو تەمەنى نەوہدو سى سال بوو، ئەوہى کۆشتى ناوی یەزیدى کورى حوصەینى کورى بەھز بوو، تیرىكى پێوہناو بەو تیرە مرد، جا سەرى سولەیمان و سەرى موسەیبیان برى و، بەدیاری برديان بۆ مەروانى کورى ئەلحەکەم! (بروانە: ژمارە: ١٠١٥ ت ٢٣٠٧ ف).

١٣٢٦- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (التَّائِبُ مِنَ الشَّيْطَانِ فَإِذَا تَنَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيُرِدْهُ مَا اسْتَطَاعَ فَإِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا قَالَ هَذَا ضَحِكَ الشَّيْطَانُ) (الحديث ٣٢٨٩، طرفاه في: ٦٢٢٣، ٦٢٢٦ (٣٧٨).

ئەبوھورەیرە (رەزى خۇى لى بى) فەرمووى: پىغەمبەر (درودى خۇى لەسەر بى) فەرمووى: (باویشك لەشەیتانەوہیە، جا ئەگەر یەکیکتان باویشكى ھات، با ھەتا دمتوانى بەرى بگرى و بیداتە دەواوہ، چونکە کاتى ئیوہ باویشك دەدەن و لەکاتى باویشكدانەکەدا دەم دادەچەقیئن و دەلین: ھاھا، شەیتان لەخۆشیانا بەوہ

پيڊه كهني^(١) (رياض/٢- ٣٢٩ ف- ٨٧٨ ز- ١٤٢ - باسي: دهستووره كاني نزي پزمين و باويشك).

١٣٢٧- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ عَنْ أَبِيهِ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ مِنَ اللَّهِ وَالْحُلُمُ مِنَ الشَّيْطَانِ فَإِذَا حَلَمَ أَحَدُكُمْ حُلْمًا يَخَافُهُ فَلْيَنْصُقْ عَنْ يَسَارِهِ وَلْيَتَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهَا فَإِنَّهَا لَا تَضُرُّهُ) (الحديث ٣٢٩٢، أطرافه في: ٥٧٤٧، ٦٩٨٤، ٦٩٨٦، ٧٠٠٥، ٦٩٩٥، ٧٠٤٤) (٣٧٩).

نهم فهرموودميه له تاج دا ناوايه، كه دمبي بهروونكرندنه وه: ي تهواو بو گيرانه وه ي نيره:

نه بوقه تاده (مزي غوي لي بي) فهرمووي: جاري واده بوو خهوني وام دهبيني نه خوشي دهخستم، هه تا جاري گويم لي بوو له سهروهر دهيفه رموو: (خهوني باش له خوداوميه و خهوني خراب له شهيتانه وهيه، جا ههركاتي يه كيكتان خهويكي خوشي دي بانه يگيرپته وه بو كهس، مه گهر بو دوستو خهونزان، به لام نه گهر خهويكي ناخوشي دي، با له لاي جه پيه وه سي تف روكا، وه په نا بگري به خودا له شهري شهيتان و له شهري نهو خهونه و، نيتر بو كهسي نه گيرپته وه، نيتر خوا ياربي زياني بو ي نابي) (تاج/٨-١٥-١١. باسي خهون و خهون بينين. ف-٣).

١٣٢٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ مَنَامِهِ فَتَوَضَّأَ فَلْيَسْتَنْشِرْ ثَلَاثًا فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَبِيتُ عَلَى خَيْشُومِهِ) (الحديث ٣٢٩٥) (٣٨٠).

(٢٧٩) قال في التاج: (رواه الأربعة: البخاري ومسلم وأبو داود والترمذي) ولاحظ ما جاء بصدد هذا

الحديث في خاتمة كتاب بدء الخلق في فتح الباري - المترجم.

(٢٨٠) أخرجه مسلم في الطهارة، باب: الإيتار في الإستنثار.. رقم: ٢٢٨.

ئەبوھورەیرە (رەزى خەوى لى بى) فەرەمۆى: لەخۆشەوێستەو (دروودى خەوى لەسەر بى)

دەفەرەمۆى: (كاتى لەخەو خەبەرەتان دەبێتەو دەستەنۆیژى بشۆرن، دەسێ جار هەنگ بکەن و ئاو لە لووتدان رادەن، تالووتتان لەئازار پاك بێتەو، چونکە شەیتان لەئاو سەرەووى کونە لووتى نووستوودا شەو دەکاتەو).

١٣٢٩- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَخْطُبُ عَلَى الْمِنْبَرِ يَقُولُ: (اقْتُلُوا الْحَيَّاتِ وَقَاتِلُوا ذَا الطَّفَيْتَيْنِ وَالْأَبْتَرِ فَإِنَّهُمَا يَطْمِسَانِ الْبَصَرَ وَيَسْتَسْقِطَانِ الْحَبْلَ) (الحديث ٣٢٩٧، أطرافه في: ٣٣١٠، ٣٣١٢، ٤٠١٦، ٤٠١٧) (٣٨١).

ئەبوھورەیرە (رەزى خەوى لى بى) فەرەمۆى: جارى پێغەمبەر (دروودى خەوى لەسەر بى)

لەسەر مەنبەر ووتارى دەدا، گۆیم لى بوو دەیفەرەمۆ: (هەموو جۆرە مارێ بکوژن، بەتایبەتى ئەو چەشنە مارانەى کە دوو هێلێ رەش وەک هێلێ پەلکە خورما وابەسەر پەشتیانەووە هەروا کۆلەو مەیباب، چونکە ئەم دوو جۆرە مارە ئاوى چاوە دەمەن و سەك لەبارى ژن دەمەن، ئەو مەندە رەزایان تالە و ئێسکیان قورس و رەزایان بى رەزایە، تەنانەت بەچاوپێکەوتنیان ئاوى چاوە دادى و کۆرپەلە لەبار دەچى!) (تاج/٤- ١٩- ز- ٥ ف ١- باسى مارى مالى ناوماڵ..).

١٣٣٠- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (رَأْسُ الْكُفْرِ نَحْوُ الْمَشْرِقِ وَالْفَخْرُ وَالْخِيَلَاءُ فِي أَهْلِ الْخَيْلِ وَالْإِبِلِ وَالْفَدَّادِينَ أَهْلُ الْوَبَرِ وَالسَّكِينَةُ فِي أَهْلِ الْقَنَمِ) (الحديث ٣٣٠١، أطرافه في: ٣٤٩٩، ٤٣٨٨، ٤٣٨٩، ٤٣٩٠) (٣٨٢).

ئەبوھورەیرە (رەزى خەوى لى بى) فەرەمۆى: پێغەمبەر (دروودى خەوى لەسەر بى) فەرەمۆى:

(سەرچاوەى کوفرو بێباومرێ لەلای خۆرەلاتەو، شەنازی کردن و فیزو

دەمەیه نواندن پێشەهێ خاوەن رەوگ و خاوەن رانە و شتر و و شتردارەکانە، بەلام هێمنی و سەلاری پێشەهێ خاوەن پەزو خاوەن ران و مالاتە. (ش/ت) (تاج/٥) - ٢٢٨ ز- ٦٦ ف- ٣، ٤، ٥. باسی چاکیی چەن ھۆزێکی عەرەب).

١٣٣١ - عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَمْرِو أَبِي مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ أَشَارَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِيَدِهِ نَحْوَ الْيَمَنِ فَقَالَ: (الْإِيمَانُ يَمَانٌ هَا هُنَا أَلَا إِنَّ الْقَسْوَةَ وَغَلْظَ الْقُلُوبِ فِي الْفُتَادَيْنِ عِنْدَ أَصُولِ أَذْنَابِ الْإِبِلِ حَيْثُ يَطْلُعُ قَرْنَا الشَّيْطَانِ فِي رَبِيعَةٍ وَمَضَرَ) (الحديث ٣٣٠٢، أطرافه في: ٣٤٩٨، ٤٣٨٧، ٥٣٠٣ (٢٨٣)).

عوقبەهێ گوری عەرە، ناسراو بەئەبو مەسعوود (بەزێ خۆی لێ بە) فەرمووی: پێخەمبەر (بروونی خۆی لەسەر بە) بەدەستی ئاماژە یۆ لای یەمەن کردو فەرمووی: (یەمەن کەنگەهێ باومرو ئیمانە، دێرەقی و دێرەشیش وا لەناو قیزنە دەنگ دێراو مەکانا، ئەوانەهێ کەھەر خەریکی خەزەتی رەوگ و شتر و گاو گولک و کولک و موون!)

کە لەو جوۆرە جێگایانەدا، لەو شوێنانەدا دوو شاخەهێ شەیتان ھەڵدێ، کە ئەم مالاتداری و ئازەلدارییە پێشەهێ ھۆزی رەبیعەو ھۆزی موزەرە (تاج/٥) - ٢٢٩ ف- ٥ + ٤ + ٣).

١٣٣٢ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاحَ الدِّيَكَةِ فَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكَهَا وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهيقَ الْجَمَارِ فَتَعَوَّدُوا بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ رَأَى شَيْطَانًا) (الحديث ٣٣٠٣ (٢٨٤)).

(٢٨٣) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: تفضل أهل الإيمان فيه ورجحان أهل اليمن فيه، رقم: ٥١.

(٢٨٤) أخرجه مسلم في الذكر والنعاء والتوبة، باب: استحباب النعاء عند صياح الديك،

نہ بوہورہ پیرہ (ہمزای خوی لی ہں) فہرمووی: پیغہ مبہر (درویدی خوی لسمہ ہں) فہرمووی:
(کاتی گویتان لہقوقہی کہلہ شیر بوو، داوای بہہرمو بہخشش لہخودا بکہن،
چونکہ نہوہ بوہیہ دہخوینی فریشتهی بینیوہ، کاتی گویتان لہزمپری کہریش
بوو، پہنا بگرن بہخودا لہشہری شہیتان، بلین: اعود بالله من الشیطان، پہنا
دہگرم بہخودا لہشہری شہیتان، چونکہ نہوہ نہو کہرہ کہ دہزمپینی
شہیتانی دیوہ!) (ش/د/ت/ن. تاج/۹- ۲۲۵- ۷۷. باسی گوتہی کاتی
خویندنی کہلہ بابو کاتی زمپینی گویدریژ).

۱۳۳۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
قَالَ: (فُقِدَت أُمَّةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا يُدْرَى مَا فَعَلَتْ وَإِنِّي لَا أَرَاهَا إِلَّا الْفَارَ إِذَا
وُضِعَ لَهَا أَلْبَانُ الْإِبِلِ لَمْ تَشْرَبْ وَإِذَا وُضِعَ لَهَا أَلْبَانُ الشَّاءِ شَرِبَتْ) فَحَدَّثْتُ كَعْبًا
فَقَالَ: أَنْتَ سَمِعْتَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُهُ: قُلْتُ: نَعَمْ قَالَ لِي مِرَارًا
فَقُلْتُ: أَفَأَقْرَأُ التَّوْرَةَ؟ (الحديث ۳۳۰۵) (۳۸۵).

نہ بوہورہ پیرہ (ہمزای خوی لی ہں) فہرمووی: پیغہ مبہر (درویدی خوی لسمہ ہں) فہرمووی:
بہرہیی لہنہوہی نیسرائیل، واتہ: لہملہتی جوولہگہ، بزرہوون و بی
سہروشوین رؤیشتون، کہس نازانی چییان بہسہر ہاتووہ، وہمن وادمازم
کہہوون بہمشک، وہ نہم مشکانہی نیستا ہہن لہو بہرہبابہن، چونکہ
مشکیش وہک جوولہکہ نہگہر شیری وشری بو دابنری، نایخواتہوہ، بہلام
نہگہر شیری مہری بو دابنری دہیخواتہوہ.

جا کاتی نہم فہرموودمیہم بو کہعبولئہ حبار گیراپیہوہ، گوتی: تو خوت
نہمہت بیست کہ پیغہ مبہر (درویدی خوی لسمہ ہں) وا بفہرمووی؟ گوتہ: بہلی، چہند
جاری نہمہی لیہ دووبارہ کردہوہ، منیش لہوہ بیزارہووم و پیہم گوت: خو من
تہوراتت بو ناخوینمہوہ، ہہتا تو مہودای رخنہگرتنت ہہبی،

له گیرانه وه که ی من به وینه بلئی: که ی شتی وا له ته وراتا هه یه، من
فه رمووده ی پیغه مبه رت بو ده خوینمه وه و ته و او!). (ش-تاج/ل- ۱۸- ز- ۴- ۱۰.
باسی نه و گیانله به رانه ی که گوشتیان ناخوری).

۱۳۳۴- عن أبي هريرة (رضي الله عنه) يقول قال النبي (صلى الله عليه
وسلم): (إذا وقع الدُّبَابُ في شرابٍ أحَدِكُم فليغمسه ثم لينزعه
فإن في إحدَى جناحيه داءٌ والأخرى شفاءً) (الحديث ۳۳۲۰، طرفه في:
۵۷۸۲) (۳۸۶).

ئه بوهوره ر (رمزی خو ی لی بی) فه رمووی: پیغه مبه ر (دروودی خو ی لسمه بی) فه رمووی:
(ئه گهر ریکه وت می ش که وته ناو خوار دنه وه ی که سیکتانه وه، بابه چوکل ی یا
به شتی نوقمی بکا، نه و جا دمری بهینی و فره ی بدا، حیکمه تی نه وه ش
ئه مه یه: چونکه بالئیکی دمری پیوه یه و نه و باله که ی تری دمرمان جا کاتی
ده که ویته ناو شتی که وه دمرده که پیش ده خا، که باله که ی تری شی نوقم بوو،
دمرمانه که ش کاری گهری خو ی ده بین ی!).

۱۳۳۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) قَالَ: (غُفِرَ لِمَرْأَةٍ مُوسِمَةٍ مَرَّتْ بِكَلْبٍ عَلَى رَأْسِ رَكِيٍّ يَلْهَثُ قَالَ: كَادَ
يَقْتُلُهُ الْعَطَشُ فَتَزَعَتْ خُفَّهَا فَأَوْتَقَتْهُ بِخِمَارِهَا فَتَزَعَتْ لَهُ مِنَ الْمَاءِ فَغُفِرَ لَهَا بِذَلِكَ)
(الحديث ۳۳۲۱، طرفه في: ۳۴۶۷) (۳۸۷).

واتای نه م فه رمووده یه به ته و او ی له پیشه وه رابوورد، له م به رگه دا، ژماره:
۱۰۳۸ ته جرید= ۲۳۶۳ فتح. جیاوازییه ک هه یه له گیرانه وه ی پیشه وه
ئاودمره که به سه گه که پیاوه، لی ره ژنیکی سوزانی داوینپیه سه.

نامہ ہی بہدئی خەلق تەواو سەرەدی نامہ ی (احادیث الأنبياء) ە شەوی نوێ رەمەزانی سالی ١٤٢٤ ک = ٢٠٠٣/١١/٤ ز سلیمانی. مالی خۆمان خوابیاریزی. ئامین. سەعات سی چارەکی کەمی شەو. سەرەدی بەرگی چوارەمە خوابیاری بە (احادیث الأنبياء) دەست پی دەکا.

خوادایە بەبەرەکەتی ئەم کتیبەو بەبەرەکەتی ئەم مانگە دەرڤەتم بۆ برەخسینی، کە لە پاش بەرگی چواری ئەم کتیبە پیرۆزە (مختصر صحیح مسلم للحافظ المنذري) یش تەرجمە بەکەم و وری بگێرە سەر زبانی شیرینی کوردی، وە لەم ماوەیدا بەناسوودە بژین لەسای سیبەری ئەم باخچەگەلانەدا خۆمان و مال و منال و دوست و برادەرمان و هەرکەسی خزمەتی ئەم کتیبە پیرۆزانە دەکا. ئامین.

بەرگی سیهەم تەواو، خوا یاری سەرەدی بەرگی چوارەمە لەم پەرەو پیرۆزە، کە دوابەرگە، کە بە (کتاب احادیث الأنبياء) دەست پی دەکا.

و مرگێڕ نوری فارس ەمە خان ەسەن

٢٠٠٣/١١/٤ زایینی

پیرستی بابہ تہ کان

لا پھرہ

بابہ ت

- ۵ ۳۹۔ نامہ کی کرین و فروشتن (کتاب البیوع)
- ۱۷ باسی مامہ لہ خوشی
- ۳۰ باسی بازارو سہوداو مامہ لہو ٹہ یارہو پیوانہ
- ۳۹ باسی ہندی دستوری فروشتنی خوراک و شت شاردنہ وہ بؤکاتی گران
- ۴۴ ہندی مامہ لہو سہودای تایبہ تی، یا نہیی لی کراو
- ۶۳ باسی کرینی وینہی شتی بی گیان
- ۶۴ مروقی نازاد نافرو شری
- ۶۹ ۴۰۔ نامہ کی سہ لہم
- ۷۱ ۴۱۔ نامہ کی شونعہ
- ۷۴ ۴۲۔ نامہ کی بہ کریدان (کتاب الإجارة)
- ۸۸ ۴۳۔ نامہ کی بہرہ و پوکردنہ وہ - حوالہ (کتاب الحوالات)
- ۸۹ قہرزی مردویش دروستہ ہوالہ کی سمرکسہ تر بکری
- ۹۰ ۴۴۔ نامہ کی دہستہ بہ ربوون (کہ فالہ ت) (کتاب الکفالة)
- ۹۲ ۴۵۔ نامہ کی جینداری، وانہ: وہ کالہ ت (کتاب الوکالة)
- ۱۰۵ ۴۶۔ نامہ کی کیتان و زہوی دان بہ مولکانہ (باب الحرث والمزارعة)
- ۱۱۵ باسی زہوی بی خاومن و ناودان کردنہ وہ
- ۱۲۱ ۴۷۔ نامہ کی باخہوانی (مساقات) و شت خواردنہ و خیری ناو و بیرو شتی تری لہم بابہ تہ (کتاب المساقاة الشرب)
- ۱۳۶ باسی زہوی و زاری خہ لاتی
- ۱۳۷ باسی مافی هاموشو ناودان و شتی وا
- ۱۳۹ ۴۸۔ نامہ کی قہر زکردن و دانہ وہی قہرزو دہست سست و نابووتی (کتاب الإستقراض وأداء الديون والحجر والتفليس)
- ۱۴۴ ۴۹۔ نامہ کی دزایہ تی (کتاب الخصومات)
- ۱۴۸ ۵۰۔ نامہ کی دؤزراوہ (کتاب في اللقطة)

۱۵. ۵۱- نامه‌ی نازده واییه‌کان (کتابُ المَظالم)
- ۱۶۴ ۵۲- نامه‌ی هاوبه‌شی (کتابُ الشَّرِکَة)
- ۱۷۳ ۵۳- نامه‌ی بارمته (کتابُ الرِّهْن)
- ۱۷۵ ۵۴- نامه‌ی کؤیله نازادکردن (کتابُ العتق)
- ۱۸۲ نامه‌ی نامه‌نووسی (کتابُ المکاتِب)
- ۱۸۵ ۵۵- نامه‌ی به‌خشینو به‌هره‌ی شت به‌خشینو دیاری
- ۲۰۶ ۵۶- نامه‌ی شایه‌تیدان (کتابُ الشَّهادَات)
- ۲۰۶ هه‌ره‌شه‌کردن له‌شایه‌تی درؤ
- ۲۰۷ شایه‌تی کوژیرو بانگو سه‌وداو مامه‌ئه‌ی و شتی تری وای که به‌یومندی
به‌دمنگه‌وه بی دروسته
- ۲۰۸ داستانی هه‌لات و بوختانه گه‌وره‌که (حدیثُ الإفک)
- ۲۲۹ ۵۷- نامه‌ی ریکه‌وتن (سولج) (کتابُ الصلح)
- ۲۳۶ ۵۸- نامه‌ی مهرجه‌کان (کتابُ الشُّروط)
- ۲۳۷ مهرجی که شهرعی نه‌بی پووچه
- ۲۴۰ باسی مهرج له‌غەزاداو، ریکه‌وتن له‌گه‌ل دوزمن و ده‌سته‌ی جه‌نگ دا
- ۲۶۵ ۵۹- نامه‌ی راسپیتری (وه‌سیئت) (کتابُ الوصایا)
- ۲۷۶ ۶۰- نامه‌ی خه‌بات و تیکۆشان و غەزاو ژیننامه
- ۲۷۶ باسی گه‌ورمیی خه‌بات و غەزاکردن و ژیننامه
- ۲۸۰ باسی په‌رییه جاو به‌ئه‌که‌کان و جۆنیه‌تی شیوه‌ی شیرینیان
- ۲۸۹ خۆ شۆردن سوننه‌ته له‌پاش شه‌رو له‌پاش تۆز
- ۲۹۰ ئیسلام بوون و شه‌هیدبوون هه‌موو تاوانی دمه‌شۆرنه‌وه
- ۲۹۲ شه‌هید بوون جۆری زۆره
- ۲۹۳ خاوه‌نی عوزر به‌قه‌د تیکۆشه‌ران خیریان بۆ دمه‌سورئ
- ۲۹۴ خه‌نده‌کو سه‌نگه‌ر هه‌ئه‌که‌ندن سوننه‌تن له‌کاتی شه‌ردا
- ۲۹۹ خیریو پاداشی سامان خه‌رج کردن له‌ریگه‌ی خودادا
- ۳۰۰ خۆ بۆنخۆشکردن به‌ر له‌ده‌سته‌پێکردنی شه‌ر

- ٣٠١ سووسه كردن و كۆكردنه و هه وائی دوزمن
- ٣٠٢ خێرو خوۆشی له ناوچه وائی و لاخی به رزه گرێدراوه
- ٣٠٦ شوومی و بهمدبوومی و هه ندئ باسی تری و لاخی سواری
- ٣١٠ هاوبه شی و به شداری كردنی ژن له به ره ی چه نگا
- ٣١٥ بیته و فه ری نزاو پارانه و ی زمبوونا نه یه كێكه له هۆی سه ركه و ته ن
- ٣١٧ باسی هه ندئ كه مرسته ی چه نگ و هه ندئ ورده بابیه تی تری كاتی چه نگ
- ٣٢١ شه ر له گه ل هه ندئ نه ته و ه دا
- ٣٢٤ له كاتی چه نگ دا نزاو پارانه و هه په سه نده و به سووده (هه روا له سه رتاوه بانگ بكه رێن بۆ سه ر ئایینی ئیسلام)
- ٣٢٥ له ده مه ده می گه رمه ی چه نگا پارانه و هه په سه نده
- ٣٣٠ خوا حافیزی و ده رچوون بۆ سه فه رو بۆ غهزا له رۆژی پێنج شه مه مه دا سونه ته
- ٣٣١ فه رمان به ری فه رمان په روا و په یمان پێدانی
- ٣٣٨ ئه ركێ ده خه رێته سه رشانی غهزا كار كه له ووزی دا هه بی
- ٣٣٩ كاتی هه لبا زاده ی ده ست پێكردنی چه نگ
- ٣٤١ باسی ئالاو كریكار له غهزا داو هه ندئ هۆی سه ركه و ته ن و ورده شی تر
- ٣٤٦ سه فه ر به فه رتاو بۆ و لا تی دوزمن ناباشه، ژیه ر له سه فه ردا
- ٣٥٠ سه فه ر كردن به ته نه یا به بئ فه رمانی باوك و دایك
- ٣٥١ هه ندئ بابیه تی حیا حیا له كاتی غهزا دا و هه ندئ مه هانه ی ره وا
- ٣٥٣ كوشتنی ژن و منال و سووتاندن به ناگرو دیل و بارمه و
- ٣٥٨ دووبه ره كی و به گوێ نه كردنی فه رمانی سه ربازی و هه ندئ بابیه تی تر
- ٣٧٠ گزی و ده سپیسی و به پێكردن و پێشوازی خه باتگه ران
- ٣٧٦ ٦١- باسه كانی پێنج یه ك (أبواب الخمس)
- ٣٧٩ ٦٢- باسی سه رانه و نه شه رو نه چه نگ (أبواب الجزية والموادعة)
- ٣١٣ ٦٣- نامه ی سه ره تای دروستبوون (مه خلوقات) (كتاب بدء الخلق)
- ٤٥٥ پێرستی سه رباسه كان